

IBM DB2 Universal Database ve DB2 Connect.

Kuruluş ve Yapılandırma - Tamamlayıcı Bilgiler

Sürüm 7

IBM DB2 Universal Database ve DB2 Connect.

Kuruluş ve Yapılandırma - Tamamlayıcı Bilgiler

Sürüm 7

Buradaki bilgileri ve ilgili ürünü kullanmadan önce, Ek G, "Özel Not" sayfa 423 bölümündeki genel bilgileri okuyun.

Bu belge, mülkiyeti IBM'e ait bilgiler içermektedir. Bilgiler bir lisans sözleşmesi çerçevesinde sağlanmakta ve telif hakkına ilişkin yasalarca korunmaktadır. Bu yayındaki bilgiler hiçbir ürün garantisi içermez ve elkitabındaki hiçbir ifade bu yönde yorumlanamaz.

Yayınları sipariş etmek için, size en yakın IBM temsilciliğiyle iletişim kurabilirsiniz.

IBM'e bilgi ilettiğinizde, IBM'e bu bilgileri size karşı hiçbir yükümlülük almaksızın uygun gördüğü yöntemlerle kullanması ya da dağıtması için, yalnızca IBM'e özgü olmayan bir yetki vermiş sayılırsınız.

© Copyright International Business Machines Corporation 1993, 2000. Her hakkı saklıdır.

İçindekiler

DB2 Universal Database'e Hoş Geldiniz	ix
Kurallar	ix

Bölüm 1. DB2 İstemcilerinin Kurulması ve Yapılandırılması **1**

Bölüm 1. Kuruluş Planlaması	3
Bellek Gereksinimleri	3
Disk Yeri Gereksinimleri	3
DB2 İstemcileri	3
Yazılım Gereksinimleri	4
İstemci Ürünü Gereksinimleri	4
İstemci-Sunucu Bağlantısına İlişkin Olası Senaryolar	9
NetQuestion Arama Sistemi	10
Sonraki Adım	10

Bölüm 2. DB2 İstemcilerinin Kurulması	11
DB2 Çalıştırma İstemcisi	11
DB2 Denetim İstemcisi	11
DB2 Application Development Client	12
Dağıtım Kuruluş	12
Kısmi İşlevli DB2 İstemcileri	12

Bölüm 3. DB2 İstemcilerinin Windows 32 Bit İşletim Sistemlerinde Kurulması	13
Kuruluşa Başlamadan Önce	13
Denetimci Yetkisi Olmadan Kuruluş	
Gerçekleştirilmesi	13
Kuruluş Adımları	14

Bölüm 4. DB2 İstemcilerinin OS/2 İşletim Sistemlerinde Kurulması	17
Kuruluşa Başlamadan Önce	17
Kuruluş Adımları	17

Bölüm 5. DB2 İstemcilerinin UNIX İşletim Sistemlerinde Kurulması	19
Başlamadan Önce	19
db2setup yardımcı programına ilişkin bilgiler	19
Çekirdek Yapılandırma Değişikliklerinin Güncellenmesi	19
HP-UX Çekirdeği Yapılandırma Değişiklikleri	20
NUMA-Q/PTX Çekirdeği Yapılandırma Değişiklikleri	20
Solaris Çekirdeği Yapılandırma Değişiklikleri	22
DB2 İstemcisinin Kurulması	22
Sonraki Adım	23

Bölüm 6. İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması	25
LDAP Dizini Desteğine İlişkin Önemli Noktalar	25

Başlamadan Önce	25
Yapılandırma Adımları	26
Tanıtım Kullanılarak Veritabanı Eklenmesi	26
Bulma İşlevi Kullanılarak Veritabanı Eklenmesi	27
El İle Veritabanı Eklenmesi	29
Tanıtım Yaratılması ve Kullanılması	30
Sunucu Tanımları	31
İstemci Tanımları	31

Bölüm 7. Komut Satırı İşlemcisi ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması **35**

İstemcide Veri Bağlantısının Yapılandırılması	35
1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi	36
2. Adım: İstemcinin Yapılandırılması	36
3. Adım: İstemci-Sunucu Bağlantısının Sınanması	38
İstemcide TCP/IP'nin Yapılandırılması	40
1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi	40
2. Adım: İstemcinin Yapılandırılması	42
3. Adım: İstemci-Sunucu Bağlantısının Sınanması	45
İstemcide NetBIOS'un Yapılandırılması	47
1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi	47
2. Adım: İstemcinin Yapılandırılması	48
3. Adım: İstemci-Sunucu Bağlantısının Sınanması	51
İstemcide IPX/SPX'in Yapılandırılması	52
1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi	53
2. Adım: İstemcinin Yapılandırılması	54
3. Adım: İstemci-Sunucu Bağlantısının Sınanması	57
İstemcide APPC'nin Yapılandırılması	59
1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi	59
2. Adım: APPC Tanımlarının Güncellenmesi	61
3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması	91
4. Adım: Veritabanının Kataloğa Alınması	92
5. Adım: İstemci-Sunucu Bağlantısının Sınanması	94
İstemci-Sunucu Bağlantısı Sorunlarının Giderilmesi	95

Bölüm 8. Denetim Merkezi'nin Kurulması ve Yapılandırılması **97**

Uygulama ya da Uygulamacık	97
Makine Yapılandırma	97
Denetim Merkezi için Desteklenen JVM'ler	98
Denetim Merkezi'nin Kurulması ve Çalışması	99
Denetim Merkezi Hizmetleri Kuruluşu (Yalnızca Uygulamacık Kipi)	99
Denetim Merkezi ile Çalışma	101
İşletimle İlgili Önemli Noktalar	102
UNIX İşletim Sistemlerinde Denetim Merkezi Yardımı	
Kuruluşu için İpuçları	103
OS/2'de TCP/IP'nin Yapılandırılması	103

Yerel Geri Dönüşün Etkinleştirilmesi	103
Yerel Anasistemin Etkinleştirilmesi	103
OS/2'de TCP/IP Yapılanışının Doğrulanması	104
Sorun Giderme Bilgileri	104
OS/390 için DB2 ve DB2 Connect Enterprise Edition Sunucularının Denetim Merkezi İle Denetlenmesi	105
OS/390 için DB2 Sunucularının Denetim Merkezi için Hazırlanması	106
Denetim Merkezi ile Çalışma	106
Diğer Bilgi Kaynakları	106

Bölüm 9. Saklanmış Yordam Oluşturucunun Yapılandırılması	107
Saklanmış Yordam Oluşturucunun Microsoft Visual Basic İle Eklenti Olarak Çalışmak Üzere Yapılandırılması	107
Saklanmış Yordam Oluşturucunun Microsoft Visual C++ İle Eklenti Olarak Çalışmak Üzere Yapılandırılması	107
Saklanmış Yordam Oluşturucunun AIX ve Solaris Üzerinde Yapılandırılması	108

Bölüm 2. Sunucu İletişiminin Tanımlanması	109
--	------------

Bölüm 10. Denetim Merkezi Kullanılarak Sunucu İletişimi Yapılandırılması	111
Başlamadan Önce	111
Denetim Merkezi ve İletişim Protokolleriyle İlgili Bilgiler	111
Yerel Yönetim Ortamları için DB2 İletişimi Yapılandırılması	112
Uzak Yönetim Ortamları için DB2 İletişimi Yapılandırılması	112

Bölüm 11. Sunucu İletişimi Yapılandırmak için Komut Satırı İşlemcisi Kullanılması	115
DB2COMM Kayıt Değişkeninin Tanımlanması	115
Sunucuda Veri Bağlantısı Yapılandırılması	116
Sunucuda TCP/IP'nin Yapılandırılması	116
1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi	117
2. Adım: Sunucunun Yapılandırılması	118
Sunucuda NetBIOS'un Yapılandırılması	119
1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi	120
2. Adım: Sunucunun Yapılandırılması	120
DB2'nin NetBIOS ile Otomatik Olarak Başlatılması (yalnızca Windows NT)	122
Sunucuda IPX/SPX'in Yapılandırılması	123
1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi	124
2. Adım: Sunucunun Yapılandırılması	126
Sunucuda APPC'nin Yapılandırılması	127
1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi	128

2. Adım: Sunucunun Yapılandırılması	129
-------------------------------------	-----

Bölüm 3. CLI/ODBC Etkinleştirme 153

Bölüm 12. Kendi Uygulamalarınızın Çalıştırılması	155
Veritabanı Yardımcı Programları için Bağ Tanımlanması	155
CLI/ODBC Programlarının Çalıştırılması	156
CLI/ODBC Erişimi için Altyapıya Özgü Ayrıntılar	158
Ayrıntılı Yapılanış Bilgileri	163
Java Programlarının Çalıştırılması	165
Ortamin Yapılandırılması	166
Java Uygulamaları	168
Java Uygulamaları	168

Bölüm 13. DB2 CLI/ODBC Yapılanış Anahtar Sözcüğü Listesi	169
Kategoriye Göre Yapılanış Değiştirgeleri	169
CLI/ODBC Ayarları Genel Yapılanış Anahtar Sözcükleri	169
Uyumluluk Yapılanışı Anahtar Sözcükleri	169
Veri Tipi Yapılanışı Anahtar Sözcükleri	169
İşletme Yapılanışı Anahtar Sözcükleri	169
Ortam Yapılanışı Anahtar Sözcükleri	170
Kütük DSN Yapılanışı Anahtar Sözcükleri	170
Eniyileme Yapılanışı Değiştirgeleri	170
Hizmet Yapılanışı Değiştirgeleri	170
Durağan SQL Yapılanışı Anahtar Sözcükleri	171
Hareket Yapılanışı Değiştirgeleri	171
Yapılanış Anahtar Sözcüğü Tanımları	171
APPENDAPINAME	171
ASYNCEENABLE	172
BITDATA	172
CLIPKG	173
CLISCHEMA	173
CONNECTNODE	174
CONNECTTYPE	174
CURRENTFUNCTIONPATH	175
CURRENTPACKAGESET	175
CURRENTREFRESHAGE	176
CURRENTSCHEMA	177
CURRENTSQLID	177
CURSORHOLD	177
DATABASE	178
DB2CONNECTVERSION	179
DB2DEGREE	179
DB2ESTIMATE	180
DB2EXPLAIN	180
DB2OPTIMIZATION	181
DBALIAS	181
DBNAME	182
DEFAULTPROCLIBRARY	183
DEFERREDPREPARE	183
DISABLEMULTITHREAD	184
EARLYCLOSE	184
GRANTEELIST	185
GRANTORLIST	186
GRAPHIC	186

HOSTNAME	187
IGNOREWARNINGS	187
IGNOREWARNLIST	188
KEEPCONNECT	188
KEEPSTATEMENT	189
LOBMAXCOLUMNSIZE	189
LONGDATACOMPAT	190
MAXCONN	190
MODE	191
MULTICONNECT	191
OPTIMIZEFORNROWS	192
OPTIMIZEFORCOLUMNS	192
PATCH1	193
PATCH2	193
POPUPMESSAGE	194
PROTOCOL	195
PWD	195
QUERYTIMEOUTINTERVAL	195
SCHEMALIST	196
SERVICENAME	197
SQLSTATEFILTER	197
STATICCAPFILE	198
STATICLOGFILE	198
STATICMODE	199
STATICPACKAGE	199
SYNCPOINT	200
SYSSHEMA	201
TABLETYPE	202
TEMPDIR	202
TRACE	203
TRACECOMM	203
TRACEFILENAME	204
TRACEFLUSH	204
TRACEPATHNAME	205
TXNISOLATION	206
UID	206
UNDERSCORE	207
WARNINGLIST	207

Bölüm 4. DB2 Connect'in Anasistem ya da AS/400 İletişimi için Yapılandırılması 209

Bölüm 14. Komut Satırı İşlemcisi ile Anasistem İletişimi Yapılandırılması 211

Bölüm 15. DB2 Connect İş İstasyonunda TCP/IP İletişiminin El İle Yapılandırılması 213

1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi	213
2. Adım: DB2 Connect İş İstasyonunun Yapılandırılması	215
A. Anasistemin IP Adresinin Çözülmesi	215
B. Services Kütüğünün Güncellenmesi	216
3. Adım: TCP/IP Düğümünün Kataloğa Alınması	216
4. Veritabanının DCS Veritabanı Olarak Kataloğa Alınması	217

5. Adım: Veritabanının Kataloğa Alınması	217
6. Adım: Yardımcı Programlar ve Uygulamalar için Veritabanı Sunucusuna Bağ Tanımlanması	218
7. Adım: Anasistem ya da AS/400 Bağlantısının Sınanması	219
Anasistem Bağlantısının Sınanması	219

Bölüm 16. DB2 Connect İş İstasyonunda APPC İletişiminin El İle Yapılandırılması 221

1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi	221
2. Adım: DB2 Connect İş İstasyonundaki APPC Tanımlarının Güncellenmesi	224
OS/2 için IBM eNetwork Communications Server'in Yapılandırılması	224
Windows için IBM Kişisel İletişim'in Yapılandırılması	234
Windows için IBM eNetwork Communications Server'in Yapılandırılması	243
Windows NT için IBM eNetwork Communications Server SNA API İstemcisi'nin Yapılandırılması	248
Windows için Microsoft SNA Server'in Yapılandırılması	250
Microsoft SNA Client'in Yapılandırılması	257
AIX için IBM eNetwork Communication Server'in Yapılandırılması	259
AIX için Bull SNA'nın Yapılandırılması	266
HP-UX için SNAPPlus2'nin Yapılandırılması	269
SPARC Solaris için SNAP-IX Sürüm 6.0.1'in Yapılandırılması	277
Solaris için SunLink 9.1'in Yapılandırılması	284
3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması	286
4. Veritabanının DCS Veritabanı Olarak Kataloğa Alınması	287
5. Adım: Veritabanının Kataloğa Alınması	287
6. Adım: Yardımcı Programlar ve Uygulamalar için Veritabanı Sunucusuna Bağ Tanımlanması	289
7. Adım: Anasistem ya da AS/400 Bağlantısının Sınanması	289

Bölüm 17. Çok Siteli Güncellemenin (iki Aşamalı Kesinleştirme) Etkinleştirilmesi 291

SPM Gerektiren Anasistem ve AS/400 Çok Siteli Güncelleme Senaryoları 292

Bölüm 5. DB2 UDB'nin DRDA Application Server Olarak Yapılandırılması 295

Bölüm 18. Anasistem ve AS/400 Uygulamalarından DB2 Universal Database Sunucularına Erişilmesi 297

Desteklenen İstemciler 297

Gerekli PTF'ler 297

DB2 Universal Database Sunucusu için Yapılandırma Adımları	298
DB2 Universal Database Sunucularının Anasistem ya da AS/400 İstemci Erişimi için Yapılandırılması	299
DB2 Universal Database Sunucusunun Anasistem ya da AS/400 İstemcilerinden Kullanılması	299
Kimlik Denetimi	300
Sorun Giderme	300
Desteklenen DRDA İşlevleri	300
Güvenlik ve Denetlenirlik	306
Yapılandırmada Dikkate Alınması Gerekenler	306

Bölüm 6. Dağıtım Kuruluş 309

Bölüm 19. Dağıtım Kuruluş Giriş 311

Dağıtım Kuruluş Tipleri	311
Yanıt Kütüğü	311
Kullanabileceğiniz Örnek Yanıt Kütükleri	311
Önemli Yanıt Kütüğü Anahtar Sözcükleri	312
OS/2 ve Windows 32 Bit İşletim Sistemleri için Yanıt Kütüğü Anahtar Sözcükler	313
DB2 Satellite Edition için Yanıt Kütüğü Anahtar Sözcükleri	316
Windows NT ve Windows 2000 için DB2 Kontrol Sunucusu Yanıt Kütüğü Anahtar Sözcükleri	317
Etkileşimli Kuruluş ve Yanıt Kütüğüyle Kuruluş Sırasında DB2 İşlemlerinin Sona Erdirilmesi	318
Yanıt Kütüğü Oluşturma Yardımcı Programı	318
Buradan Sonra Gitmeniz Gereken Bölüm	320

Bölüm 20. Windows 32 Bit İşletim Sistemlerinde Dağıtım Kuruluş 321

Başlamadan Önce	321
DB2 Kütüklerinin Kuruluş için Kullanılır Kılınması	321
Paylaşılan Erişim Tanımlanması	321
Yanıt Kütüğü Yaratılması	322
İstemci İş İstasyonundan Yanıt Kütüğüyle Kuruluşun Çalıştırılması	323
SMS Kullanarak DB2 Ürün Kuruluşu	325
SMS Gereksinimleri	325
SMS Sunucusunda DB2 Kuruluş Kütüğünün SMS'ye Aktarılması	325
SMS Sunucusunda SMS Paketinin Yaratılması	326
DB2 Kuruluş Paketinin SMS Sunucusundan Dağıtılması	326
İstemci Ayarlarının Yapılandırılması	328
Sunucu Veritabanına Uzaktan Erişimin Yapılandırılması	328
db2cli.ini Kütüğünün Yapılandırılması	329
Tanımları Dışarı ve İçeri Aktarılması	329

Bölüm 21. UNIX İşletim Sistemlerinde Dağıtım Kuruluş 331

Başlamadan Önce	331
Yanıt Kütüğüyle Kuruluşun Sınırlamaları	331
1. Adım: CD-ROM'un Sisteme Bağlanması	331
2. Adım: Yanıt Kütüğü Yaratılması	331

3. Adım: Yanıt Kütüğüyle Gözetimsiz Kuruluş Başlatılması	332
--	-----

Bölüm 22. OS/2 İşletim Sistemlerinde Dağıtım Kuruluş 333

DB2 Ürünlerinin Sabit Disk ya da CD-ROM'dan Kurulması	333
Başlamadan Önce	333
DB2 Kütüklerinin Kuruluş için Kullanılır Kılınması	333
Dağıtım Kuruluş için Yanıt Kütüğü Yaratılması	334
Komut Kütüğünün Uzak İş İstasyonundan Çalıştırılması	334

Bölüm 7. Kısmi İşlevli İstemci ve Kısmi İşlevli Connect Mimarisi . . . 337

Bölüm 23. Kısmi İşlevli İş İstasyonlarının Kurulması ve Yapılandırılması 339

Kısmi İşlevli Ortamın Üstünlükleri ve Sakıncaları	340
Kısmi İşlevli DB2 İstemcisi ya da Kısmi İşlevli DB2 Connect Ortamı Kuruluşunun Gerçekleştirilmesi	341
1. Adım: Kod Sunucusu Bileşeniyle DB2 Denetim İstemcisi ya da DB2 Connect Personal Edition Kurulması	341
2. Adım: Kod Sunucusuna Altyapılar Arası Desteğin Kurulması (İsteğe Bağlı)	342
3. Adım: DB2 İstemcisi ya da DB2 Connect Personal Edition Kodunun Kurulu Olduğu Dizin Paylaşılması	343
4. Adım: Kısmi İşlevli Hedef İş İstasyonu için Yanıt Kütüğü Yaratılması	343
5. Adım: Kısmi İşlevli Hedef İş İstasyonunun Kod Sunucusuna Erişmesinin Sağlanması	345
6. Adım: Kısmi İşlevli Hedef İş İstasyonunun Yaratılması	346
Sonraki Adım	347

Bölüm 8. Birleşik Veritabanı Sisteminin Yapılandırılması 349

Bölüm 24. Birleşik Veritabanı Sistemi Yaratılması ve Yapılandırılması 351

Desteklenen Veri Kaynakları	352
-----------------------------	-----

Bölüm 25. DB2 Ailesi Veri Kaynaklarına Erişmek için Birleşik Sistem Tanımlanması 355

Birleşik Veritabanı İşlevinin Etkinleştirilmesi	355
DB2 Ailesi Veri Kaynaklarının Birleşik Sisteme Eklenmesi	355
DB2 Ailesi Veri Kaynaklarına İlişkin Bağlantıların Doğrulanması	357

Bölüm 26. Oracle Veri Kaynaklarına Erişmek için Birleşik Sistem

Tanımlanması	359
DB2 Relational Connect'in Kurulması	359
DB2 Relational Connect'in Windows Sistemlerinde Kurulması	359
DB2 Relational Connect'in AIX Sistemlerinde Kurulması	360
Oracle Veri Kaynaklarının Birleşik Sisteme Eklenmesi	361
Oracle Kod Sayfası Seçenekleri	365
Oracle Veri Kaynaklarına İlişkin Bağlantıların Doğrulanması	366

Bölüm 27. OLE DB Veri Kaynaklarına Erişmek için Birleşik Sistem

Tanımlanması	367
Birleşik Veritabanı İşlevinin Etkinleştirilmesi	367
OLE DB Veri Kaynaklarının Birleşik Sisteme Eklenmesi	367

Bölüm 9. Ekler 369

Ek A. Temel Görev Bilgileri 371

İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nın Başlatılması	371
DB2 Denetim Merkezi'nin Başlatılması	371
Komut Merkezi Kullanılarak Komut Girilmesi	372
Komut Satırı İşlemcisi Kullanılarak Komut Girilmesi	373
DB2 Komut Penceresi	373
Etkileşimli Giriş Kipi	374
Sistem Denetimi Grubuyla Çalışma	374
Windows'ta İleri Düzey Kullanıcı Hakları Atanması	375
Windows NT	375
Windows 2000	375
İş Bilgileri (Business Intelligence) İşlevleriyle Çalışma	376
UNIX İşletim Sistemlerinde CD-ROM'ların Sisteme Bağlanması	376
AIX'te CD-ROM'un Sisteme Bağlanması	376
HP-UX'te CD-ROM'un Sisteme Bağlanması	377
Linux'ta CD-ROM'un Sisteme Bağlanması	377
PTX'te CD-ROM'un Sisteme Bağlanması	378
Solaris'te CD-ROM'un Sisteme Bağlanması	378
Lisanslı İşlemci Sayısının Ayarlanması	378
DB2'nin Deneme Sürümünden Yükseltilmesi	379

Ek B. NetQuestion ile Çalışılması 381

NetQuestion - Genel Bakış	381
Çevrimiçi DB2 Bilgilerinin Aranması	381
Arama Sorunlarının Çözülmesi	382
Windows 32 Bit İşletim Sistemleri için NetQuestion	385
NetQuestion Kuruluş Hatalarının Tanınması	385
TCP/IP Yapılanışı	385
Arama Sunucusunun Kapı Numarasının Değiştirilmesi	386
NetQuestion Ortam Değişkenlerinin LAN Bağlantılı Bir Sürücüde Tanımlı Olduğunun Doğrulanması	386
NetQuestion Kuruluş Dizininin Yerinin Belirlenmesi	386
Netscape ya da Internet Explorer'de Etkinleştirilen Yetkili Sunucularla Arama	387

Windows 9x Üzerinde Dizüstü Bilgisayarla Arama Yapılması	388
Windows 32 Bit İşletim Sistemlerinde NetQuestion'un Kaldırılması	388
OS/2 İşletim Sistemleri için NetQuestion	390
NetQuestion için İlgili Ek Önkoşullar	390
NetQuestion'da TCP/IP Kullanımına Geçilmesi	390
Arama Sunucusunun Kapı Numarasının Değiştirilmesi (Yalnızca TCP/IP)	391
NetQuestion Başlatılırken Hata Saptanması	391
Ağa Bağlı Değilken Arama Yapılması	392
NetQuestion Dizininin Yerinin Belirlenmesi	392
OS/2'de NetQuestion'un Kaldırılması	392
UNIX İşletim Sistemleri için NetQuestion	394
NetQuestion'un UNIX Sistemlerinde Kurulması	394
UNIX Altyapılarında NetQuestion Kuruluşuna İlişkin Geçici Çözümler	394

Ek C. DB2 Belgelerinin Web Sunucusuna Kurulması 397

Web Sunucusu Kullanımında Dikkate Alınması	
Gerekenler	397
İstemci/Sunucu Ortamında DB2 Universal Database Belge Kütükleriyle Çalışılması	397
Tipik Web Sunucusu Senaryoları	398
1. Senaryo: OS/2 Üzerinde Lotus Domino Go! Web Sunucusu	399
2. Senaryo: Windows NT Üzerinde Netscape Enterprise Web Sunucusu	399
3. Senaryo: Windows NT Üzerinde Microsoft Internet Information Server	400
Belgelerin Birden Çok Dilde Kullanıma Sunulması	401
Belgelerin Birden Çok Altyapıda Kullanıma Sunulması	402

Ek D. DB2 Kitaplığının Kullanılması 403

DB2 PDF Kütükleri ve Basılı Kitaplar	403
DB2 Bilgileri	403
PDF Kitapların Yazdırılması	410
Basılı Kitapların Sipariş Edilmesi	410
DB2 Çevrimiçi Belgeleri	411
Çevrimiçi Yardıma Erişilmesi	411
Çevrimiçi Bilgilerin Görüntülenmesi	413
DB2 Sihirbazlarının Kullanılması	414
Belge Sunucusu Oluşturulması	416
Çevrimiçi Bilgilerin Aranması	416

Ek E. Ulusal Dil Desteği (NLS) 417

UNIX İşletim Sistemleri için Dil ve Kod Kümesi Desteği	417
OS/2 ve Windows İşletim Ortamları için Kod Sayfası ve Dil Desteği	417

Ek F. Adlandırma Kuralları 419

Genel Adlandırma Kuralları	419
Veritabanı Adı, Veritabanı Diğer Adı ve Katalog Düğümü Adı Kuralları	419
Nesne Adı Kuralları	420
Kullanıcı Adı, Kullanıcı Kimliği, Grup Adı ve Yönetim Ortamı Adı Kuralları	420

İş İstasyonu Adı (nname) Kuralları	421
DB2SYSTEM Adlandırma Kuralları	421
Parola Kuralları	421

Ek G. Özel Not	423
---------------------------------	------------

Ticari Markalar	424
---------------------------	-----

Dizin	427
------------------------	------------

IBM ile İletişim Kurulması	429
Ürün Bilgisi	429

DB2 Universal Database'e Hoş Geldiniz

Kuruluş ve Yapılandırma - Tamamlayıcı Bilgiler kitabı, altyapıya özgü bir DB2 istemcisinin planlanması, kurulması, gerekiyorsa yeni sürüme geçirilmesi ve tanımlanması işlemleri boyunca size yol gösterir. DB2 istemcisi kurulduktan sonra, DB2 grafik kullanıcı arabirimi araçlarını ya da komut satırı işlemcisini kullanarak hem istemci, hem de sunucu için iletişim yapılandırabilirsiniz. Bu kitap, bağ tanımlanması, sunucuda iletişim tanımlanması, DB2 grafik kullanıcı arabirimi araçları ve DRDA AS ile ilgili bilgiler de içerir.

Bu kitapta, dağıtım istek yapılandırması ve türdeş olmayan veri kaynaklarına erişim yöntemleri de ele alınmıştır.

Dağıtım kuruluş bölümü, desteklenen tüm altyapılar için, DB2 ürünlerinin tüm iletişim ağında dağıtılması işlemleri boyunca size yol gösterecektir. Bu bölümde, istemci kuruluşu ve kısmi işlevli istemci mimarisi de ayrıntılı olarak ele alınmıştır.

Kurallar

Bu kitapta kullanılan vurgulama kuralları şunlardır:

- **Kalın yazıyüzü**, komutları ya da alan adları, dosyalar, simgeler, menü seçenekleri gibi grafik kullanıcı arabirimi (GUI) denetimlerini gösterir.
- *İtalik yazıyüzü*, yerine bir değer koymanız gereken değişkenleri gösterir. Kitap adlarını belirtmek ve sözcükleri vurgulamak amacıyla da kullanılır.
- Eşaralı yazıyüzü, kütük adlarını, dizin yollarını ve tam olarak gösterildiği gibi girilmesi gereken metin örneklerini gösterir.

Bu simge kestirme yolu gösterir. Kestirme yol, kullanabileceğiniz birden çok seçenek olması durumunda, yapışınıza özgü bilgilere geçmeniz için size yol gösterir.

Bu simge bir ipucunu gösterir. İpuçları, bir görevi tamamlamanıza yardımcı olabilecek ek bilgiler sağlar.

DB2 kitaplığına ilişkin eksiksiz açıklamalar için bkz: Ek D, “DB2 Kitaplığının Kullanılması” sayfa 403.

- Belgelenen kuruluş yöntemini ve önerilen varsayılan değerleri kullanmazsanız, kuruluşu ve yapılandırmayı tamamlamak için *Administration Guide* ve *Command Reference* kitaplarına bakmanız gerekebilir.
- *Windows 32 bit işletim sistemi* terimi, Windows 95, Windows 98, Windows NT ya da Windows 2000'i belirtir.
- *Windows 9x* terimi, Windows 95 ya da Windows 98'i belirtir.
- *DB2 istemcisi* terimi, DB2 Çalıştırma İstemcisi'ni (Run-Time Client), DB2 Denetim İstemcisi'ni (Administration Client) ya da DB2 Application Development Client'i (Uygulama Geliştirme İstemcisi) belirtir.
- Bu kitapta, *DB2 Universal Database* terimi, tersi belirtilmedikçe, OS/2, UNIX ve Windows 32 bit işletim sistemi üzerindeki DB2 Universal Database'i belirtir.

Bölüm 1. DB2 İstemcilerinin Kurulması ve Yapılandırılması

Bölüm 1. Kuruluş Planlaması

DB2'yi kurmadan önce, sisteminizin DB2'nin donanım ve yazılım gereksinimlerini karşıladığını doğrulayın. Önceki bir DB2 sürümünden geçiş yapıyorsanız, veritabanılarını hazırlamak için gerçekleştirmeniz gereken kuruluş öncesi görevler de vardır.

Bu bölümde, DB2'yi kurmadan önce dikkate almanız gereken gereksinimler açıklanmaktadır:

- “Disk Yeri Gereksinimleri.”
- “Yazılım Gereksinimleri” sayfa 4.
- “İstemci-Sunucu Bağlantısına İlişkin Olası Senaryolar” sayfa 9.

Sisteminizin tüm donanım ve yazılım gereksinimlerini karşıladığından eminseniz, bu kısmı atlayın ve ilgili DB2 istemcisi kuruluşu kısmına geçin:

- Bölüm 3, “DB2 İstemcilerinin Windows 32 Bit İşletim Sistemlerinde Kurulması” sayfa 13.
- Bölüm 4, “DB2 İstemcilerinin OS/2 İşletim Sistemlerinde Kurulması” sayfa 17.
- Bölüm 5, “DB2 İstemcilerinin UNIX İşletim Sistemlerinde Kurulması” sayfa 19.

Bellek Gereksinimleri

DB2 Çalıştırma İstemcisi (DB2 Run-Time Client) ya da DB2 Application Development Client (DB2 Uygulama Geliştirme İstemcisi) çalıştırmak için en az 16 MB RAM gereklidir. DB2 Denetim İstemcisi (DB2 Administration Client) çalıştıracaksanız en az 32 MB RAM gereklidir.

Disk Yeri Gereksinimleri

Kuruluşunuzun gerçek disk yeri gereksinmesi, kütük sisteminize ve kurduğunuz bileşenlere göre değişebilir. İşletim sistemi, uygulama geliştirme araçları, uygulama verileri ve iletişim ürünlerine ilişkin disk yeri gereksinimlerini karşılayacak ek disk yeri bulunmasına dikkat edin. Verilere ilişkin yer gereksinimleri için *Administration Guide* kitabına bakın.

DB2 İstemcileri

İstemci iş istasyonlarınızın her birinde gereken disk yerini yaklaşık olarak hesaplamak için şu çizelgeyi kullanın: Çizelge 1. Kütük sisteminize bağlı olarak, ek disk yeri gerekebilir.

<i>Çizelge 1 (Sayfa 1 / 2). İstemci Bileşenleri için Disk Yeri Gereksinimleri</i>	
İstemci Bileşenleri	Önerilen En Az Disk Yeri (MB)
OS/2	
DB2 Çalıştırma İstemcisi	30 MB
DB2 Application Development Client	Java Development Kit (JDK) dışında 125 MB
DB2 Denetim İstemcisi	95 MB
UNIX altyapıları	
DB2 Çalıştırma İstemcisi	30 - 40 MB (Silicon Graphics IRIX için 70 MB)

<i>Çizelge 1 (Sayfa 2 / 2). İstemci Bileşenleri için Disk Yeri Gereksinimleri</i>	
İstemci Bileşenleri	Önerilen En Az Disk Yeri (MB)
DB2 Application Development Client	JDK dışında 90 - 120 MB (NUMA-Q için 40 MB)
DB2 Denetim İstemcisi	80 - 110 MB
Not: PTX/NUMA-Q ve Silicon Graphics IRIX işletim sistemleri DB2 Denetim İstemcisi'ni desteklemez.	
Windows 32 Bit İşletim Sistemleri	
DB2 Çalıştırma İstemcisi	25 MB
DB2 Application Development Client	325 MB (JDK'yu kapsar)
DB2 Denetim İstemcisi	125 MB

DB2 Application Development Client (DB2 Uygulama Geliştirme İstemcisi) ve DB2 Denetim İstemcisi (DB2 Administration Client) NUMA-Q sistemleri dışında, araçları ve belgeleri içerir.

Yazılım Gereksinimleri

Bu kısımda, DB2 ürünlerini çalıştırmak için gerekli olan yazılımlar özetlenmektedir.

İstemci Ürünü Gereksinimleri

DB2 Denetim İstemcisi (DB2 Administration Client), DB2 Çalıştırma İstemcisi (DB2 Run-Time Client) ya da DB2 Application Development Client'e (DB2 Uygulama Geliştirme İstemcisi) ilişkin yazılım gereksinimlerinin listesi için şu çizelgeye bakın: Çizelge 2 sayfa 5

Denetim Merkezi (Control Center) gibi DB2 araçlarını çalıştırabilmek için, tüm altyapılarda Java Runtime Environment (JRE) Sürüm 1.1.8 bulunması gereklidir. Windows 32 bit ya da OS/2 sistemlerinde Denetim Merkezi'ni uygulamak olarak çalıştırmak istiyorsanız, Java kullanabilen bir tarayıcı gereklidir. Ek bilgi için bkz: Bölüm 8, "Denetim Merkezi'nin Kurulması ve Yapılandırılması" sayfa 97.

Çizelge 2 (Sayfa 1 / 4). İstemciler için Yazılım Gereksinimleri

Bileşen	Donanım/Yazılım Gereksinimleri	İletişim
<ul style="list-style-type: none">AIX için DB2 Çalıştırma İstemcisiAIX için DB2 Denetim İstemcisiAIX için DB2 Application Development Client	<p>RISC System/6000 ve aşağıdaki:</p> <ul style="list-style-type: none">AIX Sürüm 4.2 ya da üstüOLAP Starter Kit için, AIX Sürüm 4.3 ya da üstüLDAP (Lightweight Directory Access Protocol; Temel Dizin Erişimi Protokolü) desteği için, AIX Sürüm 4.3.1 ya da üstünde çalışan IBM SecureWay Directory Client Sürüm 3.1.1 gereklidir.Veri Ambarı Aracısı (Warehouse Agent) için, AIX Sürüm 4.2 ya da üstünde bos.iconv.ucs.com ve bos.iconv.ucs.pc gereklidir.DCE-DFS ortamlarında Data Links Manager için DCE Sürüm 3.1 gereklidir. <p>Not: DB2 Application Development Client kurulduğunda, başka bir JDK sürümü saptanmaması koşuluyla JDK 1.1.8 de kurulur.</p>	<p>APPC ya da TCP/IP</p> <ul style="list-style-type: none">APPC bağlantı olanağı için, AIX için IBM eNetwork Communications Server Sürüm 5.0.3 ya da üstü gereklidir.AIX temel işletim sistemi, kuruluş sırasında seçilmesi koşuluyla TCP/IP bağlantırlığı sağlar. <p>Not: DCE (Distributed Computing Environment; Dağıtımli Bilgi İşlem Ortamı) kullanmayı planlıyorsanız ve DB2 Data Links Manager kullanmıyorsanız, AIX temel işletim sistemiyle sağlanan bir DCE ürünü gereklidir.</p>
<ul style="list-style-type: none">HP-UX için DB2 Çalıştırma İstemcisiHP-UX için DB2 Denetim İstemcisiHP-UX için DB2 Application Development Client	<p>HP 9000 Series 700 ya da 800 sistemi ve aşağıdaki:</p> <ul style="list-style-type: none">HP-UX Sürüm 11.00 ya da üstü <p>Not: DB2 Application Development Client kurulduğunda, JDK kurulmaz. En güncel JFK sürümü için, işletim sisteminizi satın aldığımız firmaya başvurun.</p>	<p>APPC ya da TCP/IP</p> <ul style="list-style-type: none">TCP/IP, HP-UX temel işletim sistemiyle sağlanır.APPC bağlantısı için aşağıdakilerden biri gereklidir:<ul style="list-style-type: none">— SNAplus2 Link R6.11.00.00— SNAplus2 API R6.11.00.00 <p>Not: DCE (Distributed Computing Environment; Dağıtımli Bilgi İşlem Ortamı) kullanmayı planlıyorsanız, HP-UX Sürüm 11 temel işletim sistemi tarafından sağlanan bir DCE ürünü gereklidir.</p>

Çizelge 2 (Sayfa 2 / 4). İstemciler için Yazılım Gereksinimleri

Bileşen	Donanım/Yazılım Gereksinimleri	İletişim
<ul style="list-style-type: none">Linux için DB2 Çalıştırma İstemcisiLinux için DB2 Denetim İstemcisiLinux için DB2 Application Development Client	<ul style="list-style-type: none">Linux çekirdeği 2.2.12 ya da üstü<i>glibc</i> Sürüm 2.1.2 ya da üstü<i>pdksh</i> paketi (DB2 komut satırı işlemcisini çalıştırmak için gereklidir) ve<i>libstdc++</i> Sürüm 2.9.0. <p>DB2'yi kurmak için <i>rpm</i> gerekir.</p> <p>Not: DB2 Application Development Client kurulduğunda, JDK kurulmaz. En güncel JFK sürümü için, işletim sisteminizi satın aldığınız firmaya başvurun.</p>	<p>TCP/IP</p> <ul style="list-style-type: none">Linux temel işletim sistemi, kuruluş sırasında seçilmesi koşuluyla TCP/IP bağlantırlığı sağlar.
<ul style="list-style-type: none">OS/2 için DB2 Çalıştırma İstemcisiOS/2 için DB2 Denetim İstemcisiOS/2 için DB2 Application Development Client	<ul style="list-style-type: none">OS/2 Warp Sürüm 4OS/2 Warp Server Sürüm 4OS/2 Warp Server Advanced Sürüm 4SMP Özelliğini İçeren OS/2 Warp Server Advanced Sürüm 4Elektronik ticaret için OS/2 Warp Server <p>Not: DB2 Application Development Client kurulduğunda, JDK kurulmaz. En güncel JFK sürümünü ürün CD-ROM'undan kurabilirsiniz.</p>	<p>APPC, IPX/SPX, NetBIOS ya da TCP/IP</p> <ul style="list-style-type: none">APPC bağlantı olanağı, OS/2 Warp için IBM eNetwork Communications Server Sürüm 5 ya da OS/2 Warp için IBM eNetwork Kişisel İletişim 4.2 olmasını gerektirir.IPX/SPX bağlantısı için, OS/2 için Novell NetWare istemcisi Sürüm 2.10 ya da üstü gereklidir. IPX/SPX yalnızca yerel veritabanlarına bağlanmak için kullanılabilir. Anasistem ya da AS/400 veritabanlarına bağlanmak için kullanılamaz.OS/2 temel işletim sistemi, kuruluş sırasında seçilmesi koşuluyla NetBIOS ve TCP/IP bağlantırlığı sağlar.OS/2 temel işletim sistemi, Veri Bağlantısı (yerel) bağlantırlığı sağlar. Veri Bağlantıları DOS ve WIN-OS/2 oturumlarında desteklenir. <p>Notlar:</p> <ol style="list-style-type: none">Net.Data, WebSphere gibi bir Web sunucusu gerektirir.OS/2 için DB2 istemcilerine ilişkin DCE CDS (Cell Directory Services Support) için, her istemci iş istasyonuna IBM Distributed Computing Environment Cell Directory Service istemcisi kurulmalıdır.Tivoli Storage Manager kullanmayı planlıyorsanız, OS/2 istemcileri için Tivoli Storage Manager Sürüm 3'e ilişkin PTF 3 gereklidir.

Çizelge 2 (Sayfa 3 / 4). İstemciler için Yazılım Gereksinimleri

Bileşen	Donanım/Yazılım Gereksinimleri	İletişim
<ul style="list-style-type: none">NUMA-Q için DB2 Çalıştırma İstemcisiNUMA-Q için DB2 Application Development Client	<ul style="list-style-type: none">PTX Sürüm 4.5 ya da üstünün çalıştığı NUMA-Q sistemitemplog içeren ptx/EFS v1.4.0 gereklidir. <p>Not: DB2 Application Development Client kurulduğunda, JDK kurulmaz. En güncel JFK sürümü için, işletim sisteminizi satın aldığınız firmaya başvurun.</p>	TCP/IP <ul style="list-style-type: none">TCP/IP bağlantı olanağı için ek yazılım gerekmez.
<ul style="list-style-type: none">Silicon Graphics IRIX için DB2 Çalıştırma İstemcisiSilicon Graphics IRIX için DB2 Application Development Client	<ul style="list-style-type: none">Silicon Graphics IRIX Sürüm 6.x ve aşağıdaki kütük kümeleri:<ul style="list-style-type: none">— eoe.sw.oampkg— eoe.sw.svr4netSürüm 6.2 ve 6.3 için aşağıdaki yamalar gereklidir:<ul style="list-style-type: none">— 2791.0— 3778.0 <p>Not: DB2 Application Development Client kurulduğunda, JDK kurulmaz. En güncel JFK sürümü için, işletim sisteminizi satın aldığınız firmaya başvurun.</p>	TCP/IP <ul style="list-style-type: none">Silicon Graphics IRIX temel işletim sistemi, TCP/IP bağlantı sağlar.
<ul style="list-style-type: none">Solaris için DB2 Çalıştırma İstemcisiSolaris için DB2 Denetim İstemcisiSolaris için DB2 Application Development Client	<p>Solaris SPARC tabanlı bilgisayar ve aşağıdaki:</p> <ul style="list-style-type: none">Solaris Sürüm 2.6 ya da üstü <p>Solaris Sürüm 2.6 için aşağıdaki yamalar gereklidir:</p> <ul style="list-style-type: none">105568 – 12 ya da üstü105210 – 25 ya da üstü105181 – 17 ya da üstü <p>Not: DB2 Application Development Client kurulduğunda, JDK kurulmaz. En güncel JFK sürümü için, işletim sisteminizi satın aldığınız firmaya başvurun.</p>	APPC ya da TCP/IP <ul style="list-style-type: none">APPC bağlantı olanağı için, SunLink SNA 9.1 ya da üstü ve aşağıdakiler gereklidir:<ul style="list-style-type: none">— SunLink P2P LU6.2 9.0 ya da üstü— SunLink PU2.1 9.0 ya da üstü— SunLink P2P CPI-C 9.0 ya da üstüSolaris temel işletim sistemi, TCP/IP bağlantı sağlar.DCE (Distributed Computing Environment; Dağıtım Bilgi İşlem Ortamı) kullanmayı planlıyorsanız, Transarc DCE Sürüm 2.0 ya da üstü gereklidir.

Çizelge 2 (Sayfa 4 / 4). İstemciler için Yazılım Gereksinimleri

Bileşen	Donanım/Yazılım Gereksinimleri	İletişim
<ul style="list-style-type: none"> Windows 9x için DB2 Çalıştırma İstemcisi Windows 9x için DB2 Denetim İstemcisi Windows 9x için DB2 Application Development Client 	<ul style="list-style-type: none"> Windows 95 4.00.950 ya da üstü Windows 98 <p>Not: DB2 Application Development Client kurulduğunda, JDK 1.1.8 de kurulur.</p>	<p>IPX/SPX, Veri Bağlantısı, NetBIOS ya da TCP/IP</p> <ul style="list-style-type: none"> Windows 9x temel işletim sistemi, NetBIOS, IPX/SPX, TCP/IP ve Veri Bağlantısı bağlantırlığı sağlar. <p>Not: IPX/SPX bağlantı olanağı yalnızca Windows NT ve Windows 2000 sunucuları için desteklenir.</p> <ul style="list-style-type: none"> LDAP (Lightweight Directory Access Protocol; Temel Dizin Erişimi Protokolü) kullanmayı planlıyorsanız, bir Microsoft LDAP istemcisi ya da IBM Secureway LDAP Client Sürüm 3 gereklidir. Ek bilgi için bkz: <i>Administration Guide</i>. Veritabanlarınızın yedeklenmesi ve geri yüklenmesi için Tivoli Storage Manager olanaklarını kullanmayı planlıyorsanız, Tivoli Storage Manager Client Sürüm 3 ya da üstü gereklidir. İşletim sisteminizde IBM antivirüs programı kuruluysa, DB2 kuruluşunu tamamlayabilmek için bu program geçersiz kılınmalı ya da kaldırılmalıdır.
<ul style="list-style-type: none"> Windows için DB2 Çalıştırma İstemcisi Windows için DB2 Denetim İstemcisi Windows için DB2 Application Development Client 	<ul style="list-style-type: none"> Service Pack 3 ya da üstünü içeren Windows NT Sürüm 4.0 Windows Terminal Server (yalnızca DB2 Çalıştırma İstemcisi'ni çalıştırabilir) Windows 2000 <p>Not: DB2 Application Development Client kurulduğunda, JDK 1.1.8 de kurulur.</p>	<p>APPC, IPX/SPX, Veri Bağlantısı, NetBIOS ya da TCP/IP</p> <ul style="list-style-type: none"> Windows NT ve Windows 2000 temel işletim sistemleri NetBIOS, IPX/SPX, Veri Bağlantısı ve TCP/IP bağlantı olanağı sağlar. APPC bağlantısı için aşağıdaki ürünlerden biri gereklidir: <ul style="list-style-type: none"> Windows için IBM eNetwork Communications Server Sürüm 5.01 ya da üstü Windows 2000: Windows için IBM eNetwork Personal Communications Sürüm 4.3 CSD2 ya da üstü Windows NT: Windows için IBM eNetwork Personal Communications Sürüm 4.2 ya da üstü Microsoft SNA Server Sürüm 3 Service Pack 3 ya da üstü Wall Data Rumba DCE (Distributed Computing Environment; Dağıtımli Bilgi İşlem Ortamı) kullanmayı planlıyorsanız, bir OS/390 için DB2 Sürüm 5.1 veritabanına bağlanırken, o veritabanının OS/390 DCE Base Services Sürüm 3 kullanılarak DCE desteği için etkinleştirilmiş olmasına dikkat edin. LDAP (Lightweight Directory Access Protocol; Temel Dizin Erişimi Protokolü) kullanmayı planlıyorsanız, bir Microsoft LDAP istemcisi ya da IBM Secureway LDAP Client Sürüm 3 gereklidir. Ek bilgi için bkz: <i>Administration Guide</i>. Veritabanlarınızın yedeklenmesi ve geri yüklenmesi için Tivoli Storage Manager olanaklarını kullanmayı planlıyorsanız, Tivoli Storage Manager Client Sürüm 3 ya da üstü gereklidir. İşletim sisteminizde IBM antivirüs programı kuruluysa, DB2 kuruluşunu tamamlayabilmek için bu program geçersiz kılınmalı ya da kaldırılmalıdır.

İstemci-Sunucu Bağlantısına İlişkin Olası Senaryolar

İzleyen çizelge, belirli bir DB2 istemcisini belirli bir DB2 sunucusuna bağlamak için kullanılacak iletişim protokollerini göstermektedir. DB2 Workgroup, DB2 Enterprise ve DB2 Enterprise - Extended Edition ürünleri, anasistemden ya da AS/400 istemcilerinden (DRDA uygulama istekçileri (AR'lar)) gelen istekleri yerine getirebilir.

Çizelge 3 (Sayfa 1 / 2). İstemci-Sunucu Bağlantısına İlişkin Olası Senaryolar							
İstemci	Sunucu						
	AIX	HP-UX	Linux	OS/2	PTX/NUMA-Q	Solaris	Windows NT/ Windows 2000
AS/400 Sürüm 4 Yayın 1	APPC	Geçerli değil	Geçerli değil	APPC	Geçerli değil	APPC	APPC
AS/400 Sürüm 4 Yayın 2	APPC TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	APPC TCP/IP	TCP/IP	APPC TCP/IP	APPC TCP/IP
AIX	APPC TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	APPC TCP/IP	TCP/IP	APPC TCP/IP	APPC TCP/IP
HP-UX	APPC TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	APPC TCP/IP	TCP/IP	APPC TCP/IP	APPC TCP/IP
Linux	TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP
MVS	APPC	Geçerli değil	Geçerli değil	APPC	Geçerli değil	APPC	APPC
OS/2	APPC IPX/SPX (1),(2) TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	APPC IPX/SPX (1),(2) NetBIOS TCP/IP	TCP/IP	APPC IPX/SPX(1) TCP/IP	APPC IPX/SPX(1) NetBIOS TCP/IP
OS/390	APPC TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	APPC TCP/IP	TCP/IP	APPC TCP/IP	APPC TCP/IP
PTX/NUMA-Q	TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP
Silicon Graphics IRIX	TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP
SQL/DS	APPC	Geçerli değil	Geçerli değil	APPC	Geçerli değil	APPC	APPC
Solaris	APPC TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	APPC TCP/IP	TCP/IP	APPC TCP/IP	APPC TCP/IP
VSE & VM Sürüm 5	APPC	Geçerli değil	Geçerli değil	APPC	Geçerli değil	APPC	APPC
VSE Sürüm 6	APPC	Geçerli değil	Geçerli değil	APPC	Geçerli değil	APPC	APPC
VM Sürüm 6	APPC TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	APPC TCP/IP	TCP/IP	APPC TCP/IP	APPC TCP/IP
Windows 9x	TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	NetBIOS TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	IPX/SPX(1) NPIPE NetBIOS TCP/IP

Çizelge 3 (Sayfa 2 / 2). İstemci-Sunucu Bağlantısına İlişkin Olası Senaryolar

İstemci	Sunucu						
	AIX	HP-UX	Linux	OS/2	PTX/NUMA-Q	Solaris	Windows NT/ Windows 2000
Windows NT/ Windows 2000	APPC IPX/SPX(1) TCP/IP	TCP/IP	TCP/IP	APPC IPX/SPX(1) NetBIOS TCP/IP	TCP/IP	APPC IPX/SPX(1) TCP/IP	APPC IPX/SPX(1) NPIPE NetBIOS TCP/IP
1. Doğrudan Adresleme 2. Kütük Sunucusu Adresleme							

NetQuestion Arama Sistemi

Önceki Windows, OS/2, AIX, HP-UX ya da Solaris için DB2 sürümünüzle çevrimiçi ürün belgelerini kurduysanız ya da VisualAge C++ ya da Java için VisualAge gibi başka bir IBM ürünü kurduysanız, NetQuestion adlı çevrimiçi arama sistemi de otomatik olarak kurulmuştur.

DB2 Sürüm 7 ile gelen NetQuestion sürümü sisteminizdeki NetQuestion sürümünden daha yeniyse, sisteminizdeki sürüm yükseltilir ve varolan belge dizinleri NetQuestion'a yeniden kaydedilir. Bunlar, DB2 kuruluşu sırasında otomatik olarak gerçekleşir.

NetQuestion ile ilgili ek bilgi için bkz: Ek B, "NetQuestion ile Çalışılması" sayfa 381.

Sonraki Adım

Sisteminizin tüm donanım ve yazılım gereksinmelerini karşıladığını doğruladıktan ve varolan veritabanlarınızı ve yönetim ortamlarınızı yeni sürüme geçişe hazırladıktan sonra, etkileşimli yöntemi ya da dağıtım yöntemi kullanarak DB2'yi kurabilirsiniz. Kuruluş yordamları için bkz: Bölüm 19, "Dağıtım Kuruluş Giriş" sayfa 311.

Bölüm 2. DB2 İstemcilerinin Kurulması

Bu kısımda, farklı DB2 istemcileri açıklanmakta, dağıtımlı kuruluş ve kısmi işlevli istemci yapıları konularında bilgi verilmektedir.

Not: DB2 istemcileri ancak, istemcinin yayın düzeyinden *iki* yayın sonraki ya da *bir* yayın önceki DB2 sunucularına ve aynı yayın düzeyindeki sunuculara bağlanabilirler. Örneğin, bir DB2 Sürüm 5.2 istemcisi, DB2 Sürüm 5.0, 5.2, 6.1 ve 7.1 sunucularına bağlanabilirken, bir DB2 Sürüm 7.1 istemcisi DB2 Sürüm 6.1 ve 7.1 sunucularına bağlanabilir.

DB2 istemcisini istediğiniz sayıda iş istasyonuna kurabilirsiniz. Lisans konusunda bilgi edinmek için bkz: *License Information Booklet*.

DB2 istemcilerinde veritabanı yaratamazsınız; ancak DB2 sunucularındaki veritabanlarına bağlanabilirsiniz.

İstemcilere ilişkin kuruluş yönergeleri içeren bölüme geçin:

- Bölüm 3, “DB2 İstemcilerinin Windows 32 Bit İşletim Sistemlerinde Kurulması” sayfa 13
- Bölüm 4, “DB2 İstemcilerinin OS/2 İşletim Sistemlerinde Kurulması” sayfa 17
- Bölüm 5, “DB2 İstemcilerinin UNIX İşletim Sistemlerinde Kurulması” sayfa 19

Diğer altyapılarda desteklenen DB2 istemcilerine ve Sürüm 7 öncesi istemcilere ilişkin kuruluş paketlerini aşağı yüklemek için şu adresteki IBM DB2 Client Application Enabler Web sitesine bağlanın: <http://www.ibm.com/software/data/db2/db2tech/clientpak.html>

DB2 Çalıştırma İstemcisi

DB2 Çalıştırma İstemcisi (DB2 Run-Time Client), iş istasyonlarına çeşitli altyapılardan DB2 veritabanlarına erişme yeteneği sağlar.

DB2 Çalıştırma İstemcileri şu altyapılarda kullanılabilir: AIX, HP-UX, Linux, OS/2, NUMA-Q, Silicon Graphics IRIX, Solaris Operating Environment ve Windows 32 bit işletim sistemi.

DB2 Denetim İstemcisi

DB2 Denetim İstemcisi (DB2 Administration Client), iş istasyonlarına çeşitli altyapılardan DB2 veritabanlarına erişme ve bu veritabanlarını denetleme yeteneği sağlar. DB2 Denetim İstemcisi, DB2 Çalıştırma İstemcisi'nin tüm özelliklerinin yanı sıra, tüm DB2 denetim araçlarını, belgeleri ve kısmi işlevli istemci desteğini de içerir.

DB2 Denetim İstemcisi'nde, gelişmiş bir sorgu yönetimi ve iş yükü dağıtım aracı olan DB2 Query Patroller'e ilişkin istemci bileşenleri de bulunur. Query Patroller kullanabilmek için Query Patroller sunucusu kurulu olmalıdır. Ek bilgi için *DB2 Query Patroller Installation Guide* belgesine bakın.

DB2 Denetim İstemcileri şu altyapılarda kullanılabilir: AIX, HP-UX, Linux, OS/2, Solaris, Windows 32 bit işletim sistemi.

DB2 Application Development Client

DB2 Application Development Client (DB2 Uygulama Geliştirme İstemcisi), önceki DB2 sürümlerinde DB2 Software Development Kit (DB2 SDK) adıyla bilinmekteydi. DB2 Application Development Client, DRDA (Distributed Relational Database Architecture; Dağıtımli İlişkisel Veritabanı Mimarisi) uygulayan DB2 sunucularına ve uygulama sunucularına erişen uygulamalar geliştirebileceğiniz araçları ve ortamı sağlar. DB2 Application Development Client kurulu olduğunda DB2 uygulamaları oluşturabilir ve çalıştırabilirsiniz. Ayrıca, DB2 Denetim İstemcisi ve DB2 Çalıştırma İstemcisi üzerinde de DB2 uygulamaları çalıştırabilirsiniz.

DB2 Application Development Client şu altyapılarda kullanılabilir: AIX, HP-UX, Linux, OS/2, NUMA-Q, Silicon Graphics IRIX, Solaris Operating Environment ve Windows 32 bit işletim sistemi.

Geçerli DB2 Application Development Client sunucu ürünü CD-ROM'unda bulunabilir. Tüm altyapılarda kullanılacak DB2 Application Development Client, DB2 Application Development Client CD-ROM'ları takımında bulunabilir.

Dağıtımli Kuruluş

Ağınızda DB2 ürünlerini kurmayı planlıyorsanız, dağıtımli kuruluş yöntemini kullanabilirsiniz. Ağ tabanlı kuruluşla, DB2 ürünlerinin birden çok özdeş kopyasını kurabilirsiniz. Ek bilgi için bkz: Bölüm 19, “Dağıtımli Kuruluşa Giriş” sayfa 311.

Kısmi İşlevli DB2 İstemcileri

Windows 9x, Windows NT ya da Windows 2000 için DB2 istemcisini bir kod sunucusuna kurabilir ve kısmi işlevli istemci iş istasyonlarının LAN bağlantısıyla koda erişmelerini sağlayabilirsiniz. Bu kısmi işlevli istemci iş istasyonları, diğer DB2 istemcileri gibi işlev görür. Kurulmuşta başlıca fark, DB2 istemcisi kodunun tek tek her iş istasyonuna değil, kod sunucusuna kurulmasıdır. Kısmi işlevli istemci iş istasyonları, değiştirgelerinin tanımlanması ve kod sunucusuna bağlantı düzenlenmesi için en alt düzeyde yapılandırma gerektirir. Ek bilgi için bkz: Bölüm 23, “Kısmi İşlevli İş İstasyonlarının Kurulması ve Yapılandırılması” sayfa 339.

Bölüm 3. DB2 İstemcilerinin Windows 32 Bit İşletim Sistemlerinde Kurulması

Bu bölüm, Windows 32 bit işletim sistemi üzerine DB2 istemcisi kurmak için gereken bilgileri içerir.

Kuruluşa Başlamadan Önce

1. Sisteminizin DB2 istemcisini kurmak için önkoşul olan tüm bellek, donanım ve yazılım gereksinimlerini karşıladığını doğrulayın. Ek bilgi için bkz: Bölüm 1, “Kuruluş Planlaması” sayfa 3.
2. Kuruluşu gerçekleştirmek için bir kullanıcı hesabı gerekir.

Windows 9x

Geçerli bir Windows 9x kullanıcısı.

Windows NT ya da Windows 2000

Konuk kullanıcılar (Guests) grubundan daha yetkili bir grubun kullanıcı hesabı. Örneğin, Kullanıcılar (Users) ya da Gelişmiş Kullanıcılar (Power Users) grubu. Denetimci yetkisi olmadan Windows NT ya da Windows 2000 üzerinde kuruluş gerçekleştirilmesi konusunda ek bilgi için bkz: “Denetimci Yetkisi Olmadan Kuruluş Gerçekleştirilmesi.”

Denetimci Yetkisi Olmadan Kuruluş Gerçekleştirilmesi

Denetimci yetkiniz olmadan Windows NT ve Windows 2000 üzerinde DB2 istemcisi kuruyorsanız, aşağıdaki bileşenleri kuramazsınız:

- Denetim Merkezi
- NetQuestion
- Tümüleşik SNA Desteği

Aşağıda bazı kuruluş senaryoları gösterilmiştir:

- *Denetimci yetkisi olmayan bir kullanıcı bir DB2 ürününü kurduktan sonra, bir denetimci aynı makineye bir DB2 ürünü kuruyor.* Bu senaryoda, denetimcinin yaptığı kuruluş, denetimci yetkisi olmayan kullanıcının yaptığı kuruluşu kaldırır ve DB2 ürünü sıfırdan kurulmuş olur. Denetimcinin yaptığı kuruluş, önceki DB2 kuruluşunu gerçekleştiren kullanıcının tanımladığı hizmetlerin, kısayolların ve ortam değişkenlerinin üzerine yazılmasına neden olur.
- *Denetimci yetkisi olmayan bir kullanıcı bir DB2 ürününü kurduktan sonra, denetimci yetkisi olmayan başka bir kullanıcı aynı makineye bir DB2 ürünü kurma girişiminde bulunuyor.* Bu senaryoda, ikinci kullanıcının yaptığı kuruluş başarısız olur ve kullanıcının ürünü kurmak için denetimci yetkisine sahip olması gerektiğini bildiren bir hata iletisi görüntülenir.
- *Bir denetimci bir DB2 ürününü kurduktan sonra, denetimci yetkisi olmayan bir kullanıcı aynı makineye tek kullanıcı bir DB2 ürünü kurma girişiminde bulunuyor.* Bu senaryoda, denetimci yetkisi olmayan kullanıcının yaptığı kuruluş başarısız olur ve kullanıcının ürünü kurmak için denetimci yetkisine sahip olması gerektiğini bildiren bir hata iletisi görüntülenir.

Kuruluş Adımları

DB2 istemcisini kurmak için aşağıdaki adımları izleyin:

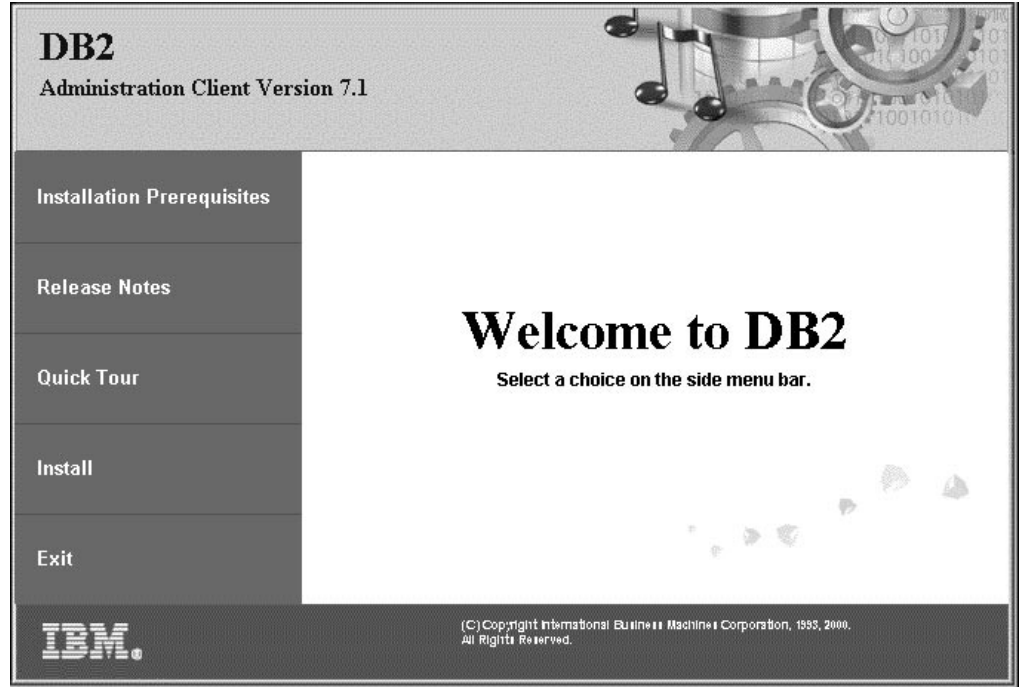
- Aşama 1. Kuruluşu gerçekleştirmek için kullanmak istediğiniz kullanıcı hesabıyla sistemde oturum açın.
- Aşama 2. Kuruluş programının kütükleri gerektiği şekilde güncelleyebilmesi için diğer programları kapatın.
- Aşama 3. İlgili CD-ROM'u sürücüye takın. Otomatik çalıştırma özelliği, kuruluş programını otomatik olarak başlatır. Kuruluş programı sistem dilini saptar ve o dildeki kuruluş programını başlatır. Kuruluş programını farklı bir dilde çalıştırmak isterseniz ya da kuruluş programı başlamazsa, izleyen ipucu bilgilerine bakın:

Kuruluş programını el ile çağırmak için aşağıdaki adımları izleyin:

1. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Run** (Çalıştır) seçeneğini belirleyin.
2. **Open** (Aç) alanında şu komutu girin:
`x:\setup /i dil`
Burada:
 - *x:*, CD-ROM sürücünüzü belirtir.
 - *dil* dilinize ilişkin ülke kodunu belirtir (örneğin, Türkçe için TR). Ürünün kullanılabilirliği dillerin kodları için bkz: Çizelge 39 sayfa 417.
3. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 4. DB2 Başlatma Panosu açılır. Bu pano aşağıdakine benzer:

Aşama 5. Bu pencereden, kuruluş önkoşullarını (Installation Prerequisites) ve yayın notlarını (Release Notes) görüntüleyebilir, DB2 Universal Database Sürüm 7'nin özellik, yetenek ve yararlarını keşfetmek için hızlı gezinti (Quick Tour) yapabilir ya da doğrudan kuruluşa geçebilirsiniz.

Kuruluşu başlattıktan sonra, kuruluş programının bilgi istemlerini izleyin. Geri kalan adımlar boyunca çevrimiçi yardımdan yararlanabilirsiniz. Çevrimiçi yardıma erişmek istediğinizde **Yardım** düğmesini (Help) tıklatın ya da **F1** tuşuna basın. Kuruluşa son vermek için, istediğiniz zaman **İptal** düğmesini tıklatabilirsiniz.

Kuruluş sırasında saptanan hatalara ilişkin bilgi edinmek için db2.log kütüğüne bakın. db2.log kütüğü genel bilgileri ve kuruluş ve kaldırma etkinlikleri sonucundaki hata iletilerini içerir. Varsayılan olarak, db2.log kütüğü x:\db2log dizininde bulunur; x: işletim sisteminizin kurulu olduğu sürücüdür.

Ek bilgi için bkz: *Troubleshooting Guide*.

Kuruluş programı aşağıdaki işlemleri gerçekleştirir:

- DB2 program gruplarını ve öğelerini (ya da kısayolları) yaratır.
- Windows kaydını günceller.
- DB2 adlı varsayılan istemci yönetim ortamını yaratır.

İstemcinizi uzak sunuculara erişecek şekilde yapılandırmak için şu kısma geçin: Bölüm 6, “İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması” sayfa 25.

Bölüm 4. DB2 İstemcilerinin OS/2 İşletim Sistemlerinde Kurulması

Bu bölüm, OS/2 işletim sistemlerinde DB2 istemcisi kurmak için gereken bilgileri içerir. Sürüm 7 öncesi bir OS/2 için DB2 istemciniz varsa, kurulu WIN-OS/2 desteğinin yürürlükteki düzeyi korunur.

OS/2 sisteminizde Windows 3.x uygulamaları çalıştıracaksanız, sisteminize Windows 3.x için DB2 Client Application Enabler da kurulmalıdır. Ek bilgi için şu adresteki IBM DB2 Client Application Enabler Web sitesine bağlanın:

<http://www.ibm.com/software/data/db2/db2tech/clientpak.html>

Kuruluşa Başlamadan Önce

Kuruluşu başlatmadan önce, aşağıdaki öğeler ve bilgiler gereklidir:

1. Sisteminiz, DB2 ürününüzü kurmak için önkoşul olan tüm bellek, donanım ve yazılım gereksinimlerini karşılamalıdır. Ek bilgi için bkz: Bölüm 1, “Kuruluş Planlaması” sayfa 3.
2. Kuruluşu gerçekleştirmek için bir kullanıcı kimliği.

UPM (Kullanıcı Tanıtımı Yönetimi) kurulursa, belirteceğiniz kullanıcı kimliğinin *denetimci* ya da *yemel denetimci* yetkisi bulunmalıdır. Gerekliyse, bu özelliklere sahip bir kullanıcı kimliği yaratın.

UPM kurulu değilse, DB2 tarafından kurulur ve USERID kullanıcı kimliğiyle PASSWORD parolası tanımlanır.

3. DB2'nin doğru kurulup kurulmadığını denetlemek için, DB2 sistem denetimcisi (SYSADM) grubunun bir üyesi olan, en çok 8 karakterlik ve DB2 adlandırma kurallarının tümüne uygun bir kullanıcı hesabınızın olması gerekir.

Varsayılan olarak, hesabın tanımlı olduğu yerel makinede *Local Administrators* (Yerel Denetimciler) grubunun üyesi olan her kullanıcının, yönetim ortamı için SYSADM yetkisi vardır. Ek bilgi için bkz: “Sistem Denetimi Grubuyla Çalışma” sayfa 374. Geçerli DB2 kullanıcı adlarına ilişkin ek bilgi için bkz: Ek F, “Adlandırma Kuralları” sayfa 419.

Kuruluş Adımları

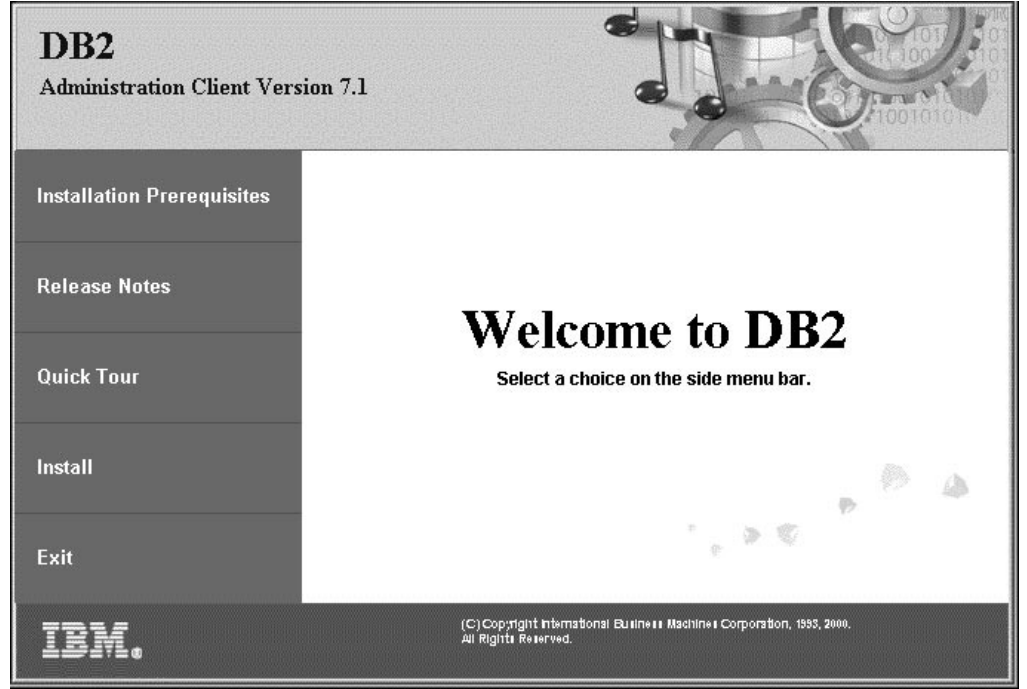
OS/2 için DB2 istemcisi kurmak üzere aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. İlgili CD-ROM'u sürücüye takın.
- Aşama 2. Bir OS/2 komut penceresi açın, dizini CD-ROM sürücünüze ayarlayın ve şu komutu girin:

```
x:\install
```

Burada x:, CD-ROM sürücünüzü belirtir.

- Aşama 3. DB2 Başlatma Panosu açılır. Bu pano aşağıdakine benzer:

Aşama 4. Bu pencereden, kuruluş önkoşullarını (Installation Prerequisites) ve yayın notlarını (Release Notes) görüntüleyebilir, DB2 Universal Database Sürüm 7'nin özellik, yetenek ve yararlarını keşfetmek için hızlı gezinti (Quick Tour) yapabilir ya da doğrudan kuruluşa geçebilirsiniz.

Kuruluşu başlattıktan sonra, kuruluş programının bilgi istemlerini izleyin. Geri kalan adımlar boyunca çevrimiçi yardımdan yararlanabilirsiniz. Çevrimiçi yardımı çağırmak için **Yardım** düğmesini tıklatın ya da **F1** tuşuna basın.

Kuruluş sırasında saptanan hatalara ilişkin bilgi edinmek için 11.10g ve 12.10g kütüklerine bakın. Bu kütükler genel bilgileri ve kuruluş ve kaldırma etkinlikleri sonucundaki hata iletilerini içerir. Varsayılan olarak, bu kütükler x:\db2log dizininde bulunur; x: işletim sisteminizin kurulu olduğu sürücüdür.

Ek bilgi için bkz: *Troubleshooting Guide*.

İstemcinizi uzak sunuculara erişecek şekilde yapılandırmak için şu kısma geçin: Bölüm 6, "İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 25.

OS/2 ile ODBC uygulamaları kullanmak istiyorsanız, config.sys kütüğünün ilk LIBPATH değiştirgesinde ilk odbc.dll olarak \sql11ib\d11\odbc.dll kütüğünün bulunduğunu doğrulamanız gereklidir. Sürüm 7'den başlayarak, kuruluş programı devingen bağlı kitaplığı (dll) otomatik olarak konumlandırmamaktadır. odbc.dll ilk ODBC dll değilse, ODBC uygulamalarıyla DB2'ye bağlanırken sorunlarla karşılaşabilirsiniz.

Bölüm 5. DB2 İstemcilerinin UNIX İşletim Sistemlerinde Kurulması

Bu bölüm, UNIX tabanlı işletim sistemlerinde DB2 istemcisi kurmak için gereken bilgileri içerir.

Başlamadan Önce

db2setup yardımcı programını kullanarak DB2 istemcisi kurmaya başlamadan önce, sisteminizin DB2 ürününüzü kurmak için önkoşul olan tüm bellek, donanım ve yazılım gereksinimlerini karşıladığınızı doğrulayın. Ek bilgi için bkz: Bölüm 1, “Kuruluş Planlaması” sayfa 3.

db2setup yardımcı programına ilişkin bilgiler

UNIX tabanlı sistemlerde DB2 ürünlerini kurmak için db2setup yardımcı programını kullanmanız önerilir. Bu yardımcı program, çevrimiçi yardım bilgileri içeren yalın bir arabirim kullanarak, kuruluş süreci boyunca size yol gösterir. Gereken kuruluş değişiklikleri için varsayılan değerler sağlanmıştır; ancak, kendi istediğiniz değerleri de görebilirsiniz.

db2setup yardımcı programı ile gerçekleştirebileceğiniz görevler:

- Grup ve kullanıcı kimlikleri yaratılması ya da atanması
- DB2 yönetim ortamı yaratılması
- Ürün iletilerinin kurulması

Not: Ürün CD-ROM'undan HTML biçimindeki belgelere erişebilirsiniz.

DB2'yi başka bir yöntemle kurmayı seçerseniz (işletim sisteminizin yerleşik denetim araçlarını kullanmak gibi), bu görevleri el ile gerçekleştirmeniz gerekir. DB2'nin el ile kurulmasına ilişkin ek bilgi edinmek için *DB2 for UNIX Quick Beginnings* kitabına bakın.

db2setup yardımcı programı, kuruluş sırasında oluşan hataları kaydetmek için bir izleme günlüğü yaratabilir. İzleme günlüğü yaratmak için **./db2setup -d** komutunu çalıştırın. Bu komut, /tmp/db2setup.trc dizininde bir günlük yaratır.

db2setup yardımcı programı Bash, Bourne ve Korn kabuklarla çalışır. Diğer kabuklar desteklenmez.

Çekirdek Yapılanışı Değiştiregilerinin Güncellenmesi

Bu kısım yalnızca, HP-UX ve NUMA-Q/PTX sistemlerinde ve Solaris** işletim ortamında çalışan DB2 istemcileri için geçerlidir.

DB2 istemcisini AIX, Linux ya da SGI IRIX sistemlerine kuracaksanız bkz: “DB2 İstemcisinin Kurulması” sayfa 22.

DB2 istemcisini bir HP-UX, PTX ya da Solaris sistemine kurmadan önce, sisteminizin çekirdek yapılanışı değişikliklerini güncellenmeniz gerekebilir. Sisteminizin çekirdek yapılanışı değişikliklerini, aşağıdaki kısımlarda belirtilen değerlere ayarlamanız önerilir:

- “HP-UX Çekirdeği Yapılanış Değiştiregeleri” sayfa 20
- “NUMA-Q/PTX Çekirdeği Yapılanış Değiştiregeleri” sayfa 20

- “Solaris Çekirdeği Yapılanış Değişirgeleri” sayfa 22

HP-UX Çekirdeği Yapılanış Değişirgeleri

Çizelge 4, HP-UX çekirdeği yapılanış değiştirgeleri için önerilen değerleri listelemektedir. Bu değerler, HP-UX Sürüm 11 üzerinde çalışan DB2 istemcileri için geçerlidir.

Not: Çekirdek yapılanışı değiştirgelerini güncelledikten sonra makinenizi yeniden başlatmanız gerekir.

Çizelge 4. HP-UX Çekirdeği Yapılanış Değiştirgeleri (Önerilen Değerler)	
Çekirdek Değiştirgesi	Önerilen Değer
msgseg	8192
msgmnb	65535 (1)
msgmax	65535 (1)
msgssz	16

Notlar:

1. msgmnb ve msgmax değiştirgeleri 65535 ya da daha büyük bir değere ayarlanmalıdır.
2. Çekirdek değiştirgeleri arasındaki karşılıklı bağımlılıkları korumak için, değiştirgeleri Çizelge 4'te belirtilen sırayla değiştirin.

Bir değeri değiştirmek için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. System Administration Manager (SAM) programını başlatmak için **SAM** komutunu girin.
- Aşama 2. **Kernel Configuration** (Çekirdek Yapılanışı) simgesini çift tıklatın.
- Aşama 3. **Configurable Parameters** (Yapılandırılabilir Değiştirgeler) simgesini çift tıklatın.
- Aşama 4. Değiştirmek istediğiniz değiştirgeyi çift tıklatın ve **Formula/Value** (Formül/Değer) alanında yeni değeri girin.
- Aşama 5. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- Aşama 6. Değiştirmek istediğiniz tüm çekirdek yapılanışı değiştirgeleri için bu adımları yineleyin.
- Aşama 7. Çekirdek yapılanışı değiştirgelerini ayarlamayı tamamladıktan sonra, işlem menüsü çubuğunda **Action** → **Process New Kernel** (İşlem - Yeni Çekirdeği İşle) öğelerini seçin.

HP-UX işletim sistemi, çekirdek yapılanışı değiştirgeleri değiştirildiğinde sistemi otomatik olarak yeniden başlatır.

Çekirdek değiştirgelerinizi güncelledikten sonra, kuruluşa devam etmek için şu kısma geçin: “DB2 İstemcisinin Kurulması” sayfa 22.

NUMA-Q/PTX Çekirdeği Yapılanış Değiştirgeleri

Çizelge 5 sayfa 21, DB2 istemcileriyle ilgili olarak NUMA-Q/PTX çekirdeği yapılanış değiştirgeleri için önerilen değerleri listelemektedir.

Not: Çekirdek yapılanışı değiştirgelerini güncelledikten sonra makinenizi yeniden başlatmanız gerekir.

Çizelge 5. NUMA-Q/PTX Çekirdeği Yapılanış Değişirgeleri (Önerilen Değerler)	
Çekirdek Değişirgesi	Önerilen Değer
msgmax	65535
msgmnb	65535
msgseg	8192
msgssz	16

PTX çekirdeği yapılanış değiştirgelerini güncellemek için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. "root" yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın.
- Aşama 2. menu komutunu girin.
- Aşama 3. **System Administration** (Sistem Denetimi) seçeneğini belirlemek için A tuşuna basın.
- Aşama 4. **Kernel Configuration** (Çekirdek Yapılanışı) seçeneğini belirlemek için C tuşuna basın.
- Aşama 5. **Change Kernel Configuration Disk** (Çekirdek Yapılanışını Diskini Değiştir) formunda Ctrl+F tuşlarına basın. Yeni çekirdeği kök disk dışındaki bir diskte oluşturmak istiyorsanız, diski girip Ctrl+F tuşlarına basın.
- Aşama 6. Compile, Configure, or Remove a Kernel (Çekirdeği Derle, Yapılandır ya da Kaldır) penceresinde, yürürlükteki çekirdeğinizin oluşturulduğu çekirdek yapılanışı tipini seçip K tuşuna basın.
- Aşama 7. **Configure a kernel with site specific parameters** (Siteye özgü değiştirgelerle çekirdek yapılanışı) formunda bir sayfa aşağıya gidin (Ctrl+D tuşlarına basın), **Visibility level for parameter changes**'de (Değiştirge değişiklikleri için görünürlük düzeyi) **All** (Tümü) için A tuşuna bastıktan sonra Ctrl+F tuşlarına basın.
- Aşama 8. Configure Files With Adjustable Parameters (Ayarlanabilir Değiştirgelerle Kütükleri Yapılandır) penceresinde ALL öğesini seçin (Ctrl+T tuşlarına basın) ve Ctrl+F tuşlarına basın.
- Aşama 9. Tunable Parameters (Ayarlanabilir Değiştirgeler) penceresinde dolaşmak için ok tuşlarını kullanın. Değiştirmek istediğiniz değiştirgeyi seçmek için Ctrl+T tuşlarına bastıktan sonra Ctrl+F tuşlarına basın.
- Aşama 10. Detail of Parameter Expression(s) (Değiştirge İfadesi Ayrıntısı) penceresinde yeni değeri tanımlamak için s'e basın.
- Aşama 11. **Add site specific 'set' parameter** (Siteye özgü 'set' değiştirgesi ekle) formunda yeni değeri girip Ctrl+F tuşlarına basın.
- Aşama 12. Değiştirmek istediğiniz diğer tüm değiştirgelerin değerlerini değiştirmek için 9 ile 11 arasındaki adımları yineleyin.
- Aşama 13. Değiştirgeleri değiştirmeyi tamamladıktan sonra, Tunable Parameters penceresinde Ctrl+E tuşlarına basın.
- Aşama 14. Çekirdeği derleyin.
- Aşama 15. Menüden çıkmak için Ctrl+X tuşlarına basın.
- Aşama 16. Değişikliklerin yürürlüğe girmesi için sistemi yeniden başlatın.

Notlar:

1. msgmax ve msgmnb değiştirgeleri 65535 ya da daha büyük bir değere ayarlanmalıdır.
2. msgsem değiştirgesi için kullanılabilecek en büyük değer 32767'dir.
3. shmmax değiştirgesi 2147483647 ya da daha büyük bir değere ayarlanmalıdır.

Çekirdek değiştirgelerini güncelledikten sonra, kuruluşa devam etmek için şu kısma geçin: "DB2 İstemcisinin Kurulması" sayfa 22.

Solaris Çekirdeği Yapılanış Değişirgeleri

Çizelge 6, Solaris çekirdeği yapılanış değiştirgeleri için önerilen değerleri listelemektedir.

Not: Çekirdek yapılanışı değiştirgelerini güncelledikten sonra makinenizi yeniden başlatmanız gerekir.

Çizelge 6. Solaris Çekirdeği Yapılanış Değiştirgeleri (Önerilen Değerler)	
Çekirdek Değiştirgesi	Önerilen Değer
msgsys:msginfo_msgmax	65535 (1)
msgsys:msginfo_msgmnb	65535 (1)
msgsys:msginfo_msgseg	8192
msgsys:msginfo_msgssz	16

Notlar:

1. msgsys:msginfo_msgmnb ve msgsys:msginfo_msgmax değiştirgeleri 65535 ya da daha büyük bir değere ayarlanmalıdır

Bir çekirdek değiştirgesini ayarlamak için, /etc/system kütüğünün sonuna aşağıdaki biçimde bir satır ekleyin:

```
set değiştirge_adi = değer
```

Burada *değiştirge_adi*, değiştirmek istediğiniz değiştirgeyi gösterir.

Örneğin, *msgsys:msginfo_msgmax* değiştirgesinin değerini belirlemek için, /etc/system kütüğünün sonuna şu satırı ekleyin:

```
set msgsys:msginfo_msgmax = 65535
```

Çekirdek değiştirgelerinizi güncelledikten sonra, kuruluşa devam etmek için şu kısma geçin: “DB2 İstemcisinin Kurulması.”

DB2 İstemcisinin Kurulması

Çekirdek yapılanışı değiştirgelerinizi güncelledikten ve sisteminizi yeniden başlattıktan (gerekliyorsa) sonra DB2 istemcinizi kurabilirsiniz.

Uzak bir sunucudan DB2 istemcisi kuruyorsanız, uzak sunucunuza bağlanmak için **rlogin** komutunu kullanmak yerine Telnet oturumu açmak için **telnet** komutunu kullanmak daha iyi olur.

DB2 istemcisini kurmak için aşağıdaki adımları izleyin:

1. "root" yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın.
2. İlgili CD-ROM'u takın ve sisteme bağlayın. CD-ROM'ların sisteme bağlanmasına ilişkin bilgi edinmek için bkz: “UNIX İşletim Sistemlerinde CD-ROM'ların Sisteme Bağlanması” sayfa 376.
3. CD-ROM'un sisteme bağlandığı dizine geçmek için **cd /cdrom** komutunu girin; **/cdrom**, CD-ROM'u sisteme bağlama noktasıdır.
4. Aşağıdaki dizinlerden birine geçin:

AIX	/cdrom/db2/aix
HP-UX Sürüm 11	/cdrom/db2/hpux11
Linux	/cdrom/db2/linux
NUMA-Q/PTX	/cdrom/db2/numaq
SGI/IRIX	/cdrom/db2/sgi

Solaris /cdrom/unnamed_cdrom/db2/solaris

5. **./db2setup** komutunu girin. Birkaç saniye sonra DB2 Sürüm 7 Kuruluşu penceresi açılır.
6. Kurmak istediğiniz ürünü seçtikten sonra **Tamam** düğmesini seçin.

Kullanabileceğiniz seçenekler ve alanlar arasında hareket etmek için **Sekme** tuşuna basın. Bir seçeneği seçmek ya da seçimini kaldırmak için **Enter** tuşuna basın. Seçilen seçenekler yıldız imiyle belirtilir.

Bir DB2 ürününü kurmak üzere seçtiğinizde, kurulacak bileşenleri görüntülemek ve değiştirmek için, ürüne ilişkin **Uyarla** seçeneğini belirleyebilirsiniz.

Kuruluşa devam etmek için **Tamam** düğmesini, önceki pencereye dönmek için **İptal** düğmesini seçin. Herhangi bir DB2 ürününü kurarken ek bilgi ya da yardım almak için **Yardım** düğmesini kullanabilirsiniz.

Kuruluş tamamlanınca, DB2 yazılımı *DB2DIR* dizinine kurulur.

Burada <i>DB2DIR</i> :	= /usr/lpp/db2_07_01	AIX kullanıyorsanız
	= /opt/IBMdb2/V7.1	HP-UX, NUMA-Q/PTX, SGI IRIX ya da Solaris kullanıyorsanız
	= /usr/IBMdb2/V7.1	Linux kullanıyorsanız

İlk kuruluştan sonra ek ürün ya da bileşenler eklemek için **db2setup** programını kullanabilirsiniz. Ek DB2 ürün ve bileşenleri yaratmak ya da eklemek için şu komutu girin:

AIX kullanıyorsanız

```
/usr/lpp/db2_07_01/install/db2setup
```

HP-UX, PTX, SGI IRIX ya da Solaris kullanıyorsanız

```
/opt/IBMdb2/V7.1/install/db2setup
```

Linux kullanıyorsanız

```
/usr/IBMdb2/V7.1/install/db2setup
```

Sonraki Adım

DB2 istemcisini kurduktan sonra, uzak bir DB2 sunucusuna erişebilecek şekilde yapılandırmanız gerekir. Ek bilgi bkz: Bölüm 7, “Komut Satırı İşlemcisi ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması” sayfa 35.

Bölüm 6. İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması

Bu bölüm, İstemci Yapılandırma Yardımcısı (CCA) kullanılarak istemci-sunucu iletişimi yapılandırılmasını açıklamaktadır. LDAP destekli bir ortamda, bu bölümde açıklanan görevleri gerçekleştirmeniz gerekmeyebilir.

Notlar:

1. İstemci Yapılandırma Yardımcısı, OS/2 üzerinde ve Windows 32 bit işletim sistemleri üzerinde çalışan DB2 istemcilerinde kullanılabilir.
2. LDAP desteği, Windows, AIX ve Solaris Operating Environment için sağlanmıştır.

LDAP Dizinine Desteğine İlişkin Önemli Noktalar

LDAP destekli bir ortamda, DB2 sunucularına ve veritabanlarına ilişkin izin bilgileri LDAP dizininde tutulur. Yeni bir veritabanı yaratıldığında, veritabanı LDAP dizinine otomatik olarak kaydedilir. Bir veritabanı bağlantısı sırasında, DB2 istemcisi istenen veritabanı ve protokol bilgilerini almak için LDAP dizinine başvurur ve veritabanına bağlanmak için bu bilgileri kullanır. LDAP protokolü bilgilerini yapılandırmak için İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nın çalıştırılmasına gerek yoktur.

Ancak, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı LDAP ortamında şunları yapmak için kullanmak isteyebilirsiniz:

- Bir veritabanını LDAP dizininde el ile kataloğa almak
- Bir veritabanını ODBC veri kaynağı olarak kaydetmek
- CLI/ODBC bilgilerini yapılandırmak
- LDAP dizininde kataloğa alınmış bir veritabanını kaldırmak

Başlamadan Önce

Bu yapılandırma yöntemini kullanarak veritabanı eklediğinizde, İstemci Yapılandırma Yardımcısı veritabanının bulunduğu sunucu için varsayılan bir düğüm adı yaratır.

Bu kısımdaki adımları tamamlamak için İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nın nasıl başlatılacağını bilmeniz gerekir. Ek bilgi için bkz: "İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nın Başlatılması" sayfa 371.

Not: Bir DB2 istemcisiyle sunucu arasında iletişim yapılandırmak için, uzak sunucu gelen istemci isteklerini kabul edecek şekilde yapılandırılmış olmalıdır. Varsayılan olarak, kuruluş programı, sunucuda gelen istemci bağlantıları için kullanılan çoğu protokolü otomatik olarak algılar ve yapılandırır. DB2'yi kurmadan önce, sunucuda olması istenen iletişim protokollerini kurmanız ve yapılandırmanız önerilir.

Ağınıza yeni bir protokol eklediyseniz ya da varsayılan ayarlardan herhangi birini değiştirmek istiyorsanız şu kısma gidin: Bölüm 7, "Komut Satırı İşlemcisi ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 35.

Yapılandırma Adımları

İş istasyonunuzu uzak bir sunucudaki bir veritabanına erişebilecek şekilde yapılandırmak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Geçerli bir DB2 kullanıcı kimliğiyle sistemde oturum açın. Ek bilgi için bkz: Ek F, “Adlandırma Kuralları” sayfa 419.

Bir DB2 ya da DB2 Connect sunucusu ürünü kurulu bir sisteme veritabanı ekliyorsanız, bu sistemde yönetim ortamıyla ilgili olarak sistem denetimi (SYSADM) ya da sistem yönetimi (SYSCTRL) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın. Ek bilgi için bkz: “Sistem Denetimi Grubuyla Çalışma” sayfa 374.

Bu kısıtlama, veritabanı yöneticisi yapılanış değişikliği *catalog_noauth* ile denetlenir. Ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

Aşama 2. İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı başlatın. Ek bilgi için bkz: “İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nın Başlatılması” sayfa 371.

İstemcinize en az bir veritabanı ekleyinceye kadar, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı her başlatışınızda Hoş Geldiniz penceresi açılır.

Aşama 3. Bağlantı yapılandırmak için **Ekle** düğmesini tıklayın.

Aşağıdaki yapılandırma yöntemlerinden birini kullanabilirsiniz:

- “Tanıtım Kullanılarak Veritabanı Eklenmesi.”
- “Bulma İşlevi Kullanılarak Veritabanı Eklenmesi” sayfa 27.
- “El İle Veritabanı Eklenmesi” sayfa 29.

Tanıtım Kullanılarak Veritabanı Eklenmesi

Sunucu tanıtımı, bir sistemdeki sunucu yönetim ortamlarına ve her sunucu yönetim ortamındaki veritabanlarına ilişkin bilgi içerir. Tanıtımlara ilişkin bilgi edinmek için bkz: “Tanıtım Yaratılması ve Kullanılması” sayfa 30.

Denetimciniz size bir tanıtım hazırladıysa aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. **Tanıtım kullan** radyo düğmesini seçin ve **Sonraki** düğmesini tıklayın.

Aşama 2. **...** düğmesini tıklayın ve tanıtım seçin. Tanıtımda görüntülenen nesne ağacında uzak veritabanı seçin; seçilen veritabanı ağ geçidi bağlantısıysa, veritabanına bağlantı yolu seçin. **Sonraki** düğmesini tıklayın.

Aşama 3. **Veritabanı diğer adı** alanında yerel bir veritabanı diğer adı girin ve isteğe bağlı olarak, **Açıklama** alanında bu veritabanını tanımlayan bir açıklama yazın. **Sonraki** düğmesini tıklayın.

Aşama 4. ODBC kullanmayı planlıyorsanız, bu veritabanını ODBC veri kaynağı olarak kaydedtirin.

Not: Bu işlemin gerçekleştirilebilmesi için ODBC kurulu olmalıdır.

- a. **Bu veritabanını ODBC için kaydet** onay kutusunun seçili olmasına dikkat edin.
- b. Bu veritabanını nasıl kaydettirmek istediğinizi belirten radyo düğmesini seçin:
 - Sisteminizdeki tüm kullanıcıların bu veri kaynağına erişmelerini istiyorsanız **Sistem veri kaynağı olarak** radyo düğmesini tıklayın.

- Bu veri kaynağına yalnızca yürürlükteki kullanıcının erişmesini istiyorsanız **Kullanıcı veri kaynağı olarak** radyo düğmesini tıklatın.
 - Veritabanı erişiminin paylaşılması için bir ODBC veri kaynağı kütüğü yaratmak istiyorsanız **Kütük veri kaynağı olarak** radyo düğmesini seçin ve **Kütük veri kaynağı adı** alanında bu kütük için yol ve kütük adı girin.
- c. **Uygulama için eniyile** açılan kutusunu tıklatın ve ODBC ayarlarını uyarlamak istediğiniz uygulamayı seçin.
- d. Seçtiğiniz veritabanını eklemek için **Bitti** düğmesini tıklatın. Yapılanış penceresi açılır.
- Aşama 5. Bağlantıyı sınamak için **Bağlantıyı sına** düğmesini tıklatın. DB2 Veritabanına Bağlan penceresi açılır.
- Aşama 6. DB2 Veritabanına Bağlan penceresinde, uzak veritabanı için geçerli bir kullanıcı kimliği ve parola girdikten sonra **Tamam** düğmesini tıklatın. Bağlantı başarıyla gerçekleşirse, bağlantıyı doğrulayan bir ileti görüntülenir.
- Bağlantı sınaması başarısızlıkla sonuçlanırsa, bir yardım iletisi alırsınız. Yanlış belirtmiş olabileceğiniz ayarları değiştirmek için, Veritabanı Ekleme Sihirbazı'na dönmek üzere, Yapılanış penceresinde **Değiştir** düğmesini tıklatın. Sorun sürerse, ek bilgi için bkz: *Troubleshooting Guide*.
- Aşama 7. Artık bu veritabanını kullanabilirsiniz. Başka veritabanları eklemek için **Ekle** düğmesini ya da Veritabanı Ekleme Sihirbazı'ndan çıkmak için **Kapat** düğmesini tıklatın. İstemci Yapılandırma Yardımcısı'ndan çıkmak için yine **Kapat** düğmesini tıklatın.

Bulma İşlevi Kullanılarak Veritabanı Eklenmesi

Bu seçenek, Sürüm 5 öncesi DB2 sistemlerine ya da denetim sunucusu (Administration Server) çalıştırmayan sistemlere ilişkin bilgileri döndüremez. Ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

Ağda veritabanı aramak için bulma (Discovery) işlevini kullanabilirsiniz. Bulma işlevini kullanarak sisteminize veritabanı eklemek için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. **Ağı ara** radyo düğmesini seçin ve **Sonraki** düğmesini tıklatın.
- Aşama 2. İstemcinizin tanıdığı tüm sistemleri listelemek için, **Bilinen Sistemler** simgesinin yanındaki **[+]** imini tıklatın.
- Aşama 3. Bir sistemin üzerindeki yönetim ortamlarını ve veritabanlarını listelemek için, sistemin yanındaki **[+]** imini tıklatın. Eklemek istediğiniz veritabanını seçtikten sonra **Sonraki** düğmesini tıklatın ve 4. adıma geçin.

Eklemek istediğiniz veritabanını içeren sistem listede yoksa aşağıdaki adımları izleyin:

- a. Ağda ek sistemler için arama yapmak üzere, **Diğer Sistemler (Ağı ara)** simgesinin yanındaki **[+]** imini tıklatın.
- b. Bir sistemin üzerindeki yönetim ortamlarını ve veritabanlarını listelemek için, sistemin yanındaki **[+]** imini tıklatın.
- c. Eklemek istediğiniz veritabanını seçtikten sonra **Sonraki** düğmesini tıklatın ve 4. adıma geçin.

İstemci Yapılandırma Yardımcısı aşağıdaki durumlarda uzak bir sistemi algılayamayabilir:

- Uzak sistemde denetim sunucusu çalışmıyorsa.
- Bulma işlevi zaman aşımına uğrarsa. Varsayılan olarak, bulma işlevi ağı 40 saniye süreyle arar; bu süre uzak sistemi algılamak için yeterli olmayabilir. Daha uzun bir süre belirtmek için *DB2DISCOVERYTIME* kayıt değişkenini ayarlayabilirsiniz.
- Bulma isteğinin çalışmakta olduğu ağ, bulma isteğinin istenen uzak sisteme ulaşamayacağı şekilde yapılandırıldıysa.
- Bulma protokolü olarak NetBIOS kullanılıyorsa. İstemcinin ek koştuzamanlı bulma yanıtları almasını sağlamak için *DB2NBDISCOVERRCVBUFFS* kayıt değişkenine daha büyük bir değer atmanız gerekebilir.

Ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

Eklemek istediğiniz veritabanını içeren sistem yine listelenmiyorsa, bu sistemi listeye eklemek için aşağıdaki adımları izleyin:

- a. **Sistem ekle** düğmesini tıklatın. Sistem Ekle penceresi açılır.
 - b. Uzak denetim sunucusu için gerekli iletişim protokolü değiştirgelerini girin ve **Tamam** düğmesini tıklatın. Yeni sistem eklenir. Ek bilgi için **Yardım** düğmesini tıklatın.
 - c. Eklemek istediğiniz veritabanını seçin ve **Sonraki** düğmesini tıklatın.
- Aşama 4. **Veritabanı diğer adı** alanında yerel bir veritabanı diğer adı girin ve isteğe bağlı olarak, **Açıklama** alanında bu veritabanını tanımlayan bir açıklama yazın. **Sonraki** düğmesini tıklatın.
- Aşama 5. ODBC kullanmayı planlıyorsanız, bu veritabanını ODBC veri kaynağı olarak kaydettirin.

Not: Bu işlemin gerçekleştirilebilmesi için ODBC kurulu olmalıdır.

- a. **Bu veritabanını ODBC için kaydet** onay kutusunun seçili olmasına dikkat edin.
 - b. Bu veritabanını nasıl kaydettirmek istediğinizi belirten radyo düğmesini seçin:
 - Sisteminizdeki tüm kullanıcıların bu veri kaynağına erişmelerini istiyorsanız **Sistem veri kaynağı olarak** radyo düğmesini tıklatın.
 - Bu veri kaynağına yalnızca yürürlükteki kullanıcının erişmesini istiyorsanız **Kullanıcı veri kaynağı olarak** radyo düğmesini tıklatın.
 - Veritabanı erişiminin paylaşılması için bir ODBC veri kaynağı kütüğü yaratmak istiyorsanız **Kütük veri kaynağı olarak** radyo düğmesini seçin ve **Kütük veri kaynağı adı** alanında bu kütük için yol ve kütük adı girin.
 - c. **Uygulama için eniyile** açılan kutusunu tıklatın ve ODBC ayarlarını uyarlamak istediğiniz uygulamayı seçin.
 - d. Seçtiğiniz veritabanını eklemek için **Bitti** düğmesini tıklatın. Yapılanış penceresi açılır.
- Aşama 6. Bağlantıyı sınamak için **Bağlantıyı sına** düğmesini tıklatın. DB2 Veritabanına Bağlan penceresi açılır.
- Aşama 7. DB2 Veritabanına Bağlan penceresinde, uzak veritabanı için geçerli bir kullanıcı kimliği ve parola girdikten sonra **Tamam** düğmesini tıklatın. Bağlantı başarıyla gerçekleşirse, bağlantıyı doğrulayan bir ileti görüntülenir.

Bağlantı sınaması başarısızlıkla sonuçlanırsa, bir yardım iletisi alırsınız. Yanlış belirtmiş olabileceğiniz ayarları değiştirmek için, Veritabanı Ekleme Sihirbazı'na dönmek üzere, Yapılanış penceresinde **Değiştir** düğmesini tıklatın. Sorun sürerse, ek bilgi için bkz: *Troubleshooting Guide*.

- Aşama 8. Artık bu veritabanını kullanabilirsiniz. Başka veritabanları eklemek için **Ekle** düğmesini ya da Veritabanı Ekleme Sihirbazı'ndan çıkmak için **Kapat** düğmesini tıklatın. İstemci Yapılandırma Yardımcısı'ndan çıkmak için yine **Kapat** düğmesini tıklatın.

El İle Veritabanı Eklenmesi

Bağlanmak istediğiniz veritabanına ve veritabanının bulunduğu sunucuya ilişkin bilgilere sahipseniz, tüm yapılanış bilgilerini el ile girebilirsiniz. Bu yöntem, komut satırı işlemcisi aracılığıyla komut girmeye benzer, ancak değiştireler sizin için grafik olarak gösterilir.

Sisteminize el ile veritabanı eklemek için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. **Veritabanına el ile bağlantı yapılandır** radyo düğmesini seçtikten sonra **Sonraki** düğmesini tıklatın.
- Aşama 2. LDAP (Lightweight Directory Access Protocol; Temel Dizin Erişimi Protokolü) kullanıyorsanız, DB2 dizinlerinizin bulunmasını istediğiniz yere ilişkin radyo düğmesini seçin:
- DB2 dizinlerinizin yerel olarak tutulmasını istiyorsanız, **Veritabanını yerel makineye ekle** radyo düğmesini seçin ve **Sonraki** düğmesini tıklatın.
 - DB2 dizinlerinizin bir LDAP sunucusunda tutulmasını istiyorsanız, **Veritabanını LDAP kullanarak ekle** radyo düğmesini seçin ve **Sonraki** düğmesini tıklatın.
- Aşama 3. **Protokol** listesinde, kullanmak istediğiniz protokole ilişkin radyo düğmesini seçin.

Makinenizde DB2 Connect (ya da DB2 Connect Desteği özelliği) kuruluysa ve TCP/IP ya da APPC'yi seçerseniz, **Veritabanının fiziksel yeri bir anasistem ya da AS/400 sistemi** kutusuna onay imi koyabilirsiniz. Bu kutuya onay imi koyarsanız, anasistem ya da AS/400 veritabanıyla kurmak istediğiniz bağlantının tipini seçebilirsiniz:

- DB2 Connect ağ geçidi aracılığıyla bağlantı kurmak için, **Sunucuya ağ geçidi yoluyla bağlan** radyo düğmesini kullanın.
- Doğrudan bağlantı kurmak için, **Sunucuya doğrudan bağlan** radyo düğmesini seçin.

Sonraki düğmesini tıklatın.

- Aşama 4. Gereken iletişim protokolü değiştirelerini girdikten sonra **Sonraki** düğmesini tıklatın. Ek bilgi için **Yardım** düğmesini tıklatın.
- Aşama 5. **Veritabanı adı** alanında, eklemek istediğiniz uzak veritabanının diğer adını ve **Veritabanı diğer adı** alanında, yerel bir veritabanı diğer adı girin.

Bu bir anasistem ya da AS/400 veritabanıysa, **Veritabanı adı** alanına OS/390 veritabanı için yer adı, AS/400 veritabanı için RDB adı, VSE ya da VM veritabanı için DBNAME yazın ve isteğe bağlı olarak, **Açıklama** alanına bu veritabanını tanımlayan bir açıklama girin.

Sonraki düğmesini tıklatın.

- Aşama 6. Bu veritabanını ODBC veri kaynağı olarak belirleyin.

Not: Bu işlemin gerçekleştirilebilmesi için ODBC kurulu olmalıdır.

- a. **Bu veritabanını ODBC için kaydet** onay kutusunun seçili olmasına dikkat edin.
 - b. Bu veritabanını nasıl kaydettirmek istediğinizi belirten radyo düğmesini seçin:
 - Sisteminizdeki tüm kullanıcıların bu veri kaynağına erişmelerini istiyorsanız **Sistem veri kaynağı olarak** radyo düğmesini tıklatın.
 - Bu veri kaynağına yalnızca yürürlükteki kullanıcının erişmesini istiyorsanız **Kullanıcı veri kaynağı olarak** radyo düğmesini tıklatın.
 - Veritabanı erişiminin paylaşılması için bir ODBC veri kaynağı kütüğü yaratmak istiyorsanız **Kütük veri kaynağı olarak** radyo düğmesini seçin ve **Kütük veri kaynağı adı** alanında bu kütük için yol ve kütük adı girin.
 - c. **Uygulama için eniyile** açılan kutusunu tıklatın ve ODBC ayarlarını uyarlamak istediğiniz uygulamayı seçin.
 - d. Seçtiğiniz veritabanını eklemek için **Bitti** düğmesini tıklatın. Yapılanış penceresi açılır.
- Aşama 7. Bağlantıyı sınamak için **Bağlantıyı sına** düğmesini tıklatın. DB2 Veritabanına Bağlan penceresi açılır.
- Aşama 8. DB2 Veritabanına Bağlan penceresinde, uzak veritabanı için geçerli bir kullanıcı kimliği ve parola girdikten sonra **Tamam** düğmesini tıklatın. Bağlantı başarıyla gerçekleşirse, bağlantıyı doğrulayan bir ileti görüntülenir.
- Bağlantı sınaması başarısızlıkla sonuçlanırsa, bir yardım iletisi alırsınız. Yanlış belirtmiş olabileceğiniz ayarları değiştirmek için, Veritabanı Ekleme Sihirbazı'na dönmek üzere, Yapılanış penceresinde **Değiştir** düğmesini tıklatın. Sorun sürerse, ek bilgi için bkz: *Troubleshooting Guide*.
- Aşama 9. Artık bu veritabanını kullanabilirsiniz. Başka veritabanları eklemek için **Ekle** düğmesini ya da Veritabanı Ekleme Sihirbazı'ndan çıkmak için **Kapat** düğmesini tıklatın. İstemci Yapılandırma Yardımcısı'ndan çıkmak için yine **Kapat** düğmesini tıklatın.

Varolan bir istemci yapılanışı için istemci tanıtımı yaratmak üzere İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nın dışarı aktarma özelliğini kullanabilir ve bu yapılanışı kullanarak, ağınızda özdeş hedef istemciler yaratabilirsiniz. İstemci tanıtımı, varolan bir istemciye ilişkin veritabanı bağlantısı, ODBC/CLI ve yapılanış bilgilerini içerir. Ağınızda birden çok istemci tanımlamak için İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nın içeri aktarma özelliğini kullanın. Hedef istemcilerin her birinin yapılanışı, varolan istemcinin yapılanışıyla aynı olur. İstemci tanıtımı yaratılmasına ve kullanılmasına ilişkin ek bilgi için bkz: "Tanıtım Yaratılması ve Kullanılması."

Quick Beginnings belgesinde açıklanan tüm görevleri tamamladınız ve DB2 Universal Database'i kullanmaya başlamaya hazırsınız.

Bu ürünü dağıtımlı kuruluşu kullanarak yerleştirmek istiyorsanız şu kısma gidin: Bölüm 19, "Dağıtımlı Kuruluşa Giriş" sayfa 311.

Tanıtım Yaratılması ve Kullanılması

Bu kısımda, DB2 istemcileriyle sunucuları arasında bağlantı tanımlamak için tanıtım yaratılması ve kullanılması açıklanmaktadır. Bir DB2 istemcisinde veritabanı bağlantıları yapılandırmak için sunucu tanıtımını ya da istemci tanıtımını kullanabilirsiniz.

Sunucu Tanımları

Sunucu tanıtımı, bir sunucu sistemindeki yönetim ortamlarına ve her yönetim ortamındaki veritabanlarına ilişkin bilgi içerir. Yönetim ortamına ilişkin bilgiler arasında, bir istemciyi o yönetim ortamındaki veritabanlarına bağlanacak şekilde ayarlamak için gereken bilgiler de vardır.

Sunucu tanıtımını, uzak istemcilerin erişmesini istediğiniz DB2 veritabanlarını yarattıktan sonra oluşturmanızı öneririz.

Sunucu tanıtımı yaratmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Denetim Merkezi'ni (Control Center) başlatın. Ek bilgi için bkz: “DB2 Denetim Merkezi'nin Başlatılması” sayfa 371.
- Aşama 2. Tanıtım yaratmak istediğiniz sistemi seçin ve farenin sağ düğmesini tıklatın.
Tanıtım yaratmak istediğiniz sistem görüntülenmiyorsa, **Sistemler** simgesini seçin, farenin sağ düğmesini tıklatın ve **Ekle** öğesini seçin. **Yardım** düğmesini tıklatın ve çevrimiçi yardımdaki bilgileri izleyin.
- Aşama 3. **Sunucu tanıtımını dışarı aktar** seçeneğini belirleyin.
- Aşama 4. Tanıtım için bir yol ve kütük adı girdikten sonra **Tamam** düğmesini seçin.

Bu tanıtımı sisteminizde kullanmaya hazırsınız. Sunucu tanıtımı kullanarak sisteme veritabanı eklenmesine ilişkin ek bilgi edinmek için şu kısma gidin: “Yapılandırma Adımları” sayfa 26.

İstemci Tanımları

İstemci tanıtımındaki bilgiler, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nın (CCA) içeri aktarma işlevi kullanılarak istemci yapılandırmak için kullanılabilir. İstemciler, bir tanıtımdaki yapılanış bilgilerinin tümünü ya da altkümesini içeri aktarabilir. İzleyen senaryoda, bir istemciye yapılandırılan veritabanı bağlantılarının dışarı aktarılacağı ve bir ya da daha çok ek istemciyi tanımlamakta kullanılacağı varsayılmaktadır.

Not: Yapılanış tanımları **db2cfimp** komutuyla da içeri aktarılabilir. Ek bilgi için bkz: *Command Reference*.

İstemci tanıtımı, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nın dışarı aktarma işlevi kullanılarak bir istemciden oluşturulur. İstemci tanıtımının içereceği bilgiler dışarı aktarma sırasında belirlenir. Seçilen ayarlara bağlı olarak, varolan istemciye ilişkin şu bilgileri içerebilir:

- Veritabanı bağlantısı bilgileri (CLI ya da ODBC ayarları da içinde olmak üzere)
- İstemci ayarları (veritabanı yöneticisi yapılanış değiştirgeleri ve DB2 kayıt değişkenleri de içinde olmak üzere)
- CLI ya da ODBC ortak değiştirgeleri
- Yerel APPC ya da NetBIOS iletişim altsistemine ilişkin yapılanış verileri

İstemci tanıtımı yaratmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı başlatın. Ek bilgi için bkz: “İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nın Başlatılması” sayfa 371.
- Aşama 2. **Dışarı aktar** düğmesini tıklatın. Dışarı Aktarma Seçeneği Belirlenmesi penceresi açılır.
- Aşama 3. Aşağıdaki dışarı aktarma seçeneklerinden birini belirleyin:

- Sisteminizde kataloğa alınmış tüm veritabanlarını ve bu istemciye ilişkin tüm yapılanış bilgilerini içeren bir tanıtım yaratmak istiyorsanız **Tüm** radyo düğmesini seçin, **Tamam** düğmesini tıklatın ve 8. adıma geçin.
- Sisteminizde kataloğa alınmış tüm veritabanlarını içeren, ancak bu istemciye ilişkin hiçbir yapılanış bilgisini *içermeyen* bir tanıtım yaratmak istiyorsanız **Veritabanı bağlantı bilgileri** radyo düğmesini seçin, **Tamam** düğmesini tıklatın ve 8. adıma geçin.
- Sisteminizde kataloğa alınmış veritabanlarının ya da bu istemciye ilişkin yapılanış bilgilerinin bir altkümesini seçmek istiyorsanız, **Uyarla** radyo düğmesini seçin, **Tamam** düğmesini tıklatın ve sonraki adıma geçin.

Aşama 4. **Kullanılabilir veritabanları** kutusunda dışarı aktarılacak veritabanlarını seçin ve **>** düğmesini tıklatarak, **Seçilen veritabanları** kutusuna ekleyin.

Dışarı aktarılacak veritabanları kutusuna, kullanılabilir veritabanlarının tümünü eklemek için **>>** düğmesini tıklatın.

Aşama 5. **Özel dışarı aktarma seçeneği belirleyin** kutusunda, hedef istemci için belirlemek istediğiniz seçeneklere ilişkin kutulara onay imi koyun.

Ayarları uyarlamak için, ilgili **Uyarla** düğmesini tıklatın. Uyarladığımız ayarlar yalnızca dışarı aktarılacak tanıtımı etkiler, iş istasyonunuzda değişiklik yapılmaz. Ek bilgi için **Yardım** düğmesini tıklatın.

Aşama 6. **Tamam** düğmesini tıklatın. İstemci Tanıtımını Dışarı Aktar penceresi açılır.

Aşama 7. İstemci tanıtımı için yol ve kütük adı girip **Tamam** düğmesini tıklatın. DB2 ileti penceresi açılır.

Aşama 8. **Tamam** düğmesini tıklatın.

İstemci tanıtımını içeri aktarmak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı başlatın. Ek bilgi için bkz: "İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nın Başlatılması" sayfa 371.

Aşama 2. **İçeri aktar** düğmesini tıklatın. Tanıtım Seçimi penceresi açılır.

Aşama 3. İçeri aktarılacak istemci tanıtımını seçip **Tamam** düğmesini tıklatın. Tanıtımı İçeri Aktar penceresi açılır.

Aşama 4. İstemci tanıtımındaki bilgilerin tümünü ya da altkümesini içeri aktarmayı seçebilirsiniz. Aşağıdaki içeri aktarma seçeneklerinden birini belirleyin:

- İstemci tanıtımının içerdiği tüm öğeleri içeri aktarmak için **Tüm** radyo düğmesini seçin.
- İstemci tanıtımında tanımlı olan belirli bir veritabanını ya da belirli ayarları içeri aktarmak için **Uyarla** radyo düğmesini seçin. Uyarlamak istediğiniz seçeneklere ilişkin kutulara onay imi koyun.

Aşama 5. **Tamam** düğmesini tıklatın.

Aşama 6. Sistemler, yönetim ortamları ve veritabanlarını içeren bir liste görüntülenir. Eklemek istediğiniz veritabanını seçin ve **Sonraki** düğmesini tıklatın.

Aşama 7. **Veritabanı diğer adı** alanında yerel bir veritabanı diğer adı girin ve isteğe bağlı olarak, **Açıklama** alanında bu veritabanını tanımlayan bir açıklama yazın. **Sonraki** düğmesini tıklatın.

Aşama 8. ODBC kullanmayı planlıyorsanız, bu veritabanını ODBC veri kaynağı olarak kaydedirin.

Not: Bu işlemin gerçekleştirilebilmesi için ODBC kurulu olmalıdır.

- a. **Bu veritabanını ODBC için kaydet** onay kutusunun seçili olmasına dikkat edin.
 - b. Bu veritabanını nasıl kaydettirmek istediğinizi belirten radyo düğmesini seçin:
 - Sisteminizdeki tüm kullanıcıların bu veri kaynağına erişmelerini istiyorsanız **Sistem veri kaynağı olarak** radyo düğmesini tıklatın.
 - Bu veri kaynağına yalnızca yürürlükteki kullanıcının erişmesini istiyorsanız **Kullanıcı veri kaynağı olarak** radyo düğmesini tıklatın.
 - Veritabanı erişiminin paylaşılması için bir ODBC veri kaynağı kütüğü yaratmak istiyorsanız **Kütük veri kaynağı olarak** radyo düğmesini seçin ve **Kütük veri kaynağı adı** alanında bu kütük için yol ve kütük adı girin.
 - c. **Uygulama için eniyile** açılan kutusunu tıklatın ve ODBC ayarlarını uyarlamak istediğiniz uygulamayı seçin.
 - d. Seçtiğiniz veritabanını eklemek için **Bitti** düğmesini tıklatın. Yapılanış penceresi açılır.
- Aşama 9. Bağlantıyı sınamak için **Bağlantıyı sına** düğmesini tıklatın. DB2 Veritabanına Bağlan penceresi açılır.
- Aşama 10. DB2 Veritabanına Bağlan penceresinde, uzak veritabanı için geçerli bir kullanıcı kimliği ve parola girdikten sonra **Tamam** düğmesini tıklatın. Bağlantı başarıyla gerçekleşirse, bağlantıyı doğrulayan bir ileti görüntülenir.
- Bağlantı sınaması başarısızlıkla sonuçlanırsa, bir yardım iletisi alırsınız. Yanlış belirtmiş olabileceğiniz ayarları değiştirmek için, Veritabanı Ekleme Sihirbazı'na dönmek üzere, Yapılanış penceresinde **Değiştir** düğmesini tıklatın. Sorun sürerse, ek bilgi için bkz: *Troubleshooting Guide*.
- Aşama 11. Artık bu veritabanını kullanabilirsiniz. Başka veritabanları eklemek için **Ekle** düğmesini ya da Veritabanı Ekleme Sihirbazı'ndan çıkmak için **Kapat** düğmesini tıklatın. İstemci Yapılandırma Yardımcısı'ndan çıkmak için yine **Kapat** düğmesini tıklatın.

Bölüm 7. Komut Satırı İşlemcisi ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması

Bu bölümde, komut satırı işlemcisi (CLP) kullanılarak bir istemcinin sunucuyla iletişim kuracak şekilde yapılandırılması açıklanmaktadır.

Sunucuyla iletişim için bir OS/2 istemcisi ya da 32 bit'lik Windows istemcisi kullanmayı planlıyorsanız, İstemci Yapılandırma Yardımcısı (CCA) yapılandırma ve denetleme görevlerinin otomatikleştirilmesini kolaylaştıracaktır. CCA'yı kurduysanız, DB2 istemcilerinizi iletişim için yapılandırmak üzere bu aracı kullanmanız önerilir. Ek bilgi için bkz: Bölüm 6, "İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 25.

Bir istemciyi bir sunucuyla iletişim kuracak şekilde yapılandırmak için, uzak sunucu, kullanmak istediğiniz iletişim protokolüne ilişkin olarak, gelen istekleri kabul edecek şekilde yapılandırılmalıdır. Varsayılan olarak, kuruluş programı sunucunuzda kullanılan protokollerin çoğunu otomatik olarak algılar ve yapılandırır.

Ağınıza yeni bir protokol eklediyseniz ya da sunucudaki varsayılan ayarlardan herhangi birini değiştirmek istiyorsanız aşağıdaki yönergelere bakın.

DB2 komutlarının girilmesine ilişkin yönergeler için bkz: "Komut Merkezi Kullanılarak Komut Girilmesi" sayfa 372 ya da "Komut Satırı İşlemcisi Kullanılarak Komut Girilmesi" sayfa 373.

Seçtiğiniz protokolü kullanarak uzak bir sunucuya erişmek için iletişim yapılandırılmasını açıklayan kısma gidin.

- Veri Bağlantıları - bkz: "İstemcide Veri Bağlantısının Yapılandırılması."
 - TCP/IP - bkz: "İstemcide TCP/IP'nin Yapılandırılması" sayfa 40.
 - NetBIOS - bkz: "İstemcide NetBIOS'un Yapılandırılması" sayfa 47.
 - IPX/SPX - bkz: "İstemcide IPX/SPX'in Yapılandırılması" sayfa 52.
 - APPC - bkz: "İstemcide APPC'nin Yapılandırılması" sayfa 59.
-

İstemcide Veri Bağlantısının Yapılandırılması

Bu kısımda, Veri Bağlantısı (Named Pipes) iletişiminin istemci ve sunucu iş istasyonlarında çalışır durumda olduğu varsayılmıştır. Altyapınıza ilişkin protokol gereksinimleri için bkz: "Yazılım Gereksinimleri" sayfa 4. İstemciniz ve sunucunuz için desteklenen iletişim protokollerini öğrenmek için bkz: "İstemci-Sunucu Bağlantısına İlişkin Olası Senaryolar" sayfa 9.

Not: Bu protokol yalnızca Windows 32 bit işletim sistemi üzerinde desteklenir.

Bir istemciyi Veri Bağlantısı iletişimini kullanacak şekilde ayarlamak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Değiştirge değerlerinin tanımlanması ve kaydedilmesi
- Aşama 2. İstemcinin yapılandırılması:
 - a. Veri Bağlantısı düğümünün kataloğa alınması
 - b. Veritabanının kataloğa alınması
- Aşama 3. İstemciyle sunucu arasındaki bağlantının sınanması

1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi

Yapılanış adımları boyunca ilerlerken, izleyen çizelgenin *Ayarlanan Değer* kolonuna veri girin. Bu protokolü yapılandırmaya başlamadan önce bazı değerleri girebilirsiniz.

Çizelge 7. İstemcide Gereken Veri Bağlantısı Değerleri			
Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
Bilgisayar adı (<i>bilgisayar_adi</i>)	Sunucu makinenin bilgisayar adı. Sunucu makinede, bu değiştirgenin değerini bulmak için Start (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra Settings → Control Panel (Ayarlar - Denetim Masası) öğelerini seçin. Network (Ağ) simgesini çift tıklayıp Identification (Kimlik) etiketine geçin. Bilgisayar adını not edin.	sunucu1	
Yönetim ortamı adı (<i>yön_ortam_adi</i>)	Bağlanmakta olduğunuz sunucudaki yönetim ortamının adı.	db2	
Düğüm adı (<i>düğüm_adi</i>)	Bağlanmayı denediğiniz düğümü tanımlayan yerel diğer ad ya da takma ad. İstedikiniz adı seçebilirsiniz; ancak, yerel düğüm dizininizdeki tüm düğüm adı (node_name) değerleri benzersiz olmalıdır.	db2node	

2. Adım: İstemcinin Yapılandırılması

İzleyen adımlarda, istemci TCP/IP kullanarak sunucuyla iletişim kuracak şekilde yapılandırılmaktadır. Örnek değerlerin yerine, taslağınızdaki değerleri koyun.

A. Veri Bağlantısı Düğümünün Kataloğa Alınması

Uzak düğümü tanımlamak için istemcinin düğüm dizinine bir giriş eklemeniz gerekir. Bu giriş, istemcinin uzak sunucuya erişmek için kullanacağı, seçilen diğer adı (*düğüm_adi* (node_name)), sunucunun bilgisayar adını (*bilgisayar_adi* (computer_name)) ve yönetim ortamı adını (*yön_ortam_adi* (instance_name)) belirtir.

Veri Bağlantısı düğümünü kataloğa almak için aşağıdaki işlemleri yapın:

Aşama 1. Geçerli bir DB2 kullanıcı kimliğiyle sistemde oturum açın. Ek bilgi için bkz: Ek F, “Adlandırma Kuralları” sayfa 419.

Bir DB2 ya da DB2 Connect sunucusu ürünü kurulu bir sisteme veritabanı ekliyorsanız, bu sistemde yönetim ortamıyla ilgili olarak sistem denetimi (SYSADM) ya da sistem yönetimi (SYSCTRL) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın. Ek bilgi için bkz: “Sistem Denetimi Grubuyla Çalışma” sayfa 374.

Bu kısıtlama, veritabanı yöneticisi yapılanış değiştirgesi *catalog_noauth* ile denetlenir. Ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

Aşama 2. Şu komutları girerek düğümü kataloğa alın:

```
db2 catalog npipe node düğüm_adi remote bilgisayar_adi instance yön_ort_adi
terminate
```

Örneğin, *sunucul* sunucusunda, *db2* yönetim ortamında bulunan *db2node* düğümünü kataloğa almak için şu komutu kullanmanız gerekir:

```
db2 catalog npipe node db2node remote sunucul instance db2
terminate
```


catalog node komutuyla belirlenen değerleri değiştirmeniz gerekirse aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Komut satırı işlemcisinde **uncatalog node** komutunu çalıştırın:

```
db2 uncatalog node düğüm_adi
```

Aşama 2. Düğümü, kullanmak istediğiniz değerlerle yeniden kataloğa alın.

B. Veritabanının Kataloğa Alınması

Bir istemci uygulamasının uzak veritabanına erişebilmesi için, veritabanının sunucu düğümünde ve ona bağlanacak tüm istemci düğümlerinde kataloğa alınmış olması gerekir. Varsayılan olarak, bir veritabanı yarattığınızda, bu veritabanı otomatik olarak, veritabanı adıyla (*veritabanı_adi* (*database_name*)) aynı olan veritabanı diğer adıyla (*vt_diğer_adi* (*database_alias*)) sunucuda kataloğa alınır. İstemcide uzak veritabanıyla bağlantı kurmak için, düğüm dizinindeki bilgilerle birlikte veritabanı dizinindeki bilgiler kullanılır.

İstemcide bir veritabanını kataloğa almak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Geçerli bir DB2 kullanıcı kimliğiyle sistemde oturum açın. Ek bilgi için bkz: Ek F, “Adlandırma Kuralları” sayfa 419.

Bir DB2 ya da DB2 Connect sunucusu ürünü kurulu bir sisteme veritabanı ekliyorsanız, bu sistemde yönetim ortamıyla ilgili olarak sistem denetimi (SYSADM) ya da sistem yönetimi (SYSCTRL) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın. Ek bilgi için bkz: “Sistem Denetimi Grubuyla Çalışma” sayfa 374.

Bu kısıtlama, veritabanı yöneticisi yapıları değiştirilmesi *catalog_noauth* ile denetlenir. Ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

Aşama 2. İzleyen taslakta *Ayarlanan Değer* kolonuna veri girin.

Çizelge 8 (Sayfa 1 / 2). Taslak: Veritabanlarını Kataloğa Almak için Değiştirge Değerleri

Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
Veritabanı adı (<i>veritabanı_adi</i>)	Uzak veritabanının diğer adı (<i>vt_diğer_adi</i> ; <i>database_alias</i>). Bir veritabanı yarattığımızda, tersi belirtilmedikçe, bu veritabanı otomatik olarak veritabanı adıyla (<i>veritabanı_adi</i> ; <i>database_name</i>) aynı olan veritabanı diğer adıyla (<i>vt_diğer_adi</i>) sunucuda kataloğa alınır.	sample	

Çizelge 8 (Sayfa 2 / 2). Taslak: Veritabanlarını Kataloğa Almak için Değiştirge Değerleri			
Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
<i>Veritabanı diğer adı (vt_diğer_adi)</i>	Uzak veritabanının istemcideki yerel takma adı (isteğe bağlı). Takma ad belirtmezseniz, varsayılan değer olarak veritabanı adı (<i>veritabanı_adi</i> ; <i>database_name</i>) kullanılır. Veritabanı diğer adı, istemciden veritabanına bağlanırken kullandığımız addır.	tor1	
<i>Kimlik denetimi (kim_den_değeri)</i>	Şirketiniz için gerekli olan kimlik denetimi tipi (<i>auth_value</i>). Bu değiştirgeye ilişkin ek bilgi için bkz: <i>DB2 Connect User's Guide</i> .	DCS Belirtilen kullanıcı kimliği ve parolanın geçerlilik denetiminin anasistemde ya da AS/400 sisteminde yapılacağını gösterir.	
<i>Düğüm adı (düğüm_adi)</i>	Veritabanının bulunduğu yeri belirten düğüm dizini girişinin adı. Önceki adımda düğümü kataloğa almak için kullandığımız düğüm adı (<i>düğüm_adi</i> ; <i>node_name</i>) değerinin aynısını kullanın.	db2node	

Aşama 3. Şu komutları girerek veritabanını kataloğa alın:

```
db2 catalog database veritabanı_adi as vt_diğer_adi at node düğüm_adi
db2 terminate
```

Örneğin, *sample* adlı veritabanını *tor1* diğer adıyla *db2node* düğümünde kataloğa almak için şu komutu girin:

```
db2 catalog database sample as tor1 at node db2node
db2 terminate
```


catalog database komutuyla belirlenen değerleri değiştirmeniz gerekirse aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Aşağıda belirtildiği şekilde, **uncatalog database** komutunu çalıştırın:

```
db2 uncatalog database vt_diğer_adi
```

Aşama 2. Sonra, veritabanını kullanmak istediğiniz değerle yeniden kataloğa alın.

3. Adım: İstemci-Sunucu Bağlantısının Sınanması

İstemciyi iletişim için yapılandırdıktan sonra, bağlantıyı sınamak için uzak bir veritabanına bağlanmanız gerekir.

Aşama 1. Veritabanı yöneticisi sistem başlatıldığında otomatik olarak başlamadıysa, sunucuda **db2start** komutunu girerek veritabanı yöneticisini başlatın.

Aşama 2. UNIX istemcisi kullanıyorsanız, başlatma komut kütüğünü aşağıdaki gibi çalıştırın:

```
. INSTHOME/sqllib/db2profile (Bash, Bourne ya da Korn kabuk için)
source INSTHOME/sqllib/db2cshrc (C kabuk için)
```

Burada *INSTHOME* yönetim ortamının ana dizinidir.

Aşama 3. İstemciyi uzak veritabanına bağlamak için, istemcide şu komutu girin:

```
db2 connect to vt_diğer_adi user klnckimliği using parola
```

Kullanıcı kimliği ve parola değerleri, kimlik denetiminin gerçekleştirileceği sistem için geçerli değerler olmalıdır. Varsayılan olarak, DB2 sunucularının kimlik denetimi sunucuda, DB2 Connect sunucularının kimlik denetimiye anasistem ya da AS/400 makinesinde gerçekleştirilir.

Bağlantı başarıyla gerçekleşirse, bağlandığınız veritabanının adını belirten bir ileti görüntülenir. Artık o veritabanındaki verileri alabilirsiniz. Örneğin, sistem kataloğu çizelgesinin içerdiği tüm çizelge adlarının listesini almak için, Komut Merkezi'nde (Command Center) ya da komut satırı işlemcisinde şu SQL komutunu girin:

```
"select tabname from syscat.tables"
```

Veritabanı bağlantısını kullanmayı tamamladığınızda, bağlantıyı sona erdirmek için **command reset** komutunu girin.

klnckimliği ve *parola* değerleri, kimlik denetiminin gerçekleştirildiği sistem için geçerli değerler olmalıdır. Varsayılan olarak, kimlik denetimi DB2 sunucusu için sunucuda, DB2 Connect sunucusu içinse anasistem ya da AS/400 makinesinde gerçekleştirilir.

Bağlantı başarıyla gerçekleşirse, bağlandığınız veritabanının adını belirten bir ileti görüntülenir. Artık o veritabanındaki verileri alabilirsiniz. Örneğin, sistem kataloğu çizelgesinin içerdiği tüm çizelge adlarının listesini almak için, Komut Merkezi'nde (Command Center) ya da komut satırı işlemcisinde şu SQL komutunu girin:

```
"select çizlgadı from syscat.tables"
```

Veritabanı bağlantısını kullanmayı tamamladığınızda, bağlantıyı sona erdirmek için **db2 connect reset** komutunu girin.

Artık DB2'yi kullanmaya hazırsınız. İleri düzey bilgiler için bkz: *Administration Guide*.

İstemci-Sunucu Bağlantısı Sorunlarının Giderilmesi

Bağlantı başarısız olursa, aşağıdakileri doğrulayın:

Sunucuda:

1. *db2comm* kayıt değeri, *npipe* değerini içeriyor. *db2comm* kayıt değeri ayarlarını denetlemek için **db2set DB2COMM** komutunu girin. Ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.
2. Güvenlik hizmeti başlatıldı. **net start db2ntsecserver** komutunu girin (yalnızca Windows NT ve Windows 2000 sunucuları).
3. Veritabanı doğru şekilde yaratıldı ve kataloğa alındı.
4. Veritabanı yöneticisi durduruldu ve yeniden başlatıldı (sunucuda **db2stop** ve **db2start** komutlarını girin).

db2diag.log kütüğüne ilişkin ek bilgi için bkz: *Troubleshooting Guide*.

İstemcide:

- ___ 1. Düğüm, sunucunun doğru bilgisayar adıyla (*bilgisayar_adi* (computer_name)) ve yönetim ortamı adıyla (*yön_ortamı_adi* (instance_name)) kataloğa alındı.
- ___ 2. Veritabanı dizininde belirtilen düğüm adı (*düğüm_adi* (node_name)), düğüm dizinindeki doğru girişi gösteriyor.
- ___ 3. Veritabanı, veritabanı adı (*veritabanı_adi* (database_name)) olarak, sunucuda yaratıldığı zaman kataloğa alınan *sunucunun* veritabanı diğer adı (*vt_diğer_adi* (database_alias)) ile, istemcide doğru şekilde kataloğa alındı.

Bu öğeleri doğrulamanızdan sonra bağlantı yine başarısız olursa bkz: *Troubleshooting Guide*.

İstemcide TCP/IP'nin Yapılandırılması

Bu kısımda, TCP/IP'nin istemci ve sunucu iş istasyonlarında çalışır durumda olduğu varsayılmıştır. Altyapınıza ilişkin protokol gereksinimleri için bkz: “Yazılım Gereksinimleri” sayfa 4. İstemciniz ve sunucunuz için desteklenen iletişim protokollerini öğrenmek için bkz: “İstemci-Sunucu Bağlantısına İlişkin Olası Senaryolar” sayfa 9.

DB2 istemcilerinde TCP/IP iletişimi tanımlamak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Değiştirge değerlerinin tanımlanması ve kaydedilmesi
- Aşama 2. İstemcinin yapılandırılması:
 - a. Sunucunun anasistem adresinin çözülmesi
 - b. Services kütüğünün güncellenmesi
 - c. TCP/IP düğümünün kataloğa alınması
 - d. Veritabanının kataloğa alınması
- Aşama 3. İstemciyle sunucu arasındaki bağlantının sınanması

TCP/IP protokolünün özellikleri nedeniyle, başka bir anasistemdeki bir ortakta bozukluk olduğu TCP/IP'ye hemen bildirilemeyebilir. Sonuç olarak, TCP/IP protokolünü (ya da sunucudaki ilgili aracıyı) kullanarak uzak bir DB2 sunucusuna erişen bir istemci uygulaması bazen askıda gibi görünebilir. DB2, bir bozukluk nedeniyle TCP/IP bağlantısının kesildiğini algılamak için TCP/IP SO_KEEPALIVE yuva seçeneğini kullanır.

TCP/IP bağlantınızda sorun çıkıyorsa, bu değiştirgenin ayarlanması ve sık görülen diğer TCP/IP sorunları konusunda bilgi edinmek için bkz: *Troubleshooting Guide*.

1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi

Yapılanış adımları boyunca ilerlerken, izleyen çizelgenin *Ayarlanan Değer* kolonuna veri girin. Bu protokolü yapılandırmaya başlamadan önce bazı değerleri girebilirsiniz.

Çizelge 9. İstemcide Gerekli Olan TCP/IP Değerleri

Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
<p>Anasistem Adı</p> <ul style="list-style-type: none"> Anasistem adı (<i>anasistemadı</i>) ya da IP adresi (<i>ip_adresi</i>) 	<p>Uzak sunucu iş istasyonuna ilişkin <i>anasistemadı</i> ya da <i>ip_adresi</i> değerini kullanın.</p> <p>Bu değiştirgeyi çözmek için:</p> <ul style="list-style-type: none"> <i>anasistemadı</i> (hostname) değerini almak için sunucuda hostname komutunu girin. <i>ip_adresi</i> (ip_address) için ağ denetimcinize başvurun ya da ping <i>anasistemadı</i> komutunu girin. UNIX sistemlerinde, DB2/bin/hostlookup <i>anasistemadı</i> komutunu da girebilirsiniz. <p><i>DB2</i>, <i>DB2</i>'nin kurulu olduğu dizindir.</p>	<p>serverhost</p> <p>ya da</p> <p>9.21.15.235</p>	
<p>Hizmet adı</p> <ul style="list-style-type: none"> Bağlantı hizmeti adı (<i>svcname</i>) ya da Kapı no./Protokol (<i>kapı_no/tcp</i>) 	<p>Services kütüğünde bulunması gereken değerler</p> <p>Bağlantı hizmeti adı, sunucudaki bağlantı kapısı numarasını (<i>kapı_no</i> (port_number)) gösteren ve isteğe göre seçilebilen bir addir.</p> <p>Kapı numarası, <i>svcname</i> değiştirgesinin sunucudaki Services kütüğünde gösterdiği kapı numarasıyla aynı olmalıdır. (<i>svcname</i> değiştirgesi, sunucudaki veritabanı yöneticisi yapılanmış kütüğünde bulunur.) Bu değer başka hiçbir uygulama tarafından kullanılmamalı ve Services kütüğünde benzersiz olmalıdır.</p> <p>Sunucuyu yapılandırırken kullanılan değerler için veritabanı denetimcinize başvurun.</p>	<p>sunucu1</p> <p>3700/tcp</p>	
<p>Düğüm adı (<i>düğüm_adı</i>)</p>	<p>Bağlanmayı denediğiniz düğümü tanımlayan yerel diğer ad ya da takma ad. İstedığınız adı seçebilirsiniz; ancak, yerel düğüm dizininizdeki tüm düğüm adı değerleri benzersiz olmalıdır.</p>	<p>db2node</p>	

2. Adım: İstemcinin Yapılandırılması

İzleyen adımlarda, istemci TCP/IP kullanarak sunucuyla iletişim kuracak şekilde yapılandırılmaktadır. Örnek değerlerin yerine, taslağınızdaki değerleri koyun.

A. Sunucunun Anasistem Adresinin Çözülmesi

Ağınızda bir ad sunucusu varsa ya da sunucunun IP adresini (*ip_adresi* (*ip_address*)) doğrudan belirtmeyi planlıyorsanız, bu adımı atlayıp şuraya geçin: “B Adımı: Services Kütüğünün Güncellenmesi.”

İstemcinin, iletişim kurma girişiminde bulunduğu sunucunun IP adresini bilmesi gerekir. Ağınızda ad sunucusu yoksa, yerel hosts kütüğündeki sunucu IP adresini (*ip_address*) gösteren bir anasistem adını doğrudan belirtebilirsiniz. Altyapınıza ilişkin hosts kütüğünün yeri için bkz: Çizelge 10.

NIS (Network Information Services) kullanan bir UNIX istemcisini desteklemeyi planlıyorsanız ve ağınızda ad sunucusu yoksa, NIS ana sunucunuzda bulunan hosts kütüğünü güncellemelisiniz.

Altyapı	Yer
OS/2	<i>etc</i> ortam değişkeniyle belirlenir. Yerel hosts ya da services kütüklerinizin yerini belirlemek için set etc komutunu girin.
Windows NT ya da Windows 2000	winnt\system32\drivers\etc dizininde bulunur.
Windows 9x	windows dizininde bulunur.
UNIX	/etc dizininde bulunur.

İstemcinin hosts kütüğünü düzenleyin ve sunucunun anasistem adı için bir giriş ekleyin. Örneğin:

```
9.21.15.235    serverhost    # serverhost anasistem adresi
```

Burada:

```
9.21.15.235    ip_adresi (ip_address) değerini gösterir.
```

```
serverhost    anasistemadı (hostname) değerini gösterir.
```

```
#            Girişi tanımlayan bir açıklamayı gösterir.
```

Sunucu istemciyle aynı etki alanında değilse, *serverhost.vnet.ibm.com* gibi, tam olarak belirtilmiş bir etki alanı adı girmeniz gerekir (burada *vnet.ibm.com* etki alanı adıdır).

B Adımı: Services Kütüğünün Güncellenmesi

TCP/IP düğümünü kapı numarası (*kapı_no* (*port_name*)) kullanarak kataloğa almayı planlıyorsanız bu adımı atlayıp şu kısma geçin: “C Adımı: TCP/IP Düğümünün Kataloğa Alınması” sayfa 43.

Yerel bir metin düzenleyicisi kullanarak, TCP/IP desteği için bağlantı hizmeti adını ve kapı numarasını istemcinin services kütüğüne ekleyin. Örneğin:

```
sunucu1 3700/tcp # DB2 bağlantı hizmeti kapısı
```

Burada:

sunucul

Bağlantı hizmeti adıdır.

3700 Bağlantı kapı numarasıdır. İstemcide belirtilen kapı numarasının sunucuda kullanılan kapı numarasıyla eşleşmesi gerekir.

tcp Kullanmakta olduğunuz iletişim protokolüdür.

Girişi tanımlayan bir açıklamayı gösterir.

NIS (Network Information Services) kullanan bir UNIX istemcisini desteklemeyi planlıyorsanız, NIS ana sunucunuzda bulunan *services* kütüğünü güncellemenizdir.

services kütüğü, yerel *hosts* kütüğüyle (bu kütüğü "A. Sunucunun Anasistem Adresinin Çözülmesi" sayfa 42 adımıyla düzenlemiş olabilirsiniz) aynı dizinde bulunur.

Altyapınıza ilişkin *Services* kütüğünün yerini öğrenmek için bkz: Çizelge 10 sayfa 42.

C Adımı: TCP/IP Düğümünün Kataloğa Alınması

Uzak düğümü tanımlamak için istemcinin düğüm dizinine bir giriş eklemeniz gerekir. Bu giriş, istemcinin uzak sunucuya erişmek için kullanacağı, seçilen diğer adı (*düğüm_adi*), *anasistemadi* (ya da *ip_adresi*) değerini ve *svcename* (ya da *kapı_no*) değerini belirtir.

TCP/IP düğümünü kataloğa almak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Geçerli bir DB2 kullanıcı kimliğiyle sistemde oturum açın. Ek bilgi için bkz: Ek F, "Adlandırma Kuralları" sayfa 419.

Bir DB2 ya da DB2 Connect sunucusu ürünü kurulu bir sisteme veritabanı ekliyorsanız, bu sistemde yönetim ortamıyla ilgili olarak sistem denetimi (SYSADM) ya da sistem yönetimi (SYSCTRL) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın. Ek bilgi için bkz: "Sistem Denetimi Grubuyla Çalışma" sayfa 374.

Bu kısıtlama, veritabanı yöneticisi yapılanış değiştirgesi *catalog_noauth* ile denetlenir. Ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

Aşama 2. UNIX istemcisi kullanıyorsanız, başlatma komut kütüğünü aşağıdaki gibi çalıştırın:

```
. INSTHOME/sqllib/db2profile (Bash, Bourne ya da Korn kabuk için)
source INSTHOME/sqllib/db2cshrc (C kabuk için)
```

Burada *INSTHOME* yönetim ortamının ana dizinidir.

Aşama 3. Şu komutları girerek düğümü kataloğa alın:

```
db2 "catalog tcpip node düğüm_adi remote [anasistemadi|ip_adresi]
server [svcename|kapı_no]"
db2 terminate
```

Örneğin, *serverhost* adlı uzak sunucuyu *db2node* düğümünde *sunucul* hizmet adıyla kataloğa almak için şu komutu girin:

```
db2 catalog tcpip node db2node remote serverhost server sunucul
db2 terminate
```

Uzak sunucuyu 9.21.15.235 IP adresiyle *db2node* düğümünde 3700 kapı numarasıyla kataloğa almak için şu komutu girin:

```
db2 catalog tcpip node db2node remote 9.21.15.235 server 3700
db2 terminate
```


catalog node komutuyla belirlenen değerleri değiştirmeniz gerekirse aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Komut satırı işlemcisinde **uncatalog node** komutunu çalıştırın:

```
db2 uncatalog node düğüm_adi
```

Aşama 2. Düğümü, kullanmak istediğiniz değerlerle yeniden kataloğa alın.

D Adımı: Veritabanının Kataloğa Alınması

Bir istemci uygulamasının uzak veritabanına erişebilmesi için, veritabanının sunucu düğümünde ve ona bağlanacak tüm istemci düğümlerinde kataloğa alınmış olması gerekir. Varsayılan olarak, bir veritabanı yarattığınızda, bu veritabanı otomatik olarak, veritabanı adıyla (*veritabanı_adi* (database_name)) aynı olan veritabanı diğer adıyla (*vt_diğer_adi* (database_alias)) sunucuda kataloğa alınır. İstemcide uzak veritabanıyla bağlantı kurmak için, düğüm dizinindeki bilgilerle birlikte veritabanı dizinindeki bilgiler kullanılır.

İstemcide bir veritabanını kataloğa almak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Geçerli bir DB2 kullanıcı kimliğiyle sistemde oturum açın. Ek bilgi için bkz: Ek F, “Adlandırma Kuralları” sayfa 419.

Bir DB2 ya da DB2 Connect sunucusu ürünü kurulu bir sisteme veritabanı ekliyorsanız, bu sistemde yönetim ortamıyla ilgili olarak sistem denetimi (SYSADM) ya da sistem yönetimi (SYSCTRL) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın. Ek bilgi için bkz: “Sistem Denetimi Grubuyla Çalışma” sayfa 374.

Bu kısıtlama, veritabanı yöneticisi yapılanış değişikliği *catalog_noauth* ile denetlenir. Ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

Aşama 2. İzleyen taslakta *Ayarlanan Değer* kolonuna veri girin.

Çizelge 11 (Sayfa 1 / 2). Taslak: Veritabanlarını Kataloğa Almak için Değiştirge Değerleri

Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
Veritabanı adı (<i>veritabanı_adi</i>)	Uzak veritabanının diğer adı (<i>vt_diğer_adi</i> ; database_alias). Bir veritabanı yarattığınızda, tersi belirtilmedikçe, bu veritabanı otomatik olarak veritabanı adıyla (<i>veritabanı_adi</i> ; database_name) aynı olan veritabanı diğer adıyla (<i>vt_diğer_adi</i>) sunucuda kataloğa alınır.	sample	
Veritabanı diğer adı (<i>vt_diğer_adi</i>)	Uzak veritabanının istemcideki yerel takma adı (isteğe bağlı). Takma ad belirtmezseniz, varsayılan değer olarak veritabanı adı (<i>veritabanı_adi</i> ; database_name) kullanılır. Veritabanı diğer adı, istemciden veritabanına bağlanırken kullandığımız addır.	tor1	

Çizelge 11 (Sayfa 2 / 2). Taslak: Veritabanlarını Kataloğa Almak için Değiştirge Değerleri			
Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
<i>Kimlik denetimi (kim_den_değeri)</i>	Şirketiniz için gerekli olan kimlik denetimi tipi (auth_value). Bu değiştirgeye ilişkin ek bilgi için bkz: <i>DB2 Connect User's Guide</i> .	DCS Belirtilen kullanıcı kimliği ve parolanın geçerlilik denetiminin anasistemde ya da AS/400 sisteminde yapılacağını gösterir.	
<i>Düğüm adı (düğüm_adi)</i>	Veritabanının bulunduğu yeri belirten düğüm dizini girişinin adı. Önceki adımda düğümü kataloğa almak için kullandığınız düğüm adı (<i>düğüm_adi</i> ; <i>node_name</i>) değerinin aynı kullanın.	db2node	

Aşama 3. UNIX istemcisi kullanıyorsanız, başlatma komut kütüğünü aşağıdaki gibi çalıştırın:

```
. INSTHOME/sqllib/db2profile (Bash, Bourne ya a Korn kabuk için)
source INSTHOME/sqllib/db2cshrc (C kabuk için)
```

Burada *INSTHOME* yönetim ortamının ana dizinidir.

Aşama 4. Şu komutları girerek veritabanını kataloğa alın:

```
db2 catalog database veritabanı_adi as vt_diğer_adi at node düğüm_adi
db2 terminate
```

Örneğin, *sample* adlı veritabanını *tor1* diğer adıyla *db2node* düğümünde kataloğa almak için şu komutu girin:

```
db2 catalog database sample as tor1 at node db2node
db2 terminate
```


catalog database komutuyla belirlenen değerleri değiştirmeniz gerekirse aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Aşağıda belirtildiği şekilde, **uncatalog database** komutunu çalıştırın:

```
db2 uncatalog database vt_diğer_adi
```

Aşama 2. Sonra, veritabanını kullanmak istediğiniz değerle yeniden kataloğa alın.

3. Adım: İstemci-Sunucu Bağlantısının Sınanması

İstemciyi iletişim için yapılandırdıktan sonra, bağlantıyı sınamak için uzak bir veritabanına bağlanmanız gerekir.

Aşama 1. Veritabanı yöneticisi sistem başlatıldığında otomatik olarak başlamadıysa, sunucuda **db2start** komutunu girerek veritabanı yöneticisini başlatın.

Aşama 2. UNIX istemcisi kullanıyorsanız, başlatma komut kütüğünü aşağıdaki gibi çalıştırın:

```
. INSTHOME/sqllib/db2profile (Bash, Bourne ya da Korn kabuk için)
source INSTHOME/sqllib/db2cshrc (C kabuk için)
```

Burada *INSTHOME* yönetim ortamının ana dizinidir.

Aşama 3. İstemciyi uzak veritabanına bağlamak için, istemcide şu komutu girin:

```
db2 connect to vt_diğer_adi user klnckimliği using parola
```

Kullanıcı kimliği ve parola değerleri, kimlik denetiminin gerçekleştirileceği sistem için geçerli değerler olmalıdır. Varsayılan olarak, DB2 sunucularının kimlik denetimi sunucuda, DB2 Connect sunucularının kimlik denetimiye anasistem ya da AS/400 makinesinde gerçekleştirilir.

Bağlantı başarıyla gerçekleşirse, bağlandığınız veritabanının adını belirten bir ileti görüntülenir. Artık o veritabanındaki verileri alabilirsiniz. Örneğin, sistem kataloğu çizelgesinin içerdiği tüm çizelge adlarının listesini almak için, Komut Merkezi'nde (Command Center) ya da komut satırı işlemcisinde şu SQL komutunu girin:

```
"select tabname from syscat.tables"
```

Veritabanı bağlantısını kullanmayı tamamladığımızda, bağlantıyı sona erdirmek için **command reset** komutunu girin.

İstemci-Sunucu Bağlantısı Sorunlarının Giderilmesi

Bağlantı başarısız olursa, aşağıdakileri doğrulayın:

Sunucuda:

1. *db2comm* kayıt değeri *tcpip* değerini içeriyor.

db2comm kayıt değeri ayarlarını denetlemek için **db2set DB2COMM** komutunu girin. Ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

2. Services kütüğü doğru olarak güncellendi.
3. Hizmet adı (*svcsname*) değiştirgesi veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünde doğru olarak güncellendi.
4. Güvenlik hizmeti başlatıldı. **net start db2ntsecserver** komutunu girin (yalnızca Windows NT ve Windows 2000 sunucuları).
5. Veritabanı doğru şekilde yaratıldı ve kataloğa alındı.
6. Veritabanı yöneticisi durduruldu ve yeniden başlatıldı (sunucuda **db2stop** ve **db2start** komutlarını girin).

db2diag.log kütüğüne ilişkin ek bilgi için bkz: *Troubleshooting Guide*.

İstemcide:

1. Kullanılıyorsa, *services* ve *hosts* kütükleri doğru olarak güncellendi.
2. Düğüm doğru anasistem adıyla (*anasistemadı* (hostname)) ya da IP adresiyle (*ip_adresi* (ip_address)) kataloğa alındı.
3. Kapı numarası sunucuda kullanılan kapı numarasıyla eşleşiyor ya da hizmet adı sunucuda kullanılanı gösteriyor.
4. Veritabanı dizininde belirtilen düğüm adı (*düğüm_adi* (node_name)), düğüm dizinindeki doğru girişi gösteriyor.
5. Veritabanı, veritabanı adı (*veritabanı_adi* (database_name)) olarak, sunucuda yaratıldığı zaman kataloğa alınan *sunucunun* veritabanı diğer adı (*vt_diğer_adi* (database_alias)) ile, istemcide doğru şekilde kataloğa alındı.

Bu öğeleri doğrulamanızdan sonra bağlantı yine başarısız olursa bkz: *Troubleshooting Guide*.

İstemcide NetBIOS'un Yapılandırılması

Bu kısımda, NetBIOS'un istemci ve sunucu iş istasyonlarında çalışır durumda olduğu varsayılmıştır. Altyapınıza ilişkin protokol gereksinimleri için bkz: “Yazılım Gereksinimleri” sayfa 4. İstemciniz ve sunucunuz için desteklenen iletişim protokollerini öğrenmek için bkz: “İstemci-Sunucu Bağlantısına İlişkin Olası Senaryolar” sayfa 9.

Bir istemciyi NetBIOS iletişimini kullanacak şekilde ayarlamak için aşağıdaki adımlar gereklidir:

- Aşama 1. Değiştirge değerlerinin tanımlanması ve kaydedilmesi
- Aşama 2. İstemcinin yapılandırılması:
 - a. NetBIOS bağlantısı için kullanılan mantıksal bağdaştırıcı numarasının kaydedilmesi
 - b. Veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünün güncellenmesi
 - c. NetBIOS düğümünün kataloğa alınması
 - d. Veritabanının kataloğa alınması
- Aşama 3. İstemciyle sunucu arasındaki bağlantının sınanması

1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi

Yapılanış adımları boyunca ilerlerken, izleyen çizelgenin *Ayarlanan Değer* kolonuna veri girin. Bu protokolü yapılandırmaya başlamadan önce bazı değerleri girebilirsiniz.

Çizelge 12 (Sayfa 1 / 2). İstemcide Gerekli Olan NetBIOS Değerleri			
Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
Mantıksal bağdaştırıcı numarası (<i>bağdaştırıcı_no</i>)	NetBIOS bağlantısı için kullanılacak yerel mantıksal bağdaştırıcı	0	
İstemcideki iş istasyonu adı (<i>mname</i>)	İstemci iş istasyonunun NetBIOS adı. <i>mname</i> değeri kullanıcı tarafından seçilir ve ağ üzerindeki tüm NetBIOS düğümlerinde benzersiz olmalıdır.	istemci1	
Sunucudaki iş istasyonu adı (<i>mname</i>)	<i>Sunucu</i> iş istasyonunun NetBIOS adı. Sunucudaki veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünde bu değeri bulun.	sunucu1	

Çizelge 12 (Sayfa 2 / 2). İstemcide Gerekli Olan NetBIOS Değerleri			
Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
Düğüm adı (<i>düğüm_adi</i>)	Bağlanmayı denediğiniz düğümü tanımlayan yerel diğer ad ya da takma ad. İsteddiğiniz adı seçebilirsiniz; ancak, yerel düğüm dizininizdeki tüm düğüm adı (<i>node_name</i>) değerleri benzersiz olmalıdır.	db2node	

2. Adım: İstemcinin Yapılandırılması

İzleyen adımlarda, istemci TCP/IP kullanarak sunucuyla iletişim kuracak şekilde yapılandırılmaktadır. Örnek değerlerin yerine, taslağınızdaki değerleri koyun.

A. NetBIOS Bağlantısı için Kullanılan Yerel Mantıksal Bağdaştırıcıya İlişkin Numaranın Kaydedilmesi

NetBIOS bağlantısında kullanılan mantıksal bağdaştırıcı numarasını (*bağdaştırıcı_no*; *adapter_number*) görüntülemek ve kaydetmek için aşağıdaki adımları izleyin:

- OS/2 için:
 1. **OS/2 System** (OS/2 Sistemi) simgesini çift tıklatın.
 2. **System Setup** (Sistem Ayarları) simgesini çift tıklatın.
 3. **MPTS Network Adapters and Protocol Services** (MPTS Ağ Bağdaştırıcısı ve Protokol Hizmetleri) simgesini çift tıklatın.
 4. **Configure** (Yapılandır) düğmesini tıklatın.
 5. **LAN adapters and protocols** (LAN bağdaştırıcıları ve protokoller) radyo düğmesini tıklattıktan sonra **Configure** (Yapılandır) düğmesini tıklatın.
 6. Current Configuration (Yürürlükteki Yapılanış) penceresinde **IBM OS/2 NETBIOS** girişiyle ilişkili mantıksal bağdaştırıcı numarasını kaydedin.
 7. **Cancel** (Vazgeç) düğmesini tıklatın.
 8. **Close** (Kapat) düğmesini tıklatın.
 9. **Exit** (Çık) düğmesini tıklatın.
- Windows 32 bit işletim sistemi için:
 1. Registry Editor'u (Kayıt Düzenleyicisi) başlatmak için bir komut isteminde **regedit** komutunu girin.
 2. **HKEY_LOCAL_MACHINE** klasörünü genişleterek ve **Software/Microsoft/Rpc/NetBIOS** klasörünün yerini belirleyerek, NetBIOS bağdaştırıcısı atamalarını bulun.
 3. NetBIOS bağlantısıyla ilişkili bağdaştırıcı numarasını görmek için **ncacn_nb_n x** ile başlayan girişi çift tıklatın; burada *x* 0, 1, 2.. olabilir (olağan durumda, **nb0** numaralı bağdaştırıcıyı seçersiniz). Beliren penceredeki **Value** (Değer) alanında bulunan bu değeri kaydedin.

B. Veritabanı Yöneticisi Yapılanış Kütüğünün Güncellenmesi

Veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünü *istemcinin* iş istasyonu adı (*nname*) değiştirilmesiyle güncellemeniz gerekir.

Veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünü güncellemek için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Sistemde oturum açmak için sistem deneticisi (SYSADM) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğini kullanın. Ek bilgi için bkz: “Sistem Denetimi Grubuyla Çalışma” sayfa 374.

Aşama 2. Veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünü istemcinin iş istasyonu adı (*nname*) değiştirilmesiyle güncellemek için, komut satırı işlemcisinde şu komutları kullanın:

```
update database manager configuration using nname nname
terminate
```

Örneğin, istemcinin iş istasyonu adı (*nname*) istemci ise şu komutu kullanın:

```
update database manager configuration using nname istemci1
terminate
```

C. NetBIOS Düğümünün Kataloğa Alınması

Uzak düğümü tanımlamak için istemcinin düğüm dizinine bir giriş eklemeniz gerekir. Bu giriş, seçilen diğer adı (*düğüm_adi* (node_name)), uzak *sunucusunun* iş istasyonu adını (*nname*) ve istemcinin uzak DB2 sunucusuna erişmek için kullanacağı mantıksal bağdaştırıcı numarasını (*bağdaştırıcı_no* (adapter_number)) belirtir.

NetBIOS düğümünü kataloğa almak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Geçerli bir DB2 kullanıcı kimliğiyle sistemde oturum açın. Ek bilgi için bkz: Ek F, “Adlandırma Kuralları” sayfa 419.

Bir DB2 ya da DB2 Connect sunucusu ürünü kurulu bir sisteme veritabanı ekliyorsanız, bu sistemde yönetim ortamıyla ilgili olarak sistem denetimi (SYSADM) ya da sistem yönetimi (SYSCTRL) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın. Ek bilgi için bkz: “Sistem Denetimi Grubuyla Çalışma” sayfa 374.

Bu kısıtlama, veritabanı yöneticisi yapılanış değiştirilmesi *catalog_noauth* ile denetlenir. Ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

Aşama 2. Komut satırı işlemcisinde aşağıdaki komutları girerek düğümü kataloğa alın:

```
catalog netbios node düğüm_adi remote nname adapter bağdaştırıcı_no
terminate
```

Örneğin, *sunucu1* adlı uzak veritabanını *db2node* düğümünde mantıksal bağdaştırıcı numarası *0* ile kataloğa almak için şunu yazın:

```
catalog netbios node db2node remote sunucu1 adapter 0
terminate
```


catalog node komutuyla belirlenen değerleri değiştirmeniz gerekirse aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Komut satırı işlemcisinde **uncatalog node** komutunu çalıştırın:

```
db2 uncatalog node düğüm_adi
```


Aşama 2. Düğümü, kullanmak istediğiniz değerlerle yeniden kataloğa alın.

D. Veritabanının Kataloğa Alınması

Bir istemci uygulamasının uzak veritabanına erişebilmesi için, veritabanının sunucu düğümünde ve ona bağlanacak tüm istemci düğümlerinde kataloğa alınmış olması gerekir. Varsayılan olarak, bir veritabanı yarattığınızda, bu veritabanı otomatik olarak, veritabanı adıyla (*veritabanı_adi* (database_name)) aynı olan veritabanı diğer adıyla (*vt_diğer_adi* (database_alias)) sunucuda kataloğa alınır. İstemcide uzak veritabanıyla bağlantı kurmak için, düğüm dizinindeki bilgilerle birlikte veritabanı dizinindeki bilgiler kullanılır.

İstemcide bir veritabanını kataloğa almak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Geçerli bir DB2 kullanıcı kimliğiyle sistemde oturum açın. Ek bilgi için bkz: Ek F, “Adlandırma Kuralları” sayfa 419.

	<p>Bir DB2 ya da DB2 Connect sunucusu ürünü kurulu bir sisteme veritabanı ekliyorsanız, bu sistemde yönetim ortamıyla ilgili olarak sistem denetimi (SYSADM) ya da sistem yönetimi (SYSCTRL) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın. Ek bilgi için bkz: “Sistem Denetimi Grubuyla Çalışma” sayfa 374.</p> <p>Bu kısıtlama, veritabanı yöneticisi yapılandırma değişikliği <i>catalog_noauth</i> ile denetlenir. Ek bilgi için bkz: <i>Administration Guide</i>.</p>
---	---

Aşama 2. İzleyen taslakta *Ayarlanan Değer* kolonuna veri girin.

<i>Çizelge 13. Taslak: Veritabanlarını Kataloğa Almak için Değiştirge Değerleri</i>			
Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
Veritabanı adı (<i>veritabanı_adi</i>)	Uzak veritabanının diğer adı (<i>vt_diğer_adi</i> ; <i>database_alias</i>). Bir veritabanı yarattığımızda, tersi belirtilmedikçe, bu veritabanı otomatik olarak veritabanı adıyla (<i>veritabanı_adi</i> ; <i>database_name</i>) aynı olan veritabanı diğer adıyla (<i>vt_diğer_adi</i>) sunucuda kataloğa alınır.	sample	
Veritabanı diğer adı (<i>vt_diğer_adi</i>)	Uzak veritabanının istemcideki yerel takma adı (isteğe bağlı). Takma ad belirtmezseniz, varsayılan değer olarak veritabanı adı (<i>veritabanı_adi</i> ; <i>database_name</i>) kullanılır. Veritabanı diğer adı, istemciden veritabanına bağlanırken kullandığımızdır.	tor1	
Kimlik denetimi (<i>kim_den_değeri</i>)	Şirketiniz için gerekli olan kimlik denetimi tipi (<i>auth_value</i>). Bu değişikliğe ilişkin ek bilgi için bkz: <i>DB2 Connect User's Guide</i> .	DCS Belirtilen kullanıcı kimliği ve parolanın geçerlilik denetiminin anasistemde ya da AS/400 sisteminde yapılacağını gösterir.	
Düğüm adı (<i>düğüm_adi</i>)	Veritabanının bulunduğu yeri belirten düğüm dizini girişinin adı. Önceki adımda düğümü kataloğa almak için kullandığınız düğüm adı (<i>düğüm_adi</i> ; <i>node_name</i>) değerinin aynısını kullanın.	db2node	

Aşama 3. Şu komutları girerek veritabanını kataloğa alın:

```
db2 catalog database veritabanı_adi as vt_diğer_adi at node düğüm_adi
db2 terminate
```

Örneğin, *sample* adlı veritabanını *tor1* diğer adıyla *db2node* düğümünde kataloğa almak için şu komutu girin:

```
db2 catalog database sample as tor1 at node db2node
db2 terminate
```


catalog database komutuyla belirlenen değerleri değiştirmeniz gerekirse aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Aşağıda belirtildiği şekilde, **uncatalog database** komutunu çalıştırın:

```
db2 uncatalog database vt_diğer_adi
```

Aşama 2. Sonra, veritabanını kullanmak istediğiniz değerle yeniden kataloğa alın.

3. Adım: İstemci-Sunucu Bağlantısının Sınanması

İstemciyi iletişim için yapılandırdıktan sonra, bağlantıyı sınamak için uzak bir veritabanına bağlanmanız gerekir.

Aşama 1. Veritabanı yöneticisi sistem başlatıldığında otomatik olarak başlamadıysa, sunucuda **db2start** komutunu girerek veritabanı yöneticisini başlatın.

Aşama 2. UNIX istemcisi kullanıyorsanız, başlatma komut kütüğünü aşağıdaki gibi çalıştırın:

```
. INSTHOME/sql1lib/db2profile (Bash, Bourne ya da Korn kabuk için)
source INSTHOME/sql1lib/db2cshrc (C kabuk için)
```

Burada *INSTHOME* yönetim ortamının ana dizinidir.

Aşama 3. İstemciyi uzak veritabanına bağlamak için, istemcide şu komutu girin:

```
db2 connect to vt_diğer_adi user klncikliği using parola
```

Kullanıcı kimliği ve parola değerleri, kimlik denetiminin gerçekleştirileceği sistem için geçerli değerler olmalıdır. Varsayılan olarak, DB2 sunucularının kimlik denetimi sunucuda, DB2 Connect sunucularının kimlik denetimiye anasistem ya da AS/400 makinesinde gerçekleştirilir.

Bağlantı başarıyla gerçekleşirse, bağlandığınız veritabanının adını belirten bir ileti görüntülenir. Artık o veritabanınındaki verileri alabilirsiniz. Örneğin, sistem kataloğu çizelgesinin içerdiği tüm çizelge adlarının listesini almak için, Komut Merkezi'nde (Command Center) ya da komut satırı işlemcisinde şu SQL komutunu girin:

```
"select tablename from syscat.tables"
```

Veritabanı bağlantısını kullanmayı tamamladığınızda, bağlantıyı sona erdirmek için **command reset** komutunu girin.

klncikliği ve *parola* değerleri, kimlik denetiminin gerçekleştirildiği sistem için geçerli değerler olmalıdır. Varsayılan olarak, kimlik denetimi DB2 sunucusu için sunucuda, DB2 Connect sunucusu içinse anasistem ya da AS/400 makinesinde gerçekleştirilir.

Bağlantı başarıyla gerçekleşirse, bağlandığınız veritabanının adını belirten bir ileti görüntülenir. Artık o veritabanınındaki verileri alabilirsiniz. Örneğin, sistem kataloğu çizelgesinin içerdiği tüm çizelge adlarının listesini almak için, Komut Merkezi'nde (Command Center) ya da komut satırı işlemcisinde şu SQL komutunu girin:

```
"select çzlgadı from syscat.tables"
```

Veritabanı bağlantısını kullanmayı tamamladığınızda, bağlantıyı sona erdirmek için **db2 connect reset** komutunu girin.

İstemci-Sunucu Bağlantısı Sorunlarının Giderilmesi

Bağlantı başarısız olursa, aşağıdakileri doğrulayın:

Sunucuda:

- ___ 1. *db2comm* kayıt değeri *netbios* değerini içeriyor.

db2comm kayıt değeri ayarlarını denetlemek için **db2set DB2COMM** komutunu girin. Ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

- ___ 2. Mantıksal bağdaştırıcı numarası 0'a eşit (ya da *DB2NBADAPTERS* kayıt değeri varsayılan değeri geçersiz kılmak için güncellendi).
- ___ 3. Sunucunun iş istasyonu adı (*nname*) değiştirgesi veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünde (ya da denetim sunucusunu tanımlıyorsanız, denetim sunucusu yapılanış kütüğünde) doğru olarak güncellendi.
- ___ 4. Mantıksal bağdaştırıcı numarasıyla ilişkilendirilen ağ yolu **Nbf** (yalnızca Windows NT ve Windows 2000 sunucuları için).
- ___ 5. Güvenlik hizmeti başlatıldı. **net start db2ntseccserver** komutunu girin (yalnızca Windows NT ve Windows 2000 sunucuları).
- ___ 6. Veritabanı doğru şekilde yaratıldı ve kataloğa alındı.
- ___ 7. Veritabanı yöneticisi durduruldu ve yeniden başlatıldı (sunucuda **db2stop** ve **db2start** komutlarını girin).

db2diag.log kütüğüne ilişkin ek bilgi için bkz: *Troubleshooting Guide*.

İstemcide:

- ___ 1. İstemcinin iş istasyonu adı (*nname*) değiştirgesi, veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünde doğru olarak güncellendi.
- ___ 2. Düğüm doğru *sunucu* iş istasyonu adı (*nname*) ve yerel mantıksal bağdaştırıcı numarasıyla (*bağdaştırıcı_no* (adapter_no)) kataloğa alındı.
- ___ 3. Veritabanı dizininde belirtilen düğüm adı (*düğüm_adi* (node_name)), düğüm dizinindeki doğru girişi gösteriyor.
- ___ 4. Veritabanı, veritabanı adı (*veritabanı_adi* (database_name)) olarak, sunucuda yaratıldığı zaman kataloğa alınan *sunucunun* veritabanı diğer adı (*vt_diğer_adi* (database_alias)) ile, istemcide doğru şekilde kataloğa alındı.

Bu öğeleri doğrulamanızdan sonra bağlantı yine başarısız olursa bkz: *Troubleshooting Guide*.

İstemcide IPX/SPX'in Yapılandırılması

Bu kısımda, IPX/SPX'in istemci ve sunucu iş istasyonlarında çalışır durumda olduğu varsayılmıştır. Altyapınıza ilişkin protokol gereksinimleri için bkz: "Yazılım Gereksinimleri" sayfa 4. İstemciniz ve sunucunuz için desteklenen iletişim protokollerini öğrenmek için bkz: "İstemci-Sunucu Bağlantısına İlişkin Olası Senaryolar" sayfa 9.

İstemci sunucuya doğrudan adresleme ya da kütük sunucusu adresleme yöntemiyle erişebilir. Kullanılabilecek IPX/SPX istemcileri ve destekledikleri adresleme yöntemleri için bkz: Çizelge 14 sayfa 53. Doğrudan adresleme ve kütük sunucusu adresleme yöntemlerine ilişkin açıklamalar için bkz: "Sunucuda IPX/SPX'in Yapılandırılması" sayfa 123.

DB2 istemcinizi yapılandırabilmek için, sunucuyu yapılandırmakta kullanılan IPX/SPX adresleme yöntemini bilmeniz gerekir. Sunucu doğrudan adresleme yöntemini kullanacak şekilde yapılandırıldıysa, istemcinizi sunucuya iletişim kurabilmesi için doğrudan adreslemeyi kullanacak şekilde yapılandırılmalısınız. Sunucu kütük sunucusu adresleme yöntemini kullanacak şekilde yapılandırıldıysa, istemcinizin kullanmak istediğiniz yöntemi desteklemesi koşuluyla, istemciyi doğrudan adreslemeyi ya da kütük sunucusu adreslemeyi kullanacak şekilde yapılandırabilirsiniz. IPX/SPX tarafından desteklenen, istemcilere özgü adresleme yöntemleri için bkz: Çizelge 14.

Çizelge 14. DB2 İstemcileri için IPX/SPX Tarafından Desteklenen İletişim Yöntemleri		
İstemci Altyapısı	Doğrudan Adresleme	Kütük Sunucusu Adresleme
OS/2	*	*
UNIX	desteklenmiyor	
Windows NT	*	
Windows 9x	*	
Windows 2000	*	

Bir DB2 istemcisini IPX/SPX iletişimini kullanacak şekilde ayarlamak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Değiştirge değerlerinin tanımlanması ve kaydedilmesi
- Aşama 2. İstemcinin yapılandırılması:
 - a. PX/SPX düğümünün kataloğa alınması
 - b. Veritabanının kataloğa alınması
- Aşama 3. İstemciyle sunucu arasındaki bağlantının sınanması

1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi

Yapılanış adımları boyunca ilerlerken, izleyen çizelgenin *Ayarlanan Değer* kolonuna veri girin. Bu protokolü yapılandırmaya başlamadan önce bazı değerleri girebilirsiniz.

Çizelge 15 (Sayfa 1 / 2). İstemcide Gerekli Olan IPX/SPX Değerleri			
Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
Kütük sunucusu adı (FILESERVER)	<p>Doğrudan Adresleme: * değeri doğrudan adresleme yöntemini kullandığınızı belirtir.</p> <p>Kütük Sunucusu Adresleme: Veritabanı sunucusu yönetim ortamının kayıtlı olduğu NetWare kütük sunucusunun adı. Bu değiştirge büyük harfle girmelidir.</p> <p>Sunucudaki veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünde bu değiştirgeyi bulun.</p>	<p>Doğrudan Adresleme</p> <p>*</p> <p>Kütük Sunucusu Adresleme</p> <p>NETWSRV</p>	

Çizelge 15 (Sayfa 2 / 2). İstemcide Gerekli Olan IPX/SPX Değerleri

Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
DB2 sunucusu nesne adı (<i>OBJECTNAME</i>)	<p>Doğrudan Adresleme: Sunucunun şu biçimdeki IPX/SPX ağlar arası adresi: ağtnt.düğümnt.yuva#</p> <p>Burada ağtnt 8 byte, düğümnt 12 byte ve yuva# 4 byte'tir.</p> <p>Bu değiştirgeyi çözmek için sunucuda db2ipxad komutunu girin. Ek bilgi için bkz: "A. IPX/SPX Düğümünün Kataloğa Alınması" sayfa 54.</p> <p>Kütük Sunucusu Adresleme: NetWare kütük sunucusunda nesne <i>OBJECTNAME</i> olarak gösterilen veritabanı yöneticisi sunucusu yönetim ortamı. Sunucunun IPX/SPX ağlar arası adresi bu nesnede saklanır ve bu nesneden alınır.</p> <p>Bu değiştirge büyük harfle girilmeli ve NetWare kütük sunucusu sisteminde benzersiz olmalıdır.</p> <p>Sunucudaki veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünde bu değiştirgeyi bulun.</p>	<p>Doğrudan Adresleme 09212700.400011527745.879E</p> <p>Kütük Sunucusu Adresleme DB2INST1</p>	
Düğüm adı (<i>düğüm_adi</i>)	<p>Bağlanmayı denediğiniz düğümü tanımlayan yerel diğer ad ya da takma ad. İsteddiğiniz adı seçebilirsiniz; ancak, yerel düğüm dizininizdeki tüm düğüm adı (<i>node_name</i>) değerleri benzersiz olmalıdır.</p>	db2node	

2. Adım: İstemcinin Yapılandırılması

İzleyen adımlarda, istemci TCP/IP kullanarak sunucuyla iletişim kuracak şekilde yapılandırılmaktadır. Örnek değerlerin yerine, taslağınızdaki değerleri koyun.

A. IPX/SPX Düğümünün Kataloğa Alınması

Uzak düğümü tanımlamak için istemcinin düğüm dizinine bir giriş eklemeniz gerekir. Bu giriş, seçilen diğer adı (*düğüm_adi* (*node_name*)), kütük sunucusu adını (*FILESERVER*) ve istemcinin uzak DB2 sunucusuna erişmek için kullanacağı DB2 sunucusu nesne adını (*OBJECTNAME*) belirtir.

IPX/SPX düğümünü kataloğa almak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Geçerli bir DB2 kullanıcı kimliğiyle sistemde oturum açın. Ek bilgi için bkz: Ek F, “Adlandırma Kuralları” sayfa 419.

Bir DB2 ya da DB2 Connect sunucusu ürünü kurulu bir sisteme veritabanı ekliyorsanız, bu sistemde yönetim ortamıyla ilgili olarak sistem denetimi (SYSADM) ya da sistem yönetimi (SYSCTRL) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın. Ek bilgi için bkz: “Sistem Denetimi Grubuyla Çalışma” sayfa 374.

Bu kısıtlama, veritabanı yöneticisi yapılandırma değişikliği *catalog_noauth* ile denetlenir. Ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

Aşama 2. UNIX istemcisi kullanıyorsanız, yönetim ortamını tanımlayın ve DB2 komut satırı işlemcisini başlatın. Başlatma komut kütesini aşağıdaki şekilde çalıştırın:

```
. INSTHOME/sqllib/db2profile (Bourne ya da Korn kabuk için)
source INSTHOME/sqllib/db2cshrc (C kabuk için)
```

Burada *INSTHOME* yönetim ortamının ana dizinidir.

Aşama 3. Komut satırı işlemcisinde aşağıdaki komutları girerek düğümü kataloğa alın:

```
catalog ipxspc node düğüm_adi remote FILESERVER server OBJECTNAME
terminate
```

Doğrudan Adresleme Örneği

İstemcide *FILESERVER* değişikliğine * değerini atamalı ve sunucunun IPX/SPX ağlar arası adres değerini *OBJECTNAME* değişikliği olarak belirtmelisiniz.

OBJECTNAME değişikliğinin değerini saptamak için, sunucuda **db2ipxad** komutunu girin. Bu komut *x:\sqllib\misc* dizininde bulunur; *x*: DB2 ürününüzün kurulu olduğu sürüdüdür.

Komutun döndürdüğü değeri not edin ve izleyen örnekteki değer (09212700.400011527745.879E) yerine o değeri kullanın.

db2node adlı uzak düğümü *09212700.400011527745.879E* IPX/SPX ağlar arası adresiyle *OBJECTNAME* olarak kataloğa almak için şu komutları girin:

```
catalog ipxspc node db2node remote * \
server 09212700.400011527745.879E
terminate
```

Kütük Sunucusu Adresleme Örneği

NETWSRV kütük sunucusunu ve *DB2INST1* sunucu yönetim ortamı nesne adını kullanan *db2node* adlı uzak düğümü kataloğa almak için şu komutları girin:

```
catalog ipxspc node db2node remote NETWSRV server DB2INST1
terminate
```


catalog node komutuyla belirlenen değerleri değiştirmeniz gerekirse aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Komut satırı işlemcisinde **uncatalog node** komutunu çalıştırın:

```
db2 uncatalog node düğüm_adi
```

Aşama 2. Düğümü, kullanmak istediğiniz değerlerle yeniden kataloğa alın.

B. Veritabanının Kataloğa Alınması

Bir istemci uygulamasının uzak veritabanına erişebilmesi için, veritabanının sunucu düğümünde ve ona bağlanacak tüm istemci düğümlerinde kataloğa alınmış olması gerekir. Varsayılan olarak, bir veritabanı yarattığınızda, bu veritabanı otomatik olarak, veritabanı adıyla (*veritabanı_adi* (*database_name*)) aynı olan veritabanı diğer adıyla (*vt_diğer_adi* (*database_alias*)) sunucuda kataloğa alınır. İstemcide uzak veritabanıyla bağlantı kurmak için, düğüm dizinindeki bilgilerle birlikte veritabanı dizinindeki bilgiler kullanılır.

İstemcide bir veritabanını kataloğa almak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Geçerli bir DB2 kullanıcı kimliğiyle sistemde oturum açın. Ek bilgi için bkz: Ek F, “Adlandırma Kuralları” sayfa 419.

Bir DB2 ya da DB2 Connect sunucusu ürünü kurulu bir sisteme veritabanı ekliyorsanız, bu sistemde yönetim ortamıyla ilgili olarak sistem denetimi (SYSADM) ya da sistem yönetimi (SYSCTRL) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın. Ek bilgi için bkz: “Sistem Denetimi Grubuyla Çalışma” sayfa 374.

Bu kısıtlama, veritabanı yöneticisi yapılanış değişikliği *catalog_noauth* ile denetlenir. Ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

- Aşama 2. İzleyen taslakta *Ayarlanan Değer* kolonuna veri girin.

Çizelge 16 (Sayfa 1 / 2). Taslak: Veritabanlarını Kataloğa Almak için Değiştirge Değerleri			
Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
Veritabanı adı (<i>veritabanı_adi</i>)	Uzak veritabanının diğer adı (<i>vt_diğer_adi</i> ; <i>database_alias</i>). Bir veritabanı yarattığınızda, tersi belirtilmedikçe, bu veritabanı otomatik olarak veritabanı adıyla (<i>veritabanı_adi</i> ; <i>database_name</i>) aynı olan veritabanı diğer adıyla (<i>vt_diğer_adi</i>) sunucuda kataloğa alınır.	sample	
Veritabanı diğer adı (<i>vt_diğer_adi</i>)	Uzak veritabanının istemcideki yerel takma adı (isteğe bağlı). Takma ad belirtmezseniz, varsayılan değer olarak veritabanı adı (<i>veritabanı_adi</i> ; <i>database_name</i>) kullanılır. Veritabanı diğer adı, istemciden veritabanına bağlanırken kullandığınız addır.	tor1	
Kimlik denetimi (<i>kim_den_değeri</i>)	Şirketiniz için gerekli olan kimlik denetimi tipi (<i>auth_value</i>). Bu değişikliğe ilişkin ek bilgi için bkz: <i>DB2 Connect User's Guide</i> .	DCS Belirtilen kullanıcı kimliği ve parolanın geçerlilik denetiminin anasistemde ya da AS/400 sisteminde yapılacağını gösterir.	

Çizelge 16 (Sayfa 2 / 2). Taslak: Veritabanlarını Kataloğa Almak için Değiştirge Değerleri

Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
<i>Düğüm adı</i> (<i>düğüm_adi</i>)	Veritabanının bulunduğu yeri belirten düğüm dizini girişinin adı. Önceki adımda düğümü kataloğa almak için kullandığınız düğüm adı (<i>düğüm_adi</i> ; <i>node_name</i>) değerinin aynısını kullanın.	db2node	

Aşama 3. UNIX istemcisi kullanıyorsanız, yönetim ortamını tanımlayın ve DB2 komut satırı işlemcisini başlatın. Başlatma komut kütüğünü aşağıdaki şekilde çalıştırın:

```
. INSTHOME/sqllib/db2profile (Bash, Bourne ya da Korn kabuk için)
source INSTHOME/sqllib/db2cshrc (C kabuk için)
```

Burada *INSTHOME* yönetim ortamının ana dizinidir.

Aşama 4. Şu komutları girerek veritabanını kataloğa alın:

```
db2 catalog database veritabanı_adi as vt_diğer_adi at node düğüm_adi
db2 terminate
```

Örneğin, *sample* adlı veritabanını *tor1* diğer adıyla *db2node* düğümünde kataloğa almak için şu komutu girin:

```
db2 catalog database sample as tor1 at node db2node
db2 terminate
```


catalog database komutuyla belirlenen değerleri değiştirmeniz gerekirse aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Aşağıda belirtildiği şekilde, **uncatalog database** komutunu çalıştırın:

```
db2 uncatalog database vt_diğer_adi
```

Aşama 2. Sonra, veritabanını kullanmak istediğiniz değerle yeniden kataloğa alın.

3. Adım: İstemci-Sunucu Bağlantısının Sınanması

İstemciyi iletişim için yapılandırdıktan sonra, bağlantıyı sınamak için uzak bir veritabanına bağlanmanız gerekir.

Aşama 1. Veritabanı yöneticisi sistem başlatıldığında otomatik olarak başlamadıysa, sunucuda **db2start** komutunu girerek veritabanı yöneticisini başlatın.

Aşama 2. UNIX istemcisi kullanıyorsanız, başlatma komut kütüğünü aşağıdaki gibi çalıştırın:

```
. INSTHOME/sqllib/db2profile (Bash, Bourne ya da Korn kabuk için)
source INSTHOME/sqllib/db2cshrc (C kabuk için)
```

Burada *INSTHOME* yönetim ortamının ana dizinidir.

Aşama 3. İstemciyi uzak veritabanına bağlamak için, istemcide şu komutu girin:

```
db2 connect to vt_diğer_adi user klncikimliği using parola
```

Kullanıcı kimliği ve parola değerleri, kimlik denetiminin gerçekleştirileceği sistem için geçerli değerler olmalıdır. Varsayılan olarak, DB2 sunucularının kimlik denetimi sunucuda, DB2 Connect sunucularının kimlik denetimiye anasistem ya da AS/400 makinesinde gerçekleştirilir.

Bağlantı başarıyla gerçekleşirse, bağlandığınız veritabanının adını belirten bir ileti görüntülenir. Artık o veritabanınındaki verileri alabilirsiniz. Örneğin, sistem kataloğu çizelgesinin içerdiği tüm çizelge adlarının listesini almak için, Komut Merkezi'nde (Command Center) ya da komut satırı işlemcisinde şu SQL komutunu girin:

```
"select tabname from syscat.tables"
```

Veritabanı bağlantısını kullanmayı tamamladığınızda, bağlantıyı sona erdirmek için **command reset** komutunu girin.

klncimliği ve *parola* değerleri, kimlik denetiminin gerçekleştirildiği sistem için geçerli değerler olmalıdır. Varsayılan olarak, kimlik denetimi DB2 sunucusu için sunucuda, DB2 Connect sunucusu içinse anasistem ya da AS/400 makinesinde gerçekleştirilir.

Bağlantı başarıyla gerçekleşirse, bağlandığınız veritabanının adını belirten bir ileti görüntülenir. Artık o veritabanınındaki verileri alabilirsiniz. Örneğin, sistem kataloğu çizelgesinin içerdiği tüm çizelge adlarının listesini almak için, Komut Merkezi'nde (Command Center) ya da komut satırı işlemcisinde şu SQL komutunu girin:

```
"select çizlgadı from syscat.tables"
```

Veritabanı bağlantısını kullanmayı tamamladığınızda, bağlantıyı sona erdirmek için **db2 connect reset** komutunu girin.

İstemci-Sunucu Bağlantısı Sorunlarının Giderilmesi

Bağlantı başarısız olursa, aşağıdakileri doğrulayın:

Sunucuda:

- ___ 1. *db2comm* kayıt değeri, *ipxspx* değerini içeriyor.

db2comm kayıt değeri ayarlarını denetlemek için **db2set DB2COMM** komutunu girin. Ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

- ___ 2. *FILESERVER*, *OBJECTNAME* ve *IPX_SOCKET* değiştirgeleri veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünde doğru olarak güncellendi.
- ___ 3. Veritabanı doğru şekilde yaratıldı ve kataloğa alındı.
- ___ 4. Güvenlik hizmeti başlatıldı. **net start db2ntsecserver** komutunu girin (yalnızca Windows NT ve Windows 2000 sunucuları).
- ___ 5. Kütük sunucusu adresleme yöntemini kullanıyorsanız, veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğü gerekli *IPX/SPX* değiştirgeleriyle güncellendikten *sonra* DB2 sunucusunun NetWare kütük sunucusuna kaydedilmesine dikkat edin.
- ___ 6. Veritabanı yöneticisi durduruldu ve yeniden başlatıldı (sunucuda **db2stop** ve **db2start** komutlarını girin).

*db2di ag.1*oğ kütüğüne ilişkin ek bilgi için bkz: *Troubleshooting Guide*.

İstemcide:

- ___ 1. Doğrudan adresleme yöntemini kullanıyorsanız, düğümün *FILESERVER* için * değeriyle ve *OBJECTNAME* değiştirgesi için doğru *IPX/SPX* ağlar arası adres değeriyle kataloğa alınmış olmasına dikkat edin.
- ___ 2. Kütük sunucusu adresleme yöntemini kullanıyorsanız, düğümü kataloğa almak için kullanılan *FILESERVER* ve *OBJECTNAME* değiştirgelerinin sunucuda yapılandırılmış olanlarla eşleşmesine dikkat edin.

- ___ 3. Veritabanı dizininde belirtilen düğüm adı (*düğüm_adi* (node_name)), düğüm dizinindeki doğru girişi gösteriyor.
- ___ 4. Veritabanı, veritabanı adı (*veritabanı_adi* (database_name)) olarak, sunucuda yaratıldığı zaman kataloğa alınan *sunucunun* veritabanı diğer adı (*vt_diğer_adi* (database_alias)) ile, istemcide doğru şekilde kataloğa alındı.

Bu öğeleri doğrulamanızdan sonra bağlantı yine başarısız olursa bkz: *Troubleshooting Guide*.

İstemcide APPC'nin Yapılandırılması

Bu kısımda, istemci iş istasyonunun APPC protokolünü kullanarak sunucuyla iletişim kurmak üzere nasıl yapılandırılacağı açıklanmaktadır; APPC'nin istemci ve sunucu iş istasyonlarında çalışır durumda olduğu varsayılmıştır. Altyapınıza ilişkin protokol gereksinimleri için bkz: “Yazılım Gereksinimleri” sayfa 4. İstemciniz ve sunucunuz için desteklenen iletişim protokollerini öğrenmek için bkz: “İstemci-Sunucu Bağlantısına İlişkin Olası Senaryolar” sayfa 9.

İletişim kurmak istediğiniz sunucunun APPC istemcilerini desteklediğini doğrulamanız gerekir. APPC istemci iletişimi AIX, OS/2, Solaris, Windows NT ve Windows 2000 sunucuları tarafından desteklenir.

Bir istemciyi APPC iletişimini kullanacak şekilde yapılandırmak için aşağıdaki adımlar gereklidir:

- Aşama 1. Değiştirge değerlerinin tanımlanması ve kaydedilmesi
- Aşama 2. İstemcinin yapılandırılması:
 - a. APPC tanımlarının güncellenmesi
 - b. APPC ya da APPN düğümünün kataloğa alınması
 - c. Veritabanının kataloğa alınması
- Aşama 3. İstemciyle sunucu arasındaki bağlantının sınanması

1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi

Yapılanış adımları boyunca ilerlerken, izleyen çizelgenin *Ayarlanan Değer* kolonuna veri girin. Bu protokolü yapılandırmaya başlamadan önce bazı değerleri girebilirsiniz.

İstemci iş istasyonunu yapılandırmadan önce, DB2 denetimcinizden ve LAN denetimcinizden, bağlanmak istediğiniz *her* DB2 yönetim ortamı için ilgili taslağın kopyalarını (bkz: Çizelge 17 sayfa 60) doldurmalarını isteyin.

Ayarlanan Değer girişlerini doldurduktan sonra, istemci de APPC iletişimi yapılandırmak için bu taslağı kullanabilirsiniz. Yapılandırma sırasında, yapılanış yönergelerinde gösterilen örnek değerlerin yerine, yapılanış yönergeleriyle taslaktaki değerleri ilişkilendirmek için belirtilen numaralardan (örneğin, **1**) yararlanarak, taslaktaki kendi değerlerinizi kullanın.

Not: Taslakta ve yapılanış yönergelerinde, gerekli yapılanış değiştirgelerine ilişkin örnek ya da önerilen değerler gösterilir. Diğer değiştirgeler için iletişim programının varsayılan değerlerini kullanın. Ağ yapılanışınız yönergelerde kullanılanlardan farklıysa, ağımıza uygun değerleri ağ denetimcinizden öğrenin.

Çizelge 17. Taslak: İstemci ile Sunucu Arasında APPC Bağlantıları Planlanması

Bşv	İstemci İş İstasyonundaki Ad	Ağ ya da Sunucu Adı	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
Sunucuda Ağ Öğeleri				
1	Sunucu adı	Yerel ağ adı	SPIFNET	
2	Ortak LU adı	Yerel LU adı	NYX1GWOA	
3	PLU diğer adı		NYX1GW0A	
4	Ortak düğümü adı	Yerel denetim noktası adı	NYX1GW	
5	Veritabanı diğer adı		sample	
6	Kip adı		IBMRDB	
7	Bağlantı adı (Bağ adı)		LINKSERV	
8	Uzak ağ ya da LAN adresi	Yerel bağdaştırıcı ya da Hedef adresi	400009451901	
İstemci İş İstasyonunda Ağ Öğeleri				
9	Ağ tanıtıcısı		SPIFNET	
10	Yerel denetim noktası adı		CLI1GW	
11	(Yerel) LU adı		CLI1GW0A	
12	(Yerel) LU diğer adı		CLI1GW0A	
13	Yerel düğüm ya da Düğüm tanıtıcısı	ID BLK	071	
14		ID NUM	27509	
15	Kip adı		IBMRDB	
16	Simgesel hedef adı		DB2CPIC	
17	(Uzak) Hareket işleme programı (TP) adı		DB2DRDA (Uygulama TP) ya da X'X'07'6DB' (Hizmet TP)	
DB2 Dizin Girişleri (istemci iş istasyonu)				
18	Düğüm adı		db2node	
19	Güvenlik		Yok	
20	Veritabanı adı		sample	
21	Veritabanı diğer adı		TOR1	

Bağlanacağınız her sunucu için, taslağın bir kopyasını aşağıda belirtilen şekilde doldurun:

- Ağ tanıtıcısı** (Network ID) için, hem sunucu, hem de istemci iş istasyonlarına ilişkin ağ adını (**1** , **3** ve **9**) saptayın. Genellikle bu değerler aynı olur. (Örneğin, SPIFNET.)
- Ortak LU adı** (Partner LU name) (**2**) için, gelen bağlantılara ilişkin olarak sunucuda tanımlı olan yerel LU adını saptayın.
- Ortak düğümü adı** (Partner node name) (**4**) için, sunucuda tanımlı olan yerel denetim noktası adını saptayın.
- Veritabanı diğer adı** (Database alias) (**5**) için, hedef veritabanının adını saptayın.
- Kip adı** (Mode name) (**6** ve **15**) için, varsayılan değer olan IBMRDB genellikle yeterlidir.
- Uzak ağ adresi** (Remote network address) (**8**) için, hedef sunucu sisteminin denetleyici adresini ya da yerel bağdaştırıcı adresini saptayın.

7. İstemci iş istasyonunun *yemel denetim noktası* adını (local control point name) (**10**) saptayın. Bu değer genellikle sistemin PU (fiziksel birim) adıyla aynıdır.
8. İstemci iş istasyonu tarafından kullanılacak *yemel LU adı* (Local LU name) (**11**) değerini saptayın.
9. *Yemel LU diğer adı* (Local LU alias) (**12**) için, genellikle yemel LU adıyla (**11**) aynı değer kullanılır.
10. *Simgesel hedef adı* (Symbolic destination name) (**16**) için uygun bir değer seçin.
11. (Uzak) *hareket işleme programı (TP) adı* (Transaction program (TP) name) (**17**) için, APPC bağlantıları için sunucuda tanımlı olan hareket işleme programı adını saptayın.
12. Şimdilik diğer öğeleri (**13** - **21**) boş bırakın.

2. Adım: APPC Tanımlarının Güncellenmesi

Uzak bir DB2 Connect ya da DB2 Universal Database sunucusuna erişmek üzere DB2 istemcisi APPC iletişimini yapılandırmak için, veri girilen taslağı (Çizelge 17 sayfa 60) kullanın.

Ağınızda varolan altyapılarda APPC iletişimin yapılandırılmasına ilişkin açıklamalar için ilgili kısımlara bakın.

- “OS/2 için IBM eNetwork Communications Server'in Yapılandırılması”
- “Windows 32 Bit İşletim Sistemleri için IBM eNetwork Kişisel İletişim'in Yapılandırılması” sayfa 65
- “Windows NT ve Windows 2000 için IBM eNetwork Communications Server'in Yapılandırılması” sayfa 69
- “Windows NT için IBM eNetwork Communications Server SNA API İstemcisi'nin Yapılandırılması” sayfa 73
- “Windows NT ve Windows 2000 için Microsoft SNA Server'in Yapılandırılması” sayfa 75
- “Microsoft SNA Client'ın Yapılandırılması” sayfa 78
- “AIX için IBM eNetwork Communications Server'in Yapılandırılması” sayfa 79
- “AIX için Bull SNA'nın Yapılandırılması” sayfa 83
- “HP-UX için SNAPplus2'nin Yapılandırılması” sayfa 85
- “Solaris için SunLink SNA'nın Yapılandırılması” sayfa 89

OS/2 için IBM eNetwork Communications Server'in Yapılandırılması

Bu kısımda, APPC kullanarak DB2 Connect ya da DB2 Universal Database sunucusuna bağlanmak üzere, DB2 istemci iş istasyonunuzda OS/2 için IBM eNetwork Communications Server Sürüm 5'i (CS/2 Sürüm 5) el ile nasıl yapılandıracağınız açıklanmaktadır.

Başlamadan önce iş istasyonunuzda CS/2 Sürüm 5 ya da üstünün kurulu olduğunu doğrulayın.

Bu kısımdaki adımlar OS/2 için IBM eNetwork Communications Server Sürüm 5'in kullanılmasını açıklamaktadır. İş istasyonunuzda OS/2 için Communications Manager Sürüm 1.x varsa, gerçekleştireceğiniz adımlar aynıdır, ancak arabirim ve menü adları farklıdır.

Ortamanızın tanımlanmasına ilişkin ek bilgi edinmek için CS/2 ile sağlanan çevrimiçi yardıma ya da şu yayınlara bakın:

- *Connectivity Supplement*

- *DRDA Connectivity Guide*

İzleyen adımlarda şunlar varsayılmıştır:

- OS/2 için IBM eNetwork Communication Server Sürüm 5 paketinin temel kuruluşu tamamlandı.
- OS/2 için DB2 istemcisi kuruldu.

Bu yönergeler yeni bir yapılanış içinde yeni tanıtların nasıl yaratılacağını göstermektedir. Varolan bir yapılanışı değiştiriyorsanız, yapılanışı doğrulayabilmek için tanıtları silmeniz gerekebilir.

Sisteminizi yapılandırmak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Yeni Yapılanış Başlatılması

- IBM eNetwork Communications Server** simgesini çift tıklatın.
- Communications Manager Setup** (Communications Manager Ayarları) simgesini çift tıklatın.
- Communications Manager Setup penceresinde **Setup** (Ayarla) düğmesini tıklatın.
- Open Configuration (Yapılanışı Aç) penceresinde yeni yapılanış kütüğü için bir ad belirtin ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Communications Manager Configuration Definition (İletişim Yöneticisi Yapılanış Tanımlaması) penceresi açılır.

Aşama 2. Protokolün Yapılandırılması

- Commonly used definitions** (Sık kullanılan tanımlamalar) radyo düğmesini seçin.
- Communications Definitions (İletişim tanımlamaları) kutusunda, kullanmak istediğiniz protokolü seçin. Bu yönergelerde, Simgeli Halka bağlantısı üzerinde APPC uygulama programı arabirimleri (API) kullanıldığı varsayılmaktadır.
- Configure** (Yapılandır) düğmesini tıklatın. APPC APIs over Token-Ring penceresi açılır.
- Network ID** (Ağ tanıtıcısı) alanında ağ tanıtıcınızı (**9**) girin.
- Control point name** (Denetim noktası adı) alanında yerel denetim noktası adını (**10**) girin.
- Ağ denetimcinizin kullanmanızı önerdiği **End node** (Uç düğüm) düğmesini tıklatın. **End node - to a network node server** (Uç düğüm - ağ düğümü sunucusuna) radyo düğmesini ya da **End node - no network node server** (Uç düğüm - ağ düğümü sunucusu yok) radyo düğmesini tıklatabilirsiniz. Aynı bağlantı yoluyla birçok kullanıcı yöneltiyorsa, ağ düğümü sunucusu kullanılır. Buradaki örnekte ağ düğümü sunucusu kullanılmadığı varsayılmaktadır.
- Advanced** (İleri düzey) düğmesini tıklatın. Communications Manager Profile List (İletişim Yöneticisi Tanıtım Listesi) penceresi açılır.

Sonraki adımların başlangıç noktası bu penceredir. Adımların her biri tamamlandıktan sonra bu pencereye dönersiniz.

Aşama 3. LAN DLC Tanıtımı Hazırlanması

- Profile List (Tanıtım Listesi) penceresinde, **DLC - Token ring or other LAN Types Adapter Parameters** (DLC - Simgeli Halka ya da diğer LAN tipleri bağdaştırıcı değiştirelileri) seçeneğini belirleyin ve **Configure**

(Yapılandır) düğmesini tıklatın. Token Ring or Other LAN Types Adapter Parameters penceresi açılır.

- b. **Network ID** (Ağ tanıtıcısı) alanında ağ tanıtıcınızı (**9**) girin.
- c. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 4. SNA Yerel Düğüm Özelliklerinin Güncellenmesi

- a. Profile List (Tanıtım Listesi) penceresinde, **SNA local node characteristics** (SNA yerel düğüm özellikleri) seçeneğini belirleyin ve **Configure** (Yapılandır) düğmesini tıklatın. Local Node Characteristics penceresi açılır.
- b. **Network ID** (Ağ tanıtıcısı) alanında ağ tanıtıcınızı (**9**) girin.
- c. Yerel düğüm adı büyük olasılıkla CS/2 kurulduğunda tanımlanmıştır. Emin değilseniz ağ denetimcisine başvurun.
- d. **Local node ID (hex)** (Yerel düğüm tanıtıcısı (onaltılı)) alanında düğüm tanıtıcınızı (**13** , **14**) girin. Tanıtımı görüntülediğinizde bu değer ilk kısmı sizin için girilmiş olur. Yalnızca ikinci kısmı girmeniz yeterlidir.
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 5. SNA Bağlantı Tanımlarının Hazırlanması

- a. Profile List (Tanıtım Listesi) penceresinde, **SNA Connections** (SNA bağlantıları) seçeneğini belirleyin ve **Configure** (Yapılandır) düğmesini tıklatın. Connection List (Bağlantı Listesi) penceresi açılır.
- b. **Partner Type** (Ortak Tipi) penceresinde, **To peer node** (Eşdüzeyli düğüme) radyo düğmesini (olağan olarak OS/400 bağlantıları için kullanılır) ya da **To host** (Anasisteme) radyo düğmesini (olağan olarak OS/390, MVS, VSE ve VM bağlantıları için kullanılır) seçin ve **Create** (Yarat) düğmesini tıklatın. Adapter List (Bağdaştırıcı Listesi) penceresi açılır.
- c. **Token-ring, or other LAN types** (Simgeli halka ya da diğer LAN tipleri) bağdaştırıcı tipini seçin ve DLC tanıtımında belirttiğiniz bağdaştırıcı numarasını belirtin.
- d. **Continue** (Devam) düğmesini tıklatın. Connection to a Peer Node (Eşdüzeyli Düğüme Bağlantı) ya da Connection to a Host (Anasisteme Bağlantı) penceresi açılır.

Aşama 6. Connection to a Peer Node ya da Connection to Host Panosunda Bağlantının Yapılandırılması

- a. **Link name** (Bağ adı) alanında bağ adını (**7**) girin.
- b. Connection (Bağlantı) penceresinde **Additional Parameters** (Ek değiştirgeler) düğmesini tıklatın. **Additional Connection Parameters** (Ek Bağlantı Değiştirgeleri) penceresi açılır.
- c. **Local PU name** (Yerel fiziksel birim) alanında yerel denetim noktası adını (**10**) girin.
- d. **Backup Link** (Yedek bağ) kutusundaki onay imini kaldırın.
- e. **Node ID** (Düğüm tanıtıcısı) alanlarında düğüm tanıtıcınızı (**13** ve **14**) girin.
- f. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- g. **LAN destination address** (LAN hedef adresi) alanında uzak LAN adresini (**3**) girin.
- h. **Partner network ID** (Ortak ad tanıtıcısı) alanında uzak sistemin ağ tanıtıcısını (**1**) girin.
- i. **Partner node name** (Ortak düğümü adı) alanında, ortak düğümü adını (**4**) girin.

- j. **Define Partner LUs** (Ortak mantıksal birim tanımla) düğmesini tıklatın. Partner LU (Ortak Mantıksal Birim) penceresi açılır.

Aşama 7. Ortak Mantıksal Birimi Tanıtımı Yaratılması

- a. **Network ID** (Ağ tanıtıcısı) alanında uzak sistemin ağ tanıtıcısını (**3**) girin.
- b. **LU name** (LU adı) ve **Alias** (Diğer ad) alanlarında ortak LU adını (**2**) girin.
- c. Ortak mantıksal birim tanıtımını bağlantı tanıtımına eklemek için **Add** (Ekle) düğmesini tıklatın.
- d. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- e. **Additional Parameters** (Ek değiştirgeler) düğmesini tıklatın. Additional Connection Parameters (Ek Bağlantı Değiştirgeleri) penceresi açılır.
- f. **Multiple PU Parameters** (Birden çok fiziksel birim değiştirgesi) alanlarında veri bulunduğunu doğrulayın. Değer, onaltılı yerel düğüm tanıtıcısı değeridir (**13** ve **14**).
- g. Connection (Bağlantı) penceresine dönmek için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- h. Connections List (Bağlantı Listesi) penceresine dönmek için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- i. Profile List (Tanıtım Listesi) penceresine dönmek için **Close** (Kapat) düğmesini tıklatın.

Aşama 8. SNA Özelliklerinin Tanımlanması

- a. Profile List (Tanıtım Listesi) penceresinde, **SNA features** (SNA özellikleri) seçeneğini belirleyin ve **Configure** (Yapılandır) düğmesini tıklatın. SNA Features List (SNA Özellikleri Listesi) penceresi açılır. Sonraki adımların başlangıç noktası bu penceredir.

Aşama 9. Yerel Mantıksal Birim Tanıtımı Hazırlanması

DB2 istemci iş istasyonu bağımsız bir mantıksal birim (LU) olarak tanımlandıysa, aşağıdaki adımları izleyerek yerel bir mantıksal birim tanıtımı hazırlayın:

- a. SNA Features List (SNA Özellikleri Listesi) penceresinde, menü çubuğundaki **Local LUs** → **Create** (Yerel mantıksal birimler - Yarat) öğelerini seçin.
- b. **LU name** (LU adı) alanında, yerel LU adını (**11**) girin.
- c. **Alias** (Diğer ad) alanında yerel LU diğer adını (**13**) girin.
- d. **NAU address** (NAU adresi) kutusunda **Independent LU** (Bağımsız LU) radyo düğmesini seçin.
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- f. İstemci iş istasyonu APPC bağlantısını başlattığında bu yerel mantıksal birimin kullanılması için, **Use this local LU as your default local LU alias** (Varsayılan yerel LU diğer adı olarak bu yerel LU'yu kullan) kutusuna onay imi koyun. Varsayılan olarak, bu istemci iş istasyonundan başlatılan tüm APPC bağlantılarında bu yerel mantıksal birim kullanılır.

Aşama 10. Kip Tanımlaması Hazırlanması

- a. SNA Features List (SNA Özellikleri Listesi) penceresinde, **Modes** (Kipler) seçeneğini belirleyin ve **Create** (Yarat) düğmesini tıklatın. Mode Definition (Kip Tanımlaması) penceresi açılır.
- b. **Mode name** (Kip adı) alanında kip adını (**6** , **15**) yazın.
- c. Diğer alanlarda, sunucu sisteminizde tanımlanan kip tanıtımıyla eşleşen değerleri belirtebilir ya da değiştirgeleri ayarlayabilirsiniz.

- d. Kip yaratılmasına son vermek ve SNA Features List panosuna dönmek için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 11. CPIC Tanım Bilgilerinin Yaratılması

- a. SNA Features List (SNA Özellikleri Listesi) penceresinde, **CPI Communications Side Information** (CPI iletişimi tanım bilgileri) seçeneğini belirleyin ve **Create** (Yarat) düğmesini tıklatın. CPI Communications Side Information penceresi açılır.
- b. **Symbolic destination name** (Simgesel hedef adı) alanında simgesel hedef adını (**16**) yazın.
- c. **Alias** (Diğer ad) radyo düğmesini seçin.
- d. **Alias** (Diğer ad) açılan kutusunu tıklatın ve tanımladığınız ortak LU diğer adını (**12**) seçin.
- e. **Partner TP** (Ortak hareket işleme programı adı) alanında, uzak hareket işleme programı (TP) adını (**17**) girin.
- f. **Security type** (Güvenlik tipi) grubunda **None** (Yok) radyo düğmesini seçin. Bu seçim güvenlik özelliğini kullanmayacağınız anlamına gelmez. Güvenlik tipini daha sonra DB2 dizinlerini güncellerken belirteceksiniz.
- g. **Mode name** (Kip adı) alanında kip adını (**6**) girin.
- h. CPI tanım bilgilerini saklamak ve SNA Feature List panosuna dönmek için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- i. Communications Server Profile List panosuna dönmek için **Close** (Kapat) düğmesini tıklatın.

Aşama 12. Yapılanışın Saklanması

- a. Communication Server Configuration Definition (İletişim Sunucusu Yapılanış Tanımlaması) penceresine dönmek için **Close** (Kapat) düğmesini tıklatın.
- b. Yeni yapılanış kütüğünü otomatik olarak doğrulamak ve saklamak ve yapılandırma pencerelerinden çıkmak için **Close** (Kapat) düğmesini tıklatın.
- c. Önce **Stop Communications Normally** (İletişimi olağan şekilde durdur), sonra **Start Communications** (İletişimi başlat) düğmelerini tıklararak Communications Server'i durdurun ve başlatın.

Şimdi DB2 dizinlerini, bağ tanımlama yardımcı programlarını ve uygulamaları sunucu için güncellemeniz ve bağlantıyı sınamanız gerekir.

OS/2 ve Windows altyapıları için, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanmanız önerilir. Ek bilgi için bkz: Bölüm 6, "İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 25.

El ile yapılandırma yönergeleri ve UNIX altyapıları için bkz: "3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması" sayfa 91 ve izleyen kısımlar.

Windows 32 Bit İşletim Sistemleri için IBM eNetwork Kişisel İletişim'in Yapılandırılması

Bu kısımda, APPC kullanarak DB2 Connect ya da DB2 Universal Database sunucusuna bağlanmak üzere, DB2 istemci iş istasyonunuzda Windows 32 Bit İşletim Sistemleri için IBM Kişisel İletişim'i nasıl yapılandıracağınız açıklanmaktadır.

Başlamadan önce, kurduğunuz Windows 32 Bit İşletim Sistemleri için IBM Kişisel İletişim'in aşağıdaki gereklere uygun olduğunu doğrulayın:

- ___ 1. Sürüm 4.2 ya da üstü

- 2. IBM Kişisel İletişim IEEE 802.2 LAN arabirimi ya da LLC2 sürücüsü kurulu olmalıdır. IBM Communications Server kuruluş dizininden LLC2 sürücüsü kurulmuş olmalıdır. Bunu doğrulamak için aşağıdaki adımları izleyin:
- Start** (Başlat) düğmesini tıklatın ve **Settings** → **Control Panel** (Ayarlar - Denetim Masası) öğelerini seçin.
 - Network** (Ağ) simgesini çift tıklatın.
 - Protocols** (Protokoller) etiketini seçin. Listelenen protokoller arasında **IBM LLC2 Protocol** bulunmalıdır. Yoksa, bu protokolü Windows 32 Bit İşletim Sistemleri için IBM Kişisel İletişim yazılım ortamından kurmanız gerekir. Yönergeler için, IBM Kişisel İletişim ile birlikte verilen belgelere bakın.

Aşağıda belirtilenlerin gerçekleştirildiği varsayılmıştır:

- IBM Kişisel İletişim paketinin temel kuruluşu, yukarıdaki koşullara uygun olarak tamamlandı.
- DB2 istemcisi kuruldu.

IBM Kişisel İletişim'i başlatmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Programs** → **IBM Communications Server** → **SNA Node Configuration** (Programlar- IBM Communications Server - SNA Düğümü Yapılanışı) öğelerini seçin. IBM Kişisel İletişim SNA Düğümü Yapılanışı penceresi açılır.
- Aşama 2. Menü çubuğunda **File** → **New** (Kütük - Yeni) öğelerini seçin. Define the Node (Düğümü Tanımla) penceresi görüntülenir. İzleyen adımlar bu pencereden başlar.

APPC iletişimini yapılandırmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Düğüm Yapılandırılması
- Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda **Configure Node** (Düğüm Yapılandır) seçeneğini belirleyin ve **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define the Node (Düğümü Tanımla) penceresi görüntülenir.
 - Fully qualified CP name** (Tam olarak belirtilen CP adı) alanlarında, ağ adını (**9**) ve yerel denetim noktası adını (**10**) yazın.
 - İsteğe bağlı olarak, **CP alias** (CP diğer adı) alanında CP diğer adını yazabilirsiniz. Bu alanı boş bırakırsanız, yerel denetim noktası adı kullanılır.
 - Local Node ID** (Yerel düğüm tanıtıcısı) alanlarında, öbek tanıtıcısını (**13**) ve fiziksel birim tanıtıcısını (**14**) yazın.
 - OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- Aşama 2. Aygıt Yapılandırılması
- Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda **Configure devices** (Aygıt Yapılandır) seçeneğini belirleyin ve **New** (Yeni) düğmesini tıklatın.
 - DLCs** alanında uygun DLC'yi seçin. Bu kısımdaki yönergelerde DLC için **LAN** kullanılmıştır.
 - New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Varsayılan değerleri içeren ilgili pencere görüntülenir. Bu örnekte, Define a LAN device (LAN aygıtı tanımla) penceresi açılır.
 - Varsayılan değerleri kabul etmek için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- Aşama 3. Bağlantı Yapılandırılması
- Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda, **Configure connections** (Bağlantı yapılandır) öğesini seçin.
 - DLCs** alanında **LAN** öğesinin seçili olmasına dikkat edin.

- c. **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define a LAN connection (LAN Bağlantısı Tanımla) penceresi görüntülenir.
- d. Basic (Temel) etiketinde:
 - 1) **Link station name** (Bağlantı istasyonu adı) alanında, bağlantı adını (**7**) girin.
 - 2) **Destination address** (Hedef adres) alanında, uzak LAN adresini (**8**) yazın.
- e. Adjacent Node (Birleşik Düğüm) etiketinde:
 - 1) **Adjacent CP name** (Birleşik CP adı) alanlarında, ağ tanıtıcısını (**3**) ve ortak düğümü adını (**4**) yazın.
 - 2) **Adjacent CP type** (Birleşik CP tipi) alanında **Back-level LEN** (Geri düzey LEN) değerini seçin.
 - 3) **TG number** (TG numarası) değerinin 0 değerine (varsayılan değer) ayarlanmış olmasına dikkat edin.
 - 4) **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 4. Ortak LU 6.2 Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda **Configure partner LU** (Ortak LU yapılandır) ögesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define a partner LU 6.2 (Ortak LU 6.2 Tanımla) penceresi görüntülenir.
- b. **Partner LU name** (Ortak LU adı) alanlarında, ağ tanıtıcısını (**3**) ve ortak mantıksal birim adını (**2**) yazın.
- c. **Partner LU alias** (Ortak LU diğer adı) alanında, ortak LU adını (**2**) yazın.
- d. **Fully-qualified CP name** (Tam olarak belirtilen CP adı) alanlarında, ağ tanıtıcısını (**3**) ve denetim noktası adını (**4**) yazın.

Advanced (İleri Düzey) etiketinde varsayılan değerleri kabul edin.

- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 5. Kip Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda **Configure modes** (Kip yapılandır) ögesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define a mode (Kip Tanımla) penceresi görüntülenir.
- b. Basic (Temel) etiketinin **Mode name** (Kip adı) alanında kip adını yazın (**15**).
- c. **Advanced** (İleri Düzey) etiketini seçin.
- d. **Class of Service Name** (Hizmet sınıfı adı) alanında **#CONNECT** değerini seçin.
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 6. Yerel LU 6.2 Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda **Configure local LU 6.2** (Yerel LU 6.2 yapılandır) ögesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define a local LU 6.2 (Yerel LU 6.2 Tanımla) penceresi görüntülenir.
- b. **Local LU name** (Yerel mantıksal birim adı) alanında, yerel LU adını (**11**) girin.
- c. **LU session limit** (LU oturum sınırı) alanında bir değer girin. Varsayılan değer olan 0, izin verilen en büyük değeri belirtir. Diğer alanlarda varsayılan değerleri kabul edin.
- d. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 7. CPI-C Tanım Bilgileri Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda **Configure CPI-C side information** (CPI-C tanım bilgileri yapılandır) ögesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define CPI-C side information (CPI-C Tanım Bilgileri Tanımla) penceresi görüntülenir.
- b. **Symbolic destination name** (Simgesel hedef adı) alanında, simgesel hedef adını (**16**) yazın.
- c. **Mode name** (Kip adı) alanında kip adını (**15**) yazın.
- d. **Partner LU Name** (Ortak LU adı) alanlarında, ilk alana ağ tanıtıcısını (**3**) ve ikinci alana ortak mantıksal birim adını (**2**) yazın.
- e. TP adını belirtin. **TP name** alanında:
 - Bir uygulama hareket işleme programı belirtmek için, **TP name** alanında uygulama TP adını (**17**) yazın ve **Service TP** (Hizmet TP) kutusunda onay imi *olmamasına* dikkat edin.
 - Bir hizmet hareket işleme programı belirtmek için, **TP name** alanında hizmet TP adını (**17**) yazın ve **Service TP** (Hizmet TP) kutusunda onay imi *olmasına* dikkat edin.

Diğer alanlarda varsayılan değerleri kabul edin.

- f. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 8. Yapılanışın Saklanması

- a. Menü çubuğunda **File** → **Save As** (Kütük - Yeni adla sakla) öğelerini seçin. Save As (Yeni Adla Sakla) penceresi açılır.
- b. Bir kütük adı yazın; örneğin, ny3.acg.
- c. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- d. Açılan iletişim kutusunda, bu yapılanışın varsayılan yapılanış olmasını isteyip istemediğiniz sorulur. **Yes** (Evet) düğmesini tıklatın.

Aşama 9. Ortamın Güncellenmesi

IBM Kişisel İletişim APPC iletişimi için kullanılan yerel LU değerini tanımlamak için **appclu** ortam değişkenini kullanır. Bir komut penceresi açıp **set appclu=yerel_lu_adi** komutunu girerek bu değişkeni oturum temelinde tanımlayabilirsiniz; *yerel_lu_adi* kullanmak istediğiniz yerel mantıksal birimin adıdır. Ancak, bu değişkenin kalıcı olarak tanımlanması kullanım kolaylığı sağlayabilir. Windows NT ya da Windows 2000'de bu değişkeni kalıcı olarak tanımlamak için aşağıdaki adımları izleyin:

- a. **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın ve **Settings** → **Control Panel** (Ayarlar - Denetim Masası) öğelerini seçin.
- b. **System** (Sistem) simgesini çift tıklatın. System Properties (Sistem Özellikleri) penceresi açılır.
- c. **Environment** (Ortam) etiketini seçin.
- d. **Variable** (Değişken) alanında appclu yazın.
- e. **Value** (Değer) alanında, yerel LU adını (**11**) yazın.
- f. Değişiklikleri kabul etmek için **Set** (Ayarla) öğesini tıklatın.
- g. System Properties penceresinden çıkmak için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Böylece, ortam değişkeni ilerideki oturumlar için tanımlanmış olarak kalır.

Aşama 10. SNA Düğümü İşlemlerinin Başlatılması

- a. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Programs** → **IBM Personal Communications** → **Administrative and PD Aids** → **SNA Node**

Operations (Programlar - IBM Kişisel İletişim - Denetim ve PD Yardımcıları - SNA Düğümü İşlemleri) öğelerini seçin. Kişisel İletişim SNA Düğümü İşlemleri penceresi açılır.

- b. Menü çubuğunda **Operations** → **Start Node** (İşlemler - Düğümü başlat) öğelerini seçin.
- c. Açılan pencerede, önceki adımda sakladığımız yapılanış kütüğünü seçin (örneğin, ny3.acg) ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklayın.

Şimdi DB2 dizinlerini, bağ tanımlama yardımcı programlarını ve uygulamaları sunucu için güncellemeniz ve bağlantıyı sınamanız gerekir.

OS/2 ve Windows altyapıları için, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanmanız önerilir. Ek bilgi için bkz: Bölüm 6, "İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 25.

El ile yapılandırma yönergeleri ve UNIX altyapıları için bkz: "3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması" sayfa 91 ve izleyen kısımlar.

Windows NT ve Windows 2000 için IBM eNetwork Communications Server'in Yapılandırılması

Bu kısımda, DB2 Connect ya da DB2 Universal Database sunucusuna bağlanmak üzere bir DB2 istemci iş istasyonunda Windows NT için IBM eNetwork Communications Server'i (CS/NT) nasıl yapılandıracağınız açıklanmaktadır.

Not: Burada Windows NT ve CS/NT ile ilgili olarak yapılan açıklamalar Windows 2000 için de geçerlidir.

Başlamadan önce, kurduğunuz Windows için IBM eNetwork Communications Server'in (CS/NT) aşağıdaki gereklere uygun olduğunu doğrulayın:

- ___ 1. Aynı hareket içinde birden çok veritabanını güncellemeyi planlıyorsanız, Sürüm 5.0 ya da üstü gereklidir. 2 aşamalı kesinleştirmeyi kullanmayı planlıyorsanız, CS/NT Sürüm 5.01 gereklidir.
- ___ 2. IBM Communications Server IEEE 802.2 LAN arabirimi ya da LLC2 kurulu olmalıdır. CS/NT kuruluş dizininden LLC2 sürücüsü kurulmuş olmalıdır. CS/NT kuruluşu sırasında LLC2'yi kurmak isteyip istemediğiniz sorulur. CS/NT kopyanızda LLC2'nin kurulu olup olmadığından emin değilseniz, bunu saptamak için aşağıdakileri yapın:
 - a. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Settings** → **Control Panel** (Ayarlar-Denetim Masası) öğelerini seçin.
 - b. **Network** (Ağ) simgesini çift tıklayın.
 - c. Network penceresinde **Protocols** (Protokoller) etiketini seçin. Listelenen protokoller arasında **IBM LLC2 Protocol** bulunmalıdır. Yoksa, bu protokolü Windows NT için IBM Communications Server yazılım ortamından kurmanız gerekir. Yönergeler için, CS/NT ile verilen belgelere bakın.
- ___ 3. JR11529 ve JR11170 APAR düzeltmeleri uygulanmış olmalıdır. İşlenmekte olan sorguların Ctrl-BREAK kullanılarak ya da SQLCancel ODBC/CLI çağırısı yayınlanarak iptal edilebilmesi için bu düzeltmeler gereklidir.

IBM eNetwork Communications Server'i başlatmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Programs** → **IBM Communications Server** → **SNA Node Configuration** (Programlar- IBM Communications Server - SNA Düğümü Yapılanışı) öğelerini seçin. IBM Communications Server SNA Node Configuration penceresi açılır.

Aşama 2. Menü çubuğunda **File** → **New** → **Advanced** (Kütük - Yeni - İleri düzey) öğelerini seçin. Configuration options (Yapılandırma seçenekleri) penceresi açılır. İzleyen adımlar bu pencereden başlar.

IBM eNetwork Personal Server'i APPC iletişimi için yapılandırmak üzere aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Düğüm Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) alanında **Configure Node** (Düğüm yapılandır) öğesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define the Node (Düğümü Tanımla) penceresi görüntülenir.
- b. **Fully qualified CP name** (Tam olarak belirtilen CP adı) alanlarında, ağ adını (**9**) ve yerel denetim noktası adını (**10**) yazın.
- c. İsteğe bağlı olarak, **CP alias** (CP diğer adı) alanında CP diğer adını yazabilirsiniz. Bu alanı boş bırakırsanız, yerel denetim noktası adı kullanılır.
- d. **Local Node ID** (Yerel düğüm tanıtcısı) alanlarında, öbek tanıtcısını (**13**) ve fiziksel birim tanıtcısını (**14**) yazın.
- e. Uygun düğüm tipini seçin. Varsayılan değer, **End Node** (Uç düğüm) radyo düğmesinin seçilmesidir.
- f. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 2. Aygıt Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda **Configure devices** (Aygıt yapılandır) öğesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Varsayılan değerleri içeren ilgili pencere görüntülenir.
- b. **DLCs** alanında uygun DLC'yi seçin. Bu kısımdaki yönergelerde **LAN** DLC kullandığınız varsayılmıştır.
- c. Varsayılan değerleri kabul etmek için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 3. Bağlantı Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda **Configure connections** (Bağlantı yapılandır) öğesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın.
- b. **DLCs** alanında **LAN** öğesinin seçili olmasına dikkat edin.
- c. **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define a LAN connection (LAN Bağlantısı Tanımla) penceresi görüntülenir.
- d. Basic (Temel) etiketinde:
 - 1) **Link station name** (Bağlantı istasyonu adı) alanında, bağlantı adını (**7**) girin.
 - 2) **Destination address** (Hedef adres) alanında, uzak LAN adresini (**8**) yazın.
- e. Security (Güvenlik) etiketinde:
 - 1) **Adjacent CP name** (Birleşik CP adı) alanlarında, ağ tanıtcısını (**3**) ve denetim noktası adını (**4**) yazın.
 - 2) **Adjacent CP type** (Birleşik CP tipi) alanında, uygun CP tipini seçin (örneğin, **Back-level LEN**).
 - 3) **TG number** (TG numarası) değerinin 0 değerine (varsayılan değer) ayarlanmış olmasına dikkat edin.
 - 4) **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 4. Ortak LU 6.2 Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda **Configure partner LU** (Ortak LU yapılandır) öğesini seçtikten sonra **New** (Yeni)

düğmesini tıklatın. Define a partner LU 6.2 (Ortak LU 6.2 Tanımla) penceresi görüntülenir.

- b. **Partner LU name** (Ortak LU adı) alanlarında, ağ tanıtıcısını (**3**) ve ortak mantıksal birim adını (**2**) yazın.
- c. **Partner LU alias** (Ortak LU diğer adı) alanında, ortak LU adını (**2**) yazın.
- d. SNA istemcileri için Communications Server'i yapılandırıyorsanız, **Fully-qualified CP name** (Tam olarak belirtilen CP adı) alanlarında, ağ tanıtıcısını (**3**) ve birleşik denetim noktası adını (**4**) yazın.

Diğer alanları boş bırakın.

- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 5. Kip Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda **Configure modes** (Kip yapılandır) ögesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define a mode (Kip Tanımla) penceresi görüntülenir.
- b. **Mode name** (Kip adı) alanında kip adını (**6**) yazın.
- c. **Advanced** (İleri düzey) etiketini tıklatın ve **Class of Service Name** (Hizmet sınıfı adı) değerinin **#CONNECT** olarak ayarlanmış olmasına dikkat edin.

Diğer alanlarda varsayılan değerleri kabul edin.

- d. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 6. Yerel LU 6.2 Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda **Configure local LU 6.2** (Yerel LU 6.2 yapılandır) ögesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define a local LU 6.2 (Yerel LU 6.2 Tanımla) penceresi görüntülenir.
- b. **Local LU name** (Yerel mantıksal birim adı) alanında, yerel LU adını (**11**) yazın.
- c. **LU session limit** (LU oturum sınırı) alanında bir değer girin. Varsayılan değer olan 0, izin verilen en büyük değeri belirtir.

Diğer alanlarda varsayılan değerleri kabul edin.

- d. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 7. CPI-C Tanım Bilgileri Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda **Configure CPI-C side information** (CPI-C tanım bilgileri yapılandır) ögesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define CPI-C side information (CPI-C Tanım Bilgileri Tanımla) penceresi görüntülenir.
- b. **Symbolic destination name** (Simgesel hedef adı) alanında, simgesel hedef adını (**16**) yazın.
- c. **Mode name** (Kip adı) alanında kip adını (**15**) yazın.
- d. **Use Partner LU alias** (Ortak mantıksal birim diğer adını kullan) radyo düğmesini tıklatın ve ortak LU diğer adı seçin.
- e. TP Adının Belirtilmesi **TP name** alanında:
 - Bir uygulama hareket işleme programı belirtmek için, **TP name** alanında uygulama TP adını (**17**) yazın ve **Service TP** (Hizmet TP) kutusunda onay imi *olmamasına* dikkat edin.

- Bir hizmet hareket işleme programı belirtmek için, **TP name** alanında hizmet TP adını (**17**) yazın ve **Service TP** (Hizmet TP) kutusunda onay imi *olmasına* dikkat edin.

Diğer alanlarda varsayılan değerleri kabul edin.

f. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 8. Yapılanışın Saklanması

- Menü çubuğunda **File** → **Save as** (Kütük-Yeni adla sakla) öğelerini seçin. Save As (Yeni Adla Sakla) penceresi açılır.
- Kütük adını yazın; örneğin, ny3.acg.
- OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- Açılan pencerede, bu yapılanışın varsayılan yapılanış olmasını isteyip istemediğiniz sorulur. **Yes** (Evet) düğmesini tıklatın.

Aşama 9. Ortamın Güncellenmesi

CS/NT varsayılan APPC yerel LU değerini tanımlamak için *appclu* ortam değişkenini kullanır. Bir komut penceresi açıp **set appclu=yemel_lu_adi** komutunu yazarak bu değişkeni oturum temelinde tanımlayabilirsiniz; *yemel_lu_adi* kullanmak istediğiniz yerel mantıksal birimin adıdır. Ancak, değişkenin kalıcı olarak tanımlanması kullanım kolaylığı sağlayabilir. Windows NT'de bu değişkeni kalıcı olarak tanımlamak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Settings** → **Control Panel** (Ayarlar-Denetim Masası) öğelerini seçin.
- System** (Sistem) simgesini çift tıklatın. System Properties (Sistem Özellikleri) penceresi açılır.
- Environment** (Ortam) etiketini seçin.
- Variable** (Değişken) alanında *appclu* ve **Value** (Değer) alanında yerel LU adını (**11**) yazın.
- Değişiklikleri kabul etmek için **Set** (Ayarla) düğmesini tıklatın.
- OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Böylece, ortam değişkeni ilerideki oturumlar için tanımlanmış olarak kalır.

Aşama 10. SNA Düğümü İşlemlerinin Başlatılması

Makinenizde SNA düğümü işlemlerini başlatmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra, **Programs** → **IBM Communications Server** → **SNA Node Operations** (Programlar-IBM Communications Server-SNA Düğümü İşlemleri) öğelerini seçin. **SNA Node Operations** (SNA Düğümü İşlemleri) penceresi açılır.
- Menü çubuğunda **Operations** → **Start Node** (İşlemler - Düğümü başlat) öğelerini seçin. Açılan iletişim kutusunda, 2. adımın sonunda sakladığınız yapılanış kütüğünü seçin (buradaki örnekte ny3.acg).
- OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

SNA düğümü işlemleri çalışmaya başlar.

Aşama 11. Communications Server'in Windows NT Hizmeti Olarak Kaydettirilmesi

Makine başlatıldığında Communications Server'in otomatik olarak başlamasını istiyorsanız, Communications Server'i bir Windows NT hizmeti olarak kaydettirebilirsiniz.

Communications Server'in bir NT hizmeti olarak kaydedilmesini sağlamak için şu komutlardan birini çalıştırın:

```
csstart -a  
(Communications Server varsayılan yapılanışla kaydedilir)
```

ya da:

```
csstart -a c:\ibmcs\private\seçtiğiniz.acg
```

Burada *c:\ibmcs\private\seçtiğiniz.acg*, kullanmak istediğiniz Communications Server yapılanış kütüğünün (varsayılan dışındaki yapılanış kütüğü) tam olarak belirtilmiş adıdır.

İleride makineniz yeniden başlatıldığında, Communications Server istenen yapılanış kütüğüyle otomatik olarak başlar.

Şimdi DB2 dizinlerini, bağ tanımlama yardımcı programlarını ve uygulamaları sunucu için güncellemeniz ve bağlantıyı sınamanız gerekir.

OS/2 ve Windows altyapıları için, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanmanız önerilir. Ek bilgi için bkz: Bölüm 6, "İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 25.

El ile yapılandırma yönergeleri ve UNIX altyapıları için bkz: "3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması" sayfa 91 ve izleyen kısımlar.

Windows NT için IBM eNetwork Communications Server SNA API İstemcisi'nin Yapılandırılması

Windows NT için IBM eNetwork Communications Server SNA API İstemcisi Sürüm 5.0 ya da üstü kurulu bir Windows NT iş istasyonunuz varsa ve Windows NT için IBM eNetwork Communications Server sunucusuna bağlanmak istiyorsanız bu bölümü okuyun.

Not: Burada Windows NT ile ilgili olarak yapılan açıklamalar Windows 2000 için de geçerlidir.

Windows NT için Communications Server sunucusu ve onun SNA API istemcisi, bölünmüş bir istemci gibi işlev görür. Bu yapılanış, SNA API istemcisi iş istasyonunda çalışan, APPC kullanabilen bir uygulamanız (DB2 istemcisi gibi) olmasını gerektirir.

Bu kısımdaki yönergelerde bir Windows NT istemcisi kullanılmaktadır. Desteklenen diğer işletim sistemlerine ilişkin yönergeler burada belirtilenlere benzer; ek bilgi için Windows NT için Communications Server belgelerine bakın.

Windows NT SNA API istemcisini APPC iletişimi için yapılandırmak üzere aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Windows NT için Communications Server Sunucusunda SNA API İstemcisi için Kullanıcı Hesabı Yaratılması
 - a. **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın ve **Programs** → **Administrative Tools (Common)** → **User Manager** (Programlar - Denetim Araçları (Ortak) - Kullanıcı Yöneticisi) öğelerini seçin. User Manager penceresi açılır.
 - b. Menü çubuğunda **Users** → **New User** (Kullanıcılar - Yeni Kullanıcı) öğelerini seçin. New User penceresi açılır.
 - c. Yeni SNA istemcisi kullanıcı hesabı için gösterilen alanlara bilgi girin. Ek bilgi için Windows NT çevrimiçi yardımına bakın.

- d. Bu kullanıcı hesabının *Administrators* (Denetimciler), *IBMCSADMIN* ve *IBMCSAPI* gruplarının bir üyesi olmasına dikkat edin. Bu kullanıcı hesabını bu gruplara eklemek için aşağıdaki adımları izleyin:
 - 1) **Groups** (Gruplar) düğmesini tıkklatın.
 - 2) **Not member of** (Üyesi olmadığı gruplar) kutusunda bir grup seçin ve <- **Add** (Ekle) düğmesini tıkklatın. Kullanıcı hesabının üyesi olmasını istediğiniz her grup için bu işlemi yineleyin.
 - e. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın.
 - f. **Add** (Ekle) düğmesini tıkklatın.
- Aşama 2. IBM eNetwork CS/NT SNA API İstemcisi için Yapılandırma Grafik Kullanıcı Arabiriminin Başlatılması **Start** (Başlat) düğmesini tıkklattıktan sonra, **Programs** → **IBM Communications Server SNA Client** → **Configuration** (Programlar - IBM Communications Server SNA İstemcisi - Yapılandırma) öğelerini seçin. CS/NT SNA Client Configuration (CS/NT SNA İstemcisi Yapılandırılması) penceresi açılır.
- Aşama 3. Genel Verilerin Yapılandırılması
- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda **Configure Global Data** (Genel Verileri Yapılandır) seçeneğini belirleyin ve **New** (Yeni) düğmesini tıkklatın. Define Global Data (Genel Verileri Tanımla) penceresi açılır.
 - b. **User name** (Kullanıcı adı) alanında, SNA API istemcisinin kullanıcı adını girin.
 - c. **Password** (Parola) ve **Confirm Password** (Parolayı Doğrulayın) alanlarında, kullanıcı hesabına ilişkin parolayı girin.
 - d. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın.
- Aşama 4. APPC Sunucusu Listesinin Yapılandırılması
- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda **Configure APPC Server List** (APPC Sunucusu Listesini Yapılandır) seçeneğini belirleyin ve **New** (Yeni) düğmesini tıkklatın. Define APPC Server List (APPC Sunucusu Listesi Tanımla) penceresi görüntülenir.
 - b. Sunucunun IP adresini yazın (örneğin, 123.123.123.123).
 - c. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın.
- Aşama 5. CPI-C Tanım Bilgileri Yapılandırılması
- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda **Configure CPI-C side information** (CPI-C tanım bilgileri yapılandır) öğesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıkklatın. Define CPI-C side information (CPI-C Tanım Bilgileri Tanımla) penceresi görüntülenir.
 - b. **Symbolic destination name** (Simgesel hedef adı) alanında simgesel hedef adını (**16**) yazın.
 - c. **Local LU alias** (Yerel mantıksal birim diğer adı) alanında, yerel LU diğer adını (**12**) yazın.
 - d. **Mode name** (Kip adı) alanında kip adını (**15**) yazın.
 - e. **TP name** (TP adı) alanında hareket işleme programı adını (**17**) yazın.
 - f. Bu hareket işleme programı için **For SNA API Client use** (SNA API İstemcisi için kullan) kutusuna onay imi koyun.
 - g. **Partner LU name** (Ortak LU adı) alanında ağ tanıtıcısını (**3**) ve ortak LU adını (**2**) yazın.
 - h. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın.
- Aşama 6. Yapılandırmanın Saklanması

- a. Menü çubuğunda **File** → **Save As** (Kütük - Yeni adla sakla) öğelerini seçin. Save As (Yeni Adla Sakla) penceresi açılır.
- b. Bir kütük adı yazın ve **Save** (Sakla) düğmesini tıklatın.

Şimdi DB2 dizinlerini, bağ tanımlama yardımcı programlarını ve uygulamaları sunucu için güncellemeniz ve bağlantıyı sınamanız gerekir.

OS/2 ve Windows altyapıları için, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanmanız önerilir. Ek bilgi için bkz: Bölüm 6, "İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 25.

El ile yapılandırma yönergeleri ve UNIX altyapıları için bkz: "3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması" sayfa 91 ve izleyen kısımlar.

Windows NT ve Windows 2000 için Microsoft SNA Server'in Yapılandırılması

Bu kısımda, APPC kullanarak DB2 Connect ya da DB2 Universal Database sunucusuna bağlanmak üzere, DB2 istemci iş istasyonunuzda Windows NT için Microsoft SNA Server Sürüm 4.0'ı nasıl yapılandıracağınız açıklanmaktadır. Microsoft SNA Server Windows NT 4.0 Workstation'da çalışabilirse de, Windows NT 4.0 Server önerilir.

Not: Burada Windows NT ile ilgili olarak yapılan açıklamalar Windows 2000 için de geçerlidir.

Windows NT için Microsoft SNA istemcisinin yapılandırılmasına ilişkin yönergeler için bkz: "Microsoft SNA Client'in Yapılandırılması" sayfa 78.

SNA bağlantılarınızın özelliklerini Microsoft SNA Server Manager'de (Sunucu Yöneticisi) tanımlayabilirsiniz. Server Manager, Windows NT Explorer'in arabirimine benzeyen bir arabirim kullanır. Server Manager ana penceresinde iki pano vardır. Kullanılacak tüm yapılandırma seçeneklerine, pencerenin sol panosundaki nesnelere farenin sağ düğmesiyle tıklanarak erişilebilir. Her nesnenin, nesneyi farenin sağ düğmesiyle tıklanarak erişebileceğiniz bir *bağlam menüsü* vardır.

DB2 istemcisi tarafından kullanılacak APPC iletişimini Microsoft SNA Server Manager ile yapılandırmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Server Manager'i başlatmak için **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın ve **Programs** → **Microsoft SNA Server** → **Manager** (Programlar - Microsoft SNA Sunucusu - Yönetici) öğelerini seçin. Microsoft SNA Server Manager penceresi açılır.
- Aşama 2. Denetim Noktası Adının Tanımlanması
 - a. Server Manager'in sol panosunda, **Servers** (Sunucular) klasörünün yanındaki [+] imini tıklatarak Servers klasörünü açın.
 - b. **SNA Service** (SNA Hizmeti) klasörünü farenin sağ düğmesiyle tıklattıktan sonra **Properties** (Özellikler) seçeneğini belirleyin. Properties penceresi açılır.
 - c. İlgili alanlarda, doğru **NETID** (Ağ Tanıtıcısı) (**9**) ve **Control Point Name** (Denetim Noktası Adı) (**10**) değerlerini yazın.
 - d. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- Aşama 3. Bağ Düzenleme Hizmetinin (802.2) Tanımlanması
 - a. **SNA Server** (SNA Sunucusu) simgesini farenin sağ düğmesiyle tıklatın ve menü çubuğunda **Insert** → **Link Service** (Ekle - Bağ Düzenleme Hizmeti) öğelerini seçin. Insert Link Service penceresi açılır.
 - b. **DLC 802.2 Link Service** öğesini seçin.

- c. **Add** (Ekle) düğmesini tıklatın.
- d. **Finish** (Bitir) düğmesini tıklatın.
- Aşama 4. Bağlantı Özelliklerinin Tanımlanması
- a. **SNA Service** (SNA Hizmeti) simgesini farenin sağ düğmesiyle tıklatın ve menü çubuğunda **Insert** → **Connection** → **802.2** (Ekle - Bağlantı - 802.2) öğelerini seçin. Connection Properties (Bağlantı Özellikleri) penceresi açılır.
- b. **General** (Genel) etiketi altındaki **Name** (Ad) alanında bir bağlantı adı (**7**) yazın.
- c. **Link Service** (Bağ Düzenleme Hizmeti) açılan kutusunu tıklatın ve **SnaDlc1** öğesini seçin.
- d. **Host System** (Anasistem) grubunda **Remote End** (Uzak Uç) radyo düğmesini seçin.
- e. **Allowed Directions** (İzin Verilen Yönler) grubunda **Both Directions** (Her İki Yön) radyo düğmesini seçin.
- f. **Activation** (Etkinleştirme) grubunda **On Server Startup** (Sunucu Başlatıldığında) radyo düğmesini seçin.
- g. **Address** (Adres) etiketini seçin.
- h. **Remote Network Address** (Uzak Ağ Adresi) alanında (**8**) veri girin. Diğer alanlardaki varsayılan değerleri kabul edin.
- i. **System Identification** (Sistem Tanıtımı) etiketini seçin.
- j. Aşağıdaki bilgileri girin:
- 1) **Local Node Name** (Yerel Düğüm Adı) için, **Network ID** (Ağ Tanıtıcısı) (**9**), **Local PU Name** (Yerel Fiziksel Birim Adı) (**10**) ve **Local Node ID** (Yerel Düğüm Tanıtıcısı) (**13** artı **14**) değerlerini ekleyin. **XID Type** (XID Tipi) için varsayılan değeri kabul edin.
 - 2) **Remote Node Name** (Uzak Düğüm Adı) için, **NETID** (Ağ Tanıtıcısı) (**1**) ve **Control Point Name** (Denetim Noktası Adı) (**4**) değerlerini ekleyin. Diğer varsayılan değerleri kabul edin.
- k. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- Aşama 5. Yerel Mantıksal Birim Tanımlanması
- a. **SNA Service** (SNA Hizmeti) simgesini farenin sağ düğmesiyle tıklattıktan sonra **Insert** → **APPC** → **Local LU** (Ekle - APPC - Yerel LU) öğelerini seçin. Local APPC LU Properties (Yerel APPC Mantıksal Birimi Özellikleri) penceresi açılır.
- b. Aşağıdaki bilgileri girin:
- **LU Alias** (LU Diğer Adı) (**12**).
 - **NETID** (Ağ Tanıtıcısı) (**9**).
 - **LU Name** (LU Adı) (**11**).
- c. **Advanced** (İleri Düzey) etiketini seçin.
- d. **Member of Default Outgoing Local APPC LU Pool** (Varsayılan Giden Yerel APPC LU Havuzunun Üyesi) seçeneğini belirleyin. Diğer varsayılan değerleri kabul edin.
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- Aşama 6. Uzak Mantıksal Birim (LU) Tanımlanması
- a. **SNA Services** (SNA Hizmetleri) simgesini farenin sağ düğmesiyle tıklattıktan sonra **Insert** → **APPC** → **Remote LU** (Ekle - APPC -

Yerel LU) öğelerini seçin. Remote APPC LU Properties (Uzak APPC Mantıksal Birimi Özellikleri) penceresi açılır.

- b. **Connection** (Bağlantı) açılan kutusunu tıkkatın ve ilgili bağlantı adını (**7**) seçin.
- c. **LU Alias** (LU Diğer Adı) alanında ortak LU adını (**2**) yazın.
- d. **Network Name** (Ağ Adı) alanında ağ tanıtıcısını (**1**) yazın.

Diğer alanlar program tarafından doldurulur. LU diğer adı ile LU adı değerleriniz aynı değilse, ilgili alanda LU adını belirtmeye dikkat edin.

Program bu alanı otomatik olarak doldurur, ancak diğer ad ile ad aynı değilse, bu değer yanlış olur.

Aşama 7. **OK** (Tamam) düğmesini tıkkatın.

Kip Tanımlanması

1. **APPC Modes** (APPC Kipleri) klasörünü farenin sağ düğmesiyle tıkkattıktan sonra **Insert** → **APPC** → **Mode Definition** (Ekle - APPC - Kip Tanımlaması) öğelerini seçin. APPC Mode Properties (APPC Kip Özellikleri) penceresi açılır.
2. **Mode name** (Kip Adı) alanında kip adını (**6**) girin.
3. **Limits** (Sınırlar) etiketini seçin.
4. **Parallel Session Limit** (Koşut Oturum Sınırı) ve **Minimum Contention Winner Limit** (Çekişme Kazanan Alt Sınırı) alanlarında ilgili değerleri girin. Kullanılacak sınır değerlerini bilmiyorsanız, sunucu ya da LAN denetimcinizden öğrenebilirsiniz.
5. Diğer alanlarda varsayılan değerleri kabul edin ve **OK** (Tamam) düğmesini tıkkatın.

CPIC Adı Özelliklerinin Tanımlanması

1. **CPIC Symbolic Name** (CPIC Simgesel Adı) klasörünü farenin sağ düğmesiyle tıkkattıktan sonra **Insert** → **APPC** → **CPIC Symbolic Name** öğelerini seçin. CPIC Name Properties (CPIC Adı Özellikleri) penceresi açılır.
2. **Name** (Ad) alanında simgesel hedef adını (**16**) girin.
3. **Mode Name** (Kip Adı) açılan kutusunu tıkkatın ve bir kip adı seçin; örneğin, *IBMRDB* (**15**).
4. **Partner Information** (Ortak Bilgileri) etiketini seçin.
5. **Partner TP Name** (Ortak Hareket İşleme Programı Adı) kutusunda **SNA Service TP (in hex)** (SNA Hizmeti TP (onaltılı)) radyo düğmesini seçip hizmet hareket işleme programı adını (**17**) girin ya da **Application TP** (Uygulama Hareket İşleme Programı) radyo düğmesini seçin ve uygulama hareket işleme programı adını (**17**) girin.
6. **Partner LU Name** (Ortak LU Adı) kutusunda **Fully Qualified** (Tam Olarak Belirtilen) radyo düğmesini seçin.
7. Tam olarak belirtilen ortak LU adını (**1** ve **2**) girin.
8. **OK** (Tamam) düğmesini tıkkatın.

Yapılanışın Saklanması

1. Server Manager penceresinin menü çubuğunda **File** → **Save** (Kütük - Sakla) öğelerini seçin. Save File (Kütüğü Sakla) penceresi açılır.
2. **File Name** (Kütük Adı) alanında yapılanışınız için benzersiz bir ad girin.
3. **Save** (Sakla) düğmesini tıkkatın.

Şimdi DB2 dizinlerini, bağ tanımlama yardımcı programlarını ve uygulamaları sunucu için güncellemeniz ve bağlantıyı sınamanız gerekir.

OS/2 ve Windows altyapıları için, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanmanız önerilir. Ek bilgi için bkz: Bölüm 6, "İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 25.

El ile yapılandırma yönergeleri ve UNIX altyapıları için bkz: "3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması" sayfa 91 ve izleyen kısımlar.

Microsoft SNA Client'in Yapılandırılması

Bu kısım, Microsoft SNA Client iş istasyonunuzla Microsoft SNA Server sürüm 4.0 (ya da üstü) kurulu bir Windows iş istasyonu arasında iletişim tanımlanmasına ilişkin aşamalı yönergeleri içermektedir.

Not: Burada Windows ile ilgili olarak yapılan açıklamalar hem Windows NT, hem de Windows 2000 için geçerlidir.

APPC kullanarak DB2 Connect ya da DB2 Universal Database sunucusuna bağlanmak üzere DB2 istemci iş istasyonunuzda Windows için Microsoft SNA Server sürüm 4.0'ı nasıl yapılandıracağınıza ilişkin yönergeler için şu kısma gidin: "Windows NT ve Windows 2000 için Microsoft SNA Server'in Yapılandırılması" sayfa 75.

Bu bölümün geri kalan kısmında şunlar varsayılmaktadır:

1. Microsoft SNA Server, APPC kullanarak DB2 Connect ya da DB2 Universal Database sunucusuna bağlanmak üzere, APPC iletişimi için yapılandırıldı. Ek bilgi için Microsoft SNA Server belgelerine bakın.
2. Microsoft SNA Client Sürüm 2.11 istemci iş istasyonunuza henüz kurulmadı.

Microsoft SNA Client'ı yapılandırmak için aşağıdaki adımları izleyin:

1. Adım: Gereken Bilgilerin Alınması: Microsoft SNA Client yazılımınızın doğru çalışması için doğru yapılandırılmış bir Microsoft SNA sunucusuna erişiminiz olmalıdır. SNA sunucusu denetimcinizden istemeniz gerekenler:

- Aşama 1. İş istasyonunuzda Microsoft SNA Client kullanmak için gereken lisans
- Aşama 2. SNA Server etki alanında sizin için bir kullanıcı kimliği ve parola tanımlaması
- Aşama 3. Erişmeniz gereken sunucu veritabanlarına bağlantı tanımlanması (açıklamalar için bkz: "Windows NT ve Windows 2000 için Microsoft SNA Server'in Yapılandırılması" sayfa 75)
- Aşama 4. Önceki adımda tanımlanan her veritabanı bağlantısı için, simgesel hedef adı (**16**), veritabanı adı (**5**) ve kullanıcı hesabı
Sunucu parolalarını değiştirmeyi planlıyorsanız, SNA denetimcisinin her sunucuda parola yönetimi görevleri için simgesel hedef adlarını da sağlaması gerekir.
- Aşama 5. Microsoft SNA Server etki alanı adı ve SNA sunucusuyla iletişimde kullanılan protokol (TCP/IP, NetBEUI, IPX/SPX)

2. Adım: Microsoft SNA Client'in DB2 İstemci İş İstasyonuna Kurulması: Microsoft SNA Client yazılımını alın ve kuruluş programını başlatmak için ilgili yönergeleri izleyin. Optional Components (İsteğe Bağlı Bileşenler) penceresine geldiğinizde, ODBC/DRDA sürücüsünün kurulmaması için, Install ODBC/DRDA driver (ODBC/DRDA sürücüsünü kur) öğesindeki *seçimi kaldırın*.

3. Adım: DB2 İstemcisinin Kurulması

Aşama 1. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra, **Programs** → **Windows için DB2** → **İstemci Yapılandırma Yardımcısı** öğelerini seçin.

Aşama 2. Aşağıdaki bilgileri sağlamanız gerekir:

- ___ a. Microsoft SNA Server'de hedef veritabanı sunucusuna ilişkin ortak LU (**2**) için tanımlanan simgesel hedef adı (**16**).
- ___ b. Gerçek veritabanı adı (**5**).

Şimdi DB2 dizinlerini, bağ tanımlama yardımcı programlarını ve uygulamaları sunucu için güncellemeniz ve bağlantıyı sınamanız gerekir.

OS/2 ve Windows altyapıları için, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanmanız önerilir. Ek bilgi için bkz: Bölüm 6, "İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 25.

El ile yapılandırma yönergeleri ve UNIX altyapıları için bkz: "3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması" sayfa 91 ve izleyen kısımlar.

AIX için IBM eNetwork Communications Server'in Yapılandırılması

Bu kısımda, APPC kullanarak DB2 Connect ya da DB2 Universal Database sunucusuna bağlanmak üzere, DB2 istemci iş istasyonunuzda AIX için IBM eNetwork Communication Server Sürüm 5.0.2.5'i nasıl yapılandıracağınız açıklanmaktadır. AIX için IBM eNetwork Communication Server, RS/6000 makinelerinde çalışan DB2 Connect için desteklenen tek SNA ürünüdür.

Başlamadan önce iş istasyonunuzda AIX için IBM eNetwork Communication Server Sürüm 5.0.2.5'in (CS/AIX) kurulu olduğunu doğrulayın. SNA ortamınızı yapılandırmak için ek bilgiye gerek duyarsanız, CS/AIX ile sağlanan çevrimiçi yardıma bakın.

Aşağıda belirtilenlerin gerçekleştirildiği varsayılmıştır:

- AIX için IBM eNetwork Communication Server Sürüm 5 paketinin temel kuruluşu tamamlandı.
- DB2 istemcisi kuruldu.
- Kullanıcı root yetkisiyle sistemde oturum açtı.

CS/AIX'i DB2 istemcisi tarafından kullanılacak şekilde yapılandırmak için sistemde root yetkisiyle oturum açın ve **/usr/bin/snaadmin** ya da **/usr/bin/X11/xsnaadmin** aracını kullanın. Sistem belgelerinde bu programlara ilişkin bilgi bulabilirsiniz. CS/AIX'i yapılandırmak üzere **xsnaadmin** programını kullanmak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. **xsnaadmin** komutunu girin. Sunucuya ilişkin Node (Düğüm) penceresi açılır.

Aşama 2. Düğüm Tanımlanması

- a. Menü çubuğunda **Services** → **Configure Node Parameters** (Hizmetler - Düğüm Değiştiricilerini Yapılandır) öğelerini seçin. Node Parameters (Düğüm Değiştiricileri) penceresi açılır.
- b. **APPN support** (APPN desteği) açılan kutusunu tıklattın ve **End node** (Uç düğüm) seçeneğini belirleyin.
- c. **Control point name** (Denetim noktası adı) alanlarında ağ tanıtıcınızı ve yerel PU adını (**9** ve **10**) girin.
- d. **Control point alias** (Denetim noktası diğer adı) alanında yerel PU adını (**10**) girin.
- e. **Node ID** (Düğüm tanıtıcısı) alanlarında düğüm tanıtıcınızı (**13** ve **14**) girin.

- f. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın.
- Aşama 3. Kapı Tanımlanması
- a. **Connectivity and Dependent LUs** (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresini seçin.
- b. **Add** (Ekle) düğmesini tıkklatın. Add to Node (Düğüme Ekle) penceresi açılır.
- c. **Port using** (Kapının kullandığı tip) radyo düğmesini seçin.
- d. **Port using** açılan kutusunu tıkklatın ve ilgili kapı tipini seçin. Bu örnekte **Token ring card** (Simgeli halka kartı) seçilecektir.
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın. Seçilen kapı tipine ilişkin kapı penceresi görüntülenir.
- f. **SNA port name** (SNA kapısı adı) alanında kapı adını girin.
- g. **Initially active** (Başlangıçta etkin) kutusuna onay imi koyun.
- h. **Define on connection network** (Bağlantı ağında tanımla) kutusuna onay imi koyun.
- i. **CN name** alanının ilk kısmında SNA ağı adını (**9**) yazın.
- j. **CN name** alanının ikinci kısmında, AIX bilgisayarınıza ilişkin denetim noktası adını (**10**) yazın.
- k. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın. **Port** (Kapı) penceresi kapanır ve **Connectivity and Dependent LUs** (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde yeni kapı görüntülenir.
- Aşama 4. Bağlantı İstasyonu Tanımlanması
- a. **Connectivity and Dependent LUs** (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde, önceki adımda tanımladığınız kapıyı seçin.
- b. **Add** (Ekle) düğmesini tıkklatın. Add to Node (Düğüme Ekle) penceresi açılır.
- c. **Add a link station to port** (Kapıya bağlantı istasyonu ekle) radyo düğmesini seçin.
- d. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın. Token Ring Link Station (Simgeli Halka Bağlantı İstasyonu) penceresi açılır.
- e. **Name** (Ad) alanında, bağlantı için bir ad girin.
- f. **Activation** (Etkinleştirme) açılan kutusunu tıkklatın ve **On demand** (İstek üzerine) seçeneğini belirleyin.
- g. **LU traffic** (LU trafiği) kutusunda **Independent only** (Yalnızca bağımsız) radyo kutusunu seçin.
- h. **Independent LU traffic** (Bağımsız LU trafiği) grup kutusunda:
- 1) **Remote Node** (Uzak Düğüm) alanlarında ağ tanıtıcısını (**3**) ve ortak LU adını (**2**) girin.
- 2) **Remote node type** (Uzak düğüm tipi) açılan kutusunu tıkklatın ve ağınız için geçerli olan düğüm tipini seçin.
- i. **Contact information** (İletişim bilgisi) kutusunda, **Mac address** (Makine adresi) alanındaki DB2 sunucuna atanan SNA hedef adresini (**8**) girin.
- j. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın. Link Station (Bağlantı İstasyonu) penceresi kapanır ve **Connectivity and Dependent LUs** (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde kapının alt ögesi olarak yeni bağlantı istasyonu görüntülenir.
- Aşama 5. Yerel Mantıksal Birim Tanımlanması
- a. **Independent local LUs** (Bağımsız yerel mantıksal birimler) penceresini seçin.

- b. **Add** (Ekle) düğmesini tıklatın. Local LU (Yerel Mantıksal Birim) penceresi açılır.
- c. **LU Name** (Mantıksal Birim Adı) alanında, bağımsız yerel LU adını (**11**) girin.
- d. **LU alias** (Mantıksal Birim diğer adı) alanında yerel LU diğer adını (**12**) girin.
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. **Independent local LUs** (Bağımsız yerel mantıksal birimler) penceresinde yeni mantıksal birim görüntülenir.
- Aşama 6. Bağlantı İstasyonu Üzerinde Ortak LU Tanımlanması
- a. Menü çubuğunda **Services** → **APPC** → **New Partner LUs** → **Partner LU on link station** (Hizmetler - APPC - Yeni Ortak Mantıksal Birimler - Bağlantı istasyonunda ortak LU) öğelerini seçin. Partner LU on link station (Bağlantı istasyonunda ortak LU) penceresi açılır.
- b. **LU name** (LU adı) alanında daha önce tanımladığınız yerel LU adını (**11**) yazın.
- c. **LS name** (Bağlantı istasyonu adı) alanında daha önce tanımladığınız bağlantı istasyonu adını yazın.
- d. **Partner LU name** (Ortak LU adı) alanlarında, bağlanmak istediğiniz ortak mantıksal birimin adını (**1** + **2**) yazın.
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Önceki adımda yaratılan yerel mantıksal birime ilişkin **Independent Local LUs** (Bağımsız Yerel Mantıksal Birimler) penceresinde ortak LU görüntülenir.
- Aşama 7. Ortak LU için Diğer Ad Tanımlanması
- a. **Remote Sytems** (Uzak Sistemler) penceresini seçin.
- b. **Add** (Ekle) düğmesini tıklatın. Add to node (Düğüme Ekle) penceresi açılır.
- c. **Define partner LU alias** (Ortak LU diğer adı tanımla) radyo düğmesini seçin
- d. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Partner LU (Ortak Mantıksal Birim) penceresi açılır.
- e. **Alias** (Diğer ad) alanında ortak LU için diğer ad girin.
- f. **Uninterpreted name** (Yorumlanmayan ad) alanında aynı değeri girin.
- g. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- Aşama 8. Kip Tanımlanması
- a. Menü çubuğunda **Services** → **APPC** → **Modes** (Hizmetler - APPC - Kipler) öğelerini seçin. Modes (Kipler) penceresi açılır.
- b. **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Mode (Kip) penceresi açılır.
- c. **Name** (Ad) alanında bir kip adı (**15**) girin.
- d. Aşağıda belirtilen değerler, ilgili alanlar için önerilen değerlerdir:
- **Initial Session limits:** 20
 - **Maximum Session limits:** 32767
 - **Min con. winner sessions:** 10
 - **Min con. loser sessions:** 10
 - **Auto-activated session:** 4
 - **Initial Receive pacing window:** 8

Bu değerler, iyi sonuç verdikleri bilindiği için önerilmektedir. Bu değerleri ortamınız için eniyilemek üzere uyarlamanız gerekir.

- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın. Modes (Kipler) penceresinde yeni kip görüntülenir.
 - f. **Done** (Bitti) düğmesini tıkklatın.
- Aşama 9. CPI-C Hedef Adı Tanımlanması
- a. Menü çubuğunda **Services** → **APPC** → **CPI-C** (Hizmetler - APPC - CPI-C) öğelerini seçin. CPI-C destination names (CPI-C hedef adları) penceresi görüntülenir.
 - b. **New** (Yeni) düğmesini tıkklatın. CPI-C destination (CPI-C Hedefi) penceresi açılır.
 - c. **Name** (Ad) alanında, sunucunun veritabanıyla ilişkilendirmek istediğiniz simgesel hedef adını (**16**) girin.
 - d. **Partner LU and mode** (Ortak LU ve kip) kutusunda:
 - 1) **Use PLU Alias** (Ortak mantıksal birim diğer adını kullan) alanını seçin ve önceki adımlardan birinde yarattığınız ortak LU diğer adını (**2**) girin.
 - 2) **Mode** (Kip) alanında, önceki adımlardan birinde yarattığınız kipi alanını (**15**) girin.
 - e. **Security** grup kutusunda, kullanmak istediğiniz iletişim düzeyi güvenlik tipini seçin. Genellikle None (Yok) değeri seçilir.
 - f. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın. Yeni hedef adı Destination names (Hedef adları) penceresinde görüntülenir.
 - g. **Bitti** düğmesini tıkklatın.

Aşama 10. APPC Bağlantısının Sınanması

- a. **/usr/bin/sna start** komutunu girerek SNA altsistemini başlatın. Gerekliyse, önce SNA altsistemini durdurmak için **/usr/bin/sna stop** komutunu girebilirsiniz.
- b. SNA denetimi programını başlatın. **/usr/bin/snaadmin** ya da **/usr/bin/X11/xsnaadmin** komutunu girebilirsiniz.
- c. Altsistem düğümünü başlatın. Düğme çubuğunda ilgili düğüm simgesini seçin ve **Start** (Başlat) düğmesini tıkklatın.
- d. Bağlantı istasyonunu başlatın. Daha önce **Connectivity and Dependent LUs** (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde tanımladığınız bağlantı istasyonunu seçin ve **Start** (Başlat) düğmesini tıkklatın.
- e. Oturumu başlatın. Daha önce **Independent Local LUs** (Bağımsız Yerel Mantıksal Birimler) penceresinde tanımladığınız mantıksal birimi seçin ve **Start** (Başlat) düğmesini tıkklatın. Oturum etkinleştirme penceresi açılır.
- f. İstenen ortak LU ve kip değerlerini seçin ya da girin.
- g. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın.

Şimdi DB2 dizinlerini, bağ tanımlama yardımcı programlarını ve uygulamaları sunucu için güncelleme ve bağlantıyı sınamanız gerekir.

OS/2 ve Windows altyapıları için, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanmanız önerilir. Ek bilgi için bkz: Bölüm 6, "İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 25.

El ile yapılandırma yönergeleri ve UNIX altyapıları için bkz: "3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması" sayfa 91 ve izleyen kısımlar.

AIX için Bull SNA'nın Yapılandırılması

Bu kısımda, APPC kullanarak DB2 Connect ya da DB2 Universal Database sunucusuna bağlanmak üzere, DB2 istemci iş istasyonunuzda Bull DPX/20 SNA/20 sunucusunu nasıl yapılandıracağınız açıklanmaktadır. Bull DPX/20 SNA/20 sunucusu DB2 istemcisinden önce kurulduysa, istemci Bull SNA'yı kullanır. Ters durumda, AIX için IBM eNetwork Communications Server Sürüm 5.0.2.5 ile çalışabilmek için DB2 Connect yapılandırılmalıdır. Ek bilgi için bkz: "AIX için IBM eNetwork Communications Server'in Yapılandırılması" sayfa 79.

AIX 4.2 (ya da üstü) sisteminizde Bull SNA'nın kurulu olup olmadığını saptamak için şu komutu girin:

```
lspp -l express.exsrv+dsk
```

Bull SNA kuruluşu, aşağıdakine benzer bir çıkış alırsınız:

Fileset	Level	State	Description
Path: /usr/lib/objrepos			
express.exsrv+dsk	2.1.3.0	COMMITTED	EXPRESS SNA Server and Integrated Desktop

Bull SNA'yı DB2 istemcisini kurduktan sonra kurar ve istemcinin AIX için IBM eNetwork Communications Server yerine Bull SNA kullanmasını isterseniz, sistemde root yetkisiyle oturum açın ve şu komutu girin:

```
/usr/lpp/db2_06_01/cfg/db2cfgos
```

Bull DPX/20 SNA/20 sunucusunu kurmak istiyorsanız şu yazılımlar gereklidir:

1. AIX Sürüm 4.2
2. Express SNA Server Sürüm 2.1.3

SNA ortamınızın tanımlanmasına ilişkin ek bilgi edinmek için Bull DPX/20 SNA/20 Server Configuration Guide belgesine bakın.

DB2 Connect, Bull SNA sunucusuyla birlikte kullanıldığında, uzak istemcilerden gelen APPC bağlantılarını kullanamaz. Kullanabileceği bağlantılar, anasisteme giden APPC bağlantıdır.

Bull SNA'yı DB2 Connect tarafından kullanılmak üzere yapılandırmak için, **express** komutunu girerek aşağıdaki SNA değiştirgelerini yapılandırın:

Config	Express	Default configuration for EXPRESS
Node	CLI1	SPIFNET.CLI1 (HOSTNAME=CLI1)
Indep. LUs	6.2 LUs Using All	Stations
LU	CLI1GW	Control Point LU
Link	tok0.00001	Link (tok0)
Station	SERV	To SERV from CLI1
LU	CLI1GW0A	To SERV from CLI1
LU Pair	NYX1GW0A	To SERV from CLI1
Mode	IBMRDB	IBMRDB

Listelenmeyen alanların varsayılan değerlerini kullanın.

Örnek yapılanış:

Defining hardware:

System (hostname) = CLI1
Adapter and Port = CLI1.tok0
MAC Address = 400011529778

Defining SNA node:

Name = CLI1
Description = SPIFNET.CLI1 (HOSTNAME=CLI1)
Network ID = SPIFNET
Control Point = CLI1GW
XID Block = 071
XID ID = 27509

Defining token ring link:

Name = tok0.00001
Description = Link (tok0)
Connection Network name
Network ID = SPIFNET
Control Point = NYX1GW

Defining token ring station:

Name = SERV
Description = To SERV from CLI1
Remote MAC address = 400009451901
Remote Node name
Network ID = SPIFNET
Control Point = NYX1GW

Defining Local LU 6.2:

Name = CLI1GW0A
Description = To SERV from CLI1
Network ID = SPIFNET
LU name = CLI1GW0A

Defining Remote LU 6.2:

Name = NYX1GW0A
Description = To SERV from NYX1
Network ID = SPIFNET
LU name = NYX1GW0A
Remote Network ID = SPIFNET
Remote Control Point = NYX1GW
Uninterpreted Name = NYX1GW

Defining Mode:

Name = IBMRDB
Description = IBMRDB
Class of service = #CONNECT

Defining Symbolic Destination Info:

Name = DB2CPIC
Description = To SERV from NYX1
Partner LU = SPIFNET.NYX1GW0A
Mode = IBMRDB
Local LU = CLI1GW0A
Partner TP = DB2DRDA

Bu SNA değiştirgelerini yapılandırdıktan sonra SNA sunucusunu durdurmalı ve yeniden başlatmalısınız. Bunu yapmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. root yetkisiyle sistemde oturum açın.
- Aşama 2. PATH değişkeninizin \$express/bin (/usr/lpp/express/bin) girişini içermesine dikkat edin.
- Aşama 3. Sunucuyu durdurmadan önce etkin kullanıcı olup olmadığını saptamak için şu komutu girin:
express_adm shutdown
- Aşama 4. Tüm EXPRESS etkinliğini durdurmak için şu komutu girin:
express_adm stop
- Aşama 5. EXPRESS'i başlatmak için şu komutu girin:
express_adm start

şimdi DB2 dizinlerini, bağ tanımlama yardımcı programlarını ve uygulamaları sunucu için güncellemeniz ve bağlantıyı sınamanız gerekir.

OS/2 ve Windows altyapıları için, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanmanız önerilir. Ek bilgi için bkz: Bölüm 6, "İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 25.

El ile yapılandırma yönergeleri ve UNIX altyapıları için bkz: "3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması" sayfa 91 ve izleyen kısımlar.

HP-UX için SNAPPlus2'nin Yapılandırılması

Bu kısımda, APPC kullanarak DB2 Connect ya da DB2 Universal Database sunucusuna bağlanmak üzere, DB2 istemci iş istasyonunuzda HP-UX için SNAPPlus2'yi nasıl yapılandıracağınız açıklanmaktadır.

Başlamadan önce iş istasyonunuzda HP-UX SNAPPlus2'nin kurulu olduğunu doğrulayın. SNA ortamınızı yapılandırmak için ek bilgiye gerek duyarsanız, SNAPPlus2 ile sağlanan evrimii yardıma bakın.

Aşağıda belirtilenlerin gerçekleştirildiği varsayılmıştır:

- HP-UX için SNAPPlus2 paketinin temel kuruluşu tamamlandı.
- DB2 istemcisi kuruldu.
- Kullanıcı "root" yetkisiyle oturum açtı.

SNAPPlus2'yi DB2 Connect için yapılandırmak üzere sistemde root yetkisiyle oturum açın ve /opt/sna/bin/snapadmin ya da /opt/sna/bin/X11/xsnapadmin programını kullanın. Sistem belgelerinde bu programlara ilişkin bilgi bulabilirsiniz. İzleyen adımlar, SNAPPlus2'yi yapılandırmak için xsnapadmin programının nasıl kullanılacağını göstermektedir.

Aşama 1. **xsnapadmin** komutunu girin. Servers (Sunucular) penceresi açılır. Dğmnz ift tıkladın.

Aşama 2. Düğüm Tanımlanması

- a. Menü ubuğunda **Services** —> **Configure Node Parameters** (Hizmetler - Düğüm Değiştirgelerini Yapılandır) ğelerini seçin. Node Parameters (Düğüm Değiştirgeleri) penceresi açılır.
- b. **APPN support** (APPN desteği) açılan kutusunu tıkladın ve **End node** (Uç düğüm) seçeneğini belirleyin.
- c. **Control point name** (Denetim noktası adı) alanlarında ağ tanıtıcınızı ve yerel PU adını (**9** ve **10**) girin.

- d. **Control point alias** (Denetim noktası diğer adı) alanında yerel PU adını (**10**) girin.
- e. **Node ID** (Düğüm tanıtıcısı) alanlarında düğüm tanıtıcınızı (**13** ve **14**) girin.
- f. **OK** (Tamam) düğmesini tıkkatın.

Aşama 3. Kapı Tanımlanması

- a. **Connectivity and Dependent LUs** (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresini seçin.
- b. **Add** (Ekle) düğmesini tıkkatın. Add to Node (Düğüme Ekle) penceresi açılır.
- c. **Port using** (Kapının kullandığı tip) radyo düğmesini seçin.
- d. **Port using** açılan kutusunu tıkkatın ve ilgili kapı tipini seçin. Bu örnekte **Token ring card** (Simgeli halka kartı) seçilecektir.
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıkkatın. Seçilen kapı tipine ilişkin kapı penceresi görüntülenir.
- f. **SNA port name** (SNA kapısı adı) alanında kapı adını girin.
- g. **Initially active** (Başlangıçta etkin) kutusuna onay imi koyun.
- h. **Connection network** (Bağlantı ağı) kutusunda, **Define on a connection network** (Bağlantı ağında tanımla) kutusuna onay imi koyun.
- i. **CN name** alanının ilk kısmında ağ tanıtıcınızı (**9**) yazın.
- j. **CN name** alanının ikinci kısmında yerel denetim noktası adını (**10**) yazın.
- k. **OK** (Tamam) düğmesini tıkkatın. **Port** (Kapı) penceresi kapanır ve **Connectivity and Dependent LUs** (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde yeni kapı görüntülenir.

Aşama 4. Bağlantı İstasyonu Tanımlanması

- a. **Connectivity and Dependent LUs** (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde, önceki adımda tanımladığınız kapıyı seçin.
- b. **Add** (Ekle) düğmesini tıkkatın. Add to Node (Düğüme Ekle) penceresi açılır.
- c. **Add a link station to port** (Kapıya bağlantı istasyonu ekle) radyo düğmesini seçin.
- d. **OK** (Tamam) düğmesini tıkkatın. Token Ring Link Station (Simgeli Halka Bağlantı İstasyonu) penceresi açılır.
- e. **Name** (Ad) alanında, bağlantı için bir ad girin.
- f. **Activation** (Etkinleştirme) açılan kutusunu tıkkatın ve **On demand** (İstek üzerine) seçeneğini belirleyin.
- g. **LU traffic** (LU trafiği) kutusunda **Independent only** (Yalnızca bağımsız) seçeneğini belirleyin.
- h. **Independent LU traffic** (Bağımsız LU trafiği) kutusunda:
 - 1) **Remote Node** (Uzak Düğüm) alanlarında ağ tanıtıcısını (**3**) ve ortak LU adını (**2**) girin.
 - 2) **Remote node type** (Uzak düğüm tipi) açılan kutusunu tıkkatın ve ağınız için geçerli olan düğüm tipini seçin.
- i. **Contact information** (İletişim bilgisi) kutusunda, **Mac address** (Makine adresi) alanındaki DB2 sunucuna atanan SNA hedef adresini (**8**) girin.
- j. **OK** (Tamam) düğmesini tıkkatın. Link Station (Bağlantı İstasyonu) penceresi kapanır ve **Connectivity and Dependent LUs** (Bağlanırlık ve

Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde kapının alt ögesi olarak yeni bağlantı istasyonu görüntülenir.

Aşama 5. Yerel Mantıksal Birim Tanımlanması

- a. **Independent local LUs** (Bağımsız yerel mantıksal birimler) penceresini seçin.
- b. **Add** (Ekle) düğmesini tıklatın. Local LU (Yerel Mantıksal Birim) penceresi açılır.
- c. **LU Name** (Mantıksal Birim Adı) alanında, bağımsız yerel LU adını (**11**) girin.
- d. **LU alias** (Mantıksal birim diğer adı) alanında aynı adı (**12**) girin.
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. **Independent local LUs** (Bağımsız yerel mantıksal birimler) penceresinde yeni mantıksal birim görüntülenir.

Aşama 6. Uzak Düğüm Tanımlanması

- a. **Remote Systems** (Uzak Sistemler) penceresini seçin.
- b. **Add** (Ekle) düğmesini tıklatın. Add to Node (Düğüme Ekle) penceresi açılır.
- c. **Define remote node** (Uzak düğüm tanımla) ögesini seçin.
- d. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Remote Node (Uzak Düğüm) yapılandırma penceresi görüntülenir.
- e. **Node's SNA network name** (Düğümün SNA ağı adı) alanında ağ tanıtıcısını (**3**) ve ortak LU adını (**2**) girin.
- f. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. **Remote Systems** (Uzak Sistemler) penceresinde uzak düğüm görüntülenir, düğüm için varsayılan bir ortak mantıksal birim tanımlanır ve uzak düğümün alt ögesi olarak görüntülenir.

Aşama 7. Ortak Mantıksal Birim Tanımlanması

- a. **Remote Sytems** (Uzak Sistemler) penceresinde, önceki adımda uzak düğüm tanımladığınızda yaratılan varsayılan ortak mantıksal birimi çift tıklatın. Partner LU (Ortak Mantıksal Birim) penceresi açılır.
- b. **Alias** (Diğer ad) ve **Uninterpreted name** (Yorumlanmayan ad) alanlarında aynı ortak LU adını (**2**) girin.
- c. **Supports parallel sessions** (Koşut oturumlar desteklenir) ögesini seçin.
- d. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 8. Kip Tanımlanması

- a. Menü çubuğunda **Services** → **APPC** → **Modes** (Hizmetler - APPC - Kipler) öğelerini seçin. Modes (Kipler) penceresi açılır.
- b. **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Mode (Kip) penceresi açılır.
- c. **Name** (Ad) alanında bir kip adı (**15**) girin.
- d. Aşağıda belirtilen değerler, ilgili alanlar için önerilen değerlerdir:
 - 1) **Initial Session limits:** 20
 - 2) **Maximum Session limits:** 32767
 - 3) **Min con. winner sessions:** 10
 - 4) **Min con. loser sessions:** 10
 - 5) **Auto-activated session:** 4
 - 6) **Receive pacing window:** 8

Bu değerler, iyi sonuç verdikleri bilindiği için önerilmektedir. Bu değerleri uygulama ortamınız için eniyilemek üzere uyarlamanız gerekir.

- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Modes (Kipler) penceresinde yeni kip görüntülenir.

- f. **Done** (Bitti) düğmesini tıklatın.
- Aşama 9. CPI-C Hedef Adı Tanımlanması
- a. Menü çubuğunda **Services** → **APPC** → **CPI-C** (Hizmetler - APPC - CPI-C) öğelerini seçin. CPI-C destination names (CPI-C hedef adları) penceresi görüntülenir.
- b. **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. CPI-C destination (CPI-C Hedefi) penceresi açılır.
- c. **Name** (Ad) alanında, DB2 sunucusu veritabanıyla ilişkilendirmek istediğiniz simgesel hedef adını (**16**) girin.
- d. **Partner TP** (Ortak Hareket İşleme Programı) kutusunda:
- 1) **Service TP (hex)** (Hizmet Hareket İşleme Programı (onaltılı)) öğesini seçin ve onaltılı TP değerini (**17**) girin ya da
 - 2) **Application TP** (Uygulama Hareket İşleme Programı) öğesini seçin ve uygulama TP adını girin (**17**).
- e. **Partner LU and mode** (Ortak LU ve kip) kutusunda:
- 1) **Use PLU Alias** (Ortak mantıksal birim diğer adını kullan) radyo düğmesini seçin ve önceki adımlardan birinde yarattığımız ortak LU diğer adını (**2**) girin.
 - 2) **Mode** (Kip) alanında, önceki adımlardan birinde yarattığımız kipin adını (**15**) girin.
- f. **Security** (Güvenlik) kutusunda, ağınız için istediğiniz güvenlik düzeyi tipine ilişkin radyo düğmesini seçin.
- g. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Yeni hedef adı Destination names (Hedef adları) penceresinde görüntülenir.
- h. **Done** (Bitti) düğmesini tıklatın.

Aşama 10. APPC Bağlantısının Sınanması

- a. **/opt/sna/bin/sna start** komutunu girerek SNA altsistemini başlatın. Gerekliyse, önce SNA altsistemini durdurmak için **/opt/sna/bin/sna stop** komutunu girebilirsiniz.
- b. SNA denetimi programını başlatın. **/opt/sna/bin/sna admin** ya da **/opt/sna/bin/X11/xsna admin** komutunu girebilirsiniz.
- c. Altsistem düğümünü başlatın. Düğme çubuğunda ilgili düğüm simgesini seçin ve **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın.
- d. Bağlantı istasyonunu başlatın. Daha önce **Connectivity and Dependent LUs** (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde tanımladığınız bağlantı istasyonunu seçin ve **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın.
- e. Oturumu başlatın. Daha önce **Independent Local LUs** (Bağımsız Yerel Mantıksal Birimler) penceresinde tanımladığınız mantıksal birimi seçin ve **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın. Oturum etkinleştirme penceresi açılır. İstenen ortak LU ve kip değerlerini seçin ya da girin.
- f. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Şimdi DB2 dizinlerini, bağ tanımlama yardımcı programlarını ve uygulamaları sunucu için güncellenen ve bağlantıyı sınamanız gerekir.

OS/2 ve Windows altyapıları için, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanmanız önerilir. Ek bilgi için bkz: Bölüm 6, "İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 25.

El ile yapılandırma yönergeleri ve UNIX altyapıları için bkz: "3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması" sayfa 91 ve izleyen kısımlar.

Solaris için SunLink SNA'nın Yapılandırılması

Bu kısımda, APPC kullanarak DB2 Connect ya da DB2 Universal Database sunucusuna bağlanmak üzere, DB2 istemci iş istasyonunuzda Solaris için SunLink SNA PU 2.1'i (SunLink SNA) nasıl yapılandıracağınız açıklanmaktadır.

Başlamadan önce iş istasyonunuzda SunLink SNA'nın kurulu olduğunu doğrulayın. SNA ortamınızı yapılandırmak için ek bilgiye gerek duyarsanız bkz: *SunLink PU 2.1 Server Configuration and Administrator's Manual*.

Aşağıda belirtilenlerin gerçekleştirildiği varsayılmıştır:

- Solaris için SunLink SNA PU 2.1 paketinin temel kurulumu tamamlandı.
- DB2 istemcisi kuruldu.
- Kullanıcı "root" yetkisiyle oturum açtı.

SunLink SNA sunucusunu DB2 istemcisi tarafından kullanılmak üzere yapılandırmak için "root" yetkisiyle oturum açın ve aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. "CPIC Tanım Bilgileri Kütüğünün Yaratılması"

Aşama 2. "SNA Sunucusu Yapılanış Kütüğünün Yaratılması"

Aşama 3. "SunLink SNA için Gereken Ortam Değişkenlerinin Tanımlanması" sayfa 90

Aşama 4. "SunLink SNA Altsisteminin Başlatılması" sayfa 90

CPIC Tanım Bilgileri Kütüğünün Yaratılması: CPIC tanım bilgileri kütüğünü yaratmak için herhangi bir düz metin düzenleyicisi kullanabilirsiniz. Bu kütük, bağımsız bir Solaris için DB2 Connect sisteminde uygulamanın yolunda bulunmalıdır.

Not: CPIC tanım bilgileri kütüğünün adı, DB2 istemcisindeki DB2 düğüm dizininde belirtilen simgesel hedef adıyla aynı olmalıdır.

İzleyen örnek, SunLink SNA'yı bir DB2 sunucusuna bağlanmak üzere yapılandırmak için gereken CPIC tanım bilgileri kütüğü kısımlarını göstermektedir:

```
# CPIC Side File information
#
PTNR_LU_NAME=NYX1GW0A
MODE_NAME=IBMRDB
TP_NAME=DB2DRDA
SECURITY=NONE
```

SNA Sunucusu Yapılanış Kütüğünün Yaratılması: SNA sunucusu yapılanış kütüğünü yaratmak için herhangi bir düz metin düzenleyicisi kullanabilirsiniz. Bu kütük sunpu2.config adını taşır ve bu kütüğün /opt/SUNWpu21 dizinine ya da SunLink SNA PU 2.1 sunucusunun kurulu olduğu dizine konması gerekir.

İzleyen örnek, SunLink SNA'yı bir DB2 sunucusuna bağlanmak üzere yapılandırmak için gereken yapılanış kütüğü kısımlarını göstermektedir:

```

// SunLink SunLU6.2/SunPU2.1 SNA Sunucusu Örnek Yapılanış Kütüğü
// Simgeli Halka Peer-to-Peer System A @(#)sunlu62.a.tr
//
// Fiziksel bağlantı simgeli halka arabirimi bağıdaştırıcısıdır.

CP      NAME=CLI1GW           // Yerel ad (en çok 8 krkt)
        NQ_CP_NAME=SPIFNET.CLI1GW // Nitelenmiş ağ adı
        ;

TRLINE  NAME=MAC1           // SunLink'e özgü ad
        SOURCE_ADDRESS=x'400011527509' // Sun makinesine ilişkin A_mak_adr
        ;

DLC     NAME=SERVLINK       // Kullanıcı tanımlı ad (en çok 8 krkt)
        LINK_NAME=MAC1     // Bu istasyonun bulunduğu hat adı
        LCLSAP=x'04'       // Yerel bağ hizmeti erişim noktası
        RMTLSAP=x'04'       // Bağ kaldırma hizmeti erişim noktası
        RMTMACADDR=x'400009451901 // B_mak_adr
        TERMID=x'07127509' // XID anlaşması
        ;

LU      NAME=CLI1GW0A       // Yerel ad (en çok 8 krkt)
        NQ_LU_NAME=SPIFNET.CLI1GW0A // Nitelenmiş ağ adı
        SESS_LMT=50        // LU oturumu üst sınırı
        LUTYPE=6.2
        ;

PTNR_LU NAME=NYX1GW0A       // Ortak LU adı (en çok 8 krkt)
        LOC_LU_NAME=CLI1GW0A // İlişkili yerel LU
        NQ_LU_NAME=SPIFNET.NYX1GW0A // Nitelenmiş ağ adı
        ;

MODE    NAME=IBMRDB        // Kip adı (en çok 8 karakter)
        DLC_NAME=SERVLINK  // İlişkili DLC
        PTNR_LU_NAME=NYX1GW0A // İlişkili ortak LU
        LCL_MAX_SESS_LMT=30 // Oturum üst sınırı
        MIN_CW_SESS=15     // Kazanan alt sınırı
        MIN_CL_SESS=15     // Kaybeden alt sınırı
        ;

```

SunLink SNA için Gereken Ortam Değişkenlerinin Tanımlanması: Herhangi bir uygulamayı çalıştırmak için aşağıdaki ortam değişkenlerini tanımlamanız gerekir:

APPC_GATEWAY

Solaris için DB2 sunucusunun adı (genellikle TCP/IP anasistem adıdır).

APPC_LOCAL_LU

SNA yapılanış kütüğünde sağlanan yerel mantıksal birimin adı.

Sonraki adıma geçmeden, bunları DB2 istemci makinesinde dışarı aktarın.

SunLink SNA Altsistemini Başlatılması: SunLink SNA altsistemini başlatmak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. SunLink kuruluş dizinine geçin; genellikle şu dizindir:

```
cd /opt/SUNWpu21
```

Aşama 2. *FlexLM* lisansına ilişkin ortam değişkenlerini tanımlayın. Örneğin:

```
export LD_LIBRARY_PATH=/usr/openwin/lib:/usr/lib
export LM_LICENSE_FILE=/etc/opt/licenses/licenses_combined
```

Ek bilgi için SunLink belgelerine bakın.

- Aşama 3. CPIC tanım bilgileri kütüğünün yaratıldığını doğrulayın (ilgili açıklamalar için bkz: “CPIC Tanım Bilgileri Kütüğünün Yaratılması” sayfa 89).
- Aşama 4. SNA sunucusu yapılanış kütüğünün yaratıldığını doğrulayın (ilgili açıklamalar için bkz: “SNA Sunucusu Yapılanış Kütüğünün Yaratılması” sayfa 89).
- Aşama 5. SunLink SNA başlatıldıysa, durumunu denetlemek için sunop yardımcı programını kullanın.

PU ve/ya da DLC durumunun *connected* (bağlı) olup olmadığını denetleyin. Bağların durumunu denetlemek için sunop yardımcı programı da kullanılabilir. sunop yardımcı programına ilişkin ayrıntılar için SunLink belgelerine bakın.

- Aşama 6. SunLink etkinse durdurun. Örneğin, şunu girin:

```
kill -9 sunpu2.pid
kill -9 sunlu2.pid
```

- Aşama 7. SunLink'i başlatmak için şu komutu girin:

```
sunpu2.1
```


Şimdi DB2 dizinlerini, bağ tanımlama yardımcı programlarını ve uygulamaları sunucu için güncellemeniz ve bağlantıyı sınamanız gerekir.

OS/2 ve Windows altyapıları için, bunu gerçekleştirmenin en kolay yolu, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanmaktır. CCA'nın kullanılmasına ilişkin ek bilgi edinmek için bkz: Bölüm 6, “İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması” sayfa 25. El ile yapılandırma yönergeleri ve UNIX altyapıları için bkz: “3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması” sayfa 286 ve izleyen kısımlar.

3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması

Uzak düğümü tanımlamak için DB2 istemci iş istasyonunun düğüm dizinine bir giriş eklemeniz gerekir. Çoğu durumda, düğüm dizinine bir APPC düğümü girişi eklenir. OS/2 ve Windows 32 bit işletim sistemi için, yerel SNA düğümünüz bir APPN düğümü olarak tanımlandıysa, diğer bir seçenek olarak APPN düğümü girişi ekleyebilirsiniz.

Düğümü kataloğa almak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Geçerli bir DB2 kullanıcı kimliğiyle sistemde oturum açın. Ek bilgi için bkz: Ek F, “Adlandırma Kuralları” sayfa 419.

Bir DB2 ya da DB2 Connect sunucusu ürünü kurulu bir sisteme veritabanı ekliyorsanız, bu sistemde yönetim ortamıyla ilgili olarak sistem denetimi (SYSADM) ya da sistem yönetimi (SYSCTRL) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın. Ek bilgi için bkz: “Sistem Denetimi Grubuyla Çalışma” sayfa 374.

Bu kısıtlama, veritabanı yöneticisi yapılanış değişikliği *catalog_noauth* ile denetlenir. Ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

- Aşama 2. DB2 Connect UNIX altyapısında kullanılıyorsa, yönetim ortamını tanımlayın ve DB2 komut satırı işlemcisini çağırın. Başlatma komut kütüğünü aşağıdaki şekilde çalıştırın:

```
. INSTHOME/sql1lib/db2profile (Bourne ya da Korn kabuk için)
source INSTHOME/sql1lib/db2cshrc (C kabuk için)
```

Burada *INSTHOME* yönetim ortamının ana dizinidir.

- Aşama 3. Bir APPC düğümünü kataloğa almak için, seçilen diğer adı (*düğüm_adi* (node_name)), simgesel hedef adını (*simg_hedef_adi* (sym_dest_name)) ve istemcinin APPC bağlantısı için kullanacağı APPC güvenlik tipini

(*güvenlik_tipi* (*security_type*)) belirtin. Komut satırı işlemcisinde şu komutları girin:

```
catalog "appc node düğüm_adi remote simg_hedef_adi \  
security güvenlik_tipi";  
terminate
```


Simgesel hedef adı (*simg_hedef_adi* (*sym_dest_name*)) değiştirgesi büyük ve küçük harfe duyarlıdır ve önceden tanımladığınız simgesel hedef adıyla *tam* olarak eşleşmelidir.

Örneğin, simgesel hedef adı *DB2CPIC* olan uzak veritabanı sunucusunu *db2node* düğümünde APPC güvenlik tipi *NONE* ile kataloğa almak için şu komutları girin:

```
catalog appc node db2node remote DB2CPIC security NONE  
terminate
```

Aşama 4. Bir APPN düğümünü kataloğa almak için, seçilen diğer adı (*düğüm_adi*; *node_name*), ağ tanıtıcısını (**1**), uzak ortak LU değerini (**4**), hareket işleme programı adını (**17**), kipi (**15**) ve güvenlik tipini belirtin. Taslağımızdaki (Çizelge 30 sayfa 222) ilgili değerleri belirterek şu komutları girin:

```
catalog "appn node db2node network SPIFNET remote NYX1GW0A  
tpname DB2DRDA mode IBMRDB security NONE"  
terminate
```


catalog node komutuyla belirlenen değerleri değiştirmeniz gerekirse aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Komut satırı işlemcisinde **uncatalog node** komutunu çalıştırın:

```
db2 uncatalog node düğüm_adi
```

Aşama 2. Düğümü, kullanmak istediğiniz değerlerle yeniden kataloğa alın.

4. Adım: Veritabanının Kataloğa Alınması

Bir istemci uygulamasının uzak veritabanına erişebilmesi için, veritabanının sunucu düğümünde ve ona bağlanacak tüm istemci düğümlerinde kataloğa alınmış olması gerekir. Varsayılan olarak, bir veritabanı yarattığınızda, bu veritabanı otomatik olarak, veritabanı adıyla (*veritabanı_adi* (*database_name*)) aynı olan veritabanı diğer adıyla (*vt_diğer_adi* (*database_alias*)) sunucuda kataloğa alınır. İstemcide uzak veritabanıyla bağlantı kurmak için, düğüm dizinindeki bilgilerle birlikte veritabanı dizinindeki bilgiler kullanılır.

İstemcide bir veritabanını kataloğa almak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Geçerli bir DB2 kullanıcı kimliğiyle sistemde oturum açın. Ek bilgi için bkz: Ek F, "Adlandırma Kuralları" sayfa 419.

Bir DB2 ya da DB2 Connect sunucusu ürünü kurulu bir sisteme veritabanı ekliyorsanız, bu sistemde yönetim ortamıyla ilgili olarak sistem denetimi (SYSADM) ya da sistem yönetimi (SYSCTRL) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın. Ek bilgi için bkz: "Sistem Denetimi Grubuyla Çalışma" sayfa 374.

Bu kısıtlama, veritabanı yöneticisi yapılanış değiştirgesi *catalog_noauth* ile denetlenir. Ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

Aşama 2. İzleyen taslakta *Ayarlanan Değer* kolonuna veri girin.

Çizelge 18. Taslak: Veritabanlarını Kataloğa Almak için Değiştirge Değerleri			
Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
Veritabanı adı (<i>veritabanı_adi</i>)	Uzak veritabanının diğer adı (<i>vt_diğer_adi</i> ; <i>database_alias</i>). Bir veritabanı yarattığımızda, tersi belirtilmedikçe, bu veritabanı otomatik olarak veritabanı adıyla (<i>veritabanı_adi</i> ; <i>database_name</i>) aynı olan veritabanı diğer adıyla (<i>vt_diğer_adi</i>) sunucuda kataloğa alınır.	sample	
Veritabanı diğer adı (<i>vt_diğer_adi</i>)	Uzak veritabanının istemcideki yerel takma adı (isteğe bağlı). Takma ad belirtmezseniz, varsayılan değer olarak veritabanı adı (<i>veritabanı_adi</i> ; <i>database_name</i>) kullanılır. Veritabanı diğer adı, istemciden veritabanına bağlanırken kullandığımız adıdır.	tor1	
Kimlik denetimi (<i>kim_den_değeri</i>)	Şirketiniz için gerekli olan kimlik denetimi tipi (<i>auth_value</i>). Bu değeri değiştirgeye ilişkin ek bilgi için bkz: <i>DB2 Connect User's Guide</i> .	DCS Belirtilen kullanıcı kimliği ve parolanın geçerlilik denetiminin anasistemde ya da AS/400 sisteminde yapılacağını gösterir.	
Düğüm adı (<i>düğüm_adi</i>)	Veritabanının bulunduğu yeri belirten düğüm dizini girişinin adı. Önceki adımda düğümü kataloğa almak için kullandığımız düğüm adı (<i>düğüm_adi</i> ; <i>node_name</i>) değerinin aynıını kullanın.	db2node	

Aşama 3. UNIX tabanlı bir istemci kullanıyorsanız, yönetim ortamını tanımlayın ve DB2 komut satırı işlemcisini başlatın. Başlatma komut kütüğünü aşağıdaki şekilde çalıştırın:

```
. INSTHOME/sqllib/db2profile (Bash, Bourne ya a Korn kabuk için)
source INSTHOME/sqllib/db2cshrc (C kabuk için)
```

Burada *INSTHOME* yönetim ortamının ana dizinidir.

Aşama 4. Şu komutları girerek veritabanını kataloğa alın:

```
db2 catalog database veritabanı_adi as vt_diğer_adi at node düğüm_adi
db2 terminate
```

Örneğin, *sample* adlı veritabanını *tor1* diğer adıyla *db2node* düğümünde kataloğa almak için şu komutu girin:

```
db2 catalog database sample as tor1 at node db2node
db2 terminate
```


catalog database komutuyla belirlenen değerleri değiştirmeniz gerekirse aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Aşağıda belirtildiği şekilde, **uncatalog database** komutunu çalıştırın:

```
db2 uncatalog database vt_diğer_adi
```

Aşama 2. Sonra, veritabanını kullanmak istediğiniz değerle yeniden kataloğa alın.

5. Adım: İstemci-Sunucu Bağlantısının Sınanması

İstemciyi iletişim için yapılandırdıktan sonra, bağlantıyı sınamak için uzak bir veritabanına bağlanmanız gerekir.

Aşama 1. Veritabanı yöneticisi sistem başlatıldığında otomatik olarak başlamadıysa, sunucuda **db2start** komutunu girerek veritabanı yöneticisini başlatın.

Aşama 2. UNIX istemcisi kullanıyorsanız, başlatma komut kütüğünü aşağıdaki gibi çalıştırın:

```
. INSTHOME/sqllib/db2profile (Bash, Bourne ya da Korn kabuk için)  
source INSTHOME/sqllib/db2cshrc (C kabuk için)
```

Burada *INSTHOME* yönetim ortamının ana dizinidir.

Aşama 3. İstemciyi uzak veritabanına bağlamak için, istemcide şu komutu girin:

```
db2 connect to vt_diğer_adi user klnckimliği using parola
```

Kullanıcı kimliği ve parola değerleri, kimlik denetiminin gerçekleştirileceği sistem için geçerli değerler olmalıdır. Varsayılan olarak, DB2 sunucularının kimlik denetimi sunucuda, DB2 Connect sunucularının kimlik denetimiye anasistem ya da AS/400 makinesinde gerçekleştirilir.

Bağlantı başarıyla gerçekleşirse, bağlandığınız veritabanının adını belirten bir ileti görüntülenir. Artık o veritabanınındaki verileri alabilirsiniz. Örneğin, sistem kataloğu çizelgesinin içerdiği tüm çizelge adlarının listesini almak için, Komut Merkezi'nde (Command Center) ya da komut satırı işlemcisinde şu SQL komutunu girin:

```
"select tabname from syscat.tables"
```

Veritabanı bağlantısını kullanmayı tamamladığınızda, bağlantıyı sona erdirmek için **command reset** komutunu girin.

klnckimliği ve *parola* değerleri, kimlik denetiminin gerçekleştirildiği sistem için geçerli değerler olmalıdır. Varsayılan olarak, kimlik denetimi DB2 sunucusu için sunucuda, DB2 Connect sunucusu içinse anasistem ya da AS/400 makinesinde gerçekleştirilir.

Bağlantı başarıyla gerçekleşirse, bağlandığınız veritabanının adını belirten bir ileti görüntülenir. Artık o veritabanınındaki verileri alabilirsiniz. Örneğin, sistem kataloğu çizelgesinin içerdiği tüm çizelge adlarının listesini almak için, Komut Merkezi'nde (Command Center) ya da komut satırı işlemcisinde şu SQL komutunu girin:

```
"select çizlgadı from syscat.tables"
```

Veritabanı bağlantısını kullanmayı tamamladığınızda, bağlantıyı sona erdirmek için **db2 connect reset** komutunu girin.

Artık DB2'yi kullanmaya hazırsınız. İleri düzey bilgiler için bkz: *Administration Guide*.

İstemci-Sunucu Bağlantısı Sorunlarının Giderilmesi

Bağlantı başarısız olursa, aşağıdakileri doğrulayın:

Sunucuda:

1. *db2comm* kayıt değeri *appc* değerini içeriyor.

db2comm kayıt değeri ayarlarını denetlemek için **db2set DB2COMM** komutunu girin. Ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

2. Hareket işleme programı adı (*tpname*) değiştirgesi veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünde (ya da denetim sunucusunu tanımlıyorsanız, denetim sunucusu yapılanış kütüğünde) doğru olarak güncellendi.
3. Güvenlik hizmeti başlatıldı. **net start db2ntsecserver** komutunu girin (yalnızca Windows NT ve Windows 2000 sunucuları).
4. Veritabanı doğru şekilde yaratıldı ve kataloğa alındı.
5. Veritabanı yöneticisi durduruldu ve yeniden başlatıldı (sunucuda **db2stop** ve **db2start** komutlarını girin).

db2diag.log kütüğüne ilişkin ek bilgi için bkz: *Troubleshooting Guide*.

İstemcide:

1. Düğüm doğru simgesel hedef adıyla (*simg_hedef_adi* (sym_dest_name)) ile kataloğa alındı.
2. Veritabanı dizininde belirtilen düğüm adı (*düğüm_adi* (node_name)), düğüm dizinindeki doğru girişi gösteriyor.
3. Veritabanı, veritabanı adı (*veritabanı_adi* (database_name)) olarak, sunucuda yaratıldığı zaman kataloğa alınan *sunucunun* veritabanı diğer adı (*vt_diğer_adi* (database_alias)) ile, istemcide doğru şekilde kataloğa alındı.

Bu öğeleri doğrulamanızdan sonra bağlantı yine başarısız olursa bkz: *Troubleshooting Guide*.

Bölüm 8. Denetim Merkezi'nin Kurulması ve Yapılandırılması

Bu bölüm, Denetim Merkezi'nin (Control Center) kurulmasını ve yapılandırılmasını açıklamaktadır.

Denetim Merkezi, veritabanınızı denetlemek için kullanılan ana DB2 grafik aracıdır. Bu araç Windows 32 bit, OS/2 ve UNIX işletim sistemlerinde kullanılabilir.

Denetim Merkezi'nden, yönetilmekte olan tüm sistemlere ve veritabanı nesnelere ilişkin bilgi edinebilirsiniz. Denetim Merkezi'nin araç çubuğundaki simgeleri ya da araçlar beliren menüsünü kullanarak, diğer denetim araçlarına da erişebilirsiniz.

Uygulama ya da Uygulamacık

Denetim Merkezi'ni bir Java uygulaması olarak ya da bir Web sunucusu aracılığıyla Java uygulamacığı olarak çalıştırabilirsiniz. Her iki durumda da, Denetim Merkezi'ni çalıştırmak için, desteklenen bir JVM (Java Virtual Machine; Java Sanal Makinesi) makinenizde kurulu olmalıdır. JVM, uygulama çalıştırmak için bir JRE (Java Runtime Environment; Java Çalıştırma Ortamı) ya da uygulamacık çalıştırmak için Java kullanabilen bir tarayıcı olabilir.

- Doğru JRE'nin kurulu olması koşuluyla, Java *uygulamaları* makinenizdeki diğer uygulamalar gibi çalışır.

Windows 32 bit işletim sistemlerinde, DB2 kuruluşu sırasında doğru JRE düzeyi sizin için kurulur ya da yükseltme gerçekleştirilir.

AIX sistemlerinde, DB2 kuruluşu sırasında doğru JRE düzeyinin kurulabilmesi için, sisteminizde başka bir JRE'nin saptanmamış olması gerekir. DB2 kuruluşu sırasında sistemde başka bir JRE saptanırsa, DB2 ile verilen JRE kurulmaz. Bu durumda, Denetim Merkezi'ni çalıştırmak için doğru JRE düzeyini kendiniz kurmalısınız.

Diğer tüm işletim sistemlerinde, Denetim Merkezi'ni çalıştırmak için doğru JRE düzeyini kendiniz kurmanız gerekir. Doğru JRE düzeylerinin listesi için bkz: Çizelge 20 sayfa 99.

Not: OS/2 Warp Server for e-business ve AIX 4.3 gibi bazı işletim sistemlerinde yerleşik Java desteği vardır. Ek bilgi için denetimcinize başvurun.

- *Java uygulamacıkları*, Java kullanabilen tarayıcılarla çalışan programlardır. Denetim Merkezi uygulamacığı uzak bir makinede bulunabilir ve bir Web sunucusu aracılığıyla istemcinin tarayıcısına sunulabilir. Java uygulamacığını çalıştırmak için en alt düzeyde kaynak miktarı (Java kullanabilen bir tarayıcı) gerektiğinden, bu tür istemcilere genellikle *kısmi işlevli istemci* adı verilir.

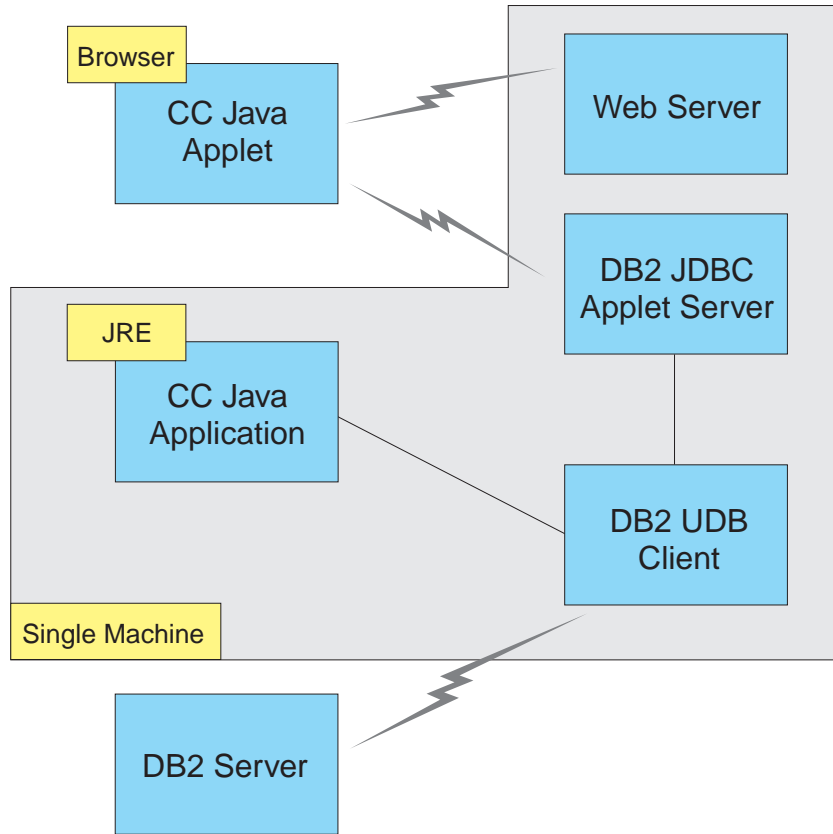
Denetim Merkezi'ni bir Java uygulamacığı olarak çalıştırmak için Java kullanabilen bir tarayıcı gerekir. Desteklenen tarayıcıların listesi için bkz: Çizelge 20 sayfa 99.

Makine Yapılandırmaları

Denetim Merkezi'ni çeşitli şekillerde oluşturabilirsiniz. İzleyen çizelgede, gerekli bileşenlerin kurulmasının farklı bir yolunu gösteren dört senaryo yer almaktadır. Çizelgeyi izleyen Denetim Merkezi Hizmetleri Kuruluşu (Yalnızca Uygulamacık Kipi) kısmı boyunca bu senaryolara göndermede bulunmaktadır.

Çizelge 19. Denetim Merkezi Makine Yapılanışı Senaryoları			
Senaryo	A Makinesi	B Makinesi	C Makinesi
1 - Bağımsız, Uygulama	JRE Denetim Merkezi uygulaması DB2 sunucusu		
2 - İki Katmanlı, Uygulama	JRE Denetim Merkezi uygulaması DB2 istemcisi		DB2 sunucusu
3 - İki Katmanlı, Tarayıcı	Desteklenen Tarayıcı (yalnızca Windows ve OS/2) Denetim Merkezi uygulamacığı	Web sunucusu JDBC uygulamacığı sunucusu DB2 sunucusu	
4 - Üç Katmanlı Tarayıcı	Desteklenen Tarayıcı (yalnızca Windows ve OS/2) Denetim Merkezi uygulamacığı	JDBC uygulamacığı sunucusu DB2 istemcisi	DB2 sunucusu

Şekil 1, temel dört Denetim Merkezi makine yapılanışını özetlemektedir.

Şekil 1. DB2 Denetim Merkezi makine yapılanışları

Denetim Merkezi için Desteklenen JVM'ler

İzleyen çizelge, Denetim Merkezi'ni bir uygulama ya da uygulamacık olarak çalıştırmak için gerekli, desteklenen JRE'leri (Java Virtual Machine ve tarayıcılar) listelemektedir.

Çizelge 20. Denetim Merkezi için Desteklenen JVM'ler		
İşletim Sistemi	Doğru JRE'ler	Desteklenen Tarayıcılar
Windows 32 bit	JRE 1.1.8 (DB2 tarafından otomatik olarak kurulur ya da gerekiyorsa güncellenir)	Netscape 4.5 ya da üstü (verilir) ya da IE 4.0 Service Pack 1 ya da üstü
AIX	JRE 1.1.8.4 (başka JRE saptanmazsa otomatik olarak kurulur)	Yok
OS/2	JRE 1.1.8	Netscape 4.6 (verilir)
Linux	JRE 1.1.8	Yok
Solaris	JRE 1.1.8	Yok
HP-UX 11	JRE 1.1.8	Yok
IRIX	JRE 1.1.8 (3.1.1 SGI) + Cosmo code 2.3.1	Yok
PTX	JRE 1.1.8	Yok

Desteklenen JRE'lere ve tarayıcılara ilişkin en güncel bilgileri şu sitede bulabilirsiniz:
<http://www.ibm.com/software/data/db2/udb/db2cc>

Denetim Merkezi'nin Kurulması ve Çalışılması

Bu kısımda, Denetim Merkezi'nin kurulması ve ortamınız için uyarlanması açıklanmaktadır.

Denetim Merkezi Hizmetleri Kuruluşu (Yalnızca Uygulamacık Kipi)

Denetim Merkezi'ni uygulama olarak çalıştıracaksanız bu adımı atlayıp şu kısma geçin: “Denetim Merkezi'nin Java Uygulaması Olarak Çalıştırılması” sayfa 101.

Denetim Merkezi'ni uygulamacık olarak çalıştırmak üzere ayarlamak için:

1. Denetim Merkezi JDBC uygulamacığı sunucusunu (Control Center JDBC Applet Server) başlatın.
2. Windows NT ya da Windows 2000'de güvenlik sunucusunu başlatın.

1. Adım: Denetim Merkezi JDBC Uygulamacığı Sunucusunun Başlatılması

Denetim Merkezi JDBC uygulamacığı sunucusunu başlatmak için **db2jstrt 6790** komutunu girin; burada **6790**, kullanımda olmayan dört basamaklı bir kapı numarasıdır.

Denetim Merkezi JDBC uygulamacığı sunucusunu SYSADM yetkisi olan bir kullanıcı hesabıyla başlatmanızı öneririz.

Denetim Merkezi JDBC uygulamacığı sunucusunu ilk başlattığınızda, çeşitli dizin girişleri ve denetim amaçlı kütükler yaratılır. 1. ve 3. senaryolarda (bkz: “Makine Yapılanışları” sayfa 97), bu denetim kütükleri ve dizin girişleri yürürlükteki DB2 yönetim ortamında yaratılacaktır.

Çoğu DB2 kaynağına **database connect** ya da **instance attach** ile erişilir. Her iki durumda da, erişim kazanmak için kullanıcının geçerli bir kullanıcı kimliği ve parola birleşimi sağlaması gerekir. Ancak, veritabanı ve düğüm dizinleri (kataloglar) ve komut satırı işlemcisi de içinde olmak üzere bazı kaynaklara doğrudan Denetim Merkezi JDBC uygulamacığı sunucusu ile erişilir. Bu kaynaklara erişim, oturum açan Denetim Merkezi kullanıcısı adına, Denetim Merkezi JDBC uygulamacığı sunucusu tarafından gerçekleştirilir. Erişim verilebilmesi için, hem kullanıcının, hem de sunucunun gerekli yetkilere sahip

olması gerekir. Örneğin, veritabanı dizinini güncellemek için en az SYSCTRL yetkisi gereklidir.

Denetim Merkezi JDBC uygulamacığı sunucusunun bir kopyasını herhangi bir güvenlik düzeyiyle çalıştırabilirsiniz, ancak veritabanı ve düğüm dizinleri gibi bazı kaynakları güncelleyemezsiniz. Özellikle, bir istek için gerekli yetkiniz olmadığını belirten **SQL1092N** iletisini alabilirsiniz. İletide belirtilen kullanıcı Denetim Merkezi'nde oturum açmış kullanıcı olabileceği gibi, Denetim Merkezi JDBC uygulamacığı sunucusunu çalıştıran kullanıcı hesabı da olabilir.

Windows NT'de Denetim Merkezi JDBC uygulamacığı sunucusunu şu şekilde başlatabilirsiniz: **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Settings** → **Control Panel** → **Services** (Ayarlar - Denetim Masası - Hizmetler) öğelerini seçin. **DB2 JDBC Applet Server - Control Center** (DB2 JDBC Uygulamacığı Sunucusu - Denetim Merkezi) hizmetini seçin ve **Start** (Başlat) öğesini tıklatın.

Windows 2000'de Denetim Merkezi JDBC uygulamacığı sunucusunu şu şekilde başlatabilirsiniz: **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Settings** → **Control Panel** → **Administrative Tools** (Ayarlar - Denetim Masası - Yönetim Araçları) öğelerini seçin. **DB2 JDBC Applet Server - Control Center** (DB2 JDBC Uygulamacığı Sunucusu - Denetim Merkezi) hizmetini seçin, **Action** (Eylem) menüsünü tıklatın ve **Start** (Başlat) öğesini seçin.

Herhangi bir sistemde, Denetim Merkezi JDBC uygulamacığı sunucusunu şu komutu girerek başlatabilirsiniz:

```
net start DB2ControlCenterServer
```

Denetim Merkezi JDBC uygulamacığı sunucunuz otomatik olarak başlatılıyorsa bu adım gerekli değildir.

Denetim Merkezi JDBC uygulamacığı sunucusunu bir Windows NT ya da Windows 2000 hizmeti olarak başlatırsanız, hesap bilgilerinizi değiştirmek için hizmetler iletişim kutusunda başlatmayı yapılandırmanız gerekir.

2. Adım: Windows NT ya da Windows 2000 Güvenlik Sunucusunun Başlatılması

Windows NT ya da Windows 2000'de Denetim Merkezi ile çalışmak için güvenlik sunucusu çalışır durumda olmalıdır. DB2 kuruluşları sırasında güvenlik sunucusu genellikle otomatik olarak başlatılmak üzere ayarlanır.

Windows NT'de güvenlik sunucusunun çalışıp çalışmadığını denetlemek için, **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Settings** → **Control Panel** → **Services** (Ayarlar - Denetim Masası - Hizmetler) öğelerini seçin.

Windows 2000'de, **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Settings** → **Control Panel** → **Administrative Tools** → **Services** (Ayarlar - Denetim Masası - Yönetim Araçları - Hizmetler) öğelerini seçin.

Windows NT'de **DB2 Security Server** (DB2 Güvenlik Sunucusu) başlatılmadıysa, bu öğeyi seçin ve **Start** (Başlat) öğesini tıklatın. Windows 2000'de **Action** (Eylem) menüsünü seçin ve **Start** (Başlat) öğesini tıklatın.

Denetim Merkezi JDBC uygulamacığı sunucusunu ve Windows NT ya da Windows 2000 güvenlik sunucusunu (gerekliyse) başlattıktan sonra şu kısma geçin: “Denetim Merkezi'nin Java Uygulamacığı Olarak Çalıştırılması” sayfa 101.

Denetim Merkezi ile Çalışma

Denetim Merkezi'ni bir Java uygulaması olarak ya da Java uygulamacı olarak çalıştırabilirsiniz. Ortamınız 1. ve 2. senaryolardaki (bkz: Çizelge 19 sayfa 98) gibi yapılandırıldıysa, Denetim Merkezi uygulama olarak çalıştırılmalıdır. Ortamınız 3. ve 4. senaryolardaki gibi yapılandırıldıysa, uygulamacık olarak çalıştırılmalıdır.

Denetim Merkezi'nin Java Uygulaması Olarak Çalıştırılması

Denetim Merkezi'ni bir Java uygulaması olarak çalıştırmak için JRE (Java Runtime Environment | Java Çalıştırma Ortamı) kurulu olmalıdır. İşletim sisteminiz için doğru JRE düzeyini öğrenmek için bkz: Çizelge 20 sayfa 99.

1. Denetim Merkezi'nin uygulama olarak başlatmak için:

Windows 32 işletim sistemlerinde:

Start (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Programs** → **IBM DB2** → **Denetim Merkezi** öğelerini seçin.

OS/2'de:

IBM DB2 dosyasını açın ve **Denetim Merkezi** simgesini çift tıklayın.

Desteklenen tüm altyapılarda:

Bir komut isteminde **db2cc** komutunu girerek Denetim Merkezi'ni başlatın.

2. DB2 Denetim Merkezi penceresi açılır.
3. Bir veritabanı olmasa da, örnek bir veritabanı yaratarak Denetim Merkezi ile çalışabilirsiniz. DB2 Universal Database sunucusunda **db2sampl** komutunu girin. UNIX işletim sistemlerinde, **db2sampl** komutunu girmeden önce, DB2 yönetim ortamında oturum açmış olmaya dikkat edin.

Denetim Merkezi'nin Java Uygulamacı Olarak Çalıştırılması

Denetim Merkezi'ni Java uygulamacı olarak çalıştırmak için, Denetim Merkezi uygulamacı kodunu ve Denetim Merkezi JDBC uygulamacı sunucusunu içeren makinede kurulu bir Web sunucusu olmalıdır. Web sunucusu `sqllib` dizinine erişilmesine olanak vermelidir.

Sanal bir izin kullanmayı seçerseniz, ana dizinin yerine bu dizini koyun. Örneğin, `sqllib` dizinini sunucunuz adlı sunucudaki `temp` adlı sanal dizine eşlerseniz, istemci URL: `http://sunucunuz/temp` dizinini kullanır.

DB2 belgeleri kurulu değilse ve Web sunucusunu DB2'nin çevrimiçi belgeleriyle çalışacak şekilde yapılandırmak istiyorsanız bkz: Ek C, "DB2 Belgelerinin Web Sunucusuna Kurulması" sayfa 397.

Windows 32 bit ya da OS/2 işletim sistemlerinde Denetim Merkezi'ni uygulamacık olarak çalıştırmak için, gereken Java sınıfı kütüklerini açmak üzere, DB2 JDBC uygulamacı sunucusunun bulunduğu makinede **db2classes.exe** kütüğünü çalıştırmalısınız. UNIX tabanlı sistemlerde, gereken Java sınıfı kütüklerini kullanılır kılmak için **db2classes.tar.Z** açılmalıdır.

Denetim Merkezi HTML sayfasını yüklemek için aşağıdaki adımları izleyin:

1. Web sunucunuz aracılığıyla **Control Center Launch** (Denetim Merkezi'ni Başlatma) sayfasını başlatın. Tarayıcınızda **File** → **Open Page** (Kütük - Sayfa Aç) öğelerini seçin. **Open Page** (Sayfa Aç) iletişim kutusu görüntülenir. Web sunucunuzun URL'sini ve ana Denetim Merkezi sayfasını girin ve **Open** (Aç) düğmesini tıklayın. Örneğin, sunucunuzun adı sunucunuz ise, `http://sunucunuz/cc/prime/db2cc.htm` sayfasını açarsınız.

2. **Server port** (Sunucu kapısı) alanında, Denetim Merkezi JDBC uygulamacığı sunucusu kapısı için bir değer girin. Varsayılan sunucu kapısı değeri 6790'dır.
3. **Start Control Center** (Denetim Merkezi'ni başlat) düğmesini tıklatın.
4. Denetim Merkezi oturum açma (Sign On) penceresi açılır. Kullanıcı kimliğinizi ve parolanızı girin. Bu kullanıcı kimliğinin Denetim Merkezi JDBC uygulamacığı sunucusunu çalıştıran makinede bir hesabı olmalıdır. Tüm veritabanı bağlantıları için ilk oturumunuz kullanılır. Bu, Denetim Merkezi çekme menüsünden değiştirilebilir. Her kullanıcı kimliğine benzersiz bir kullanıcı tanıtımı atanır. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
5. DB2 Denetim Merkezi penceresi açılır.
6. Bir veritabanı olmasa da, örnek bir veritabanı yaratarak Denetim Merkezi ile çalışabilirsiniz. DB2 Universal Database sunucusunda **db2sampl** komutunu girin. UNIX işletim sistemlerinde, **db2sampl** komutunu girmeden önce, DB2 yönetim ortamında oturum açmış olmaya dikkat edin.

Denetim Merkezi HTML Kütüğünün Uyarlanması

db2cc.htm sayfasını bir sonraki açışınızda Denetim Merkezi'nin otomatik olarak başlatılması için aşağıdaki adımları izleyin:

- 1. ve 2. senaryolar için, db2cc.htm kütüğündeki autoStartCC değıştirgesi etiketini
param name="autoStartCC" value="false"

şu şekilde değıştirin:

```
param name="autoStartCC" value="true"
```

- 3. ve 4. senaryolar için, db2cc.htm kütüğündeki autoStartCC, hostNameText ve portNumberText değıştirge etiketlerini aşağıdakilere çevirin:

```
param name="autoStartCC" value="true"  
param name="hostNameText" value="sunucunuz"  
param name="portNumberText" value="6790"
```

Burada sunucunuz sunucunun adını ya da IP adresini ve 6790 bağlanmak istediğiniz makinenin kapı değerini gösterir.

Web Sunucunuzun Denetim Merkezi ile Çalışacak Şekilde Yapılandırılması

Genel Web sunucusu yapılanış bilgileri için, Web sunucunuzla birlikte verilen belgelere bakın.

DB2 çevrimiçi belgelerinin bir Web sunucusuyla kullanıma açılmasına ilişkin bilgi edinmek için bkz: Ek C, "DB2 Belgelerinin Web Sunucusuna Kurulması" sayfa 397.

İşletimle İlgili Önemli Noktalar

Denetim Merkezi'ni Internet üzerinden kullanıyorsanız, Denetim Merkezi JDBC uygulamacığı sunucusu ile tarayıcı arasındaki veri akışında şifreleme olmamasına dikkat edin.

Netscape üzerinde Visual Explain'in (Görsel Açıklama) renk seçeneklerini kullanmak için, işletim sisteminizi 256 renkten fazlasını destekleyecek şekilde ayarlamalısınız.

OS/2 sistemlerinde, Denetim Merkezi HPFS biçimli bir sürücüye kurulmalıdır. DB2, Denetim Merkezi'nin OS/2 FAT sürücüsüne kurulmasını desteklemez; bunun nedeni, OS/2 FAT sürücüsünün Java için gereken uzun kütük adlarını desteklememesidir.

Her etkinlik, belirli bir DB2 bağlantısıyla ilişkilendirilir. Güvenlik nedeniyle, her DB2 etkinliğinin geçerliliği denetlenir.

Denetim Merkezi'ni 3. ve 4. senaryolar altında kullanırken, yerel sistem B makinesidir. Yerel sistem, DB2 Denetim Merkezi penceresinde görüntülenen sistem adıdır.

UNIX İşletim Sistemlerinde Denetim Merkezi Yardımı Kuruluşu için İpuçları

UNIX işletim sistemlerinde Denetim Merkezi çevrimiçi yardımını kurarken aşağıdakileri dikkate almalısınız:

- Denetim Merkezi yardımı ve ürün belgeleri aynı zamanda kurulmalıdır. Denetim Merkezi yardımıyla DB2 çevrimiçi ürün belgelerini ayrı olarak kurarsanız, ikinci kuruluş biraz uzun sürebilir. İlk önce hangi paket kurulursa kurulsun, bu geçerlidir.
- İngilizce dışındaki diller için Denetim Merkezi yardımı belirtik olarak seçilmelidir. Belirli bir dildeki ürün iletilerinin kurulması, o dildeki Denetim Merkezi yardımının otomatik olarak kurulduğu anlamına gelmez. Ancak, belirli bir dildeki Denetim Merkezi yardımını kurarsanız, o dildeki ürün iletileri otomatik olarak kurulur.
- UNIX tabanlı altyapılarda Denetim Merkezi'ni db2setup yardımcı programını kullanmak yerine el ile kurarsanız, çevrimiçi belgeleri kurmak için **db2insthtml** komutunu çalıştırmanız gerekir. Ek bilgi için bkz: *DB2 for UNIX Quick Beginnings*.

OS/2'de TCP/IP'nin Yapılandırılması

OS/2 Warp 4'te LAN bağlantısı yokken Denetim Merkezi'ni çalıştırabilmek için, TCP/IP yerel geri dönüş (loopback) ve yerel anasistem (localhost) etkinleştirilecek şekilde yapılandırılmalıdır. OS/2 Warp Server for e-business kullanıyorsanız, yerel geri dönüş varsayılan olarak etkinleştirilir.

Yerel Geri Dönüşün Etkinleştirilmesi

Sisteminizde yerel geri dönüşü (loopback) etkinleştirmek için:

1. **System Setup** (Sistem Ayarları) dosyasını açın.
2. **TCP/IP Configuration** (TCP/IP Yapılandırması) defterini açın.
3. **Network** (Ağ) sayfasını görüntüleyin.
4. **Interface to Configure** (Yapılandırılacak arabirim) liste kutusunda, **loopback interface** (geri dönüş arabirimi) öğesini vurgulayın.
5. **Enable interface** (Arabirimi etkinleştir) kutusunda onay imi yoksa, onay imi koyun.
6. **IP address** (IP adresi) değerinin 127.0.0.1 ve **Subnet Mask** (Alt ağ maskesi) alanının boş olmasına dikkat edin.

Yerel Anasistemin Etkinleştirilmesi

Sisteminizde yerel anasistemin (localhost) etkinleştirilmesi:

1. Yerel anasistemin etkin olup olmadığını sınamak için **ping localhost** komutunu girin.
 - Veri döndürülürse, yerel anasistem etkindir ve 2. ve 3. adımları atlayıp doğrudan 4. adıma geçebilirsiniz.
 - localhost unknown (yerel anasistem bilinmiyor) döndürülürse ya da komut askıda kalırsa, yerel anasistem etkin değildir. 2. adıma gidin.
2. Bir ağ üzerindeyseniz, geri dönüşün etkin olmasına dikkat edin. Yerel geri dönüşü etkinleştirmek için bkz: "Yerel Geri Dönüşün Etkinleştirilmesi."

3. Ağ üzerinde *değilseniz*, yerel anasistemi etkinleştirmek için aşağıdaki adımları izleyin:
 - a. MPTN\BIN\SETUP.CMD komut kütüğünde diğer ifconfig satırlarından sonra şu satırı ekleyin:

```
ifconfig lo 127.0.0.1
```
 - b. TCP/IP yapılandırma dosyasında aşağıdaki adımları izleyin:
 - 1) **Configure Name Resolution Services** (Ad Çözme Hizmetlerini Yapılandır) sayfasına gidin.
 - 2) **Hostname configuration without a Nameserver** (Ad sunucusu olmadan anasistem adı yapılandırma) çizelgesinde, *IP Address* değeri olarak 127.0.0.1 ve *Hostname* değeri olarak localhost içeren bir giriş ekleyin.

Not: **Configure LAN Name Resolution Services** sayfasında makineniz için bir anasistem adı varsa, *IP Address 127.0.0.1* değerini localhost olarak tanımlarken bu adı diğer ad olarak eklemeniz gerekir.

 - c. **Look through HOSTS list before going to the nameserver** (Ad sunucusuna gitmeden önce HOSTS listesine bak) liste kutusunu seçin. Bu adım, OS/2 sisteminize, localhost gibi bir anasistemi ararken, ad sunucusuna bakmak yerine, makinenizde bulunan anasistem adresini kullanması gerektiğini bildirir. Makinenizde anasistem tanımlı değilse, OS/2 yapılandırdığınız ad sunucusunu kullanarak anasistemi aramaya devam eder.
 - d. **TCP/IP Configuration** (TCP/IP Yapılandırma) defterini kapatın ve sistemi yeniden başlatın.
 - e. Herhangi bir ağa bağlanmadan localhost ile ping sınaması gerçekleştirebilmeniz gerekir.
 4. Anasistem adının doğru olup olmadığını denetleyin. OS/2 komut satırında **hostname** komutunu girin. Döndürülen anasistem adı, **TCP/IP Configuration** (TCP/IP Yapılandırma) defterinin **Hostnames** (Anasistem Adları) sayfasında listelenen adla eşleşmeli ve 32 karakterden kısa olmalıdır. Anasistem adı bu koşullara uymuyorsa, **Hostnames** sayfasında adı düzeltin.
 5. CONFIG.SYS kütüğünde anasistem adının doğru tanımlanmış olup olmadığına bakın. Şuna benzer bir satır görmeyin:

```
SET HOSTNAME=<doğru_ad>
```

Burada <doğru_ad>, **hostname** komutunun döndürdüğü değerdir. Yanlışlık varsa, gereken değişiklikleri yapın ve sisteminizi yeniden başlatın.

OS/2'de TCP/IP Yapılandırmasının Doğrulanması

OS/2'de LAN'a bağlı değilken Denetim Merkezi'ni çalıştırmakta sorun çıkıyorsa, sorunu saptamak için **sniffle /P** komutunu çalıştırmayı deneyin.

Sorun Giderme Bilgileri

Denetim Merkezi'ne ilişkin en güncel hizmet bilgileri için tarayıcınızı kullanarak şu siteye gidin: <http://www.ibm.com/software/data/db2/udb/db2cc>

Denetim Merkezi'ni çalıştırırken sorunlarla karşılaşıyorsanız aşağıdakileri denetleyin:

- Denetim Merkezi JDBC uygulamacığı sunucusunun (Control Center JDBC Applet Server) çalışır durumda olduğunu doğrulayın.
- Sunucu kapı numarasının doğru olup olmadığını denetleyin.

- Denetim Merkezi JDBC uygulamacığı sunucusunun SYSADM yetkisi olan bir kullanıcı hesabı altında çalıştığını doğrulayın.
- Veritabanı denetim sunucusunun (Database Administration Server; DAS) denetlemek istediğiniz her DB2 Universal Database sisteminde çalışmasını güvenceye almak için **db2admin start** komutunu çalıştırın. UNIX tabanlı sistemlerde, bu komutu verdiğinizde DAS yönetim ortamı sahibi olarak oturum açmış olmaya dikkat edin.

Denetim Merkezi'ni *uygulama* olarak çalıştırırken sorunlarla karşılaşıyorsanız aşağıdakileri de denetleyin:

- Doğru JRE'nin kurulup kurulmadığını denetleyin. Ek bilgi için bkz: Çizelge 20 sayfa 99.

Denetim Merkezi'ni *uygulamacık* olarak çalıştırırken sorunlarla karşılaşıyorsanız aşağıdakileri de denetleyin:

- Desteklenen bir tarayıcı kullandığınızı doğrulayın. Ek bilgi için bkz: Çizelge 20 sayfa 99.
- Denetim Merkezi'ne ilişkin tanılama ve izleme bilgileri için tarayıcınızın Java uçbirimi penceresine bakın.
- İstemci tarayıcısında CLASSPATH'ın tanımlanmamış olmasına dikkat edin. CLASSPATH'ın tanımlanmamış olduğunu doğrulamak için, bir komut penceresi açıp **SET CLASSPATH=** komutunu girin ve istemci tarayıcınızı bu komut penceresinden başlatın. Bir Windows NT ya da Windows 2000 ortamında CLASSPATH tanımlanmamış olsa da, aynı makinede bulunan bir Windows 9x kuruluşundaki autoexec.bat kütüğünden alınabileceğini unutmayın.
- Denetim Merkezi JDBC uygulamacığı sunucusunu çalıştıran makinedeki db2cc.htm kütüğünü kullandığınızı doğrulayın.
- Denetim Merkezi'nin DB2 istemcisinin yeri içinde çalıştığını ve DB2 istemcisinin de Denetim Merkezi JDBC uygulamacığı sunucusunun yerinde bulunduğunu unutmayın.

OS/390 için DB2 ve DB2 Connect Enterprise Edition Sunucularının Denetim Merkezi İle Denetlenmesi

Denetim Merkezi, OS/390 için DB2 Sürüm 5.1 ve üstü veritabanı sunucularını yönetmeleri gereken veritabanı denetimcilerine yeni yönetim işlevleri sağlanmak için büyük ölçüde geliştirilmiştir.

Ayrıca, Denetim Merkezi, DB2 Connect Enterprise Edition bağlantı sunucularının işletim ve başarımlı özelliklerinin yönetilmesini sağlayacak şekilde de geliştirilmiştir. OS/390 için DB2 sunucusu yönetimi ve yeni DB2 Connect izleme desteği birleşimi, OS/390 için DB2 sunucularıyla çalışan masaüstü ve Web uygulamalarına ilişkin olarak eksiksiz bir denetim ve izleme olanağı sağlar.

DB2 Denetim Merkezi, veritabanı denetimcilerinin yönettikleri çeşitli veritabanı sunucuları ve veritabanı nesneleri arasında kolayca dolaşmalarını sağlamak için bilinen "gezgin" arabirimini kullanır. Farenin sağ düğmesiyle etkinleştirilen bağlama duyarlı menüler, denetimcilerin veritabanı nesnelere özelliklerini değiştirmelerine ve komutları ve yardımcı programları başlatmalarına olanak sağlar.

Veritabanı nesnelere tüm DB2 ailesi sunucuları için tutarlı bir biçimde sunulur. Böylece, Windows NT, Windows 2000, UNIX ve OS/2 sunucuları üzerindeki OS/390 için DB2 ve DB2 Universal Database veritabanılarını yönetmeleri gereken denetimcilerin öğrenmeleri gereken şeyler büyük ölçüde azalmış olur. Denetim Merkezi sunucular arasında tutarlılığı korumakla birlikte, her DB2 sunucusuna özgü benzersiz yetenekleri gizlemez. Bu da, denetimcilere görevlerini her yönüyle gerçekleştirme olanağı verir.

DB2 Connect bağlantı sunucularını yönetme yeteneği, kullanıcı bağlantılarının yönetilmesi ve bağlantı sunucusunun çeşitli başarım öğelerine ilişkin istatistiklerin tutulmasıyla elde edilir. Örneğin, veritabanı denetimcileri belirli bir DB2 Connect sunucusuyla bağlanan tüm kullanıcıları ve bağlantı özelliklerini kolayca görebilirler.

Denetimciler, yürütülen SQL deyimlerinin ve hareketlerin sayısı, gönderilen ve alınan byte sayısı, hareketlerin yürütülme zamanı gibi çeşitli iş yükü ve başarım bilgilerini de toplayabilirler. Toplanan bu veriler, kolay anlaşılır canlı grafikler kullanılarak görüntülenebilir.

OS/390 için DB2 Sunucularının Denetim Merkezi için Hazırlanması

DB2 Denetim Merkezi, yönetim işlevlerinin çoğunu saklanmış yordamlarla sağlar. Bu nedenle, Denetim Merkezi'nin doğru çalışabilmesi için, Denetim Merkezi'nden yönetilecek her OS/390 için DB2 sunucusunda saklanmış yordamlar etkinleştirilmiş ve o sunucu için gereken saklanmış yordamlar kurulmuş olmalıdır.

Uygulama hizmeti ve gereken İşlev Değişikliği Tanıtıcıları (Function Modification Identifiers) için bkz: *DB2 for OS/390 Program Directory*.

Denetim Merkezi ile Çalışma

Bir sunucuyla ve veritabanlarıyla çalışabilmek için, Denetim Merkezi iş istasyonunda sunucuya ilişkin bilgileri kataloğa almanız gerekir. DB2 Denetim Merkezi yalnızca, Denetim Merkezi'nin çalıştığı iş istasyonunda kataloğa alınmış olan sunucular ve veritabanlarıyla çalışır. Windows ve OS/2 iş istasyonlarında bunu gerçekleştirmenin en kolay yolu, DB2 İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanmaktır.

Denetim Merkezi'ni çalıştırdıktan sonra, denetlemek istediğiniz sunucunun yanındaki artı imini tıklatın. Denetlemek istediğiniz veritabanı ya da bağlantı sunucusu nesnelere seçin ve nesne özellikleriyle çalışmak ya da nesne üzerinde işlem yapmak için nesneyi farenin sağ düğmesiyle tıklatın. **Yardım** (Help) düğmesini tıklatarak ya da **F1** tuşuna basarak, istediğiniz zaman çevrimiçi yardım bilgilerine erişebilirsiniz.

Diğer Bilgi Kaynakları

OS/390 için DB2'yi denetlemek üzere Denetim Merkezi'nin kullanılması konusunda ek bilgi edinmek için şu çevrimiçi kaynağa bakın:

<http://www.ibm.com/software/data/db2/os390/v6facts/db2cc.html>

OS/390 için DB2 Sürüm 6 ile ilgili eksiksiz bilgi edinmek için çevrimiçi kitaplığa bakın:

<http://www.ibm.com/software/data/db2/os390/v6books.html>

Saklanmış yordamlar ve OS/390 için Denetim Merkezi ile ilgili ek bilgi edinmek için şu siteye gidin: <http://www.ibm.com/software/data/db2/os390/cc390/>

Bölüm 9. Saklanmış Yordam Oluşturucunun Yapılandırılması

Bu kısımda, diğer Windows 32 bit geliştirme ortamlarına bir eklenti olarak IBM DB2 Stored Procedure Builder'in (IBM DB2 Saklanmış Yordam Oluşturucu) yapılandırılması açıklanmıştır. Bu kısım, Solaris sistemlerinde saklanmış yordam oluşturucunun çalıştırılmasına ilişkin JDK yapılandırma yönergelerini de içermektedir.

Saklanmış yordam oluşturucu (Stored Procedure Builder) DB2 Application Development Client'in (DB2 Uygulama Geliştirme İstemcisi) bir parçasıdır.

Saklanmış Yordam Oluşturucunun Microsoft Visual Basic İle Eklenti Olarak Çalışmak Üzere Yapılandırılması

Bu yönergeler, Windows 32 bit işletim sistemlerinde çalışan saklanmış yordam oluşturucu için geçerlidir.

DB2'yi kurduğunuzda sistemde Microsoft Visual Basic kurulu değilse, eklentiye Visual Basic'e kaydettirmek için aşağıdaki adımları izleyin:

1. `x:\sql11ib\bin\` dizinine geçin (burada `x:`, DB2'yi kurduğunuz sürücüdür) ve **db2spvb -addtoini** komutunu çalıştırın.
2. Visual Basic'i başlatın.
3. **Add-Ins** → **Add-In Manager** (Eklentiler - Eklenti Yöneticisi) öğelerini seçin. Add-In Manager penceresi açılır.
4. **IBM DB2 Stored Procedure Builder** öğesini seçin.
5. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Saklanmış yordam oluşturucu Add-Ins (Eklentiler) menüsüne eklenir.

Saklanmış Yordam Oluşturucunun Microsoft Visual C++ İle Eklenti Olarak Çalışmak Üzere Yapılandırılması

Bu yönergeler, Windows 32 bit işletim sistemlerinde çalışan saklanmış yordam oluşturucu için geçerlidir.

1. DB2'yi kurduğunuzda sistemde Microsoft Visual Studio kurulu değilse, eklentiye Visual Studio'ya kaydettirmek için aşağıdaki adımları izleyin:
 - Visual Studio 5 için, DB2SSPB.DLL kütüğünü `x:\sql11ib\bin` dizininden `y:\Program Files\DevStudio\SharedIDE\AddIn` dizinine kopyalayın; burada `x:` DB2'yi kurduğunuz sürücü ve `y:` Visual Studio 5'i kurduğunuz sürücüdür.
 - Visual Studio 6 için, DB2SPBVS.DLL kütüğünü `x:\sql11ib\bin` dizininden `y:\Program Files\Microsoft Visual Studio\Common\MSDev98\AddIns` dizinine kopyalayın; burada `x:` DB2'yi kurduğunuz sürücü ve `y:` Visual Studio 6'yı kurduğunuz sürücüdür.
2. Microsoft Visual C++ yazılımını başlatın.
3. **Tools** → **Customize** (Araçlar - Uyarla) öğelerini seçin. Customize penceresi açılır.
4. Customize penceresinde **IBM DB2 Stored Procedure Builder** öğesinin seçili olmasına dikkat edin.
5. **Close** (Kapat) düğmesini tıklatın.

Saklanmış yordam oluşturucu simgesi simge araç çubuğuna eklenir.

Saklanmış Yordam Oluşturucunun AIX ve Solaris Üzerinde Yapılandırılması

Saklanmış yordam oluşturucuyu AIX ya da Solaris üzerinde çalıştırabilmeniz için sisteminizde Java Development Kit (JDK) kurulu olmalıdır. DB2, sisteminizde Denetim Merkezi (Control Center) için kullanılacak bir Java Run-Time Environment (JRE) kurar; ancak bu JRE saklanmış yordam oluşturucuyu kullanmanıza izin vermez.

JDK'yi kurduktan sonra, yönetim ortamının veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünde yolunu tanımlayarak, DB2'nin JDK'nin yerini bilmesini sağlamanız gerekir. JDK'nin yolunu tanımlamak için aşağıdaki adımları izleyin:

1. Sistemde SYSADM yetkisiyle oturum açın. Ek bilgi için bkz: “Sistem Denetimi Grubuyla Çalışma” sayfa 374.
2. Veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünü güncellemek için şu komutu girin:

```
db2 update dbm cfg using jdk11_path /usr/java
```

Burada */usr/java*, JDK kuruluş yoludur.

3. Yönetim ortamının veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünü güncelledikten sonra, değişikliklerin yürürlüğe girmesi için yönetim ortamını durdurmalı ve yeniden başlatmalısınız. Yürürlükteki yönetim ortamına ilişkin veritabanı yöneticisini durdurmak ve başlatmak için şu komutları girin:

```
db2stop  
db2start
```

Bölüm 2. Sunucu İletişiminin Tanımlanması

Bölüm 10. Denetim Merkezi Kullanılarak Sunucu İletişimi Yapılandırılması

DB2 kurulduğunda sisteminizdeki iletişim protokollerinin çoğu otomatik olarak saptanır ve yapılandırılır. Bu bölümde, Denetim Merkezi (Control Center) kullanılarak, DB2 sunucusu iletişim yapısını ayarlarının kuruluşta sonra güncellenmesi açıklanmaktadır. Yeni bir iletişim protokolüne ilişkin destek eklenmesi de açıklanmıştır. Ağınıza yeni bir protokol eklediğinizde, sunucuda ilgili desteği yapılandırmanız gerektiğini unutmayın.

Not: DB2 Universal Database Enterprise - Extended Edition sunucusunda iletişim tanımlamak için Denetim Merkezi kullanılamaz.

Başlamadan Önce

Bu kısımdaki adımları tamamlamak için Denetim Merkezi'nin (Control Center) nasıl başlatılacağını bilmeniz gerekir. Ek bilgi için bkz: Ek A, "Temel Görev Bilgileri" sayfa 371.

Denetim Merkezi'ni kullanabilmek için, denetim sunucusunun çalışır durumda olmasına dikkat edin. Varsayılan olarak, kuruluş programı sizin için bir denetim sunucusu yaratmış ve yapılandırmıştır.

Denetim Merkezi ve İletişim Protokolleriyle İlgili Bilgiler

Denetim Merkezi (Control Center), DB2 veritabanlarını denetlemek için kullanılan bir grafik araçtır. Denetim Merkezi'nin iletişim tanımlama işlevi, sunucu yönetim ortamlarının kullanmak üzere yapılandırıldığı protokolleri ve yapısını değiştirgelerini görüntülemenizi sağlar. Bu işlev, yapılandırılmış bir protokolün değiştirge değerlerini değiştirmenizi, yeni protokol eklemenizi ve varolan protokolleri silmenizi de sağlar.

Sunucu sistemine yeni bir protokol için destek eklediğinizde, iletişim tanımlama işlevi yeni protokole ilişkin sunucu yönetim ortamı değiştirge değerlerini algılar ve yaratır. Bunları kabul edebilir ya da kullanmadan önce değiştirebilirsiniz. Varolan bir protokole ilişkin desteği sunucu sisteminden kaldırdığınızda, iletişim tanımlama işlevi kaldırılan protokolü algılar ve sunucu yönetim ortamı tarafından kullanılmayacak şekilde geçersiz kılar.

Ancak, algılanmayan bir protokolü de ekleyebilirsiniz; bu durumda, devam etmeden önce gereken tüm değiştirge değerlerini sizin sağlamanız gerekir.

İletişim tanımlama işlevi, sunucu sisteminde bir denetim sunucusunun çalışması koşuluyla, hem yerel, hem de uzak sunucu yönetim ortamlarında iletişim bakımı için kullanılabilir.

Bir yönetim ortamının iletişim ayarlarının değiştirilmesi, istemcideki veritabanı bağlantısı kataloglarını güncelleme gerektirebilir.

Bunu yapmak için aşağıdaki yöntemleri kullanabilirsiniz:

- İstemcide İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanarak, değiştirmek istediğiniz veritabanı bağlantısını seçin ve **Özellikler** düğmesini tıklatın. Değişiklikleri yapmanıza yardımcı olacak bir kılavuz başlar. CCA kullanılarak kataloga alma işlemine ilişkin ek bilgi için bkz: Bölüm 6, "İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 25.
- İstemcide komut satırı işlemcisi kullanarak, sunucuda değiştirilen değerlere göre, düğümü katalogdan çıkarın ve yeniden kataloga alın. Ek bilgi için bkz: Bölüm 7, "Komut Satırı İşlemcisi ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 35

Yerel Yönetim Ortamları için DB2 İletişimi Yapılandırılması

Yerel yönetim ortamları için iletişim yapılandırmak üzere aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Denetim Merkezi'ni (Control Center) başlatın. Ek bilgi için bkz: "DB2 Denetim Merkezi'nin Başlatılması" sayfa 371.
- Aşama 2. Yönetim ortamları klasörüne erişmek için sistem adının yanındaki **[+]** imini tıklatın.
- Aşama 3. Belirli bir sistemdeki yönetim ortamlarının listesini almak için, Databases (Veritabanları) ya da Gateway Connections (Ağ Geçidi Bağlantıları) klasörünü seçin ve **Instances** (Yönetim Ortamları) klasörünün yanındaki **[+]** imini tıklatın.
- Aşama 4. Yapılandırmak istediğiniz yönetim ortamını seçin ve farenin sağ düğmesini tıklatın.
- Aşama 5. Beliren menüde **Setup communications** (İletişim tanımla) seçeneğini belirleyin. İletişim tanımlama penceresi açılır.
- Aşama 6. İletişim tanımlama penceresini, seçtiğiniz yönetim ortamına ilişkin iletişim protokolleri yapılandırmak için kullanabilirsiniz. Çevrimiçi yardıma erişmek için **Help** (Yardım) düğmesini tıklatın ya da **F1** tuşuna basın.
- Aşama 7. Değişikliklerin yürürlüğe girmesi için yönetim ortamını durdurup yeniden başlatmanız gerekir.
 - a. Veritabanı yönetim ortamını durdurmak için, yönetim ortamını seçin, farenin sağ düğmesini tıklatın ve beliren menüde **Durdur** (Stop) seçeneğini belirleyin.
 - b. Veritabanı yönetim ortamını başlatmak için, yönetim ortamını seçin, farenin sağ düğmesini tıklatın ve beliren menüde **Başlat** (Start) seçeneğini belirleyin.

Uzak Yönetim Ortamları için DB2 İletişimi Yapılandırılması

Uzak yönetim ortamları için iletişim yapılandırmak üzere aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Denetim Merkezi'ni (Control Center) başlatın. Ek bilgi için bkz: "DB2 Denetim Merkezi'nin Başlatılması" sayfa 371.
- Aşama 2. İsteddiğiniz uzak yönetim ortamını içeren sistem listeleniyorsa, Instances (Yönetim Ortamları) klasörüne erişmek için sistem adının yanındaki **[+]** imini tıklatın. Sistemdeki yönetim ortamlarının listesini almak için Instances (Yönetim Ortamları) klasörünün yanındaki **[+]** imini tıklatın ve 13. adıma

- geçin. İstedığınız uzak yönetim ortamını içeren sistem listeleniyorsa, ancak istediğiniz yönetim ortamı o sistemin altında görünmüyorsa 8. adıma gidin.
- Aşama 3. Yapılandırmak istediğiniz uzak yönetim ortamını içeren sistem görüntülenmiyorsa, **Systems** (Sistemler) klasörünü seçin, farenin sağ düğmesini tıklatın ve **Add** (Ekle) seçeneğini belirleyin. Add System (Sistem Ekle) penceresi açılır.
- Aşama 4. Denetim Merkezi'ne sistem eklemek için aşağıdakilerden birini yapabilirsiniz:
- Bilinen sunucular için ağda arama yapın.
 - a. **Refresh** (Yenile) düğmesini tıklatın.
 - b. **System name** (Sistem adı) açılan listesinde, eklemek istediğiniz sistemi seçin.
 - a. İlgili protokole özgü bilgileri girin.
 - b. **Retrieve** (Al) düğmesini tıklatın.
- Aşama 5. Sistemi Denetim Merkezi (Control Center) penceresine eklemek için **Apply** (Uygula) düğmesini tıklatın.
- Aşama 6. **Close** (Kapat) düğmesini tıklatın.
- Aşama 7. Instances (Yönetim Ortamları) klasörüne erişmek için sistem adının yanındaki **[+]** imini tıklatın.
- Aşama 8. Yeni sisteme ilişkin **Instances** (Yönetim Ortamları) klasörünü seçin ve farenin sağ düğmesini tıklatın.
- Aşama 9. **Add** (Ekle) seçeneğini belirleyin. Add Instance (Yönetim Ortamı Ekle) penceresi açılır.
- Aşama 10. Kullanılabilir yönetim ortamlarının listesini almak için **Refresh** (Yenile) düğmesini tıklatın.
- Aşama 11. **Remote instance** (Uzak yönetim ortamı) açılan listesinde, eklemek istediğiniz yönetim ortamını seçin ve **Apply** (Uygula) düğmesini tıklatın.
- Aşama 12. **Close** (Kapat) düğmesini tıklatın.
- Aşama 13. Yapılandırmak istediğiniz veritabanını seçin ve farenin sağ düğmesini tıklatın.
- Aşama 14. Beliren menüde **Setup communications** (İletişim tanımla) seçeneğini belirleyin. İletişim tanımlama penceresi açılır.
- Aşama 15. İletişim tanımlama penceresini kullanarak, yönetim ortamına ilişkin iletişim protokolleri yapılandırabilirsiniz. Ek bilgi için **Help** (Yardım) düğmesini tıklatın.
- Aşama 16. Değişikliklerin yürürlüğe girmesi için yönetim ortamını durdurup yeniden başlatmanız gerekir.
- a. Bir yönetim ortamını durdurmak için, yönetim ortamını seçin, farenin sağ düğmesini tıklatın ve beliren menüde **Stop** (Durdur) seçeneğini belirleyin.
 - b. Bir yönetim ortamını başlatmak için, yönetim ortamını seçin, farenin sağ düğmesini tıklatın ve beliren menüde **Start** (Başlat) seçeneğini belirleyin.

Bölüm 11. Sunucu İletişimi Yapılandırmak için Komut Satırı İşlemcisi Kullanılması

Bu kısımda, sunucunuzun uzak istemci iş istasyonlarından gelen istekleri kabul edecek şekilde nasıl yapılandırılacağı açıklanmaktadır. Bu kısım, DB2 denetim sunucusunu iletişim için yapılandırırken dikkate alınması gerekenleri de içermektedir. Denetim Merkezi (Control Center) ve İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nın (CCA) bulma (Discovery) işlevi, denetim sunucusunun (Administration Server) protokol yapılandırmasına bağlıdır.

Bu kısımdaki yönergeleri aşağıdaki durumlarda kullanın:

- DB2 kurulurken algılanan bir iletişim protokolünden seçimi kaldırdıysanız
- DB2 kuruluş programını çalıştırdıktan sonra ağınıza iletişim protokolü eklediyseniz
- DB2 kuruluş programının algılayamadığı bir iletişim protokolünü kullanıyorsanız
- İşletim sisteminizin kendi kuruluş araçlarını kullanarak UNIX tabanlı bir DB2 ürünü kurduysanız

Bir yönetim ortamını iletişim için tanımlamak üzere Denetim Merkezi'nin iletişim tanımlama işlevini kullanabilirsiniz; ancak, bu işlev denetim sunucusu ya da DB2 Enterprise - Extended Edition sunucusu için iletişim tanımlamak üzere kullanılamaz. Denetim Merkezi kullanılarak iletişim tanımlanmasına ilişkin bilgi edinmek için bkz: Bölüm 10, “Denetim Merkezi Kullanılarak Sunucu İletişimi Yapılandırılması” sayfa 111.

DB2 komutlarının girilmesine ilişkin yönergeler için bkz: “Komut Merkezi Kullanılarak Komut Girilmesi” sayfa 372 ya da “Komut Satırı İşlemcisi Kullanılarak Komut Girilmesi” sayfa 373.

DB2COMM Kayıt Değişkeninin Tanımlanması

Sunucunuz koşut zamanlı olarak birden çok iletişim protokolünü destekleyebilir; ancak, kullanmak istediğiniz protokolleri etkinleştirmek yeterlidir.

db2comm kayıt değişkenini, desteklemek istediğiniz protokolle güncellemeniz gerekir.

db2comm kayıt değişkeni, veritabanı yöneticisi başlatıldığında hangi protokole ilişkin bağlantı yöneticilerinin etkinleştirileceğini belirler. Anahtar sözcükleri virgüllerle ayırarak, bu değişkeni birden çok iletişim protokolü için tanımlayabilirsiniz.

DB2 sunucunuz için, *DB2COMM* aşağıdaki anahtar sözcüklerin (birbirlerinden virgülle ayrılmış) herhangi bir birleşimi olabilir:

appc	APPC desteğini başlatır
ipxspx	IPX/SPX desteğini başlatır
netbios	NetBIOS desteğini başlatır
npip	NAMED PIPE (Veri Bağlantısı) desteğini başlatır (yalnızca Windows 32 bit işletim sistemleri)
tcPIP	TCP/IP desteğini başlatır

Denetim Merkezi ve İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nda sorun çıkmasını önlemek için, DB2 kaydında, *db2set* komutunu *-i* seçeneğiyle kullanarak *DB2COMM* değerini tanımlanmış olmasına dikkat edin. *DB2COMM* değerini tanımlamak için başka bir yol kullanmamanız önerilir. DB2 kaydına ilişkin ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

Yürürlükteki yönetim ortamına ilişkin *db2comm* kayıt değişkenini tanımlamak için **db2set DB2COMM=protokol_adlari** komutunu girin. *protokol_adlari* değiştirgesini, veritabanı yöneticisi başlatıldığında başlamasını istediğiniz protokolleri gösterecek şekilde ayarlayın.

Örneğin, veritabanı yöneticisinin APPC ve TCP/IP iletişim protokollerine ilişkin bağlantı yöneticilerini başlatmasını sağlamak için şu komutu girin:

```
db2set DB2COMM=appc,tcpip
db2stop
db2start
```

db2start komutu yeniden yayınlandığında, *db2comm* kayıt değiştirgesiyle belirtilen protokollere ilişkin bağlantı yöneticileri başlatılır.

Denetim sunucusu için iletişim tanımlıyorsanız **db2set** komutunu girin:

```
db2set DB2COMM=appc,tcpip -i DB2DAS00
db2admin stop
db2admin start
```

DB2DAS00, denetim sunucusunun adını gösterir. Denetim sunucusunun adından emin değilseniz şu komutu girin:

```
db2set DB2ADMINSERVER
```

db2comm kayıt değişkeni tanımlanmadıysa ya da boş değerli olarak tanımlandıysa, veritabanı yöneticisi başlatıldığında hiçbir protokol bağlantı yöneticisi başlatılmaz.

db2diag.log kütüğüne ilişkin ek bilgi için bkz: *Troubleshooting Guide*.

Şimdi sunucu iş istasyonunu aşağıdaki iletişim protokollerinden herhangi birini kullanmak üzere yapılandırmaya hazırsınız:

- Veri Bağlantıları - bkz: “Sunucuda Veri Bağlantısı Yapılandırılması.”
- TCP/IP - bkz: “Sunucuda TCP/IP'nin Yapılandırılması.”
- NetBIOS - bkz: “Sunucuda NetBIOS'un Yapılandırılması” sayfa 119.
- IPX/SPX - bkz: “Sunucuda IPX/SPX'in Yapılandırılması” sayfa 123.
- APPC - bkz: “Sunucuda APPC'nin Yapılandırılması” sayfa 127.

Sunucuda Veri Bağlantısı Yapılandırılması

Uzak sunucuya Veri Bağlantısı aracılığıyla erişebilmek için, daha önce hem istemci, hem de sunucu iş istasyonları için iletişim yazılımını kurmuş ve yapılandırmış olmanız gerekir. Altyapınıza ilişkin protokol gereksinimleri için bkz: “Yazılım Gereksinimleri” sayfa 4. İstemciniz ve sunucunuz için desteklenen iletişim protokollerini öğrenmek için bkz: “İstemci-Sunucu Bağlantısına İlişkin Olası Senaryolar” sayfa 9.

İlgili yönergeleri (“DB2COMM Kayıt Değişkeninin Tanımlanması” sayfa 115) okuyup gerçekleştirdiyseniz, denetim sunucusunu desteklemek üzere sunucuda Veri Bağlantısı iletişimini tanımlamak için başka herhangi bir işlem yapılması gerekmez.

Sunucuda TCP/IP'nin Yapılandırılması

Uzak sunucuya TCP/IP aracılığıyla erişebilmek için, daha önce hem istemci, hem de sunucu iş istasyonları için iletişim yazılımını kurmuş ve yapılandırmış olmanız gerekir. Altyapınıza ilişkin protokol gereksinimleri için bkz: “Yazılım Gereksinimleri” sayfa 4.

İstemciniz ve sunucunuz için desteklenen iletişim protokollerini öğrenmek için bkz: “İstemci-Sunucu Bağlantısına İlişkin Olası Senaryolar” sayfa 9.

Bu kısımdaki adımları tamamlamadan önce, “DB2COMM Kayıt Değişkeninin Tanımlanması” sayfa 115 kısmında belirtilen yönergeleri tamamlamayı unutmayın.

Denetim sunucusu için iletişim tanımlıyorsanız , sunucu yaratıldığında TCP/IP için yapılandırılmıştır (DB2'ye kayıtlı kapı numarası 523 kullanılarak). Denetim sunucusunun TCP/IP kullanılabilmesini sağlamak için başka herhangi bir işlem yapılması gerekmez.

TCP/IP iletişimi tanımlamak için aşağıdaki adımlar gereklidir:

Aşama 1. Değiştirge değerlerinin tanımlanması ve kaydedilmesi

Aşama 2. Sunucuda:

- Services kütüğünün güncellenmesi
- Veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünün güncellenmesi

TCP/IP protokolünün özellikleri nedeniyle, başka bir anasistemdeki bir ortakta bozukluk olduğu TCP/IP'ye hemen bildirilemeyebilir. Sonuç olarak, TCP/IP protokolünü (ya da sunucudaki ilgili aracıyı) kullanarak uzak bir DB2 sunucusuna erişen bir istemci uygulaması bazen askıda gibi görünebilir. DB2, bir bozukluk nedeniyle TCP/IP bağlantısının kesildiğini algılamak için TCP/IP SO_KEEPALIVE yuva seçeneğini kullanır.

TCP/IP bağlantınızda sorun çıkıyorsa, bu değiştirgenin ayarlanması ve sık görülen diğer TCP/IP sorunları konusunda bilgi edinmek için bkz: *Troubleshooting Guide*.

1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi

Yapılanış adımları boyunca ilerlerken, izleyen çizelgenin *Ayarlanan Değer* kolonuna veri girin. Bu protokolü yapılandırmaya başlamadan önce bazı değerleri girebilirsiniz.

Çizelge 21 (Sayfa 1 / 2). Sunucuda Gerekli Olan TCP/IP Değerleri

Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
Bağlantı kapısı <ul style="list-style-type: none">Bağlantı hizmeti adı (<i>svcname</i>)Kapı no/Protokol (<i>kapı_no/tcp</i>)	Services kütüğünde bulunması gereken değerler Bağlantı hizmeti adı isteğe bağlı herhangi bir ad olabilir, ancak Services kütüğü içinde benzersiz olmalıdır. DB2 Enterprise - Extended Edition kullanıyorsanız, bu numaraların FCM (Fast Communication Manager) tarafından kullanılan kapı numaralarıyla çakışmamasına dikkat edin. Bağlantı kapısı Services kütüğü içinde benzersiz olmalıdır.	sunucu1 3700/tcp	

Çizelge 21 (Sayfa 2 / 2). Sunucuda Gerekli Olan TCP/IP Değerleri			
Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
Hizmet adı (<i>svcname</i>)	Sunucuda veritabanı yöneticisi yapılış kütüğündeki hizmet adı değiştirgesini (<i>svcname</i>) güncellemek için kullanılan ad. Bir hizmet adı belirtildiyse, bu değer Services kütüğünde belirtilen bağlantı hizmeti adıyla aynı olması gerekir. Doğrudan kapı numarası belirttiyseniz, <i>svcname</i> alanında hizmet adı belirtmeniz gerekmez.	sunucu1	

2. Adım: Sunucunun Yapılandırılması

İzleyen adımlar, iş istasyonunuzun bu protokolü kullanarak istemcilerden gelen istekleri kabul edecek şekilde nasıl yapılandırılacağını açıklamaktadır. Örnek değerlerin yerine kendi değerlerinizi kullanın ve bunları taslağınıza kaydedin.

A. Services Kütüğünün Güncellenmesi

TCP/IP Services kütüğü, sunucu uygulamalarının istemci isteklerini dinleyeceği kapıları belirtir. Services kütüğünü güncellemek için aşağıdakilerden birini yapabilirsiniz:

- Services kütüğünü güncelleyin ve sunucunun gelen istemci isteklerini dinlemesini istediğiniz kapıları belirtin.
- *svcname* alanında doğrudan kapı numarası belirttiyseniz, Services kütüğünü güncelleyin.

Services kütüğünün yeri işletim sistemine bağlıdır:

OS/2 yol ETC ortam değişkeniyle belirtilir. Bu yolu çözmek için **set etc** komutunu girin.

UNIX /etc

Windows NT ve Windows 2000

\winnt\system32\drivers\etc

Windows 9x \windows

Bir metin düzenleyicisi kullanarak, TCP/IP desteği için Services kütüğüne bağlantı girişini ekleyin. Örneğin:

```
sunucu1 3700/tcp # DB2 bağlantı hizmeti kapısı
```

Burada:

sunucu1

Bağlantı hizmeti adıdır.

3700 Bağlantı kapı numarasıdır.

tcp Kullanmakta olduğunuz iletişim protokolüdür.

B. Veritabanı Yöneticisi Yapılanış Kütüğünün Güncellenmesi

Veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünü hizmet adı (*svcname*) değiştirilmesiyle güncellemelisiniz.

Veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünü güncellemek için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Sistemde oturum açmak için sistem denetimcisi (SYSADM) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğini kullanın. Ek bilgi için bkz: “Sistem Denetimi Grubuyla Çalışma” sayfa 374.
- Aşama 2. UNIX sunucusu kullanıyorsanız, aşağıda belirtildiği şekilde yönetim ortamını tanımlayın ve DB2 komut satırı işlemcisini çağırın:
 - a. Başlatma komut kütüğünü şu şekilde çalıştırın:

```
. INSTHOME/sqllib/db2profile    (Bash, Bourne ya da Korn kabuk için)
source INSTHOME/sqllib/db2cshrc (C kabuk için)
```

Burada *INSTHOME* yönetim ortamının ana dizinidir.
 - b. **db2** komutunu girerek DB2 komut satırı işlemcisini başlatın.
- Aşama 3. Aşağıdaki komutları girerek, veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünü hizmet adı (*svcname*) değiştirilmesiyle güncelleyin:

```
update database manager configuration using svcname svcname
db2stop
db2start
```

Örneğin, Services kütüğünde bağlantı hizmeti adı *sunucul* olarak belirtildiyse şu komutları girin:

```
update database manager configuration using svcname sunucul
db2stop
db2start
```


Kullanılan *svcname*, Services kütüğünde belirtilen bağlantı hizmeti adıyla eşleşmelidir.

Veritabanı yöneticisi durdurulup yeniden başlatıldığında, değişikliklerin yürürlüğe girip girmediğini görmek için veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünü inceleyin. Veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünü görüntülemek için şu komutu girin:

```
get database manager configuration
```

Sunucuda NetBIOS'un Yapılandırılması

Uzak sunucuya NetBIOS aracılığıyla erişebilmek için, daha önce hem istemci, hem de sunucu iş istasyonları için iletişim yazılımını kurmuş ve yapılandırmış olmanız gerekir. Altyapınıza ilişkin protokol gereksinimleri için bkz: “Yazılım Gereksinimleri” sayfa 4. İstemciniz ve sunucunuz için desteklenen iletişim protokollerini öğrenmek için bkz: “İstemci-Sunucu Bağlantısına İlişkin Olası Senaryolar” sayfa 9.

Bu kısımdaki adımları tamamlamadan önce, “DB2COMM Kayıt Değişkeninin Tanımlanması” sayfa 115 kısmında belirtilen yönergeleri tamamlamayı unutmayın.

NetBIOS iletişimi tanımlamak için aşağıdaki adımlar gereklidir:

- Aşama 1. Değiştirge değerlerinin tanımlanması ve kaydedilmesi
- Aşama 2. Sunucunun yapılandırılması:
 - a. NetBIOS arabiriminin yapılandırılması
 - b. Veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünün güncellenmesi

1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi

Yapılanış adımları boyunca ilerlerken, izleyen çizelgenin *Ayarlanan Değer* kolonuna veri girin. Bu protokolü yapılandırmaya başlamadan önce bazı değerleri girebilirsiniz.

<i>Çizelge 22. Sunucuda Gerekli Olan NetBIOS Değerleri</i>			
Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
Bağdaştırıcı numarası (<i>bağdaştırıcı_no</i>)	NetBIOS bağlantısı için kullanılacak yerel mantıksal bağdaştırıcı Bu değiştirge yapılandırılmazsa, sunucu 0 numaralı bağdaştırıcıyı kullanır.	0	
İş istasyonu adı (<i>nname</i>)	Sunucu iş istasyonunun NetBIOS adı. <i>nname</i> değeri kullanıcı tarafından seçilir ve ağ üzerindeki tüm NetBIOS düğümlerinde benzersiz olmalıdır. DB2 Enterprise - Extended Edition kullanıyorsanız, son 4 karakterin ağdaki tüm NetBIOS sunucu düğümlerinde benzersiz olmasına dikkat edin. İş istasyonu adlarına ilişkin ek bilgi için bkz: "İş İstasyonu Adı (<i>nname</i>) Kuralları" sayfa 421	sunucu1	

2. Adım: Sunucunun Yapılandırılması

İzleyen adımlar, iş istasyonunuzun bu protokolü kullanarak istemcilerden gelen istekleri kabul edecek şekilde nasıl yapılandırılacağını açıklamaktadır. Örnek değerlerin yerine kendi değerlerinizi kullanın ve bunları taslağımıza kaydedin.

A. NetBIOS Arabiriminin Yapılandırılması

DB2, sunucudaki NetBIOS kaynakları kullanımını denetlemek için kayıt değiştirgelerini kullanır. Varsayılan mantıksal bağdaştırıcı numarası olan 0 dışında bir değer belirtmek istediğinizde *db2nbadapters* kayıt değiştirgesini kullanın.

DB2 sunucusu için, **db2set db2nbadapters=bağdaştırıcı_no** komutunu girerek, *db2nbadapters* değıştirgesini tanımlayın. *bağdaştırıcı_no*, virgülle ayrılmış bağdaştırıcı numaralarından oluşan bir liste olabilir.

Denetim sunucusu için, **db2set db2nbadapters= bağdaştırıcı_no -i DB2DAS00** komutunu girerek, *db2nbadapters* değıştirgesini tanımlayın. *bağdaştırıcı_no*, virgülle ayrılmış bağdaştırıcı numaralarından oluşan bir liste olabilir.

Ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

Ağ yollarını bağdaştırıcı numaralarıyla eşleyen NetBIOS arabirimi yapılanışını görüntülemek ya da değıştirmek için aşağıdaki adımları izleyin:

- OS/2 için:
 - Aşama 1. **MPTS** simgesini çift tıklatın.
 - Aşama 2. **Configure** (Yapılandır) düğmesini tıklatın.
 - Aşama 3. **LAN adapters and protocols** (LAN bağdaştırıcıları ve protokoller) radyo düğmesini tıkladıktan sonra **Configure** (Yapılandır) düğmesini tıklatın.
 - Aşama 4. Current Configuration (Yürürlükteki Yapılanış) penceresinde **IBM OS/2 NETBIOS** girişıyle ilişkili mantıksal bağdaştırıcı numarasını kaydedin.
 - Aşama 5. NetBIOS ile ilişkili mantıksal bağdaştırıcı numarasını değıştirmek isterseniz, Current Configuration (Yürürlükteki Yapılanış) penceresinde **IBM OS/2 NetBIOS** girişini seçin ve **Change number** (Numarayı değıştir) düğmesini tıklatın.
 - Aşama 6. Bir mantıksal bağdaştırıcı numarası seçin ve **Change** (Değıştir) düğmesini tıklatın.
 - Aşama 7. Current Configuration (Yürürlükteki Yapılanış) penceresinde **IBM OS/2 NETBIOS** girişıyle ilişkilendirilen yeni mantıksal bağdaştırıcı numarasını taslağımıza kaydedin.
 - Aşama 8. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
 - Aşama 9. **Close** (Kapat) düğmesini tıklatın.
 - Aşama 10. **Exit** (Çık) düğmesini tıklatın.
 - Aşama 11. **Update CONFIG.SYS** (CONFIG.SYS kütüğünü güncelle) onay kutusunun seçili olmasına dikkat edin ve **Exit** (Çık) düğmesini tıklatın.
 - Aşama 12. **Exit** (Çık) düğmesini tıklatın.
 - Aşama 13. Network Settings Change (Ağ Ayarları - Değıştir) kutusu açılır. Değışikliklerin yürürlüğe girmesi için sistemi sona erdirip yeniden başlatmanız gerekir. Sisteminizi daha sonra sona erdirip yeniden başlatmak için **No** (Hayır) düğmesini tıklatın.
- Windows NT ve Windows 2000 için:
 - Aşama 1. **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın ve **Settings** → **Control Panel** (Ayarlar - Denetim Masası) öğelerini seçin.
 - Aşama 2. **Network** (İletişim Ağı) simgesini çift tıkladıktan sonra **Services** (Hizmetler) etiketini seçin.
 - Aşama 3. Network Services (Ağ Hizmetleri) penceresinde **NetBIOS Interface** (NETBIOS Arabirimi) simgesini seçtikten sonra **Properties** (Özellikler) düğmesini tıklatın.
 - Aşama 4. Ağ yollarını kaydırarak **Nbf** ile ilişkilendirilmiş mantıksal bağdaştırıcı numarasını bulun ve bu numarayı taslağımıza kaydedin. Bu bağdaştırıcı numarası **Nbf** ile ilişkilendirilmiş bir numaraysa ve değıştirmek istemiyorsanız 7 sayfa 122. adıma geçin.
 - Aşama 5. **Nbf** ile ilişkilendirilmiş mantıksal bağdaştırıcı numarasını değıştirmek için ilgili **LAN Number** değerini seçin ve **Edit** (Düzenle) düğmesini tıklatın.

Yeni bağdaştırıcı numarası olarak 0 değerini ya da *db2nbadapters* için belirlediğiniz değeri girin.

- Aşama 6. **Nbf** ile ilişkili yeni bağdaştırıcı numarasını taslağımıza kaydedin.
- Aşama 7. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- Aşama 8. **Close** (Kapat) düğmesini tıklatın. Network Settings Change (Ağ Ayarları Değişikliği) penceresi açılır.
- Aşama 9. Değişikliklerin yürürlüğe girmesi için sistemi sona erdirip yeniden başlatmanız gerekir. Sisteminizi şimdi sona erdirip yeniden başlatmak için **Yes** (Evet) düğmesini, sistemi daha sonra sona erdirip yeniden başlatmak için **No** (Hayır) düğmesini tıklatın.

Her bağdaştırıcı numarası bir ağ yoluyla benzersiz olarak ilişkilendirilmelidir. Windows NT ve Windows 2000'de, farklı ağ yolları için aynı bağdaştırıcı numarasını belirtmenizi engelleyen yerleşik bir denetim özelliği vardır. 0 bağdaştırıcı numarasını kullanan bir ağ yolu varsa, o yola farklı bir numara atayın. (Geçerli bağdaştırıcı numaraları 0 ile 255 aralığındadır.) Böylece, **Nbf** değerine karşılık gelen bağdaştırıcı numarası olarak 0 seçilebilir. Değişiklikleri onaylamak için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

B. Veritabanı Yöneticisi Yapılanış Kütüğünün Güncellenmesi

Veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünü sunucunun iş istasyonu adı (*nname*) değiştirilmesiyle güncellemelisiniz.

Veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünü güncellemek için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Sistemde oturum açmak için sistem denetimcisi (SYSADM) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğini kullanın. Ek bilgi için bkz: "Sistem Denetimi Grubuyla Çalışma" sayfa 374.
- Aşama 2. Aşağıdaki komutları girerek, veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünü sunucunun iş istasyonu adı (*nname*) değiştirilmesiyle güncelleyin:

```
update database manager configuration using nname nname
db2stop
db2start
```

Örneğin, sunucunun iş istasyonu adı (*nname*) *sunucu1* ise şu komutu kullanın:

```
update database manager configuration using nname sunucu1
db2stop
db2start
```

Veritabanı yöneticisi durdurulup yeniden başlatıldığında, değişikliklerin yürürlüğe girip girmediğini görmek için veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünü inceleyin. Veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünü görüntülemek için şu komutu girin:

```
get database manager configuration
```

Denetim sunucusunu NetBIOS için yapılandırıyorsanız, denetim sunucusu yapılanış kütüğünü güncellemeniz gerekir. Şu komutu kullanın:

```
update admin configuration using nname nname
db2admin stop
db2admin start
```

DB2'nin NetBIOS ile Otomatik Olarak Başlatılması (yalnızca Windows NT)

NetBIOS protokolünüz sunucuyu (ya da DB2 Enterprise - Extended Edition'da yönetim ortamını bulandıran makineyi) kurduğunuzda yapılandırıldıysa, kuruluş programı sunucu ve denetim sunucusu için otomatik olarak bir NetBIOS bağımlılığı oluşturmuştur. Yeni yönetim ortamları için NetBIOS bağımlılığını el ile tanımlamanız gerekir.

Bu bağımlılığı tanımlamak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. `x:\sql\lib\bin` dizinine geçin; x: sunucunun kurulu olduğu sürücüdür.

Aşama 2. **db2depnb** komutunu şu şekilde girin:

```
db2depnb yön_ortamı_adı
```

yön_ortamı_adi, bağımlılığı tanımlamak istediğiniz yönetim ortamının adıdır.

Bu komut, başlatma sırasında bir bağımlılık oluşturur ve NetBIOS'un DB2 yönetim ortamı başlamadan önce başlamasını sağlar.

NetBIOS protokolünü ağıңызdan kaldırırsanız, kuruluş sırasında oluşturulan ek yönetim ortamları için sizin oluşturduğunuz bağımlılıkları **kaldırmanız gerekir**. Bu bağımlılıkların kaldırılmaması, NetBIOS protokolünün ağdan kaldırılmasından sonra DB2 çalıştırılırken sorun çıkmasına neden olabilir.

Bir bağımlılığı kaldırmak için, **db2depnb** komutunu şu şekilde girin:

```
db2depnb yön_ortamı_adı /r
```

yön_ortamı_adi, ilgili bağımlılığı kaldırmak istediğiniz yönetim ortamının adıdır.

Sunucuda IPX/SPX'in Yapılandırılması

Uzak bir veritabanı sunucusuna IPX/SPX iletişim yazılımı aracılığıyla erişebilmek için, daha önce hem istemci, hem de sunucu iş istasyonları için iletişim yazılımını kurmuş ve yapılandırmış olmanız gerekir. Altyapınıza ilişkin protokol gereksinimleri için bkz: “Yazılım Gereksinimleri” sayfa 4. İstemciniz ve sunucunuz için desteklenen iletişim protokollerini öğrenmek için bkz: “İstemci-Sunucu Bağlantısına İlişkin Olası Senaryolar” sayfa 9.

Bu kısımdaki adımları tamamlamadan önce, “DB2COMM Kayıt Değişkeninin Tanımlanması” sayfa 115 kısmında belirtilen yönergeleri tamamlamayı unutmayın. Sunucunuzun altyapısına bağlı olarak, IPX/SPX istemci iletişimini doğrudan adresleme ya da kütük sunucusu adresleme yöntemiyle destekleyebilirsiniz.

Doğrudan Adresleme:

İstemciyi sunucu yönetim ortamına bağlamak için, sunucu yönetim ortamının IPX/SPX ağlar arası adresi doğrudan belirtilir (NetWare kütük sunucusu atlanır). Bu yöntem kullanıldığında ağda NetWare kütük sunucusu olması gerekli değildir. Bir sunucuya yalnızca doğrudan adresleme yöntemini kullanan istemciler erişecekse, sunucuyu bu adresleme yöntemi için yapılandırın.

Kütük Sunucusu Adresleme:

Sunucu yönetim ortamı adresini NetWare kütük sunucusuna kaydeder. İstemci sunucu yönetim ortamına NetWare kütük sunucusunda saklanan adresle bağlanır. Sunucuya kütük sunucusu ve/ya da doğrudan adresleme kullanan istemciler erişecekse, sunucuyu bu adresleme yöntemi için yapılandırın.

Sunucunuza ilişkin desteklenen IPX/SPX adresleme yöntemlerinin listesi için bkz: Çizelge 23 sayfa 124. DB2 istemcilerine ilişkin desteklenen IPX/SPX adresleme yöntemlerinin listesi için bkz: Çizelge 14 sayfa 53.

Sunucu	Doğrudan Adresleme	Kütük Sunucusu Adresleme
AIX	*	*
HP-UX	Desteklenmiyor	
Linux	Desteklenmiyor	
OS/2	*	*
Solaris	*	
Windows NT	*	
Windows 2000	*	

IPX/SPX iletişimi tanımlamak için aşağıdaki adımlar gereklidir:

Aşama 1. Değiştirge değerlerinin tanımlanması ve kaydedilmesi

Aşama 2. Sunucunun yapılandırılması:

- Veritabanı yöneticisi yapılış kütüğünün güncellenmesi
- Sunucunun NetWare kütük sunucusuna kaydettirilmesi (yalnızca kütük sunucusu adresleme yöntemi için)

1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi

Yapılış adımları boyunca ilerlerken, izleyen çizelgenin *Ayarlanan Değer* kolonuna veri girin. Bu protokolü yapılandırmaya başlamadan önce bazı değerleri girebilirsiniz.

Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
Kütük sunucusu adı (<i>FILESERVER</i>)	<p>Doğrudan Adresleme: * değeri doğrudan adresleme yöntemini kullandığınızı belirtir.</p> <p>Kütük Sunucusu Adresleme: Veritabanı sunucusu yönetim ortamının kayıtlı olduğu NetWare kütük sunucusunun adı. Bu değiştirge büyük harfle girilmelidir.</p>	<p>Doğrudan Adresleme</p> <p>*</p> <p>Kütük Sunucusu Adresleme</p> <p>DB2INST1</p>	

Çizelge 24 (Sayfa 2 / 2). Sunucuda Gerekli Olan IPX/SPX Değerleri

Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
DB2 sunucusu nesne adı (<i>OBJECTNAME</i>)	<p>Doğrudan Adresleme: * değeri doğrudan adresleme yöntemini kullandığımızı belirtir.</p> <p>Kütük Sunucusu Adresleme: NetWare kütük sunucusunda nesne <i>OBJECTNAME</i> olarak gösterilen veritabanı yöneticisi sunucusu yönetim ortamı. Sunucunun IPX/SPX ağlar arası adresi bu nesnede saklanır ve bu nesneden alınır.</p> <p>Bu değiştirge büyük harfle girilmeli ve NetWare kütük sunucusu sisteminde benzersiz olmalıdır.</p>	<p>Doğrudan Adresleme</p> <p>*</p> <p>Kütük Sunucusu Adresleme</p> <p>NETWSRV</p>	
Yuva numarası (<i>IPX_SOCKET</i>)	<p>Sunucunun ağlar arası adresindeki bağlantı uç noktasını gösterir. Tüm sunucu yönetim ortamları ve iş istasyonunda çalışan tüm IPX/SPX uygulamaları içinde benzersiz olmalıdır. Bu numara onaltılı biçimde girilir.</p> <p>DB2, 0x879E - 0x87A1 aralığındaki genel kabul gören yuvalar için Novell ile anlaşmıştır. Sunucu makinede 4'ten fazla yönetim ortamı çalıştıracaksanız, 0x0000 olmayan ya da 0x4000 - 0x7FFF devingen yuva aralığında ya da 0x8000 - 0x9100 aralığında bulunmayan (bunlar çeşitli uygulamalara kaydedilmiş, genel kabul gören yuvalardır) bir yuva numarası seçerek, 5. ve sonraki yönetim ortamları için yuva çakışmalarını önlemelisiniz. Bu değiştirgenin üst sınır değeri 0xFFFF'dir.</p>	879E (varsayılan değer)	
IPX/SPX Ağlar Arası Adresi	Bir istemciyi doğrudan adresleme kullanarak sunucuyla iletişim kuracak şekilde yapılandırırken gereken ağlar arası adres.	09212700.400011527745.879E	

Belirtilen karakterler kütük sunucusu (*FILESERVER*) ya da DB2 sunucusu nesne adı (*OBJECTNAME*) değiştirgelerinde geçerli değildir: / \ : ; , * ?

2. Adım: Sunucunun Yapılandırılması

İzleyen adımlar, iş istasyonunuzun bu protokolü kullanarak istemcilerden gelen istekleri kabul edecek şekilde nasıl yapılandırılacağını açıklamaktadır. Örnek değerlerin yerine kendi değerlerinizi kullanın ve bunları taslağınıza kaydedin.

A. Veritabanı Yöneticisi Yapılanış Kütüğünün Güncellenmesi

Veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünü kütük sunucusu (*FILESERVER*), DB2 sunucusu nesne adı (*OBJECTNAME*) ve yuva numarası (*IPX_SOCKET*) değiştirgelerıyla güncellemelisiniz.

Veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünü güncellemek için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Sistemde oturum açmak için sistem denetimcisi (SYSADM) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğini kullanın. Ek bilgi için bkz: “Sistem Denetimi Grubuyla Çalışma” sayfa 374.

Aşama 2. UNIX sunucusu kullanıyorsanız, aşağıda belirtildiği şekilde yönetim ortamını tanımlayın ve DB2 komut satırı işlemcisini çağırın:

a. Başlatma komut kütüğünü şu şekilde çalıştırın:

```
. INSTHOME/sqllib/db2profile    (Bash, Bourne ya da Korn kabuk için)
source INSTHOME/sqllib/db2cshrc (C kabuk için)
```

Burada *INSTHOME* yönetim ortamının ana dizinidir.

b. **db2** komutunu girerek DB2 komut satırı işlemcisini başlatın.

Aşama 3. Veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünde, kütük sunucusu (*FILESERVER*), DB2 sunucusu nesne adı (*OBJECTNAME*) ve yuva numarası (*IPX_SOCKET*) değiştirgelerini güncellemek için şu komutları girin:

```
update dbm cfg using fileserver FILESERVER objectname OBJECTNAME \
ipx_socket IPX_SOCKET
db2stop
db2start
```

Not: Denetim sunucusu (Administration Server) yönetim ortamını (DAS) yapılandırıyorsanız, **db2 update adm cfg** komutunu girerek, denetim sunucusunun yapılanış kütüğünü güncellemeniz gerekir. Denetim sunucusunun, bu yapılanış kütüğünü güncellerken kullanılması gereken, ayrılmış bir IPX yuvası (*879A*) vardır.

Doğrudan Adresleme

Örneğin, yuva numarası (*IPX_SOCKET*) değiştirgesi için *87A2* değerini seçtiyseniz şu komutu kullanın:

```
update dbm cfg using fileserver * objectname * ipx_socket 879F
db2stop
db2start
```

Kütük Sunucusu Adresleme

Örneğin, kütük sunucusunun (*FILESERVER*) adı *NETWSRV*, DB2 sunucusunun nesne adı (*OBJECTNAME*) *DB2INST1* ise ve yuva numarası (*IPX_SOCKET*) değiştirgesi için *879F* değerini seçtiyseniz şu komutu kullanın:

```
update dbm cfg using fileserver NETWSRV objectname DB2INST1 \
ipx_socket 879F
db2stop
db2start
```

Veritabanı yöneticisi durdurulup yeniden başlatıldığında, değişikliklerin yürürlüğe girip girmediğini görmek için veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünü inceleyin. Veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünü görüntülemek için şu komutu girin:

```
get database manager configuration
```


Yalnızca doğrudan adreslemeyi kullanan istemcileri desteklemeyi planlıyorsanız, düğümü istemcide kataloğa alırken, DB2 sunucusu nesne adı olarak sunucunun IPX/SPX ağlar arası adresini girmeniz gerekir.

OBJECTNAME değiştirgesinin değerini saptamak için, sunucuda **db2ipxad** komutunu girin. Bu komut UNIX altyapılarında `sql11b/bin/` dizininde, UNIX dışındaki altyapılarda `sql11b\bin\` dizininde bulunur.

Komutun döndürdüğü sonucu, IPX/SPX istemcisi yapılandırırken kullanmak üzere taslağınıza kaydedin.

Yalnızca doğrudan adreslemeyi kullanan istemcileri desteklemeyi planlıyorsanız, sunucunuzun gelen IPX/SPX iletişimi için yapılandırılması tamamlanmıştır.

B. Sunucu Yönetim Ortamının NetWare Kütük Sunucusuna Kaydettirilmesi (Kütük Sunucusu Adresleme için)

veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğü IPX/SPX değiştirgeleriyle güncellendikten *sonra* sunucunun kaydettirilmesi gerekir. Sunucu yönetim ortamını NetWare kütük sunucusuna kaydettirmek için, komut satırı işlemcisinde şu komutu girin:

```
register db2 server in nwindery user USERNAME password PASSWORD
```


IPX/SPX yapılanış değiştirgelerini ya da DB2 IPX/SPX ağlar arası adresini değiştirmek isterseniz, değişiklikleri yapmadan önce sunucu yönetim ortamının kayıttan çıkarmalı, değişiklikler yapıldıktan sonra yeniden kaydettirmelisiniz.

Notlar:

1. *USERNAME* (kullanıcı adı) ve *PASSWORD* (parola) BÜYÜK HARFLE belirtilmelidir.
2. *USERNAME* (kullanıcı adı) ve *PASSWORD* (parola), NetWare kütük sunucusunda oturum açmak için kullanılır ve gözetimci/denetimci (Supervisor/Administrator) ya da çalışma grubu yöneticisi (Workgroup Manager) güvenlik eşdeğerine sahip olmalıdır.
3. Dizin hizmetlerini (Directory Services) kullanan ve "bindery" öykünmesi yeteneği sağlayan bir NetWare 4.x kütük sunucusunda kayıt yaptıracaksanız, kullanılan kullanıcı adı (*USERNAME*), "bindery" öykünmesi gerçekleştirirken dizin hizmetleri tarafından kullanılan yürürlükteki bağlamla aynı bağlam içinde yaratılmış olmalıdır. Kullanılmakta olan "bindery" öykünmesi bağlamı, NetWare 4.x kütük sunucusundaki "bindery" öykünmesi ayarına bakılarak (örneğin, SERVMAN yardımcı programıyla) saptanabilir. Ek bilgi için IPX/SPX belgelerinize bakın.

Sunucuda APPC'nin Yapılandırılması

Bu kısım, bir DB2 Connect ya da DB2 Universal Database sunucusunda gelen istemci bağlantıları için APPC iletişiminin nasıl tanımlanacağını açıklamaktadır. Uzak sunucuya APPC aracılığıyla erişebilmek için, daha önce hem istemci, hem de sunucu iş istasyonları için iletişim yazılımını kurmuş ve yapılandırmış olmanız gerekir. Bu bağlantılar, DB2 istemcisi çalıştıran iş istasyonlarından, anasistem veritabanı istemcilerinden ya da AS/400 veritabanı istemcilerinden gelebilir.

Altyapınıza ilişkin protokol gereksinimleri için bkz: “Yazılım Gereksinimleri” sayfa 4. İstemciniz ve sunucunuz için desteklenen iletişim protokollerini öğrenmek için bkz: “İstemci-Sunucu Bağlantısına İlişkin Olası Senaryolar” sayfa 9.

Bu kısımdaki adımları tamamlamadan önce, “DB2COMM Kayıt Değişkeninin Tanımlanması” sayfa 115 kısmında belirtilen yönergeleri tamamlamayı unutmayın.

APPC iletişimi tanımlamak için aşağıdaki adımlar gereklidir:

- Aşama 1. Değiştirge değerlerinin tanımlanması ve kaydedilmesi
- Aşama 2. Sunucunun yapılandırılması
 - a. Veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünün güncellenmesi
 - b. APPC iletişim altsistemini yapılandırılması

1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi

Sunucuyu yapılandırmadan önce, şu taslağın kopyalarında *Ayarlanan Değer* kolonuna veri girin: Çizelge 25. Daha sonra, gelen bağlantılar için APPC iletişimini yapılandırmak üzere bu taslağı kullanabilirsiniz. Yapılandırma sırasında, yapılanış yönergeleriyle taslaktaki değerleri ilişkilendirmek için belirtilen numaralardan (örneğin, **1**) yararlanarak, yönergelerde gösterilen örnek değerlerin yerine, taslaktaki kendi değerlerinizi kullanın.

Taslakta ve yapılanış yönergelerinde, gerekli yapılanış değiştirmelerine ilişkin örnek ya da önerilen değerler gösterilir. Diğer değiştirmeler için iletişim programının varsayılan değerlerini kullanın. Ağ yapılanışınız yönergelerde kullanılanlardan farklıysa, ağınıza uygun değerleri ağ denetimcinizden öğrenin.

Çizelge 25. Sunucuda Gerekli Olan APPC Değerleri

Bşv #	Sunucudaki Ad	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
1	Ağ tanıtıcısı	SPIFNET	
2	Yerel denetim noktası adı	NYX1GW	
3	Yerel düğüm ya da Düğüm tanıtıcısı	071 27509	
4	Yerel LU adı	NYX1GW0A	
5	Yerel LU diğer adı	NYX1GW0A	
6	Kip adı	IBMRDB	
7	Hizmet TP adı	X'07'6DB	
8	Uygulama TP adı	DB2DRDA	

Bağlanacağımız her sunucu için, taslağın bir kopyasını aşağıda belirtilen şekilde doldurun:

1. Ağ tanıtıcısı (Network ID) (**1**) için, sunucu iş istasyonundaki ağ adını saptayın.
2. Sunucu iş istasyonu için kullanılacak Yerel denetim noktası adı ya da Denetim noktası mantıksal birimi (Local Control Point name ya da Control Point LU) (**2**) değerini saptayın. Bu değer genellikle sistemin yerel düğüm (Local node) ya da fiziksel birim (Physical Unit) adıyla aynıdır.
3. Yerel düğüm ya da Düğüm tanıtıcısı (Local node ya da Node ID) (**3**) için, sunucu iş istasyonunun IDBLK ve IDNUM değerlerini saptayın. Varsayılan değer sizin için uygun olabilir ya da gereken değerleri ağ ya da sistem denetimcinizden alabilirsiniz.
4. Sunucu tarafından kullanılacak Yerel mantıksal birim adı (Local LU name) (**4**) değerini saptayın. Çok siteli güncellemeleri (iki aşamalı kesinleştirme) yönetmek için Syncpoint Manager (SPM) kullanıyorsanız, yerel mantıksal birimin (LU) SPM için

kullanılan mantıksal birim olması gerekir. Bu durumda, o LU aynı zamanda denetim noktası LU olamaz.

5. Yerel mantıksal birim diğer adı (Local LU alias) (**5**) için, genellikle yerel mantıksal birim adıyla (**4**) aynı değer kullanılır.
6. Kip adı (Mode name)(**6**) için, varsayılan değer olan IBMDRB genellikle yeterlidir.
7. Hizmet hareket işleme programı adı (Service TP name) (**7**) ve Uygulama hareket işleme programı adı (Application TP name) (**8**) için, en çok 64 karakterlik bir ad seçin ya da varsayılan hareket işleme programları olan X'07'6DB ve DB2DRDA değerlerini kullanın.

Taslağınızda yer alan aşağıdaki değerleri, bağlantı kabul edeceğiniz her istemci için iletişim ve izin tanımlamakta kullanılmak üzere not edin:

- Ağ tanıtıcısı (**1**)
- Yerel denetim noktası adı (**2**)
- Yerel mantıksal birim adı (**4**)
- Kip adı (**6**)
- Hareket işleme programı (TP) (**7**) ya da (**8**)

2. Adım: Sunucunun Yapılandırılması

Bu kısım, sunucuda APPC'nin nasıl yapılandırılacağını açıklamaktadır. Örnek değerlerin yerine, taslağınıza kaydettiğiniz kendi değerlerinizi koyun.

A. Veritabanı Yöneticisi Yapılanış Kütüğünün Güncellenmesi

Tek bir DB2 yönetim ortamı için yalnızca varsayılan hareket işleme programlarını (TP'ler) kullanmak istiyorsanız, *tpname* veritabanı yöneticisi yapılanış değiştirgesini yapılandırmanız gerekmez. Bu adımı atlayın ve şu kısma geçin: “B. APPC İletişim Altsisteminin Yapılandırılması” sayfa 130.

Varsayılan hareket işleme programı (TP) adları şunlardır: DB2DRDA ve X'07'6DB. Bir DB2 yönetim ortamını varsayılan TP'lerden (ya da onlara ek olarak) başka bir TP'yi dinleyecek şekilde yapılandırmak için, *tpname* veritabanı yöneticisi yapılanış değiştirgesini yapılandırmanız gerekir. Sunucuda birden çok yönetim ortamı varsa, benzersiz bir TP adı da yapılandırmanız gerekir.

Veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünü hareket işleme programı adıyla (**8**) güncellemek için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Sistemde oturum açmak için sistem denetimcisi (SYSADM) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğini kullanın. Ek bilgi için bkz: “Sistem Denetimi Grubuyla Çalışma” sayfa 374.

Aşama 2. UNIX sunucuları için, yönetim ortamını tanımlayın ve DB2 komut satırı işlemcisini çağırın:

a. `db2profile` ya da `db2cshrc` komutunu belirtilen şekilde girin:

```
. INSTHOME/sql/lib/db2profile    (Bourne ya da Korn kabuk için)
source INSTHOME/sql/lib/db2cshrc (C kabuk için)
```

Burada *INSTHOME* yönetim ortamının ana dizinidir.

b. **db2** komutunu girerek DB2 komut satırı işlemcisini başlatın.

Aşama 3. Aşağıdaki komutları girerek, veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünü sunucunun hareket işleme programı adıyla (*tpname*) güncelleyin:

```
update dbm cfg using tpname tpname
db2stop
db2start
```

Örneğin, sunucunun hareket işleme programı adı DB2DRDA ise şu komutları kullanın:

```
update dbm cfg using tpname DB2DRDA
db2stop
db2start
```

Denetim sunucusunu APPC kullanmak üzere yapılandırıyorsanız, denetim sunucusu yapılış kütüğünü de güncellemeniz gerekir. Denetim sunucusunun hareket işleme programı adı DB2ADMIN ise şu komutu girin:

```
update admin configuration using tpname DB2ADMIN
db2admin stop
db2admin start
```

Sunucunuz, APPC kullanarak bağlantıları kabul eden birden çok yönetim ortamı içeriyorsa, her yönetim ortamı, dinleyeceği benzersiz bir hareket işleme programı gerektirir. Varsayılan TP'leri bu yönetim ortamlarından yalnızca biri dinleyebilir. Varsayılan TP'leri hangi yönetim ortamının dinleyeceğini DB2SERVICETPINSTANCE kayıt değiştirgesi belirler (OS/2, Windows NT, Windows 2000 ya da AIX üzerinde). Bu değişken, varsayılan TP'leri dinlemesini istediğiniz yönetim ortamının adına ayarlanmalı ve belirli bir makinedeki tüm yönetim ortamlarının bu değeri alabilmesi için genel olarak tanımlanmalıdır.

Örneğin, DB2SERVICETPINSTANCE değişkenini genel olarak tanımlamak ve MYINST1 yönetim ortamının varsayılan hareket işleme programlarını dinlemesini sağlamak için şu komutu girin:

```
db2set -g DB2SERVICETPINSTANCE=MYINST
```

Aşağıdaki sunucu yapılışını düşünebilir:

- Sunucuda iki yönetim ortamı tanımlı: MYINST1 ve MYINST2.
- MYINST1 için, *tpname* değiştirgesi MYTP1 değerine ayarlı.
- MYINST2 için, *tpname* değiştirgesi MYTP2 değerine ayarlı.
- DB2SERVICETPINSTANCE MYINST1 değerine ayarlı.

Bu yapılışta, MYINST1 yönetim ortamı, varsayılan DB2DRDA ve X'07'6DB hareket işleme programlarına *ek olarak* MYTP1 adlı hareket işleme programını da dinler. MYINST2 yönetim ortamıysa, MYTP2 hareket işleme programını dinlemeye devam eder.

Bu kayıt değeri genel olarak tanımlanmadıysa ve APPC bağlantılarını desteklemek için birden çok yönetim ortamı yapılandırıldıysa, önceden kestirilemeyen sonuçlar oluşabilir; yani, varsayılan hareket işleme programlarını hangi yönetim ortamının dinlediği kestirilemeyebilir.

B. APPC İletişim Altsisteminin Yapılandırılması

DB2 sunucunuzu APPC kullanarak uzak istemci bağlantılarını kabul edecek şekilde yapılandırmak için, APPC iletişim altsisteminin sunucunun kullanacağı hareket işleme programını destekleyecek şekilde güncellemeniz gerekir.

İşletim sisteminize ilişkin APPC gelen istemci bağlantısı yönergelerini içeren kısma gidin:

- “AIX için IBM eNetwork Communications Server'in Yapılandırılması” sayfa 131
- “Windows NT için IBM eNetwork Communications Server'in Yapılandırılması” sayfa 136
- “OS/2 için IBM eNetwork Communications Server'in Yapılandırılması” sayfa 139
- “Windows NT için IBM eNetwork Kişisel İletişim'in Yapılandırılması” sayfa 144
- “Windows NT için Microsoft SNA Server'in Yapılandırılması” sayfa 148
- “Solaris için SunLink SNA'nın Yapılandırılması” sayfa 150

AIX için IBM eNetwork Communications Server'in Yapılandırılması: Bu bölümde, AIX için IBM eNetwork Communications Server'in (CS/AIX) gelen APPC istemci bağlantılarını kabul edecek şekilde nasıl yapılandırılacağı açıklanmaktadır. CS/AIX bu amaç için desteklenen tek üründür. Başlamadan önce iş istasyonunuzda CS/AIX'in kurulu olduğunu doğrulayın.

Ortamınızın tanımlanmasına ilişkin ek bilgi edinmek için CS/AIX ile sağlanan çevrimiçi yardıma bakın:

İzleyen adımlarda şunlar varsayılmıştır:

- CS/AIX paketinin temel kuruluşu tamamlandı.
- AIX için DB2 Connect ya da DB2 Universal Database kuruldu.
- Kullanıcı "root" yetkisiyle oturum açtı.

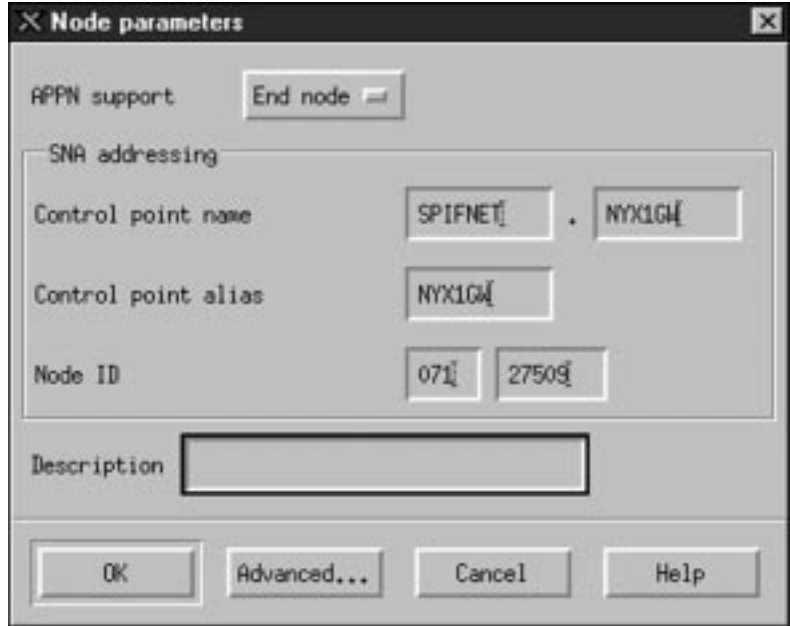
Aşağıdaki adımlar için taslaktaki *Ayarlanan Değer* girişlerini kullanın (bkz: Çizelge 25 sayfa 128).

DB2, gelen APPC bağlantılarını kabul etmek için gerekli hareket işleme programı değiştirleriyle CS/AIX'i otomatik olarak yapılandırır. Bu yönergeler, APPC iletişimini gelen bağlantılar için yapılandırmak üzere kullanacağımız diğer adımları açıklamaktadır.

CS/AIX'i gelen APPC bağlantılarını kabul edecek şekilde yapılandırmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Sistemde "root" yetkisiyle oturum açın ve `/usr/bin/X11/xsnaadmin` programını başlatın. Sunucuya ilişkin Node (Düğüm) penceresi açılır.
- Aşama 2. Düğüm Tanımlanması
 - a. Menü çubuğunda **Services->Configure Node Parameters** (Hizmetler - Düğüm Değiştiricilerini Yapılandır) öğelerini seçin. Node Parameters (Düğüm Değiştiricileri) penceresi açılır.

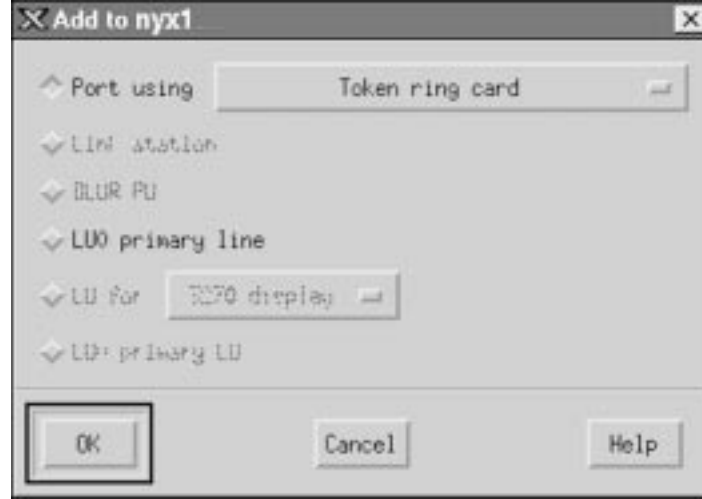

- b. **APPN support** (APPN desteği) açılan kutusunu tıklatın ve **End node** (Uç düğüm) seçeneğini belirleyin.
- c. Ağ tanıtıcınızı (**1**) ve denetim noktası adını (**2**) yazın.
- d. **Control point alias** (Denetim noktası diğer adı) alanlarında denetim noktası adını (**2**) girin .

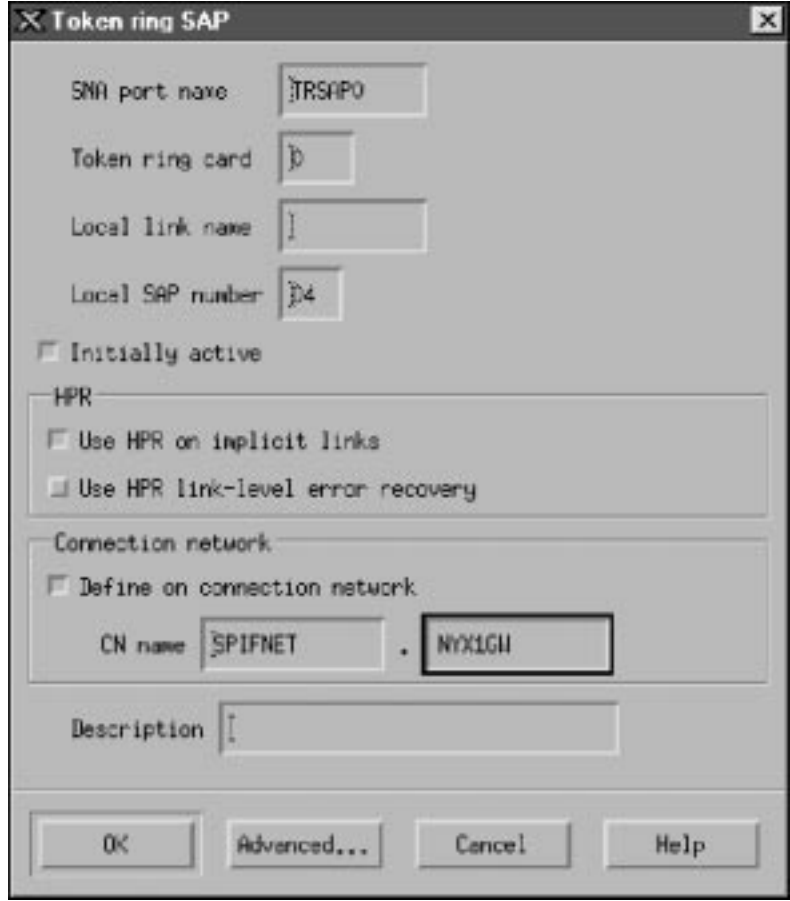
- e. **Node ID** (Düğüm tanıtcısı) alanlarında düğüm tanıtcınızı (**3**) girin.
- f. **OK** (Tamam) düğmesini tıkladın.

Aşama 3. Kapı Tanımlanması

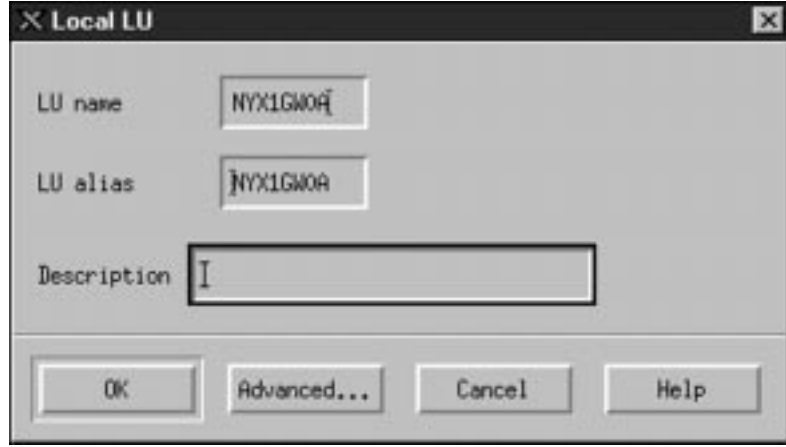
- a. **Connectivity and Dependent LUs** (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresini seçin.
- b. **Add** (Ekle) düğmesini tıkladın. Add to node (Düğüme Ekle) penceresi açılır.

- c. **Port using** (Kapının kullandığı tip) radyo düğmesini seçin.
- d. **Port using** açılan kutusunu tıkladın ve ilgili kapıyı seçin. Bu örnekte **Token ring card** (Simgeli halka kartı) seçilecektir.
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıkladın. Seçilen kapı tipine ilişkin kapı penceresi görüntülenir.

- f. **SNA port name** (SNA kapısı adı) alanında kapı adını girin.
 - g. **Initially active** (Başlangıçta etkin) kutusuna onay imi koyun.
 - h. **Connection network** (Bağlantı ağı) kutusunda, **Define on a connection network** (Bağlantı ağında tanımla) kutusuna onay imi koyun.
 - i. **CN name** alanlarında ağ tanıtıcısını (**1**) ve denetim noktası adını (**2**) girin.
 - j. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Token Ring SAP penceresi kapanır ve **Connectivity and Dependent LUs** (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde yeni kapı görüntülenir.
- Aşama 4. Yerel Mantıksal Birim (LU) Tanımlanması
- a. Independent local LUs (Bağımsız yerel mantıksal birimler) penceresini seçin.
 - b. **Add** (Ekle) düğmesini tıklatın. Local LU (Yerel Mantıksal Birim) penceresi açılır.

- c. **LU name** (LU adı) alanında, bağımsız yerel LU adını (**4**) girin.
- d. **LU alias** (LU diğer adı) alanında aynı adı (**5**) girin.
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Independent local LUs (Bağımsız yerel mantıksal birimler) penceresinde yeni mantıksal birim görüntülenir.

Aşama 5. Kip Tanımlanması

- a. Menü çubuğunda **Services->APPC->Modes** (Hizmetler - APPC - Kipler) öğelerini seçin. Modes (Kipler) penceresi açılır.

- b. **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Mode (Kip) penceresi açılır.

- c. **Name** (Ad) alanında kip adını (**6**) yazın.
d. Aşağıda belirtilen değerler, ilgili alanlar için önerilen değerlerdir:

- **Initial Session limits:** 20
- **Maximum Session limits:** 32767
- **Min con. winner sessions:** 10
- **Min con. loser sessions:** 10
- **Auto-activated sessions:** 4
- **Initial Receive pacing window:** 8

Bu değerler, iyi sonuç verdikleri bilindiği için önerilmektedir. Bu değerleri uygulama ortamınız için eniyilemek üzere uyarlamanız gerekir.

- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın. Mode (Kip) penceresinde yeni kip görüntülenir.
f. **Done** (Bitti) düğmesini tıkklatın.

Aşama 6. CS/AIX denetim programını kapatın.

Aşama 7. APPC Bağlantısının Sınanması

- a. **/usr/bin/sna start** komutunu girerek SNA altsistemini başlatın. Gerekliyse, önce SNA altsistemini durdurmak için **/usr/bin/sna stop** komutunu girebilirsiniz.
b. SNA denetimi programını başlatın. **/usr/bin/snaadmin** ya da **/usr/bin/X11/xsnaadmin** komutunu girebilirsiniz.

- c. Altsistem düğümünü başlatın. Düğme çubuğunda ilgili düğüm simgesini seçin ve **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın.

İş istasyonunuz gelen APPC iletişimi için yapılandırılmıştır.

Windows NT için IBM eNetwork Communications Server'in Yapılandırılması: Bu bölümde, Windows NT için IBM eNetwork Communications Server'in (CS/NT) gelen APPC istemci bağlantılarını kabul edecek şekilde nasıl yapılandırılacağı açıklanmaktadır.

Başlamadan önce, kurduğunuz Windows NT için IBM eNetwork Communications Server'in aşağıdaki gereksinimleri karşıladığını doğrulayın:

- 1. JR11529 ve JR11170 APAR düzeltmeleri. İşlenmekte olan sorguların **Ctrl-Break** kullanılarak ya da SQLCancel ODBC/CLI çağrısı yayınlanarak iptal edilebilmesi için bu düzeltmeler gereklidir.
- 2. IBM Communications Server kuruluş dizininden IBM Communications Server IEEE 802.2 LAN arabirimi (bu, Communications Server için bir kuruluş seçeneğidir) ya da LLC2 sürücüsü kurulmuş olmalıdır. CS/NT kuruluşu sırasında LLC2'yi kurmak isteyip istemediğiniz sorulur. CS/NT kopyanızda LLC2'nin kurulu olup olmadığından emin değilseniz, bunu saptamak için aşağıdakileri yapın:
 - Aşama a. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Settings->Control Panel** (Ayarlar - Denetim Masası) öğelerini seçin.
 - Aşama b. **Network** (Ağ) simgesini çift tıklatın.
 - Aşama c. Network penceresinde, **Protocols** (Protokoller) etiketini tıklatın. Listelenen protokoller arasında IBM LLC2 Protocol bulunmalıdır. Yoksa, bu protokolü Windows NT için IBM Communications Server yazılımından kurmanız gerekir. Yönergeler için ürünün belgelerine bakın.

Ortamanızın tanımlanmasına ilişkin ek bilgi edinmek için CS/NT ile sağlanan çevrimiçi yardıma ya da şu yayınlara bakın:

- *Connectivity Supplement*
- *DRDA Connectivity Guide*

Aşağıdakiler varsayılmaktadır:

- Windows NT için IBM eNetwork Communication Server paketinin temel kuruluşu tamamlandı.

Aşağıdaki adımlar için taslaktaki *Ayarlanan Değer* girişlerini kullanın (bkz: Çizelge 25 sayfa 128).

CS/NT'yi gelen APPC bağlantılarını kabul edecek şekilde yapılandırmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Windows NT için IBM Communications Server'in Başlatılması
 - a. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Programs->IBM Communications Server->SNA Node Configuration** (Programlar-IBM Communications Server-SNA Düğümü Yapılanışı) öğelerini seçin. IBM Communications Server SNA Node Configuration penceresi açılır.
 - b. **File->New->Advanced** (Kütük - Yeni - İleri düzey) öğelerini seçin.
- Aşama 2. Düğümün Yapılandırılması
 - a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda, **Configure Node** (Düğüm yapılandır) öğesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define the Node (Düğümü Tanımla) penceresi görüntülenir.
 - b. **Fully qualified CP name** (Tam olarak belirtilmiş CP adı) alanlarında ağ tanıtıcısını (**1**) ve yerel denetim noktası adını (**2**) girin.

- c. **CP alias** (CP diğer adı) alanında aynı adı (**2**) girin.
- d. **Local Node ID** (Yerel düğüm tanıtıcısı) alanında düğüm tanıtıcınızı (**3**) girin.
- e. **End Node** (Uç düğüm) radyo düğmesini seçin.
- f. **OK** (Tamam) düğmesini tıkladın.

Aşama 3. Aygıt Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) alanında **Configure devices** (Aygıt yapılandır) öğesini seçin.
- b. **DLCs** alanında uygun DLC'yi seçin. Bu yönergelerde DLC olarak LAN kullanılmaktadır.
- c. **New** (Yeni) düğmesini tıkladın. Varsayılan değerleri içeren ilgili pencere görüntülenir. Bu örnekte, Define a LAN Device (LAN Aygıtı Tanımla) penceresi açılır.
- d. Varsayılan değerleri kabul etmek için **OK** (Tamam) düğmesini tıkladın.

Aşama 4. Ağ Geçidinin Yapılandırılması

Bu adımı ancak, Communications Server'i Windows NT için Communications Server SNA API istemcisinden gelen istekleri kabul edecek şekilde tanımlıyorsanız gerçekleştirmeniz gerekir.

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) alanında **Configure the Gateway** (Ağ geçidini yapılandır) öğesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıkladın. Define Gateway (Ağ Geçidini Tanımla) penceresi açılır.
- b. **SNA Clients** (SNA istemciler) etiketini seçin.
- c. **Enable SNA API Client Services** (SNA uygulama programı arabirimi istemci hizmetlerini etkinleştir) kutusuna onay imi koyun.
- d. Varsayılan değerleri kabul etmek için **OK** (Tamam) düğmesini tıkladın.

Aşama 5. Kip Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) alanında, **Configure modes** (Kip yapılandır) öğesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıkladın. Define a Mode (Kip Tanımla) penceresi açılır.
- b. **Mode name** (Kip adı) alanında kip adını (**6**) yazın.
- c. **Advanced** (İleri Düzey) etiketini seçin.
- d. **Class of Service Name** (Hizmet sınıfı adı) alanında **#CONNECT** değerini seçin.
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıkladın.

Aşama 6. Yerel LU 6.2 Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) alanında, **Configure local LU 6.2** (Yerel LU 6.2 yapılandır) öğesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıkladın. Define a Local LU 6.2 (Yerel LU 6.2 Tanımla) penceresi görüntülenir.
- b. **Local LU name** (Yerel LU adı) alanında, yerel LU adını (**4**) girin.
- c. **LU session limit** (LU oturum sınırı) alanında bir değer girin. Varsayılan değer olan 0, izin verilen en büyük değeri belirtir.
- d. Diğer alanlarda varsayılan değerleri kabul edin ve **OK** (Tamam) düğmesini tıkladın.

Aşama 7. Hizmet Hareket İşleme Programı (TP) Yaratılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) alanında, **Configure Transaction Programs** (Hareket işleme programları yapılandır) öğesini seçin.
- b. **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define a Transaction Program (Hareket İşleme Programı Tanımla) penceresi açılır.
- c. **Basic** (Temel) etiketini seçin.
- d. **Service TP** (Hizmet hareket işleme programı) kutusuna onay imi koyun.
- e. **TP name** (Hareket işleme programı adı) alanında hizmet TP adı (**7**) yazın.
- f. **Background Process** (Artalan işlemleri) kutusuna onay imi koyun.
- g. **Advanced** (İleri Düzey) etiketini seçin.
- h. **Receive Allocate timeout** (Alma ayırma zaman aşımı) alanındaki değeri 0 (zaman aşımı yok) yapın.
- i. Communications Server'i Communication Server SNA istemcisiyle birlikte kullanmak üzere yapılandırıyorsanız, **For SNA API Client use** (SNA API İstemcisi için kullan) kutusuna onay imi koyun.
- j. Diğer alanlarda varsayılan değerleri kabul edin.
- k. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 8. Uygulama Hareket İşleme Programı (TP) Yaratılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) alanında, **Configure Transaction Programs** (Hareket işleme programları yapılandır) öğesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define a Transaction Program (Hareket İşleme Programı Tanımla) penceresi açılır.
- b. **Basic** (Temel) etiketini seçin.
- c. **Service TP** (Hizmet hareket işleme programı) kutusundaki onay imini kaldırın.
- d. **TP name** (TP adı) alanında uygulama hareket işleme programı adını (**8**) yazın.
- e. **Background Process** (Artalan işlemleri) kutusuna onay imi koyun.
- f. **Advanced** (İleri Düzey) etiketini seçin.
- g. **Receive Allocate timeout** (Alma ayırma zaman aşımı) alanındaki değeri 0 (zaman aşımı yok) yapın.
- h. Communications Server'i Communication Server SNA istemcisiyle birlikte kullanmak üzere yapılandırıyorsanız, **For SNA API Client use** (SNA API İstemcisi için kullan) kutusuna onay imi koyun.
- i. Diğer alanlarda varsayılan değerleri kabul edin ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 9. Yapılandırmanın Saklanması

- a. **File->Save As** (Kütük - Yeni Adla Sakla) öğelerini seçin. Save As (Yeni Adla Sakla) penceresi açılır.
- b. Bir kütük adı yazın (örneğin, ny3.acg) ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- c. Açılan pencerede, bu yapılandırmanın varsayılan yapılandırma olması istenmediğini sorulur. **Yes** (Evet) düğmesini tıklatın.

Aşama 10. Ortamın Güncellenmesi

IBM Communications Server APPC iletişimi için kullanılan yerel LU varsayılan değerini tanımlamak için APPCLLU ortam değişkenini kullanır. Bir komut penceresi açıp `set appcllu=yerel_lu_adi` yazarak bu değişkeni

oturum temelinde tanımlayabilirsiniz; *yemel_lu_adi* kullanmak istediğiniz yerel mantıksal birimin adıdır.

Ancak, bu değişkenin kalıcı olarak tanımlanması kullanım kolaylığı sağlayabilir. Windows NT'de bu değişkeni kalıcı olarak tanımlamak için aşağıdaki adımları izleyin:

- a. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Settings->Control Panel** (Ayarlar - Denetim Masası) öğelerini seçin.
- b. System (Sistem) simgesini çift tıklatın. System Properties (Sistem Özellikleri) penceresi açılır.
- c. **Environment** (Ortam) etiketini seçin.
- d. **Variable** (Değişken) alanında APPCLLU yazın.
- e. **Value** (Değer) alanında, yerel LU adını (**4**) yazın.
- f. Değişiklikleri kabul etmek için **Set** (Ayarla) düğmesini tıklatın.
- g. System Properties penceresinden çıkmak için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Böylece, ortam değişkeni ilerideki oturumlar için tanımlanmış olarak kalır.

Aşama 11. SNA Düğümü İşlemlerinin Başlatılması

- a. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Programs->IBM Communication Server->SNA Node Operations** (Programlar - IBM Communications Server - SNA Düğümü İşlemleri) öğelerini seçin. **SNA Node Operations** (SNA Düğümü İşlemleri) penceresi açılır.
- b. Menü çubuğunda **Operations->Start Node** (İşlemler - Düğüm başlat) öğelerini seçin.
- c. Açılan pencerede, önceki adımda sakladığımız yapılanış kütüğünü seçin (örneğin, ny3.acg) ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 12. Communications Server kurulduktan sonra bir Windows NT hizmeti olarak kaydedilmelidir. Böylece, makine yeniden başlatıldığında Communications Server otomatik olarak başlar.

Communications Server'in bir NT hizmeti olarak kaydedilmesini sağlamak için şu komutlardan birini girin:

```
csstart -a
```

(Communications Server varsayılan yapılanışla kaydedilir) ya da şu komutu girin:

```
csstart -a c:\ibmcs\private\seçtiğiniz.acg
```

Burada c:\ibmcs\private\seçtiğiniz.acg, kullanmak istediğiniz Communications Server yapılanış kütüğünün (varsayılan dışındaki yapılanış kütüğü) adıdır.

İleride makineniz yeniden başlatıldığında, Communications Server istenen yapılanış kütüğüyle otomatik olarak başlar.

Sunucuyu yapılandırmayı tamamladığınıza göre, artık bir DB2 istemcisi kurmaya hazırsınız. Ek bilgi için bkz: Bölüm 2, "DB2 İstemcilerinin Kurulması" sayfa 11.

OS/2 için IBM eNetwork Communications Server'in Yapılandırılması: Bu kısımda, OS/2 için IBM eNetwork Communications Server'in gelen APPC istemci bağlantılarını kabul edecek şekilde nasıl yapılandırılacağı açıklanmaktadır.

Başlamadan önce iş istasyonunuzda OS/2 için CS/2 Sürüm 5 ya da üstünün kurulu olduğunu doğrulayın.

Ortamanızın tanımlanmasına ilişkin ek bilgi edinmek için CS/2 ile sağlanan çevrimiçi yardıma ya da şu yayınlara bakın:

- *Connectivity Supplement*
- *DRDA Connectivity Guide*

İzleyen adımlarda şunlar varsayılmıştır:

- OS/2 için IBM eNetwork Communication Server Sürüm 5 paketinin temel kurulumu tamamlandı.
- OS/2 için DB2 Connect ya da DB2 Universal Database kuruldu.

Aşağıdaki adımlar için taslaktaki *Ayarlanan Değer* girişlerini kullanın (bkz: Çizelge 25 sayfa 128).

Bu yönergeler yeni bir yapılanış içinde yeni tanımların nasıl yaratılacağını göstermektedir. Varolan bir yapılanışı değiştiriyorsanız, yapılanışı doğrulayabilmek için tanımları silmeniz gerekebilir.

Sisteminizi yapılandırmak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Yeni Yapılanış Başlatılması

- a. **IBM eNetwork Communications Server** simgesini çift tıklatın.
- b. **Communications Manager Setup** (Communications Manager Ayarları) simgesini çift tıklatın.
- c. Communications Manager Setup panosunda **Setup** (Ayarla) düğmesini tıklatın.
- d. Open Configuration (Yapılanışı Aç) panosunda yeni yapılanış kütüğü için bir ad belirtin ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Communications Manager Configuration Definition (İletişim Yöneticisi Yapılanış Tanımlaması) penceresi açılır.

Aşama 2. Protokolün Yapılandırılması

- a. **Commonly used definitions** (Sık kullanılan tanımlamalar) radyo düğmesini seçin.
- b. **Communications Definitions** (İletişim tanımlamaları) kutusunda, kullanmak istediğiniz protokolü seçin.

Bu yönergelerde APPC APIs over Token-Ring (Simgeli halka üzerinde APPC uygulama programı arabirimleri) kullanılmaktadır.

- c. **Configure** (Yapılandır) düğmesini tıklatın. APPC APIs Over Token-Ring penceresi açılır.
- d. İlgili alanlarda ağ tanıtıcınızı (**1**) ve yerel denetim noktası adını (**2**) yazın.
- e. Ağ denetimcinizin kullanmanızı önerdiği **End node** (Uç düğüm) düğmesini tıklatın.

End node - to a network node server (Uç düğüm - ağ düğümü sunucusuna) radyo düğmesini ya da **End node - no network node server** (Uç düğüm - ağ düğümü sunucusu yok) radyo düğmesini tıklatabilirsiniz. Aynı bağlantı yoluyla birçok kullanıcı yönetiliyorsa, ağ düğümü sunucusu kullanılır. Buradaki örnekte ağ düğümü sunucusu kullanılmadığı varsayılmaktadır.

- f. **Advanced** (İleri düzey) düğmesini tıklatın. Communications Manager Profile List (İletişim Yöneticisi Tanıtım Listesi) penceresi açılır. Sonraki adımların başlangıç noktası bu penceredir. Adımların her biri tamamlandıktan sonra bu pencereye dönersiniz.

Aşama 3. LAN DLC Tanıtımı Hazırlanması

- a. Profile List (Tanıtım Listesi) penceresinde, **DLC - Token ring or other LAN Types Adapter Parameters** (DLC - Simgele Halka ya da diğer LAN tipleri bağdaştırıcı değiştirgeleri) seçeneğini belirleyin ve **Configure** (Yapılandır) düğmesini tıklatın. Token Ring or Other Lan Types Adapter Parameters penceresi açılır.
- b. **Network ID** (Ağ tanıtıcısı) alanında ağ tanıtıcınızı (**1**) girin.
- c. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 4. SNA Yerel Düğüm Özelliklerinin Güncellenmesi

- a. Profile List (Tanıtım Listesi) penceresinde, **SNA local node characteristics** (SNA yerel düğüm özellikleri) seçeneğini belirleyin ve **Configure** (Yapılandır) düğmesini tıklatın. Local Node Characteristics penceresi açılır.
- b. **Network ID** (Ağ tanıtıcısı) alanında ağ tanıtıcınızı (**1**) girin.
- c. Yerel düğüm adı (**2**) büyük olasılıkla CS/2 kurulduğunda tanımlanmıştır. Emin değilseniz ağ denetimcisine başvurun.
- d. **Local node ID (hex)** (Yerel düğüm tanıtıcısı (onaltılı)) alanında düğüm tanıtıcınızı (**3**) girin.

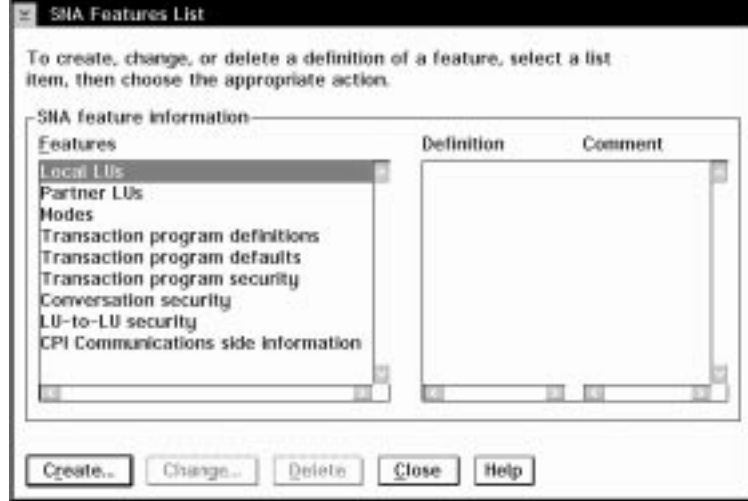

Tanıtımı görüntülediğinizde bu değer ilk kısmı sizin için girilmiştir. Yalnızca ikinci kısmı girmeniz yeterlidir.

e. **OK** (Tamam) düğmesini tıkkatın.

Aşama 5. SNA Özelliklerinin Tanımlanması

a. Profile List (Tanıtım Listesi) penceresinde, **SNA features** (SNA özellikleri) seçeneğini belirleyin ve **Configure** (Yapılandır) düğmesini tıkkatın. SNA Features List (SNA Özellikleri Listesi) penceresi açılır. Sonraki adımların başlangıç noktası bu penceredir.

Aşama 6. Yerel Mantıksal Birim Tanıtımı Hazırlanması

DB2 iş istasyonu bağımsız bir mantıksal birim (LU) olarak tanımlandıysa, aşağıdaki adımları izleyerek yerel bir mantıksal birim tanıtımı hazırlayın:

- SNA Features List (SNA Özellikleri Listesi) penceresinde, **işlem** menü çubuğundaki **Local LUs->Create** (Yerel mantıksal birimler - Yarat) öğelerini seçin.
- LU name** (LU adı) alanında, yerel LU adını (**4**) girin.
- Alias** (Diğer ad) alanında yerel LU diğer adını (**5**) girin.
- NAU address** (NAU adresi) kutusunda **Independent LU** (Bağımsız LU) radyo düğmesini seçin.
- OK** (Tamam) düğmesini tıkkatın.

Aşama 7. Kip Tanımlaması Hazırlanması

a. SNA Features List (SNA Özellikleri Listesi) penceresinde, **Modes** (Kipler) seçeneğini belirleyin ve **Create** (Yarat) düğmesini tıkkatın. Mode Definition (Kip Tanımlaması) penceresi açılır.

Mode Definition

Mode name:

Class of service:

Mode session limit: (0 - 32767)

Minimum contention winners: (0 - 32767)

Receive pacing window: (0 - 63)

Pacing type:

Compression and session-level encryption support:

RU size:

Default RU size

Maximum RU size: (256 - 16384)

Optional comment:

- b. **Mode name** (Kip adı) alanında kip adını (**6**) yazın.
- c. Diğer alanlarda, sunucu sistemlerinizde tanımlanan kip tanıtımıyla eşleşen değerleri belirtebilir ya da değiştirgeleri ayarlayabilirsiniz.
- d. Kip yaratılmasını tamamlamak ve SNA Features List panosuna dönmek için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 8. Hareket İşleme Programı Adı Tanımlanması

- a. SNA Features List (SNA Özellikleri Listesi) panosunda, **Transaction Program Definitions Information->Create** (Hareket işleme programı tanımlama bilgileri - Yarat) öğelerini seçin. Transaction Program Definition (Hareket İşleme Programı Tanımlaması) penceresi açılır.
- b. **Transaction program (TP) name** alanında hareket işleme programınızın adını (**8**) yazın.
- c. **OS/2 program path and file name** (OS/2 program yolu ve kütük adı) alanında herhangi bir dizgi (örneğin, notused) girin. Bu alan gerçek hareket işleme programı yerini saptamakta kullanılmaz, ancak yapılandırma adımlarına devam edebilmek için alana veri girilmesi gereklidir.
- d. **Conversation security required** (İletişim güvenliği gerekli) kutusuna onay imi koyun.
- e. **Continue** (Devam) düğmesini tıklatın. Additional TP Parameters (Ek Hareket İşleme Programı Değiştirgeleri) penceresi açılır.
- f. **Presentation type** (Gösterim tipi) grubunda **Background** (Artalan) radyo düğmesini seçin.
- g. **İşlem tipi** grubunda **Queued, operator preloaded** (Kuyruklanır, işletmen tarafından önceden yüklenir) radyo düğmesini seçin.
- h. Hareket işleme programı adı tanımlamayı tamamlamak ve SNA Features List panosuna dönmek için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

- Aşama 9. İletişim Güvenliğinin Tanımlanması
- SNA Features List (SNA Özellikleri Listesi) panosunda, **Security** (Güvenlik) ögesini çift tıklatın. Conversation Security (İletişim Güvenliği) penceresi açılır.
 - Utilize User Profile Management** (Kullanıcı tanıtımı yönetimi kullanımı) kutusuna onay imi koyun.
 - Add** (Ekle) düğmesini tıklatın.
 - İletişim güvenliği tanımlamayı tamamlamak ve SNA Features List panosuna dönmek için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

- Aşama 10. Yapılanışın Saklanması
- Communication Server Configuration Definition (İletişim Sunucusu Yapılanış Tanımlaması) penceresine dönmek için **Close** (Kapat) düğmesini tıklatın.
 - Yeni yapılanış kütüğünü otomatik olarak doğrulamak ve saklamak ve yapılandırma pencerelerinden çıkmak için **Close** (Kapat) düğmesini tıklatın.
 - Communications Server'i durdurun ve başlatın. **Stop Communications Normally->Start Communications** (İletişimi olağan şekilde durdur - İletişimi başlat) öğelerini seçin.

İş istasyonunuz gelen APPC iletişimi için yapılandırılmıştır.

Windows NT için IBM eNetwork Kişisel İletişim'in Yapılandırılması: Bu kısımda, Windows NT için IBM eNetwork Kişisel İletişim'in (PCOMM/NT) gelen APPC istemci bağlantılarını kabul edecek şekilde nasıl yapılandırılacağı açıklanmaktadır.

Başlamadan önce, kurduğunuz IBM eNetwork Kişisel İletişim yazılımının aşağıdaki gereksinimlere uygun olmasına dikkat edin:

- Sürüm 4.30 ya da üstü olmalıdır.
- IBM Communications Server kuruluş dizininden LLC2 sürücüsü kurulmuş olmalıdır. Bunu doğrulamak için aşağıdaki adımları izleyin:
 - Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Settings->Control Panel** (Ayarlar - Denetim Masası) öğelerini seçin.
 - Network (Ağ) simgesini çift tıklatın. Network penceresi açılır.
 - Network penceresinde, **Protocols** (Protokoller) etiketini tıklatın.
 - Listelenen protokoller arasında IBM LLC2 Protocol bulunmalıdır. Yoksa, bu protokolü Windows NT için IBM Kişisel İletişim yazılımından kurmanız gerekir. Yönergeler için ürünün belgelerine bakın.

Ortamınızın tanımlanmasına ilişkin ek bilgi edinmek için PCOMM/NT ile sağlanan çevrimiçi yardıma ya da şu yayınlara bakın:

- Connectivity Supplement*
- DRDA Connectivity Guide*

İzleyen adımlarda şunlar varsayılmıştır:

- PCOMM/NT paketinin temel kuruluşu tamamlandı.
- DB2 Connect ya da DB2 Universal Database kuruldu.

Aşağıdaki adımlar için taslaktaki *Ayarlanan Değer* girişlerini kullanın (bkz: Çizelge 25 sayfa 128).

IBM Kişisel İletişim'i başlatmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Programs->IBM Communications Server->SNA Node Configuration** (Programlar-IBM Communications Server-SNA Düğümü Yapılanışı) öğelerini seçin. Kişisel İletişim SNA Düğümü Yapılanışı penceresi açılır.

- Aşama 2. Menü çubuğunda **File->New** (Kütük-Yeni) öğelerini seçin. Define the Node (Düğümü Tanımla) penceresi görüntülenir. İzleyen adımlar bu pencereden başlar.

APPC iletişimini yapılandırmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Düğümün Yapılandırılması

- Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda, **Configure Node** (Düğüm yapılandır) öğesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define the Node (Düğümü Tanımla) penceresi görüntülenir.
- Fully qualified CP name** (Tam olarak belirtilen CP adı) alanlarında, ağ tanıtıcısını (**1**) ve yerel denetim noktası adını (**2**) yazın.
- İsteğe bağlı olarak, **CP alias** (CP diğer adı) alanında CP diğer adını yazabilirsiniz. Bu alanı boş bırakırsanız, yerel denetim noktası adı (**2**) kullanılır.
- Local Node ID** (Yerel düğüm tanıtıcısı) alanlarında düğüm tanıtıcınızı (**3**) girin.
- OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

- Aşama 2. Aygıtın Yapılandırılması

- Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda, **Configure devices** (Aygıt yapılandır) öğesini seçin.
- DLCs** alanında uygun DLC'yi seçin. Bu yönergelerde DLC olarak **LAN** kullanılmaktadır.
- New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Varsayılan değerleri içeren ilgili pencere görüntülenir. Bu örnekte, Define a LAN device (LAN aygıtı tanımla) penceresi açılır.
- Varsayılan değerleri kabul etmek için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

- Aşama 3. Kip Yapılandırılması

- Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda, **Configure modes** (Kip yapılandır) öğesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define a Mode (Kip Tanımla) penceresi açılır.
- Basic** (Temel) etiketinin **Mode name** (Kip adı) alanında kip adını (**6**) yazın.

- c. **Advanced** (İleri Düzey) etiketini seçin.
 - d. **Class of Service Name** (Hizmet sınıfı adı) alanında **#CONNECT** değerini seçin.
 - e. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- Aşama 4. Yerel LU 6.2 Yapılandırılması
- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda, **Configure Local LU 6.2** (Yerel LU 6.2 yapılandır) öğesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define a Local LU 6.2 (Yerel LU 6.2 Tanımla) penceresi görüntülenir.
 - b. **Local LU name** (Yerel LU adı) alanında, yerel LU adını (**4**) girin.
 - c. **LU session limit** (LU oturum sınırı) alanında bir değer girin. Varsayılan değer olan 0, izin verilen en büyük değeri belirtir.
 - d. Diğer alanlarda varsayılan değerleri kabul edin ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- Aşama 5. Hizmet Hareket İşleme Programı (TP) Yaratılması
- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) alanında, **Configure Transaction Programs** (Hareket işleme programları yapılandır) öğesini seçin.
 - b. **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define a Transaction Program (Hareket İşleme Programı Tanımla) penceresi açılır.
 - c. **Basic** (Temel) etiketini seçin.
 - d. **TP name** (Hareket işleme programı adı) alanında hizmet TP adı (**7**) yazın.
 - e. **Advanced** (İleri Düzey) etiketini seçin.
 - f. **Receive Allocate timeout** (Alma ayırma zaman aşımı) alanındaki değeri 0 (zaman aşımı yok) yapın.
 - g. Diğer alanlarda varsayılan değerleri kabul edin ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- Aşama 6. Uygulama Hareket İşleme Programı (TP) Yaratılması
- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) alanında, **Configure Transaction Programs** (Hareket işleme programları yapılandır) öğesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define a Transaction Program (Hareket İşleme Programı Tanımla) penceresi açılır.
 - b. **Basic** (Temel) etiketini seçin.
 - c. **Service TP** (Hizmet hareket işleme programı) kutusundaki onay imini kaldırın.
 - d. **TP name** (TP adı) alanında uygulama hareket işleme programı adını (**8**) yazın.
 - e. **Background Process** (Artalan işlemi) kutusuna onay imi koyun.
 - f. **Advanced** (İleri Düzey) etiketini seçin.
 - g. **Receive Allocate timeout** (Alma ayırma zaman aşımı) alanındaki değeri 0 (zaman aşımı yok) yapın.
 - h. Diğer alanlarda varsayılan değerleri kabul edin.
 - i. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- Aşama 7. Yapılandırmanın Saklanması
- a. **File->Save As** (Kütük - Yeni Adla Sakla) öğelerini seçin. Save As (Yeni Adla Sakla) penceresi açılır.
 - b. Bir kütük adı yazın (örneğin, ny3.acg) ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

- c. Açılan pencerede, bu yapılanışın varsayılan yapılanış olmasını isteyip istemediğiniz sorulur. **Yes** (Evet) düğmesini tıklatın.

Aşama 8. Ortamın Güncellenmesi

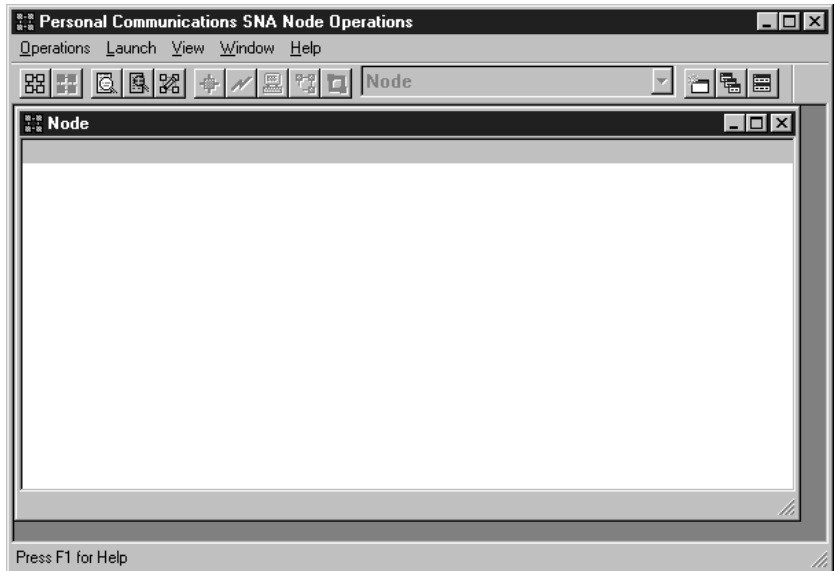
IBM Kişisel İletişim, APPC iletişimi için kullanılan yerel LU varsayılan değerini tanımlamak için APPCLLU ortam değişkenini kullanır. Bir komut penceresi açıp `set appcllu=yerel_lu_adi` yazarak bu değişkeni oturum temelinde tanımlayabilirsiniz; `yerel_lu_adi` kullanmak istediğiniz yerel mantıksal birimin adıdır.

Ancak, bu değişkenin kalıcı olarak tanımlanması kullanım kolaylığı sağlayabilir. Windows NT'de bu değişkeni kalıcı olarak tanımlamak için aşağıdaki adımları izleyin:

- a. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Settings->Control Panel** (Ayarlar - Denetim Masası) öğelerini seçin.
- b. **System** (Sistem) simgesini çift tıklatın. System Properties (Sistem Özellikleri) penceresi açılır.
- c. **Environment** (Ortam) etiketini seçin.
- d. **Variable** (Değişken) alanında `appcllu` yazın.
- e. **Value** (Değer) alanında, yerel LU adını (**4**) yazın.
- f. Değişiklikleri kabul etmek için **Set** (Ayarla) düğmesini tıklatın.
- g. System Properties penceresinden çıkmak için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Böylece, ortam değişkeni ilerideki oturumlar için tanımlanmış olarak kalır.

Aşama 9. SNA Düğümü İşlemlerinin Başlatılması

- a. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Programs->IBM Personal Communications->Administrative and PD Aids->SNA Node Operations** (Programlar-IBM Kişisel İletişim-Denetim ve PD Desteği-SNA Düğümü İşlemleri) öğelerini seçin. Kişisel İletişim SNA Düğümü İşlemleri penceresi açılır.

- b. Menü çubuğunda **Operations->Start Node** (İşlemler - Düğümü başlat) öğelerini seçin.
- c. Açılan pencerede, önceki adımda sakladığımız yapılanış kütüğünü seçin (örneğin, `ny3.acg`) ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

İş istasyonunuz gelen APPC iletişimi için yapılandırılmıştır.

Windows NT için Microsoft SNA Server'in Yapılandırılması: Bu kısımda, Microsoft SNA Server 4.0'in gelen APPC istemci bağlantılarını kabul edecek şekilde nasıl yapılandırılacağı açıklanmaktadır.

Bu ürünle DB2'nin çok siteli güncelleme özelliğini kullanmak istiyorsanız, en az Microsoft SNA Server sürüm 4, Service Pack 3 gereklidir. Çok siteli güncelleme konusunda ek bilgi edinmek için bkz: *DB2 Connect User's Guide*.

Ortamınızın tanımlanmasına ilişkin ek bilgi edinmek için SNA sunucusuyla sağlanan çevrimiçi yardıma ya da şu yayınlara bakın:

- *Connectivity Supplement*
- *DRDA Connectivity Guide*

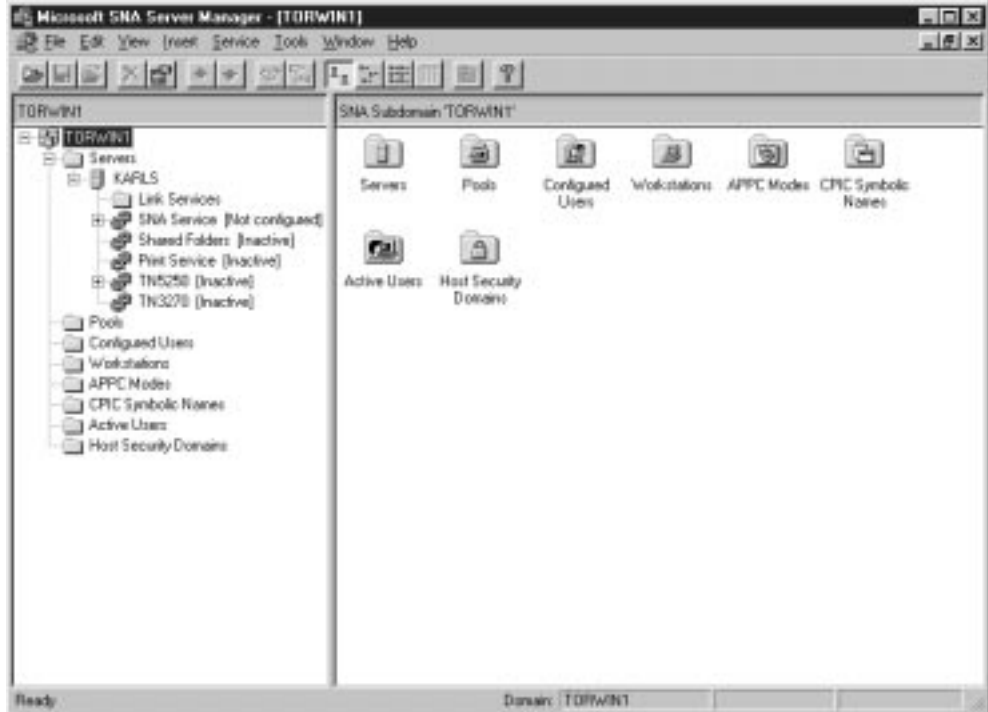
İzleyen adımlarda şunlar varsayılmıştır:

- Windows NT için Microsoft SNA Server 4.0 paketinin temel kurulumu tamamlandı.
- DB2 Connect ya da DB2 Universal Database kuruldu.

Aşağıdaki adımlar için taslaktaki *Ayarlanan Değer* girişlerini kullanın (bkz: Çizelge 25 sayfa 128).

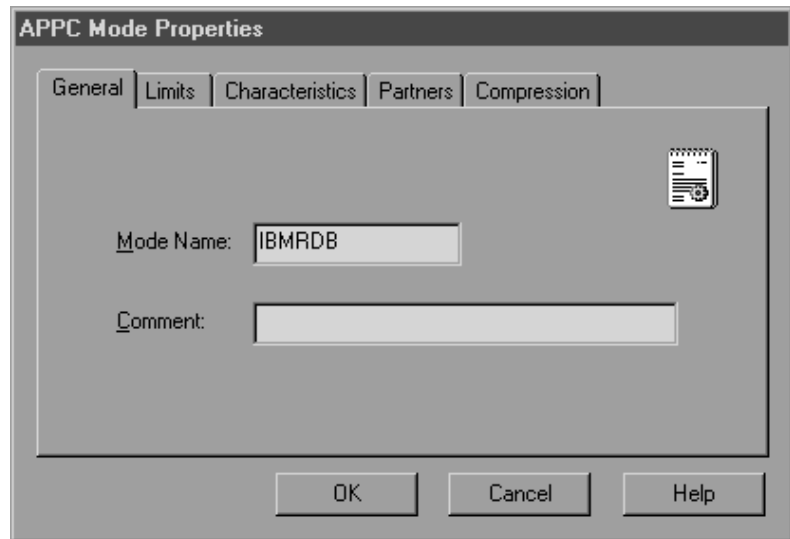
Gelen APPC bağlantıları için gerekli hareket işleme programı (TP) adı, SNA sunucusu kurulduğunda iş istasyonu için otomatik olarak tanımlanır. Bu yönergeler, APPC iletişimini gelen bağlantılar için yapılandırmak üzere kullanacağımız diğer adımları açıklamaktadır.

SNA bağlantılarınızın özelliklerini Microsoft SNA Server Manager'de (Sunucu Yöneticisi) tanımlayabilirsiniz. Server Manager, Windows NT'nin arabirimine benzeyen bir arabirim kullanır. İzleyen şekil bu arabirimi göstermektedir. Server Manager'in ana penceresinde iki pano vardır. Gereken tüm yapılandırma seçeneklerine, pencerenin sol panosundaki nesnelere fare ile sağ düğmesiyle tıklanarak erişilebilir. Her nesnenin, nesneyi fare ile sağ düğmesiyle tıklanarak erişebileceğiniz bir bağlam menüsü vardır.

Microsoft SNA Server Manager'i kullanarak APPC iletişimini gelen bağlantılar için yapılandırmak üzere aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Server Manager'i başlatmak için **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın ve **Programs->Microsoft SNA Server->Manager** (Programlar - Microsoft SNA Sunucusu - Yönetici) öğelerini seçin.
- Aşama 2. Denetim Noktası Adının Tanımlanması
- Servers** (Sunucular) klasörünün yanındaki [+] imini tıklatın.
 - SNA Service** (SNA Hizmeti) klasörünü fareнің sağ düğmesiyle tıklattıktan sonra **Properties** (Özellikler) seçeneğini belirleyin. Properties penceresi açılır.
 - NETID** (Ağ tanıtıcısı) alanında ağ tanıtıcınızı (**1**) girin.
 - Control Point Name** (Denetim noktası adı) alanında yerel denetim noktası adını (**2**) girin.
 - OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- Aşama 3. Yerel Mantıksal Birim (LU) Tanımlanması
- SNA Service** (SNA Hizmeti) simgesini fareнің sağ düğmesiyle tıklattıktan sonra **Insert->APPC->Local LU** (Ekle - APPC - Yerel LU) öğelerini seçin. Local APPC LU Properties (Yerel APPC Mantıksal Birimi Özellikleri) penceresi açılır.
 - Aşağıdaki bilgileri girin:
 - LU alias** (LU diğer adı) (**5**).
 - NETID** (Ağ tanıtıcısı) (**1**).
 - LU name** (LU adı) (**4**).
 - Advanced** (İleri Düzey) etiketini seçin.
 - Member of Default Outgoing Local APPC LU Pool** (Varsayılan Giden Yerel APPC LU Havuzunun Üyesi) seçeneğini belirleyin. Diğer varsayılan değerleri kabul edin.
 - OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- Aşama 4. Kip Tanımlanması
- APPC Modes** (APPC Kipleri) klasörünü fareнің sağ düğmesiyle tıklattıktan sonra **Insert->APPC->Mode Definition** (Ekle - APPC - Kip Tanımlaması) öğelerini seçin. APPC Mode Properties (APPC Kip Özellikleri) penceresi açılır.

- Mode Name** (Kip Adı) alanında kip adını (**6**) girin.
- Limits** (Sınırlar) etiketini seçin.

- d. **Parallel Session Limit** (Koşut Oturum Sınırı) ve **Minimum Contention Winner Limit** (Çekişme Kazanan Alt Sınırı) alanlarında ilgili değerleri girin. Burada belirtmeniz gereken sınır değerlerini bilmiyorsanız, ağ denetimcinizden öğrenebilirsiniz.
- e. Diğer varsayılan değerleri kabul edin ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 5. Yapılanışın Saklanması

- a. Server Manager penceresinde **File->Save File** (Kütük - Kütük Sakla) öğelerini seçin. Save File (Kütük Sakla) penceresi açılır.
- b. **File Name** (Kütük Adı) alanında yapılanışınız için benzersiz bir ad girin.
- c. **Save** (Sakla) düğmesini tıklatın. Yapılanışınız saklanır.

İş istasyonunuz gelen APPC iletişimi için yapılandırılmıştır.

Solaris için SunLink SNA'nın Yapılandırılması: Bu kısımda, Solaris sunucusunun gelen APPC istemci bağlantılarını kabul edecek şekilde nasıl yapılandırılacağı açıklanmaktadır. Başlamadan önce iş istasyonunuzda Solaris için SunLink SNA PU 2.1 sunucusunun kurulu olduğunu doğrulayın. Ortamınızın tanımlanmasına ilişkin ek bilgi edinmek için bkz:

- *Connectivity Supplement*
- *DRDA Connectivity Guide*
- *SunLink PU 2.1 Server Configuration and Administrator's Manual.*

İzleyen adımlarda şunlar varsayılmıştır:

- Solaris için SunLink SNA PU 2.1 sunucusu paketinin temel kuruluşu tamamlandı.
- DB2 Connect ya da DB2 Universal Database kuruldu.
- Kullanıcı "root" yetkisiyle oturum açtı.

Aşağıdaki adımlar için taslaktaki *Ayarlanan Değer* girişlerini kullanın (bkz: Çizelge 25 sayfa 128).

SunLink SNA PU 2.1 sunucusunu gelen APPC bağlantılarını kabul edecek şekilde yapılandırmak için "root" yetkisiyle oturum açın ve sunucu yapılanış kütüğünü düzenleyin ya da yaratın. Bu kütük sunpu2.config adını taşır ve bu kütüğün /opt/SUNWpu21 dizinine ya da SunLink SNA PU 2.1 sunucusunun kurulu olduğu dizine konması gerekir.

İzleyen örnek, sunucuyu APPC istemcilerinden gelen bağlantıları kabul edecek şekilde yapılandırmak için gereken yapılanış kütüğü kısımlarını göstermektedir. Gösterilmeyen kısımlar, sunucuyla anasistem arasındaki bağlantıları kurmak için gereklidir.

```

// SunLink SunLU6.2/SunPU2.1 SNA Sunucusu Örnek Yapılanış Kütüğü
// Simgeli Halka Peer-to-Peer System A @(#)sunlu62.a.tr
//
// Fiziksel bağlantı simgeli halka arabirimi bağdaştırıcısıdır.

CP      NAME=NYX1GW                // Yerel ad (en çok 8 krkt)
      NQ_CP_NAME=SPIFNET.NYX1GW   // Nitelenmiş ağ adı
      ;

TRLINE  NAME=MAC1                  // SunLink'e özgü ad
      SOURCE_ADDRESS=x'400011527509' // Sun makinesine ilişkin A_mak_adr
      ;

LU      NAME=NYX1GW0A              // Yerel ad (en çok 8 krkt)
      NQ_LU_NAME=SPIFNET.NYX1GW0A // Nitelenmiş ağ adı
      SESS_LMT=50                  // LU oturumu üst sınırı
      LUTYPE=6.2
      ;

MODE    NAME=IBMRDB                // Kip adı (en çok 8 karakter)
      DLC_NAME=NYX2                // İlişkili DLC
      PTNR_LU_NAME=NYX2            // İlişkili yerel LU
      LCL_MAX_SESS_LMT=30          // Oturum üst sınırı
      MIN_CW_SESS=15               // Kazanan alt sınırı
      MIN_CL_SESS=15               // Kaybeden alt sınırı
      ;
// Bu kısımda gelen APPC istemcisi NYX2 için DLC eklenir

DLC     NAME=NYX2                  // Kullanıcı tanımlı ad (en çok 8 krkt)
      LINK_NAME=MAC1              // Bu istasyonun bulunduğu hat adı
      LCLLSAP=x'04'                // Yerel bağ hizmeti erişim noktası
      RMTLSAP=x'04'                // Bağ kaldırma hizmeti erişim noktası
      RMTMACADDR=x'400011528901', // B_mak_adr
      TERMID=x'05d27510',          // IDNUM ve IDBLK = XID
      MAXDATA=4096,
      ACTIVITY_TIMEOUT=0,
      RETRIES=20,
      REPLY_TIMEOUT=20,
      RESPONSE_TIMEOUT=20,
      ACTPU_SUPPRESS=yes
      ;

// Bu kısımda ortak LU NYX2 tanımlanır

PTNR_LU NAME=NYX2                  // Ortak LU adı (en çok 8 krkt)
      LOC_LU_NAME=NYX1GW0A         // İlişkili yerel LU
      NQ_LU_NAME=SPIFNET.NYX2     // Nitelenmiş ağ adı
      SEC_ACCEPT=ALREADY_VERIFIED // İstemciyi doğrulanmış kabul et
      ;

// Bu kısımda TP adı NYSERVER eklenir
// ve LU NYX1GW01 ile ilişkilendirilir

TP      TP_NAME=DB2DRDA,           // TP adı
      LOC_LU_NAME=NYX1GW0A         // İlişkili yerel LU
      CONV_TYPE=BASIC,             // İletişim tipi
      ;

//

SECURITY LOC_LU_NAME=NYX1GW0A,     // Yerel LU diğer adı
      USER_ID=USERID,             // Kullanıcı kimliği
      PASSWORD=PASSWORD,          // Parola (UNIX_SEC=NO'den beri)
      ;

```

Sunucu yapılanış kütüğünü düzenleyip sakladıktan sonra aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. SunLINK altsistemini durdurun ve başlatın.

- a. SunLink dizinine geçin; genellikle /opt/SUNWpu21.
- b. FlexLM lisansına ilişkin ortam değişkenlerini tanımlayın. Örneğin:

```
export LD_LIBRARY_PATH=/usr/openwin/lib:/usr/lib
export LM_LICENSE_FILE=/etc/opt/licenses/licenses_combined
```

Ek bilgi için SunLink belgelerine bakın.

- c. /opt/SUNWpu21 dizininde SNA sunucusu yapılanış kütüğünün yaratıldığını doğrulayın.
- d. SunLink SNA başlatıldıysa, durumunu denetlemek için sunop yardımcı programını kullanın.

PU ve/ya da DLC durumunun "connected" (bağlı) olup olmadığını denetleyin. sunop yardımcı programına ilişkin ayrıntılar için SunLink belgelerine bakın.

- e. SunLink etkinse durdurun. Örneğin, şu komutu girin.

```
kill -9 sunpu2.pid
```

- f. SunLink'i başlatın. Örneğin, şu komutu girin:

```
sunpu2.1
```

Aşama 2. Aşağıdaki ortam değişkenlerini tanımlayın:

APPC_GATEWAY

Solaris için DB2 sunucusunun adı (genellikle TCP/IP anasistem adıdır).

APPC_LOCAL_LU

SNA yapılanış kütüğünde sağlanan yerel mantıksal birimin adı (**4**).

Bunları sunucu makinede dışa aktarın.

İş istasyonunuz gelen APPC iletişimi için yapılandırılmıştır.

Bölüm 3. CLI/ODBC Etkinleştirme

Bölüm 12. Kendi Uygulamalarınızın Çalıştırılması

DB2 veritabanlarına çeşitli tipte uygulamalar erişebilir:

- Gömülü SQL deyimlerini, uygulama programı arabirimlerini, saklanmış yordamları, kullanıcı tanımlı işlevleri ya da DB2 CLI (Call Level Interface; Çağrı Düzeyi Arabirim) çağrılarını içeren, DB2 Application Development Client ile geliştirilmiş uygulamalar
- Lotus Approach gibi ODBC uygulamaları
- JDBC uygulamaları ve uygulamacıları
- HTML ve SQL içeren Net.Data makroları

DB2 istemcisindeki bir uygulama, uzak bir veritabanına fiziksel yerini bilmeden erişebilir. DB2 istemcisi veritabanının yerini saptar, isteklerin veritabanı sunucusuna iletilmesini yönetir ve sonuçları döndürür.

Genel olarak, bir veritabanı istemcisi uygulamasını çalıştırmak için aşağıdaki adımları izleyebilirsiniz:

Aşama 1. Sunucunun yapılandırılmış ve çalışır durumda olmasına dikkat edin.

Uygulama programının bağlanacağı veritabanı sunucusunda veritabanı yöneticisinin başlatılmış olmasına dikkat edin. Başlatılmadıysa, uygulamayı başlatmadan önce sunucuda **db2start** komutunu çalıştırmanız gerekir.

Aşama 2. Uygulamanın kullandığı veritabanına bağlanabildiğinizi doğrulayın.

Aşama 3. Yardımcı programlar ve uygulamalar için veritabanına bağ tanımlayın. Ek bilgi için bkz: “Veritabanı Yardımcı Programları için Bağ Tanımlanması.”

Aşama 4. Uygulama programını çalıştırın.

Veritabanı Yardımcı Programları için Bağ Tanımlanması

Veritabanı yardımcı programlarının (içeri aktarma, dışarı aktarma, yeniden düzenleme, komut satırı işlemcisi) ve DB2 CLI bağ tanımlama kütüklerinin veritabanıyla kullanılabilmesini sağlamak üzere, bunlar için her veritabanına bağ tanımlamalısınız. Bir iletişim ağı ortamında, farklı işletim sistemleri üzerinde çalışan ya da DB2'nin farklı sürümlerinde ya da hizmet düzeylerinde olan birden çok istemci kullanıyorsanız, yardımcı programlarla ilgili olarak her işletim sistemi ve DB2 sürümü birleşimi için bir kez bağ tanımlanması gerekir.

Bir yardımcı program için bağ tanımlandığında bir *paket* yaratılır; bu paket, belirli SQL deyimlerini tek bir kaynak kütükten işlemek için gerekli olan tüm bilgilerin bulunduğu bir nesnedir.

Bağ tanımlama kütükleri, farklı .lst kütükleri içinde gruplanır; bu kütükler kuruluş dizininin altındaki (OS/2 ve Windows 32 bit işletim sistemi için tipik olarak sqllib) bnd dizininde bulunur. Her kütük bir sunucuya ilişkindir.

Veritabanı yardımcı programları için veritabanına nasıl bağ tanımlanacağı, iş istasyonunuzun işletim sistemine bağlıdır:

- OS/2 ve Windows 32 bit işletim sistemi üzerinde, aşağıdaki adımları izleyerek İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı kullanabilirsiniz:

Aşama 1. İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) başlatın.

Aşama 2. Yardımcı programlar için bağ tanımlamak istediğiniz veritabanını seçin.

- Aşama 3. **Bağ tanımla** düğmesini tıklatın.
- Aşama 4. **DB2 yardımcı programları için bağ tanımla** radyo düğmesini tıklatın.
- Aşama 5. **Devam** düğmesini tıklatın.
- Aşama 6. Veritabanıyla bağlantı kurmak için bir kullanıcı kimliği ve parola girin. Kullanıcı kimliğinin veritabanında yeni paketler için bağ tanımlama yetkisi olmalıdır. Bağ tanımlamak istediğiniz yardımcı programları seçin ve **Tamam** düğmesini tıklatın.

- Tüm işletim sistemlerinde, aşağıdaki adımları izleyerek komut satırı işlemcisini kullanabilirsiniz:

- Aşama 1. Ürünü kurduğunuz yoldaki bnd dizinine geçin. Örneğin: .

UNIX altyapısında

INSTHOME/sql1lib/bnd, burada INSTHOME kullanmak istediğiniz yönetim ortamının ana dizinini belirtir.

Diğer tüm altyapılarda

x:\sql1lib\bnd, burada x: DB2'yi kurduğunuz sürücüyü belirtir.

- Aşama 2. Veritabanına bağlanmak için, Komut Merkezi'nden (Command Center) ya da komut satırı işlemcisinden aşağıdaki komutları girin:

```
connect to vt_diğer_adi
```

Burada *vt_diğer_adi*, bağlantı kurmak istediğiniz veritabanını belirtir.

- Aşama 3. Komut Merkezi'nden ya da komut satırı işlemcisinden aşağıdaki komutları girin:

```
"bind @db2ubind.lst messages bind.msg grant public"
"bind @db2cli.lst messages clibind.msg grant public"
```

Bu örnekte, bind.msg ve clibind.msg çıkış ileti kütükleridir ve EXECUTE ve BINDADD ayrıcalıkları *public* (genel) olarak atanır.

- Aşama 4. Aşağıdaki komutu girerek veritabanıyla bağlantıyı ilk durumuna getirin:
connect reset

bind komutuna ilişkin ek bilgi için bkz: *Command Reference*.

Notlar:

1. db2ubind.lst kütüğü, veritabanı yardımcı programlarına ilişkin paketlerin yaratılması için gereken bağ tanımlama (.bnd) kütüklerinin listesini içerir. db2cli.lst kütüğü, DB2 CLI ve DB2 ODBC sürücüsüne ilişkin paketlerin yaratılması için gereken bağ tanımlama (.bnd) kütüklerinin listesini içerir.
2. Bağ tanımlama işleminin tamamlanması birkaç dakika sürebilir.
3. OS/390, MVS, VM ya da AS/400 altyapısında bulunan veritabanlarında bağ tanımlama yönergeleri için bkz: *DB2 Connect User's Guide*.
4. BINDADD yetkiniz varsa, DB2 CLI ya da ODBC sürücüsünü ilk kullandığınızda, DB2 CLI paketleri için otomatik olarak bağ tanımlanır.

Kullandığınız uygulamalar için bağ tanımlanması gerekiyorsa, bağ tanımlama işlemi için İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nın bağ tanımlama olanağını ya da komut satırı işlemcisini kullanabilirsiniz.

CLI/ODBC Programlarının Çalıştırılması

DB2 Çağrı Düzeyi Arabirim (CLI) çalıştırma ortamı ve DB2 CLI/ODBC sürücüsü, DB2 istemcilerinin kuruluşu sırasında seçebileceğiniz, isteğe bağlı bileşenlerdir.

Bu destek, ODBC ve DB2 CLI uygulama programı arabirimleri kullanılarak geliştirilen uygulamaların herhangi bir DB2 sunucusuyla çalışmasına olanak sağlar. DB2 CLI uygulama geliştirme desteği, DB2 sunucunuzla paketlenen DB2 Application Development Client ile sağlanır.

DB2 CLI ya da ODBC uygulamalarının DB2 ürünlerine erişebilmesi için, DB2 CLI paketleri için sunucuda bağ tanımlanması gerekir. Kullanıcının paketler için bağ tanımlama yetkisi varsa, bu işlem ilk bağlantıda otomatik olarak yapılacaktır, ancak yine de sunucuya erişecek her altyapıdaki tüm istemci sürümleri için, bu işlemi öncelikle denetiminin yapması önerilir. Özel ayrıntılar için bkz: “Veritabanı Yardımcı Programları için Bağ Tanımlanması” sayfa 155.

DB2 CLI ve ODBC uygulamalarının DB2 veritabanlarına erişebilmesi için istemci sistemde aşağıdaki genel işlemlerin yapılması gerekir. Bu yönergelerde, geçerli bir kullanıcı kimliği ve parola kullanarak DB2 ürünüyle başarıyla bağlantı kurduğunuz varsayılmaktadır. Altyapıya bağlı olarak, buradaki işlemlerin birçoğu otomatik olarak gerçekleşebilir. Ayrıntıların tamamını görmek için, altyapınızla ilgili bölüme bakın.

- Aşama 1. Veritabanını eklemek için İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanın (ayrı istemci ve sunucu makineleriniz varsa). Böylelikle, yönetim ortamları ve veritabanları Denetim Merkezi'ne tanıtılmış olur. Sonra, bu sisteme ilişkin yönetim ortamlarını ve veritabanlarını ekleyin. Bu programa erişemiyorsanız, komut satırı işlemcisinden **catalog** komutunu kullanabilirsiniz.
- Aşama 2. DB2 CLI/ODBC sürücüsü, Windows altyapılarında DB2 istemcisi kuruluşu sırasında seçebileceğiniz, isteğe bağlı bir bileşendir. O noktada seçilmesine dikkat edin. OS/2 üzerinde, **Install ODBC Driver** (ODBC Sürücüsünü Kur) simgesini kullanarak DB2 CLI/ODBC sürücüsünü ve ODBC sürücüsü yöneticisini kurmanız gerekir. UNIX altyapılarında DB2 CLI/ODBC sürücüsü istemciyle birlikte otomatik olarak kurulur.
- Aşama 3. ODBC'den DB2 veritabanına erişmek için:
 - a. ODBC Driver Manager (ODBC sürücüsü yöneticisi) (Microsoft'un ya da başka bir firmanın) kurulu olmalıdır (Windows 32 bit işletim sistemlerinde DB2 kuruluşu sırasında varsayılan olarak bu yazılım da kurulur).
 - b. DB2 veritabanları ODBC veri kaynağı olarak kaydedilmelidir. ODBC sürücüsü yöneticisi DB2 katalog bilgilerini okumaz, bunun yerine kendi veri kaynağı listesine bakar.
 - c. Birçok ODBC uygulaması, benzersiz dizini olmayan DB2 çizelgelerini salt okunur olarak açar. ODBC uygulamaları tarafından güncellenecek tüm DB2 çizelgeleri için benzersiz dizin yaratılmalıdır. *SQL Reference* kitabında **CREATE INDEX** deyiimiyle ilgili açıklamalara bakın. Çizelgenin ayarlarının değiştirilmesi için Denetim Merkezi'nin (Control Center) kullanılması gerekir. **Primary Key** (Birincil Anahtar) etiketini seçip, kullanılabilen kolonlar listesinden bir ya da daha çok kolonu birincil anahtar kolonları listesine taşıyın. Birincil anahtara eklediğiniz kolonlar, NOT NULL olarak tanımlanmış olmalıdır.
- Aşama 4. Gerekliyse, DB2 CLI/ODBC'nin ve onu kullanan uygulamaların devranışını değiştirmek için çeşitli CLI/ODBC yapılanış anahtar sözcükleri tanımlayabilirsiniz.

ODBC desteğini kurmak için yukarıdaki işlemleri yaptıysanız ve DB2 veritabanlarını ODBC veri kaynağı olarak eklediyseniz, artık ODBC uygulamalarınız bu veritabanlarına erişebilir.

Altyapılara özgü yönergelerden sonra, aşağıdaki konularla ilgili ek bilgiler verilmektedir:

- “DB2 CLI/ODBC Sürücüsü için Veritabanına Bağ Tanımlanması” sayfa 163
- “CLI/ODBC Yapılanış Anahtar Sözcüklerinin Ayarlanması” sayfa 163

- “db2cli.ini Kütüğünün Yapılandırılması” sayfa 164

CLI/ODBC Erişimi için Altyapıya Özgü Ayrıntılar

DB2 CLI ve ODBC uygulamalarının DB2 ürününe erişiminin sağlanmasına ilişkin altyapıya özgü ayrıntılar aşağıdaki gruplara ayrılmıştır:

- “Windows 32 Bit İşletim Sistemi Altyapısında CLI/ODBC Kullanarak DB2'ye İstemci Erişimi”
- “OS/2 Altyapısında CLI/ODBC Kullanarak DB2'ye İstemci Erişimi” sayfa 160
- “UNIX Altyapısında CLI/ODBC Kullanarak DB2'ye İstemci Erişimi” sayfa 161

Windows 32 Bit İşletim Sistemi Altyapısında CLI/ODBC Kullanarak DB2'ye İstemci Erişimi

DB2 CLI ve ODBC uygulamalarının Windows istemcilerinden DB2 veritabanlarına başarıyla erişebilmesi için, istemci sistemde aşağıdaki işlemleri yapın:

- Aşama 1. DB2 veritabanı (ve veritabanı uzaksa düğüm) kataloğa alınmalıdır. Bunu yapmak için İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (ya da komut satırı işlemcisi) kullanın.

Ek bilgi için, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nda çevrimiçi yardıma (ya da *Command Reference* kitabında **CATALOG DATABASE** ve **CATALOG NODE** komutlarına) bakın.

- Aşama 2. Microsoft ODBC Driver Manager'in ve DB2 CLI/ODBC sürücüsünün kurulu olup olmadığını denetleyin. Windows 32 bit işletim sistemi altyapısında, kuruluş sırasında ODBC bileşenindeki seçim imi el ile kaldırılmadıkça, bunların ikisi de DB2 ile birlikte kurulur. Sistemde daha güncel bir Microsoft ODBC Driver Manager sürümü saptanırsa, DB2 bu sürümün üzerine yazmaz.

Bu bileşenlerin makinede kurulu olup olmadığını denetlemek için:

- a. Denetim Masası'ndaki (Control Panel) Microsoft ODBC Data Sources (ODBC Veri Kaynakları) simgesini başlatın ya da komut satırından **odbcad32.exe** komutunu çalıştırın.
- b. **Sürücüler** (Drivers) etiketini tıklatın.
- c. Listede "IBM DB2 ODBC DRIVER" öğesinin bulunduğunu doğrulayın.

Microsoft ODBC Driver Manager ya da IBM DB2 CLI/ODBC sürücüsü kurulu değilse, DB2 kuruluşunu yeniden çalıştırın ve Windows 32 bit işletim sisteminde ODBC bileşenini seçin.

- Aşama 3. ODBC sürücüsü yöneticisinde DB2 veritabanını bir *veri kaynağı* olarak kaydedin. Windows 32 bit işletim sistemi altyapısında, veri kaynağını, (sistem veri kaynağı olarak) sistemdeki tüm kullanıcıların erişimine ya da (kullanıcı veri kaynağı olarak) yalnızca yürürlükteki kullanıcının erişimine açabilirsiniz. Veri kaynağını eklemek için aşağıdaki yöntemlerden birini kullanın:

- İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı kullanarak:
 - a. Veri kaynağı olarak eklemek istediğiniz DB2 veritabanı diğer adını seçin.
 - b. **Özellikler** düğmesini tıklatın. Veritabanı Özellikleri penceresi açılır.
 - c. **Bu veritabanımı ODBC için kaydet** seçeneğine onay imi koyun.
 - d. Windows 32 bit işletim sistemi altyapısında, veri kaynağını kullanıcı ya da sistem veri kaynağı olarak eklemek için bu penceredeki radyo düğmelerini kullanabilirsiniz.

- Control Panel'deki (Denetim Masası) simgesi aracılığıyla ya da komut satırından **odbcad32.exe**'yi çalıştırarak erişebileceğiniz **Microsoft 32 bit ODBC Administration aracını** kullanarak:
 - a. Windows 32 bit işletim sistemi altyapısında, varsayılan ayar olarak kullanıcı veri kaynaklarının listesi görüntülenir. Bir sistem veri kaynağı eklemek istiyorsanız, (altyapıya bağlı olarak) **System DSN** (Sistem veri kaynağı adı) düğmesini ya da **System DSN** etiketini tıklatın.
 - b. **Add** (Ekle) düğmesini tıklatın.
 - c. Listede IBM DB2 ODBC Driver (IBM DB2 ODBC Sürücüsü) ögesini çift tıklatın.
 - d. Ekleyeceğiniz DB2 veritabanını seçip **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- Windows 32 bit işletim sistemi altyapısında, komut satırı işlemcisinden DB2 veritabanının ODBC sürücüsü yöneticisinde veri kaynağı olarak kaydedilmesini sağlayan bir komut girilebilir. Denetimci, gerekli veritabanlarının kaydedilmesi için bir komut satırı işlemcisi komut kütüğü yaratabilir. Sonra, ODBC kullanarak DB2 veritabanlarına erişmesi gereken tüm makinelerde bu komut kütüğü çalıştırılabilir.

Command Reference kitabında CATALOG komutuna ilişkin ek bilgi bulunabilir:

```
CATALOG [ kullanıcı | sistem ] ODBC DATA SOURCE
```

- Aşama 4. DB2 CLI/ODBC sürücüsünü İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı kullanarak yapılandırın: (İsteğe bağlı)
- a. Yapılandırmak istediğiniz DB2 veritabanının diğer adını seçin.
 - b. **Özellikler** düğmesini tıklatın. Veritabanı Özellikleri penceresi açılır.
 - c. **Ayarlar** düğmesini tıklatın. CLI/ODBC Ayarları penceresi açılır.
 - d. **İleri düzey** düğmesini tıklatın. Açılan pencerede yapılanış anahtar sözcüklerini ayarlayabilirsiniz. Bu anahtar sözcükler veritabanının *diğer adıyla* ilişkilendirilir ve veritabanına erişen tüm DB2 CLI/ODBC uygulamalarını etkiler. Çevrimiçi yardımda tüm anahtar sözcükler açıklanmaktadır. Bu açıklamalar şu kaynakta da bulunur: “Yapılanış Anahtar Sözcüğü Tanımları” sayfa 171.

Bu kütüğün (db2cli.ini) el ile düzenlenmesine ilişkin bilgi için bkz: “db2cli.ini Kütüğünün Yapılandırılması” sayfa 164.

- Aşama 5. ODBC erişimini kurduysanız (yukarıda açıklanan şekilde), ODBC uygulamalarını kullanarak DB2'ye erişebilirsiniz. ODBC uygulamasını başlatıp kütük açma penceresine geçin. Kütük tipi olarak **ODBC databases** (ODBC veritabanları) seçeneğini belirtin. Listedeki seçilebilir öğeler arasında, ODBC veri kaynağı olarak eklediğiniz DB2 veritabanları görüntülenir. Birçok ODBC uygulaması, benzersiz dizini olmayan çizelgeleri salt okunur olarak açar.

Bu noktada ek bilgiye gerek duyarsanız, “Ayrıntılı Yapılanış Bilgileri” sayfa 163 bölümündeki şu konulara bakabilirsiniz:

- “DB2 CLI/ODBC Sürücüsü için Veritabanına Bağ Tanımlanması” sayfa 163
- “CLI/ODBC Yapılanış Anahtar Sözcüklerinin Ayarlanması” sayfa 163
- “db2cli.ini Kütüğünün Yapılandırılması” sayfa 164

OS/2 Altyapısında CLI/ODBC Kullanarak DB2'ye İstemci Erişimi

DB2 CLI ve ODBC uygulamalarının OS/2 istemcilerinden DB2 veritabanlarına başarıyla erişebilmesi için, istemci sistemde aşağıdaki işlemleri yapın:

1. DB2 veritabanı (ve veritabanı uzaksa düğüm) kataloğa alınmalıdır. Bunu yapmak için İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (ya da komut satırı işlemcisi) kullanın.

Ek bilgi için İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nın çevrimiçi yardımına bakın. (Ya da *Command Reference* belgesinde **CATALOG DATABASE** ve **CATALOG NODE** komutlarına bakın.)

2. DB2 verilerine erişmek için ODBC uygulamaları kullanıyorsanız, aşağıdaki işlemleri yapın. (Yalnızca CLI uygulamaları kullanıyorsanız, bu adımı atlayıp bir sonraki adıma geçin.)

- a. ODBC Driver Manager'in (ODBC sürücüsü yöneticisi) kurulu olup olmadığını denetleyin. ODBC sürücüsü yöneticisi DB2 ile kurulmadıysa, ODBC uygulamanızla birlikte verilen sürücü yöneticisini kullanmanız önerilir. DB2 CLI/ODBC sürücüsünün de kurulu olduğunu doğrulayın:

- 1) Belgelerinde açıklandığı şekilde ODBC Administration aracını çalıştırın. Bu genellikle aşağıdaki iki yöntemden biri kullanılarak yapılır:

- OS/2'de **ODBC** dosyasını çift tıklatın ve **ODBC Administrator** (ODBC Denetimcisi) simgesini çift tıklatın.
- Komut satırından **odbcadm.exe** komutunu çalıştırın.

Data Sources (Veri Kaynakları) penceresi açılır.

- 2) **Drivers** (Sürücüler) düğmesini tıklatın. Drivers (Sürücüler) penceresi açılır.

- 3) Listede "IBM DB2 ODBC DRIVER" öğesinin bulunduğunu doğrulayın.

ODBC Driver Manager (ODBC sürücüsü yöneticisi) kurulu değilse, ODBC uygulamanızla birlikte gelen kuruluş yönergelerini izleyin. IBM DB2 CLI/ODBC sürücüsü kurulu değilse, DB2 CLI/ODBC sürücüsünü kurmak için DB2 dosyasındaki **Install ODBC Driver** (ODBC Sürücüsünü Kur) simgesini çift tıklatın.

- b. Aşağıdaki yöntemlerden birini kullanarak DB2 veritabanını ODBC sürücüsü yöneticisinde *veri kaynağı* olarak kaydedin:

- İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı kullanarak:

- 1) Veri kaynağı olarak eklemek istediğiniz DB2 veritabanı diğer adını seçin.
- 2) **Özellikler** düğmesini tıklatın.
- 3) **Bu veritabanını ODBC için kaydet** seçeneğine onay imi koyun.

- ODBC Driver Manager'i (ODBC sürücüsü yöneticisi) kullanarak:

- 1) Belgelerinde açıklandığı şekilde ODBC sürücüsü yöneticisini çalıştırın. Bu genellikle aşağıdaki iki yöntemden biri kullanılarak yapılır:

- OS/2'de **ODBC** dosyasını çift tıklatın ve **ODBC Administrator** (ODBC Denetimcisi) simgesini çift tıklatın.
- Komut satırından **odbcadm.exe** komutunu çalıştırın.

- 2) Data Sources (Veri Kaynakları) penceresinden **Add** (Ekle) düğmesini tıklatın. Add Data Source (Veri Kaynağı Ekle) penceresi açılır.

- 3) Listede IBM DB2 ODBC DRIVER öğesini çift tıklatın.

- 4) Ekleyeceğiniz DB2 veritabanını seçip **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

3. DB2 CLI/ODBC sürücüsünü İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı kullanarak yapılandırın: (İsteğe bağlı)

- a. Yapılandırmak istediğiniz DB2 veritabanının diğer adını seçin.

- b. **Özellikler** düğmesini tıklatın. Veritabanı Özellikleri penceresi açılır.
- c. **Ayarlar** düğmesini tıklatın. CLI/ODBC Ayarları penceresi açılır.
- d. **İleri düzey** düğmesini tıklatın. Açılan pencerede yapılanış anahtar sözcüklerini ayarlayabilirsiniz. Bu anahtar sözcükler veritabanının *diğer adıyla* ilişkilendirilir ve veritabanına erişen tüm DB2 CLI/ODBC uygulamalarını etkiler. Çevrimiçi yardımda tüm anahtar sözcükler açıklanmaktadır. Bu açıklamalar şu kaynakta da bulunur: “Yapılanış Anahtar Sözcüğü Tanımları” sayfa 171.

Bu kütüğün (db2cli.ini) el ile düzenlenmesine ilişkin bilgi için bkz: “db2cli.ini Kütüğünün Yapılandırılması” sayfa 164.

4. ODBC erişimini kurduysanız (yukarıda açıklanan şekilde), ODBC uygulamalarını kullanarak DB2'ye erişebilirsiniz. ODBC uygulamasını başlatıp kütük açma penceresine geçin. Kütük tipi olarak **ODBC databases** (ODBC veritabanları) seçeneğini belirtin. Listedeki seçilebilir öğeler arasında, ODBC veri kaynağı olarak eklediğiniz DB2 veritabanları görüntülenir. Birçok ODBC uygulaması, benzersiz dizini olmayan çizelgeleri salt okunur olarak açar.

Bu noktada ek bilgiye gerek duyarsanız, “Ayrıntılı Yapılanış Bilgileri” sayfa 163 bölümündeki şu konulara bakabilirsiniz:

- “DB2 CLI/ODBC Sürücüsü için Veritabanına Bağ Tanımlanması” sayfa 163
- “CLI/ODBC Yapılanış Anahtar Sözcüklerinin Ayarlanması” sayfa 163
- “db2cli.ini Kütüğünün Yapılandırılması” sayfa 164

UNIX Altyapısında CLI/ODBC Kullanarak DB2'ye İstemci Erişimi

DB2 CLI ve ODBC uygulamalarının UNIX istemcilerinden DB2 veritabanlarına başarıyla erişebilmesi için, istemci sistemde aşağıdaki işlemleri yapın:

1. DB2 veritabanı (ve veritabanı uzaksa düğüm) kataloğa alınmalıdır. Bu işlem için komut satırı işlemcisini kullanın.

Ek bilgi için bkz: Bölüm 7, “Komut Satırı İşlemcisi ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması” sayfa 35 ya da *Command Reference* kitabında **CATALOG DATABASE** ve **CATALOG NODE** komutları.
2. DB2 CLI/ODBC sürücüsü, DB2 istemcisi kuruluşu sırasında kurulur. O noktada seçilmesine dikkat edin.
3. DB2 verilerine erişmek için ODBC uygulamaları kullanıyorsanız, aşağıdaki işlemleri yapın. (Yalnızca CLI uygulamaları kullanıyorsanız, bu adımı atlayıp bir sonraki adıma geçin.)
 - a. ODBC uygulamaları kullanırken, ODBC Driver Manager'in (ODBC sürücüsü yöneticisi) kurulu olduğunu ve ODBC kullanacak her kullanıcının bu yöneticiye erişebildiğini doğrulamalısınız. DB2 ODBC sürücüsü yöneticisi kurmaz; DB2 verilerine erişmek için, ODBC istemci uygulamanızla birlikte verilen ODBC sürücüsü yöneticisini ya da ODBC SDK'yı kullanmalısınız.
 - b. Sürücü yöneticisi, iki kullanıma hazırlama kütüğü kullanır.

<code>odbcinst.ini</code>	ODBC sürücüsü yöneticisinin, hangi veritabanı sürücülerinin kurulu olduğu gösteren yapılanış kütüğü. ODBC ile çalışacak tüm kullanıcılar bu kütüğe erişebilmelidir.
<code>.odbc.ini</code>	Son kullanıcı veri kaynağı yapılanışı. Her kullanıcı kimliğine ilişkin ana dizinde bu kütüğün ayrı bir kopyası bulunur. Bu kütüğün adı bir nokta imiyle başlar.

odbcinst.ini kütüğünün ayarlanması

Bu kütükteki ayarlar, makinede bulunan tüm ODBC sürücülerini etkiler.

Kütüğü güncellemek için bir ASCII metin düzenleyicisi kullanın. Kütükte "Driver" sözcüğüyle başlayan ve DB2 ODBC sürücüsünün tam yolunu gösteren, AIX'te db2.o ve diğer UNIX altyapılarında libdb2 adını taşıyan (kütük uzantısı altyapıya dayalıdır; Solaris Operating Environment'te libdb2.so vb.) bir [IBM DB2 ODBC DRIVER] kısmı bulunmalıdır. Örneğin, AIX'te son kullanıcının ana dizini /u/buklnc/ ise ve sqllib dizini orada kuruluysa, doğru giriş şöyle olur:

```
[IBM DB2 ODBC DRIVER]
Driver=/u/buklnc/sqllib/lib/db2.o
```

.odbc.ini kütüğünün ayarlanması

Bu kütükteki ayarlar makinedeki belirli bir kullanıcıya ilişkindir; farklı kullanıcıların farklı .odbc.ini kütükleri olabilir.

.odbc.ini kütüğü son kullanıcının ana dizininde varolmalıdır (kütük adının başında bir nokta imi bulunduğunu unutmayın). Bir ASCII düzenleyicisi kullanarak, bu kütüğü ilgili veri kaynağı yapılandırma bilgilerini yansıtacak şekilde güncelleyin. Bir DB2 veritabanının ODBC veri kaynağı olarak kaydedilmesi için, bu kütükte her bir DB2 veritabanına ilişkin bir kısım bulunmalıdır.

The .odbc.ini kütüğünün aşağıdaki satırları içermesi gerekir:

- [ODBC Data Source] kısmında:

```
SAMPLE=IBM DB2 ODBC DRIVER
```

SAMPLE adında, IBM DB2 ODBC DRIVER sürücüsünü kullanan bir veri kaynağı olduğunu gösterir.

- [SAMPLE] kısmında (örneğin, AIX'te):

```
[SAMPLE]
Driver=/u/buklnc/sqllib/lib/libdb2.a
Description=Sample DB2 ODBC Database
```

SAMPLE veritabanının, /u/buklnc dizininde bulunan DB2 yönetim ortamının bir parçası olduğunu gösterir.

- [ODBC] kısmında:

```
InstallDir=/u/buklnc/sqllib/odbc/lib
```

/u/buklnc/sqllib/odbc/lib dizininin, ODBC'nin kurulu olduğu yer olarak işlenmesi gerektiğini gösterir.

- InstallDir'in, ODBC sürücüsü yöneticisinin yerini doğru olarak göstermesine dikkat edin.

Örneğin, ODBC sürücüsü yöneticisi /opt/odbc dizinine kurulduysa, [ODBC] kısmı şöyle olur:

```
[ODBC]
Trace=0
TraceFile=odbctrace.out
InstallDir=/opt/odbc
```

Ayrıntılı bilgi için bkz: "ODBC.INI Kütüğünün Yapılandırılması" sayfa 164.

.ini kütüklerinde gerekli ayarlar yapıldıktan sonra, ODBC uygulamanızı çalıştırabilir ve DB2 veritabanlarına erişebilirsiniz. Ek yardım ve bilgi için, ODBC uygulamanızla birlikte verilen belgelere bakın.

4. DB2 CLI/ODBC sürücüsünü yapılandırın (isteğe bağlı).

DB2 CLI/ODBC'nin ve bunu kullanan uygulamaların özelliklerini değiştirmek için ayarlanabilecek çeşitli CLI/ODBC anahtar sözcükleri vardır. Bu anahtar sözcükler

veritabanının *diğer adıyla* ilişkilendirilir ve veritabanına erişen tüm DB2 CLI/ODBC uygulamalarını etkiler.

Bu kütüğün (`db2cli.ini`) el ile düzenlenmesine ilişkin bilgi için bkz: “db2cli.ini Kütüğünün Yapılandırılması” sayfa 164. Tek tek anahtar sözcüklere ilişkin bilgi için bkz: *CLI Guide and Reference*.

Bu noktada ek bilgiye gerek duyarsanız, “Ayrıntılı Yapılanış Bilgileri” bölümündeki şu konulara bakabilirsiniz:

- “DB2 CLI/ODBC Sürücüsü için Veritabanına Bağ Tanımlanması”
- “CLI/ODBC Yapılanış Anahtar Sözcüklerinin Ayarlanması”
- “db2cli.ini Kütüğünün Yapılandırılması” sayfa 164

Ayrıntılı Yapılanış Bilgileri

“CLI/ODBC Erişimi için Altyapıya Özgü Ayrıntılar” sayfa 158 bölümünde, gerek duyduğunuz tüm bilgileri bulabilirsiniz. Bu ek bilgiler, DB2 araç desteğinin bulunmadığı ortamlarda ve daha ayrıntılı bilgiye gerek duyan denetimciler için yararlıdır.

Bu bölüm, aşağıdaki konuları kapsar:

- “DB2 CLI/ODBC Sürücüsü için Veritabanına Bağ Tanımlanması”
- “CLI/ODBC Yapılanış Anahtar Sözcüklerinin Ayarlanması”
- “db2cli.ini Kütüğünün Yapılandırılması” sayfa 164

DB2 CLI/ODBC Sürücüsü için Veritabanına Bağ Tanımlanması

Kullanıcının gerekli ayrıcalığı ya da yetkisi olması koşuluyla, CLI/ODBC sürücüsü veritabanıyla ilk bağlantı kurduğunda bağ tanımlama işlemi otomatik olarak yapılır. Denetimci ilk bağlantıyı kendisi kurmak ya da gerekli kütükler için bağ tanımlama işlemi belirttik olarak yapmak isteyebilir.

Ek bilgi için bkz: “Veritabanı Yardımcı Programları için Bağ Tanımlanması” sayfa 155.

CLI/ODBC Yapılanış Anahtar Sözcüklerinin Ayarlanması

DB2 CLI, İstemci Yapılandırma Yardımcısı ya da DB2 İstemci Ayarları denetim aracı (altyapınız için hangisi geçerliyse) kullanılarak ya da `db2cli.ini` kütüğü el ile düzenlenerek yapılandırılabilir.

Bu kütük, DB2 CLI ve bunu kullanan uygulamalarla ilgili özellikleri değiştirmek için kullanılacak çeşitli anahtar sözcükler ve değerler içerir. Bu anahtar sözcükler veritabanının *diğer adıyla* ilişkilendirilir ve veritabanına erişen tüm DB2 CLI ve ODBC uygulamalarını etkiler.

Varsayılan olarak, CLI/ODBC yapılanış anahtar sözcükleri kütüğü Intel altyapılarında `sql1ib` dizininde ve UNIX altyapılarında CLI/ODBC uygulamalarını çalıştıran veritabanı yönetim ortamının `sql1ib/cfg` dizininde bulunur.

Varsayılan yeri geçersiz kılmak ve kütük için başka bir yer belirtmek üzere `DB2CLIINIPATH` ortam değişkeni de kullanılabilir.

Yapılanış anahtar sözcükleri şunları yapmanıza olanak tanır:

- Veri kaynağı adı, kullanıcı adı ve parola gibi genel özelliklerin yapılandırılması
- Başarımı etkileyen seçeneklerin ayarlanması
- Genel arama karakterleri gibi sorgu değiştirgelerinin belirtilmesi

- Çeşitli ODBC uygulamalarına ilişkin yamaların ya da geçici çözümlerin ayarlanması
- Kod sayfaları ve IBM Graphic veri tipleri gibi, bağlantıya ilişkin diğer daha özel ayarların yapılması

Tüm anahtar sözcüklerin tanımları ve kullanımlarına ilişkin bilgi için bkz: “Yapılanış Anahtar Sözcüğü Tanımları” sayfa 171.

db2cli.ini Kütüğünün Yapılandırılması: db2cli.ini kullanıma hazırlama kütüğü, DB2 CLI yapılanış seçeneklerinin değerlerinin saklandığı bir ASCII kütüğüdür. Başlamanıza yardımcı olması için, ürünle birlikte örnek bir kütük sağlanmaktadır. Tek tek anahtar sözcüklere ilişkin bilgi için bkz: *CLI Guide and Reference*.

Altyapınızda bu kütüğün nasıl düzenlenebileceğine ilişkin bilgi için bkz: “CLI/ODBC Erişimi için Altyapıya Özgü Ayrıntılar” sayfa 158.

ODBC.INI Kütüğünün Yapılandırılması

Microsoft'un 16 bit ODBC sürücüsü yöneticisi ve Microsoft dışı tüm ODBC sürücüsü yöneticileri, kullanılabilir sürücülere ve veri kaynaklarına ilişkin bilgileri kaydetmek için odbcl.ini kütüğünü kullanır. UNIX altyapılarındaki ODBC sürücüsü yöneticileri odbclinst.ini kütüğünü de kullanır. Çoğu altyapıda gerekli kütüklerin araçlar tarafından otomatik olarak güncellenmesine karşın, UNIX altyapısında ODBC kullananların bu kütükleri el ile düzenlemesi gerekir. odbcl.ini kütüğü (ve gerekliyse odbclinst.ini kütüğü) şu yerlerde saklanır:

UNIX ODBC uygulamasını çalıştıran kullanıcı kimliğinin ana dizini (UNIX'te odbcl.ini kütüğü adının başında bir nokta imi vardır:

Bu kütük el ile de değiştirilebilir. Kütükteki varolan girişleri değiştirmeyin. Bu kütüğü el ile düzenlemek için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. odbcl.ini kütüğünü düzenlemek için bir ASCII metin düzenleyicisi kullanın.

Aşağıda bir odbcl.ini kütüğü örneği gösterilmektedir:

```
[ODBC Data Sources]
MS Access Databases=Access Data (*.mdb)

[MS Access Databases]
Driver=D:\WINDOWS\SYSTEM\simba.dll
FileType=RedISAM
SingleUser=False
UseSystemDB=False
```

[ODBC Data Sources] kısmı, kullanılabilir her veri kaynağının adı ve ilgili sürücünün tanımından oluşan bir listedir.

[ODBC Data Sources] kısmındaki listede bulunan her veri kaynağı için, o veri kaynağına ilişkin ek bilgilerin bulunduğu bir kısım vardır. Bu kısımlara *Veri Kaynağı Belirtimi* (Data Source Specification) kısımları adı verilir.

Aşama 2. [ODBC DATA SOURCE] girişinin altına şu satırı ekleyin:

```
veritabanı_diğer_adı=IBM DB2 ODBC DRIVER
```

Burada *veritabanı_diğer_adı*, veritabanı dizininde kataloğa alınan veritabanının (komut satırı işlemcisinden verilen CONNECT TO komutunda belirtilen veritabanının) diğer adıdır.

Aşama 3. Veri kaynağını bir sürücüyle ilişkilendirmek için, Veri Kaynağı Belirtimi kısmına yeni bir giriş ekleyin:

```
[veritabanı_diğer_adı]
Driver=x:\windows\system\db2cliw.dll
```

Burada:

- *veritabanı_diğer_adi*, veritabanı dizininde kataloğa alınan ve Veri Kaynağı Belirtimi kısmında belirtilen veritabanının diğer adıdır.
- *x*: Windows işletim sisteminin kurulu olduğu sürücüdür.

Aşağıda, IBM veri kaynağı girişleri eklenmiş bir örnek kütük gösterilmektedir:

```
[ODBC Data Sources]
MS Access Databases=Access Data (*.mdb)
SAMPLE=IBM DB2 ODBC DRIVER

[MS Access Databases]
Driver=D:\WINDOWS\SYSTEM\simba.dll
FileType=RedISAM
SingleUser=False
UseSystemDB=False

[SAMPLE]
Driver=D:\WINDOWS\SYSTEM\db2cliw.dll
Description=Sample DB2 Client/Server database
```

UNIX Altyapısında .ini Kütüklerinin Yapılandırılması

“UNIX Altyapısında CLI/ODBC Kullanarak DB2'ye İstemci Erişimi” sayfa 161 kısmı, `odbc.ini` ve `odbcinst.ini` kütüklerinin güncellenmesine ilişkin ayrıntılı bilgi içerir.

Java Programlarının Çalıştırılması

AIX, HP-UX, Linux, OS/2, PTX, Silicon Graphics IRIX, Solaris Operating Environment ya da Windows 32 bit işletim sistemi üzerinde DB2 veritabanlarına erişmek için uygun Java Development Kit (JDK) ile Java programları geliştirebilirsiniz. JDK, Java için devingen bir SQL API (Application Programming Interface; Uygulama Programı Arabirimi) olan Java Database Connectivity (JDBC) bileşenini içerir.

DB2 JDBC desteği için, DB2 istemcisini kurduğunuzda DB2 Java Enablement bileşenini eklemelisiniz. DB2 JDBC desteğiyle, JDBC uygulamaları ve uygulamacıkları oluşturabilir ve çalıştırabilirsiniz. Bunlar yalnızca devingen SQL içerir ve SQL deyimlerini DB2'ye aktarmak için bir Java çağrı arabirimi kullanır.

DB2 Application Development Client (DB2 Uygulama Geliştirme İstemcisi), gömülü SQL Java (SQLJ) uygulamaları için destek sağlar. DB2 SQLJ desteği ve DB2 JDBC desteğiyle, SQLJ uygulamaları ve uygulamacıkları oluşturabilir ve çalıştırabilirsiniz. Bunlar durağan SQL içerir ve DB2 veritabanına bağı tanımlanmış gömülü SQL deyimleri kullanır.

Ayrıca, sunucuda JDBC ve SQLJ saklanmış yordamları ve kullanıcı tanımlı işlevleri yaratmak için de Java kullanılabilir.

Farklı tiplerde Java programlarının oluşturulması ve çalıştırılması, DB2'nin farklı bileşenlerinin desteğini gerektirir:

- JDBC uygulamaları oluşturmak için, DB2 Java Enablement bileşenini içeren bir DB2 istemcisi kurulmalıdır. JDBC uygulamalarını çalıştırmak için, DB2 Java Enablement bileşenini içeren DB2 istemciniz bir DB2 sunucusuna bağlanmalıdır.
- SQLJ uygulamaları oluşturmak için, DB2 Application Development Client ve DB2 Java Enablement bileşenini içeren bir DB2 Denetim İstemcisi (DB2 Administrative Client) kurulmalıdır. SQLJ uygulamalarını çalıştırmak için, DB2 Java Enablement bileşenini içeren DB2 istemciniz bir DB2 sunucusuna bağlanmalıdır.
- JDBC uygulamacıkları oluşturmak için, DB2 Java Enablement bileşenini içeren bir DB2 istemcisi kurulmalıdır. JDBC uygulamacıklarını çalıştırmak için, istemci makinede herhangi bir DB2 bileşeni olması gerekmez.

- SQLJ uygulamalarını oluşturmak için, DB2 Application Development Client ve DB2 Java Enablement bileşenini içeren bir DB2 Denetim İstemcisi (DB2 Administrative Client) kurulmalıdır. SQLJ uygulamalarını çalıştırmak için, istemci makinede herhangi bir DB2 bileşeni olması gerekmez.

JDBC ve SQLJ programlarının oluşturulmasına ve çalıştırılmasına ilişkin ayrıntılı bilgi için bkz: *Application Building Guide*. Java'da DB2 programlanması konusunda ek bilgi için bkz: *Application Development Guide*. Bu bilgiler, JDBC ve SQLJ uygulamalarının, uygulamalarının, saklanmış yordamların ve kullanıcı tanımlı işlevlerin (UDF) yaratılmasını ve çalıştırılmasını kapsar.

En güncel DB2 Java bilgileri için şu adresteki Web sitesine gidin:
<http://www.ibm.com/software/data/db2/java>

Ortamın Yapılandırılması

DB2 Java programlarını oluşturmak için, geliştirme amaçlı olarak kullandığınız makinede uygun bir Java Development Kit (JDK) sürümünü kurmalı ve yapılandırılmalısınız. DB2 Java uygulamalarını çalıştırmak için, geliştirme amaçlı olarak kullandığınız makinede uygun bir Java Runtime Environment (JRE) ya da JDK sürümünü kurmalı ve yapılandırılmalısınız. Aşağıdaki çizelge, geliştirme amaçlı olarak kullandığınız makineye uygun JDK sürümlerini listelemektedir:

AIX	IBM AIX Developer Kit, Java Technology Edition, Sürüm 1.1.8. JDK kurulu olmayan AIX sistemlerinde, bu JDK, DB2 Application Development Client ile otomatik olarak kurulur.
HP-UX	Hewlett-Packard tarafından üretilen HP-UX Developer's Kit for Java, Release 1.1.8
Linux	IBM Developer Kit for Linux, Java Technology Edition, sürüm 1.1.8.
OS/2	IBM Java Development Kit for OS/2, sürüm 1.1.8; ürün CD-ROM'unda bulunur.
PTX	IBM tarafından üretilen ptx/JSE, sürüm 1.2.1
SGI IRIX	SGI tarafından üretilen Java 2 Software Development Kit for SGI IRIX, sürüm 1.2.1
Solaris Operating Environment	Sun Microsystems tarafından üretilen Java Development Kit for Solaris, sürüm 1.1.8
Windows 32 bit işletim sistemi	IBM Developer Kit for Windows 32 bit işletim sistemi, Java Technology Edition, sürüm 1.1.8. DB2 Application Development Client kurulduğunda, bu JDK <code>sql1lib\java\jdk</code> dizinine otomatik olarak kurulur.

Yukarıdaki JDK'lerin kurulması ve yapılandırılmasına ilişkin bilgi için şu Web sitesine bakın: <http://www.ibm.com/software/data/db2/java>

Desteklenen tüm altyapılar için, DB2 Java Enablement bileşenini içeren bir DB2 istemcisi kurulmalı ve yapılandırılmalıdır. SQLJ programları için veritabanına bağ tanımlamak için, DB2 Java Enablement bileşenini içeren bir DB2 Denetim İstemcisi kurulmalı ve yapılandırılmalıdır.

DB2 Java saklanmış yordamlarını ya da kullanıcı tanımlı işlevlerini çalıştırabilmeniz için, DB2 veritabanı yöneticisi yapılanışını güncelleyerek, geliştirme amacıyla kullandığınız makinede JDK sürüm 1.1'in kurulu olduğu yolu eklemeniz gerekir. Bunu yapmak için komut satırına aşağıdaki komutu girebilirsiniz:

UNIX altyapılarında:

```
db2 update dbm cfg using JDK11_PATH /usr/jdk
```

Burada /usr/jdk, JDK'nin kurulu olduğu yolu gösterir.

Windows ve OS/2 altyapılarında:

```
db2 update dbm cfg using JDK11_PATH C:\sqllib\java\jdk
```

Burada C:\sqllib\java\jdk, JDK'nin kurulu olduğu yolu gösterir.

JDK11_PATH alanındaki değerin doğru olup olmadığını görmek için, aşağıdaki komutu girerek DB2 veritabanı yöneticisi yapısını denetleyebilirsiniz:

```
db2 get dbm cfg
```

Daha kolay görüntülenmesi için çıkışı bir kütüğe yönlendirmeyi düşünebilirsiniz. JDK11_PATH alanı, çıkışın başına yakın bir yerde görüntülenir. Bu komutlara ilişkin ek bilgi için bkz: *Command Reference*.

Solaris Operation Environment üzerinde, bazı Java Virtual Machine uygulamaları, "setuid" ortamında çalışan programlarda iyi çalışmamaktadır. Java yorumlayıcısını içeren libjava.so paylaşılan kitaplığının yüklenmesi başarısız olabilir. Geçici bir çözüm olarak, /usr/lib dizinindeki gereken tüm JVM paylaşılan kitaplıkları için simgesel bağlantılar yaratmak üzere, aşağıdakine benzer bir komut kullanabilirsiniz (komutun sözdizimi Java'nın nerede kurulu olduğuna bağlıdır):

```
ln -s /opt/jdk1.1.3/lib/sparc/native_threads/*.so /usr/lib
```

Bu çözüme ve kullanabileceğiniz diğer geçici çözümlere ilişkin ek bilgi için şu Web sayfasına bakın:

Java programlarını çalıştırmak için, OS/2 ve Windows işletim sistemi altyapılarında DB2 kurulumu sırasında ve UNIX altyapısında yönetim ortamı yaratılması sırasında aşağıdaki ortam değişkenleri otomatik olarak güncellenir.

UNIX altyapılarında:

- CLASSPATH, "." ve sqllib/java/db2java.zip kütüğünü içerir.
- AIX, Linux, PTX, Silicon Graphics IRIX ve Solaris Operating Environment üzerinde: LD_LIBRARY_PATH, sqllib/lib dizinini içerir.
- HP-UX üzerinde: SHLIB_PATH, sqllib/lib dizinini içerir.
- Yalnızca Solaris Operating Environment üzerinde: THREADS_FLAG, "native" olarak ayarlanır.

Windows ve OS/2 altyapılarında:

- CLASSPATH, "." ve %DB2PATH%\java\db2java.zip kütüğünü içerir.

SQLJ programlarının oluşturabilmesi ve çalıştırılabilmesi için, CLASSPATH değişkeni otomatik olarak aşağıdaki kütükleri de içerecek biçimde güncellenir:

UNIX altyapılarında:

- sqllib/java/sqlj.zip (SQLJ programlarının oluşturulması için gerekir)
- sqllib/java/runtime.zip (SQLJ programlarının çalıştırılması için gerekir)

Windows ve OS/2 altyapılarında:

- %DB2PATH%\java\sqlj.zip (SQLJ programlarının oluşturulması için gerekir)
- %DB2PATH%\java\runtime.zip (SQLJ programlarının çalıştırılması için gerekir)

Java Uygulamaları

Aşağıdaki komutla yürütülür programdaki Java yorumlayıcısını çalıştırarak, masaüstünden ya da komut satırından uygulamanızı başlatın:

```
java prog_adi
```

Burada prog_adi, programın adını belirtir.

DB2 JDBC sürücüsü, uygulamanızın JDBC API çağrılarını işler ve istekleri sunucuya iletmek ve sonuçları almak için DB2 istemcisini kullanır. SQLJ uygulamalarının çalıştırılabilmesi için veritabanıyla bağlarının tanımlanması gerekir.

Java Uygulamaları

Java uygulamaları Web üzerinden iletiildiği için, DB2 makinenizde (sunucu ya da istemci) bir Web sunucusu kurulu olmalıdır.

Uygulamacınızı çalıştırmak için, .html kütüğünüzün doğru yapılandırılmasına dikkat edin. .html kütüğünde belirtilen TCP/IP kapısından JDBC uygulamak sunucusunu başlatın. Örneğin:

```
param name=port value='6789'
```

belirttiyseniz, şu komutu girmeniz gerekir:

```
db2jstrt 6789
```

Web tarayıcınızın çalışma dizininize erişebilmesine dikkat etmeniz gerekir. Erişemiyorsa, uygulamacığınızın .class ve .html kütüklerini erişilebilen bir dizine kopyalayın. SQLJ uygulamaları için, tanıtıma ilişkin .class ve .ser kütüklerini de kopyalamanız gerekir.

sqllib/java/db2java.zip kütüğünü, yukarıda belirtilen kütüklerle aynı dizine kopyalayın. SQLJ uygulamaları için, sqllib/java/runtime.zip kütüğünü de bu dizine kopyalayın. Sonra, istemci makinenizde Web tarayıcınızı başlatın (tarayıcı JDK 1.1'i desteklemelidir) ve .html kütüğünü yükleyin.

Uygulamacığınız DB2 ile bağlantı kurmak için JDBC API bileşenini çağırdığında, JDBC sürücüsü DB2 sunucusunda bulunan JDBC uygulamak sunucusunu kullanarak DB2 veritabanıyla ayrı bir iletişim kurar. SQLJ uygulamalarının çalıştırılabilmesi için veritabanıyla bağlarının tanımlanması gerekir.

Bölüm 13. DB2 CLI/ODBC Yapılanış Anahtar Sözcüğü Listesi

Anahtar sözcükler, "APPENDAPINAME" ile başlayarak alfabetik sırayla listelenir. Anahtar sözcükler gruplara ayrılmıştır. ODBC veri kaynağı yapılandırma aracında (UNIX altyapılarında yoktur), bu grupların her biri defterin ayrı bir etiketinde gösterilir.

DB2 CLI/ODBC uygulamalarına ilişkin ek bilgi edinmek için "CLI/ODBC Erişimi için Altyapıya Özgü Ayrıntılar" sayfa 158 kısmında, işletim sisteminize ilişkin bilgileri okuyun.

Kategoriye Göre Yapılanış Değişirgeleri

CLI/ODBC Ayarları Genel Yapılanış Anahtar Sözcükleri

- "DBALIAS" sayfa 181
- "PWD" sayfa 195
- "UID" sayfa 206

Uyumluluk Yapılanışı Anahtar Sözcükleri

Uyumluluk seçenekleri kümesi, DB2 ürününün davranışını tanımlamak için kullanılır. Diğer uygulamaların DB2 ile uyumluluğunu sağlamak için bu tanımlar kullanılabilir.

- "DEFERREDPREPARE" sayfa 183
- "DISABLEMULTITHREAD" sayfa 184
- "EARLYCLOSE" sayfa 184

Veri Tipi Yapılanışı Anahtar Sözcükleri

Veri tipi seçenekleri kümesi, DB2 ürününün çeşitli veri tiplerini nasıl bildireceğini ve işleyeceğini tanımlamak için kullanılır.

- "BITDATA" sayfa 172
- "GRAPHIC" sayfa 186
- "LOBMAXCOLUMNISIZE" sayfa 189
- "LONGDATACOMPAT" sayfa 190

İşletme Yapılanışı Anahtar Sözcükleri

İşletme seçenekleri kümesi, büyük veritabanlarıyla kurulan bağlantıların etkinliğini sağlamak için kullanılır.

- "CLISHEMA" sayfa 173
- "CONNECTNODE" sayfa 174
- "CURRENTPACKAGESET" sayfa 175
- "CURRENTSCHEMA" sayfa 177
- "CURRENTSQLID" sayfa 177
- "DB2CONNECTVERSION" sayfa 179
- "DBNAME" sayfa 182
- "GRANTEELIST" sayfa 185
- "GRANTORLIST" sayfa 186
- "SCHEMALIST" sayfa 196
- "SYSSHEMA" sayfa 201

- “TABLETYPE” sayfa 202

Ortam Yapılanışı Anahtar Sözcükleri

Ortam seçenekleri kümesi, sunucu ve istemci makinelerdeki çeşitli kütüklerin yerlerini tanımlamak için kullanılır.

- “CLIPKG” sayfa 173
- “CURRENTFUNCTIONPATH” sayfa 175
- “DEFAULTPROCLIBRARY” sayfa 183
- “QUERYTIMEOUTINTERVAL” sayfa 195
- “TEMPDIR” sayfa 202

Kütük DSN Yapılanışı Anahtar Sözcükleri

Kütük DSN seçenekleri kümesi, bir kütük DSN bağlantısına ilişkin TCP/IP ayarlarını tanımlamak için kullanılır.

- “DATABASE” sayfa 178
- “HOSTNAME” sayfa 187
- “PROTOCOL” sayfa 195
- “SERVICENAME” sayfa 197

Eniyileme Yapılanışı Değişirgeleri

Eniyileme seçenekleri kümesi, CLI/ODBC sürücüsüyle sunucu arasındaki iletişim ağı trafiğini azaltmak ve akışı hızlandırmak için kullanılır.

- “CURRENTREFRESHAGE” sayfa 176
- “DB2DEGREE” sayfa 179
- “DB2ESTIMATE” sayfa 180
- “DB2EXPLAIN” sayfa 180
- “DB2OPTIMIZATION” sayfa 181
- “KEEPSTATEMENT” sayfa 189
- “OPTIMIZEFORNROWS” sayfa 192
- “OPTIMIZESQLCOLUMNS” sayfa 192
- “UNDERScore” sayfa 207

Hizmet Yapılanışı Değişirgeleri

Hizmet seçenekleri kümesi, CLI/ODBC bağlantılarındaki sorunları gidermek için kullanılır. Programcılar da, buradaki bazı seçeneklerden yararlanarak CLI programlarının sunucu çağrılarını nasıl dönüştürüldüğünü daha iyi anlama olanağı bulabilir.

- “APPENDAPINAME” sayfa 171
- “IGNOREWARNINGS” sayfa 187
- “IGNOREWARNLIST” sayfa 188
- “PATCH1” sayfa 193
- “PATCH2” sayfa 193
- “POPUPMESSAGE” sayfa 194
- “SQLSTATEFILTER” sayfa 197
- “TRACE” sayfa 203
- “TRACECOMM” sayfa 203
- “TRACEFILENAME” sayfa 204
- “TRACEFLUSH” sayfa 204
- “TRACEPATHNAME” sayfa 205
- “WARNINGLIST” sayfa 207

Durağan SQL Yapılanışı Anahtar Sözcükleri

Durağan SQL seçenekleri kümesi, CLI/ODBC uygulamalarında durağan SQL deyimleri çalıştırılırken kullanılır.

- “STATICCAPFILE” sayfa 198
- “STATICLOGFILE” sayfa 198
- “STATICMODE” sayfa 199
- “STATICPACKAGE” sayfa 199

Hareket Yapılanışı Değiştirgeleri

Hareket seçenekleri kümesi, uygulamada kullanılan SQL deyimlerini denetlemek ve hızlandırmak için kullanılır.

- “ASYNCEENABLE” sayfa 172
- “CONNECTTYPE” sayfa 174
- “CURSORHOLD” sayfa 177
- “KEEPCONNECT” sayfa 188
- “MAXCONN” sayfa 190
- “MODE” sayfa 191
- “MULTICONNECT” sayfa 191
- “SYNCPOINT” sayfa 200
- “TXNISOLATION” sayfa 206

Yapılanış Anahtar Sözcüğü Tanımları

APPENDAPINAME

Anahtar Sözcük Tanımı:

Hata üreten CLI/ODBC işlev adını hata iletisine ekler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

APPENDAPINAME = 0 | 1

Varsayılan Ayar:

DB2 CLI işlev adını GÖRÜNTÜLEMEZ

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Hizmet

Kullanım Notları:

Hata üreten DB2 CLI işlevinin (API) adı, SQLGetDiagRec() ya da SQLError() kullanarak alınabilen hata iletisinin sonuna eklenir. İşlev adı, kaşlı ayraç { } içinde gösterilir.

Örneğin,

```
[IBM][CLI Driver]" CLIxxxx: < text >  
SQLSTATE=XXXXX {SQLGetData}"
```

0 = DB2 CLI işlev adı eklenmez (varsayılan)

1 = DB2 CLI işlev adı eklenir

Bu anahtar sözcük yalnızca hata ayıklama için yararlıdır.

ASYNCEENABLE

Anahtar Sözcük Tanımı:

Sorguların zamanuyumsuz olarak yürütülmesi yeteneğini etkinleştirir ya da devre dışı bırakır.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

ASYNCEENABLE = 1 | 0

Varsayılan Ayar:

Sorguları zamanuyumsuz olarak yürütür.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Hareket

Kullanım Notları:

Bu seçenek, sorguların zamanuyumsuz olarak yürütülmesi yeteneğini etkinleştirir ya da devre dışı bırakır. Bu özellik yalnızca, bu özellikten yararlanacak şekilde yazılmış uygulamalar için yararlıdır. Bu özellik etkinleştirildiğinde uygulamanız doğru çalışmıyorsa, özelliği devre dışı bırakabilirsiniz. db2cli.ini kütüğünün veri kaynaklarına özgü kısmına yerleştirilir.

1 = Sorguları zamanuyumsuz olarak yürütür (varsayılan)

0 = Sorgular zamanuyumsuz olarak yürütülmez

Not: CLI/ODBC sürücüsü, zamanuyumsuz ODBC işlemlerini desteklemeyen önceki DB2 sürümleriyle aynı biçimde çalışır.

BITDATA

Anahtar Sözcük Tanımı:

İkili veri tiplerinin ikili olarak mı, karakter verisi olarak mı bildirileceğini belirler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

BITDATA = 1 | 0

Varsayılan Ayar:

FOR BIT DATA ve BLOB veri tiplerini ikili veri tipi olarak bildirir.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Veri Tipi

Kullanım Notları:

Bu seçenek, ODBC ikili veri tiplerinin (SQL_BINARY, SQL_VARBINARY, SQL_LONGVARBINARY ve SQL_BLOB) ikili tip veri olarak bildirilip bildirilmeyeceğini belirtmenize olanak tanır. IBM veritabanı yönetim sistemleri, CHAR, VARCHAR ve LONG VARCHAR kolonlarını FOR BIT DATA özniteliğiyle tanımlayarak ikili tip veri içeren kolonları destekler. DB2 Universal Database, BLOB veri tipi aracılığıyla da ikili verileri destekler (bu durumda, bu veri tipi CLOB veri tipine eşlenir).

(LONG) (VAR)CHAR verilerini SQL_C_CHAR arabelleğine alan DB2 Sürüm 1 uygulaması kullananların da bu seçeneği belirtmeleri gerekebilir. DB2 Sürüm 1'de, veriler değiştirilmeden SQL_C_CHAR arabelleğine taşınır; DB2 Sürüm 2 ve sonrası sürümlerde veriler her bir onaltılı parçacığın ASCII gösterimine dönüştürülür.

BITDATA = 0 tanımını, yalnızca FOR BIT DATA ya da BLOB olarak tanımlanan tüm kolonların yalnızca karakter verisi içerdiğinden ve uygulamanın ikili veri kolonlarını görüntüleme yeteneği olmadığından eminseniz yapın.

1 = FOR BIT DATA ve BLOB veri tiplerini ikili veri tipi olarak bildirir (varsayılan).
0 = FOR BIT DATA ve BLOB veri tiplerini karakter veri tipleri olarak bildirir.

CLIPKG

Anahtar Sözcük Tanımı:

Yaratılacak büyük paketlerin sayısı.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

CLIPKG = 3 | 4 | ... | 30

Varsayılan Ayar:

3

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Bu anahtar sözcük CLI/ODBC Ayarlar defteri kullanılarak belirtilemez. Bu anahtar sözcükten yararlanmak için, db2cli.ini kütüğünü doğrudan değiştirmek gerekir.

Kullanım Notları:

Değer 3 ile 30 arasında bir tamsayı DEĞİLSE, hata ya da uyarı üretilmeden varsayılan değer kullanılır.

Bu anahtar sözcük, CLI/ODBC uygulamalarında SQL deyimlerine ilişkin kısımların sayısını artırmak için kullanılır. Kullanılırsa, denetimci CLIPKG bağ tanımlama seçeneğini kullanarak, gerekli CLI bağ tanımlama kütükleri için belirtik olarak bağ tanımlamalıdır. Ayrıca, sunucudaki (UNIX ya da Intel altyapılarında DB2 UDB Sürüm 6.1 ya da üstü) db2cli.ini kütüğünün aynı CLIPKG değeriyle güncellenmesi gerekir.

Bu ayar yalnızca büyük (364 kısım içeren) paketler için geçerlidir. Küçük (64 kısım içeren) paketlerin sayısı 3'tür ve bu sayı değiştirilemez.

Paketler veritabanında yer kaplayacağı için, kısım sayısını uygulamanızı çalıştırmaya yeterli olacak kadar artırmanız önerilir.

CLISCHEMA

Anahtar Sözcük Tanımı:

Kullanılacak DB2 ODBC kataloğu görünümünü belirler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

CLISCHEMA = ODBC kataloğu görünümü

Varsayılan Ayar:

Yok - ODBC kataloğu görünümü kullanılmaz

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Bu anahtar sözcük CLI/ODBC Ayarlar defteri kullanılarak belirtilemez. Bu anahtar sözcükten yararlanmak için, db2cli.ini kütüğünü doğrudan değiştirmek gerekir.

Ayrıca Bkz:

“SYSSHEMA” sayfa 201

Kullanım Notları:

DB2 ODBC kataloğu, DB2 Connect aracılığıyla anasistem veritabanı yönetim sistemlerine (DBMS'ler) bağlanan ODBC uygulamalarındaki çizelge listelerine ilişkin şema çağrılarının başarımını iyileştirmek üzere tasarlanmıştır.

Anasistem DBMS'lerinde yaratılan ve tutulan DB2 ODBC kataloğu, gerçek DB2 kataloğunda tanımlı olan nesnelere gösteren satırlar içerir; ancak, bu satırlarda yalnızca

ODBC işlemlerini desteklemek için gereken kolonları bulunur. DB2 ODBC kataloğundaki çizelgeler, ODBC uygulamaları için hızlı katalog erişimini desteklemek üzere önceden birleştirilmiş ve özel olarak dizinlenmiştir.

Sistem denetimcileri, her biri yalnızca belirli bir kullanıcı grubu için gereken satırları içeren birden çok DB2 ODBC kataloğu görünümü yaratabilir. Böylece, her son kullanıcı (bu anahtar sözcüğü ayarlayarak) kullanmak istediği DB2 ODBC kataloğu görünümünü seçebilir.

CLISCHEMA ayarının kullanımı ODBC uygulaması için tam olarak saydamdır; bu seçeneği her ODBC uygulamasıyla kullanabilirsiniz.

Bu anahtar sözcüğün bazı sonuçları SYSSCHEMA anahtar sözcüğünün sonuçlarına benzer; ancak, onun yerine CLISCHEMA kullanılmalıdır (geçerli olduğu yerlerde).

CLISCHEMA veri erişimi verimliliğini artırır: SYSSCHEMA ile kullanılan kullanıcı tanımlı çizelgeler DB2 kataloğu çizelgelerinin ikiz görüntüleridir ve ODBC sürücüsü, ODBC kullanıcısının istediği bilgileri üretmek için birden çok çizelgedeki satırları birleştirmek zorundadır. Ayrıca, CLISCHEMA kullanılması, katalog çizelgelerine ilişkin olarak daha az çekişme durumuna neden olur.

CONNECTNODE

Anahtar Sözcük Tanımı:

Bağlantı kurulacak düğümü belirler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

CONNECTNODE = 1 - 999 arası tamsayı değerler |
SQL_CONN_CATALOG_NODE

Varsayılan Ayar:

Makinede 0 kapısıyla tanımlanan mantıksal düğüm kullanılır.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Bu anahtar sözcük CLI/ODBC Ayarlar defteri kullanılarak belirtilemez. Bu anahtar sözcükten yararlanmak için, db2cli.ini kütüğünü doğrudan değiştirmek gerekir.

Geçerli Olduğu Koşullar:

Çok düğümlü bir DB2 Extended Enterprise Edition veritabanı sunucusuyla bağlantı kurulurken.

Kullanım Notları:

Bağlanmak istediğiniz DB2 Extended Enterprise Edition veritabanı bölümü sunucusunun hedef mantıksal düğümünü belirtmek için kullanılır. Bu anahtar sözcük (ya da öznitelik ayarı) DB2NODE ortam değişkeninin değerini geçersiz kılar. Belirlenebilecek değerler:

- 0 ile 999 arası bir tamsayı
- SQL_CONN_CATALOG_NODE

Bu değişken belirlenmezse, hedef mantıksal düğümün varsayılan değeri, makinede 0 kapısıyla tanımlanan mantıksal düğümdür.

CONNECTTYPE

Anahtar Sözcük Tanımı:

Uzak ya da dağıtılmış iş birimi.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

CONNECTTYPE = 1 | 2

Varsayılan Ayar:

Uzak iş birimi

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Hareket

Ayrıca Bkz:

“SYNCPOINT” sayfa 200

Kullanım Notları:

Bu seçenek, varsayılan bağlantı tipini belirtmenize olanak tanır.

1 = Uzak iş birimi. Her birinin kesinleştirme kapsamı farklı olan, koşut zamanlı birden çok bağlantı. Koşut zamanlı bağlantılar için eşgüdüm gerçekleştirilmez (varsayılan değer).

2 = Dağıtımli iş birimi. Dağıtımli bir iş birimine birden çok veritabanının katıldığı ortamlarda eşgüdümlü bağlantılar. Bu ayar SYNCPOINT ayarıyla birlikte işlem yaparak, hareket yöneticisi kullanılıp kullanılmayacağını saptanmasını sağlar.

CURRENTFUNCTIONPATH

Anahtar Sözcük Tanımı:

Devingen SQL deyimlerinde işlem ve veri tipi göndermelerini çözmek için kullanılan şemayı belirler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

CURRENTFUNCTIONPATH = *yürürlükteki_işlevin_yolu*

Varsayılan Ayar:

Aşağıdaki tanıma bakın.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Ortam

Kullanım Notları:

Bu anahtar sözcük, devingen SQL deyimlerinde işlem ve veri tipi göndermelerini çözmek için kullanılan yolu tanımlar. Çift tırnak imleri arasına yazılan ve virgülle birbirlerinden ayrılan bir ya da bir ya da birden çok şema adından oluşan bir liste içerir.

Varsayılan değer "SYSIBM","SYSFUN",X değeridir; X, çift tırnak içine alınan USER özel kaydının değeridir. SYSIBM şemasının belirtilmesi gerekmez. İşlev yolunda belirtilmezse, örtük olarak ilk şemanın bu olduğu varsayılır.

Bu anahtar sözcük, yürürlükteki kullanıcının şemasından başka bir şema adında tanımlanmış olabilecek nitelendirilmemiş işlem göndermelerini çözme işleminde kullanılır. İşlev adlarının çözülme sırasını şema adlarının sırası belirler. İşlevlerin çözülmesiyle ilgili ek bilgi için bkz: *SQL Reference*.

CURRENTPACKAGESET

Anahtar Sözcük Tanımı:

Her bağlantıdan sonra "SET CURRENT PACKAGESET şema" komutunu verir.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

CURRENTPACKAGESET = *şema adı*

Varsayılan Ayar:

Yantümce eklenmez.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Bu anahtar sözcük CLI/ODBC Ayarlar defteri kullanılarak belirtilemez. Bu anahtar sözcükten yararlanmak için, db2cli.ini kütüğünü doğrudan değiştirmek gerekir.

Kullanım Notları:

Bu seçenek, veritabanlarına her bağlantıdan sonra "SET CURRENT PACKAGESET şema" komutunu verir. Varsayılan ayar, bu yantümecenin eklenmemesidir.

Bu deyim, sonraki SQL deyimleri için kullanılacak paketin seçilmesini sağlayan şema adını (toplama tanıtıcısı) belirler.

CLI/ODBC uygulamaları devingen SQL deyimleri yayımlar. Bu seçeneği kullanarak, bu deyimlerin çalıştırılmasında kullanılan ayrıcalıkları denetleyebilirsiniz:

- CLI/ODBC uygulamalarından SQL deyimleri çalıştırılırken kullanılacak şema adını seçin.
- Şemadaki nesnelerin istenen ayrıcalıklara sahip olmasına dikkat ederek bağ tanımlama işlemini bunlara göre yeniden yapın.
- CURRENTPACKAGESET seçeneği için bu şemayı tanımlayın.

CLI/ODBC uygulamalarının SQL deyimleri, belirtilen şema altında çalışmaya ve burada tanımlanan ayrıcalıkları kullanmaya başlar.

SET CURRENT PACKAGESET komutuna ilişkin ek bilgi için bkz: *SQL Reference*.

CURRENTREFRESHAGE

Anahtar Sözcük Tanımı:

CURRENT REFRESH AGE özel kaydının değerini belirler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

CURRENTREFRESHAGE = 0 | ANY | sayısal bir değişmez

Varsayılan Ayar:

0 - REFRESH DEFERRED ile tanımlanan özet çizelgeler sorgu işlemlerinin eniyilenmesinde kullanılmaz.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Bu anahtar sözcük CLI/ODBC Ayarlar defteri kullanılarak belirtilemez. Bu anahtar sözcükten yararlanmak için, db2cli.ini kütüğünü doğrudan değiştirmek gerekir.

Kullanım Notları:

Özet çizelgelere ve SET CURRENT REFRESH AGE deyimine ilişkin ek bilgi için SQL Reference kitabına bakın.

Bu anahtar sözcük için aşağıdaki değerlerden biri belirlenebilir:

- 0 - REFRESH DEFERRED ile tanımlanan özet çizelgelerin sorgu işlemlerinin eniyilenmesinde kullanılmayacağını belirtir (varsayılan değer).
- 9999999999999999 - REFRESH DEFERRED ya da REFRESH IMMEDIATE ile tanımlanan özet çizelgelerin sorgu işlemlerinin eniyilenmesinde kullanılabilceğini belirtir. Bu değer 9999 yıl, 99 ay, 99 gün, 99 saat, 99 dakika ve 99 saniye değerini gösterir.
- ANY - 9999999999999999 değerinin kısa belirtimidir.

CURRENTSCHEMA

Anahtar Sözcük Tanımı:

Başarılı bir bağlantıdan sonra SET CURRENT SCHEMA deyiminde kullanılan şemayı belirtir.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

CURRENTSCHEMA = *şema adı*

Varsayılan Ayar:

Hiçbir deyim yayınlanmaz.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Bu anahtar sözcük CLI/ODBC Ayarlar defteri kullanılarak belirtilemez. Bu anahtar sözcükten yararlanmak için, db2cli.ini kütüğünü doğrudan değiştirmek gerekir.

Kullanım Notları:

Bu seçenek belirlendiyse, başarılı bir bağlantıdan sonra veritabanı yönetim sistemine (DBMS) bir SET CURRENT SCHEMA deyimini gönderilir. Böylece, son kullanıcı ya da uygulama SQL nesnelerini şema adıyla nitelemek zorunda kalmadan adlandırabilir.

SET CURRENT SCHEMA deyimine ilişkin ek bilgi için bkz: *SQL Reference*.

CURRENTSQLID

Anahtar Sözcük Tanımı:

Başarılı bir bağlantıdan sonra DBMS'ye gönderilen SET CURRENT SQLID deyiminde kullanılan tanıtıcıyı belirler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

CURRENTSQLID = *yürürlükteki_sqlid*

Varsayılan Ayar:

Hiçbir deyim yayınlanmaz.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

İşletme

Geçerli Olduğu Koşullar:

SET CURRENT SQLID deyimini destekleyen DB2 veritabanı yönetim sistemleriyle (örneğin MVS/ESA için DB2) bağlantı kurulurken.

Kullanım Notları:

Bu seçenek belirlendiyse, bağlantı başarıyla kurulduktan sonra veritabanı yönetim sistemine bir SET CURRENT SQLID deyimini gönderilir. Böylece, son kullanıcı ya da uygulama SQL nesnelerini şema adıyla nitelemek zorunda kalmadan adlandırabilir.

CURSORHOLD

Anahtar Sözcük Tanımı:

Bir hareketin tamamlanmasının açık geçici çizelgeler üzerindeki etkisi.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

CURSORHOLD = 1 | 0

Varsayılan Ayar:

Seçilen--Geçici çizelgeler yok edilmez.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Hareket

Kullanım Notları:

Bu seçenek, hareketin tamamlanmasının açık geçici çizelgeleri nasıl etkilediğini denetler.

1 = geçici çizelgeyi tut, hareket kesinleştirildiğinde geçici çizelgeler yok edilmez (varsayılan).

0 = geçici çizelgeyi tutma, hareket kesinleştirildiğinde geçici çizelgeler yok edilir.

Not: Hareketlerin her geriye işlenmesinde geçici çizelgeler yok edilir.

Bu seçenek, SQL_CURSOR_COMMIT_BEHAVIOR ya da SQL_CURSOR_ROLLBACK_BEHAVIOR ile çağrıldığında SQLGetInfo() çağrısının davranışını etkiler. Geçici çizelge tutmanın desteklenmediği VSE ve VM için DB2 sistemleriyle kurulan bağlantılarda CURSORHOLD değeri yoksayılr.

Bu seçeneği, başarıyı ayarlamak için kullanabilirsiniz. Uygulamanız için aşağıdaki noktalardan eminseniz, değeri geçici çizelgeyi tutma (0) olarak tanımlayabilirsiniz:

1. SQLGetInfo() ile döndürülen SQL_CURSOR_COMMIT_BEHAVIOR ya da SQL_CURSOR_ROLLBACK_BEHAVIOR bilgilerine bağımlı hareketleri olmaması ve
2. Geçici çizelgelerin bir hareketten sonraki harekete korunmasını gerektirmemesi

Hareket sonunda kaynakların korunması gerekmeyeceği için, veritabanı yönetim sistemi daha etkin çalışır.

DATABASE

Anahtar Sözcük Tanımı:

Kütük DSN kullanırken, sunucuda bulunan, bağlantı kurulacak veritabanı.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

DATABASE = *veritabanı adı*

Varsayılan Ayar:

Yok

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Bu anahtar sözcük CLI/ODBC Ayarlar defteri kullanılarak belirtilemez. Bu anahtar sözcükten yararlanmak için, db2cli.ini kütüğünü doğrudan değiştirmek gerekir.

Geçerli Olduğu Koşullar:

PROTOCOL, TCPIP değerine ayarlıysa.

Ayrıca Bkz:

“HOSTNAME” sayfa 187, “PROTOCOL” sayfa 195, “SERVICENAME” sayfa 197

Kullanım Notları:

Kütük DSN kullanırken, sunucuda bulunan, bağlantı kurulacak veritabanını belirtmek için bu seçeneği kullanmanız gerekir. Bu değer, istemcide belirtilen herhangi bir veritabanı diğer adıyla bir ilgisi yoktur; sunucudaki veritabanı adı olarak belirlenmesi gerekir.

Bu ayar ancak PROTOCOL seçeneği TCPIP olarak belirlendiyse dikkate alınır.

DB2CONNECTVERSION

Anahtar Sözcük Tanımı:

Kullanılan DB2 Connect ya da DB2 DDCS ağ geçidi sürümünü belirtir.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

DB2CONNECTVERSION = *ağ geçidi sürümü*

Varsayılan Ayar:

5

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Bu anahtar sözcük CLI/ODBC Ayarlar defteri kullanılarak belirtilemez. Bu anahtar sözcükten yararlanmak için, db2cli.ini kütüğünü doğrudan değiştirmek gerekir.

Geçerli Olduğu Koşullar:

DB2 Connect ya da DB2 DDCS ağ geçidi üzerinden bir veri kaynağıyla bağlantı kurulması.

Kullanım Notları:

Bu seçenek, DB2 CLI sürücüsüne DB2 Connect ya da DB2 DDCS ağ geçidinin hangi sürümünün kullanıldığını belirtmek için kullanılır. CLI sürücüsü bu bilgileri kullanarak, (örneğin, birden çok sonuç kümesi döndüren saklanmış yordamları destekleyerek) veri kaynağıyla etkileşimini eniyileyebilir.

5 = Sürüm 5 DB2 Connect ağ geçidi kullanıldığını belirtir (varsayılan).

2 = Sürüm 2 DB2 DDCS ağ geçidi kullanıldığını belirtir.

DB2DEGREE

Anahtar Sözcük Tanımı:

SQL deyimlerinin yürütülmesine ilişkin koşutluk derecesini belirler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

DB2DEGREE = 0 | 1 - 32767 arası tamsayı değerler | ANY

Varsayılan Ayar:

SET CURRENT DEGREE deyimini yayınlanmaz.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Eniyileme

Geçerli Olduğu Koşullar:

Kümelı veritabanı sistemiyle bağlantı kurarken.

Kullanım Notları:

Bu seçenek yalnızca DB2 Sürüm 5.2 ya da daha yeni sunucular için geçerlidir. Varsayılan değer olan 0 dışında bir değer belirtilirse, başarılı bağlantılardan sonra DB2 CLI aşağıdaki SQL deyimini yayınlar:

SET CURRENT DEGREE *değer*

Bu, SQL deyimlerinin yürütülmesine ilişkin koşutluk derecesini belirler. ANY belirlendiğinde, koşutluk derecesini veritabanı yöneticisi belirler.

Ek bilgi için, belirtilen kitapta SET CURRENT DEGREE deyimine ilişkin açıklamalara bakın: *SQL Reference*

DB2ESTIMATE

Anahtar Sözcük Tanımı:

SQL sorgu deyimi hazırlanmasında CLI eniyileme tahminlerinin görüntülenmesine ilişkin eşik değeri.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

DB2ESTIMATE = 0 | büyük artı sayı

Varsayılan Ayar:

Tahminler döndürülmez.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Eniyileme

Geçerli Olduğu Koşullar:

DB2 Sürüm 2 ya da üstü bir sunucuya erişen bir grafik kullanıcı arabirimi uygulaması.

Kullanım Notları:

Bu seçenek, SQL sorgusu deyimiyle ilgili hazırlıkların sonunda DB2 CLI tarafından DB2 eniyileycisinin döndürdüğü tahminleri bildiren bir iletişim kutusu görüntülenip görüntülenmeyeceğini belirler.

0 = Tahminler döndürülmez (varsayılan).

Büyük artı sayı = Aşıldığında DB2 CLI tarafından tahminleri bildiren pencerenin görüntülenmesini sağlayan eşik değer. Bu değer, PREPARE deyimiyle ilgili SQLCA içindeki SQLERRD(4) alanıyla karşılaştırılır. SQLERRD(4) değeri DB2ESTIMATE değerinden büyük olduğunda, tahmin penceresi görüntülenir.

Grafik pencere eniyileme tahminlerini ve kullanıcıya bu sorguyu yürütmeye devam etme ya da sorguyu iptal etme olanağı sağlayan düğmeleri görüntüler.

DB2ESTIMATE için önerilen değer 60000'dir.

Bu seçenek yalnızca DB2 sürüm 2 ya da üstü veritabanlarıyla bağlantı kurulurken kullanılabilir. Pencere yalnızca grafik arabirimli uygulamalarda görüntülenebilir.

Bu seçenek kullanılırsa, DB2 CLI/ODBC DEFERREDPREPARE seçeneğinin kapalı olduğu varsayılır.

DB2EXPLAIN

Anahtar Sözcük Tanımı:

Sunucunun anlık açıklama görünümü ve/ya da açıklama çizelgesi bilgileri yaratıp yaratmayacağını belirler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

DB2EXPLAIN = 0 | 1 | 2 | 3

Varsayılan Ayar:

Sunucu anlık açıklama görünümü ve açıklama çizelgesi bilgileri yaratmaz.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Eniyileme

Kullanım Notları:

Bu anahtar sözcük, sunucunun anlık açıklama görünümü ve/ya da açıklama çizelgesi bilgileri yaratıp yaratmayacağını belirler.

0 = Her ikisi de kapalı (varsayılan)

Hem anlık açıklama görünümü, hem de açıklama çizelgesi bilgi yakalama olanaklarının geçersiz kılınması için sunucuya 'SET CURRENT EXPLAIN SNAPSHOT=NO' ve 'SET CURRENT EXPLAIN MODE=NO' deyimleri gönderilir.

1 = Yalnızca anlık açıklama görünümü olanağı açık

Anlık açıklama görünümü olanağının etkinleştirilmesi ve açıklama çizelgesi bilgi yakalama olanağının geçersiz kılınması için sunucuya 'SET CURRENT EXPLAIN SNAPSHOT=YES' ve 'SET CURRENT EXPLAIN MODE=NO' deyimleri gönderilir.

2 = Yalnızca açıklama çizelgesi bilgi yakalama olanağı açık

Açıklama çizelgesi bilgi yakalama olanağının etkinleştirilmesi ve anlık açıklama görünümü olanağının geçersiz kılınması için sunucuya 'SET CURRENT EXPLAIN MODE=YES' ve 'SET CURRENT EXPLAIN SNAPSHOT=NO' deyimleri gönderilir.

3 = Her ikisi de açık

Hem anlık açıklama görünümü, hem de açıklama çizelgesi bilgi yakalama olanaklarının etkinleştirilmesi için sunucuya 'SET CURRENT EXPLAIN MODE=YES' ve 'SET CURRENT EXPLAIN SNAPSHOT=YES' deyimleri gönderilir.

Açıklama bilgileri, bu bilgilerin üretilmesinden önce yaratılması gereken açıklama çizelgelerine yerleştirilir. Bu çizelgelere ilişkin ek bilgi için bkz: *SQL Reference*.

Yürürlükteki yetki kimliğinin, açıklama çizelgeleri için INSERT ayrıcalığı olması gerekir.

1. seçenek yalnızca sürüm 2.1.0 ya da üstü DB2 ortak sunucusu veritabanlarıyla bağlantı kurulurken, 2. ve 3. seçenek ise sürüm 2.1.1 ya da üstü DB2 ortak sunucusu veritabanlarıyla bağlantı kurulurken geçerlidir.

DB2OPTIMIZATION

Anahtar Sözcük Tanımı:

Sorgu eniyileme düzeyini belirler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

DB2OPTIMIZATION = 0 - 9 arası tamsayı değerler

Varsayılan Ayar:

SET CURRENT QUERY OPTIMIZATION deyimini yayınlanmaz.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketleri:

Eniyileme

Geçerli Olduğu Koşullar:

DB2 Sürüm 2 ya da üstü sunucularla bağlantı kurarken.

Kullanım Notları:

Bu seçenek belirtilirse, başarılı bağlantılardan sonra DB2 CLI aşağıdaki SQL deyimini yayınlar:

```
SET CURRENT QUERY OPTIMIZATION artı sayı
```

Bu, eniyileycinin SQL sorgularını işlerken kullanacağı sorgu eniyileme düzeyini belirtir. Kullanılabilen eniyileme düzeylerine ilişkin bilgi için bkz: *SQL Reference*.

DBALIAS

Anahtar Sözcük Tanımı:

8 karakterden büyük veri kaynağı adlarını destekler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

DBALIAS = *veritabanıdiğeradı*

Varsayılan Ayar:

DB2 veritabanı diğer adını ODBC veri kaynağı adı olarak kullanır.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

CLI/ODBC Ayarları - Genel

Kullanım Notları:

Bu anahtar sözcük, 8 tek byte karakterden uzun veri kaynağı adları kullanılmasına olanak tanır. Köşeli parantez içinde yazılan veri kaynağı adı, db2cli.ini kütüğündeki (ASCII biçiminde olduğu altyapılarda) ilgili bölümün başlığını oluşturur. Olağan koşullarda, bu bölüm başlığı, uzunluğu en çok 8 byte olabilen veritabanı diğer adıdır. Veri kaynağı için daha uzun ve daha anlamlı bir ad kullanılmak istendiğinde, bu ad bölüm başlığı olarak yazılıp CATALOG komutunda kullanılan veritabanı diğer adı için de bu anahtar değer tanımlanabilir. Aşağıda bir örnek gösterilmektedir:

```
; Uzun ad, 8 tek byte karakterli veritabanı diğer adına eşlenir  
[Anlamlıad]  
DBALIAS=DB2DBT10
```

Veritabanının gerçek diğer adının DB2DBT10 olmasına karşın, son kullanıcı bağlantı kurulurken veri kaynağı için [Anlamlıad] adını belirtebilir.

16 bit Windows ODBC ortamında, ODBC.INI kütüğünün [ODBC DATA SOURCES] girişinin altındaki, aşağıda belirtilen satır da, uzun diğer ad (*veritabanıadı*) kullanılarak güncellenmelidir.

```
< diğerad >=IBM DB2 ODBC DRIVER
```

DBNAME

Anahtar Sözcük Tanımı:

Uygulamanın MVS çizelge bilgilerinin sorgulanmasında harcadığı zamanı azaltmak için veritabanı adını belirler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

DBNAME = *veritabanıadı*

Varsayılan Ayar:

DBNAME kolonuna süzgeç uygulanmaz.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

İşletme

Geçerli Olduğu Koşullar:

MVS/ESA için DB2 ile bağlantı kurarken.

Ayrıca Bkz:

“SCHEMALIST” sayfa 196, “TABLETYPE” sayfa 202

Kullanım Notları:

Bu seçenek yalnızca MVS/ESA için DB2 ile bağlantı kurulurken ve yalnızca uygulama (*temel*) çizelge kataloğu bilgilerini istediğinde kullanılır. MVS/ESA için DB2 altsisteminde çok sayıda çizelge varsa, uygulamanın çizelge bilgilerini sorgulama süresini ve listelediği çizelge sayısını azaltmak için *veritabanıadı* belirtilebilir.

Bu değer belirtilirse, CREATE DATABASE gibi çeşitli deyimlerin sonuna IN DATABASE *veritabanıadı* deyimi eklenir.

Bu değer, MVS/ESA için DB2 sisteminin katalog çizelgelerindeki DBNAME kolonuyla eşlenir. Değer belirtilmezse ya da TABLETYPE ile görünüm, eşanlamlılar, sistem çizelgeleri ya da diğer adlar da belirtilirse, yalnızca çizelge bilgileri sınırlandırılır; görünüm, diğer adlar ve eşanlamlılar DBNAME ile sınırlandırılmaz. Hakkında bilgi döndürülecek çizelgelerin sayısını daha da sınırlandırmak için, bu seçenek SCHEMALIST ve TABLETYPE ile birlikte kullanılabilir.

DEFAULTPROCLIBRARY

Anahtar Sözcük Tanımı:

Varsayılan saklanmış yordam kitaplığını tanımlar.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

DEFAULTPROCLIBRARY = < tam yol adı >

Varsayılan Ayar:

Saklanmış yordam çağrılarında varsayılan saklanmış yordam kitaplığı eklenmez.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Ortam

Geçerli Olduğu Koşullar:

Uygulama saklanmış yordam kataloğu çizelgesini kullanmadığında.

Kullanım Notları:

Bu seçenek yalnızca geçici olarak kullanılmalı; genel olarak saklanmış yordam kataloğu çizelgesi kullanılmalıdır. Ek bilgi için bkz: *SQL Reference*.

Bu seçenekte gösterilen kitaplık, açık olarak bir kitaplık belirtilmeyen tüm saklanmış yordam çağrılarında kullanılır. Sunucu makinede bir yer belirttiğiniz için, yol biçimi istemcinin işletim sistemine göre değil, sunucunun işletim sistemine göre yazılmalıdır. Ek bilgi için, belirtilen kitapta CALL deyimine ilişkin açıklamalara bakın: *SQL Reference*

Örneğin, saklanmış yordamlar sunucudaki d:\terry\proclib\comstor kitaplık kütüğünde bulunuyorsa, DEFAULTPROCLIBRARY için d:\terry\proclib\comstor değerini tanımladıktan sonra, *func* adlı saklanmış yordamı kitaplık belirtmeden çağırabilirsiniz. Bu durumda oluşan SQL deyimini şöyledir:

```
CALL d:\terry\proclib\comstor!func
```

DEFERREDPREPARE

Anahtar Sözcük Tanımı:

PREPARE isteğini ilgili yürütme isteğiyle birleştirerek, ağda veri akışını en aza indirir.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

DEFERREDPREPARE = 0 | 1

Varsayılan Ayar:

Hazırlama isteği, yürütme isteği gönderilinceye kadar ertelenir.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Uyumluluk

Geçerli Olmadığı Koşullar:

DB2ESTIMATE tanımlandığında.

Kullanım Notları:

İlgili yürütme isteği yayınlanıncaya kadar PREPARE isteğinin gönderilmesini erteler. Sonra, ağdaki veri trafiğini en alt düzeye indirmek ve başarıyı artırmak için, iki istek tek bir komut/yanıt akışına dönüştürülür.

Varsayılan davranış DB2 sürüm 2'den değişiktir. Artık varsayılan değer hazırlığın ertelenmesidir ve gereken durumlarda belirtik olarak bunun geçersiz kılınması gerekir.

- 0 = Hazırlık ertelemeyi geçersiz kılar. PREPARE isteği yayınlandığı anda işlenir.
- 1 (varsayılan) = Hazırlık ertelemeyi etkinleştirir. İlgili yürütme isteği yayınlanıncaya kadar PREPARE isteğinin gönderilmesi ertelenir.

Hedef DB2 ortak sunucusu veritabanı ya da DDCS ağ geçidi hazırlık ertelemeyi desteklemiyorsa, istemci bu bağlantı için hazırlık ertelemeyi geçersiz kılar.

Not: Hazırlık erteleme etkinleştirildiğinde, PREPARE deyiminin SQLCA'sının SQLERRD(3) ve SQLERRD(4) alanlarında döndürdüğü satır ve maliyet tahminleri sıfır olabilir. Bu, SQL deyiminin işlenmesini sürdürüp sürdürmemeye karar vermek için bu değerleri kullanmak isteyen kullanıcılar açısından uygun olmayabilir.

CLI/ODBC DB2ESTIMATE seçeneği için sıfırdan farklı bir değer tanımlanırsa bu seçenek geçersiz kılır.

DISABLEMULTITHREAD

Anahtar Sözcük Tanımı:

Birden çok iş parçacığı kullanımını geçersiz kılar.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

DISABLEMULTITHREAD = 0 | 1

Varsayılan Ayar:

Birden çok iş parçacığı kullanımını etkindir.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketleri:

Uyumluluk

Kullanım Notları:

CLI/ODBC sürücüsü koşut zamanlı birden çok iş parçacığını destekleyebilir.

Bu seçenek, birden çok iş parçacığı desteğini etkinleştirmek ya da geçersiz kılmak için kullanılır.

0 = Birden çok iş parçacığı kullanımını etkindir (varsayılan).

1 = Birden çok iş parçacığı kullanımını geçersiz kılır.

Birden çok iş parçacığı kullanımını geçersiz kılırsa, tüm iş parçacığı çağrılarını işlem düzeyinde diziselleştirilir. Bu ayarı, DB2 Sürüm 2 ürünün diziselleştirilmiş davranışına gerek duyan çok iş parçacıklı uygulamalar için kullanın.

(Bu seçenek, kullanıma hazırlama kütüğünün Common (ortak) bölümünde yer alır ve bu nedenle tüm DB2 bağlantıları için geçerlidir.)

EARLYCLOSE

Anahtar Sözcük Tanımı:

Bağlantıyla ilişkili geçici çizelgenin, sonuç kümesinin sonu saptandığında DB2 tarafından erken kapatılıp kapatılmayacağını belirler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

EARLYCLOSE = 1 | 0

Varsayılan Ayar:

EARLYCLOSE davranışı açıktır.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Uyumluluk

Kullanım Notları:

Bu seçenek, istemciye son kayıt gönderildikten sonra istemcideki geçici çizelge kapatılmadan sunucudaki geçici çizelgenin otomatik olarak kapatılıp kapatılmayacağını belirler.

0 = Sunucudaki geçici çizelgeyi erken kapatmaz.

1 = Sunucudaki geçici çizelgeyi erken kapatır (varsayılan).

CLI/ODBC sürücüsü geçici çizelgenin zaten kapatılmış olduğunu bildiği için, geçici çizelgenin kapatılması için belirtik bir deyim yayınlaması gerekmez ve böylece ek bir ağ isteğinde bulunmamış olur.

Bu seçeneğin etkinleştirilmesiyle, birçok küçük sonuç kümesi kullanan uygulamalara hız kazandırılabilir.

EARLYCLOSE özelliği aşağıdaki koşullarda kullanılmaz:

- Deyim öbeklemeye uygun değilse.
- Geçici çizelge için SQL_CURSOR_FORWARD_ONLY dışında bir tip tanımlandıysa.

Not: Bu seçenek istenen herhangi bir zamanda tanımlanabilir, ancak kullanılan seçenek değeri deyim yürütülürken (geçici çizelge açıldığında) geçerli olan değerdir.

GRANTEELIST

Anahtar Sözcük Tanımı:

Uygulama bir çizelge ya da kolon ayrıcalıkları listesi aldığı anda döndürülen bilgi miktarını azaltır.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

GRANTEELIST = " 'klncml1', 'klncml2',... 'klncmln' "

Varsayılan Ayar:

Sonuçlara süzgeç uygulanmaz.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

İşletme

Ayrıca Bkz:

“GRANTORLIST” sayfa 186

Kullanım Notları:

Bu seçenek, uygulama bir çizelge ya da kolon ayrıcalıkları listesi alırken döndürülen veri miktarını azaltmak için kullanılabilir. Belirtilen yetki kimlikleri süzgeç olarak kullanılır; yalnızca bu kimliklere *TANINAN* ayrıcalıklara sahip olan çizelgeler ya da kolonlar döndürülür.

Bu seçenek için ayrıcalık tanınmış bir ya da birden çok yetki kimliğini belirtirken, kimlikleri tek tırnak imleri arasına yazın ve girişleri virgül imleriyle birbirlerinden ayırın. Yazılan dizginin tamamı da çift tırnak imleri arasında olmalıdır. Örneğin:

```
GRANTEELIST=" 'KLNC1', 'KLNC2', 'KLNC8' "
```

Yukarıdaki örnekte, uygulama belirli bir çizelgeye ilişkin bir ayrıcalıklar listesi alırken, yalnızca KLNC1, KLNC2 ya da KLNC8'e *TANINAN* ayrıcalıkları olan kolonlar döndürülür.

GRANTORLIST

Anahtar Sözcük Tanımı:

Uygulama bir çizelge ya da kolon ayrıcalıkları listesi aldığı anda döndürülen bilgi miktarını azaltır.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

GRANTORLIST = " 'klncml1', 'klncml2',... 'klncmln' "

Varsayılan Ayar:

Sonuçlara süzgeç uygulanmaz.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

İşletme

Ayrıca Bkz:

“GRANTEELIST” sayfa 185

Kullanım Notları:

Bu seçenek, uygulama bir çizelge ya da kolon ayrıcalıkları listesi alırken döndürülen veri miktarını azaltmak için kullanılabilir. Belirtilen yetki kimlikleri süzgeç olarak kullanılır; yalnızca bu kimliklerin *TANIDIĞI* ayrıcalıklara sahip olan çizelgeler ya da kolonlar döndürülür.

Bu seçenek için ayrıcalık tanımlanmış bir ya da birden çok yetki kimliğini belirtirken, kimlikleri tek tırnak imleri arasında yazın ve girişleri virgül imleriyle birbirlerinden ayırın. Yazılan dizinin tamamı da çift tırnak imleri arasında olmalıdır. Örneğin:

```
GRANTORLIST=" 'KLNC1', 'KLNC2', 'KLNC8' "
```

Yukarıdaki örnekte, uygulama belirli bir çizelgeye ilişkin bir ayrıcalıklar listesi alırken, yalnızca KLNC1, KLNC2 ya da KLNC8'in *TANIDIĞI* ayrıcalıkları olan kolonlar döndürülür.

GRAPHIC

Anahtar Sözcük Tanımı:

DB2 CLI'nin IBM GRAPHIC'i (çift byte karakter desteği) desteklenen veri tiplerinden biri olarak bildirip bildirmeyeceğini denetler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

GRAPHIC = 0 | 1 | 2 | 3

Varsayılan Ayar:

GRAPHIC desteklenen bir veri tipi olarak döndürülmez.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Veri Tipi

Kullanım Notları:

Bu seçenek uygulamanın birbiriyle ilişkili iki bilgi parçasını nasıl döndüreceğini denetler:

- `SQLGetTypeInfo()` çağırısı yapıldığında DB2 CLI tarafından IBM GRAPHIC'in (çift byte karakter takımı desteği) desteklenen veri tiplerinden biri olarak döndürülüp döndürülmeyeceği. `SQLGetTypeInfo()`, yürürlükteki bağlantıda DB2 veritabanının desteklediği veri tiplerini listeler.

- Grafik kolonların uzunluğunun bildirilmesinde hangi birimin kullanılacağı. Bu, çıkış bağımsız değişkeninde ya da sonuç kümesi içinde uzunluk/basamak sayısı değeri döndüren tüm DB2 CLI/ODBC işlevleri için geçerlidir.

0 = IBM GRAPHIC veri tipi desteklenen tip olarak bildirilmez. Grafik kolonların uzunluğu çift byte karakter sayısı olarak döndürülür. (varsayılan değer).

1 = IBM GRAPHIC veri tipi desteklenen tip olarak bildirilir. Grafik kolonların uzunluğu çift byte karakter sayısı olarak döndürülür.

2 = IBM GRAPHIC veri tipi desteklenen tip olarak bildirilmez. Grafik kolonların uzunluğu byte sayısı olarak döndürülür. (Bu, **Microsoft Access** 1.1-J** ve **Microsoft Query**-J** için gereklidir.)

3 = Birleşik olarak 1 ve 2 değerleri. IBM GRAPHIC veri tipi desteklenen tip olarak bildirilir. Grafik kolonların uzunluğu byte sayısı olarak döndürülür.

Kullanıma hazır gelen birçok uygulama bu veri tipini tanımadığı ve doğru biçimde işleyemediği için, varsayılan ayar GRAPHIC tipinin döndürülmemesidir.

HOSTNAME

Anahtar Sözcük Tanımı:

Kütük DSN ile birlikte kullanılan, sunucu sistemin anasistem adı ya da IP adresi.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

HOSTNAME = *anasistem adı* | *IP Adresi*

Varsayılan Ayar:

Yok

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Kütük DSN

Geçerli Olduğu Koşullar:

PROTOCOL, TCPIP değerine ayarlıysa.

Ayrıca Bkz:

“PROTOCOL” sayfa 195, “SERVICENAME” sayfa 197

Kullanım Notları:

Bu seçeneği, bu istemci makinenin DB2 çalıştıran bir sunucuyla TCP/IP bağlantısı kurması için gereken öznitelikleri belirtmek üzere, SERVICENAME seçeneğiyle birlikte kullanın. Bu iki değer ancak PROTOCOL seçeneği TCPIP olarak belirlendiye dikkate alınır.

Sunucu sistemin anasistem adını ya da IP adresini belirtin.

IGNOREWARNINGS

Anahtar Sözcük Tanımı:

Uyarılar yoksayılr.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

IGNOREWARNINGS = 0 | 1

Varsayılan Ayar:

Uyarılar olağan olarak döndürülür.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Hizmet

Ayrıca Bkz:

“WARNINGLIST” sayfa 207, “IGNOREWARNLIST” sayfa 188

Kullanım Notları:

Çok seyrek görülmekle birlikte, uygulamalar zaman zaman uyarı iletilerini doğru işleyemeyebilir. Bu seçenek, veritabanı yöneticisinden gelen uyarıların uygulamaya aktarılmayacağını belirtmek için kullanılabilir.

0 = Uyarılar her zaman olduğu gibi bildirilir (varsayılan).

1 = Veritabanı yöneticisi uyarıları yoksayılar, SQL_SUCCESS döndürülür. DB2 CLI/ODBC sürücüsünden gelen uyarıların çoğu olağan işletim için gerekli olduğu için, bunların döndürülmesi sürdürülür.

Bu seçenek kendi başına kullanılabilir gibi, CLI/ODBC yapılandırmasına ilişkin WARNINGLIST anahtar sözcüğüyle birlikte de kullanılabilir.

IGNOREWARNLIST

Anahtar Sözcük Tanımı:

Belirtilen SQL durumlarını (sqlstate) yoksayar.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

IGNOREWARNLIST = "sqlstate1', 'sqlstate2', ..."

Varsayılan Ayar:

Uyarılar olağan olarak döndürülür.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Bu anahtar sözcük CLI/ODBC Ayarlar defteri kullanılarak belirtilemez. Bu anahtar sözcükten yararlanmak için, db2cli.ini kütüğünü doğrudan değiştirmek gerekir.

Ayrıca Bkz:

"WARNINGLIST" sayfa 207, "IGNOREWARNINGS" sayfa 187

Kullanım Notları:

Bir uygulamanın bazı uyarı iletilerini doğru işleyemeyebileceği, ancak tüm ileti uyarılarının yoksayılmasının istenmediği, çok sık rastlanmayan durumlarda. Bu anahtar sözcük, hangi uyarıların uygulamaya aktarılmayacağını belirtmek için kullanılabilir. IGNOREWARNINGS anahtar sözcüğü, tüm veritabanı yöneticisi uyarıları yoksayılacaksa kullanılmalıdır.

Bir sqlstate hem IGNOREWARNLIST, hem de WARNINGLIST anahtar sözcüğünde yer alıyorsa, tümüyle yoksayılar.

Her sqlstate büyük harfle belirtilmeli, tek tırnak içine alınmalı ve virgülle ayrılmalıdır. Yazılan dizginin tamamı da çift tırnak imleri arasında olmalıdır. Örneğin:

```
IGNOREWARNLIST="'01000', '01004', '01504'"
```

KEEPCONNECT

Anahtar Sözcük Tanımı:

Önbelleğe alınacak bağlantı sayısı.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

KEEPCONNECT = 0 | artı tamsayı

Varsayılan Ayar:

Bağlantılar önbelleğe alınmaz.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Hareket

Kullanım Notları:

0 = Veritabanı bağlantıları önbelleğe alınmaz (varsayılan).

Bu seçenek için sıfırdan büyük bir değer tanımlanması, aynı veritabanıyla, aynı bağlantı bilgilerini kullanarak sürekli bağlantı kuran ve kesen uygulamaları hızlandırabilir.

Her seferinde bağlantıyı kapatmak ve sonra yeniden açmak yerine, CLI/ODBC sürücüsü bağlantıyı açık tutar ve bağlantı bilgilerini önbelleğe alır. İkinci kez aynı veritabanıyla bağlantı kurma isteği geldiğinde, varolan bağlantı kullanılır. Bu, ilk bağlantıyı kapatmanın ve ikinci bağlantıyı yeniden kurmanın gerektirdiği zamandan, kaynaklardan ve iletişim ağı trafiğinden tasarruf edilmesini sağlar.

Bu seçenek için tanımlanan değer, önbelleğe alınacak bağlantı sayısını gösterir. Tanımlanabilecek değerler sistem kaynakları dışında hiçbir etmenle sınırlı olmamasına karşın, bu olanaktan yarar sağlayacak uygulamalar için genellikle 1 ya da 2 değeri yeterli olur.

KEEPSTATEMENT

Anahtar Sözcük Tanımı:

Önbelleğe alınacak deyim tanıtıcılarının sayısı.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

KEEPSTATEMENT = 5 | **artı tamsayı**

Varsayılan Ayar:

5 deyim tanıtıcısı önbelleğe alınır.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Eniyileme

Kullanım Notları:

Varsayılan ayar olarak, 5 deyim tanıtıcısı önbelleğe alınır. Bir deyim tanıtıcısı kapatıldığında, bu tanıtıcı için kullanılan bellek başka bir işleve ayrılmaz ve bir sonraki deyim tanıtıcısı ayırmasında kullanılır.

Bu seçenek için tanımlanan değer, önbelleğe alınacak deyim tanıtıcısı sayısını gösterir. Deyim önbelleği için kullanılan bellek miktarını belirttik olarak azaltmak için 5'ten küçük bir değer tanımlanabilir. Büyük deyim kümeleri açan, kapatan ve sonra yeniden açan uygulamaların başarımını artırmak için 5'ten büyük değerler kullanılabilir.

Önbelleğe alınan deyim sayısının üst sınırı, sistem kaynakları tarafından belirlenir.

LOBMAXCOLUMNSIZE

Anahtar Sözcük Tanımı:

LOB veri tipleri için varsayılan COLUMN_SIZE büyüklüğünü geçersiz kılar.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

LOBMAXCOLUMNSIZE = *sıfırdan büyük tamsayı*

Varsayılan Ayar:

2 Gigabyte (DBCLOB için 1 GB)

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Veri Tipi

Geçerli Olduğu Koşullar:

LONGDATACOMPAT seçeneği kullanıldığında.

Ayrıca Bkz:

“LONGDATACOMPAT” sayfa 190

Kullanım Notları:

Bu seçenek, SQL_CLOB, SQL_BLOB ve SQL_DBCLOB SQL veri tipleri için COLUMN_SIZE kolonuna ilişkin olarak SQLGetTypeInfo() tarafından döndürülen 2 Gigabyte (DBCLOB için 1 GB) değerini geçersiz kılar. Bundan sonraki LOB kolonu içeren CREATE TABLE deyimleri, varsayılan değer yerine burada belirttiğiniz kolon büyüklüğü değerini kullanır.

LONGDATACOMPAT

Anahtar Sözcük Tanımı:

LOB tipini uzun veri tipi ya da büyük nesne tipi olarak bildirir.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

LONGDATACOMPAT = 0 | 1

Varsayılan Ayar:

LOB veri tiplerine büyük nesne tipleri olarak gönderme yapılır.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Veri Tipi

Ayrıca Bkz:

“LOBMAXCOLUMNSIZE” sayfa 189

Kullanım Notları:

DB2 CLI, büyük nesne (LOB) kolonları olan veritabanlarıyla çalışırken uygulamanın hangi veri tipini beklediğini bu seçeneğe bakarak anlar.

Veritabanı veri tipi	Büyük nesnelere (0--Varsayılan)	Uzun veri tipleri (1)
CLOB	SQL_CLOB	SQL_LONGVARCHAR
BLOB	SQL_BLOB	SQL_LONGVARBINARY
DBCLOB	SQL_DBCLOB	SQL_LONGVARGRAPHIC

Bu seçenek, büyük nesne veri tiplerini işleyemeyen ODBC uygulamaları çalıştırılırken yararlıdır.

Veri için bildirilen varsayılan büyüklüğü azaltmak için, bu seçenekle birlikte DB2 CLI/ODBC LOBMAXCOLUMNSIZE seçeneği de kullanılabilir.

MAXCONN

Anahtar Sözcük Tanımı:

Her uygulama için izin verilen bağlantı sayısı üst sınırı.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

MAXCONN = 0 | artı sayı

Varsayılan Ayar:

Sistem kaynaklarının izin verdiği sayıda bağlantı.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Hareket

Kullanım Notları:

Bu seçenek, her bir CLI/ODBC uygulaması için izin verilen bağlantı sayısı üst sınırını belirtmek için kullanılır. Bu değer, denetimcilerin her bir uygulamanın kurabileceği bağlantı sayısını sınırlamalarını sağlayan bir denetim ögesi olarak kullanılabilir. Bağlantı sayısının *sınırsız* olduğunu belirtmek için 0 değeri kullanılabilir; bu koşulda uygulama sistem kaynaklarının elverdiği sayıda bağlantı açabilir.

OS/2 ve WIN32 altyapılarında (Windows NT ve Windows 95), NetBIOS protokolü kullanılıyorsa, bu değer uygulama tarafından koşut zamanlı olarak kurulacak bağlantıların (NetBIOS oturumları) sayısına karşılık gelir. OS/2 NetBIOS için geçerli değer aralığı 1 - 254 arasındadır. 0 belirtildiğinde (varsayılan) 5 ayrılmış bağlantı kurulabilir. *Ayrılmış NetBIOS oturumları* başka uygulamalar tarafından kullanılamaz. Bu değişikerde belirtilen bağlantı sayısı, DB2 NetBIOS protokolünün uzak sunucuya bağlanmak için kullandığı tüm bağdaştırıcılar için geçerli olur (NetBIOS düğümlerinde bağdaştırıcı numarası düğüm dizininde belirtilir).

MODE

Anahtar Sözcük Tanımı:

Varsayılan bağlanma kipi.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

MODE = SHARE | EXCLUSIVE

Varsayılan Ayar:

SHARE

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Hareket

Geçerli Olmadığı Koşullar:

DRDA veritabanlarıyla bağlantı kurulurken.

Kullanım Notları:

CONNECT kipini SHARE ya da EXCLUSIVE olarak tanımlar. Uygulama tarafından bağlantı sırasında bir kip belirtilirse, bu değer yoksayıdır. Varsayılan tanım SHARE'dir.

Not: DRDA bağlantılarında EXCLUSIVE değeri kullanılamaz. CONNECT deyimine ilişkin ek bilgi için bkz: *SQL Reference*.

MULTICONNECT

Anahtar Sözcük Tanımı:

SQLConnect() isteklerinin fiziksel veritabanı bağlantılarıyla nasıl eşlendiğini belirler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

MULTICONNECT = 0 | 1

Varsayılan Ayar:

Uygulamanın her bir SQLConnect() isteği, bir fiziksel veritabanı bağlantısı kurulmasına yol açar.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Hareket

Kullanım Notları:

Bu seçenek, SQLConnect() isteklerinin fiziksel veritabanı bağlantılarıyla nasıl eşleneceğini belirtmek için kullanılır.

1 = Bağlantılar paylaşılmaz, çoklu bağlantı kullanılır (varsayılan) -- Uygulamanın her bir SQLConnect () isteği, bir fiziksel veritabanı bağlantısı kurulmasına yol açar.
0 = Bağlantılar bir fiziksel bağlantıyla eşlenir, tek bağlantı kullanılır -- Uygulamaya ilişkin tüm bağlantılar tek bir fiziksel bağlantıyla eşlenir. Aşağıdaki durumlarda yararlı olabilir:

- ODBC uygulaması çok fazla bağlantı kullandığı için kütük tanıtıcısı biterse
- Uygulama veritabanından yalnızca veri okursa
- Uygulama otomatik kesinleştirme kullanırsa (bazı durumlarda)
- Uygulama bir bağlantıda birden çok deyim kullanmak yerine birden çok bağlantı açarsa. Bu durumda birden çok bağlantı kullanımı bağlantılar arasında kilitleme çekişmesine neden olabilir.

MULTICONNECT 0 değerine ayarlanırsa, DISABLEMULTITHREAD anahtar sözcüğü kullanılarak çoklu iş parçacığı kullanımı devre dışı bırakılmalıdır.

Not: MULTICONNECT kapalı olarak tanımlanırsa, tüm deyimler aynı bağlantıda, dolayısıyla aynı hareket içinde yürütülür. Bu da, geriye işlemenin tüm bağlantılardaki TÜM deyimleri geriye işlemesi sonucunu doğurur. MULTICONNECT için kapalı değerini tanımlamadan önce, uygulamanın bu değerle çalışıp çalışamayacağını denetleyin. Ters durumda, uygulama doğru çalışmayabilir.

(Bu seçenek, kullanıma hazırlama kütüğünün Common (ortak) bölümünde yer alır ve bu nedenle tüm DB2 bağlantıları için geçerlidir.)

OPTIMIZEFORNROWS

Anahtar Sözcük Tanımı:

Her SELECT deyiminin sonuna "OPTIMIZE FOR n ROWS" yantümcesini ekler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

OPTIMIZEFORNROWS = *tamsayı*

Varsayılan Ayar:

Yantümce eklenmez.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Eniyileme

Kullanım Notları:

Bu seçenek, her SELECT deyiminin sonuna "OPTIMIZE FOR n ROWS" yantümcesini ekler (n, 0'dan büyük tamsayıları belirtir). Değeri 0 olarak tanımlanırsa (varsayılan), bu yantümce eklenmez.

OPTIMIZE FOR n ROWS yantümcesinin sonuçlarına ilişkin ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

OPTIMIZESQLCOLUMNS

Anahtar Sözcük Tanımı:

SQLColumns() çağrısını belirttik bir şema ve çizelge adıyla eniyiler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

OPTIMIZESQLCOLUMNS = 0 | 1

Varsayılan Ayar:

0 - Tüm kolon bilgileri döndürülür.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Bu anahtar sözcük CLI/ODBC Ayarlar defteri kullanılarak belirtilemez. Bu anahtar sözcükten yararlanmak için, db2cli.ini kütüğünü doğrudan değiştirmek gerekir.

Kullanım Notları:

OPTIMIZESQLCOLUMNS açık olarak ayarlanırsa (1 değeri belirtilirse), belirtik (genel karakter değil) bir şema adı, belirtik bir çizelge adı ve kolon adı için % (tüm kolonlar) belirtilmesi durumunda, tüm SQLColumns() çağrıları eniyilenir. DB2 CLI/ODBC sürücüsü bu çağrıyı eniyilediğinde sistem çizelgeleri taranmaz. Çağrı eniyilenirse, kolonlara ilişkin varsayılan dizgiyi içeren COLUMN_DEF bilgileri döndürülmez. Bir AS/400 veritabanıyla bağlantı kurulurken, veri tipi NUMERIC olan kolonlar için SQLColumns() çağrısının döndürdüğü bilgiler yanlış olur. Uygulamanın bu bilgilere gereksinimi yoksa, başarıyı artırmak için eniyileme açık olarak ayarlanabilir.

Uygulamanın COLUMN_DEF bilgilerine gereksinimi varsa, OPTIMIZESQLCOLUMNS 0 değerine ayarlanmalıdır. Varsayılan değer budur.

PATCH1

Anahtar Sözcük Tanımı:

ODBC uygulamalarına ilişkin bilinen sorunlarda geçici çözümler kullanır.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

PATCH1 = { 0 | 1 | 2 | 4 | 8 | 16 | ... }

Varsayılan Ayar:

Geçici çözümler kullanılmaz.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Hizmet

Ayrıca Bkz:

“PATCH2”

Kullanım Notları:

Bu anahtar sözcük, ODBC uygulamalarındaki bilinen sorunlar için bir geçici çözüm belirtilmesinde kullanılır. Hiç geçici çözüm kullanılmayacağını, bir tane kullanılacağını ya da birden çok kullanılacağını belirten değerler kullanabilirsiniz. Burada belirtilen yama değerleri, belirtilebilecek diğer PATCH2 değerleriyle birlikte kullanılır.

DB2 CLI/ODBC Ayarlar defterinden yararlanarak, kullanılacak bir ya da birden çok yama seçebilirsiniz. Değerleri db2cli.ini kütüğünün içinden tanımlıyor ve birden çok yama değeri kullanmak istiyorsanız, anahtar sözcüğün değerini oluşturmak için istediğiniz değerleri toplamanız yeterlidir. Örneğin, 1, 4 ve 8 yamalarını istiyorsanız, PATCH1=13 tanımını yapmanız gerekir.

0 = Geçici çözüm kullanılmaz (varsayılan)

DB2 CLI/ODBC Ayarları defterinde bir değer listesi vardır. Bu değer listesinin güncellenmesine ilişkin bilgi için, DB2 klasöründeki Hizmet klasörünü seçin. Bu bilgileri BENİ OKU kütüğünde de bulabilirsiniz (kullandığınız altyapı için yürürlükte herhangi bir yama değeri yoksa, BENİ OKU kütüğünde bununla ilgili bir bölüm bulunmaz).

PATCH2

Anahtar Sözcük Tanımı:

CLI/ODBC uygulamalarına ilişkin bilinen sorunlarda geçici çözümler kullanır.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

PATCH2 = "yama değeri 1, yama değeri 2, yama değeri 3, ..."

Varsayılan Ayar:

Geçici çözüm kullanılmaz.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Bu anahtar sözcük CLI/ODBC Ayarlar defteri kullanılarak belirtilemez. Bu anahtar sözcükten yararlanmak için, db2cli.ini kütüğünü doğrudan değiştirmek gerekir.

Ayrıca Bkz:

"PATCH1" sayfa 193

Kullanım Notları:

Bu anahtar sözcük, CLI/ODBC uygulamalarındaki bilinen sorunlar için bir geçici çözüm belirtilmesinde kullanılır. Hiç geçici çözüm kullanılmayacağını, bir tane kullanılacağını ya da birden çok kullanılacağını belirten değerler kullanabilirsiniz. Burada belirtilen yama değerleri, belirtilebilecek diğer PATCH1 değerleriyle birlikte kullanılır.

Birden çok yama belirtirken, değerler virgülle birbirinden ayrılan dizgiler olarak girilir (PATCH1 seçeneğinde ise, değerler birbirine eklenerek toplamları kullanılır).

0 = Geçici çözüm kullanılmaz (varsayılan)

PATCH2 değeri olarak 3, 4 ve 8'i ayarlamak için şunu belirtmeniz gerekir:

PATCH2="3, 4, 8"

PATCH2 değerleri BENİ OKU kütüğündedir (bu altyapıya ilişkin yürürlükte hiçbir yama değeri yoksa BENİ OKU kütüğünde bununla ilgili bölüm bulunmaz).

POPUPMESSAGE

Anahtar Sözcük Tanımı:

CLI/ODBC tarafından hata oluşturulduğunda bir ileti kutusu görüntüler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

POPUPMESSAGE = 0 | 1

Varsayılan Ayar:

İleti kutusu görüntülenmez.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Hizmet

Geçerli Olduğu Koşullar:

OS/2 ya da Windows uygulamaları çalıştırılırken.

Ayrıca Bkz:

"SQLSTATEFILTER" sayfa 197

Kullanım Notları:

DB2 CLI tarafından oluşturulan ve SQLGetDiagRec() ya da SQLError() çağrılarını kullanarak alınabilen her hatada bir ileti kutusu görüntüler. Kullanıcılara iletilerle bilgi vermeyen uygulamalardaki hataların ayıklanması için yararlıdır.

0 = ileti kutusu GÖRÜNTÜLENMEZ (varsayılan)

1 = ileti kutusu görüntülenir

PROTOCOL

Anahtar Sözcük Tanımı:

Kütük DSN için kullanılan iletişim protokolü.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

PROTOCOL = TCPIP

Varsayılan Ayar:

Yok

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Kütük DSN

Ayrıca Bkz:

“HOSTNAME” sayfa 187, “SERVICENAME” sayfa 197

Kullanım Notları:

Kütük DSN kullanılırken desteklenen tek protokol TCP/IP'dir. Seçeneği TCPIP dizgisine (eğik çizgi kullanmadan) ayarlayın.

Bu seçenek belirlendiğinde aşağıdaki seçeneklerin de belirlenmesi gerekir:

- “DATABASE” sayfa 178
- “SERVICENAME” sayfa 197
- “HOSTNAME” sayfa 187

PWD

Anahtar Sözcük Tanımı:

Varsayılan parolayı tanımlar.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

PWD = *parola*

Varsayılan Ayar:

Yok

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

CLI/ODBC Ayarları - Genel

Kullanım Notları:

Bu *parola* değeri, bağlantı sırasında uygulama tarafından bir parola verilmediğinde kullanılır.

Parola düz metin olarak saklandığı için güvenli değildir.

QUERYTIMEOUTINTERVAL

Anahtar Sözcük Tanımı:

Sorgu zaman aşımı denetimleri arasındaki süre (saniye cinsinden).

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

QUERYTIMEOUTINTERVAL = 0 | artı tamsayı

Varsayılan Ayar:

5 saniye

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Bu anahtar sözcük CLI/ODBC Ayarlar defteri kullanılarak belirtilemez. Bu anahtar sözcükten yararlanmak için, db2cli.ini kütüğünü doğrudan değiştirmek gerekir.

Kullanım Notları:

Bir uygulama SQL_ATTR_QUERY_TIMEOUT deyim öznitelğini tanımlamak için SQLSetStmtAttr() işlevini kullanabilir. Bu öznitelik, uygulamaya dönmeye önce SQL deyiminin yürütülmesi için kaç saniye bekleneceğini gösterir.

QUERYTIMEOUTINTERVAL yapıları anahtar sözcüğü, CLI sürücüsünün sorgunun tamamlanıp tamamlanmadığını saptamaya yönelik denetimler arasında ne kadar bekleyeceğini belirtir.

Örneğin, SQL_ATTR_QUERY_TIMEOUT değerinin 25 saniye (25 saniye beklendikten sonra zamanaşımına uğrat), QUERYTIMEOUTINTERVAL değerinin 10 saniye (sorguyu 10 saniyede bir denetle) olarak ayarlandığını varsayalım. Sorgu 30 saniye sonra (25 saniye sınırından sonraki ilk denetimde) zamanaşımına uğratılır.

SQL_ATTR_QUERY_TIMEOUT için çok küçük bir değer belirlendiği ve sorgunun zamanaşımına UĞRATILMAMASI gerektiği durumlar olabilir. Uygulamada değişiklik yapılamıyorsa (örneğin, başka bir firmanın ODBC uygulamasıysa), QUERYTIMEOUTINTERVAL 0 değerine ayarlanabilir; böylece CLI sürücüsü SQL_ATTR_QUERY_TIMEOUT ayarını yoksayar.

(Bu seçenek, kullanıma hazırlama kütüğünün Common (ortak) bölümünde yer alır ve bu nedenle tüm DB2 bağlantıları için geçerlidir.)

SCHEMALIST

Anahtar Sözcük Tanımı:

Çizelge bilgilerini sorgulamak için kullanılan şemaları sınırlandırır.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

SCHEMALIST = " 'şema1', 'şema2',... 'şemaN' "

Varsayılan Ayar:

Yok

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

İşletme

Kullanım Notları:

SCHEMALIST, veritabanı yönetim sistemindeki her çizelgeyi listeleyen uygulamalar için daha sınırlı bir varsayılan değer tanımlayarak başarıyı iyileştirmek için kullanılır.

Veritabanında tanımlı çok sayıda çizelge varsa, uygulamanın çizelge bilgilerini sorgulama süresini ve listelediği çizelgelerin sayısını azaltmak için bir şema listesi belirtilebilir. Şema adları büyük/küçük harfe duyarlıdır ve tek tırnak imleri arasında yazılmaları gerekir. Girişler virgül imiyle ayrılmalıdır. Yazılan dizginin tamamı da çift tırnak imleri arasında olmalıdır. Örneğin:

```
SCHEMALIST='KLNC1','KLNC2','KLNC3'
```

MVS/ESA için DB2, bu listeye tırnak imi kullanılmadan CURRENT SQLID de eklenebilir, örneğin:

```
SCHEMALIST='KLNC1',CURRENT SQLID,'KLNC3'
```

Dizginin uzunluğu en çok 256 karakter olabilir.

Hakkında bilgi döndürülecek çizelgelerin sayısını daha da sınırlandırmak için bu seçenek DBNAME ve TABLETYPE ile birlikte de kullanılabilir.

SERVICENAME

Anahtar Sözcük Tanımı:

Kütük DSN ile birlikte kullanılan, sunucu sistemin hizmet adı ya da kapı numarası.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

SERVICENAME = *hizmet adı* | *kapı numarası*

Varsayılan Ayar:

Yok

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Kütük DSN

Geçerli Olduğu Koşullar:

PROTOCOL, TCPIP değerine ayarlıysa.

Ayrıca Bkz:

“PROTOCOL” sayfa 195, “HOSTNAME” sayfa 187

Kullanım Notları:

Bu seçeneği, bu istemci makinenin DB2 çalıştıran bir sunucuyla TCP/IP bağlantısı kurması için gereken öznitelikleri belirtmek üzere, HOSTNAME seçeneğiyle birlikte kullanın. Bu iki değer ancak PROTOCOL seçeneği TCPIP olarak belirlendiyse dikkate alınır.

Sunucu sistemin hizmet adını ya da kapı numarasını belirtin.

SQLSTATEFILTER

Anahtar Sözcük Tanımı:

Tanımlanan SQLSTATE'ler için hata iletisi görüntülemez.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

SQLSTATEFILTER = " 'XXXXX', 'YYYYY', ... "

Varsayılan Ayar:

Yok

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Hizmet

Geçerli Olduğu Koşullar:

POPUPMESSAGE seçeneği açık olduğunda.

Ayrıca Bkz:

“POPUPMESSAGE” sayfa 194

Kullanım Notları:

POPUPMESSAGE seçeneğiyle birlikte kullanın. Bu, DB2 CLI tarafından tanımlanan durumlarla ilgili hata iletilerinin görüntülenmesini engeller.

Her bir SQLSTATE durumu büyük harflerle ve tek tırnak imleri arasına yazılmalıdır. Girişler virgüllerle ayrılmalıdır. Yazılan dizginin tamamı da çift tırnak imleri arasında olmalıdır. Örneğin:

```
SQLSTATEFILTER=" 'HY1090', '01504', '01508' "
```

STATICCAPFILE

Anahtar Sözcük Tanımı:

Yakalama kütüğü adını ve isteğe bağlı olarak, bu kütüğün saklanacağı dizini belirtir.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

STATICCAPFILE = < Tam kütük adı >

Varsayılan Ayar:

Yok - yakalama kütüğü adı belirtmelisiniz.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Durağan SQL

Geçerli Olduğu Koşullar:

STATICMODE, Capture ya da Match olarak ayarlıysa.

Ayrıca Bkz:

“STATICLOGFILE,” “STATICMODE” sayfa 199, “STATICPACKAGE” sayfa 199

Kullanım Notları:

Bu anahtar sözcük, yakalama kütüğü adını ve isteğe bağlı olarak, bu kütüğün saklanacağı dizini belirtmek için kullanılır.

CLI/ODBC uygulamalarının durağan SQL olarak çalıştırılması konusunda ek bilgi için STATICMODE anahtar sözcüğüne bakın.

STATICLOGFILE

Anahtar Sözcük Tanımı:

Durağan tanıtım günlüğü kütüğü adını ve isteğe bağlı olarak, bu kütüğün saklanacağı dizini belirtir.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

STATICLOGFILE = < Tam kütük adı >

Varsayılan Ayar:

Durağan tanıtım günlüğü yaratılmaz. Yol adı olmadan kütük adı belirtilirse, yürürlükteki yol kullanılır.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Durağan SQL

Geçerli Olduğu Koşullar:

STATICMODE, Capture ya da Match olarak ayarlıysa.

Ayrıca Bkz:

“STATICCAPFILE,” “STATICMODE” sayfa 199, “STATICPACKAGE” sayfa 199

Kullanım Notları:

Bu anahtar sözcük, durağan tanıtım günlüğü kütüğü adını ve isteğe bağlı olarak, bu kütüğün saklanacağı dizini belirtmek için kullanılır.

CLI/ODBC uygulamalarının durağan SQL olarak çalıştırılması konusunda ek bilgi için STATICMODE anahtar sözcüğüne bakın.

STATICMODE

Anahtar Sözcük Tanımı:

CLI/ODBC uygulamasının bu DSN için SQL deyimleri mi yakalayacağını, yoksa durağan SQL paketi mi kullanacağını belirtir.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

STATICMODE = **DISABLED** | **CAPTURE** | **MATCH**

Varsayılan Ayar:

0 Disabled (Geçersiz kılındı) - SQL deyimleri yakalanmaz ve durağan SQL paketi kullanılmaz.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Durağan SQL

Ayrıca Bkz:

“STATICCAPFILE” sayfa 198, “STATICPACKAGE,” “STATICLOGFILE” sayfa 198

Kullanım Notları:

Bu seçenek, bu DSN için CLI/ODBC uygulaması tarafından yayınlanan SQL deyimlerinin nasıl işleneceğini belirtmenizi sağlar.

- **DISABLED** = Durağan kip geçersiz kılınır. Özel işlem yapılmaz. CLI/ODBC deyimleri, değişiklik yapılmadan devingen SQL olarak işlenir. Varsayılan değer budur.
- **CAPTURE** = Yakalama kipi. CLI/ODBC deyimleri devingen SQL olarak işlenir. SQL deyimleri başarılı olursa, bu deyimler yakalanarak bir kütüğe konur (bu kütüğe, yakalama kütüğü adı verilir) ve daha sonra DB2CAP komutuyla bunlar için bağ tanımlanır.
- **MATCH** = Eşleştirme kipi. STATICCAPFILE ile belirtilen yakalama kütüğünde eşleşen bir deyim bulunursa, CLI/ODBC deyimleri durağan SQL deyimleri olarak yürütülür. Önce, yakalama kütüğü için DB2CAP komutuyla bağ tanımlanmalıdır. Ayrıntılar için Command Reference belgesine bakın.

CLI/ODBC uygulamalarının durağan SQL olarak çalıştırılması konusunda ek bilgi için Yayın Notları'na (Release Notes) ve *CLI Guide and Reference* belgesine bakın. İnternet üzerinde <http://www.ibm.com/software/data/db2/udb/staticcli> adresinde de ek bilgi bulunabilir.

STATICPACKAGE

Anahtar Sözcük Tanımı:

Durağan tanıtm özelliğiyle kullanılacak paketi belirtir.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

STATICPACKAGE = *toplama_tnt.paket_adi*

Varsayılan Ayar:

Yok - paket adı belirtmelisiniz.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Durağan SQL

Geçerli Olduğu Koşullar:

STATICMODE, CAPTURE olarak ayarlıysa.

Ayrıca Bkz:

“STATICCAPFILE” sayfa 198, “STATICMODE,” “STATICLOGFILE” sayfa 198

Kullanım Notları:

Bu anahtar sözcük, uygulama eşleştirme (Match) kipinde çalışırken kullanılacak paketi belirtmek için kullanılır. Önce, yakalama kütüğünü yaratmak için yakalama (Capture) kipini kullanmanız gerekir.

Belirtilen paket adının yalnızca ilk 7 karakteri kullanılır. Her yalıtma düzeyini belirtmek için tek byte'lık bir sonek eklenir:

- 0 Kesinleşmemişleri Okuma (UR)
- 1 Satır Koruma (CS)
- 2 Okunanları Koruma (RS)
- 3 Yinelenir Okuma (RR)
- 4 Kesinleştirme Yok (NC)

CLI/ODBC uygulamalarının durağan SQL olarak çalıştırılması konusunda ek bilgi için STATICMODE anahtar sözcüğüne bakın.

SYNCPOINT

Anahtar Sözcük Tanımı:

Çok veritabanlı (DUOW) bağlantılarda kesinleştirme ve geriye işleme işlemlerinin eşgüdümünün nasıl sağlanacağını belirler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

SYNCPOINT = 1 | 2

Varsayılan Ayar:

Tek aşamalı kesinleştirme.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Hareket

Geçerli Olduğu Koşullar:

Varsayılan bağlantı tipi eşgüdümlü bağlantı (CONNECTTYPE=2) olarak tanımlandığında.

Ayrıca Bkz:

“CONNECTTYPE” sayfa 174

Kullanım Notları:

Çok veritabanlı (DUOW) bağlantılarda kesinleştirme ve geriye işleme işlemlerinin eşgüdümünün nasıl sağlanacağını belirtmek için bu seçeneği kullanın. Yalnızca bağlantı tipi eşgüdümlü bağlantı (CONNECTTYPE = 2) olarak tanımlandığında kullanılabilir.

- 1 = ONEPHASE (varsayılan)

İki aşamalı kesinleştirme için hareket yöneticisi kullanılmaz, ancak birden çok veritabanında gerçekleşen hareketlerde yapılan işleri kesinleştirmek için tek aşamalı kesinleştirme kullanılır.

- 2 = TWOPHASE

Bu özelliği destekleyen veritabanları arasında iki aşamalı kesinleştirmelerin eşgüdümünü sağlamak için bir hareket yöneticisi kullanılması gerekir.

SYSSCHEMA

Anahtar Sözcük Tanımı:

SYSIBM (ya da SYSTEM, QSYS2) şemalarının yerine aranacak diğer bir şemayı belirtir.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

SYSSCHEMA = *sistemşeması*

Varsayılan Ayar:

Diğer şema belirtilmez.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

İşletme

Kullanım Notları:

Bu seçenek, sistem kataloğu bilgilerini almak için DB2 CLI ve ODBC katalog işlevi çağrılarını yayınladığında SYSIBM (ya da SYSTEM, QSYS2) şemalarının yerine aranacak diğer bir şemayı belirtir.

Sistem denetimcisi bu şemayı kullanarak, aşağıdaki sistem kataloğu çizelgelerinin her biri için, satır altkümelerinden oluşan bir görünüm kümesi tanımlayabilir:

DB2 Universal Database	MVS/ESA için DB2	VSE ve VM için DB2	OS/400	AS/400 için DB2 Universal Database
SYSTABLES	SYSTABLES	SYSCATALOG	SYSTABLES	SYSTABLES
SYSCOLUMNS	SYSCOLUMNS	SYSCOLUMNS	SYSCOLUMNS	SYSCOLUMNS
SYSINDEXES	SYSINDEXES	SYSINDEXES	SYSINDEXES	SYSINDEXES
SYSTABAUTH	SYSTABAUTH	SYSTABAUTH		SYSCST
SYSRELS	SYSRELS	SYSKEYCOLS		SYSKEYCST
SYSDATATYPES	SYSSYNONYMS	SYSSYNONYMS		SYSCSTCOL
SYS PROCEDURES	SYSKEYS	SYSKEYS		SYSKEYS
SYS PROC PARMS	SYSCOLAUTH	SYSCOLAUTH		SYSREFCST
	SYSFOREIGNKEYS			
	SYS PROCEDURES 1			
	SYS DATABASE			

1 yalnızca MVS/ESA için DB2 4.1.

Örneğin, sistem kataloğu çizelgelerine ilişkin görünüm kümesi ACME adlı şemadaysa, SYSIBM.SYSTABLES ile ilgili görünüm ACME.SYSTABLES olur ve SYSSCHEMA için ACME değerinin tanımlanması gerekir.

Sistem kataloğu çizelgeleri için sınırlı görünümler tanımlanması ve kullanılması, uygulamanın listelediği çizelgelerin sayısını azaltır ve böylelikle çizelge bilgilerini sorgulama süresi de kısaldır.

Değer belirtilmediğinde şu varsayılanlar kullanılır:

- DB2 Universal Database için SYSCAT ya da SYSIBM
- 2.1 öncesi ortak sunucu sürümleri, MVS/ESA için DB2 ve OS/400 üzerinde DB2 için SYSIBM.
- VSE ve VM için DB2 için SYSTEM
- AS/400 için DB2 Universal Database için QSYS2

Hakkında bilgi döndürülecek çizelgelerin sayısını daha da sınırlandırmak için, bu anahtar sözcük SCHEMALIST ve TABLETYPE (ve MVS/ESA için DB2 üzerinde DBNAME) ile birlikte de kullanılabilir.

TABLETYPE

Anahtar Sözcük Tanımı:

Çizelge bilgileri sorgulanırken döndürülen varsayılan TABLETYPES listesini tanımlar.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

```
TABLETYPE = " 'TABLE' | ',ALIAS' | ',VIEW' | ',INOPERATIVE VIEW' | ',  
'SYSTEM TABLE' | ',SYNONYM' "
```

Varsayılan Ayar:

Varsayılan bir çizelge tipleri listesi tanımlanmaz.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

İşletme

Kullanım Notları:

Veritabanında tanımlı çok sayıda çizelge varsa, uygulamanın çizelge bilgilerini sorgulama süresini ve listelediği çizelgelerin sayısını azaltmak için bir çizelge tipi dizgisi belirtilebilir.

İstenen sayıda değer belirtilebilir. Tipler büyük harfle, tek tırnak imleri arasına yazılmalı ve girişler virgüllerle ayrılmalıdır. Yazılan dizginin tamamı da çift tırnak imleri arasında olmalıdır. Örneğin:

```
TABLETYPE=" 'TABLE', 'VIEW' "
```

Hakkında bilgi döndürülecek çizelgelerin sayısını daha da sınırlandırmak için bu seçenek DBNAME ve SCHEMALIST ile birlikte de kullanılabilir.

TABLETYPE, veritabanındaki çizelge, görünüm, diğer ad ve eşanlamlıların listesini alan DB2 CLI işlevi için bir varsayılan liste tanımlanmasında kullanılabilir. Uygulamanın işlev çağrısında çizelge tipi belirtmemesi ve bu anahtar sözcüğün kullanılmaması durumunda, tüm çizelge tiplerine ilişkin bilgiler döndürülür. Uygulamanın işlev çağrısında *çizelge tipi* için bir değer belirtmesi durumunda, bu bağımsız değişken anahtar sözcük için tanımlanan değeri geçersiz kılar.

TABLETYPE anahtar sözcüğü TABLE dışında bir değer içerdiğinde, bilgileri belirli bir MVS/ESA için DB2 veritabanıyla sınırlandırmak için DBNAME anahtar sözcüğü ayarı kullanılamaz.

TEMPDIR

Anahtar Sözcük Tanımı:

LOB alanlarıyla ilişkili geçici kütükler için kullanılan dizini tanımlar.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

```
TEMPDIR = < tam yol adı >
```

Varsayılan Ayar:

Sistemin geçici dizini kullanılır.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Ortam

Kullanım Notları:

Büyük nesnelere (CLOB, BLOB vb.) çalışılırken, genellikle istemci makinede bilgilerin saklanması için geçici bir dizin yaratılır. Bu seçeneği kullanarak bu geçici kütüklerin saklanacağı yeri belirtebilirsiniz. Hiçbir değer belirtilmezse sistemin geçici dizini kullanılır.

Anahtar sözcük, db2cli.ini kütüğünün veri kaynaklarına özgü bölümüne yerleştirilir. Sözdizimi şöyledir:

- TempDir= F:\DB2TEMP

Bir büyük nesneye erişildiğinde, yol adı geçersizse ya da belirtilen dizinde geçici kütükler yaratılamazsa SQLSTATE HY507 döndürülür.

TRACE

Anahtar Sözcük Tanımı:

DB2 CLI/ODBC izleme olanağını açar.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

TRACE = 0 | 1

Varsayılan Ayar:

İzleme bilgileri toplanmaz.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Hizmet

Ayrıca Bkz:

“TRACEFILENAME” sayfa 204, “TRACEFLUSH” sayfa 204,
“TRACEPATHNAME” sayfa 205

Kullanım Notları:

Bu seçenek için açık (1) değeri tanımlandığında, CLI/ODBC izleme kayıtları TRACEFILENAME yapılış değiştirilmesinde belirtilen kütüğe ya da TRACEPATHNAME yapılış değiştirilmesinde belirtilen alt dizindeki kütüklere eklenir.

Örneğin, her bir izleme girişinden sonra diske yazılan bir CLI/ODBC izleme kütüğü oluşturmak için aşağıdaki tanımlar yapılabilir:

```
[COMMON]
TRACE=1
TRACEFILENAME=E:\TRACES\CLI\MONDAY.CLI
TRACEFLUSH=1
```

(Bu seçenek, kullanıma hazırlama kütüğünün Common (ortak) bölümünde yer alır ve bu nedenle tüm DB2 bağlantıları için geçerlidir.)

TRACECOMM

Anahtar Sözcük Tanımı:

İzleme kütüğüne her ağ isteğine ilişkin bilgi ekler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

TRACECOMM = 0 | 1

Varsayılan Ayar:

0 - Ağ isteği bilgileri yakalanmaz.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Bu anahtar sözcük CLI/ODBC Ayarlar defteri kullanılarak belirtilemez. Bu anahtar sözcükten yararlanmak için, db2cli.ini kütüğünü doğrudan değiştirmek gerekir.

Geçerli Olduğu Koşullar:

CLI/ODBC TRACE seçeneği açık olduğunda.

Ayrıca Bkz:

“TRACE,” “TRACEFILENAME” sayfa 204, “TRACEPATHNAME” sayfa 205,
“TRACEFLUSH” sayfa 204

Kullanım Notları:

TRACECOMM açık olarak ayarlandığında (1 değeri), izleme kütüğüne her ağ isteğine ilişkin bilgiler eklenir.

Bu seçenek yalnızca CLI/ODBC TRACE seçeneği açık olduğunda kullanılır. Bkz: TRACE.

(Bu seçenek, kullanıma hazırlama kütüğünün Common (ortak) bölümünde yer alır ve bu nedenle tüm DB2 bağlantıları için geçerlidir.)

TRACEFILENAME

Anahtar Sözcük Tanımı:

DB2 CLI/ODBC izleme bilgilerini saklamak için kullanılan kütük.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

TRACEFILENAME = < tam kütük adı >

Varsayılan Ayar:

Yok

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Hizmet

Geçerli Olduğu Koşullar:

TRACE açık olduğunda.

Ayrıca Bkz:

“TRACE” sayfa 203, “TRACEFLUSH,” “TRACEPATHNAME” sayfa 205

Kullanım Notları:

Belirtilen kütük yoksa yaratılır; tersi durumda yeni izleme bilgileri kütüğün sonuna eklenir.

Geçersiz bir kütük adı belirtilmesi, kütüğün yaratılmaması ya da kütüğe yazılamaması durumunda, izleme yapılmaz ve hiçbir hata iletisi döndürülmez.

Bu seçenek yalnızca TRACE seçeneği açık olduğunda kullanılır. CLI/ODBC yapılanış yardımcı programında bu seçeneği belirttiğinizde bu işlem otomatik olarak yapılır.

Çeşitli izleme ayarlarına ilişkin bir kullanım örneği için TRACE seçeneğine bakın. Bu seçenek belirtilirse, TRACEPATHNAME seçeneği yoksayılar.

DB2 CLI izlemesi yalnızca hata ayıklama için kullanılmalıdır. CLI/ODBC sürücüsünün yavaşlamasına neden olabilir ve uzun süreyle izleme yapılırsa izleme bilgileri oldukça fazla yer kaplayabilir.

(Bu seçenek, kullanıma hazırlama kütüğünün Common (ortak) bölümünde yer alır ve bu nedenle tüm DB2 bağlantıları için geçerlidir.)

TRACEFLUSH

Anahtar Sözcük Tanımı:

Her bir CLI/ODBC izleme girişinin diske yazılmasını zorlar.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

TRACEFLUSH = 0 | 1

Varsayılan Ayar:

Her giriş hemen diske yazılmaz.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Hizmet

Geçerli Olduğu Koşullar:

CLI/ODBC TRACE seçeneği açık olduğunda.

Ayrıca Bkz:

“TRACE” sayfa 203, “TRACEFILENAME” sayfa 204, “TRACEPATHNAME”

Kullanım Notları:

Her bir izleme girişinin diske yazılmasını zorlamak için bu seçeneği açık olarak tanımlayın (TRACEFLUSH = 1). Bu, izleme işlemi yavaşlatır, ancak uygulamanın bir sonraki deyimine geçmesinden önce her bir girişin diske yazılmasını güvence altına alır.

Bu seçenek yalnızca CLI/ODBC TRACE seçeneği açık olduğunda kullanılır. Bkz: TRACE.

(Bu seçenek, kullanıma hazırlama kütüğünün Common (ortak) bölümünde yer alır ve bu nedenle tüm DB2 bağlantıları için geçerlidir.)

TRACEPATHNAME

Anahtar Sözcük Tanımı:

DB2 CLI/ODBC izleme kütüklerinin saklandığı altdizin.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

TRACEPATHNAME = < tam altdizin adı >

Varsayılan Ayar:

Yok

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Hizmet

Geçerli Olduğu Koşullar:

TRACE seçeneği açık olduğunda.

Geçerli Olmadığı Koşullar:

TRACEFILENAME seçeneği açık olduğunda.

Ayrıca Bkz:

“TRACE” sayfa 203, “TRACEFILENAME” sayfa 204, “TRACEFLUSH” sayfa 204

Kullanım Notları:

Aynı DLL kütüğünü ya da paylaşılan kitaplığı kullanan her bir iş parçacığı ya da işlem, belirtilen dizinde bir DB2 CLI/ODBC izleme kütüğü yaratır.

Geçersiz bir altdizin adı belirtilmesi ya da altdizine yazılamaması durumunda, izleme yapılmaz ve hiçbir hata iletisi döndürülmez.

Bu seçenek yalnızca TRACE seçeneği açık olduğunda kullanılır. CLI/ODBC yapılış yardımcı programında bu seçeneği belirttiğinizde bu işlem otomatik olarak yapılır.

Çeşitli izleme ayarlarına ilişkin bir kullanım örneği için TRACE seçeneğine bakın. DB2 CLI/ODBC TRACEFILENAME seçeneği kullanılırsa, bu seçenek yoksayılr.

DB2 CLI izlemesi yalnızca hata ayıklama için kullanılmalıdır. CLI/ODBC sürücüsünün yavaşlamasına neden olabilir ve uzun süreyle izleme yapılırsa izleme bilgileri oldukça fazla yer kaplayabilir.

(Bu seçenek, kullanıma hazırlama kütüğünün Common (ortak) bölümünde yer alır ve bu nedenle tüm DB2 bağlantıları için geçerlidir.)

TXNISOLATION

Anahtar Sözcük Tanımı:

Varsayılan yalıtma düzeyini belirler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

TXNISOLATION = 1 | 2 | 4 | 8 | 32

Varsayılan Ayar:

Kesinleşmişleri oku (Satır Koruma)

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Hareket

Geçerli Olduğu Koşullar:

Varsayılan yalıtma düzeyi kullanıldığında. Uygulama yalıtma düzeyini özel olarak belirlediğinde bu anahtar sözcük etkisizdir.

Kullanım Notları:

Yalıtma düzeyini aşağıdakilerden biri olarak tanımlar:

- 1 = Kesinleşmemişleri Oku (Kesinleşmemişlerin Okunması)
- 2 = Kesinleşmişleri Oku (Satır Koruma) (varsayılan)
- 4 = Yinelenir Okuma (Okunanları Koruma)
- 8 = Diziselleşebilir (Yinelenir okuma)
- 32 = (Kesinleştirme yok, yalnızca AS/400 için DATABASE 2; otomatik kesinleştirmeye benzer)

Parantez içindeki değerler, SQL92 yalıtma düzeyleri için IBM'in kullandığı eşdeğer terimleri belirtir. *Kesinleştirme yok* değerinin, SQL92 yalıtma düzeylerinden olmadığına ve yalnızca AS/400 için DB2 Universal Database üzerinde desteklendiğine dikkat edin. Yalıtma düzeylerine ilişkin ek bilgi için bkz: *SQL Reference*.

Bu anahtar sözcük yalnızca, varsayılan yalıtma düzeyi kullanıldığında geçerlidir. Uygulama yalıtma düzeyini özel olarak belirlediğinde bu anahtar sözcük etkisizdir.

UID

Anahtar Sözcük Tanımı:

Varsayılan kullanıcı kimliğini tanımlar.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

UID = *kullanıcıkimliği*

Varsayılan Ayar:

Yok

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

CLI/ODBC Ayarları - Genel

Kullanım Notları:

Bu *kullanıcıkimliği* değeri, bağlantı sırasında uygulama tarafından bir kullanıcı kimliği verilmediğinde kullanılır.

UNDERSCORE

Anahtar Sözcük Tanımı:

Altçizgi karakterinin ("_") genel arama karakteri olarak kullanılıp kullanılmayacağını belirler.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

UNDERSCORE = 1 | 0

Varsayılan Ayar:

"_" genel arama karakteri olarak kullanılır.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Eniyileme

Kullanım Notları:

Bu seçenek, altçizgi karakterinin ("_") genel arama karakteri olarak (kendi geçmediği dizgiler de içinde olmak üzere, dizgide yazıldığı yerde bulunan her karakterle eşleşecek biçimde) ya da kendi anlamında kullanılmasını belirler. Yalnızca arama örüntüsü dizgilerini kabul eden katalog işlevi çağrılarını etkiler.

- 1 = "_" genel arama karakteri işlevi görür (varsayılan).

Altçizgi, herhangi bir karakterle eşleşen ya da kendisinin geçmediği dizgileri de bulabilen bir genel arama karakteri olarak işlenir. Örneğin, aşağıdaki iki çizelge tanımlandığında:

```
CREATE TABLE "OWNER"."KEY_WORDS" (COL1 INT)
CREATE TABLE "OWNER"."KEYWORDS" (COL1 INT)
```

Çizelge bilgilerini döndüren DB2 CLI katalog işlevi çağrısı (SQLTables()), çizelge adı arama örüntüsü bağımsız değişkeni olarak "KEY_WORDS" belirtildiğinde yukarıdaki çizelge girişlerinin ikisini de döndürür.

- 0 = "_" kendisi olarak kullanılır.

Altçizgi, altçizgi karakteri olarak işlenir. Yukarıdaki örnekte tanımlanan çizelgeler düşünüldüğünde, çizelge adı arama örüntüsü bağımsız değişkeni olarak "KEY_WORDS" belirtildiğinde, SQLTables() yalnızca "KEY_WORDS" girişini döndürür.

Veritabanındaki nesne adlarının (sahip, çizelge, kolon) altçizgi karakteri içerdiği durumlarda, bu anahtar sözcük için 0 değerinin tanımlanması başarıyı iyileştirebilir.

Not: Bu anahtar sözcük yalnızca 2.1 öncesi DB2 ortak sunucusu sürümlerini etkiler. Daha sonraki sürümler ve diğer tüm DB2 sunucuları için, LIKE karşılaştırma belirtimine ilişkin ESCAPE yantümcesi kullanılabilir. ESCAPE yantümcesine ilişkin ek bilgi için bkz: *SQL Reference*.

WARNINGLIST

Anahtar Sözcük Tanımı:

Hangi hataların uyarılara indirgeneceğini belirtir.

db2cli.ini Anahtar Sözcük Sözdizimi:

WARNINGLIST = " 'xxxxx', 'yyyyy', ..."

Varsayılan Ayar:

Hiçbir SQLSTATE durumu indirgenmez.

DB2 CLI/ODBC Ayarları Etiketi:

Hizmet

Ayrıca Bkz:

“IGNOREWARNLIST” sayfa 188, “IGNOREWARNINGS” sayfa 187

Kullanım Notları:

Hata olarak döndürülen SQLSTATE durumlarından istediğiniz kadarını uyarılara indirgeyebilirsiniz. Bu girişlerin her biri büyük harfle, tek tırnak imleri arasına yazılmalı ve girişler virgüllerle ayrılmalıdır. Yazılan dizginin tamamı da çift tırnak imleri arasında olmalıdır. Örneğin:

```
WARNINGLIST=" '01S02', 'HY090' "
```

Bu seçenek, CLI/ODBC yapılandırmasına ilişkin IGNOREWARNINGS anahtar sözcüğüyle birlikte kullanılabilir. IGNOREWARNINGS anahtar sözcüğünü de belirtirseniz, uyarıya indirgediğiniz hatalar hiç bildirilmez.

Bölüm 4. DB2 Connect'in Anasistem ya da AS/400 İletişimi için Yapılandırılması

Bölüm 14. Komut Satırı İşlemcisi ile Anasistem İletişimi Yapılandırılması

Bu kısımda, DB2 Connect iş istasyonunun bir anasistem ya da AS/400 veritabanı sunucusuyla iletişim kurmak üzere nasıl yapılandırılacağı açıklanmaktadır.

Sunucuyla iletişim için bir OS/2 istemcisi ya da 32 bit'lik Windows istemcisi kullanmayı planlıyorsanız, İstemci Yapılandırma Yardımcısı (CCA) yapılandırma ve denetleme görevlerinin otomatikleştirilmesini kolaylaştıracaktır. CCA'yı kurduysanız, DB2 Connect iş istasyonlarınızı iletişim için yapılandırmak üzere bu aracı kullanmanız önerilir.

Ek bilgi için *DB2 Connect Quick Beginnings* kitabına bakın.

DB2 komutlarının girilmesine ilişkin yönergeler için bkz: “Komut Merkezi Kullanılarak Komut Girilmesi” sayfa 372 ya da “Komut Satırı İşlemcisi Kullanılarak Komut Girilmesi” sayfa 373.

İletişimi el ile yapılandırmanız gerekirse, iletişim protokolünüzü açıklayan kısma gidin.

- TCP/IP - bkz: Bölüm 15, “DB2 Connect İş İstasyonunda TCP/IP İletişiminin El İle Yapılandırılması” sayfa 213
- APPC - bkz: Bölüm 16, “DB2 Connect İş İstasyonunda APPC İletişiminin El İle Yapılandırılması” sayfa 221.

Bölüm 15. DB2 Connect İş İstasyonunda TCP/IP İletişiminin El İle Yapılandırılması

Bu kısım, DB2 Connect iş istasyonunda TCP/IP iletişimini el ile yapılandırmaya ilişkin yönergeleri içermektedir.

Bu kısımda, TCP/IP'nin DB2 Connect'te ve anasistemlerde çalışır durumda olduğu varsayılmıştır.

Aşağıdaki adımlar, DB2 Connect iş istasyonunuzla bir anasistem veritabanı sunucusu arasında TCP/IP iletişimi tanımlanmasına ilişkin genel bilgi vermektedir:

- “1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi”
- “2. Adım: DB2 Connect İş İstasyonunun Yapılandırılması” sayfa 215
- “3. Adım: TCP/IP Düğümünün Kataloğa Alınması” sayfa 216
- “4. Veritabanının DCS Veritabanı Olarak Kataloğa Alınması” sayfa 217
- “5. Adım: Veritabanının Kataloğa Alınması” sayfa 217
- “6. Adım: Yardımcı Programlar ve Uygulamalar için Veritabanı Sunucusuna Bağ Tanımlanması” sayfa 218
- “7. Adım: Anasistem ya da AS/400 Bağlantısının Sınanması” sayfa 219

TCP/IP protokolünün özellikleri nedeniyle, başka bir anasistemdeki bir ortakta bozukluk olduğu TCP/IP'ye hemen bildirilemeyebilir. Sonuç olarak, TCP/IP protokolünü (ya da sunucudaki ilgili aracıyı) kullanarak uzak bir DB2 sunucusuna erişen bir istemci uygulaması bazen askıda gibi görünebilir. DB2, bir bozukluk nedeniyle TCP/IP bağlantısının kesildiğini algılamak için TCP/IP SO_KEEPALIVE yuva seçeneğini kullanır.

TCP/IP bağlantınızda sorun çıkıyorsa, bu değiştirgenin ayarlanması ve sık görülen diğer TCP/IP sorunları konusunda bilgi edinmek için bkz: *Troubleshooting Guide*.

1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi

Yapılanış adımları boyunca ilerlerken, izleyen çizelgenin *Ayarlanan Değer* kolonuna veri girin. Bu protokolü yapılandırmaya başlamadan önce bazı değerleri girebilirsiniz.

Çizelge 26 (Sayfa 1 / 3). DB2 Connect İş İstasyonunda Gerekli Olan TCP/IP Değerleri

Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
Anasistem adı • Anasistem adı (<i>hostname</i>) ya da • IP adresi (<i>ip_address</i>)	Uzak anasistemin <i>hostname</i> (<i>anasistem_adi</i>) ya da <i>ip_address</i> (ip adresi) değerini kullanın. Bu değiştirgeyi çözmek için: • <i>hostname</i> için ağ denetimcinize başvurun. • <i>ip_address</i> için ağ denetimcinize başvurun ya da ping <i>hostname</i> komutunu girin.	nyx ya da 9.21.15.235	

Çizelge 26 (Sayfa 2 / 3). DB2 Connect İş İstasyonunda Gerekli Olan TCP/IP Değerleri

Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
<p>Hizmet adı</p> <ul style="list-style-type: none"> Bağlantı hizmeti adı (<i>svcename</i>) ya da Kapı no./Protokol (<i>port_number/tcp</i>) 	<p>Services kütüğünde bulunması gereken değerler</p> <p>Bağlantı hizmeti adı, istemcideki bağlantı kapısı numarasını (<i>port_number</i>; <i>kapı_no</i>) gösteren ve isteğe göre seçilebilen bir addır.</p> <p>DB2 Connect iş istasyonuna ilişkin kapı numarası, <i>svcename</i> değiştirgesinin anasistem veritabanı sunucusundaki Services kütüğünde gösterdiği kapı numarasıyla aynı olmalıdır. (<i>svcename</i> değiştirgesi, anasistemdeki veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünde bulunur.) Bu değer başka hiçbir uygulama tarafından kullanılmamalı ve Services kütüğünde benzersiz olmalıdır.</p> <p>UNIX altyapılarında bu değer genellikle 1024 ya da daha büyük olması gerekir.</p> <p>Anasistemi yapılandırırken kullanılan değerler için veritabanı denetimcinize başvurun.</p>	<p>host1</p> <p>ya da</p> <p>3700/tcp</p>	
<p>Hedef veritabanı adı (<i>target_dbname</i>)</p>	<p>Anasistemde ya da AS/400 sisteminde tanındığı şekilde veritabanı adı.</p> <ul style="list-style-type: none"> OS/390 için DB2 sistemine bağlanıyorsanız yer adını kullanın. AS/400 için DB2 sistemine bağlanıyorsanız yerel RDB adını kullanın. VM için DB2 ya da VSE için DB2 sistemine bağlanıyorsanız veritabanı adını kullanın. 	<p>newyork</p>	
<p>Yerel veritabanı adı (<i>local_dcsname</i>)</p>	<p>DB2 Connect tarafından kullanılacak, uzak anasistem ya da AS/400 veritabanını gösteren isteğe bağlı bir yerel takma ad.</p>	<p>ny</p>	

Çizelge 26 (Sayfa 3 / 3). DB2 Connect İş İstasyonunda Gerekli Olan TCP/IP Değerleri

Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
Düğüm adı (<i>node_name</i>)	Bağlanmayı denediğiniz düğümü tanımlayan yerel diğer ad ya da takma ad. İsteddiğiniz adı seçebilirsiniz; ancak, yerel düğüm dizininizdeki tüm düğüm adı değerleri benzersiz olmalıdır.	db2node	

2. Adım: DB2 Connect İş İstasyonunun Yapılandırılması

Bu kısımdaki adımlar, DB2 Connect iş istasyonunda TCP/IP yapılandırılmasına ilişkindir. Örnek değerlerin yerine, taslağınızdaki değerleri koyun.

A. Anasistemin IP Adresinin Çözülmesi

Ağınızda bir ad sunucusu varsa ya da sunucunun IP adresini (*ip_address*; ip_adresi) doğrudan belirtmeyi planlıyorsanız, bu adımı atlayıp şuraya geçin: “B. Services Kütüğünün Güncellenmesi” sayfa 216.

DB2 Connect iş istasyonunun, iletişim kurma girişiminde bulunduğu sunucunun adresini bilmesi gerekir. Ağınızda ad sunucusu yoksa, yerel hosts kütüğündeki anasistem IP adresiyle (*ip_address*) eşlenen bir anasistem adını doğrudan belirtebilirsiniz. Altyapımıza ilişkin hosts kütüğünün yeri için bkz: Çizelge 10 sayfa 42.

NIS (Network Information Services) kullanan bir UNIX istemcisini desteklemeyi planlıyorsanız ve ağınızda etki alanı adı sunucusu yoksa, NIS ana sunucunuzda bulunan hosts kütüğünü güncellemelisiniz.

Çizelge 27. Yerel Hosts ve Services Kütüklerinin Yeri

Altyapı	Yer
Windows 9x	windows dizini
Windows NT ve Windows 2000	winnt\system32\drivers\etc dizini
UNIX	/etc dizini
OS/2	<i>etc</i> ortam değişkeniyle belirlenir. Yerel Hosts ya da Services kütüklerinizin yerini belirlemek için set etc komutunu girin. Not: DOS ve WIN-OS2 oturumları için, tcpip_ürünü\dos\etc dizininde bulunan Hosts ve Services kütüklerini güncellemeniz gerekir.

Bir metin düzenleyicisi kullanarak, DB2 Connect iş istasyonunun hosts kütüğüne anasistemin adı için bir giriş ekleyin. Örneğin:

```
9.21.15.235    nyx    # host address for nyx
```

Burada:

```
9.21.15.235
```

ip_address (ip_adresi) değerini gösterir.

```
nyx    hostname (anasistem_adi) değerini gösterir.
```

Girişi tanımlayan bir açıklamayı gösterir.

Anasistem DB2 Connect iş istasyonuyla aynı etki alanında değilse, `nyx.spifnet.ibm.com` gibi, tam olarak belirtilmiş bir etki alanı adı girmeniz gerekir (burada `spifnet.ibm.com` etki alanı adıdır.

B. Services Kütüğünün Güncellenmesi

TCP/IP düğümünü kapı numarası (*port_number*; *kapı_no*) kullanarak kataloğa almayı planlıyorsanız bu adımı atlayıp şu kısma geçin: “3. Adım: TCP/IP Düğümünün Kataloğa Alınması.”

Bir metin düzenleyicisi kullanarak, DB2 Connect iş istasyonunun Services kütüğüne bağlantı hizmeti adını ve kapı numarasını ekleyin. Bu kütük yerel Hosts kütüğüyle (bu kütüğü “A. Anasistemin IP Adresinin Çözülmesi” sayfa 215 adımıyla düzenlemiş olabilirsiniz) aynı dizinde bulunur. Altyapınıza ilişkin Services kütüğünün yerini öğrenmek için bkz: Çizelge 10 sayfa 42. Örneğin:

```
host1 3700/tcp # DB2 bağlantı hizmeti kapısı
```

Burada:

host1 Bağlantı hizmeti adıdır.

3700 Bağlantı kapısına ilişkin kapı numarasıdır.

tcp Kullanmakta olduğunuz iletişim protokolüdür.

Girişi tanımlayan bir açıklamayı gösterir.

DB2 Connect iş istasyonunda kullanılan kapı numarası, anasistemde kullanılan kapı numarasıyla eşleşmelidir. Ayrıca başka bir işlem tarafından kullanılan bir kapı numarasını belirtmemeye dikkat edin.

NIS (Network Information Services) kullanan bir UNIX istemcisini desteklemeyi planlıyorsanız, NIS ana sunucunuzda bulunan Services kütüğünü güncellemelisiniz.

3. Adım: TCP/IP Düğümünün Kataloğa Alınması

Uzak düğümü tanımlamak için DB2 Connect iş istasyonunun düğüm dizinine bir giriş eklemeniz gerekir. Bu giriş, istemcinin uzak anasisteme erişmek için kullanacağı, seçilen diğer adı (*node_name*; düğüm_adi), *hostname* (ya da *ip_address*; ip_adresi) değerini ve *svcname* (ya da *port_number*; kapı_no) değerini belirtir.

TCP/IP düğümünü kataloğa almak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Sistemde oturum açmak için sistem denetimsi (SYSADM) ya da sistem yöneticisi (SYSCTRL) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğini kullanın.

Aşama 2. DB2 Connect UNIX altyapısında kullanılıyorsa, yönetim ortamını tanımlayın ve DB2 komut satırı işlemcisini çağırın. Başlatma komut kütüğünü aşağıdaki şekilde çalıştırın:

```
. INSTHOME/sql1lib/db2profile (Bourne ya da Korn kabuk için)
source INSTHOME/sql1lib/db2cshrc (C kabuk için)
```

Burada *INSTHOME* yönetim ortamının ana dizinidir.

Aşama 3. Şu komutları girerek düğümü kataloğa alın:

```
catalog tcpip node düğüm_adi remote [anasistemadi|ip_adresi]
server [svcname|kapı_no]
terminate
```


Örneğin, *nyx* adlı uzak anasistemi *db2node* düğümünde *host1* hizmet adıyla kataloğa almak için şu komutu girin:

```
catalog tcpip node db2node remote nyx server host1
terminate
```

Uzak sunucuyu *9.21.15.235* IP adresiyle *db2node* düğümünde *3700* kapı numarasıyla kataloğa almak için şu komutu girin:

```
catalog tcpip node db2node remote 9.21.15.235 server 3700
terminate
```


catalog node komutuyla belirlenen değerleri değiştirmeniz gerekirse aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Komut satırı işlemcisinde **uncatalog node** komutunu çalıştırın:

```
db2 uncatalog node düğüm_adi
```

Aşama 2. Düğümü, kullanmak istediğiniz değerlerle yeniden kataloğa alın.

4. Veritabanının DCS Veritabanı Olarak Kataloğa Alınması

Uzak veritabanını bir DCS (Data Connection Services; Veri Bağlantısı Hizmetleri) veritabanı olarak kataloğa almak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Sistemde oturum açmak için sistem denetimcisi (SYSADM) ya da sistem yöneticisi (SYSCTRL) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğini kullanın.

Aşama 2. Şu komutları girin:

```
catalog dcs db yerel_dcsadi as hedef_vtadi
terminate
```

Burada:

- *yerel_dcsadi*, anasistem ya da AS/400 veritabanının yerel adıdır.
- *hedef_vtadi*, veritabanının anasistem ya da AS/400 veritabanı sistemindeki adıdır.

Örneğin, "newyork" adlı DB2 Connect, uzak anasistem ya da AS/400 veritabanının yerel veritabanı adının "ny" olması için şu komutları girin:

```
catalog dcs db ny as newyork
terminate
```

5. Adım: Veritabanının Kataloğa Alınması

Bir istemci uygulamasının uzak bir veritabanına erişebilmesi için, veritabanı anasistem düğümünde ve ona bağlanacak her DB2 Connect iş istasyonu düğümünde kataloğa alınmış olmalıdır. Bir veritabanı yarattığınızda, bu veritabanı anasistemde veritabanı adıyla (*veritabanı_adi*; *database_name*) aynı olan veritabanı diğer adıyla (*vt_diğer_adi*; *database_alias*) otomatik olarak kataloğa alınır. DB2 Connect iş istasyonunda uzak veritabanıyla bağlantı kurmak için veritabanı dizinindeki bilgilerle düğüm dizinindeki bilgiler kullanılır.

DB2 Connect iş istasyonunda bir veritabanını kataloğa almak için aşağıdaki adımları izleyin.

Aşama 1. Sistemde oturum açmak için sistem denetimcisi (SYSADM) ya da sistem yöneticisi (SYSCTRL) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğini kullanın.

Aşama 2. İzleyen taslakta Ayarlanan Değer kolonuna veri girin.

Çizelge 28. Taslak: Veritabanlarını Kataloğa Almak için Değiştirge Değerleri			
Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
Veritabanı adı (<i>veritabanı_adi</i>)	Uzak veritabanının yerel DCS veritabanı adı (<i>yerel_dcsadi</i>); bu değer DCS veritabanı dizini kataloğa alındığında belirtilir; örneğin, <i>ny</i> .	<i>ny</i>	
Veritabanı diğer adı (<i>vt_diğer_adi</i>)	Uzak veritabanı için isteğe bağlı bir yerel takma ad. Takma ad belirtmezseniz, varsayılan değer olarak veritabanı adı (<i>veritabanı_adi</i>) kullanılır. Bu ad, bir istemciden veritabanına bağlanırken kullandığımız addir.	<i>localny</i>	
Düğüm adı (<i>düğüm_adi</i>)	Veritabanının bulunduğu yeri belirten düğüm dizini girişinin adı. Önceki adımda düğümü kataloğa almak için kullandığınız düğüm adı (<i>düğüm_adi</i>) değerinin aynısını kullanın.	<i>db2node</i>	

Aşama 3. DB2 Connect UNIX altyapısında kullanılıyorsa, yönetim ortamını tanımlayın ve DB2 komut satırı işlemcisini çağırın. Başlatma komut kütüğünü aşağıdaki şekilde çalıştırın:

```
. INSTHOME/sql1lib/db2profile (Bourne ya da Korn kabuk için)
source INSTHOME/sql1lib/db2cshrc (C kabuk için)
```

Burada *INSTHOME* yönetim ortamının ana dizinidir.

Aşama 4. Komut satırı işlemcisinde aşağıdaki komutları girerek veritabanını kataloğa alın:

```
catalog database veritabanı_adi as vt_diğer_adi at node düğüm_adi
authentication kim_den_değeri
```

Örneğin, *ny* adlı DCS bilinen veritabanını *localny* diğer adıyla *db2node* düğümünde kataloğa almak için şu komutu girin:

```
catalog database ny as localny at node db2node
authentication dcs
```


catalog database komutuyla belirlenen değerleri değiştirmeniz gerekirse aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Aşağıda belirtildiği şekilde, **uncatalog database** komutunu çalıştırın:

```
uncatalog database vt_diğer_adi
```

Aşama 2. Sonra, veritabanını kullanmak istediğiniz değerle yeniden kataloğa alın.

6. Adım: Yardımcı Programlar ve Uygulamalar için Veritabanı Sunucusuna Bağ Tanımlanması

Az önce tamamladığınız adımlarla, DB2 Connect iş istasyonu anasistemle ya da AS/400 sistemiyle iletişim kuracak şekilde tanımlanmış olur. Bundan sonra, yardımcı programlar ya da uygulamalar için anasistem ya da AS/400 veritabanı sunucusuna bağ tanımlamanız gerekir. Bağ tanımlayabilmeniz için BINDADD yetkisi gereklidir.

Yardımcı programlar ya da uygulamalar için anasistem ya da AS/400 veritabanı sunucusuna bağ tanımlamak üzere şu komutları girin:

```
connect to vt_diğer_adi user klncikimliği using parola
bind yol/ddcsmvs.lst blocking all sqlerror continue
messages mvs.msg grant public
connect reset
```

Örneğin:

```
connect to NYC3 user kimliğim using parolam
bind yol/bnd/@ddcsmvs.lst blocking all sqlerror continue
messages mvs.msg grant public
connect reset
```

Bu komutlara ilişkin ek bilgi için bkz: *DB2 Connect User's Guide*.

7. Adım: Anasistem ya da AS/400 Bağlantısının Sınanması

DB2 Connect iş istasyonunu iletişim için yapılandırmayı tamamladığınızda, uzak veritabanında bağlantıyı sınamak için aşağıdaki adımları izleyin: Bağlantıyı sınamak için uzak bir veritabanına bağlanmanız gerekir.

- Aşama 1. Veritabanı yöneticisi önceden başlatılmadıysa, anasistem veritabanı sunucusunda **db2start** komutunu girerek veritabanı yöneticisini başlatın.
- Aşama 2. Uzak veritabanına bağlanmak için, DB2 Connect iş istasyonunun Komut Merkezi'nde (Command Center) ya da komut satırı istemcisinde şu komutu girin:

```
connect to vt_diğer_adi user klncikimliği using parola
```

klncikimliği ve *parola* değerleri, kimlik denetiminin gerçekleştirildiği sistem için geçerli değerler olmalıdır. Varsayılan olarak, kimlik denetimi anasistem ya da AS/400 veritabanı sunucusunda gerçekleştirilir.

Bağlantı başarıyla gerçekleşirse, bağlandığınız veritabanının adını belirten bir ileti görüntülenir. Artık o veritabanındaki verileri alabilirsiniz. Örneğin, sistem kataloğu çizelgesinin içerdiği tüm çizelge adlarının listesini almak için, Komut Merkezi'nde (Command Center) ya da komut satırı işlemcisinde şu SQL komutunu girin:

```
db2 "select çzlgadı from syscat.tables"
```

Veritabanı bağlantısını kullanmayı tamamladığınızda, bağlantıyı sona erdirmek için **db2 connect reset** komutunu girin.

Artık DB2'yi kullanmaya hazırsınız. İleri düzey bilgiler için bkz: *Administration Guide*.

Anasistem Bağlantısının Sınanması

Bağlantı başarısız olursa, aşağıdakileri doğrulayın:

Anasistemde:

1. *db2comm* kayıt değeri tcpip değerini içeriyor.
2. Services kütüğü doğru olarak güncellendi.
3. Hizmet adı (*svcsname*) değıştirgesi veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünde doğru olarak güncellendi.
4. Veritabanı doğru şekilde yaratıldı ve kataloğa alındı.

- ___ 5. Veritabanı yöneticisi durduruldu ve yeniden başlatıldı (sunucuda **db2stop** ve **db2start** komutlarını girin).
- ___ 6. Belirtilen kapı numarası başka bir işlem tarafından kullanılmıyor.

Bir protokole ilişkin bağlantı yöneticilerinin başlatılmasında sorun çıkarsa, bir uyarı iletili görüntülenir ve hata iletileri `db2diag.log` kütüğüne kaydedilir.

`db2diag.log` kütüğüne ilişkin ek bilgi için bkz: *Troubleshooting Guide*.

DB2 Connect iş istasyonunda:

- ___ 1. Kullanılıyorsa, Services ve Hosts kütükleri doğru olarak güncellendi.
- ___ 2. Düğüm doğru anasistem adıyla (*hostname*; *anasistem_adi*) ya da IP adresiyle (*ip_address*; *ip_adresi*) kataloğa alındı.
- ___ 3. Kapı numarası anasistemde kullanılan kapı numarasıyla eşleşiyor ya da hizmet adı anasistemde kullanılmı gösteriyor.
- ___ 4. Veritabanı dizininde belirtilen düğüm adı (*düğüm_adi* (*node_name*)), düğüm dizinindeki doğru girişi gösteriyor.
- ___ 5. Veritabanı, anasistemin veritabanı diğer adı (*database_alias*; *vt_diğer_adi*) kullanılarak doğru şekilde kataloğa alındı. Bu veritabanı diğer adı, bu veritabanı anasistemde yaratıldığı zaman, DB2 Connect iş istasyonunda (*database_name*; *veritabanı_adi*) veritabanı adıyla kataloğa alındı.

Bu öğeleri doğrulamanızdan sonra bağlantı yine başarısız olursa bkz: *Troubleshooting Guide*.

Bölüm 16. DB2 Connect İş İstasyonunda APPC İletişiminin El İle Yapılandırılması

Bu kısımda, DB2 Connect iş istasyonunun APPC iletişim protokolünü kullanarak bir anasistem ya da AS/400 veritabanı sunucusuyla iletişim kurmak üzere el ile yapılandırılması açıklanmaktadır. Buradaki yönergelerde, APPC'nin DB2 Connect ve anasistem ya da AS/400 makinelerinde desteklendiği varsayılmıştır.

Bu kısımdaki yönergeleri, bir anasistem ya da AS/400 veritabanına APPC bağlantısını el ile yapılandırmak istiyorsanız okumanız gerekir. APPC İstemci Yapılandırma Yardımcısı (CCA) kullanılarak otomatik olarak yapılandırılabilir. İzleyen çizelge, CCA ile yapılandırılacak ürünleri göstermektedir:

Çizelge 29. CCA İle Yapılandırılan Ürünler		
Ürünler	Altyapı	CCA ile yapılandırılabilir
IBM Kişisel İletişim Sürüm 4.2 ve üstü	Windows 32 bit işletim sistemi	Evet
IBM Communications Server (Sunucu)	Windows NT ve Windows 2000	Evet
IBM Communications Server (İstemci)	Windows 32 bit işletim sistemi	Hayır
IBM Communications Server	OS/2	Evet
RUMBA	Windows 32 bit işletim sistemi	Evet
Microsoft SNA (Sunucu)	Windows NT ve Windows 2000	Hayır
Microsoft SNA (İstemci)	Windows 32 bit işletim sistemi	Hayır

Altyapınıza ilişkin iletişim gereksinimleri konusunda ek bilgi için bkz: “Yazılım Gereksinimleri” sayfa 4. Belirli bir istemciyle sunucu iletişiminde desteklenen protokoller için bkz: “İstemci-Sunucu Bağlantısına İlişkin Olası Senaryolar” sayfa 9.

İstemci Yapılandırma Yardımcısı, altyapınıza ilişkin iletişim gereksinimleri ya da belirli bir istemciyle sunucu arasındaki iletişimde desteklenen protokoller konusunda ek bilgi edinmek için *Quick Beginnings* kitabınıza bakın.

DB2 Connect iş istasyonunu bir anasistem ya da AS/400 veritabanı sunucusuyla APPC iletişimini kullanacak şekilde yapılandırmak için aşağıdaki adımlar gereklidir:

- “1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi.”
- “2. Adım: DB2 Connect İş İstasyonundaki APPC Tanımlarının Güncellenmesi” sayfa 224.
- “3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması” sayfa 286.
- “4. Veritabanının DCS Veritabanı Olarak Kataloğa Alınması” sayfa 287.
- “5. Adım: Veritabanının Kataloğa Alınması” sayfa 287.
- “6. Adım: Yardımcı Programlar ve Uygulamalar için Veritabanı Sunucusuna Bağ Tanımlanması” sayfa 289.
- “7. Adım: Anasistem ya da AS/400 Bağlantısının Sınanması” sayfa 289.

1. Adım: Değiştirge Değerlerinin Tanımlanması ve Kaydedilmesi

DB2 Connect iş istasyonunu yapılandırmadan önce, anasistem denetimcinizden ve LAN denetimcinizden, bağlanmak istediğiniz *her* anasistem ya da AS/400 veritabanı için ilgili taslağın kopyalarını (bkz: Çizelge 30 sayfa 222) doldurmalarını isteyin.

Ayarlanan Değer girişlerini doldurduktan sonra, DB2 Connect için APPC iletişimini yapılandırmak üzere bu taslağı kullanabilirsiniz. Yapılandırma sırasında, yapılanış yönergelerinde gösterilen örnek değerlerin yerine, yapılanış yönergeleriyle taslaktaki değerleri ilişkilendirmek için belirtilen numaralardan (örneğin, **1**) yararlanarak, taslaktaki kendi değerlerinizi kullanın.

Taslakta ve yapılanış yönergelerinde, gerekli yapılanış değıştirgelerine ilişkin örnek ya da önerilen değerler gösterilir. Diğer değıştirgeler için iletişim programının varsayılan değerlerini kullanın. Ağ yapılanışınız yönergelerde kullanılanlardan farklıysa, ağınıza uygun değerleri ağ denetimcinizden öğrenin.

Yapılanış yönergelerinde, değıştirilmesi gereken, ancak taslakta gösterilmeyen girişler ***** simgesiyle belirtilmiştir.

Çizelge 30 (Sayfa 1 / 2). Taslak: Anasistem ve AS/400 Sunucusu Bağlantılarının Planlanması

Bşv	DB2 Connect İş İstasyonundaki Ad	Ağ ya da VTAM Adı	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
Anasistemde Ağ Öğeleri				
1	Anasistem adı	Yerel ağ adı	SPIFNET	
2	Ortak LU adı	Uygulama adı	NYM2DB2	
3	Ağ tanıtıcısı		SPIFNET	
4	Ortak düğümü adı	Yerel CP ya da SSCP adı	NYX	
5	Hedef veritabanı adı (<i>target_dbname</i>)	OS/390 ya da MVS: LOCATION NAME VM/VSE: DBNAME AS/400: RDB adı	NEWYORK	
6	Bağ adı ya da kip adı		IBMRDB	
7	Bağlantı adı (bağ adı)		LINKHOST	
8	Uzak ağ ya da LAN adresi	Yerel bağdaştırıcı ya da hedef adresi	400009451902	
DB2 Connect İş İstasyonunda Ağ Öğeleri				
9	Ağ ya da LAN tanıtıcısı		SPIFNET	
10	Yerel denetim noktası adı		NYX1GW	
11	Yerel LU adı		NYX1GW0A	
12	Yerel LU diğer adı		NYX1GW0A	
13	Yerel düğüm ya da düğüm tanıtıcısı	ID BLK	071	
14		ID NUM	27509	
15	Kip adı		IBMRDB	
16	Simgesel hedef adı		DB2CPIC	

Çizelge 30 (Sayfa 2 / 2). Taslak: Anasistem ve AS/400 Sunucusu Bağlantılarının Planlanması

Bşv	DB2 Connect İş İstasyonundaki Ad	Ağ ya da VTAM Adı	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
17	Uzak hareket işleme programı (TP) adı		OS/390 ya da MVS: X'07'6DB ('07F6C4C2') ya da DB2DRDA VM/VSE: VSE için AXE. VM için DB2 veritabanı adı ya da VM için X'07'6DB ('07F6C4C2') AS/400: X'07'6DB ('07F6C4C2') ya da QCNTEDDM	
DB2 Connect İş İstasyonunda DB2 Dizin Girişleri				
19	Düğüm adı		db2node	
19	Güvenlik		program	
20	Yerel veritabanı adı (<i>local_dcsname</i>)		ny	

Bağlanacağınız her sunucu için, taslağın bir kopyasını aşağıda belirtilen şekilde doldurun:

- Ağ tanıtıcısı* (Network ID) için, hem anasistem, hem de DB2 Connect iş istasyonlarına ilişkin ağ adını (**1** , **3** ve **9**) saptayın. Genellikle bu değerler aynı olur. Örneğin, SPIFNET.
- Ortak LU adı* (Partner LU name) (**2**) için, OS/390, MVS, VSE ya da VM ile ilgili VTAM uygulaması (APPL) adını saptayın. AS/400 için yerel CP adını saptayın.
- Ortak düğümü adı* (Partner node name) (**4**) için, OS/390, MVS, VM ya da VSE ile ilgili SSCP (System Services Control Point; Sistem Hizmetleri Denetim Noktası) adını saptayın. AS/400 için yerel denetim noktası adını saptayın.
- Veritabanı adı* (Database name) (**5**) için, anasistem veritabanının adını saptayın. Bu değer, OS/390 ya da MVS için *LOCATION NAME*, VM ya da VSE için *DBNAME* ya da AS/400 için ilişkisel veritabanı (RDB) adıdır.
- Kip adı* (Mode name) (**6** ve **15**) için, varsayılan değer olan IBMDRB genellikle yeterlidir.
- Uzak ağ adresi* (Remote network address) (**8**) için, hedef anasistem ya da AS/400 sisteminin denetleyici adresini ya da yerel bağdaştırıcı adresini saptayın.
- DB2 Connect iş istasyonunun *yerel denetim noktası adı* (local control point name) değerini (**10**) saptayın. Bu değer genellikle sistemin PU (fiziksel birim) adıyla aynıdır.
- DB2 Connect tarafından kullanılacak *Yerel LU adı* (Local LU name) (**11**) değerini saptayın. Çok siteli güncellemeleri (iki aşamalı kesinleştirme) yönetmek için Syncpoint Manager kullanıyorsanız, yerel mantıksal birimin (LU) SPM için kullanılan mantıksal birim olması gerekir. Bu durumda, o mantıksal birim aynı zamanda denetim noktası mantıksal birimi olamaz.
- Yerel LU diğer adı* (Local LU alias) (**12**) için, genellikle yerel LU adıyla (**11**) aynı değer kullanılır.

10. *Yerel düğüm* (Local node) ya da *Düğüm tanıtıcısı* (Node ID) (**13** artı **14**) için, DB2 Connect iş istasyonunun IDBLK ve IDNUM değerlerini saptayın. Varsayılan değerler doğru olması gerekir.
11. *Simgesel hedef adı* (Symbolic destination name) (**16**) için uygun bir değer seçin.
12. (Uzak) *Hareket işleme programı (TP) adı* (Transaction program (TP) name) (**17**) için, taslakta listelenen varsayılan değerleri kullanmanız önerilir.
13. Şimdilik diğer öğeleri (**13** - **21**) boş bırakın.

2. Adım: DB2 Connect İş İstasyonundaki APPC Tanıtımlarının Güncellenmesi

Uzak bir anasistem ya da AS/400 veritabanı sunucusuna erişmek üzere DB2 Connect APPC iletişimini yapılandırmak için, veri girilen taslağı (Çizelge 30 sayfa 222) kullanın.

Ağınızda varolan altyapılarda APPC iletişiminin yapılandırılmasına ilişkin açıklamalar için ilgili kısımlara bakın.

- “OS/2 için IBM eNetwork Communications Server'in Yapılandırılması”
- “Windows için IBM eNetwork Communications Server'in Yapılandırılması” sayfa 243
- “Windows NT için IBM eNetwork Communications Server SNA API İstemcisi'nin Yapılandırılması” sayfa 248
- “Windows için Microsoft SNA Server'in Yapılandırılması” sayfa 250
- “Microsoft SNA Client'in Yapılandırılması” sayfa 257
- “AIX için IBM eNetwork Communication Server'in Yapılandırılması” sayfa 259
- “AIX için Bull SNA'nın Yapılandırılması” sayfa 266
- “HP-UX için SNAPplus2'nin Yapılandırılması” sayfa 269
- “SPARC Solaris için SNAP-IX Sürüm 6.0.1'in Yapılandırılması” sayfa 277
- “Solaris için SunLink 9.1'in Yapılandırılması” sayfa 284

OS/2 için IBM eNetwork Communications Server'in Yapılandırılması

Bu kısımda, OS/2 için DB2 Connect iş istasyonu ile anasistem ya da AS/400 veritabanı sunucuları arasında APPC iletişiminin el ile yapılandırılması açıklanmaktadır.

Başlamadan önce iş istasyonunuzda OS/2 için CS/2 Sürüm 5 ya da üstünün kurulu olduğunu doğrulayın. Bu kısımdaki adımlar OS/2 için IBM eNetwork Communications Server Sürüm 5'in kullanılmasını açıklamaktadır. İş istasyonunuzda OS/2 için Communications Manager Sürüm 1.x varsa, gerçekleştireceğiniz adımlar aynıdır, ancak arabirim ve menü adları farklıdır.

Ortamanızın tanımlanmasına ilişkin ek bilgi edinmek için CS/2 ile sağlanan çevrimiçi yardıma ya da şu yayınlara bakın:

- *Connectivity Supplement*
- *DRDA Connectivity Guide*

İzleyen adımlarda şunlar varsayılmıştır:

- OS/2 için IBM eNetwork Communication Server Sürüm 5 paketinin temel kuruluşu tamamlandı.
- OS/2 için DB2 istemcisi kuruldu.

Aşağıdaki adımlar için taslaktaki *Ayarlanan Değer* girişlerini kullanın (bkz: Çizelge 25 sayfa 128).

Bu yönergeler yeni bir yapılanış içinde yeni tanımların nasıl yaratılacağını göstermektedir. Varolan bir yapılanışı değiştiriyorsanız, yapılanışı doğrulayabilmek için tanımları silmeniz gerekebilir.

Sisteminizi yapılandırmak için aşağıdaki adımları izleyin:

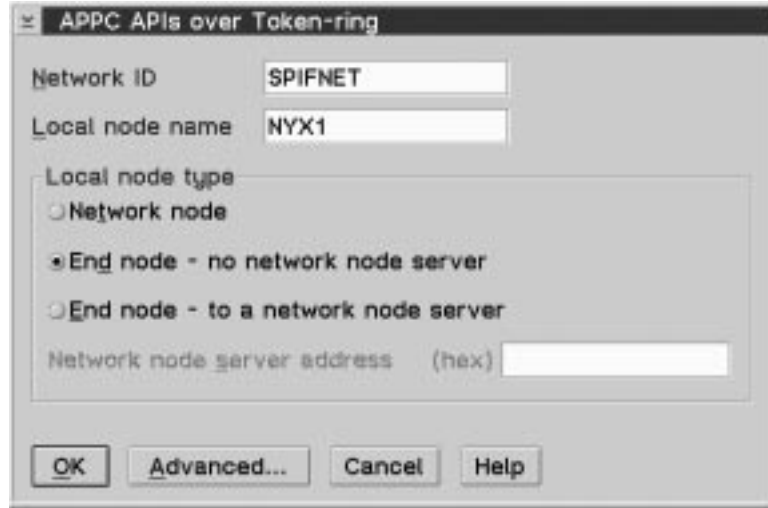
Aşama 1. Yeni Yapılanış Başlatılması

- IBM eNetwork Communications Server** simgesini çift tıklatın.
- Communications Manager Setup** (Communications Manager Ayarları) simgesini çift tıklatın.
- Communications Manager Setup penceresinde **Setup** (Ayarla) düğmesini tıklatın.
- Open Configuration (Yapılanışı Aç) penceresinde yeni yapılanış kütüğü için bir ad belirtin ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Communications Manager Configuration Definition (İletişim Yöneticisi Yapılanış Tanımlaması) penceresi açılır.

Aşama 2. Protokolün Yapılandırılması

- Commonly used definitions** (Sık kullanılan tanımlamalar) radyo düğmesini seçin.
- Communications Definitions (İletişim tanımlamaları) kutusunda, kullanmak istediğiniz protokolü seçin. Bu yönergelerde APPC APIs over Token-Ring (Simgeli halka üzerinde APPC uygulama programı arabirimleri) kullanılmaktadır.
- Configure** (Yapılandır) düğmesini tıklatın. APPC APIs over Token-Ring penceresi açılır.

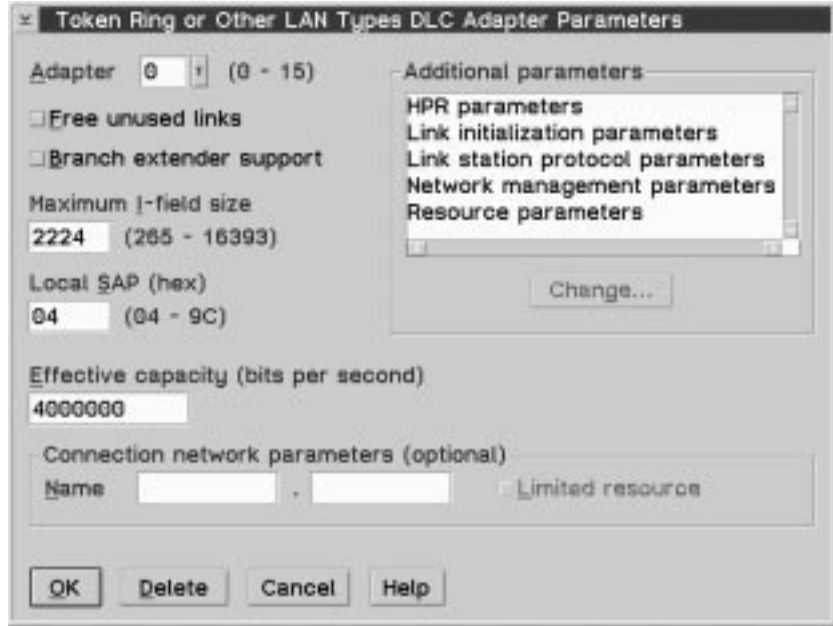

- d. **Network ID** (Ağ tanıtıcısı) alanında ağ tanıtıcınızı (**9**) girin.
- e. **Control point name** (Denetim noktası adı) alanında yerel denetim noktası adını (**10**) girin.
- f. Ağ denetimcinizin kullanmanızı önerdiği **End node** (Uç düğüm) düğmesini tıklatın. **End node - to a network node server** (Uç düğüm - ağ düğümü sunucusuna) radyo düğmesini ya da **End node - no network node server** (Uç düğüm - ağ düğümü sunucusu yok) radyo düğmesini tıklatabilirsiniz. Aynı bağlantı yoluyla birçok kullanıcı yönlentiliyorsa, ağ düğümü sunucusu kullanılır. Buradaki örnekte ağ düğümü sunucusu kullanılmadığı varsayılmaktadır.
- g. **Advanced** (İleri düzey) düğmesini tıklatın. Sonraki adımların başlangıç noktası bu penceredir. Adımların her biri tamamlandıktan sonra bu pencereye dönersiniz. Communication Manager Profile List (İletişim Yöneticisi Tanıtım Listesi) penceresi açılır.

Aşama 3. LAN DLC Tanıtımı Hazırlanması

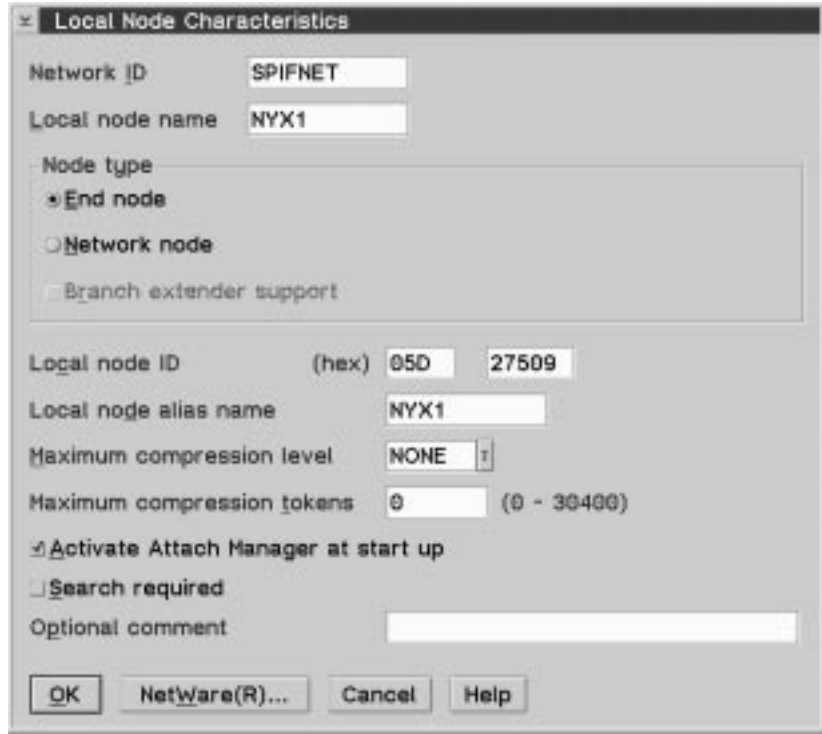
- a. Profile List (Tanıtım Listesi) penceresinde, **DLC - Token ring or other LAN Types Adapter Parameters** (DLC - Simgeli Halka ya da diğer LAN tipleri bağdaştırıcı değişirgeleri) seçeneğini belirleyin ve **Configure** (Yapılandır) düğmesini tıklatın. Token Ring or Other Lan Types Adapter Parameters penceresi açılır.

- b. **Network ID** (Ağ tanıtıcısı) alanında ağ tanıtıcınızı (**9**) girin.
- c. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın.

Aşama 4. SNA Yerel Düğüm Özelliklerinin Güncellenmesi

- a. Profile List (Tanıtım Listesi) penceresinde, **SNA local node characteristics** (SNA yerel düğüm özellikleri) seçeneğini belirleyin ve **Configure** (Yapılandır) düğmesini tıkklatın. Local Node Characteristics penceresi açılır.

- b. **Network ID** (Ağ tanıtıcısı) alanında ağ tanıtıcınızı (**9**) girin.
- c. Yerel düğüm adı büyük olasılıkla CS/2 kurulduğunda tanımlanmıştır. Emin değilseniz ağ denetimcisine başvurun.

- d. **Local node ID (hex)** (Yerel düğüm tanıtıcısı (onaltılı)) alanında düğüm tanıtıcınızı (**13** , **14**) girin.

Tanıtımı görüntülediğinizde bu değerin ilk kısmı sizin için girilmiştir. Yalnızca ikinci kısmı girmeniz yeterlidir.

- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıkkatın.

Aşama 5. SNA Bağlantı Tanıtımlarının Hazırlanması

- a. Profile List (Tanıtım Listesi) penceresinde, **SNA Connections** (SNA bağlantıları) seçeneğini belirleyin ve **Configure** (Yapılandır) düğmesini tıkkatın. Connection List (Bağlantı Listesi) penceresi açılır.

Link Name	Adapter	Adapter Number
LINKPEER	Token-ring or other LAN types	0

- b. **Partner Type** (Ortak Tipi) penceresinde, **To peer node** (Eşdüzeyleli düğüm) radyo düğmesini (olağan olarak OS/400 bağlantıları için kullanılır) ya da **To host** (Anasisteme) radyo düğmesini (olağan olarak OS/390, MVS, VSE ve VM bağlantıları için kullanılır) seçin ve **Create** (Yarat) düğmesini tıkkatın. Adapter List (Bağdaştırıcı Listesi) penceresi açılır.

Configured Yes

Adapter number 0 (0-15) Configure DLC...

- c. **Token-ring, or other LAN types** (Simgeli halka ya da diğer LAN tipleri) bağdaştırıcı tipini seçin ve DLC tanıtımında belirttiğiniz bağdaştırıcı numarası değerini belirtin.
- d. **Continue** (Devam) düğmesini tıklatın. Connection to a Peer Node (Eşdüzeyli Düğüme Bağlantı) ya da Connection to a Host (Anasisteme Bağlantı) penceresi açılır.

- Aşama 6. Connection to a Peer Node ya da Connection to Host Panosunda Bağlantının Yapılandırılması
- a. **Link name** (Bağ adı) alanında bağ adını (**7**) girin.
 - b. Connection (Bağlantı) penceresinde **Additional parameters** (Ek değiştirgeler) düğmesini tıklatın. **Additional Connection Parameters** (Ek Bağlantı Değiştirgeleri) penceresi açılır.
 - c. **Local PU name** (Yerel fiziksel birim) alanında yerel denetim noktası adını (**10**) girin.
 - d. **Backup Link** (Yedek bağ) kutusundaki onay imini kaldırın.
 - e. Node ID (Düğüm tanıtıcısı) alanlarında düğüm tanıtıcınızı (**13** ve **14**) girin.
 - f. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

- g. **LAN destination address** (LAN hedef adresi) alanında uzak LAN adresini (**8**) girin.
- h. **Partner network ID** (Ortak ad tanıtıcısı) alanında uzak sistemin ağ tanıtıcısını (**1**) girin.
- i. **Partner node name** (Ortak düğümü adı) alanında, ortak düğümü adını (**4**) girin.
- j. **Define Partner LUs** (Ortak mantıksal birim tanımla) düğmesini tıklayın. Partner LU (Ortak Mantıksal Birim) penceresi açılır.

Aşama 7. Ortak Mantıksal Birimi Tanıtımı Yaratılması

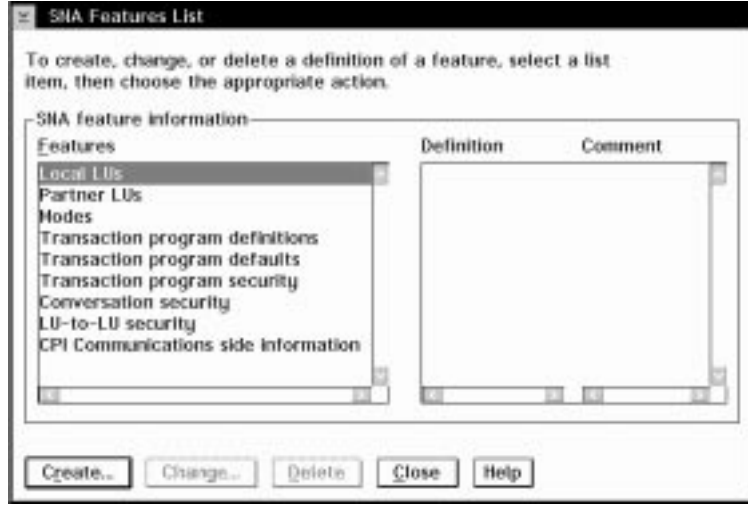
- a. **Network ID** (Ağ tanıtıcısı) alanında uzak sistemin ağ tanıtıcısını (**3**) girin.
- b. **LU name** (LU adı) ve **Alias** (Diğer ad) alanlarında ortak LU adını (**2**) girin.
- c. Ortak mantıksal birim tanıtımını bağlantı tanıtımına eklemek için **Add** (Ekle) düğmesini tıklayın.
- d. **OK** (Tamam) düğmesini tıklayın.
- e. **Additional Parameters** (Ek değiştirgeler) düğmesini tıklayın. Additional Connection Parameters (Ek Bağlantı Değiştirgeleri) penceresi açılır.

- f. **Multiple PU Parameters** (Birden çok fiziksel birim değiştirgesi) alanlarında veri bulunduğunu doğrulayın. Değer, onaltılı yerel düğüm tanıtıcısı değeridir (**13** ve **14**).

- g. Connection (Bağlantı) penceresine dönmek için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- h. Connections List (Bağlantı Listesi) penceresine dönmek için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- i. Profile List (Tanıtım Listesi) penceresine dönmek için **Close** (Kapat) düğmesini tıklatın.

Aşama 8. SNA Özelliklerinin Tanımlanması

- a. Profile List (Tanıtım Listesi) penceresinde, **SNA features** (SNA özellikleri) seçeneğini belirleyin ve **Configure** (Yapılandır) düğmesini tıklatın. SNA Features List (SNA Özellikleri Listesi) penceresi açılır. Sonraki adımların başlangıç noktası bu penceredir.

Aşama 9. Yerel Mantıksal Birim Tanıtımı Hazırlanması

DB2 iş istasyonu bağımsız bir mantıksal birim (LU) olarak tanımlandıysa, aşağıdaki adımları izleyerek yerel bir mantıksal birim tanıtımı hazırlayın:

- a. SNA Features List (SNA Özellikleri Listesi) penceresinde, menü çubuğundaki **Local LUs** → **Create** (Yerel mantıksal birimler - Yarat) öğelerini seçin.
- b. **LU name** (LU adı) alanında, yerel LU adını (**11**) girin.
- c. **Alias** (Diğer ad) alanında yerel LU diğer adını (**13**) girin.
- d. **NAU address** (NAU adresi) kutusunda **Independent LU** (Bağımsız LU) radyo düğmesini seçin.
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- f. DB2 Connect iş istasyonu APPC bağlantısını başlattığında bu yerel mantıksal birimin kullanılması için, **Use this local LU as your default local LU alias** (Varsayılan yerel LU diğer adı olarak bu yerel LU'yu kullan) kutusuna onay imi koyun. Varsayılan olarak, bu DB2 Connect iş istasyonundan başlatılan tüm APPC bağlantılarında bu yerel mantıksal birim kullanılır.

Aşama 10. Kip Tanımlaması Hazırlanması

- a. SNA Features List (SNA Özellikleri Listesi) penceresinde, **Modes** (Kipler) seçeneğini belirleyin ve **Create** (Yarat) düğmesini tıklatın. Mode Definition (Kip Tanımlaması) penceresi açılır.

Mode Definition

Mode name: IBMRDB

Class of service: #CONNECT

Mode session limit: 8 (0 - 32767)

Minimum contention winners: 0 (0 - 32767)

Receive pacing window: 4 (0 - 63)

Pacing type: Adaptive

Compression and session-level encryption support: Setup...

RU size:

Default RU size

Maximum RU size: (256 - 16384)

Optional comment:

OK Cancel Help

- b. **Mode name** (Kip adı) alanında kip adını (**6** , **15**) yazın.
- c. Diğer alanlarda, sunucu sistemlerinizde tanımlanan kip tanıtımıyla eşleşen değerleri belirtebilir ya da değiştirgeleri ayarlayabilirsiniz.
- d. Kip yaratılmasına son vermek ve SNA Features List panosuna dönmek için **OK** (Tamam) düğmesini tıkladın.

Aşama 11. CPIC Tanım Bilgilerinin Yaratılması

- a. SNA Features List (SNA Özellikleri Listesi) penceresinde, **CPI Communications Side Information** (CPI iletişimi tanım bilgileri) seçeneğini belirleyin ve **Create** (Yarat) düğmesini tıkladın. CPI Communications Side Information penceresi açılır.

- b. **Symbolic destination name** (Simgesel hedef adı) alanında simgesel hedef adını (**16**) yazın.
- c. **Alias** (Diğer ad) radyo düğmesini seçin.
- d. **Alias** (Diğer ad) açılan kutusunu tıklatın ve ortak LU diğer adınızı (**12**) seçin.
- e. **Partner TP** (Ortak hareket işleme programı adı) alanında, uzak hareket işleme programı (TP) adını (**17**) girin.
- f. **Security type** (Güvenlik tipi) gurubunda **None** (Yok) radyo düğmesini seçin. Güvenlik tipini daha sonra DB2 dizinlerini güncellerken belirteceksiniz.
- g. **Mode name** (Kip adı) alanında kip adını (**6**) girin.
- h. CPI tanım bilgilerini saklamak ve SNA Feature List panosuna dönmek için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- i. Communications Server Profile List panosuna dönmek için **Close** (Kapat) düğmesini tıklatın.

Aşama 12. Yapılandırmanın Saklanması

- a. Communication Server Configuration Definition (İletişim Sunucusu Yapılandırma Tanımlaması) penceresine dönmek için **Close** (Kapat) düğmesini tıklatın.
- b. Yeni yapılandırma kütüğünü otomatik olarak doğrulamak ve saklamak ve yapılandırma pencerelerinden çıkmak için **Close** (Kapat) düğmesini tıklatın.
- c. İşlem menü çubuğunda **Stop Communications Normally** → **Start Communications** (İletişimi olağan şekilde durdur - İletişimi başlat) öğelerini seçerek, Communications Server'i durdurun ve başlatın.

Şimdi DB2 dizinlerini, bağ tanımlama yardımcı programlarını ve uygulamaları sunucu için güncelleme ve bağlantıyı sınamanız gerekir.

OS/2 ve Windows altyapıları için, bunu gerçekleştirmenin en kolay yolu, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanmaktır. CCA'nın kullanılmasına ilişkin ek bilgi edinmek için bkz: Bölüm 6, "İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 25. El ile yapılandırma yönergeleri ve UNIX altyapıları için bkz: "3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması" sayfa 286 ve izleyen kısımlar.

Windows için IBM Kişisel İletişim'in Yapılandırılması

Bu kısımda, DB2 Connect iş istasyonunuzda APPC kullanarak anasistem ya da AS/400 veritabanı sunucularına bağlanmak üzere Windows NT, Windows 2000, Windows 98 ve Windows 95 için IBM Kişisel İletişim'i nasıl yapılandıracağınız açıklanmaktadır.

Başlamadan önce, kurduğunuz Windows NT ya da Windows 9x için IBM Kişisel İletişim'in aşağıdaki gereklere uygun olduğunu doğrulayın:

- ___ 1. Sürüm 4.2 ya da üstü
- ___ 2. IBM Kişisel İletişim IEEE 802.2 LAN arabirimi kurulu olmalıdır (bu, IBM Kişisel İletişim'e ilişkin bir kuruluş seçeneğidir).
- ___ 3. IBM Communications Server kuruluş dizininden LLC2 sürücüsü kurulmuş olmalıdır. Windows NT ya da 9x'te bunu doğrulamak için:
 - a. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Settings** —> **Control Panel** (Ayarlar - Denetim Masası) öğelerini seçin.
 - b. **Network** (Ağ) simgesini çift tıklayın.
 - c. Network penceresinde, **Protocols** (Protokoller) etiketini tıklayın. Listelenen protokoller arasında **IBM LLC2 Protocol** bulunmalıdır. Yoksa, bu protokolü Windows NT ya da Windows 9x için IBM Kişisel İletişim yazılımından kurmanız gerekir. Yönergeler için, IBM Kişisel İletişim ile birlikte verilen belgelere bakın.

Windows 2000 için:

- a. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Settings** —> **System** (Ayarlar - Sistem) öğelerini seçin.
- b. **Network and Dial-up Connections** (Ağ ve Çevirmeli Bağlantılar) öğesini tıklattıktan sonra, yapılandırmak istediğiniz bağlantıyı seçin; örneğin, Local Area Network (Yerel İletişim Alanı Ağı).
- c. **General** (Genel) etiketinden **Properties** (Özellikler) düğmesini seçin. Listelenen protokoller arasında **IBM LLC2 Protocol** bulunmalıdır. Yoksa, bu protokolü IBM Kişisel İletişim yazılımınızdan kurmanız gerekir. Yönergeler için ürünün belgelerine bakın.

Aşağıda belirtilenlerin gerçekleştirildiği varsayılmıştır:

- IBM Kişisel İletişim paketinin temel kuruluşu, yukarıdaki koşullara uygun olarak tamamlandı.
- DB2 Connect kuruldu.

IBM Kişisel İletişim'i başlatmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Programs** —> **IBM Communications Server** —> **SNA Node Configuration** (Programlar- IBM Communications Server - SNA Düğümü Yapılandırma) öğelerini seçin. IBM Kişisel İletişim SNA Düğümü Yapılandırma penceresi açılır.

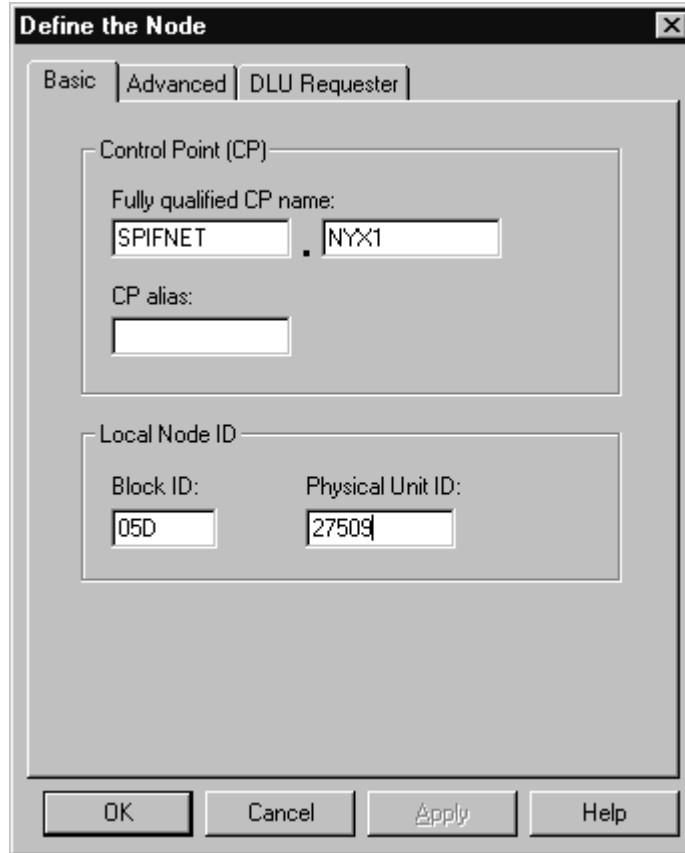

- Aşama 2. Menü çubuğunda **File** → **New** (Kütük - Yeni) öğelerini seçin. Define the Node (Düğümü Tanımla) penceresi görüntülenir. İzleyen adımlar bu pencereden başlar.

APPC iletişimini yapılandırmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Düğüm Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda, **Configure Node** (Düğüm yapılandır) öğesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define the Node (Düğümü Tanımla) penceresi görüntülenir.

- b. **Fully qualified CP name** (Tam olarak belirtilen CP adı) alanlarında, ağ adını (**9**) ve yerel denetim noktası adını (**10**) (SPIFNET.NYX1) yazın.

- c. İsteğe bağlı olarak, **CP alias** (CP diğer adı) alanında CP diğer adını yazabilirsiniz. Bu alanı boş bırakırsanız, yerel denetim noktası adı (**10**) kullanılır (NYX1).
- d. **Local Node ID** (Yerel düğüm tanıtıcısı) alanlarında, öbek tanıtıcısını (**13**) ve fiziksel birim tanıtıcısını (**14**) (05D.27509) yazın.
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 2. Aygıt Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda, **Configure devices** (Aygıt yapılandır) ögesini seçin.
- b. **DLCs** alanında uygun DLC'yi seçin. Bu yönergelerde DLC olarak **LAN** kullanılmaktadır.
- c. **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Varsayılan değerleri içeren ilgili pencere görüntülenir. Bu örnekte, Define a LAN device (LAN aygıtı tanımla) penceresi açılır.
- d. Varsayılan değerleri kabul etmek için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 3. Bağlantı Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda, **Configure connections** (Bağlantı yapılandır) ögesini seçin.
- b. **DLCs** alanında **LAN** ögesinin vurgulu görüntülediğini doğrulayın.
- c. **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define a LAN connection (LAN Bağlantısı Tanımla) penceresi görüntülenir.

- d. **Basic** (Temel) etiketi panosunda:
 - 1) **Link station name** (Bağlantı istasyonu adı) alanında, taslaktaki istasyon adını (**7**) (LINKHOST) yazın.
 - 2) **Destination address** (Hedef adres) alanında, taslaktaki adresi (**8**) (400009451902) yazın.

- e. Adjacent Node (Birleşik düğüm) etiketi panosunda:

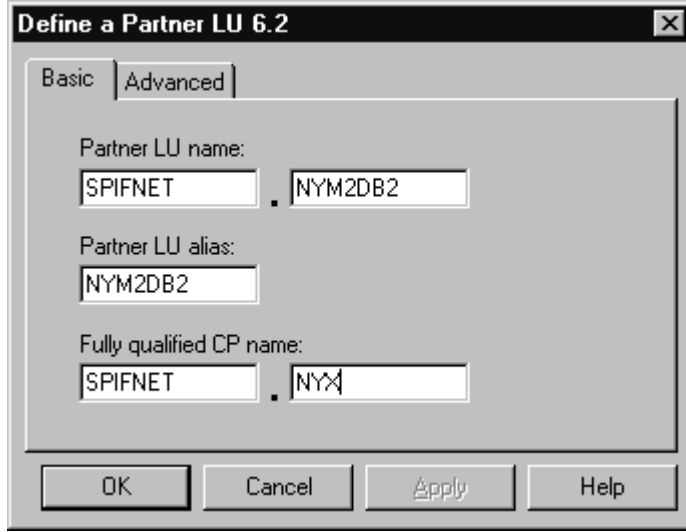
The screenshot shows a dialog box titled "Define a LAN Connection" with a close button (X) in the top right corner. The dialog has three tabs: "Basic", "Advanced", and "Adjacent Node". The "Adjacent Node" tab is selected. The dialog contains the following fields and controls:

- "Adjacent CP name:" with two text boxes containing "SPIFNET" and "NYX".
- "Adjacent CP type:" with a dropdown menu showing "Back-Level LEN".
- "TG number:" with a dropdown menu showing "0".
- "Adjacent node ID" with two text boxes labeled "Block ID:" and "Physical Unit ID:".
- Buttons for "OK", "Cancel", "Apply", and "Help" at the bottom.

- 1) **Adjacent CP name** (Birleşik CP adı) alanlarında, ağ tanıtıcısını (**3**) ve denetim noktası adını (**4**) (SPIFNET.NYX) yazın.
- 2) **Adjacent CP type** (Birleşik CP tipi) alanında **Back-level LEN** (Geri düzey LEN) değerini seçin.
- 3) **TG number** (TG numarası) değerinin 0 değerine (varsayılan değer) ayarlanmış olmasına dikkat edin.
- 4) **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın.

Aşama 4. Ortak LU 6.2 Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda, **Configure partner LU** (Ortak LU yapılandır) öğesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıkklatın. Define a partner LU 6.2 (Ortak LU 6.2 Tanımla) penceresi görüntülenir.

- b. **Partner LU name** (Ortak LU adı) alanlarında, ağ tanıtıcısını (**3**) ve ortak mantıksal birimi adını (**2**) (SPIFNET.NYM2DB2) yazın.
- c. **Partner LU alias** (Ortak LU diğer adı) alanında, taslaktaki ortak LU adını (**2**) (NYM2DB2) yazın.
- d. **Fully-qualified CP name** (Tam olarak belirtilen CP adı) alanlarında, ağ tanıtıcısını (**3**) ve birleşik denetim noktası SSCP adını (**4**) (SPIFNET.NYX) yazın.

Advanced (İleri Düzey) etiketi panosunda varsayılan değerleri kabul edin.

- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 5. Kip Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda, **Configure modes** (Kip yapılandır) öğesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define a mode (Kip Tanımla) penceresi görüntülenir.

Define a Mode

Basic | Advanced

Mode name:
IBMRDB

PLU mode session limit:
32

Minimum contention winner sessions:
16

OK Cancel Apply Help

- b. **Basic** (Temel) etiketinin **Mode name** (Kip adı) alanında kip adını yazın (**15**).
- c. **Advanced** (İleri Düzey) etiketini seçin.

Define a Mode

Basic | Advanced

Maximum negotiable session limit: 128

Receive pacing window size: 1

Class of Service name: #CONNECT

Use cryptography

Use compression

Use default RU size

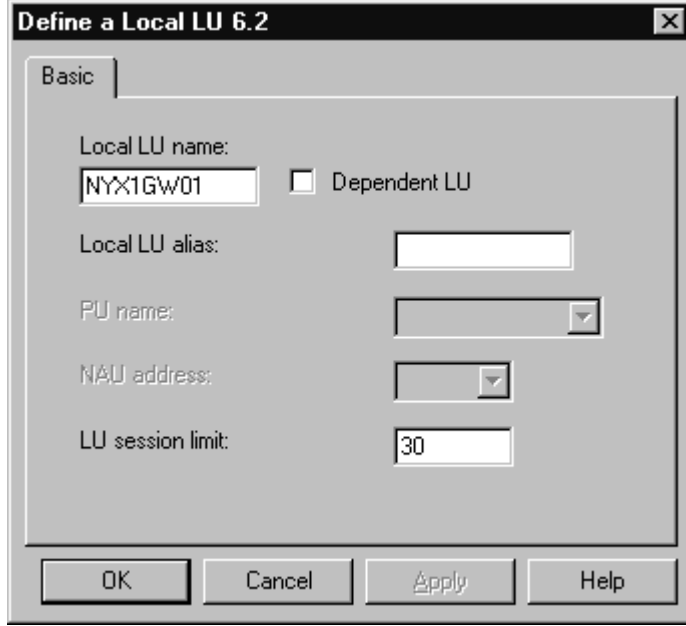
Maximum RU size: 4096

OK Cancel Apply Help

- d. **Class of Service Name** (Hizmet sınıfı adı) alanında **#CONNECT** değerini seçin.
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıkkatın.

Aşama 6. Yerel LU 6.2 Yapılandırılması

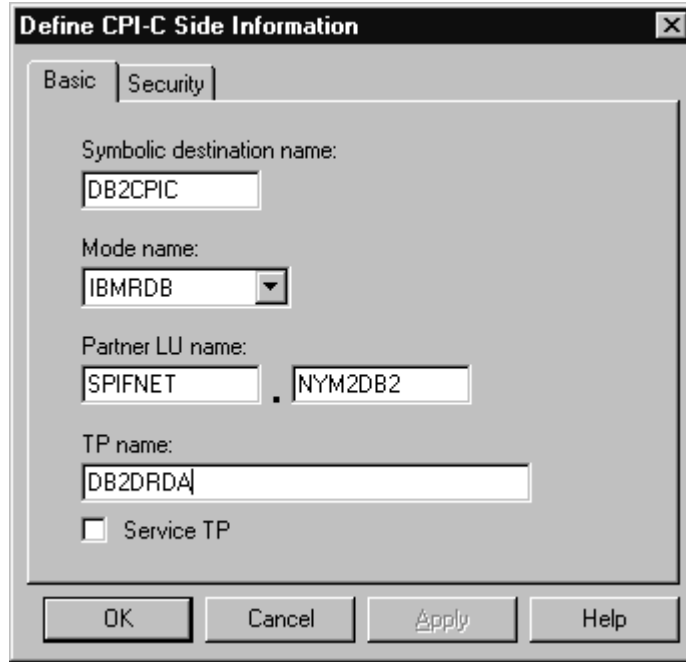
- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda, **Configure local LU 6.2** (Yerel LU 6.2 yapılandır) ögesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define a local LU 6.2 (Yerel LU 6.2 Tanımla) penceresi görüntülenir.

- b. **Local LU name** (Yerel mantıksal birim adı) alanında, yerel LU adını (**11**) girin.
- c. **LU session limit** (LU oturum sınırı) alanında bir değer girin. Varsayılan değer olan 0, izin verilen en büyük değeri belirtir.
- d. Diğer alanlarda varsayılan değerleri kabul edin ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 7. CPI-C Tanım Bilgileri Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda, **Configure CPI-C side information** (CPI-C tanım bilgileri yapılandır) ögesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define CPI-C side information (CPI-C Tanım Bilgileri Tanımla) penceresi görüntülenir.

- b. **Symbolic destination name** (Simgesel hedef adı) alanında, taslaktaki adı (**16**) (DB2CPIC) yazın.
- c. **Mode name** (Kip adı) alanında, taslaktaki adı (**15**) (IBMRDB) yazın.
- d. **Partner LU Name** (Ortak LU adı) alanlarında, ilk alana ağ tanıtıcısını (**3**) ve ikinci alana ortak mantıksal birimi adını (**2**) (SPIFNET.NYM2DB2) yazın.
- e. TP Adının Belirtilmesi **TP name** alanında:
 - Hizmet dışı bir TP belirtmek için, **TP name** alanında hizmet dışı TP adını yazın (örneğin, DB2DRDA) ve **Service TP** (Hizmet TP) kutusunda onay imi **olmamasına** dikkat edin.
 - Hizmet TP belirtmek için, **TP name** alanında hizmet TP adını yazın (örneğin, 076DB) ve **Service TP** (Hizmet TP) kutusunda onay imi **olmasına** dikkat edin.
- f. Diğer alanlarda varsayılan değerleri kabul edin ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 8. Yapılanışın Saklanması

- a. **File** → **Save As** (Kütük - Yeni Adla Sakla) öğelerini seçin. Save As (Yeni Adla Sakla) penceresi açılır.
- b. Bir kütük adı yazın (örneğin, ny3.acg) ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- c. Görüntülenen iletişim kutusunda, bu yapılanışın varsayılan yapılanış olmasını isteyip istemediğiniz sorulur. **Yes** (Evet) düğmesini tıklatın.

Aşama 9. Ortamın Güncellenmesi

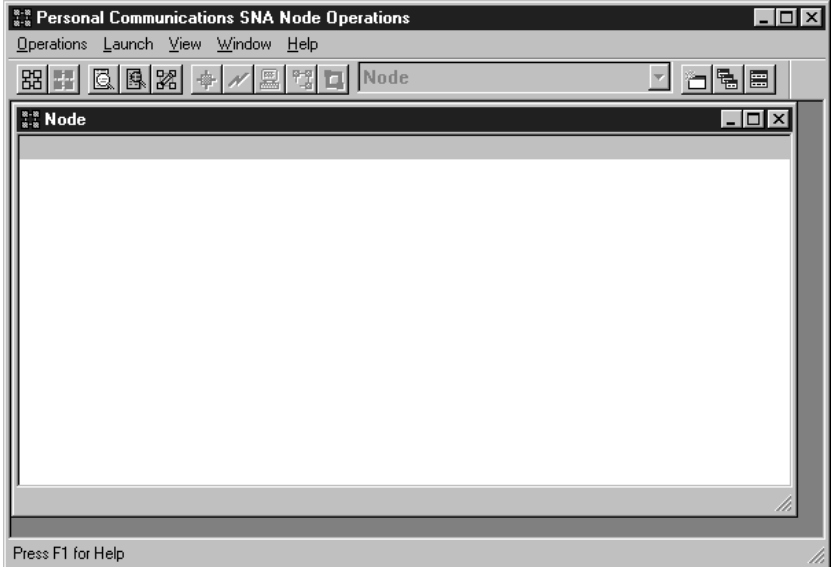
IBM Kişisel İletişim APPC iletişimi için kullanılan yerel LU değerini tanımlamak için **appellu** ortam değişkenini kullanır. Bir komut penceresi açıp `set appellu=yerel_lu_adi` yazarak bu değişkeni oturum temelinde tanımlayabilirsiniz; *yerel_lu_adi* kullanmak istediğiniz yerel mantıksal birimin adıdır. Ancak, bu değişkenin kalıcı olarak tanımlanması kullanım kolaylığı sağlayabilir. Windows NT'de bu değişkeni kalıcı olarak tanımlamak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Settings** → **Control Panel** (Ayarlar-Denetim Masası) öğelerini seçin.
- System (Sistem) simgesini çift tıklatın. System Properties (Sistem Özellikleri) penceresi açılır.
- Environment** (Ortam) etiketini seçin.
- Variable** (Değişken) alanında appc11u yazın.
- Value** (Değer) alanında, yerel LU adını (**4**) yazın.
- Değişiklikleri kabul etmek için **Set** (Ayarla) düğmesini tıklatın.
- System Properties penceresinden çıkmak için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Böylece, ortam değişkeni ilerideki oturumlar için tanımlanmış olarak kalır.

Aşama 10. SNA Düğümü İşlemlerinin Başlatılması

- Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Programs** → **IBM Personal Communications** → **Administrative and PD Aids** → **SNA Node Operations** (Programlar - IBM Kişisel İletişim - Denetim ve PD Yardımcıları - SNA Düğümü İşlemleri) öğelerini seçin. Kişisel İletişim SNA Düğümü İşlemleri penceresi açılır.

- Menü çubuğunda **Operations** → **Start Node** (İşlemler - Düğümü başlat) öğelerini seçin.
- Açılan pencerede, önceki adımda sakladığımız yapılanış kütüğünü seçin (örneğin, ny3.acg) ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Şimdi DB2 dizinlerini, bağ tanımlama yardımcı programlarını ve uygulamaları sunucu için güncellemeniz ve bağlantıyı sınamanız gerekir.

OS/2 ve Windows altyapıları için, bunu gerçekleştirmenin en kolay yolu, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanmaktır. CCA'nın kullanılmasına ilişkin ek bilgi edinmek için bkz: Bölüm 6, "İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 25. El ile yapılandırma yönergeleri ve UNIX altyapıları için bkz: "3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması" sayfa 286 ve izleyen kısımlar.

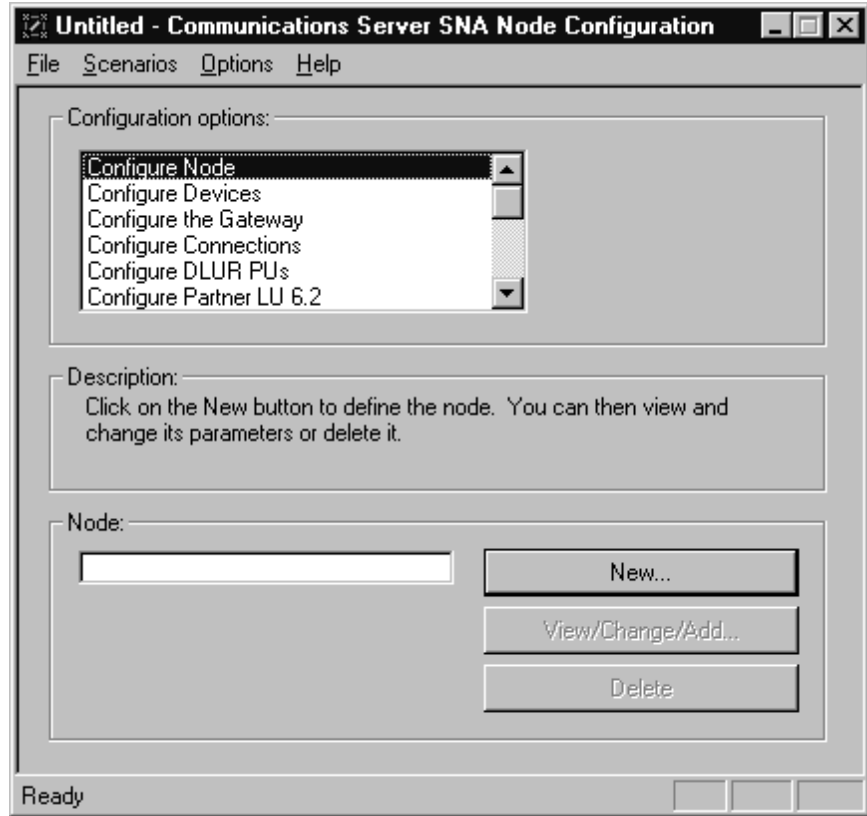
Windows için IBM eNetwork Communications Server'in Yapılandırılması

Başlamadan önce, kurduğunuz Windows için IBM eNetwork Communications Server'in (Windows NT ve Windows 2000 üzerinde desteklenir) aşağıdaki gereklere uygun olduğunu doğrulayın:

- ___ 1. Aynı hareket içinde birden çok veritabanını güncellemeyi planlıyorsanız, Windows için Communications Server Sürüm 5.0 ya da üstü; 2 aşamalı kesinleştirmeyi kullanmayı planlıyorsanız, Sürüm 5.01 gereklidir.
- ___ 2. IBM Communications Server IEEE 802.2 LAN arabirimi kurulu olmalıdır (bu, Communications Server'e ilişkin bir kuruluş seçeneğidir).
- ___ 3. JR11529 ve JR11170 APAR düzeltmeleri uygulanmış olmalıdır. İşlenmekte olan sorguların Ctrl-BREAK kullanılarak ya da SQLCancel ODBC/CLI çağrısı yayınlanarak iptal edilebilmesi için bu düzeltmeler gereklidir.
- ___ 4. Windows için Communications Server kuruluş dizininden LLC2 sürücüsü kurulmuş olmalıdır. Kuruluş sırasında, Windows için Communications Server, LLC2 sürücüsünü kurmak isteyip istemediğinizi sorar. Windows için Communications Server kopyanızda LLC2'nin kurulu olup olmadığından emin değilseniz, bunu saptamak için aşağıdakileri yapın:
 - a. **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın ve **Settings** → **Control Panel** (Ayarlar - Denetim Masası) öğelerini seçin.
 - b. **Network** (Ağ) simgesini çift tıklatın.
 - c. Network penceresinde, **Protocols** (Protokoller) etiketini tıklatın. Listelenen protokoller arasında **IBM LLC2 Protocol** bulunmalıdır. Yoksa, bu protokolü Windows için IBM Communications Server yazılımınızdan kurmanız gerekir. Ek bilgi gerekirse, Windows için Communications Server ile verilen belgelere bakın.

IBM eNetwork Personal Server'i başlatmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Programs** → **IBM Communications Server** → **SNA Node Configuration** (Programlar - IBM Communications Server - SNA Düğümü Yapılandırması) öğelerini seçin. IBM Communications Server SNA Node Configuration penceresi açılır.
- Aşama 2. Menü çubuğunda **File** → **New** → **Advanced** (Kütük - Yeni - İleri düzey) öğelerini seçin. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) penceresi açılır. İzleyen adımlar bu pencereden başlar.

IBM eNetwork Personal Server'i APPC iletişimi için yapılandırmak üzere aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Düğüm Yapılandırılması

- Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) alanında **Configure Node** (Düğüm yapılandır) ögesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define the Node (Düğümü Tanımla) penceresi görüntülenir.
- Fully qualified CP name** (Tam olarak belirtilen CP adı) alanlarında, ağ adını (**9**) ve yerel denetim noktası adını (**10**) (SPIFNET.NYX1) yazın.
- İsteğe bağlı olarak, **CP alias** (CP diğer adı) alanında CP diğer adını yazabilirsiniz. Bu alanı boş bırakırsanız, yerel denetim noktası adı (**10**) kullanılır (NYX1).
- Local Node ID** (Yerel düğüm tanıtıcısı) alanlarında, öbek tanıtıcısını (**13**) ve fiziksel birim tanıtıcısını (**14**) (05D.27509) yazın.
- Uygun düğüm tipini seçin. Varsayılan değer, **End Node** (Uç düğüm) radyo düğmesinin seçilmesidir.
- OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 2. Aygıt Yapılandırılması

- Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) alanında **Configure devices** (Aygıt yapılandır) ögesini seçin.
- DLCs** alanında, ilgili DLC'nin vurgulu görüntülediğini doğrulayın. Örneğin, **LAN**.
- New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Varsayılan değerleri içeren ilgili pencere görüntülenir. Örneğin, Define a LAN device (LAN aygıtı tanımla) penceresi açılır.
- Varsayılan değerleri kabul etmek için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 3. Ağ Geçidinin Yapılandırılması

Bu adımı ancak, *DB2 Connect Quick Beginnings* kitabında açıklandığı şekilde, Communications Server'i Windows için Communications Server SNA istemcisinden gelen istekleri kabul edecek şekilde tanımlıyorsanız gerçekleştirmeniz gerekir.

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) alanında **Configure the Gateway** (Ağ geçidini yapılandır) öğesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define Gateway (Ağ Geçidini Tanımla) penceresi açılır.
- b. **SNA Clients** (SNA istemciler) etiketini tıklatın.
- c. **Enable SNA API Client Services** (SNA uygulama programı arabirimi istemci hizmetlerini etkinleştir) kutusunda onay imi olmasına dikkat edin.
- d. Varsayılan değerleri kabul etmek için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 4. Bağlantı Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) alanında **Configure connections** (Bağlantı yapılandır) öğesini seçin.
- b. **DLCs** alanında **LAN** öğesinin vurgulanmış olmasına dikkat edin.
- c. **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define a LAN Connection (LAN Bağlantısı Tanımla) penceresi açılır.
- d. **Basic** (Temel) etiketi panosunda:
 - 1) **Link station name** (Bağlantı istasyonu adı) alanında, taslaktaki istasyon adını (**7**) (LINKHOST) yazın.
 - 2) **Destination address** (Hedef adres) alanında, taslaktaki adresi (**8**) (400009451902) yazın.
- e. **Security** (Güvenlik) etiketi panosunda:
 - 1) **Adjacent CP name** (Birleşik CP adı) alanlarında, ağ tanıtıcısını (**3**) ve denetim noktası adını (**4**) (SPIFNET.NYX) yazın.
 - 2) **Adjacent CP type** (Birleşik CP tipi) alanında, uygun CP tipini seçin (örneğin, **Back-level LEN**).
 - 3) **TG number** (TG numarası) değerinin 0 değerine (varsayılan değer) ayarlanmış olmasına dikkat edin.
 - 4) **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 5. Ortak LU 6.2 Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) alanında, **Configure partner LU** (Ortak mantıksal birimi yapılandır) öğesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define a Partner LU 6.2 (Ortak LU 6.2 Tanımla) penceresi açılır.
- b. **Partner LU name** (Ortak LU adı) alanlarında, ağ tanıtıcısını (**3**) ve ortak mantıksal birimi adını (**2**) (SPIFNET.NYM2DB2) yazın.
- c. **Partner LU alias** (Ortak LU diğer adı) alanında, taslaktaki ortak LU adını (**2**) (NYM2DB2) yazın.
- d. SNA istemcileri için Communications Server'i yapılandırıyorsanız, **Fully-qualified CP name** (Tam olarak belirtilen CP adı) alanlarında, ağ tanıtıcısını (**3**) ve birleşik denetim noktası SSCP adını (**4**) (SPIFNET.NYX) yazın.
- e. Diğer alanları boş bırakın. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 6. Kip Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) alanında, **Configure modes** (Kip yapılandır) öğesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define a Mode (Kip Tanımla) penceresi açılır.
- b. **Mode name** (Kip adı) alanında (**6**) kip adını yazın (IBMRDB).

- c. **Advanced** (İleri düzey) etiketini tıkladın ve **Class of Service Name** (Hizmet sınıfı adı) değerinin **#CONNECT** olarak ayarlanmış olmasına dikkat edin.
- d. Diğer alanlarda varsayılan değerleri kabul edin ve **OK** (Tamam) düğmesini tıkladın.

Aşama 7. Yerel LU 6.2 Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) alanında, **Configure local LU 6.2** (Yerel LU 6.2 yapılandır) ögesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıkladın. Define a Local LU 6.2 (Yerel LU 6.2 Tanımla) penceresi görüntülenir.
- b. **Local LU name** (Yerel mantıksal birim adı) alanında, taslaktaki adı (**11**) (NYX1GW01) yazın.
- c. **LU session limit** (LU oturum sınırı) alanında bir değer girin. Varsayılan değer olan 0, izin verilen en büyük değeri belirtir.
- d. Diğer alanlarda varsayılan değerleri kabul edin ve **OK** (Tamam) düğmesini tıkladın.

Aşama 8. CPI-C Tanım Bilgileri Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) alanında, **Configure CPI-C Side Information** (CPI-C tanım bilgileri yapılandır) ögesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıkladın. Define CPI-C Side Information (CPI-C Tanım Bilgileri Tanımla) penceresi açılır.
- b. **Symbolic destination name** (Simgesel hedef adı) alanında, taslaktaki adı (**16**) (DB2CPIC) yazın.
- c. **Mode name** (Kip adı) alanında, taslaktaki adı (**15**) (IBMRDB) yazın.
- d. **Use Partner LU alias** (Ortak mantıksal birim diğer adını kullan) ögesinin yanındaki radyo düğmesini tıkladın ve ortak LU diğer adı seçin.
- e. TP Adının Belirtilmesi **TP name** alanında:
 - Hizmet dışı bir TP belirtmek için, **TP name** (Hareket işleme programı adı) alanında hizmet dışı TP adını yazın (örneğin, DB2DRDA) ve **Service TP** (Hizmet TP) kutusunda onay imi *olmamasına* dikkat edin.
 - Hizmet TP belirtmek için, **TP name** alanında hizmet TP adını yazın (örneğin, 076DB) ve **Service TP** (Hizmet TP) kutusunda onay imi *olmasına* dikkat edin.
- f. Diğer alanlarda varsayılan değerleri kabul edin ve **OK** (Tamam) düğmesini tıkladın.

Aşama 9. Yapılanışın Saklanması

- a. Menü çubuğunda **File** → **Save as** (Kütük-Yeni adla sakla) öğelerini seçin. Save As (Yeni Adla Sakla) penceresi açılır.
- b. Bir kütük adı yazın; örneğin, ny3.acg.
- c. **OK** (Tamam) düğmesini tıkladın.
- d. Açılan pencerede, bu yapılanışın varsayılan yapılanış olmasını isteyip istemediğiniz sorulur. **Yes** (Evet) düğmesini tıkladın.

Aşama 10. Ortamın Güncellenmesi

IBM Kişisel İletişim varsayılan APPC yerel LU değerini tanımlamak için **appclu** ortam değişkenini kullanır. Bir komut penceresi açıp **set appclu=yerel_lu_adı** yazarak bu değişkeni oturum temelinde tanımlayabilirsiniz; ancak, değişkenin kalıcı olarak tanımlanması kullanım kolaylığı sağlayabilir. Windows NT'de bu değişkeni kalıcı olarak tanımlamak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama a. **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın ve **Settings** → **Control Panel** (Ayarlar - Denetim Masası) öğelerini seçin. **System** (Sistem) simgesini çift tıklatın. **System Properties** (Sistem Özellikleri) penceresi açıldığında, **Environment** (Ortam) etiketini seçin.
- Aşama b. **Variable** (Değişken) alanında `appc1lu` ve **Value** (Değer) alanında yerel LU adını (**11**) yazın.
- Aşama c. Değişiklikleri kabul etmek için **Set** (Ayarla) öğesini tıklattıktan sonra, System Properties penceresinden çıkmak için **OK** (Tamam) öğesini tıklatın.

Böylece, ortam değişkeni ilerideki oturumlar için tanımlanmış olarak kalır.

Aşama 11. SNA Düğümü İşlemlerinin Başlatılması

Makinenizde SNA düğümü işlemlerini başlatmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama a. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Programs** → **IBM Communications Server** → **SNA Node Operations** (Programlar - IBM Communications Server - SNA Düğümü Yapılanışı) öğelerini seçin. **SNA Node Operations** (SNA Düğümü İşlemleri) penceresi açılır.
- Aşama b. Menü çubuğunda **Operations** (İşlemler) öğesini tıklattıktan sonra **Start Node** (Düğümü başlat) öğesini seçin. Açılan iletişim kutusunda, 2. adımın sonunda sakladığınız yapılanış kütüğünü seçin (buradaki örnekte `ny3.acg`). **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

SNA düğümü işlemleri çalışmaya başlar.

Aşama 12. Communications Server'in Windows Hizmeti Olarak Kaydettirilmesi

Makine yeniden başlatıldığında Communications Server'in otomatik olarak başlamasını istiyorsanız, Communications Server'i bir Windows hizmeti olarak kaydettirebilirsiniz.

Communications Server'in bir Windows hizmeti olarak kaydedilmesini sağlamak için şu komutlardan birini çalıştırın:

```
csstart -a
```

(Communications Server varsayılan yapılanışla kaydedilir) ya da şu komutu girin:

```
csstart -a c:\ibmcs\private\seçtiğiniz.acg
```

Burada `c:\ibmcs\private\seçtiğiniz.acg`, kullanmak istediğiniz Communications Server yapılanış kütüğünün (varsayılan dışındaki yapılanış kütüğü) tam olarak belirtilmiş adıdır.

İleride makineniz yeniden başlatıldığında, Communications Server istenen yapılanış kütüğüyle otomatik olarak başlar.

Şimdi DB2 dizinlerini, bağ tanımlama yardımcı programlarını ve uygulamaları sunucu için güncelleme ve bağlantıyı sınamanız gerekir.

OS/2 ve Windows altyapıları için, bunu gerçekleştirmenin en kolay yolu, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanmaktır. CCA'nın kullanılmasına ilişkin ek bilgi edinmek için bkz: Bölüm 6, "İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 25. El ile yapılandırma yönergeleri ve

UNIX altyapıları için bkz: "3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması" sayfa 286 ve izleyen kısımlar.

Windows NT için IBM eNetwork Communications Server SNA API İstemcisi'nin Yapılandırılması

Windows NT için IBM eNetwork Communications Server SNA API İstemcisi Sürüm 5.0 ya da üstü kurulu bir Windows NT iş istasyonunuz varsa ve Windows NT için IBM eNetwork Communications Server sunucusuna bağlanmak istiyorsanız bu bölümü okuyun.

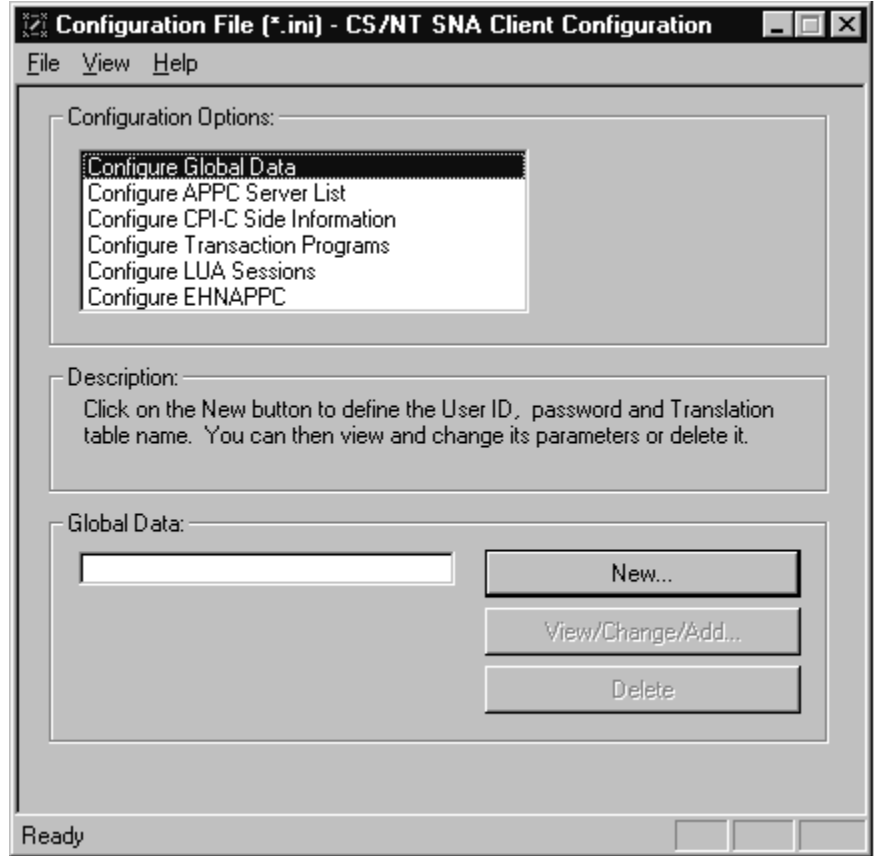
Windows NT için Communications Server sunucusu ve onun SNA API istemcisi, bölünmüş bir istemci gibi işlev görür. Bu yapılanış, SNA API istemcisi iş istasyonunda çalışan, APPC kullanabilen bir uygulamanız (DB2 Connect gibi) olmasını gerektirir.

Bu kısımdaki yönergelerde bir Windows NT istemcisi kullanılmaktadır. Desteklenen diğer işletim sistemlerine ilişkin yönergeler burada belirtilenlere benzer; ek bilgi için Windows NT için Communications Server belgelerine bakın.

Windows NT SNA API istemcisini APPC iletişimi için yapılandırmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Windows NT için Communications Server Sunucusunda SNA API İstemcisi için Kullanıcı Hesabı Yaratılması
 - a. **Start** (Başlat) öğesini tıklattıktan sonra **Programs** → **Administrative Tools (Common)** → **User Manager** (Programlar - Yönetim Araçları (Ortak) - Kullanıcı Yöneticisi) öğelerini seçin. User Manager penceresi açılır.
 - b. Menü çubuğunda **Users** → **New User** (Kullanıcılar - Yeni Kullanıcı) öğelerini seçin. New User penceresi açılır.
 - c. Yeni SNA istemcisi kullanıcı hesabı için gösterilen alanlara bilgi girin. Ek bilgi için Windows NT çevrimiçi yardımına bakın.
 - d. Bu kullanıcı hesabının *Administrators* (Denetimciler), *IBMCSADMIN* ve *IBMCSAPI* gruplarının bir üyesi olmasına dikkat edin:
 - 1) **Groups** (Gruplar) öğesini tıklatın.
 - 2) **Not member of** (Üyesi olmadığı gruplar) kutusunda bir grup seçin ve <- **Add** (Ekle) düğmesini tıklatın. Kullanıcı hesabının üyesi olmasını istediğiniz her grup için bu işlemi yineleyin.
 - e. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
 - f. **Add** (Ekle) düğmesini tıklatın.
- Aşama 2. IBM eNetwork CS/NT SNA API İstemcisi için Yapılandırma Grafik Kullanıcı Arabiriminin Başlatılması **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Programs** → **IBM Communications Server SNA Client** → **Configuration** (Programlar- IBM Communications Server SNA İstemcisi - Yapılanış) öğelerini seçin. CS/NT SNA Client Configuration (CS/NT SNA İstemcisi Yapılandırılması) penceresi açılır.

Aşama 3. Genel Verilerin Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda **Configure Global Data** (Genel Verileri Yapılandır) seçeneğini belirleyin ve **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define Global Data (Genel Verileri Tanımla) penceresi açılır.
- b. **User name** (Kullanıcı adı) alanında, SNA API istemcisinin kullanıcı adını girin. Bu kullanıcı adı, 1. adımda tanımlanan adıdır.
- c. **Password** (Parola) ve **Confirm Password** (Parolayı Doğrulayın) alanlarında, kullanıcı hesabına ilişkin parolayı girin.
- d. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 4. APPC Sunucusu Listesinin Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda, **Configure APPC Server List** (APPC sunucusu listesini yapılandır) seçeneğini belirleyin. **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define APPC Server List (APPC Sunucusu Listesi Tanımla) penceresi açılır.
- b. Sunucunun IP adresini yazın (örneğin, 123.123.123.123).
- c. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 5. CPI-C Tanım Bilgileri Yapılandırılması

- a. **Configuration options** (Yapılandırma seçenekleri) kutusunda **Configure CPI-C side information** (CPI-C tanım bilgileri yapılandır) öğesini seçtikten sonra **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Define CPI-C side information (CPI-C Tanım Bilgileri Tanımla) penceresi görüntülenir.
- b. **Symbolic destination name** (Simgesel hedef adı) alanında simgesel hedef adını (**16**) yazın.

- c. **Local LU alias** (Yerel mantıksal birim diğer adı) alanında, yerel LU diğer adını (**12**) yazın.
- d. **Mode name** (Kip adı) alanında kip adını (**15**) yazın.
- e. **TP name** (TP adı) alanında hareket işleme programı adını (**17**) yazın.
- f. Bu hareket işleme programı için **For SNA API Client use** (SNA API İstemcisi için kullan) kutusuna onay imi koyun.
- g. **Partner LU name** (Ortak LU adı) alanında ağ tanıtıcısını (**3**) ve ortak LU adını (**2**) yazın.
- h. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 6. Yapılanışın Saklanması

- a. Menü çubuğunda **File** → **Save As** (Kütük - Yeni adla sakla) öğelerini seçin. Save As (Yeni Adla Sakla) penceresi açılır.
- b. Bir kütük adı yazın ve **Save** (Sakla) düğmesini tıklatın.

Şimdi DB2 dizinlerini, bağ tanımlama yardımcı programlarını ve uygulamaları sunucu için güncelleme ve bağlantıyı sınamanız gerekir.

OS/2 ve Windows altyapıları için, bunu gerçekleştirmenin en kolay yolu, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanmaktır. CCA'nın kullanılmasına ilişkin ek bilgi edinmek için bkz: Bölüm 6, "İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 25. El ile yapılandırma yönergeleri ve UNIX altyapıları için bkz: "3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması" sayfa 286 ve izleyen kısımlar.

Windows için Microsoft SNA Server'in Yapılandırılması

Bu kısımda, DB2 Connect iş istasyonunuzda APPC kullanarak anasistem ya da AS/400 veritabanı sunucularına bağlanmak üzere Windows NT için Microsoft SNA Server Sürüm 4.0'ı nasıl yapılandıracağınız açıklanmaktadır. Microsoft SNA Server Windows NT 4.0 Workstation'da çalışabilirse de, Windows NT 4.0 Server önerilir.

Bu ürünle DB2'nin çok siteli güncelleme özelliğini kullanmak istiyorsanız, en az Microsoft SNA Server sürüm 4, Service Pack 3 gereklidir. Ek bilgi edinmek için bkz: Bölüm 17, "Çok Siteli Güncellemenin (İki Aşamalı Kesinleştirme) Etkinleştirilmesi" sayfa 291.

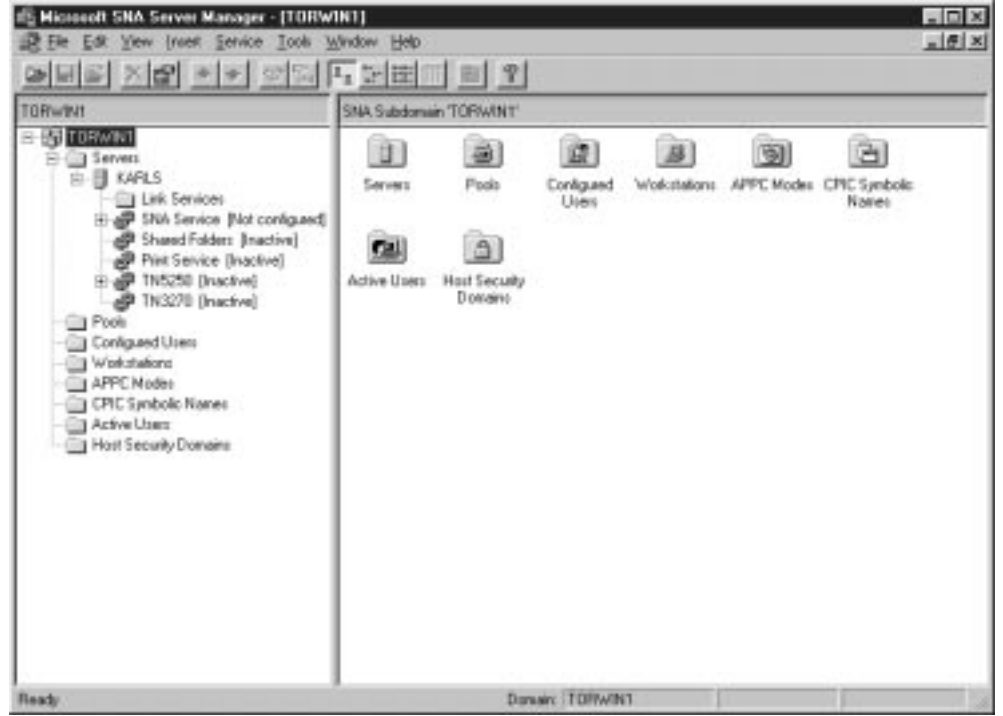

Windows için Microsoft SNA istemcisinin yapılandırılmasına ilişkin yönergeler için bkz: "Microsoft SNA Client'in Yapılandırılması" sayfa 257.

SNA bağlantılarınızın özelliklerini Microsoft SNA Server Manager'de (Sunucu Yöneticisi) tanımlayabilirsiniz. Server Manager, Windows NT Explorer'in arabirimine benzeyen bir arabirim kullanır. İzleyen şekil bu arabirimi göstermektedir. Server Manager ana penceresinde iki pano vardır. Kullanılacak tüm yapılandırma seçeneklerine, pencerenin sol panosundaki nesnelere fare ile sağ düğmesiyle tıklanarak erişilebilir. Her nesnenin, nesneyi fare ile sağ düğmesiyle tıklanarak erişebileceğiniz bir *bağlam menüsü* vardır.

DB2 Connect tarafından kullanılacak APPC iletişimini Microsoft SNA Server Manager ile yapılandırmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Server Manager'i başlatmak için **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın ve **Programs** → **Microsoft SNA Server** → **Manager** (Programlar - Microsoft SNA Sunucusu - Yönetici) öğelerini seçin. Microsoft SNA Server Manager penceresi açılır.

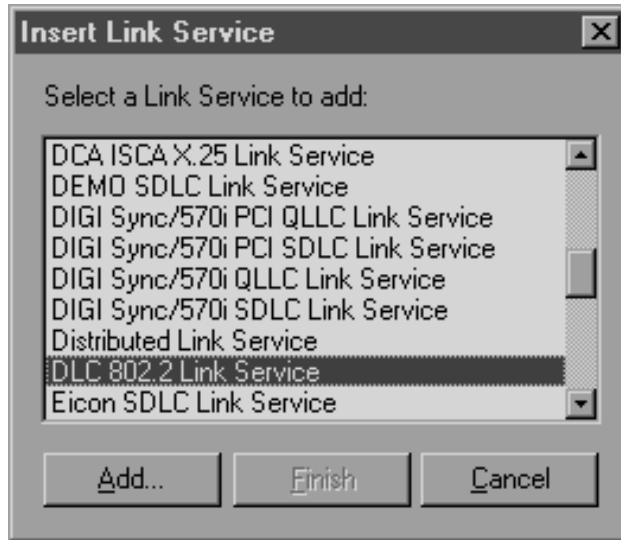

Aşama 2. Denetim Noktası Adının Tanımlanması

- Servers** (Sunucular) klasörünün yanındaki [+] imini tıklatın.
- SNA Service** (SNA Hizmeti) klasörünü fareнің sağ düğmesiyle tıklattıktan sonra **Properties** (Özellikler) seçeneğini belirleyin. Properties penceresi açılır.
- İlgili alanlarda, doğru **NETID** (Ağ Tanıtıcısı) (**9**) ve **Control Point Name** (Denetim Noktası Adı) (**10**) değerlerini yazın.
- OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 3. Bağ Düzenleme Hizmetinin (802.2) Tanımlanması

- SNA Service** (SNA Hizmeti) simgesini fareнің sağ düğmesiyle tıklattıktan sonra **Insert** → **Link Service** (Ekle - Bağ Düzenleme Hizmeti) öğelerini seçin. Insert Link Service (Bağ Düzenleme Hizmeti Ekle) penceresi açılır.

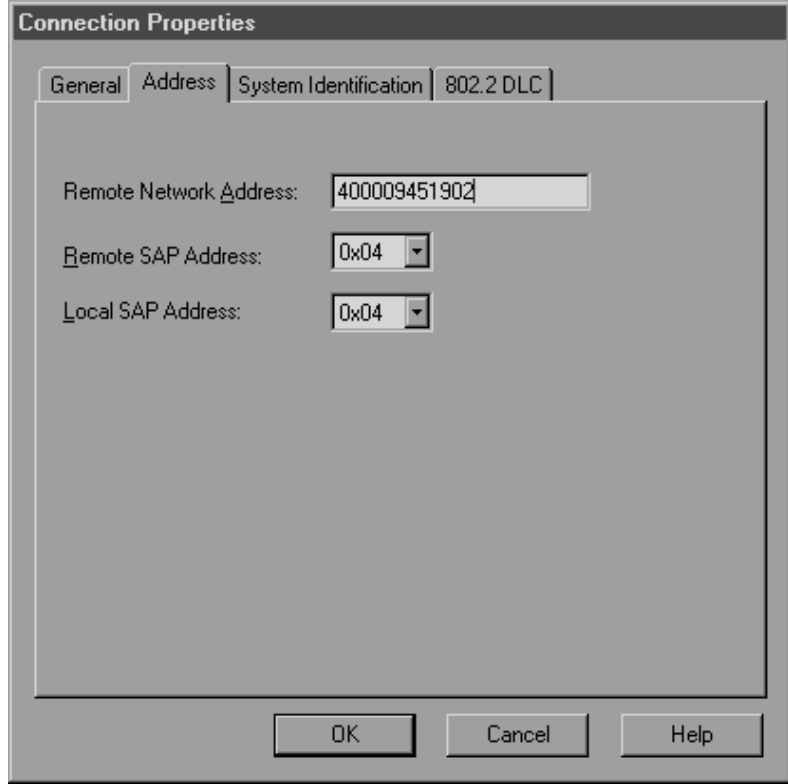

- DLC 802.2 Link Service öğesini seçin.

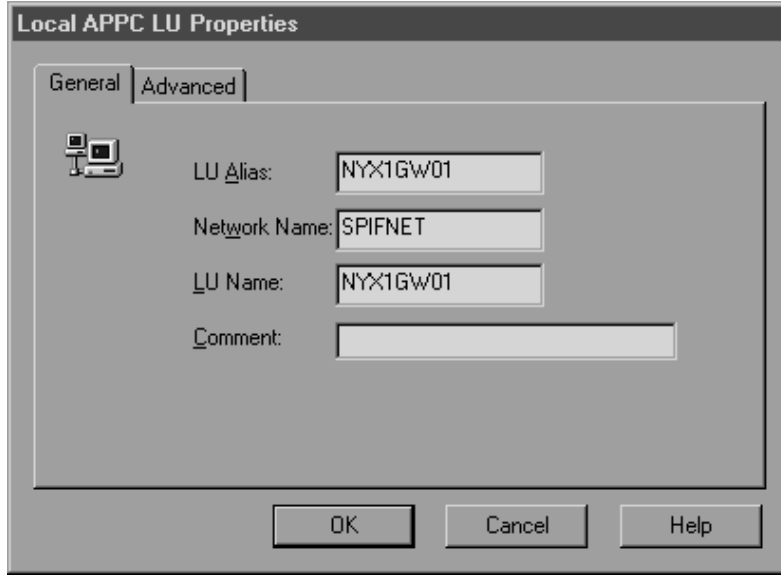
- c. **Add** (Ekle) düğmesini tıklatın.
 - d. **Finish** (Bitir) ögesini tıklatın.
- Aşama 4. Bağlantı Özelliklerinin Tanımlanması
- a. **SNA Service** (SNA Hizmeti) klasörünü farenin sağ düğmesiyle tıklattıktan sonra **Insert** → **Connection** → **802.2** (Ekle - Bağlantı - 802.2) öğelerini seçin. Connection Properties (Bağlantı Özellikleri) penceresi açılır.

The screenshot shows the 'Connection Properties' dialog box with the '802.2 DLC' tab selected. The 'Name' field contains 'LINKHOST'. The 'Link Service' dropdown is set to '<None>'. The 'Comment' field is empty. In the 'Remote End' section, 'Host System' is selected with a radio button. In the 'Allowed Directions' section, 'Outgoing Calls' is selected. In the 'Activation' section, 'On Server Startup' is selected. The 'Passthrough via Connection' dropdown is set to '<None>'. The 'Supports Dynamic Remote APPC LU Definition' checkbox is unchecked. At the bottom, there are 'OK', 'Cancel', and 'Help' buttons.

- b. **Name** (Ad) alanında bir bağlantı adı (**7**) yazın.
- c. **Link Service** (Bağ Düzenleme Hizmeti) açılan kutusunu tıklatın ve **SnaDlc1** öğesini seçin.
- d. **Host System** (Anasistem) kutusunda **Remote End** (Uzak Uç) radyo düğmesini seçin.
- e. **Allowed Directions** (İzin Verilen Yönler) kutusunda **Both Directions** (Her İki Yön) radyo düğmesini seçin.
- f. **Activation** (Etkinleştirme) kutusunda **On Server Startup** (Sunucu Başlatıldığında) radyo düğmesini seçin.
- g. **Address** (Adres) etiketini seçin.

- h. **Remote Network Address** (Uzak Ağ Adresi) alanında (**8**) veri girin. Diğer alanlardaki varsayılan değerleri kabul edin.
- i. **System Identification** (Sistem Tanıtımı) etiketini seçin.
- j. Aşağıdaki bilgileri girin:
- 1) **Local Node Name** (Yerel Düğüm Adı) için, **Network ID** (Ağ Tanıtıcısı) (**9**), **Local PU Name** (Yerel Fiziksel Birim Adı) (**10**) ve **Local Node ID** (Yerel Düğüm Tanıtıcısı) (**1**) artı **14**) değerlerini ekleyin. **XID Type** (XID Tipi) için varsayılan değeri kabul edin.
 - 2) **Remote Node Name** (Uzak Düğüm Adı) için, **NETID** (Ağ Tanıtıcısı) (**1**) ve **Control Point Name** (Denetim Noktası Adı) (**4**) değerlerini ekleyin.
- k. Diğer varsayılan değerleri kabul edin ve **OK** (Tamam) düğmesini tıkkatın.
- Aşama 5. Yerel Mantıksal Birim (LU) Tanımlanması
- a. **SNA Service** (SNA Hizmeti) simgesini farenin sağ düğmesiyle tıkkattıktan sonra **Insert** → **APPC** → **Local LU** (Ekle - APPC - Yerel LU) öğelerini seçin. Local APPC LU Properties (Yerel APPC Mantıksal Birimi Özellikleri) penceresi açılır.

- b. Aşağıdaki bilgileri girin:
- **LU Alias** (LU Diğer Adı) (**12**).
 - **NETID** (Ağ Tanıtıcısı) (**9**).
 - **LU Name** (LU Adı) (**11**).
- c. **Advanced** (İleri Düzey) etiketini seçin. DB2'nin çok siteli güncelleme özelliğini kullanmak istiyorsanız, aşağıdakileri doğrulayın:
- 1) Microsoft SNA Server V4 Service Pack 3 kuruldu.
 - 2) **Member of Default Outgoing Local APPC LU Pool** (Varsayılan Giden Yerel APPC LU Havuzunun Üyesi) öğesindeki seçim kaldırıldı. DB2, çok siteli güncelleme için bu mantıksal birimin paylaşmasız olarak kullanılmasını gerektirir.
 - 3) **SyncPoint Support** (SyncPoint Desteği) alanında:
 - Enable (Etkinleştir) öğesini seçin.
 - **Client** (İstemci) alanında SNA sunucusu adını girin.

Bu sunucuda Syncpoint desteği etkinleştirilmiş olmalıdır. SNA istemcilerinde desteklenmez. Bu nedenle, **Client** (İstemci) alanı yerel SNA sunucusunun adını içermelidir. Tipik olarak, Microsoft Transaction Server, IBM TxSeries ya da BEA Tuxedo gibi hareket işleme izleyicileri (Transaction Processing (TP) Monitor) kullanıyorsanız, çok siteli güncelleme gereklidir.

Ya da çok siteli güncelleme gerekmiyorsa, Syncpoint desteği olmadan ek bir LU tanımlanmalıdır. Bu LU için, **Member of Default Outgoing Local APPC LU Pool** (Varsayılan Giden Yerel APPC LU Havuzunun Üyesi) öğesinin seçili olmasına dikkat edin.

- d. Diğer varsayılan değerleri kabul edin ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklayın.

Aşama 6. Uzak Mantıksal Birim (LU) Tanımlanması

- a. **SNA Services** (SNA Hizmetleri) simgesini farenin sağ düğmesiyle tıklattıktan sonra **Insert** → **APPC** → **Remote LU** (Ekle - APPC - Yerel LU) öğelerini seçin. Remote APPC LU Properties (Uzak APPC Mantıksal Birimi Özellikleri) penceresi açılır.
- b. **Connection** (Bağlantı) açılan kutusunu tıklayın ve ilgili bağlantı adını (**7**) seçin.

- c. **LU Alias** (LU Diğer Adı) alanında ortak LU adını (**2**) yazın.
- d. **Network Name** (Ağ Adı) alanında ağ tanıtıcısını (**1**) yazın.

Diğer alanlar program tarafından doldurulur. LU diğer adı ile LU adı değerleriniz aynı değilse, ilgili alanda LU adını belirtmeye dikkat edin. Program bu alanı otomatik olarak doldurur, ancak diğer ad ile ad aynı değilse, bu değer yanlış olur.

- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıkkatın.

Aşama 7. Kip Tanımlanması

- a. **APPC Modes** (APPC Kipleri) klasörünü farenin sağ düğmesiyle tıkkattıktan sonra **Insert** → **APPC** → **Mode Definition** (Ekle - APPC - Kip Tanımlaması) öğelerini seçin. APPC Mode Properties (APPC Kip Özellikleri) penceresi açılır.

APPC Mode Properties

General Limits Characteristics Partners Compression

Mode Name: IBMRDB

Comment:

OK Cancel Help

- b. **Mode Name** (Kip Adı) alanında kip adını (**6**) girin.
- c. **Limits** (Sınırlar) etiketini seçin.

APPC Mode Properties

General Limits Characteristics Partners Compression

Parallel Session Limit: 30

Minimum Contention Winner Limit: 15

Partner Min Contention Winner Limit: 0

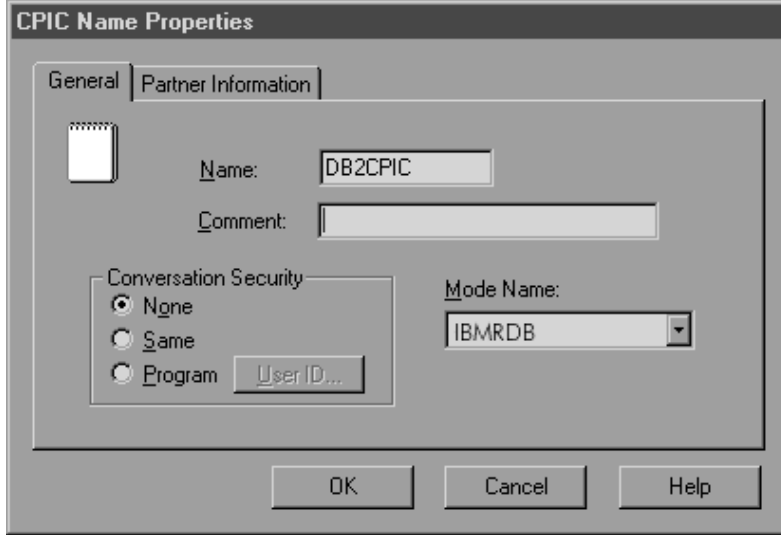
Automatic Activation Limit: 0

OK Cancel Help

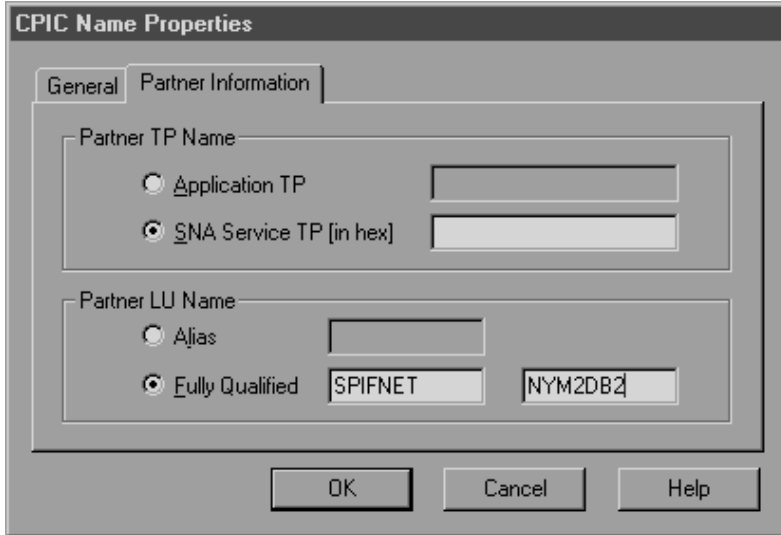
- d. **Parallel Session Limit** (Koşut Oturum Sınırı) ve **Minimum Contention Winner Limit** (Çekişme Kazanan Alt Sınırı) alanlarında ilgili değerleri girin. Burada belirtmeniz gereken sınır değerlerini bilmiyorsanız, anasistem ya da LAN denetimcinizden öğrenebilirsiniz.

- e. Diğer varsayılan değerleri kabul edin ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklayın.
- Aşama 8. CPIC Adı Özelliklerinin Tanımlanması

- a. **CPIC Symbolic Name** (CPIC Simgesel Adı) klasörünü farenin sağ düğmesiyle tıklattıktan sonra **Insert** → **APPC** → **CPIC Symbolic Name** öğelerini seçin. CPIC Name Properties (CPIC Adı Özellikleri) penceresi açılır.

- b. **Name** (Ad) alanında simgesel hedef adını (**16**) girin.
- c. **Mode Name** (Kip Adı) açılan kutusunu tıklayın ve bir kip adı seçin; örneğin, **IBMRDB**.
- d. **Partner Information** (Ortak Bilgileri) etiketini seçin.

- e. **Partner TP Name** (Ortak Hareket İşleme Programı Adı) kutusunda **SNA Service TP (in hex)** (SNA Hizmeti TP (onaltılı)) radyo düğmesini seçip hizmet hareket işleme programı adını (**17**) girin ya da **Application TP** (Uygulama Hareket İşleme Programı) radyo düğmesini seçin ve uygulama hareket işleme programı adını (**17**) girin.
- f. **Partner LU Name** (Ortak LU Adı) kutusunda **Fully Qualified** (Tam Olarak Belirtilen) radyo düğmesini seçin.
- g. Tam olarak belirtilen ortak LU adını (**1** ve **2**) ya da diğer adını girin.
- h. **OK** (Tamam) düğmesini tıklayın.

i. Yapılanışın Saklanması

- 1) Server Manager penceresinin menü çubuğunda **File** → **Save** (Kütük - Sakla) öğelerini seçin. Save File (Kütük Sakla) penceresi açılır.
- 2) **File Name** (Kütük Adı) alanında yapılanışınız için benzersiz bir ad girin.
- 3) **Save** (Sakla) düğmesini tıklatın.

Şimdi DB2 dizinlerini, bağı tanımlama yardımcı programlarını ve uygulamaları sunucu için güncellemeniz ve bağlantıyı sınamanız gerekir.

OS/2 ve Windows altyapıları için, bunu gerçekleştirmenin en kolay yolu, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'ını (CCA) kullanmaktır. CCA'nın kullanılmasına ilişkin ek bilgi edinmek için bkz: Bölüm 6, "İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 25. El ile yapılandırma yönergeleri ve UNIX altyapıları için bkz: "3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması" sayfa 286 ve izleyen kısımlar.

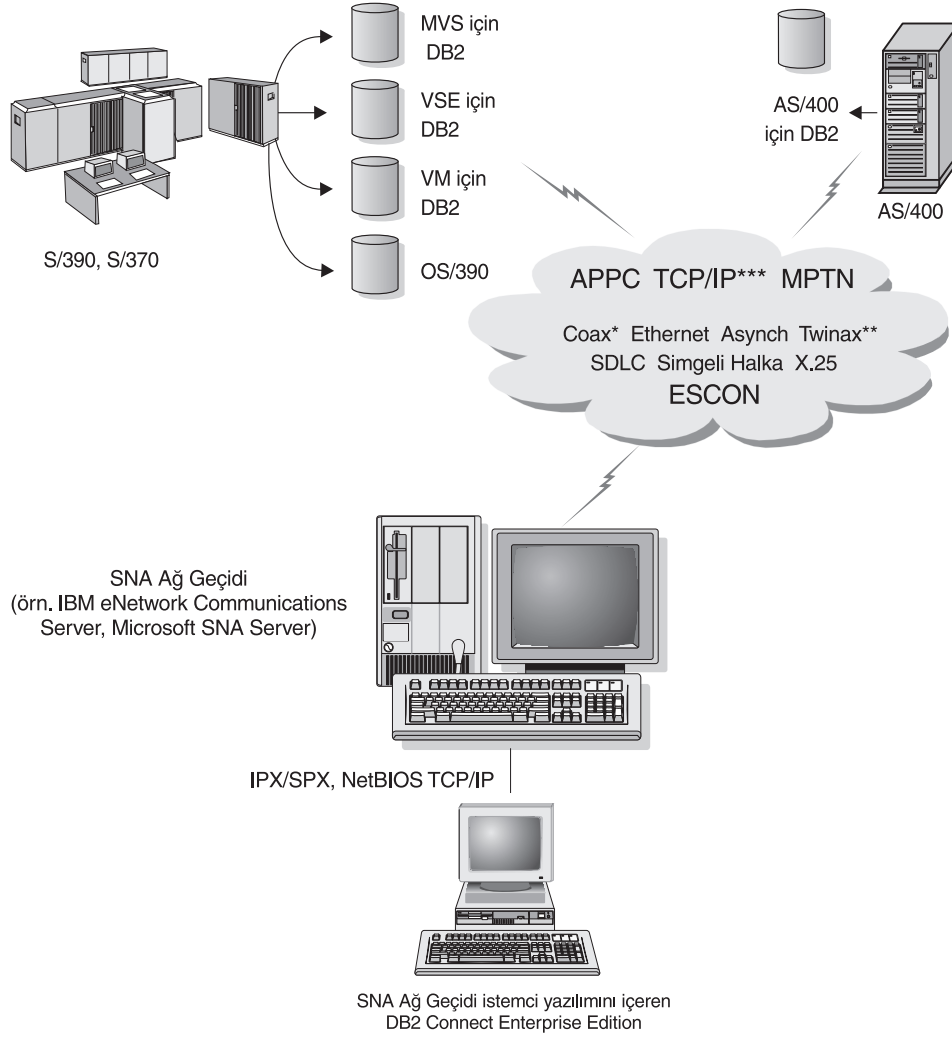
Microsoft SNA Client'in Yapılandırılması

DB2 Connect kurulu bir Windows NT iş istasyonunuz varsa bu kısmı okuyun. Bu kısım, DB2 Connect iş istasyonunuzla Microsoft SNA Server Sürüm 4.0 (ya da üstü) kurulu bir Windows NT iş istasyonu arasında iletişim tanımlanmasına ilişkin aşamalı yönergeleri içermektedir.

Windows NT için Microsoft SNA Server Sürüm 4.0'ın yapılandırılmasına ilişkin yönergeler için bkz: "Windows için Microsoft SNA Server'in Yapılandırılması" sayfa 250.

DB2 Connect sunucusuna ilişkin bir örnek için bkz: Şekil 2 sayfa 258.

* Yalnızca anasistem bağlantıları için

** AS/400 için

*** TCP/IP bağlantı olanağı OS/390 için DB2 V5R1, AS/400 için DB2 V4R2 ya da VM için DB2 V6.1 gerektirir.

Şekil 2. SNA İletişim Ağ Geçidi Yoluyla Dolaylı Anasistem ya da AS/400 Veritabanı Sunucusu Bağlantısı

Bu bölümün geri kalan kısmında şunlar varsayılmaktadır:

1. Microsoft SNA Server anasistemle APPC iletişimi için yapılandırıldı ve ODBC ve DRDA için etkinleştirildi. Ek bilgi için Microsoft SNA Server belgelerine bakın.
2. Microsoft SNA Client Sürüm 2.11 DB2 Connect iş istasyonunuza henüz kurulmadı.

Microsoft SNA istemcisini yapılandırmak için aşağıdaki adımları izleyin:

1. Adım: Gereken Bilgilerin Alınması

Microsoft SNA istemcisi yazılımınızın doğru çalışması için doğru yapılandırılmış bir Microsoft SNA sunucusuna erişiminiz olmalıdır. SNA sunucusu denetimcinizden istemeniz gerekenler:

1. İş istasyonunuzda Microsoft SNA istemcisini kullanmak için gereken lisans
2. SNA sunucusu etki alanında sizin için bir kullanıcı kimliği ve parola tanımlaması

3. Erişmeniz gereken anasistem ve AS/400 veritabanlarına bağlantı tanımlanması (açıklamalar için bkz: “Windows için Microsoft SNA Server'in Yapılandırılması” sayfa 250)
4. Önceki adımda tanımlanan her veritabanı bağlantısı için, simgesel hedef adı (**16**), veritabanı adı (**5**) ve kullanıcı hesabı
Anasistem parolalarını değiştirmeyi planlıyorsanız, SNA denetimcisinin her anasistemdeki parola yönetimi görevleri için size simgesel hedef adlarını da sağlaması gerekir.
5. Microsoft SNA sunucusu etki alanı adı ve SNA sunucusuyla iletişimde kullanılan protokol (TCP/IP, NetBEUI, IPX/SPX)

2. Adım: Microsoft SNA Client'in DB2 Connect İş İstasyonuna Kurulması

1. Microsoft SNA istemci yazılımını alın ve kuruluş programını başlatmak için ilgili yönergeleri izleyin.
2. Kuruluşu tamamlamak için ekrandaki yönergeleri izleyin. SNA sunucusu denetimcinizin yönergelerine göre, SNA sunucusu etki alanı adını ve iletişim protokolünü seçin.
3. Optional Components (İsteğe Bağlı Bileşenler) penceresine geldiğinizde, ODBC/DRDA sürücüsünün kurulmaması için, Install ODBC/DRDA driver (ODBC/DRDA sürücüsünü kur) öğesindeki seçimi *kaldırın*.
4. Kuruluşu tamamlayın.

3. Adım: Windows için DB2 Connect'in Kurulması

1. DB2 Connect'i kurun.
2. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Programs** → **Windows NT için DB2** → **İstemci Yapılandırma Yardımcısı** öğelerini seçin.
3. Aşağıdaki bilgileri sağlamanız gerekir:
 - a. Microsoft SNA sunucusunda hedef anasistem ya da AS/400 veritabanı sunucusuna ilişkin ortak LU (**2**) için tanımlanan simgesel hedef adı (**16**).
 - b. Gerçek veritabanı adı (**5**).

Şimdi DB2 izinlerini, bağ tanımlama yardımcı programlarını ve uygulamaları sunucu için güncellemeniz ve bağlantıyı sınamanız gerekir.

OS/2 ve Windows altyapıları için, bunu gerçekleştirmenin en kolay yolu, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanmaktır. CCA'nın kullanılmasına ilişkin ek bilgi edinmek için bkz: Bölüm 6, “İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması” sayfa 25. El ile yapılandırma yönergeleri ve UNIX altyapıları için bkz: “3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması” sayfa 286 ve izleyen kısımlar.

AIX için IBM eNetwork Communication Server'in Yapılandırılması

Bu kısımda, DB2 Connect iş istasyonunuzda APPC kullanarak anasistem ya da AS/400 veritabanı sunucularına bağlanmak üzere AIX için IBM eNetwork Communication Server Sürüm 5.0.3'ü nasıl yapılandıracağınız açıklanmaktadır. AIX için IBM eNetwork Communication Server, RS/6000 makinelerinde çalışan DB2 Connect için desteklenen tek SNA ürünüdür.

Başlamadan önce iş istasyonunuzda AIX için IBM eNetwork Communication Server Sürüm 5.0.3'ün (CS/AIX) kurulu olduğunu doğrulayın. SNA ortamınızı yapılandırmak için ek bilgiye gerek duyarsanız, CS/AIX ile sağlanan çevrimiçi yardıma bakın.

Aşağıda belirtilenlerin gerçekleştirildiği varsayılmıştır:

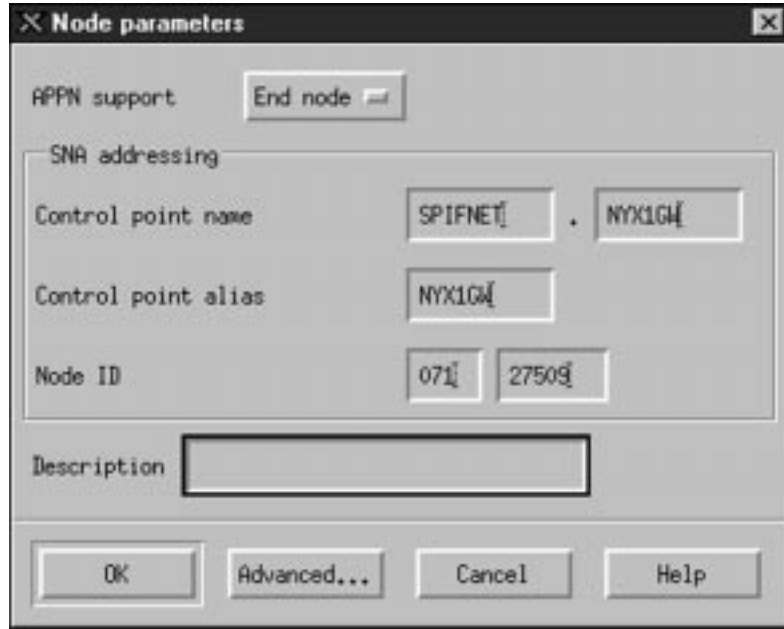
- AIX için IBM eNetwork Communication Server Sürüm 5 paketinin temel kurulumu tamamlandı ve PTF 5.0.3 uygulandı.
- DB2 Connect kuruldu.

CS/AIX'i DB2 Connect tarafından kullanılacak şekilde yapılandırmak için sistemde root yetkisiyle oturum açın ve **/usr/bin/snaadmin** ya da **/usr/bin/X11/xsnaadmin** programını kullanın. Sistem belgelerinde bu programlara ilişkin bilgi bulabilirsiniz. İzleyen adımlar, CS/AIX'i yapılandırmak için **xsnaadmin** programının nasıl kullanılacağını göstermektedir.

Aşama 1. **xsnaadmin** komutunu girin. Sunucuya ilişkin Node (Düğüm) penceresi açılır.

Aşama 2. Düğüm Tanımlanması

- a. **Services** → **Configure Node Parameters** (Hizmetler - Düğüm Değiştirgeleri Yapılandır) öğelerini seçin. Node Parameters (Düğüm Değiştirgeleri) penceresi açılır.

- b. **APPN Support** (APPN desteği) açılan menüsünde **End node** (Uç düğüm) öğesini seçin.
- c. **Control point name** (Denetim noktası adı) alanlarında ağ tanıtıcınızı ve yerel PU adını (**9** ve **10**) girin.
- d. **Control point alias** (Denetim noktası diğer adı) alanında yerel PU adını (**10**) girin.
- e. **Node ID** (Düğüm tanıtıcısı) alanlarında düğüm tanıtıcınızı (**13** ve **14**) girin.
- f. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın.

Aşama 3. Kapı Tanımlanması

- a. **Connectivity and Dependent LUs** (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresini seçin.
- b. **Add** (Ekle) düğmesini tıkklatın. Add to Node (Düğüme Ekle) penceresi açılır.
- c. **Port using** (Kapının kullandığı tip) radyo düğmesini seçin.

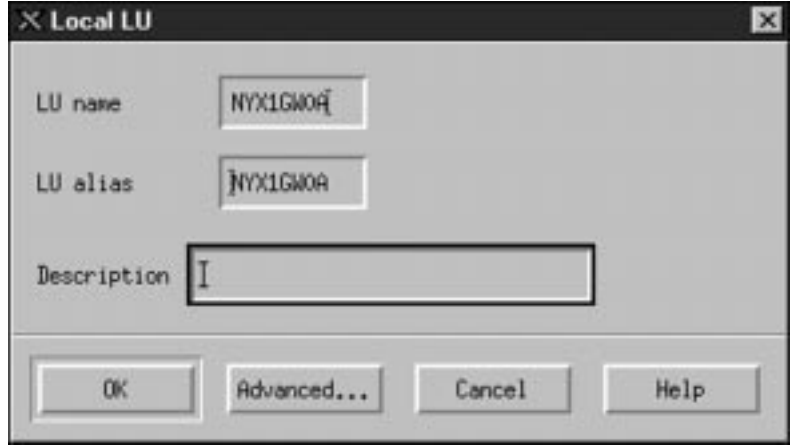
- d. **Port Using** açılan kutusunu tıklatın ve ilgili kapı tipini seçin. Bu örnekte **Token ring card** (Simgeli halka kartı) seçilecektir.

- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Seçilen kapı tipine ilişkin kapı penceresi görüntülenir.
- f. **SNA port name** (SNA kapısı adı) alanında kapı adını girin.
- g. **Initially active** (Başlangıçta etkin) kutusuna onay imi koyun.
- h. **Connection network** (Bağlantı ağı) kutusunda, **Define on connection network** (Bağlantı ağında tanımla) kutusuna onay imi koyun.
- i. **CN name** alanının ilk kısmında SNA ağı adını (**9**) yazın.
- j. **CN name** alanının ikinci kısmında, AIX bilgisayarınıza ilişkin yerel PU adını (**10**) yazın.
- k. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Port (Kapı) penceresi kapanır ve Connectivity and Dependent LUs (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde yeni kapı görüntülenir.

Aşama 4. Bağlantı İstasyonu Tanımlanması

- a. Connectivity and Dependent LUs (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde, önceki adımda tanımladığınız kapıyı seçin.
- b. **Add** (Ekle) düğmesini tıklatın. Add to Node (Düğüme Ekle) penceresi açılır.
- c. **Add a link station to port** (Kapıya bağlantı istasyonu ekle) radyo düğmesini seçin.
- d. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Token Ring Link Station (Simgeli Halka Bağlantı İstasyonu) penceresi açılır.

- e. **Name** (Ad) alanında, bağlantı için bir ad girin.
 - f. **Activation** (Etkinleştirme) açılan kutusunu tıklatın ve **On demand** (İstek üzerine) seçeneğini belirleyin.
 - g. **LU traffic** (LU trafiği) kutusunda **Independent only** (Yalnızca bağımsız) seçeneğini belirleyin.
 - h. **Independent LU traffic** (Bağımsız LU trafiği) kutusunda:
 - 1) **Remote node** (Uzak düğüm) alanlarında ağ tanıtıcısını (**3**) ve ortak LU adını (**2**) girin.
 - 2) **Remote node type** (Uzak düğüm tipi) açılan kutusunu tıklatın ve ağınız için geçerli olan düğüm tipini seçin.
 - i. **Contact information** (İletişim bilgisi) kutusunda, **Mac address** (Makine adresi) alanındaki anasistem ya da AS/400 sistemi için atanan SNA hedef adresini (**3**) girin.
 - j. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Link Station (Bağlantı İstasyonu) penceresi kapanır ve Connectivity and Dependent LUs (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde yeni bir bağlantı istasyonu görüntülenir.
- Aşama 5. Yerel Mantıksal Birim (LU) Tanımlanması
- a. **Independent local LUs** (Bağımsız yerel mantıksal birimler) penceresini seçin.
 - b. **Add** (Ekle) düğmesini tıklatın. Local LU (Yerel Mantıksal Birim) penceresi açılır.

- c. **LU Name** (Mantıksal Birim Adı) alanında, bağımsız yerel LU adını (**11**) girin.
- d. **LU alias** (Mantıksal birim diğer adı) alanında aynı adı (**12**) girin.
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Independent Local LUs (Bağımsız yerel mantıksal birimler) penceresinde yeni mantıksal birim görüntülenir.

Aşama 6. Bağlantı İstasyonu Üzerinde Ortak LU Tanımlanması

- a. Menü çubuğunda **Services** → **APPC** → **New PLUs** → **Over Link Station** (Hizmetler - APPC - Yeni Ortak Mantıksal Birimler - Bağlantı İstasyonunda) öğelerini seçin. Partner LU on link station (Bağlantı İstasyonunda Ortak LU) penceresi açılır.

- b. **LU name** (LU adı) alanında, daha önce tanımladığımız yerel LU adını (**11**) yazın.
- c. **LS name** (Bağlantı istasyonu adı) alanında, daha önce tanımladığımız bağlantı istasyonu adını yazın.
- d. **Partner LU name** (Ortak LU adı) alanında, bağlanmak istediğiniz ortak mantıksal biriminin adını (**2**) yazın.
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Önceki adımda yaratılan yerel mantıksal birime ilişkin Independent Local LUs (Bağımsız Yerel Mantıksal Birimler) penceresinde ortak LU görüntülenir.

Aşama 7. Ortak LU için Diğer Ad Tanımlanması

- a. Remote Systems (Uzak Sistemler) penceresini seçin.
- b. **Add** (Ekle) düğmesini tıklatın. Add to Node (Düğüme Ekle) penceresi açılır.

- c. **Define partner LU alias** (Ortak LU diğer adı tanımla) radyo düğmesini seçin
- d. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Partner LU (Ortak Mantıksal Birim) penceresi açılır.
- e. **Alias** (Diğer ad) alanında ortak LU için diğer ad girin.
- f. **Uninterpreted name** (Yorumlanmayan ad) alanında aynı değeri girin.
- g. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 8. Kip Tanımlanması

- a. Menü çubuğunda **Services** → **APPC** → **Modes** (Hizmetler - APPC - Kipler) öğelerini seçin. Modes (Kipler) penceresi açılır.
- b. **New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Mode (Kip) penceresi açılır.

- c. **Name** (Ad) alanında bir kip adı (**15**) girin.
- d. Aşağıda belirtilen değerler, ilgili alanlar için önerilen değerlerdir:
 - **Initial session limits:** 20
 - **Maximum session limits:** 32767
 - **Min con. winner sessions:** 10
 - **Min con. loser sessions:** 10
 - **Auto-activated sessions:** 4
 - **Initial receive pacing window:** 8

Bu değerler, iyi sonuç verdikleri bilindiği için önerilmektedir. Bu değerleri uygulama ortamınız için eniyilemek üzere uyarlamanız gerekir.

- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın. Modes (Kipler) penceresinde yeni kip görüntülenir.
- f. **Done** (Bitti) düğmesini tıkklatın.

Aşama 9. CPI-C Hedef Adı Tanımlanması

- a. Menü çubuğunda **Services** → **APPC** → **CPI-C** (Hizmetler - APPC - CPI-C) öğelerini seçin. CPI-C destination names (CPI-C hedef adları) penceresi görüntülenir.
- b. **New** (Yeni) düğmesini tıkklatın. CPI-C destination (CPI-C Hedefi) penceresi açılır.

The screenshot shows the 'CPI-C destination' dialog box. The 'Name' field is 'db2cpic'. The 'Local LU' section has 'Specify local LU alias' set to 'NYX1GW04'. The 'Partner LU and node' section has 'Use PLU alias' set to 'NYH2IB2'. The 'Node' field is '1EHR1B'. The 'Partner TP' section has 'Service TP (Hex)' set to '07F6C4C2'. The 'Security' section has 'Program' selected. The 'User ID' and 'Password' fields are empty. The 'Description' field is empty. The 'OK', 'Cancel', and 'Help' buttons are at the bottom.

- c. **Name** (Ad) alanında, anasistem ya da AS/400 sunucusu veritabanıyla ilişkilendirmek istediğiniz simgesel hedef adını (**16**) girin. Bu örnekte db2cpic değeri kullanılmıştır.
- d. **Partner TP** (Ortak Hareket İşleme Programı) kutusunda:
 - MVS/ESA için DB2, OS/390 için DB2 ve AS/400 için DB2 için, **Service TP (hex)** (Hizmet TP (onaltılı)) radyo düğmesini seçin ve onaltılı TP değerini (**17**) girin. (OS/390 için DB2 Universal Database ya da DB2/MVS için, varsayılan uygulama TP değeri olan DB2DRDA değerini de kullanabilirsiniz. AS/400 için DB2 için,

varsayılan uygulama TP değeri olan QCNTEDDM değerini de kullanabilirsiniz.)

- VM ya da VSE için DB2 için, **Application TP** (Uygulama TP) radyo düğmesini seçin. VM için DB2 için, VM için DB2 veritabanı adını girin. VSE için DB2 için, uygulama TP (**17**) olarak AXE değerini girin.

e. **Partner LU and mode** (Ortak LU ve kip) kutusunda:

- 1) **Use PLU alias** (Ortak mantıksal birim diğer adını kullan) radyo düğmesini seçin ve önceki adımlardan birinde yarattığımız ortak LU diğer adını (**2**) girin.
- 2) **Mode** (Kip) alanında, önceki adımlardan birinde yarattığımız kipin adını (**15**) girin.

f. **Security** (Güvenlik) kutusunda, ağınız için istediğiniz güvenlik düzeyi tipine ilişkin radyo düğmesini seçin.

g. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Yeni hedef adı Destination Names (Hedef Adları) penceresinde görüntülenir.

h. **Done** (Bitti) düğmesini tıklatın.

Aşama 10. APPC Bağlantısının Sınanması

- a. **/usr/bin/sna start** komutunu girerek SNA altsistemini başlatın. Gerekliyorsa, önce SNA altsistemini durdurmak için **/usr/bin/sna stop** komutunu girebilirsiniz.
- b. SNA denetimi programını başlatın. **/usr/bin/snaadmin** ya da **/usr/bin/X11/xsnaadmin** komutunu girebilirsiniz.
- c. Altsistem düğümünü başlatın. Düğme çubuğunda ilgili düğüm simgesini seçin ve **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın.
- d. Bağlantı istasyonunu başlatın. Daha önce Connectivity and Dependent LUs (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde tanımladığınız bağlantı istasyonunu seçin ve **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın.
- e. Oturumu başlatın. Daha önce Independent Local LUs (Bağımsız Yerel Mantıksal Birimler) penceresinde tanımladığınız mantıksal birimi seçin ve **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın. Oturum etkinleştirme penceresi açılır.
- f. Ortak LU ve kip değerlerini seçin ya da girin.
- g. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Anasistem ya da AS/400 sunucusu veritabanına erişmek üzere yerel mantıksal birimlerinizin adlarını ilgili çizelgelere eklemesi için veritabanı ya da ağ denetimcisine başvurmanız da gerekebilir.

Şimdi DB2 dizinlerini, bağ tanımlama yardımcı programlarını ve uygulamaları sunucu için güncellemeniz ve bağlantıyı sınamanız gerekir.

OS/2 ve Windows altyapıları için, bunu gerçekleştirmenin en kolay yolu, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanmaktır. CCA'nın kullanılmasına ilişkin ek bilgi edinmek için bkz: Bölüm 6, "İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 25. El ile yapılandırma yönergeleri ve UNIX altyapıları için bkz: "3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması" sayfa 286 ve izleyen kısımlar.

AIX için Bull SNA'nın Yapılandırılması

Bu kısımda, DB2 Connect iş istasyonunuzda APPC kullanarak anasistem ya da AS/400 veritabanı sunucularına bağlanmak üzere Bull DPX/20 SNA/20 Server'i nasıl yapılandıracağınız açıklanmaktadır. Bull DPX/20 SNA/20 sunucusu DB2 Connect'ten önce

kurulduysa, DB2 Connect Bull SNA'yı kullanır. Tersı durumda, AIX için IBM eNetwork Communications Server Sürüm 5.0.3 ile çalışabilmek için DB2 Connect yapılandırılmalıdır. Ek bilgi için bkz: "AIX için IBM eNetwork Communication Server'in Yapılandırılması" sayfa 259.

AIX 4.2 (ya da üstü) sisteminizde Bull SNA'nın kurulu olup olmadığını saptamak için şu komutu girin:

```
ls1pp -l express.exsrv+dsk
```

Bull SNA kuruluyrsa, aşağıdakine benzer bir çıkış alırsınız:

Fileset	Level	State	Description

Path: /usr/lib/objrepos			
express.exsrv+dsk	2.1.3.0	COMMITTED	EXPRESS SNA Server and Integrated Desktop

Bull SNA'yı DB2 Connect'i kurduktan sonra kurar ve DB2 Connect'in AIX için IBM eNetwork Communications Server yerine Bull SNA kullanmasını isterseniz, sistemde root yetkisiyle oturum açın ve şu komutu girin:

```
/usr/lpp/db2_06_01/cfg/db2cfgos
```

Bull DPX/20 SNA/20 sunucusunu kurmak istiyorsanız şu yazılımlar gereklidir:

1. AIX Sürüm 4.1.4
2. Express SNA Server Sürüm 2.1.3

SNA ortamınızın tanımlanmasına ilişkin ek bilgi edinmek için Bull DPX/20 SNA/20 Server Configuration Guide belgesine bakın.

DB2 Connect, Bull SNA sunucusuyla birlikte kullanıldığında, uzak istemcilerden gelen APPC bağlantılarını kullanamaz. Kullanabileceği bağlantılar, anasisteme giden APPC bağlantılarıdır.

Bull SNA'yı DB2 Connect tarafından kullanılmak üzere yapılandırmak için, **express** komutunu girerek aşağıdaki SNA değiştirgelerini yapılandırın:

Config	Express	Default configuration for EXPRESS
Node	NYX1	SPIFNET.NYX1 (HOSTNAME=NYX1)
Indep. LUs	6.2 LUs Using All	Stations
LU	NYX1	Control Point LU
Link	tok0.00001	Link (tok0)
Station	MVS	To MVS from NYX1
LU	NYX1GW01	To MVS from NYX1
LU Pair	NYM2DB2	To MVS from NYX1
Mode	IBMRDB	IBMRDB

Listelenmeyen alanların varsayılan değerlerini kullanın.

Örnek yapılanış:

Defining hardware:

System (hostname) = NYX1
Adapter and Port = NYX1.tok0
MAC Address = 400011529778

Defining SNA node:

Name = NYX1
Description = SPIFNET.NYX1 (HOSTNAME=NYX1)
Network ID = SPIFNET
Control Point = NYX1
XID Block = 05D
XID ID = 29778

Defining token ring link:

Name = tok0.00001
Description = Link (tok0)
Connection Network name
Network ID = SPIFNET
Control Point = NYX

Defining token ring station:

Name = MVS
Description = To MVS from NYX1
Remote MAC address = 400009451902
Remote Node name
Network ID = SPIFNET
Control Point = NYX

Defining Local LU 6.2:

Name = NYX1GW01
Description = To MVS from NYX1
Network ID = SPIFNET
LU name = NYX1GW01

Defining Remote LU 6.2:

Name = NYM2DB2
Description = To MVS from NYX1
Network ID = SPIFNET
LU name = NYM2DB2
Remote Network ID = SPIFNET
Remote Control Point = NYX
Uninterpreted Name = NYM2DB2

Defining Mode:

Name = IBMRDB
Description = IBMRDB
Class of service = #CONNECT

Defining Symbolic Destination Info:

Name = DB2CPIC
Description = To MVS from NYX1
Partner LU = SPIFNET.NYM2DB2
Mode = IBMRDB
Local LU = NYX1GW01
Partner TP = DB2DRDA

Bu SNA değiştirgelerini yapılandırdıktan sonra SNA sunucusunu durdurmalı ve yeniden başlatmalısınız. Bunu yapmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Sistemde "root" yetkisiyle oturum aın.
- Aşama 2. PATH değişkeninizin \$express/bin (/usr/lpp/express/bin) girişini iermesine dikkat edin.
- Aşama 3. Sunucuyu durdurmadan önce etkin kullanıcı olup olmadığını saptamak için şu komutu girin:

```
express_admin shutdown
```
- Aşama 4. Tüm EXPRESS etkinliğini durdurmak için şu komutu girin:

```
express_admin stop
```
- Aşama 5. EXPRESS'i başlatmak için şu komutu girin:

```
express_admin start
```


şimdi DB2 dizinlerini, bağ tanımlama yardımcı programlarını ve uygulamaları sunucu için güncellemeniz ve bağlantıyı sınamanız gerekir.

OS/2 ve Windows altyapıları için, bunu gerçekleştirmenin en kolay yolu, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanmaktır. CCA'nın kullanılmasına ilişkin ek bilgi edinmek için bkz: Bölüm 6, "İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 25. El ile yapılandırma yönergeleri ve UNIX altyapıları için bkz: "3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması" sayfa 286 ve izleyen kısımlar.

HP-UX için SNAPplus2'nin Yapılandırılması

Bu kısımda, DB2 Connect iş istasyonunuzda APPC kullanarak anasistem ya da AS/400 veritabanı sunucularına bağlanmak üzere HP-UX için SNAPplus2'yi nasıl yapılandıracağınız açıklanmaktadır. HP-UX için SNAPplus2, HP-UX Sürüm 10 ve Sürüm 11 makinelerinde alışan DB2 Connect için desteklenen tek SNA ürünüdür.

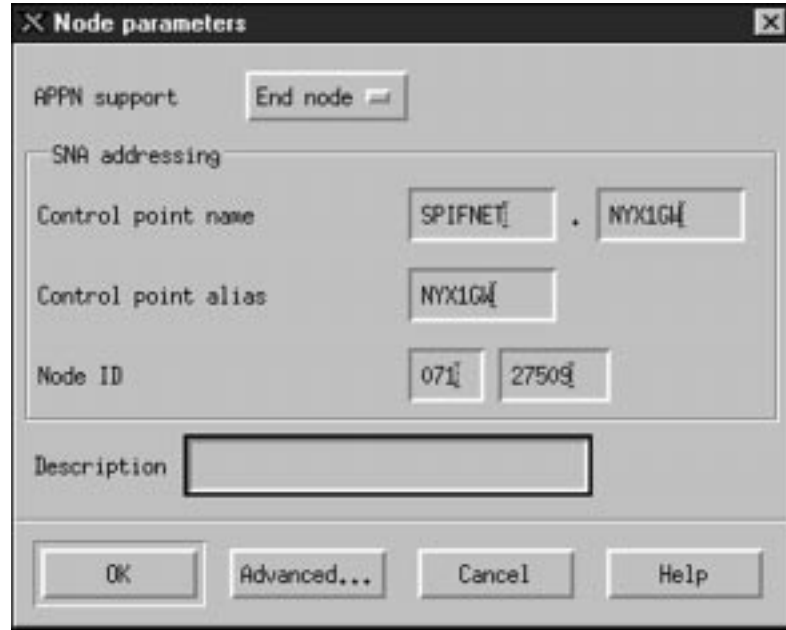
Başlamadan önce iş istasyonunuzda HP-UX SNAPplus2'nin kurulu olduğunu doğrulayın. SNA ortamınızı yapılandırmak için ek bilgiye gerek duyarsanız, SNAPplus2 ile sağlanan evrimii yardıma bakın.

Aşağıda belirtilenlerin gerçekleştirildiği varsayılmıştır:

- HP-UX için SNAPplus2 paketinin temel kuruluşu tamamlandı.
- DB2 Connect kuruldu.

SNAPplus2'yi DB2 Connect için yapılandırmak üzere sistemde root yetkisiyle oturum açın ve /opt/sna/bin/snapadmin ya da /opt/sna/bin/X11/xsnapadmin programını kullanın. Sistem belgelerinde bu programlara ilişkin bilgi bulabilirsiniz. İzleyen adımlar, SNAPplus2'yi yapılandırmak için **xsnapadmin** programının nasıl kullanılacağını göstermektedir.

- Aşama 1. **xsnapadmin** komutunu girin. Sunucuya ilişkin Node (Düğüm) penceresi açılır.
- Aşama 2. Düğüm Tanımlanması
 - a. **Services** —> **Configure Node Parameters** (Hizmetler - Düğüm Değiştirgeleri Yapılandır) ğelerini seçin. Node Parameters (Düğüm Değiştirgeleri) penceresi açılır.

- b. **APPN Support** (APPN desteği) açılan menüsünde **End node** (Uç düğüm) ögesini seçin.
- c. **Control point name** (Denetim noktası adı) alanlarında ağ tanıtıcınızı ve yerel PU adını (**9** ve **10**) girin.
- d. **Control point alias** (Denetim noktası diğer adı) alanında yerel PU adını (**10**) girin.
- e. **Node ID** (Düğüm tanıtıcısı) alanlarında düğüm tanıtıcınızı (**13** ve **14**) girin.
- f. **OK** (Tamam) düğmesini tıkladın.

Aşama 3. Kapı Tanımlanması

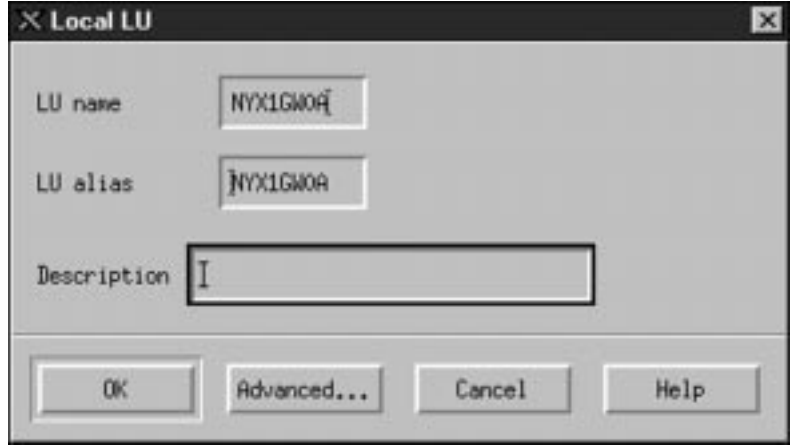
- a. **Connectivity and Dependent LUs** (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresini seçin.
- b. **Add** (Ekle) düğmesini tıkladın. **Add to Node** (Düğüme Ekle) penceresi açılır.
- c. **Port using** (Kapının kullandığı tip) radyo düğmesini seçin.
- d. **Port Using** açılan kutusunu tıkladın ve ilgili kapı tipini seçin. Bu örnekte **Token ring card** (Simgeli halka kartı) seçilecektir.
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıkladın. Seçilen kapı tipine ilişkin kapı penceresi görüntülenir.

- f. **SNA port name** (SNA kapısı adı) alanında kapı adını girin.
- g. **Initially active** (Başlangıçta etkin) kutusuna onay imi koyun.
- h. **Define on a connection network** (Bağlantı ağında tanımla) kutusuna onay imi koyun.
- i. **CN name** alanının ilk kısmında ağ tanıtıcınızı (**9**) yazın.
- j. **CN name** alanının ikinci kısmında yerel denetim noktası adını (**10**) yazın.
- k. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Port (Kapı) penceresi kapanır ve Connectivity and Dependent LUs (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde yeni kapı görüntülenir.

Aşama 4. Bağlantı İstasyonu Tanımlanması

- a. Connectivity and Dependent LUs (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde, önceki adımda tanımladığınız kapıyı seçin.
- b. **Add** (Ekle) düğmesini tıklatın. Add to Node (Düğüme Ekle) penceresi açılır.
- c. **Add a link station to port** (Kapıya bağlantı istasyonu ekle) radyo düğmesini seçin.
- d. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Token Ring Link Station (Simgeli Halka Bağlantı İstasyonu) penceresi açılır.

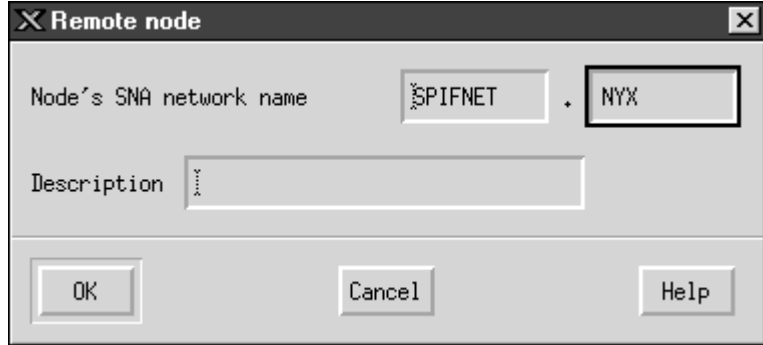
- e. **Name** (Ad) alanında, bağlantı için bir ad girin.
 - f. **Activation** (Etkinleştirme) açılan kutusunu tıklatın ve **On demand** (İstek üzerine) seçeneğini belirleyin.
 - g. **LU traffic** (LU trafiği) kutusunda **Independent only** (Yalnızca bağımsız) seçeneğini belirleyin.
 - h. **Independent LU traffic** (Bağımsız LU trafiği) kutusunda:
 - 1) **Remote node** (Uzak düğüm) alanlarında ağ tanıtıcısını (**3**) ve ortak LU adını (**2**) girin.
 - 2) **Remote node type** (Uzak düğüm tipi) açılan kutusunu tıklatın ve ağınız için geçerli olan düğüm tipini seçin.
 - i. **Contact information** (İletişim bilgisi) kutusunda, **Mac address** (Makine adresi) alanındaki anasistem ya da AS/400 sistemi için atanan SNA hedef adresini (**3**) girin.
 - j. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Link Station (Bağlantı İstasyonu) penceresi kapanır ve Connectivity and Dependent LUs (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde yeni bir bağlantı istasyonu görüntülenir.
- Aşama 5. Yerel Mantıksal Birim (LU) Tanımlanması
- a. **Independent local LUs** (Bağımsız yerel mantıksal birimler) penceresini seçin.
 - b. **Add** (Ekle) düğmesini tıklatın. Local LU (Yerel Mantıksal Birim) penceresi açılır.

- c. **LU Name** (Mantıksal Birim Adı) alanında, bağımsız yerel LU adını (**11**) girin.
- d. **LU alias** (Mantıksal birim diğer adı) alanında aynı adı (**12**) girin.
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Independent Local LUs (Bağımsız yerel mantıksal birimler) penceresinde yeni mantıksal birim görüntülenir.

Aşama 6. Uzak Düğüm Tanımlanması

- a. **Remote Systems** (Uzak Sistemler) penceresini seçin.
- b. **Add** (Ekle) düğmesini tıklatın. Add to Node (Düğüme Ekle) penceresi açılır.
- c. **Define remote node** (Uzak düğüm tanımla) öğesini seçin.
- d. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Remote Node (Uzak Düğüm) yapılandırma penceresi açılır.

- e. **Node's SNA network name** (Düğümün SNA ağı adı) alanında ağ tanıtıcısını (**3**) ve ortak LU adını (**2**) girin.
- f. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Remote Systems (Uzak Sistemler) penceresinde uzak düğüm görüntülenir ve düğüm için varsayılan bir ortak mantıksal birim tanımlanır.

Aşama 7. Ortak Mantıksal Birim Tanımlanması

- a. Remote Systems (Uzak Sistemler) penceresinde, önceki adımda uzak düğüm tanımladığınızda yaratılan varsayılan ortak mantıksal birimi çift tıklatın. Partner LU (Ortak Mantıksal Birim) penceresi açılır.

Partner LU

Partner LU name SPIFNET . NYM2DB2

Partner LU characteristics

Alias NYM2DB2 (Optional)

Uninterpreted name NYM2DB2 (Optional)

Supports parallel sessions

Location ... SPIFNET . NYM

Description

OK Cancel Help

- b. **Alias** (Diğer ad) ve **Uninterpreted name** (Yorumlanmayan ad) alanlarında aynı ortak LU adını (**2**) girin.
- c. **Supports parallel sessions** (Koşut oturumlar desteklenir) ögesini seçin.
- d. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın.

Aşama 8. Kip Tanımlanması

- a. Menü çubuğunda **Services** → **APPC** → **Modes** (Hizmetler - APPC - Kipler) öğelerini seçin. Modes (Kipler) penceresi açılır.
- b. **New** (Yeni) düğmesini tıkklatın. Mode (Kip) penceresi açılır.

- c. **Name** (Ad) alanında bir kip adı (**15**) girin.
- d. Aşağıda belirtilen değerler, ilgili alanlar için önerilen değerlerdir:
- **Initial session limits:** 20
 - **Maximum session limits:** 32767
 - **Min con. winner sessions:** 10
 - **Min con. loser sessions:** 10
 - **Auto-activated sessions:** 4
 - **Initial receive pacing window:** 8

Bu değerler, iyi sonuç verdikleri bilindiği için önerilmektedir. Bu değerleri uygulama ortamınız için eniyilemek üzere uyarlamanız gerekir.

- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın. Modes (Kipler) penceresinde yeni kip görüntülenir.
- f. **Done** (Bitti) düğmesini tıkklatın.

Aşama 9. CPI-C Hedef Adı Tanımlanması

- a. Menü çubuğunda **Services** → **APPC** → **CPI-C** (Hizmetler - APPC - CPI-C) öğelerini seçin. CPI-C destination names (CPI-C hedef adları) penceresi görüntülenir.
- b. **New** (Yeni) düğmesini tıkklatın. CPI-C destination (CPI-C Hedefi) penceresi açılır.

- c. **Name** (Ad) alanında, anasistem ya da AS/400 sunucusu veritabanıyla ilişkilendirmek istediğiniz simgesel hedef adını (**16**) girin. Bu örnekte db2cpic değeri kullanılmıştır.
- d. **Partner TP** (Ortak Hareket İşleme Programı) kutusunda:
- MVS/ESA için DB2, OS/390 için DB2 ve AS/400 için DB2 için, **Service TP (hex)** (Hizmet TP (onaltılı)) radyo düğmesini seçin ve onaltılı TP değerini (**17**) girin. (OS/390 için DB2 Universal Database ya da DB2/MVS için, varsayılan uygulama TP değeri olan DB2DRDA değerini de kullanabilirsiniz. AS/400 için DB2 için, varsayılan uygulama TP değeri olan QCNTEDDM değerini de kullanabilirsiniz.)
 - VM ya da VSE için DB2 için, **Application TP** (Uygulama TP) radyo düğmesini seçin. VM için DB2 için, VM için DB2 veritabanı adını girin. VSE için DB2 için, uygulama TP (**17**) olarak AXE değerini girin.
- e. **Partner LU and mode** (Ortak LU ve kip) kutusunda:
- 1) **Use PLU alias** (Ortak mantıksal birim diğer adını kullan) radyo düğmesini seçin ve önceki adımlardan birinde yarattığınız ortak LU diğer adını (**2**) girin.

- 2) **Mode** (Kip) alanında, önceki adımlardan birinde yarattığımız kipin adını (**15**) girin.
- f. **Security** (Güvenlik) kutusunda, ağınız için istediğiniz güvenlik düzeyi tipine ilişkin radyo düğmesini seçin.
- g. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Yeni hedef adı Destination Names (Hedef Adları) penceresinde görüntülenir.
- h. **Done** (Bitti) düğmesini tıklatın.

Aşama 10. APPC Bağlantısının Sınanması

- a. **/opt/sna/bin/sna start** komutunu girerek SNA altsistemini başlatın. Önce SNA altsistemini durdurmak için **/opt/sna/bin/sna stop** komutunu girmeniz gerekebilir.
- b. SNA denetimi programını başlatın. **/opt/sna/bin/snaadmin** komutunu ya da **/opt/sna/bin/X11/xsnaadmin** komutunu kullanabilirsiniz.
- c. Altsistem düğümünü başlatın. Düğme çubuğunda ilgili düğüm simgesini seçin ve **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın.
- d. Bağlantı istasyonunu başlatın. Daha önce Connectivity and Dependent LUs (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde tanımladığınız bağlantı istasyonunu seçin ve **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın.
- e. Oturumu başlatın. Daha önce Independent Local LUs (Bağımsız Yerel Mantıksal Birimler) panosunda tanımladığımız mantıksal birimi seçin ve **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın. Oturum etkinleştirme penceresi açılır. Ortak LU ve kip değerlerini seçin ya da girin.
- f. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Anasistem ya da AS/400 sunucusu veritabanına erişmek üzere yerel mantıksal birimlerinizin adlarını ilgili çizelgelere eklemesi için veritabanı ya da ağ denetimcisine başvurmanız da gerekebilir.

Şimdi DB2 dizinlerini, bağ tanımlama yardımcı programlarını ve uygulamaları sunucu için güncellemeniz ve bağlantıyı sınamanız gerekir.

OS/2 ve Windows altyapıları için, bunu gerçekleştirmenin en kolay yolu, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanmaktır. CCA'nın kullanılmasına ilişkin ek bilgi edinmek için bkz: Bölüm 6, "İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 25. El ile yapılandırma yönergeleri ve UNIX altyapıları için bkz: "3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması" sayfa 286 ve izleyen kısımlar.

SPARC Solaris için SNAP-IX Sürüm 6.0.1'in Yapılandırılması

Bu kısımda, APPC kullanarak anasistem ya da AS/400 veritabanı sunucularına bağlanmak üzere, DB2 Connect iş istasyonunuzda SPARC Solaris için DCL SNAP-IX Sürüm 6.0.6'yı nasıl yapılandıracağınız açıklanmaktadır.

Başlamadan önce iş istasyonunuzda SPARC Solaris için DCL SNAP-IX Sürüm 6.1.0'ın kurulu olduğunu doğrulayın. SNA ortamınızı yapılandırmak için ek bilgiye gerek duyarsanız, SPARC Solaris için DCL SNAP-IX Sürüm 6.1.0 ile sağlanan çevrimiçi yardıma bakın.

İzleyen adımlarda şunlar varsayılmıştır:

- SPARC Solaris için DCL SNAP-IX Sürüm 6.1.0 paketinin temel kuruluşu tamamlandı.
- DB2 Connect kuruldu.

SPARC Solaris için DCL SNAP-IX Sürüm 6.1.0'ı DB2 Connect için yapılandırmak üzere sistemde "root" yetkisiyle oturum açın ve **/opt/sna/bin/snaadmin** ya da

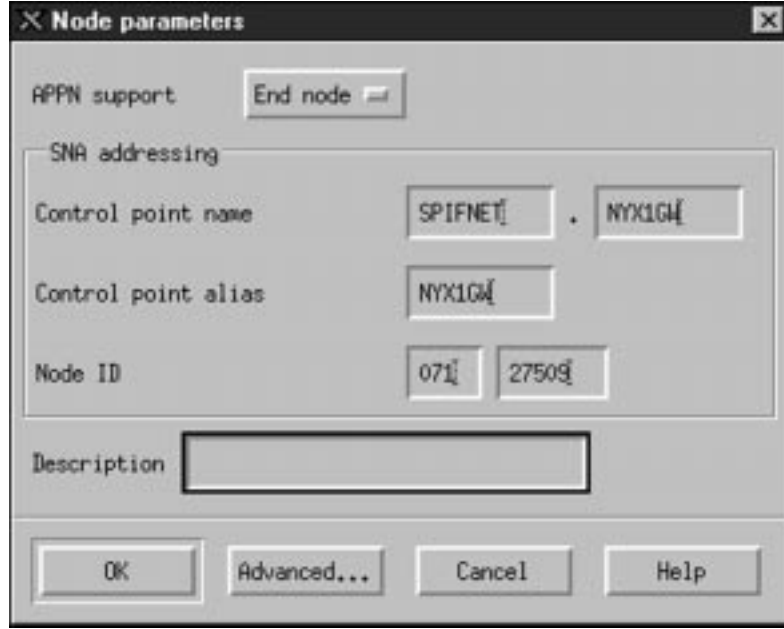
/opt/sna/bin/X11/xsnaadmin programını kullanın. Bu programlara ilişkin ek bilgi için sistem belgelerine bakın.

SPARC Solaris için DCL SNAP-IX Sürüm 6.1.0'ı **xsnaadmin** programıyla yapılandırmak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. **xsnaadmin** komutunu girin. Sunucuya ilişkin Node (Düğüm) penceresi açılır.

Aşama 2. Düğüm Tanımlanması

- a. **Services** → **Configure Node Parameters** (Hizmetler - Düğüm Değiştirgeleri Yapılandır) öğelerini seçin. Node Parameters (Düğüm Değiştirgeleri) penceresi açılır.

- b. **APPN Support** (APPN desteği) açılan menüsünde **End node** (Uç düğüm) öğesini seçin.
- c. **Control point name** (Denetim noktası adı) alanlarında ağ tanıtıcınızı ve yerel PU adını (**9** ve **10**) girin.
- d. **Control point alias** (Denetim noktası diğer adı) alanında yerel PU adını (**10**) girin.
- e. **Node ID** (Düğüm tanıtıcısı) alanlarında düğüm tanıtıcınızı (**13** ve **14**) girin.
- f. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın.

Aşama 3. Kapı Tanımlanması

- a. **Connectivity and Dependent LUs** (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresini seçin.
- b. **Add** (Ekle) düğmesini tıkklatın. Add to Node (Düğüme Ekle) penceresi açılır.
- c. **Port using** (Kapının kullandığı tip) radyo düğmesini seçin.
- d. **Port Using** açılan kutusunu tıkklatın ve ilgili kapı tipini seçin. Bu örnekte **SunTRI/P Adapter** seçilecektir.
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın. Seçilen kapı tipine ilişkin kapı penceresi görüntülenir.
- f. **SNA port name** (SNA kapısı adı) alanında kapı adını girin.
- g. **Initially active** (Başlangıçta etkin) kutusuna onay imi koyun.

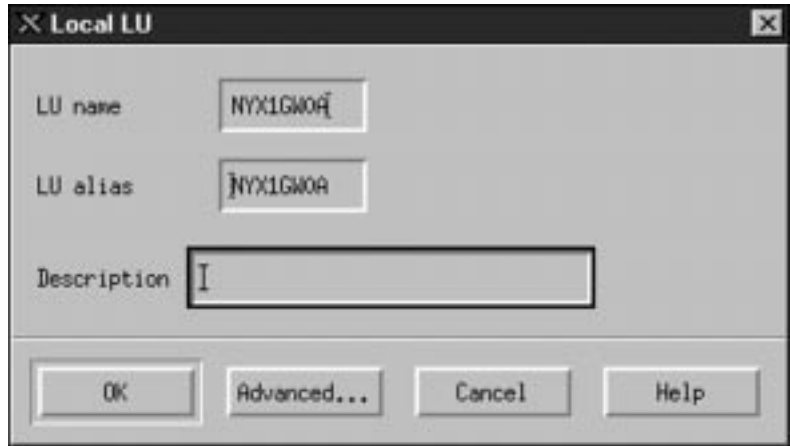
- h. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın. Port (Kapı) penceresi kapanır ve Connectivity and Dependent LUs (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde yeni kapı görüntülenir.

Aşama 4. Bağlantı İstasyonu Tanımlanması

- a. Connectivity and Dependent LUs (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde, önceki adımda tanımladığınız kapıyı seçin.
- b. **Add** (Ekle) düğmesini tıkklatın. Add to Node (Düğüme Ekle) penceresi açılır.
- c. **Add a Link Station to Port** (Kapıya bağlantı istasyonu ekle) radyo düğmesini seçin.
- d. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın. Token Ring Link Station (Simgeli Halka Bağlantı İstasyonu) penceresi açılır.
- e. **Name** (Ad) alanında, bağlantı için bir ad girin.
- f. LU traffic (LU trafiği) kutusunda **Independent only** (Yalnızca bağımsız) seçeneğini belirleyin.
- g. Independent LU traffic (Bağımsız LU trafiği) kutusunda:
- 1) Remote Node (Uzak Düğüm) alanlarında ağ tanıtıcısını (**3**) ve ortak PU adını (**2**) girin.
 - 2) **Remote node type** (Uzak düğüm tipi) açılan kutusunu tıkklatın ve ağınız için geçerli olan düğüm tipini seçin.
- h. Contact information (İletişim bilgisi) kutusunda, Mac address (Makine adresi) alanında anasistem ya da AS/400 için atanan SNA hedef adresini (**8**) girin.
- i. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın. Link Station (Bağlantı İstasyonu) penceresi kapanır ve Connectivity and Dependent LUs (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde yeni bir bağlantı istasyonu görüntülenir.

Aşama 5. Yerel Mantıksal Birim (LU) Tanımlanması

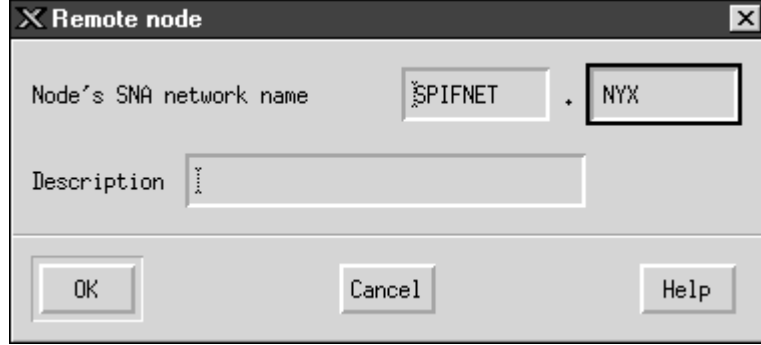
- a. **Independent local LUs** (Bağımsız yerel mantıksal birimler) penceresini seçin.
- b. **Add** (Ekle) düğmesini tıkklatın. Local LU (Yerel Mantıksal Birim) penceresi açılır.

- c. **LU Name** (Mantıksal Birim Adı) alanında, bağımsız yerel LU adını (**11**) girin.
- d. **LU alias** (Mantıksal birim diğer adı) alanında aynı adı (**12**) girin.
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıkklatın. Independent Local LUs (Bağımsız yerel mantıksal birimler) penceresinde yeni mantıksal birim görüntülenir.

Aşama 6. Uzak Düğüm Tanımlanması

- Remote Systems** (Uzak Sistemler) penceresini seçin.
- Add** (Ekle) düğmesini tıklatın. Add to Node (Düğüme Ekle) penceresi açılır.
- Define remote node** (Uzak düğüm tanımla) ögesini seçin.
- OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Remote Node (Uzak Düğüm) yapılandırma penceresi açılır.

- Node's SNA network name** (Düğümün SNA ağı adı) alanında ağ tanıtıcısını (**3**) ve ortak LU adını (**2**) girin.
- OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Remote Systems (Uzak Sistemler) penceresinde uzak düğüm görüntülenir ve düğüm için varsayılan bir ortak mantıksal birim tanımlanır.

Aşama 7. Ortak Mantıksal Birim Tanımlanması

- Menü çubuğunda **Services** → **APPC** → **New partner LUs** → **Partner LU on Remote Node** (Hizmetler - APPC - Yeni ortak mantıksal birimler - Uzak düğümde ortak LU) öğelerini seçin. Partner LU (Ortak Mantıksal Birim) penceresi açılır.
- Partner LU Name** (Ortak LU adı) alanlarında ortak LU adını girin.
- Alias ve Uninterpreted Name** (Diğer ad ve Yorumlanmayan ad) alanlarında aynı ortak LU adını (**2**) girin.
- Supports Parallel Sessions** (Koşut oturumlar desteklenir) ögesini seçin.
- Location** (Yer) alanlarında ortak PU adını girin.
- OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Aşama 8. Kip Tanımlanması

- Menü çubuğunda **Services** → **APPC** → **Modes** (Hizmetler - APPC - Kipler) öğelerini seçin. Modes (Kipler) penceresi açılır.
- New** (Yeni) düğmesini tıklatın. Mode (Kip) penceresi açılır.

- c. **Name** (Ad) alanında bir kip adı (**15**) girin.
d. Aşağıda belirtilen değerler, ilgili alanlar için önerilen değerlerdir:

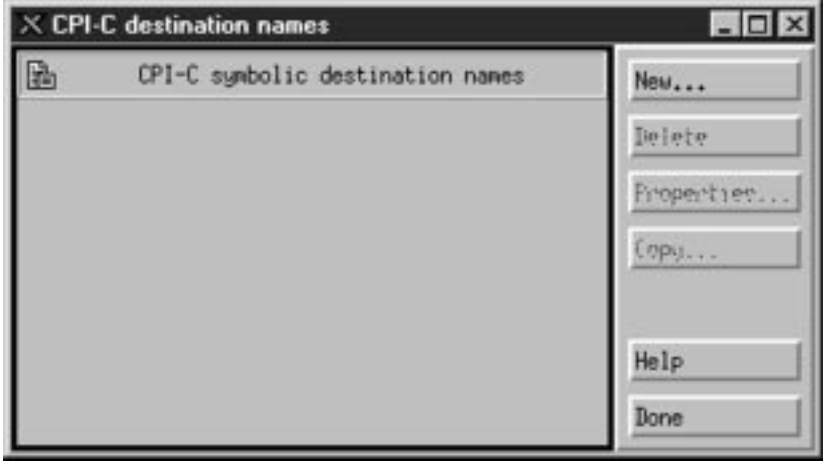
- **Initial session limits:** 20
- **Maximum session limits:** 32767
- **Min con. winner sessions:** 10
- **Min con. loser sessions:** 10
- **Auto-activated sessions:** 4
- **Initial receive pacing window:** 8

Bu değerler, iyi sonuç verdikleri bilindiği için önerilmektedir. Bu değerleri uygulama ortamınız için eniyilemek üzere uyarlamanız gerekir.

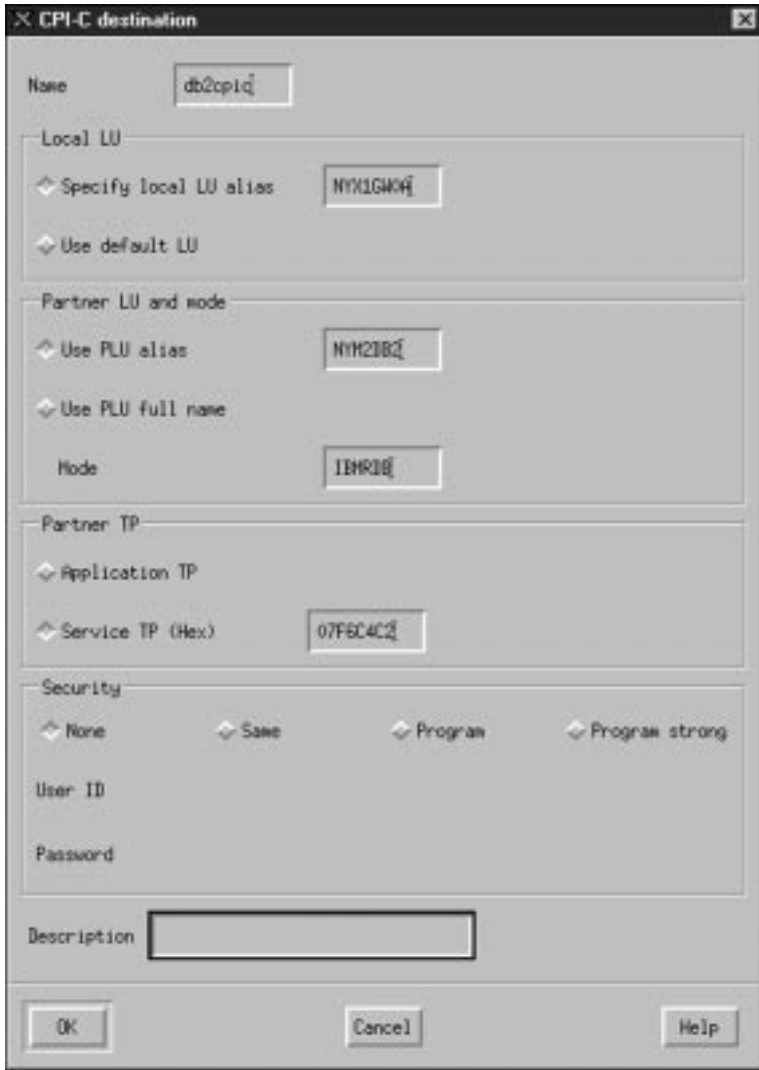
- e. **OK** (Tamam) düğmesini tıkkatın. Modes (Kipler) penceresinde yeni kip görüntülenir.
f. **Done** (Bitti) düğmesini tıkkatın.

Aşama 9. CPI-C Hedef Adı Tanımlanması

- a. Menü çubuğunda **Services** → **APPC** → **CPI-C** (Hizmetler - APPC - CPI-C) öğelerini seçin. CPI-C Destination Names (CPI-C Hedef Adları) penceresi görüntülenir.

- b. **New** (Yeni) düğmesini tıkkatın. CPI-C Destination (CPI-C Hedefi) penceresi açılır.

- c. **Name** (Ad) alanında, anasistem ya da AS/400 sunucusu veritabanıyla ilişkilendirmek istediğiniz simgesel hedef adını (**16**) girin. Bu örnekte DB2CPIC değeri kullanılmıştır.
- d. **Local LU** (Yerel LU) kutusunda:

- Belirli yerel LU diğer adı radyo düğmesini seçin ve önceden yarattığınız yerel LU diğer adını girin.
- e. **Partner LU and mode** (Ortak LU ve kip) kutusunda:
- 1) **Use PLU Alias** (Ortak mantıksal birim diğer adını kullan) radyo düğmesini seçin ve önceki adımlardan birinde yarattığınız ortak LU diğer adını (**2**) girin.
 - 2) **Mode** (Kip) alanında, önceki adımlardan birinde yarattığımız kipin adını (**15**) girin.
- f. **Partner TP** (Ortak TP) kutusunda:
- 1) MVS/ESA için DB2, OS/390 için DB2 ve AS/400 için DB2 için, **Service TP (hex)** (Hizmet TP (onaltılı)) radyo düğmesini seçin.
 - 2) Onaltılı TP değerini (**17**) girin. (OS/390 için DB2 Universal Database ya da DB2/MVS için, varsayılan uygulama TP değeri olan uygulama TP DB2DRDA değerini de kullanabilirsiniz. AS/400 için DB2 için, varsayılan uygulama TP QCNTEDDM değerini de kullanabilirsiniz.)
 - 3) VM ya da VSE için DB2 için, **Application TP** (Uygulama TP) radyo düğmesini seçin. VM için DB2 için, VM için DB2 veritabanı adını girin. VSE için DB2 için, uygulama TP olarak AXE değerini girin. (**17**)
- g. **Security** (Güvenlik) kutusunda, ağınız için istediğiniz güvenlik düzeyi tipine ilişkin radyo düğmesini seçin.
- h. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Yeni hedef adı Destination Names (Hedef Adları) penceresinde görüntülenir.
- i. **Done** (Bitti) düğmesini tıklatın.
- j. **APPC Bağlantısının Sınanması**
- 1) **/opt/sna/bin/sna start** komutunu girerek SNA altsistemini başlatın. Gerekliyse, önce SNA altsistemini durdurmak için **/opt/sna/bin/sna stop** komutunu girebilirsiniz.
 - 2) SNA denetimi programını başlatın. **/opt/sna/bin/snaadmin** ya da **/opt/sna/bin/X11/xsnaadmin** komutunu kullanabilirsiniz.
 - 3) Altsistem düğümünü başlatın. Düğme çubuğunda düğüm simgesini seçin ve **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın.
 - 4) Bağlantı istasyonunu başlatın. Daha önce Connectivity and Dependent LUs (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde tanımladığınız bağlantı istasyonunu seçin. **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın.
 - 5) Oturumu başlatın. Daha önce Independent Local LUs (Bağımsız Yerel Mantıksal Birimler) penceresinde tanımladığınız mantıksal birimi seçin ve **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın. Oturum etkinleştirme penceresi açılır. İstenen ortak LU ve kip değerlerini seçin ya da girin.
 - 6) **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Şimdi DB2 dizinlerini, bağ tanımlama yardımcı programlarını ve uygulamaları sunucu için güncelleme ve bağlantıyı sınamanız gerekir.

OS/2 ve Windows altyapıları için, bunu gerçekleştirmenin en kolay yolu, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanmaktır. CCA'nın kullanılmasına ilişkin ek bilgi edinmek için bkz: Bölüm 6, "İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması" sayfa 25. El ile yapılandırma yönergeleri ve UNIX altyapıları için bkz: "3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması" sayfa 286 ve izleyen kısımlar.

Aşama 10. APPC Bağlantısının Sınanması

- a. `/opt/sna/bin/sna start` komutunu girerek SNA altsistemini başlatın. Gerekliyorsa, önce SNA altsistemini durdurmak için `/opt/sna/bin/sna stop` komutunu girebilirsiniz.
- b. SNA denetimi programını başlatın. `/opt/sna/bin/snaadmin` ya da `/opt/sna/bin/X11/xsnaadmin` komutunu kullanabilirsiniz.
- c. Altsistem düğümünü başlatın. Düğme çubuğunda düğüm simgesini seçin ve **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın.
- d. Bağlantı istasyonunu başlatın. Daha önce Connectivity and Dependent LUs (Bağlanırlık ve Bağımlı Mantıksal Birimler) penceresinde tanımladığınız bağlantı istasyonunu seçin. **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın.
- e. Oturumu başlatın. Daha önce Independent Local LUs (Bağımsız Yerel Mantıksal Birimler) penceresinde tanımladığınız mantıksal birimi seçin ve **Start** (Başlat) düğmesini tıklatın. Oturum etkinleştirme penceresi açılır. İstenen ortak LU ve kip değerlerini seçin ya da girin.
- f. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Anasistem ya da AS/400 sunucusu veritabanına erişmek üzere yerel mantıksal birimlerin adlarını ilgili çizelgelere eklemesi için veritabanı ya da ağ denetimcisine başvurmanız da gerekebilir.

Solaris için SunLink 9.1'in Yapılandırılması

Bu kısımda, APPC kullanarak anasistem ya da AS/400 veritabanı sunucularına bağlanmak üzere, DB2 Connect iş istasyonunuzda Solaris için SunLink 9.1'i (SunLink SNA) nasıl yapılandıracağınız açıklanmaktadır. Solaris için SunLink SNA, Solaris üzerinde çalışan DB2 Connect için desteklenen tek SNA ürünüdür.

Başlamadan önce iş istasyonunuzda SunLink SNA 9.1'in kurulu olduğunu doğrulayın. İzleyen adımlarda şunlar varsayılmıştır:

- Solaris için SunLink SNA PU 2.1 paketinin temel kuruluşu tamamlandı.
- DB2 Connect kuruldu.

SunLink SNA sunucusunu DB2 Connect için yapılandırmak üzere sistemde root yetkisiyle oturum açın ve aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. "Yapılandırma Programının Başlatılması"
- Aşama 2. "Bağlantı İstasyonu Yapılandırılması" sayfa 285
- Aşama 3. "Oturum Yapılandırılması" sayfa 285

Anasistem ya da AS/400 sunucusu veritabanına erişmek üzere yerel mantıksal birimlerin adlarını ilgili çizelgelere eklemesi için veritabanı ya da ağ denetimcisine başvurmanız da gerekebilir.

Yapılandırma Programının Başlatılması

Sunlink Sürüm 9.1 yapılandırma aracı, X Windows ile erişilebilen bir grafik kullanıcı arabirimini kullanır. Yapılandırmaya başlamak için şunları yapın:

1. "root" yetkisiyle oturum açın.
2. Cın programlarını başlatmak için:
 - a. Aşağıdaki komutu girerek **sunsetup** programını başlatın:
`/opt/SUNWgman/sunsetup`
 - b. Önce 4. seçeneği, sonra 5. seçeneği (Start GMAN/PU21 Software) belirleyin.
3. Sunlink'i yapılandırmak üzere grafik arabirimini başlatmak için:

- a. Görüntünüzü dışarı aktarın (örneğin, export DISPLAY=hostname:0)
- b. Aşağıdaki komutu girerek **sungmi** programını başlatın:
/opt/SUNWgmi/sungmi

Bağlantı İstasyonu Yapılandırılması

SNA ağ sisteminde oturum oluşturabilmek için, çalışan bir bağlantı istasyonu olması gereklidir. Sunlink 9.1 ile bağlantı istasyonu oluşturmak için aşağıdaki adımları izleyin:

1. Yapılandırma penceresinin sol tarafındaki panoda **config1** klasörünü çift tıklayın. Kaynakları gösteren sıradüzenli bir simge ağacı açılır. Gerçekleştireceğiniz yapılandırma işlemlerinden her biri, bu penceredeki ilgili simge farenin sağ düğmesiyle tıklanarak başlatılabilir.
2. Yapılandırmaya **Systems** ile başlayın. **Systems** (Sistemler) simgesini seçin ve farenin sağ düğmesiyle tıklayın.
 - a. Görüntülenen menüde **New** → **System** (Yeni - Sistem) öğelerini seçin.
 - b. Set HOST = Solaris3. Diğer tüm bilgilerde, varsayılan değerler değiştirilmeden bırakılabilir.
3. Sonra **PU2.1 Servers** yapılandırılmalıdır. **PU2.1 Servers** (PU2.1 Sunucuları) simgesini seçin ve farenin sağ düğmesiyle tıklayın.
 - a. Görüntülenen menüde **New PU2.1 Servers** > **PU2.1 Server** öğelerini seçin.
 - b. Solaris3 kullanıyorsanız şunları girin:

```
Name: OMXUF5
CP Name: CAIBMOML.OMXUF5
Command Options: -t -1
sunop service: brxadmin_pu2
lu6.2 service: brxlu62_serv
```

Diğer tüm seçeneklerde, varsayılan değerler değiştirilmeden bırakılabilir.

4. Sonraki adım, LAN bağlantılarının yapılandırılmasıdır. **LAN Connections** (LAN Bağlantıları) simgesini seçin ve farenin sağ düğmesiyle tıklayın.
 - a. Görüntülenen menüde **New 'Lan Connections' LAN Connection** öğelerini seçin.
 - b. Solaris3 kullanıyorsanız şunları girin:

```
Line Name: MAC
Local Mac: 08002082611F
```

- c. **Advanced** (İleri düzey) öğesini tıklayın. Aşağıdakinin tanımlı olmasına dikkat edin:

```
Lan Speed: 16Mbs
```

5. Son öğe DLC ayarlarınızdır. **MAC** simgesini seçin ve farenin sağ düğmesiyle tıklayın.
 - a. Görüntülenen menüde **New** → **DLC (PU2)** öğelerini seçin.
 - b. Örneğin, Solaris3 kullanıyorsanız şunları girin:

```
DLC Name: Jetsons
Remote Mac: 400011529798
Remote CP: CAIBMOML.OMXR88
```

SNA cinlerini durdurun ve yeniden başlatın. Şimdi etkin bir bağlantı istasyonu bağlantısı görürsünüz. Devam etmeden önce bu bağlantının çalıştığını doğrulayın.

Oturum Yapılandırılması

Veritabanı iletişimi için SNA oturumu yapılandırmak için, yapılandırma penceresinin sol tarafındaki panoda **config1** klasörünü çift tıklayın. Kaynakları gösteren sıradüzenli bir simge

ağacı açılır. Gerçekleştireceğiniz yapılandırma işlemlerinden her biri, bu penceredeki ilgili simge farenin sağ düğmesiyle tıklanarak başlatılabilir.

Oturum yapılandırmak için:

1. Bağımsız mantıksal birimi (LU) yapılandırmakla işe başlayın. **Independent LU** (Bağımsız LU) simgesini seçin ve farenin sağ düğmesiyle tıklatın.
 - a. Görüntülenen menüde **New** → **Independent LU** (Yeni - Bağımsız LU) öğelerini seçin.
 - b. Solaris3 kullanıyorsanız şunları girin:
Name: OMXUF50A
 - c. **Advanced** (İleri düzey) öğesini tıklatın. Oturum sınırını şöyle tanımlayın:
Session Limit: 16
Sync level : No

Not: DB2 şu an SUNLINK ile iki aşamalı kesinleştirmeyi desteklememektedir.

2. Sonra ortak mantıksal birimi tanımlayın. **Partner LU's** (Ortak Mantıksal Birimleri) simgesini seçin ve farenin sağ düğmesiyle tıklatın.
 - a. Görüntülenen menüde **New** → **Partner LU** (Yeni - Ortak LU) öğelerini seçin.
 - b. Solaris3 kullanıyorsanız şunları girin:
Name: OMXR880A
Local LU: OMXUF50A
3. En son olarak kipi tanımlayın. **Partner LU** simgesi altındaki **OMXR880A** simgesini seçin ve farenin sağ düğmesiyle tıklatın.
 - a. Görüntülenen menüde **New** → **Mode** (Yeni - Kip) öğelerini seçin.
 - b. Örneğin, Solaris3 kullanıyorsanız şunları girin:
Mode Name: IBMRDB
DLC Name: Jetsons

Oturumu etkinleştirmek için SNA cinlerini durdurmanız ve yeniden başlatmanız gerekir.

3. Adım: APPC ya da APPN Düğümünün Kataloğa Alınması

Uzak düğümü tanımlamak için DB2 Connect iş istasyonunun düğüm dizinine bir giriş eklemeniz gerekir. Çoğu durumda, düğüm dizinine bir APPC düğümü girişi eklenir. OS/2 ve Windows 32 bit işletim sistemi için, yerel SNA düğümünüz bir APPN düğümü olarak tanımlandıysa, diğer bir seçenek olarak APPN düğümü girişi ekleyebilirsiniz.

Düğümü kataloğa almak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Sistemde oturum açmak için sistem denetimsi (SYSADM) ya da sistem yöneticisi (SYSCTRL) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğini kullanın.
- Aşama 2. DB2 Connect UNIX altyapısında kullanılıyorsa, yönetim ortamını tanımlayın ve DB2 komut satırı işlemcisini çağırın. Başlatma komut kütüğünü aşağıdaki şekilde çalıştırın:

```
. INSTHOME/sqllib/db2profile (Bourne ya da Korn kabuk için)
source INSTHOME/sqllib/db2cshrc (C kabuk için)
```

Burada *INSTHOME* yönetim ortamının ana dizinidir.
- Aşama 3. Bir APPC düğümünü kataloğa almak için, seçilen diğer adı (*düğüm_adi*), simgesel hedef adını (*simg_hedef_adi*) ve istemcinin APPC bağlantısı için kullanacağı APPC güvenlik tipini (*güvenlik_tipi*) belirtin. Şu komutları girin:

```
catalog "appc node düğüm_adi remote simg_hedef_adi
security güvenlik_tipi"
terminate
```

Simgesel hedef adı (*simg_hedef_adi* (sym_dest_name)) değıştirgesi büyük ve küçük harfe duyarlıdır ve önceden tanımladığınız simgesel hedef adıyla tam olarak eşleşmelidir.

Örneğin, simgesel hedef adı *DB2CPIC* olan uzak veritabanı sunucusunu *db2node* düğümünde APPC güvenlik tipi *program* ile kataloğa almak için şu komutları girin:

```
catalog appc node db2node remote DB2CPIC security program
terminate
```

Aşama 4. Bir APPN düğümünü kataloğa almak için, seçilen diğer adı (*düğüm_adi*), ağ tanıtıcısını (**9**), uzak ortak LU değerini (**4**), hareket işleme programı adını (**17**), kipi (**15**) ve güvenlik tipini belirtin. Taslağımızdaki (Çizelge 30 sayfa 222) ilgili değerleri belirterek şu komutları girin:

```
catalog "appn node db2node network SPIFNET remote NYM2DB2
tpname QCNTEDDM mode IBMRDB security PROGRAM"
terminate
```

Not: MVS için DB2'ye bağlanmak için PROGRAM güvenlik tipini kullanmanız önerilir.

catalog node komutuyla belirlenen değerleri değıştirmeniz gerekirse aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Komut satırı işlemcisinde **uncatalog node** komutunu çalıştırın:

```
db2 uncatalog node düğüm_adi
```

Aşama 2. Düğümü, kullanmak istediğiniz değerlerle yeniden kataloğa alın.

4. Veritabanının DCS Veritabanı Olarak Kataloğa Alınması

Uzak veritabanını bir DCS (Data Connection Services; Veri Bağlantısı Hizmetleri) veritabanı olarak kataloğa almak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Sistemde oturum açmak için sistem denetimcisi (SYSADM) ya da sistem yöneticisi (SYSCTRL) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğini kullanın.

Aşama 2. Şu komutları girin:

```
catalog dcs db yerel_dcsadi as hedef_vtadi
terminate
```

Burada:

- *yerel_dcsadi*, anasistem ya da AS/400 veritabanının yerel adıdır.
- *hedef_vtadi*, veritabanının anasistem ya da AS/400 veritabanı sistemindeki adıdır.

Örneğin, "newyork" adlı DB2 Connect, uzak anasistem ya da AS/400 veritabanının yerel veritabanı adının "ny" olması için şu komutları girin:

```
catalog dcs db ny as newyork
terminate
```

5. Adım: Veritabanının Kataloğa Alınması

Bir istemci uygulamasının uzak bir veritabanına erişebilmesi için, veritabanı anasistem düğümünde ve ona bağlanacak her DB2 Connect iş istasyonu düğümünde kataloğa alınmış

olmalıdır. Bir veritabanı yarattığınızda, bu veritabanı anasistemde veritabanı adıyla (*veritabanı_adi*; *database_name*) aynı olan veritabanı diğer adıyla (*vt_diğer_adi*; *database_alias*) otomatik olarak kataloğa alınır. DB2 Connect iş istasyonunda uzak veritabanıyla bağlantı kurmak için veritabanı dizinindeki bilgilerle düğüm dizinindeki bilgiler kullanılır.

DB2 Connect iş istasyonunda bir veritabanını kataloğa almak için aşağıdaki adımları izleyin.

- Aşama 1. Sistemde oturum açmak için sistem denetimcisi (SYSADM) ya da sistem yöneticisi (SYSCTRL) yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğini kullanın.
- Aşama 2. İzleyen taslakta Ayarlanan Değer kolonuna veri girin.

Çizelge 31. Taslak: Veritabanlarını Kataloğa Almak için Değiştirge Değerleri			
Değiştirge	Tanım	Örnek Değer	Ayarlanan Değer
Veritabanı adı (<i>veritabanı_adi</i>)	Uzak veritabanının yerel DCS veritabanı adı (<i>yereL_dcsadi</i>); bu değer DCS veritabanı dizini kataloğa alındığında belirtilir; örneğin, <i>ny</i> .	<i>ny</i>	
Veritabanı diğer adı (<i>vt_diğer_adi</i>)	Uzak veritabanı için isteğe bağlı bir yerel takma ad. Takma ad belirtmezseniz, varsayılan değer olarak veritabanı adı (<i>veritabanı_adi</i>) kullanılır. Bu ad, bir istemciden veritabanına bağlanırken kullandığımız addır.	<i>localny</i>	
Düğüm adı (<i>düğüm_adi</i>)	Veritabanının bulunduğu yeri belirten düğüm dizini girişinin adı. Önceki adımda düğümü kataloğa almak için kullandığımız düğüm adı (<i>düğüm_adi</i>) değerinin aynıını kullanın.	<i>db2node</i>	

- Aşama 3. DB2 Connect UNIX altyapısında kullanılıyorsa, yönetim ortamını tanımlayın ve DB2 komut satırı işlemcisini çağırın. Başlatma komut kütüğünü aşağıdaki şekilde çalıştırın:

```
. INSTHOME/sql1lib/db2profile (Bourne ya da Korn kabuk için)
source INSTHOME/sql1lib/db2cshrc (C kabuk için)
```

Burada *INSTHOME* yönetim ortamının ana dizinidir.

- Aşama 4. Şu komutları girerek veritabanını kataloğa alın:

```
catalog database veritabanı_adi as vt_diğer_adi at
node düğüm_adi authentication kim_den_tipi
terminate
```

Örneğin, *ny* adlı DCS bilinen veritabanını *localny* diğer adıyla *db2node* düğümünde kataloğa almak için şu komutu girin:

```
catalog database ny as localny at node db2node
authentication dcs
terminate
```


catalog database komutuyla belirlenen değerleri değiştirmeniz gerekirse aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. **uncatalog database** komutunu çalıştırın:

```
uncatalog database vt_diğer_adi
```

Aşama 2. Sonra, veritabanını kullanmak istediğiniz değerle yeniden kataloğa alın.

6. Adım: Yardımcı Programlar ve Uygulamalar için Veritabanı Sunucusuna Bağ Tanımlanması

Az önce tamamladığımız adımlarla, DB2 Connect iş istasyonu anasistemle ya da AS/400 sistemiyle iletişim kuracak şekilde tanımlanmış olur. Bundan sonra, yardımcı programlar ya da uygulamalar için anasistem ya da AS/400 veritabanı sunucusuna bağ tanımlamanız gerekir. Bağ tanımlayabilmeniz için BINDADD yetkisi gereklidir.

Yardımcı programlar ya da uygulamalar için anasistem ya da AS/400 veritabanı sunucusuna bağ tanımlamak üzere şu komutları girin:

```
connect to vtdiğeradi user klncikimliği using parola
bind yol/ddcsmvs.1st blocking all sqlerror continue
messages mvs.msg grant public
connect reset
```

Örneğin:

```
connect to NYC3 user kimliğim using parolam
bind yol/bnd/@ddcsmvs.1st blocking all sqlerror continue
messages mvs.msg grant public
connect reset
```

Bu komutlara ilişkin ek bilgi için bkz: *DB2 Connect User's Guide*.

7. Adım: Anasistem ya da AS/400 Bağlantısının Sınanması

DB2 Connect iş istasyonunu iletişim için yapılandırmayı tamamladığımızda, uzak veritabanına bağlantıyı sınamanız gerekir.

DB2 Connect iş istasyonunda aşağıdaki komutu girin; **vt_diğer_adi** yerine, daha önce ("4. Veritabanının DCS Veritabanı Olarak Kataloğa Alınması" sayfa 287) belirttiğiniz değeri girmeyi unutmayın.

```
connect to vt_diğer_adi user klncikimliği using parola
```

Örneğin, şu komutu girin.

```
connect to nyc3 user klncikimliği using parola
```

Girilmesi gereken *klncikimliği* ve *parola* değerleri, anasistemde ya da AS/400 sisteminde tanımlı değerlerdir ve bunların DB2 denetimcisi tarafından sağlanması gerekir. Ek bilgi için bkz: *DB2 Connect User's Guide*.

Bağlantı başarıyla gerçekleşirse, bağlandığınız veritabanının adını belirten bir ileti görüntülenir. Artık o veritabanınındaki verileri alabilirsiniz. Örneğin, sistem kataloğu çizelgesinin içerdiği tüm çizelge adlarının listesini almak için şu komutu girin:

```
"select tablename from syscat.tables"
```

Veritabanı bağlantısını kullanmayı tamamladığımızda, bağlantıyı sona erdirmek için **connect reset** komutunu girin.

Bağlantı başarısız olursa, DB2 Connect iş istasyonunda aşağıdakileri doğrulayın:

- ___ 1. Düğüm doğru simgesel hedef adıyla (*simg_hedef_adi* (sym_dest_name)) ile kataloğa alındı.
- ___ 2. Veritabanı dizininde belirtilen düğüm adı (*düğüm_adi* (node_name)), düğüm dizinindeki doğru girişi gösteriyor.
- ___ 3. Veritabanı anasistem ya da AS/400 sunucusunda doğru *gerçek_anasistem_vtadi* (real_host_dbname) kullanılarak doğru şekilde kataloğa alındı.

Bu öğeleri doğrulamanızdan sonra bağlantı yine başarısız olursa bkz: *Troubleshooting Guide*.

Bölüm 17. Çok Siteli Güncellenmenin (İki Aşamalı Kesinleştirme) Etkinleştirilmesi

Bu kısımda, anasistem ve AS/400 veritabanı sunucularını içeren senaryolarla, çok siteli güncelleme işlevine ilişkin genel bilgi verilmektedir. Aynı hareket içinde birden çok DB2 veritabanını güncelleyen PC, UNIX ve Web uygulamalarını gerçekleştirmek için gereken ürün ve bileşenler de açıklanmıştır.

Dağıtımli iş birimi (distributed unit of work; DUOW) olarak da bilinen çok siteli güncelleme ve iki aşamalı kesinleştirme, uygulamalarınızın veri bütünlüğünü bozmadan birden çok uzak veritabanındaki verileri güncellemesine olanak sağlayan bir işlemdir. Bir hesaptaki paranın başka bir veritabanı sunucusundaki bir hesaba aktarılmasını içeren bir banka hareketi, çok siteli güncellenmenin iyi bir örneğidir.

Böyle bir harekette, bir hesabı borçlandıran güncellemelerin kesinleştirilmesinin, diğer hesabı alacaklandıran güncellemeler kesinleştirilmedikçe gerçekleştirilmemesi büyük önem taşır. Çok siteli güncellemede dikkat edilmesi gereken nokta, bu hesapları gösteren veriler farklı iki veritabanı sunucusu tarafından yönetildiğinde ortaya çıkar.

DB2 ürünleri çok siteli güncelleme için geniş kapsamlı destek sağlar. Bu destek, hem olağan SQL kullanılarak geliştirilen uygulamalar için, hem de X/Open XA arabirimi belirtiminin uygulandığı hareket izleyicisi (TP monitor) ürünlerini kullanan uygulamalar için geçerlidir. Bu tür TP izleyicisi ürünleri arasında IBM TxSeries (CICS ve Encina), IBM Message and Queuing Series, IBM Component Broker Series, IBM San Francisco Project, Microsoft Transaction Server (MTS), BEA Tuxedo vb sayılabilir. Kuruluş gereksinimleri, yerleşik SQL kullanan çok siteli güncellenmenin mi, yoksa TP izleyicisi kullanan çok siteli güncellenmenin mi kullanıldığına göre değişir.

Hem yerleşik SQL kullanan, hem de TP izleyicisi kullanan çok siteli güncelleme programlarının CONNECT 2 SYNCPOINT TWOPHASE seçenekleriyle önderlenmesi gerekir. Her ikisi de, izleyen SQL deyimleri için hangi veritabanının kullanılacağını belirtmek üzere SQL Connect deyimini kullanabilir. DB2'ye hareket eşgüdümü (veritabanı bağlantısı kurmak için TP izleyicisinden gelen xa_open çağrılarını alan DB2 tarafından belirtildiği şekilde) gerçekleştireceğini bildirecek bir TP izleyicisi yoksa, hareket eşgüdümü için DB2 yazılımı kullanılır.

TP izleyicisi kullanan çok siteli güncellemede, uygulama TP izleyicisinin uygulama programı arabirimini (CICS SYNCPOINT, Encina Abort(), MTS SetAbort() gibi) kullanarak kesinleştirme ya da geriye işleme istemelidir.

Yerleşik SQL kullanan çok siteli güncellemede, olağan SQL COMMIT ve ROLLBACK kullanılmalıdır.

TP izleyicisi kullanan çok siteli güncelleme, hem DB2 kaynak yöneticilerine, hem de Oracle, Informix, SQLServer gibi DB2 dışı kaynak yöneticilerine erişen hareketler için eşgüdüm gerçekleştirebilir. Yerleşik SQL kullanan çok siteli güncelleme, yalnızca DB2 sunucularıyla kullanılabilir.

Çok siteli bir güncelleme hareketinin gerçekleşebilmesi için, dağıtımli harekete katılan her veritabanı, dağıtımli iş birimini destekleyebilmelidir. Şu an dağıtımli iş birimi desteği sağlayan ve dolayısıyla dağıtımli hareketlerde rol alabilen DB2 sunucuları şunlardır:

- UNIX, OS/2 ve Windows için DB2 UDB Sürüm 5 ya da üstü
- MVS/ESA için DB2 Sürüm 3.1 ve 4.1
- OS/390 için DB2 Sürüm 5.1

- OS/390 için DB2 Universal Database Sürüm 6.1 ya da üstü
- DB2/400 Sürüm 3.1 ya da üstü (yalnızca SNA)
- VM ve VSE için DB2 Sunucusu Sürüm 5.1 ya da üstü (yalnızca SNA)
- Database Server 4

Dağıtımli hareketler, desteklenen veritabanı sunucularının herhangi bir birleşimini güncelleyebilir. Örneğin, uygulamanız Windows NT ya da Windows 2000 üzerindeki DB2 Universal Database'in içerdiği birçok çizelgeyi, bir OS/390 için DB2 veritabanını ve bir DB2/400 veritabanını tek bir hareket içinde güncelleyebilir.

SPM Gerektiren Anasistem ve AS/400 Çok Siteli Güncelleme Senaryoları

Anasistem ve AS/400 veritabanı sunucularının, kaynağı PC, UNIX ve Web uygulamaları olan dağıtımli hareketlerde rol alabilmesi için DB2 Connect gereklidir. Ayrıca, anasistem ve AS/400 veritabanı sunucularını içeren çok siteli güncelleme senaryolarının birçoğu, Syncpoint Manager (SPM) bileşeninin yapılandırılmasını gerektirir. Bir DB2 yönetim ortamı yaratıldığında, DB2 SPM varsayılan ayarlarla otomatik olarak yapılandırılır.

SPM gereksinmesini, protokol seçimi (SNA ya da TCP/IP) ve TP izleyicisi kullanımı belirler. SPM kullanılmasını gerektiren senaryoların bir özeti için, izleyen çizelgeye bakın. Bu çizelge, Intel ya da UNIX makinelerinden anasisteme ya da AS/400'e her erişim için DB2 Connect'in gerekli olduğunu da göstermektedir. Bunun yanı sıra, çok siteli güncellemede, erişimin SNA yoluyla gerçekleşmesi ya da TP izleyicisi kullanılması durumunda DB2 Connect'in SPM bileşeni gereklidir.

Çizelge 32 (Sayfa 1 / 2). SPM gerektiren anasistem ve AS/400 çok siteli güncelleme senaryoları

TP İzleyicisi Kullanılıyor	Protokol	SPM Gerekli	Gereken Ürün (Birini Seçin)	Desteklenen Anasistem ve AS/400 Veritabanı
Evet	TCP/IP	Evet	<ul style="list-style-type: none"> • DB2 Connect Enterprise Edition • DB2 Universal Database Enterprise Edition • DB2 Universal Database Enterprise - Extended Edition 	<ul style="list-style-type: none"> • OS/390 için DB2 Sürüm 5.1 • OS/390 için DB2 Universal Database Sürüm 6.1 ya da üstü

Çizelge 32 (Sayfa 2 / 2). SPM gerektiren anasistem ve AS/400 çok siteli güncelleme senaryoları

TP İzleyicisi Kullanılıyor	Protokol	SPM Gerekli	Gereken Ürün (Birini Seçin)	Desteklenen Anasistem ve AS/400 Veritabanı
Evet	SNA	Evet	<ul style="list-style-type: none"> DB2 Connect Enterprise Edition* DB2 Universal Database Enterprise Edition* DB2 Universal Database Enterprise - Extended Edition* <p>Not: *AIX, OS/2, Windows NT ve Windows 2000 altyapıları.</p>	<ul style="list-style-type: none"> MVS/ESA için DB2 Sürüm 3.1 ve 4.1 OS/390 için DB2 Sürüm 5.1 OS/390 için DB2 Universal Database Sürüm 6.1 ya da üstü DB2/400 Sürüm 3.1 ya da üstü VM ya da VSE için DB2 Sunucusu Sürüm 5.1 ya da üstü
Hayır	TCP/IP	Hayır	<ul style="list-style-type: none"> DB2 Connect Personal Edition DB2 Connect Enterprise Edition DB2 Universal Database Enterprise Edition DB2 Universal Database Enterprise - Extended Edition 	<ul style="list-style-type: none"> OS/390 için DB2 Sürüm 5.1 OS/390 için DB2 Universal Database Sürüm 6.1 ya da üstü
Hayır	SNA	Evet	<ul style="list-style-type: none"> DB2 Connect Enterprise Edition* DB2 Universal Database Enterprise Edition* DB2 Universal Database Enterprise - Extended Edition* <p>Not: *AIX, OS/2, Windows NT ve Windows 2000 altyapıları.</p>	<ul style="list-style-type: none"> MVS/ESA için DB2 Sürüm 3.1 ve 4.1 OS/390 için DB2 Sürüm 5.1 OS/390 için DB2 Universal Database Sürüm 6.1 ya da üstü DB2/400 Sürüm 3.1 ya da üstü VM ve VSE için DB2 Sunucusu Sürüm 5.1 ya da üstü

Not: Dağıtımlı hareketler, desteklenen veritabanı sunucularının herhangi bir birleşimini güncelleyebilir. Örneğin, uygulamanız Windows NT üzerindeki DB2 UDB'nin

içerdiği birçok çizelgeyi, bir OS/390 için DB2 veritabanını ve bir DB2/400 veritabanını tek bir hareket içinde güncelleyebilir.

İki aşamalı kesinleştirmeye ve bazı yaygın TP izleyicilerinin kurulmasına ilişkin bilgi edinmek için bkz:

- *Administration Guide*
- *DB2 Connect Enterprise Edition for OS/2 and Windows Quick Beginnings*
- *DB2 Connect Personal Edition Quick Beginnings* (bu yayında DB2 Syncpoint Manager yoktur).

WWW'de DB2 Ürün ve Hizmet Teknik Kitaplığı'na da (DB2 Product and Service Technical Library) erişebilirsiniz:

1. Şu Web sayfasına gidin: <http://www.ibm.com/software/data/db2/library/>
2. **DB2 Universal Database** bağlantısını seçin.
3. "DDCS", "SPM", "MTS", "CICS" ve "ENCINA" arama anahtar sözcüklerini kullanarak "Technotes" için arama yapın.

Bölüm 5. DB2 UDB'nin DRDA Application Server Olarak Yapılandırılması

Bölüm 18. Anasistem ve AS/400 Uygulamalarından DB2 Universal Database Sunucularına Erişilmesi

Anasistem ve AS/400 uygulamaları, DB2 Workgroup Edition, DB2 Enterprise Edition ya da DB2 Enterprise - Extended Edition sunucusunda saklanan DB2 Universal Database verilerine erişebilir. Bu erişimin kullanılmasına ilişkin örnekler:

Anasistem ya da AS/400 verilerinin geçirilmesi

Anasistem ya da AS/400 veritabanındaki verileri bir DB2 Universal Database sunucusuna geçiriyorsanız, varolan anasistem ya da AS/400 uygulamalarınızın DB2 Universal Database verilerine erişmelerini sağlayarak bunları kullanmaya devam edebilirsiniz. Bu, anasistemden ya da AS/400 sisteminden aşamalı geçiş yapılmasını sağlar.

Anasistem ya da AS/400 uygulamalarına güç kazandıran DB2 Enterprise - Extended Edition

Anasistem ya da AS/400 uygulamanız, CPU yoğun sorgular için DB2 Universal Database'in kötü işleme gücünden yararlanabilir.

Dağıtılmış verilere erişim

Anasistem ya da AS/400 uygulamanız, bölümlerdeki DB2 Universal Database sunucularında saklanan verilere erişebilir.

Desteklenen İstemciler

DB2 Universal Database sunucularına erişebilen veritabanı ürünleri şunlardır:

- MVS/ESA için DB2 Sürüm 3.1 (ya da üstü)

MVS/ESA için DB2 ile DB2 Universal Database sunucusu arasında bağlantı tanımlanmasına ilişkin yönergeler için bkz: "DB2 Universal Database Sunucusu için Yapılandırma Adımları" sayfa 298.

- OS/390 için DB2 Sürüm 5 (ya da üstü)

OS/390 için DB2 Universal Database ile DB2 Universal Database sunucusu arasında bağlantı tanımlanmasına ilişkin yönergeler için bkz: "DB2 Universal Database Sunucusu için Yapılandırma Adımları" sayfa 298.

- AS/400 için DB2 Sürüm 3.1 (ya da üstü)

AS/400 için DB2 ile DB2 Universal Database sunucusu arasında bağlantı tanımlanmasına ilişkin bilgi edinmek için bkz: *DB2 Connectivity Supplement*.

- VM ve VSE için DB2 Sürüm 5 (ya da üstü)

VM ve VSE için DB2 ile DB2 Universal Database sunucusu arasında bağlantı tanımlanmasına ilişkin bilgi edinmek için bkz: *DB2 Connectivity Supplement*.

DB2 Universal Database sunucularına erişen diğer IBM ürünleri ve IBM dışı ürünlere ilişkin bilgi edinmek için, bu ürünlerle ilgili yazılım desteği grubuna başvurun.

Gerekli PTF'ler

Gerekli PTF'ler (Geçici Program Düzeltmeleri) şunlardır:

MVS/ESA için DB2 Sürüm 3: UN73393

MVS/ESA için DB2 Sürüm 4: UN75959

OS/390 için DB2 Sürüm 5: PQ07537

VM/ESA için DB2 Sürüm 5: VM60922; VM61072

OS/400 Sürüm 3 Yayın 2: SF23270; SF23277; SF23271; SF23721; SF23985;
SF23960.

DB2 Universal Database Sunucusu için Yapılandırma Adımları

Bu kısımda, bir DB2 Universal Database sunucusunu anasistem ve AS/400 veritabanı istemcilerinden gelen istekleri kabul edecek şekilde yapılandırmak için gereken adımlar ve koşullar açıklanmaktadır.

Başlamadan önce, bağlantınızın APPC iletişim protokolünü mü, TCP/IP iletişim protokolünü mü, yoksa her ikisini mi kullanacağına karar vermelisiniz.

Altyapı	Desteklenen Protokoller
AIX	TCP/IP, APPC, APPC Çok Siteli Güncelleme
Linux	TCP/IP
PTX	TCP/IP
Solaris	TCP/IP, APPC
OS/2	TCP/IP, APPC, APPC Çok Siteli Güncelleme
Windows NT ve Windows 2000	TCP/IP, APPC, APPC Çok Siteli Güncelleme

Notlar:

- Seçeğiniz protokol, anasistem ya da AS/400 veritabanı istemcisinin sürümüne bağlı olabilir:
 - APPC tüm anasistem ya da AS/400 veritabanı istemcileri tarafından desteklenir.
 - TCP/IP aşağıdaki anasistem ya da AS/400 veritabanı istemcisi sürümleri tarafından desteklenir:
 - OS/390 için DB2 Sürüm 5 ya da üstü
 - AS/400 için DB2 Sürüm 4 Yayın 2 ya da üstü
 - VM için DB2 Sürüm 6 ya da üstü
- Çok siteli güncelleme (iki aşamalı kesinleştirme) konusunda dikkate alınması gerekenler

Anasistem ya da AS/400 uygulamanız çok siteli güncelleme (iki aşamalı kesinleştirme) desteği gerektiriyorsa, şunları dikkate almalısınız:

APPC Bağlantıları (SNA)

OS/2, AIX ve Windows NT için DB2 Universal Database Enterprise Edition ve AIX ve Windows NT için DB2 Extended Enterprise Edition, anasistem ve AS/400 veritabanı istemcileriyle SNA iki aşamalı kesinleştirme desteği sağlar. Çok siteli güncellemeyle kullanılması desteklenen SNA yığınları şunlardır:

- AIX için IBM eNetwork Communications Server Sürüm 5.0.3
- Windows NT için IBM eNetwork Communications Server Sürüm 5.01
- OS/2 için IBM eNetwork Communications Server Sürüm 5
- Microsoft SNA Server Sürüm 4 Service Pack 3

TCP/IP Bağlantıları

Çok siteli güncelleme hiçbir anasistem ya da AS/400 veritabanı istemcisi için desteklenmez. Uzak iş birimi (RUW) desteklenir (tek aşamalı kesinleştirme).

3. AIX üzerinde APPC kullanmak için, SNA'ya ilişkin isteğe bağlı iletişim desteği bileşeni de (db2_06_01.cs.sna) kurulmalıdır.
4. Solaris üzerinde APPC kullanmak için, SNA'ya ilişkin isteğe bağlı iletişim desteği bileşeni de (db2cssna) kurulmalıdır.

DB2 Universal Database Sunucularının Anasistem ya da AS/400 İstemci Erişimi için Yapılandırılması

Bu kısımda, DB2 Universal Database'i anasistem ya da AS/400 veritabanı istemcilerinden gelen istekleri kabul edecek şekilde yapılandırmak için gereken adımlara ilişkin genel bilgi verilmektedir. Örnekte, bir MVS/ESA için DB2 ya da OS/390 için DB2 Universal Database istemcisiyle DB2 Universal Database sunucusu arasında bağlantı yapılandırılması gösterilmiştir.

1. Anasistemde MVS/ESA için DB2 ya da OS/390 için DB2 Universal Database kurulu ve işlevsel durumda olmalıdır.

MVS/ESA için DB2 ya da OS/390 için DB2 Universal Database AR (Uygulama İstekçisi) için gerekli yapılanış konusunda bilgi edinmek için bkz: *Connectivity Supplement*.

2. APPC kullanıyorsanız, anasistemde VTAM kurulu ve işlevsel durumda olmalıdır.
3. MVS/ESA için DB2 ya da OS/390 için DB2 anasistemindeki çözelgeleri güncelleyin.

Ek bilgi için bkz: *Connectivity Supplement*.

4. Gerekiyorsa, DB2 Universal Database sunucu iletişimini tanımlayın. (Tipik olarak, DB2 UDB sunucu iletişimi DB2 UDB kuruluşunun bir parçası olarak tanımlanır. Tüm ayrıntılar için bkz: Bölüm 11, “Sunucu İletişimi Yapılandırmak için Komut Satırı İşlemcisi Kullanılması” sayfa 115. Çok siteli güncellemeyi kullanmak istiyorsanız bkz: Bölüm 17, “Çok Siteli Güncellenmenin (İki Aşamalı Kesinleştirme) Etkinleştirilmesi” sayfa 291.)
5. TSO'da oturum açıp DB2I/SPUFI'yı kullanarak, bağlantıyı sınavın.

DB2 Universal Database Sunucusunun Anasistem ya da AS/400 İstemcilerinden Kullanılması

Anasistem ya da AS/400 veritabanı istemcilerinden gelen bağlantılar, anasistem, AS/400 ve Universal Database istemcilerinden sunucuya koşut zamanlı bağlantı sayısı üst sınırı ölçümünde tutarlılık sağlanması için, DB2 Universal Database sunucusuyla kurulan başka herhangi bir bağlantı gibi işlenir.

Bir anasistem ya da AS/400 veritabanı istemcisinin DB2 Universal Database sunucusuna bağlanmak için kullanması gereken CCSID'ler *Administration Guide* belgesinde özetlenmiştir.

APPC kullanıldığında, anasistem ya da AS/400 veritabanı istemcisi DB2 Universal Database sunucusunda tanımlı olan ilgili hareket işleme programı adını (TPN) belirterek DB2 Universal Database sunucusuna bağlanır. TPN, yönetim ortamının veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğündeki *tpname* değiştirgesi değerine karşılık gelebilir. Anasistem ya da AS/400 veritabanı istemcisi tarafından kullanılan TPN, hizmet hareket işleme programı **x'07'6DB** da olabilir. Bu TPN kullanılıyorsa ve sunucuda birden çok DB2 Universal Database yönetim ortamı varsa, **x'07'6DB** hareket işleme programını işleyecek yönetim ortamı DB2 kayıt değeri DB2SERVICETPINSTANCE ile belirlenir. Anasistem ya da AS/400 istemcisi tek bir DB2 yönetim ortamına erişecekse DB2SERVICETPINSTANCE değerinin belirlenmesine gerek yoktur.

Kimlik Denetimi

İletişim protokolü olarak APPC'yi seçtiyseniz, iletişim altsistemi DB2 Universal Database sunucusunda kullanabileceğiniz veritabanı yöneticisi yapılandırışındaki kimlik denetimi ayar tiplerini sınırlandırabilir. Güvenlik (program) kullanıldığında, her iletişim altsistemi istemcinin parolasını DB2 Universal Database sunucusuna göstermez. Bu durumda, veritabanı yöneticisi yapılandırışında kimlik denetimi SERVER değerine ayarlanmamalıdır.

İletişim protokolü olarak APPC'yi seçtiyseniz, DB2 Universal Database sunucusunda kullanabileceğiniz veritabanı yöneticisi yapılandırışını kimlik denetimi ayar tipleri sınırlı olabilir. SNA Syncpoint Manager yapılandırıldıysa, kimlik tiplerinden herhangi birini (SERVER, CLIENT, DCS) kullanabilirsiniz.

SERVER kimlik denetimi ayarını kullanmanızı engelleyen sınırlamadan kurtulmak için, veritabanı yöneticisi kimlik denetimi tipini DCS olarak ayarlayabilirsiniz. Bu ayar, iletişim altsistemi tarafından kimliği denetlenen anasistem ya da AS/400 veritabanı istemcisi bağlantılarının başarılı olmasını sağlar. Ancak, bu ayar DB2 Universal Database'in uzak DB2 Universal Database istemci bağlantıları için SERVER kimlik denetimi kullanılıyor gibi davranmasına neden olur.

Sorun Giderme

Anasistem ya da AS/400 veritabanı istemcisiyle DB2 Universal Database sunucusu arasındaki veri akışını izlemek için DB2 DRDA izleme yardımcı programı (**db2drdat**) sağlanmıştır. Bu izlemenin tanımlanmasına ilişkin ek bilgi için bkz: *Troubleshooting Guide*.

Desteklenen DRDA İşlevleri

DRDA işlevleri gerekli ya da isteğe bağlı olarak gruplanmıştır. DB2 Universal Database sunucusu üzerindeki uygulama sunucusunda hangi işlevlerin gerçekleştirildiğini görmek için şu çizelgeye bakın: Çizelge 33. İzleyen çizelge desteklenen bağ tanımlama seçeneklerini listelemektedir.

Çizelge 33. Desteklenen DRDA İşlevleri

Tanım	Gerekli (R) İsteğe bağlı (O)	Desteklenir
DRDA düzey 1 gerekli işlev	R	Evet*
Yeniden bağ tanımlama	O	Evet
Kullanıcı ayrıcalıkları tanımlama	O	Hayır
RDB çizelgesi tanımlama	O	Hayır
RDB isteğini kesme	O	Hayır
Saklanmış yordamların birden çok satırlı sonuç kümesi döndürmesi	O	Evet

Not: * Gerekli işlevlerden bazıları desteklenmez.

DB2 DRDA Uygulama Sunucusunun Desteklediği Bağ Tanımlama Seçenekleri

Çizelge 34 (Sayfa 1 / 5). DB2 DRDA Uygulama Sunucusunun Desteklediği Bağ Tanımlama Seçenekleri

Bağ Tanımlama Seçeneği	Değer	Desteklenir	MVS/ESA için DB2 Önderleme Seçeneği (Not 1)	DB2/VM Önerileme Seçeneği	OS/400 Önderleme Seçeneği	DB2 Önerileme ya da Bağ Tanımlama Seçeneği
Paket Sürümü Adı	<u>Null (Boş değer)</u>	Evet	VERSION			VERSION
	Başka herhangi bir değer	Hayır				
Bağ Varlığı Denetimi	<u>Nesne varlığı isteğe bağlı</u>	Hayır	VALIDATE (<u>RUN</u>) ^b	<u>NOEXIST</u>	GENLVL(<u>10</u> , 11-40)	VALIDATE <u>RUN</u>
	Nesne varlığı gerekli	Evet	VALIDATE (BIND) ^b	EXIST	GENLVL(00-09)	VALIDATE BIND
Paket Yerine Koyma Seçeneği	<u>Yerine koymaya izin verilir</u>	Evet	ACTION (<u>REPLACE</u>)	<u>REPLACE</u>	REPLACE(<u>*YES</u>)	ACTION <u>REPLACE</u>
	Yerine koymaya izin verilmez	Hayır	ACTION(ADD)	NEW	REPLACE(<u>*NO</u>)	ACTION ADD
Paket Yetkisi Seçeneği	<u>Yetkileri alıkoy</u>	Evet		<u>KEEP</u>		RETAIN <u>YES</u>
	Yetkileri geçersiz kıl	Hayır		REVOKE		RETAIN NO
Deyim Dizgisi Sınırlayıcı (Not 2)	Kesme imi	Evet	<u>APOSTSQL</u>	<u>SQLAPOST</u>	OPTION([...] <u>*APOSTSQL</u>) (Not 3)	STRDEL APOSTROPHE
	Çift tırnak imi	Hayır	QUOTESQL	SQLQUOTE	OPTION([...] <u>*QUOTESQL</u>) (Not 4)	STRDEL QUOTE
Deyim Ondalık Ayırıcı (Not 5)	Nokta imi	Evet	<u>PERIOD</u>	<u>PERIOD</u>	OPTION([...] <u>*PERIOD</u>) or OPTION([...] <u>*SYSVAL</u>) (Not 6)	DECDEL PERIOD
	Virgül	Hayır	COMMA	COMMA	OPTION([...] <u>*COMMA</u>) ya da OPTION([...] <u>*SYSVAL</u>) (Not 6)	DECDEL COMMA
Tarih Biçimi (Not 7)	<u>ISO</u>	Evet	DATE(ISO) (Not 8)	DATE(<u>ISO</u>)	DATFMT(<u>*ISO</u>) (Not 8)	DATETIME <u>ISO</u> (Not 9)
	USA	Evet	DATE(USA)	DATE(USA)	DATFMT(<u>*USA</u>)	DATETIME USA

Çizelge 34 (Sayfa 2 / 5). DB2 DRDA Uygulama Sunucusunun Desteklediği Bağ Tanımlama Seçenekleri

Bağ Tanımlama Seçeneği	Değer	Desteklenir	MVS/ESA için DB2 Önderleme Seçeneği (Not 1)	DB2/VM Önişleme Seçeneği	OS/400 Önderleme Seçeneği	DB2 Önişleme ya da Bağ Tanımlama Seçeneği
	EUR	Evet	DATE(EUR)	DATE(EUR)	DATFMT(*EUR)	DATETIME EUR
	JIS	Evet	DATE(JIS)	DATE(JIS)	DATFMT(*JIS)	DATETIME JIS
Tarih Biçimi (Not 7)	ISO	Evet	TIME(ISO) (Not 8)	TIME(ISO)	TIMFMT(*ISO) (Not 8)	DATETIME ISO (Not 9)
	USA	Evet	TIME(USA)	TIME(USA)	TIMFMT(*USA)	DATETIME USA
	EUR	Evet	TIME(EUR)	TIME(EUR)	TIMFMT(*EUR)	DATETIME EUR
	JIS	Evet	TIME(JIS)	TIME(JIS)	TIMFMT(*JIS)	DATETIME JIS
Paket Yalıtma Düzeyi (Not 10)	Yinelenir okuma	Evet	ISOLATION(RR) ^b	ISOLATION(RR)		ISOLATION RR
	Okunanları koruma (tüm)	Evet		ISOLATION(RS)	COMMIT(*ALL)	ISOLATION RS
	Satır koruma	Evet	ISOLATION(CS) ^b	ISOLATION(CS)	COMMIT(*CS)	ISOLATION CS
	Kesinleşmemişleri oku (Değiştir)	Evet		ISOLATION(UR)	COMMIT(* CHG)	ISOLATION UR
	Kesinleştirme yok	Hayır (Not 11)			COMMIT(*NONE)	ISOLATION NC
Bağ Yaratma Denetimi	Hataya izin verilmez	Evet	SQLERROR (NOPACKAGE) ^b	NOCHECK	OPTION([...] *GEN) GENLVL(00-09, 10 , 11-20)	SQLERROR NOPACKAGE
	Yalnızca denetim	Evet		CHECK	OPTION([...] *NOGEN)	SQLERROR CHECK
	Hataya izin verilir	Hayır	SQLERROR (CONTINUE) ^b	ERROR	OPTION([...] *GEN) GENLVL(21-40)	SQLERROR CONTINUE
Bağ Açıklama Seçeneği	SQL deyimi yok	Evet	EXPLAIN(NO) ^b	EXPLAIN(NO)		EXPLAIN NO
	Açıklanır tüm SQL deyimleri	Hayır	EXPLAIN(YES) ^b	EXPLAIN(YES)		EXPLAIN YES
Paket Sahibi Tanıtıcısı	<Yetki kimliği>	Evet	OWNER ^b	OWNER		OWNER
	Başka herhangi bir değer	Hayır				

Çizelge 34 (Sayfa 3 / 5). DB2 DRDA Uygulama Sunucusunun Desteklediği Bağ Tanımlama Seçenekleri

Bağ Tanımlama Seçeneği	Değer	Desteklenir	MVS/ESA için DB2 Önderleme Seçeneği (Not 1)	DB2/VM Önişleme Seçeneği	OS/400 Önderleme Seçeneği	DB2 Önişleme ya da Bağ Tanımlama Seçeneği
RDB Serbest Bırakma Seçeneği	<u>Kesinleştirmede</u>	Evet	RELEASE (COMMIT) ^b	RELEASE (COMMIT)		RELEASE COMMIT
	İletişim serbest bırakmada	Hayır	RELEASE (DEALLOCATE) ^b	RELEASE (DEALLOCATE)		RELEASE DEALLOCATE
Varsayılan RDB Toplamı Tanıtıcısı	< <u>Yetki kimliği</u> >	Evet	QUALIFIER ^b	QUALIFIER	DFTRDBCOL	QUALIFIER
	Başka herhangi bir değer	Hayır				
Başlık (Paket Tanımı)	Herhangi bir değer (DB2 yoksayar)	Evet		LABEL	TEXT	TEXT
Sorgu Öbeği Protokol Denetimi	<u>Değişmez satır</u>	Evet	CURRENTDATA (YES) ^b	SBLOCK	ALWBLK(*READ)	BLOCKING UNAMBIG
	Sınırlı öbek	Evet	CURRENTDATA (NO) ^b	BLOCK	ALWBLK (*ALLREAD)	BLOCKING ALL
	Zorlamalı değişmez satır	Evet		NOBLOCK	ALWBLK(*NONE)	BLOCKING NO
Paket Varsayılan Krkt Alt Tipi						
	<u>Sistem varsayılanını kullan</u>	Evet				CHARSUB DEFAULT
Varsayılan CCSID SBCS ise	BIT	Hayır		CHARSUB(BIT)		CHARSUB BIT
Varsayılan CCSID SBCS ise	SBCS	Evet		CHARSUB(SBCS)		CHARSUB SBCS
Varsayılan CCSID SBCS ise	MBCS	Hayır		CHARSUB(MBCS)		CHARSUB MBCS
Varsayılan CCSID MBCS ise	BIT	Hayır		CHARSUB(BIT)		CHARSUB BIT
Varsayılan CCSID MBCS ise	SBCS	Hayır		CHARSUB(SBCS)		CHARSUB SBCS
Varsayılan CCSID MBCS ise	MBCS	Evet		CHARSUB(MBCS)		CHARSUB MBCS

Çizelge 34 (Sayfa 4 / 5). DB2 DRDA Uygulama Sunucusunun Desteklediği Bağ Tanımlama Seçenekleri

Bağ Tanımlama Seçeneği	Değer	Desteklenir	MVS/ESA için DB2 Önderleme Seçeneği (Not 1)	DB2/VM Önişleme Seçeneği	OS/400 Önderleme Seçeneği	DB2 Önişleme ya da Bağ Tanımlama Seçeneği
	Başka herhangi bir değer	Hayır				
Paketin Varsayılan CCSID Değeri	<u>DB2 veritabanı yaratıldığında belirtilen değer</u>	Evet		CCSIDSBCS() CCSIDGRAPHIC() CCSIDMIXED()		CCSIDS CCSIDG CCSIDM
	Başka herhangi bir değer	Hayır				
Ondalık Basamak Sayısı (Not 12)	31	Evet	DEC(31)			DEC 31
	Başka herhangi bir değer	Hayır	DEC(15)			DEC 15
Değiştirilen Paket Sürümü Adı	<u>Null (Boş değer)</u>	Evet	REPLVER ^b			REPLVER
	Başka herhangi bir değer	Hayır				
Soysal Bağ Tanımlama Seçeneği	<u>Null (Boş değer)</u>	Hayır				GENERIC
	Başka herhangi bir değer	Hayır				
Paket Yetki Kuralı	<u>İstekçi</u>	Evet				DYNAMICRULES RUN
	Sahibi	Hayır				DYNAMICRULES BIND
	Kullanıcı tanımlı işlevi ve saklanmış yordamı yaratan	Hayır				DYNAMICRULES DEFINE
	Kullanıcı tanımlı işlevi ve saklanmış yordamı çağırın	Hayır				DYNAMICRULES INVOKE
Koşutluk Derecesi	<u>1</u>	Hayır				DEGREE 1
	h	Hayır				DEGREE n
	ANY	Hayır				DEGREE ANY

Çizelge 34 (Sayfa 5 / 5). DB2 DRDA Uygulama Sunucusunun Desteklediği Bağ Tanımlama Seçenekleri

Bağ Tanımlama Seçeneği	Değer	Desteklenir	MVS/ESA için DB2 Önderleme Seçeneği (Not 1)	DB2/VM Önişleme Seçeneği	OS/400 Önderleme Seçeneği	DB2 Önişleme ya da Bağ Tanımlama Seçeneği
------------------------	-------	-------------	---	--------------------------	---------------------------	---

Not:

(*) Varsayılan değerler **kalin** yazıyüzüyle gösterilmiştir. (1) Çoğu önderleme seçeneğidir. Bağ tanımlama seçenekleri ^b ile gösterilmiştir. (2) Varsayılan değeri, hedef veritabanının desteklediği değerdir. DB2 için varsayılan değer kesme imidir. (3) COBOL dışı uygulamalar için varsayılan değer. (4) COBOL uygulamaları için varsayılan değer. (5) Varsayılan değeri, hedef veritabanının desteklediği değerdir. DB2 için varsayılan değer nokta imidir. (6) Kuruluşa bağlı olarak, *SYSVAL *PERIOD ya da *COMMA ile eşdeğerdir. (7) Tarih ve saat biçimleri DB2 DRDA AS için aynı olmalıdır. (8) Varsayılan değer kuruluşa bağlıdır. (9) Biçin hem tarih, hem de saat için geçerlidir. Belirtilmezse, varsayılanlar ülke koduna dayandırılır. Bu varsayılan değer DRDA akışında ISO'ya eşlenir. (10) DRDA veri akışında belirttik bir değer her zaman varolduğu için, paket yalıtma düzeyinin varsayılan değeri yoktur. (11) Yalıtma düzeyi Kesinleşmemişleri Oku (Değiştir) olarak yükseltilir. (12) Varsayılan değeri, hedef veritabanının desteklediği değerdir. DB2 için varsayılan değer 31'dir. (13) Tüm değişkenlerin varsayılan değeri 1 olur.

VM için DB2 (SQL/DS) için Dikkate Alınması Gerekenler

Aşağıda belirtilen VM için DB2 yardımcı programlarının DB2 Universal Database sunucusuna erişirken doğru çalışması için ek adımlar gereklidir.

- SQLDBSU
 1. VM için DB2 sisteminizde, VM için DB2 APAR PN69073 PTF'lerinden biri (PTF UN91171 ya da PTF UN91172) kurulu olmalıdır. (Bu kitap yayınlandığında VM için DB2 Sürüm 4 ya da Sürüm 5 için PTF yoktu.)
 2. DB2 ile sağlanan **sqldbsu** yardımcı programını (`sqldbsu veritabanı_adi` şeklinde) yürüterek, DB2 veritabanında kukla çizelgeler tanımlayın.
 3. VM için DB2'den SQLDBSU için bağ tanımlayın. Ayrıntılar için *SQL/DS System Administration for IBM VM Systems* kitabının "Using a DRDA Environment" kısmına bakın. (SQLDBA.DBSOPTIONS çizelgesinin yaratılması ve veri yerleştirilmesine ilişkin adımı atlayabilirsiniz; bu işlemler, önceki adımda **sqldbsu** yardımcı programı tarafından gerçekleştirilmiştir.)
- ISQL
 1. Yukarıda SQLDBSU için belirtilen adımları izleyin.
 2. DB2 ile sağlanan **isql** yardımcı programını (`isql veritabanı_adi` şeklinde) yürüterek, DB2 veritabanında kukla çizelgeler tanımlayın.
 3. VM için DB2'den ISQL için bağ tanımlayın. Ayrıntılar için *SQL/DS System Administration for IBM VM Systems* kitabının "Using a DRDA Environment" kısmına bakın.

Notlar:

1. UNIX iş istasyonlarında **sqldbsu** ve **isql** yardımcı programları `INSTHOME/sqllib/misc` dizinindedir; burada *INSTHOME* yönetim ortamı sahibinin ana dizinini gösterir.
2. OS/2 ve Windows'ta, **sqldbsu** ve **isql** yardımcı programları `DB2PATH\misc` dizinindedir; örneğin:

```
c:\SQLLIB\misc\
```

DB2 varsayılan `sqllib` dizini kullanılarak C sürücüsüne kurulduysa, RXSQL için özel bir tanımlama gerekli değildir; ayrıntılar için *SQL/DS Procedures Language Interface Installation* kitabına bakın.

Güvenlik ve Denetlenirlik

APPC altında, DB2 Universal Database sistemi güvenliği (kimlik denetimi CLIENT, SERVER ya da DCS) APPC güvenliği SAME ya da PROGRAM ile birlikte kullanılmalıdır. Bu birleşimler kullanıldığında, istenen veritabanına bağlanmak için anasistem ya da AS/400 tarafından gönderilen kullanıcı kimliği ve parola kullanılır. APPC güvenlik düzeyi NONE ancak DCE kimlik denetimiyle kullanılabilir. Bu durumda, bağlantı (CONNECT) isteğinin bir parçası olarak şifreli DCE güvenlik onayı gönderilir.

TCP/IP altında, tüm güvenlik bilgileri bağlantı (CONNECT) girişimi sırasında gönderilir.

DB2 Universal Database kullanıcı kimliği dönüşümünü desteklemez.

Yapılanışta Dikkate Alınması Gerekenler

Anasistem ve AS/400 uygulamaları tarafından veri erişimi, DB2 veritabanı yöneticisi yapılanış değiştirgeleleri kullanılarak DB2 Universal Database sunucusunda ayarlanır. DRDA öbeği büyüklüğü değiştirgesi, özel olarak anasistem ve AS/400 veritabanı istemcisi

bağlantıları içindir. DB2 Universal Database sunucusu için ek kaynak gerekebileceğinden, bazı değiştirgelerin ayarlarını değiştirmeniz grekebilir.

DRDA Öbeği Büyüklüğü (drda_heap_sz)

UNIX iş istasyonlarında, DRDA öbeği büyüklüğü, DB2 Universal Database sunucusunun anasistem ve AS/400 bağlantılarında kullanması için ayrılan bellek miktarını sayfa olarak belirtir.

OS/2 ya da Windows iş istasyonlarında, DRDA öbeği büyüklüğü, DB2 Universal Database sunucusunun anasistem ve AS/400 bağlantılarında kullanması için ayrılan bellek miktarını kesim olarak belirtir.

Veritabanı yöneticisi yapılanışı konusunda ek bilgi için *Administration Guide* kitabına bakın.

Bölüm 6. Dağıtım Kuruluş

Bölüm 19. Dağıtım Kuruluş Giriş

Ağınızda DB2 ürünlerini kurmayı planlıyorsanız, ağ tabanlı dağıtım kurulumu kullanabilirsiniz. Ağ tabanlı kurulumla, DB2 ürünlerinin birden çok özdeş kopyasını kurabilirsiniz.

Dağıtım Kurulum Tipleri

DB2 ürünleri, Windows NT ya da Windows 2000 üzerinde Microsoft Systems Management Server (SMS) gibi sistem yönetim yazılımlarıyla ya da yanıt kütükleri kullanarak paylaşılan CD-ROM sürücüsü ya da paylaşılan ağ sabit disk sürücüsüyle kurulabilir.

Kurulum CD-ROM'dan değil (özellikle de CD-ROM sürücüyü başka işler için kullanıyorsanız), ağ sabit disk sürücüsünden yapmanız önerilir. Ağ CD-ROM sürücüsünden kurulum yapılması, kurulumu gerçekleştirmek için gereken süreyi önemli ölçüde artırır.

Yanıt Kütüğü

Yanıt kütüğü nedir?

Dağıtım kurulumun her tipinde birinci adım, yanıt kütüğü yaratılmasıdır. Yanıt kütüğü, kurulumu otomatikleştirecek kurulum ve yapılandırma verileriyle uyarlanabilen bir ASCII kütüğüdür. Etkileşimli kurulumda, kurulum ve yapılandırma verilerinin girilmesi gerekir; yanıt kütüğüyle kurulumdaysa, kurulum işlemleri kullanıcının araya girmesine gerek kalmadan ilerler.

Yanıt kütüğü, hedef dizin gibi kurulum ve yapılandırma değiştiricilerini ve kurulacak ürün ve bileşenleri belirtir. Aşağıdaki ayarları tanımlamak için de kullanılabilir:

- Genel DB2 kayıt değişkenleri
- Yönetim ortamı değişkenleri
- Yönetim ortamı veritabanı yöneticisi yapılandırma ayarları

Ağınızdaki her iş istasyonuna özdeş bir yapılandırma kurmak ya da bir DB2 ürününün birden çok yapılandırma kurmak için yanıt kütüğü kullanılabilir. Örneğin, DB2 Denetim İstemcisi (DB2 Administration Client) kurmak için bir yanıt kütüğünü uyarlayabilirsiniz. Daha sonra bu kütüğü, ürünü kurmak istediğiniz her iş istasyonuna dağıtabilirsiniz.

Kullanabileceğiniz Örnek Yanıt Kütükleri

DB2 CD-ROM'unda, varsayılan girişleri içeren, kullanılmaya hazır örnek yanıt kütükleri vardır. Örnek yanıt kütüklerinin yeri:

Windows için:

`x:\db2\common` ya da `x:\db2\winnt95\common`; burada `x` CD-ROM sürücüyü gösterir.

OS/2 için:

`x:\db2\[dil]`; burada `x` CD-ROM sürücüyü, `[dil]` ise dilinizi belirten iki karakterlik ülke kodunu gösterir (örneğin, İngilizce için EN).

UNIX için:

/cdrom/db2/install/samples; burada *cdrom* CD-ROM'un sisteme bağlanma noktasıdır.

Desteklenen iş istasyonlarına DB2 ürünlerini kurmak için aşağıdaki örnek yanıt kütüklerini kullanabilirsiniz:

db2admcl.rsp	DB2 Denetim İstemcisi (DB2 Administration Client)
db2sdk.rsp	Application Development Client (Uygulama Geliştirme İstemcisi)
db2conee.rsp	DB2 Connect Enterprise Edition
db2conpe.rsp	DB2 Connect Personal Edition
db2dml.rsp	DB2 Data Links Manager
db2wagt.rsp	Veri Ambarı Aracısı (Data Warehouse Agent) (yalnızca UNIX tabanlı sistemler)
db2udbwm.rsp	DB2 Warehouse Manager
db2relc.rsp	DB2 Relational Connect
db2udbpe.rsp	DB2 Universal Database Personal Edition
db2rtcl.rsp	DB2 Çalıştırma İstemcisi (DB2 Run-Time Client)
db2udbse.rsp	DB2 Universal Database Satellite Edition
db2udbwe.rsp	DB2 Universal Database Workgroup Edition
db2eee.rsp	Windows NT ve Windows 2000 için, DB2 Universal Database yönetim ortamını bulunduran veritabanı bölümü sunucusu yanıt kütüğü. Bu yanıt kütüğü, DB2'yi, yönetim ortamını bulunduran veritabanı bölümü sunucusu olacak makineye kurmak için kullanılır.
db2udbeee.rsp	UNIX için, veritabanı bölümü sunucusu yanıt kütüğü. Bu yanıt kütüğü, DB2'yi, veritabanı bölümü sunucusu olacak makineye kurmak için kullanılır.
db2eeenn.rsp	DB2 Universal Database yeni düğüm yanıt kütüğü. Bu yanıt kütüğü, varolan bir veritabanı bölümü sistemine yeni bir düğüm eklemek için kullanılır (yalnızca Windows NT ve Windows 2000).
db2eeesp.rsp	DB2 Universal Database tek bölümlü veritabanı yanıt kütüğü. Bu yanıt kütüğü, varolan tek bölümlü yönetim ortamlarını Sürüm 6 biçimindeki tek bölümlü yönetim ortamlarına geçirmek için kullanılır (yalnızca Windows NT ve Windows 2000).
db2osk.rsp	OLAP Starter Kit
db2qp.rsp	Query Patroller (yalnızca Windows NT ve Windows 2000)
db2qpa.rsp	Query Patroller Aracısı (yalnızca UNIX tabanlı sistemler)
db2qpc.rsp	Query Patroller İstemcisi (yalnızca UNIX tabanlı sistemler)
db2qps.rsp	Query Patroller Sunucusu (yalnızca UNIX tabanlı sistemler)
db2gsec.rsp	Spatial Extender İstemcisi
db2gse.rsp	Spatial Extender Sunucusu

Önemli Yanıt Kütüğü Anahtar Sözcükleri

Bu kısımda, dağıtım kurulumunu gerçekleştirirken belirteceğiniz en önemli anahtar sözcükler açıklanmaktadır. Veritabanı yöneticisi yapılandırma değişirgelerinin değerlerini, kurulum bileşenlerini ve DB2 kayıt değişkenlerinin değerlerini belirtmek için yanıt kütüğü anahtar sözcüklerini kullanabilirsiniz. Bu kısım aşağıdaki konuları kapsar:

- “OS/2 ve Windows 32 Bit İşletim Sistemleri için Yanıt Kütüğü Anahtar Sözcükler” sayfa 313
- “DB2 Satellite Edition için Yanıt Kütüğü Anahtar Sözcükleri” sayfa 316
- “Windows NT ve Windows 2000 için DB2 Kontrol Sunucusu Yanıt Kütüğü Anahtar Sözcükleri” sayfa 317

OS/2 ve Windows 32 Bit İşletim Sistemleri için Yanıt Kütüğü Anahtar Sözcükler

Bu kısımlarda, OS/2 ve Windows 32 bit işletim sistemi üzerinde dağıtımli kuruluş gerçekleştirirken belirteceğiniz en önemli anahtar sözcükler açıklanmaktadır. İzleyen anahtar sözcükler Satellite da içinde olmak üzere tüm DB2 ürünleri için kullanılabilir. DB2 Satellite Edition'a özgü anahtar sözcükler için bkz: “DB2 Satellite Edition için Yanıt Kütüğü Anahtar Sözcükleri” sayfa 316.

FILE DB2 ürünü için hedef dizini belirtir.

REBOOT

Kuruluş tamamlandığında sistemin yeniden başlatılıp başlatılmayacağını belirtir (yalnızca Windows 32 bit işletim sistemi).

OS/2 sistemlerinde kuruluş komut satırında **/REBOOT** komutunu girin.

TYPE Kuruluş tipini belirtir (yalnızca Windows 32 bit işletim sistemi).

Seçenekler şunlardır:

- 0 = Temel kuruluş
- 1 = Tipik kuruluş (varsayılan)
- 2 = Özel kuruluş

Not: Temel ya da özel kuruluşta özel anahtar sözcükler (COMP) yoksayılr.

KILL_PROCESSES

(Yalnızca Windows 32 bit işletim sistemi).

Varolan ve çalışır durumda olan bir DB2 sürümünüz varsa ve bu anahtar sözcük YES değerine ayarlıysa, çalışmakta olan DB2 işlemlerinize size sorulmadan sona erdirilir. DB2 işlemlerinin durdurulmasına ilişkin ek bilgi için bkz: “Etkileşimli Kuruluş ve Yanıt Kütüğüyle Kuruluş Sırasında DB2 İşlemlerinin Sona Erdirilmesi” sayfa 318.

PROD Kurulmasını istediğiniz ürünü belirtir. Seçenekler şunlardır:

- ADMIN_CLIENT (DB2 Denetim İstemcisi için)
- CONNECT_PERSONAL (DB2 Connect Personal Edition için)
- CONNECT_ENTERPRISE (DB2 Connect Enterprise Edition için)
- DATA_LINKS_MANAGER (DB2 Data Links Manager için)
- DB2_QP_AGENT (DB2 Query Patroller Aracısı için) (yalnızca UNIX tabanlı işletim sistemleri)
- DB2_QP_CLIENT (DB2 Query Patroller İstemcisi için) (yalnızca UNIX tabanlı işletim sistemleri)
- DB2_QUERY_PATROLLER_SERVER (DB2 Query Patroller Sunucusu için) (yalnızca Windows 32 bit işletim sistemleri)
- DB2_QP_SERVER (DB2 Query Patroller Sunucusu için) (yalnızca UNIX tabanlı işletim sistemleri)
- OLAP_STARTER_KIT (DB2 OLAP Starter Kit için)

- RELATIONAL_CONNECT (DB2 Relational Connect için)
- RUNTIME_CLIENT (DB2 Çalıştırma İstemcisi için)
- SDK (DB2 Appliation Development Client için)
- SPATIAL_EXTENDER_CLIENT (DB2 Spatial Extender İstemcisi için)
- SPATIAL_EXTENDER_SERVER (DB2 Spatial Extender Sunucusu için)
- UDB_EEE (DB2 Enterprise - Extended Edition için)
- UDB_ENTERPRISE (DB2 Enterprise Edition için)
- UDB_PERSONAL (DB2 Personal Edition için)
- UDB_SATELLITE (DB2 Satellite Edition için)
- UDB_WORKGROUP (DB2 Workgroup Edition için)
- WAREHOUSE_AGENT (DB2 Data Warehouse Aracısı için) (yalnızca UNIX tabanlı işletim sistemleri)
- WAREHOUSE_MANAGER (DB2 Data Warehouse Manager için)

DB2.AUTOSTART

Sistemin her başlatılışında DB2 yönetim ortamının otomatik olarak başlatılıp başlatılmayacağını belirtir.

Bu değıştirge için NO değeri belirtilmezse, varsayılan ayar olarak DB2 yönetim ortamı otomatik başlatılır.

AUTOSTART_CCA

Sistemin her başlatılışında İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nın otomatik olarak başlatılıp başlatılmayacağını belirtir.

Bu değıştirge için NO değeri belirtilmezse, varsayılan ayar olarak İstemci Yapılandırma Yardımcısı otomatik başlatılır.

AUTOSTART_CONTROL_CENTER

Sistemin her başlatılışında Denetim Merkezi'nin (Control Center) otomatik olarak başlatılıp başlatılmayacağını belirtir.

Bu değıştirge için NO değeri belirtilmezse, varsayılan ayar olarak Denetim Merkezi otomatik başlatılır.

AUTOSTART_FIRST_STEPS

Sunucu sisteminin ilk başlatılışında İlk Adımlar (First Steps) uygulamasının otomatik olarak başlatılıp başlatılmayacağını belirtir. İlk kuruluştan sonra, İlk Adımlar'ı arabirimi aracılığıyla denetleyebilir ve sunucu sisteminin sonraki başlatılışlarında ekrana gelmesini sağlayabilirsiniz.

Varsayılan ayar olarak, İlk Adımlar otomatik başlatılır. Uzak sistemlere kuruluş yaparken, İlk Adımlar'ın başlatılmaması için bu değıştirgenin değerini NO olarak tanımlayabilirsiniz.

CFGUPDATE

config.sys kütüğünün otomatik olarak güncellenip güncellenmeyeceğini belirtir. (Yalnızca OS/2 işletim sistemleri.) Bu anahtar sözcük için kullanılacak geçerli değerler şunlardır:

AUTO CONFIG.SYS kütüğünü otomatik olarak günceller.

MANUAL

CONFIG.SYS kütüğünü güncellemez.

Dağıtımli kuruluş yaparken **AUTO** değerini belirtmeniz önerilir.

DB2SYSTEM

Sistem için, ağ üzerinde benzersiz bir ad belirtilmesini sağlar.

ADMIN.USERID ve ADMIN.PASSWORD

Sisteminizin her başlatılışında denetim sunucusunda oturum açmak ve sunucuyu başlatmak için kullanılacak kullanıcı kimliğini ve parolayı belirtir.

Not: Windows 9x'te yoktur. Şu DB2 ürünlerinde bulunur: UDBEEE, UDBEE, UDBWE, CONNEE ve UDBPE.

OS/2'de, sisteminizde UPM (Kullanıcı Tanıtımı Yönetimi) varsa, sağladığınız kullanıcı kimliği ve parola varolmalı ve aşağıdaki yetkilerden birine sahip olmalıdır:

- Sisteminizde UPM için denetimci yetkisi
- Sisteminizde UPM için yerel denetimci yetkisi

Sisteminizde UPM Hizmetleri kurulu değilse, DB2 kuruluşunun bir parçası olarak kurulur ve belirttiğiniz kullanıcı kimliği ve parola, gerekli yetkileri bulunacak biçimde tanımlanır.

Windows'ta, kuruluş sırasında girilen kullanıcı kimliği kullanıcının makinesinde yoksa, kuruluş programı gerekli yetkilerle bu kimliği yaratır. Kuruluş sırasında girilen kullanıcı kimliği varsa, bu kullanıcı kimliğinin yerel denetimler (local administrators) grubunun bir üyesi olması gerekir. Kuruluş programı bunu kuruluş sırasında denetler; kullanıcı kimliğinin gerekli yetkisi yoksa, bir hata iletisi görüntülenir.

DB2.USERID ve DB2.PASSWORD

Varsayılan DB2 yönetim ortamına ilişkin kullanıcı kimliğini ve parolayı belirtir. Sistemin her başlatılışında, DB2 yönetim ortamı sistemde oturum açmak için bu değerleri kullanır.

Not: Windows 9x'te yoktur. Şu DB2 ürünlerinde bulunur: UDBEEE, UDBEE, UDBWE, CONNEE, UDBBE ve UDBSE.

Windows'ta, kuruluş sırasında girilen kullanıcı kimliği kullanıcının makinesinde yoksa, kuruluş programı gerekli yetkilerle bu kimliği yaratır. Kuruluş sırasında girilen kullanıcı kimliği varsa, bu kullanıcı kimliğinin yerel denetimler (local administrators) grubunun bir üyesi olması gerekir. Kuruluş programı bunu kuruluş sırasında denetler; kullanıcı kimliğinin gerekli yetkisi yoksa, bir hata iletisi görüntülenir.

DB2CTLSV.USERID ve DB2CTLSV.PASSWORD

Varsayılan kontrol sunucusu yönetim ortamına ilişkin kullanıcı kimliğini ve parolayı belirtir. Sistemin her başlatılışında, DB2 yönetim ortamı sistemde oturum açmak için bu değerleri kullanır.

Not: Yalnızca UDBEE'de kullanılabilir.

Windows'ta, kuruluş sırasında girilen kullanıcı kimliği kullanıcının makinesinde yoksa, kuruluş programı gerekli yetkilerle bu kimliği yaratır. Kuruluş sırasında girilen kullanıcı kimliği varsa, bu kullanıcı kimliğinin yerel denetimler (local administrators) grubunun bir üyesi olması gerekir. Kuruluş programı bunu kuruluş sırasında denetler; kullanıcı kimliğinin gerekli yetkisi yoksa, bir hata iletisi görüntülenir.

DLFM_INST_USERID ve DLFM_INST_PASSWORD

Varsayılan Data Links Manager yönetim ortamına ilişkin kullanıcı kimliğini ve parolayı belirtir. Sistemin her başlatılışında, DB2 yönetim ortamı sistemde oturum açmak için bu değerleri kullanır.

Not: Yalnızca Data Links Manager için kullanılabilir.

Windows'ta, kuruluş sırasında girilen kullanıcı kimliği kullanıcının makinesinde yoksa, kuruluş programı gerekli yetkilerle bu kimliği yaratır. Kuruluş sırasında girilen kullanıcı kimliği varsa, bu kullanıcı kimliğinin yerel denetimler (local administrators) grubunun bir üyesi olması gerekir. Kuruluş programı bunu kuruluş sırasında denetler; kullanıcı kimliğinin gerekli yetkisi yoksa, bir hata iletisi görüntülenir.

COMP Kurulmasını istediğiniz bileşenleri belirtir. Kuruluş programı bir ürün için gerekli olan bileşenleri otomatik olarak kurar ve istenen, ancak bulunmayan bileşenleri yoksayar.

Windows 32 bit işletim sistemi için, özel kuruluş (TYPE = 2) belirtilmedikçe, bileşen seçimlerinin etkisi yoktur.

DB2 Satellite Edition için Yanıt Kütüğü Anahtar Sözcükleri

Bu kısımda, Windows 32 bit işletim sistemi üzerinde DB2 Satellite Edition için dağıtım kuruluş gerçekleştirirken belirteceğiniz en önemli anahtar sözcükler açıklanmaktadır.

Not: Aşağıda belirtilen yanıt kütüğü anahtar sözcükleri DB2 Satellite Edition'a özgüdür.

DB2.AUTOSTART

Sistemin her başlatılışında DB2 yönetim ortamının otomatik olarak başlatılıp başlatılmayacağını belirtir.

Bu değıştirge için N0 değeri belirtilmezse, varsayılan ayar olarak DB2 yönetim ortamı otomatik başlatılır.

DB2.SATCTLDB_USERNAME ve DB2.SATCTLDB_PASSWORD

Uydu sistemin DB2 Kontrol Sunucusu (DB2 Control Server) üzerindeki uydu kontrol veritabanına (SATCTLDB) bağlanırken kullanacağı kullanıcı kimliğini ve parolayı belirtir. Kullanıcı kimliği ve parola, veritabanı bağlantısında kimlik denetimi için kullanılır. Kuruluş sırasında bu bilgileri girmeniz zorunlu değildir; ancak, bu bilgilere sahipseniz, girmeniz önerilir. Kullanıcı kimliği ve parola kuruluş sırasında denetlenemez.

Bu bilgileri kuruluş sırasında girmemeyi seçerseniz, daha sonra **db2sync -t** komutuyla DB2 uyumlulaştırma uygulamasını sınama kipinde çalıştırarak girebilirsiniz. Bu komutu çalıştırdığımızda, bağlantı için gereken kullanıcı kimliğini ve parolayı belirtmeniz istenir.

DB2.DB2SATELLITEID

Uydu sistemin benzersiz tanıtcısını belirtir ve uydu sistemde DB2SATELLITEID kayıt değışkenini tanımlar. Bu tanıtcısının DB2 Kontrol Sunucusu'nda kayıtlı olan tüm gruplarda benzersiz olması gerekir. Bu tanıtcı, kontrol sunucusunda bir uydu sistem için tanımlanan bir tanıtcıyla eşleşmelidir. Uydu tanıtcısı, uyumlulaştırma sırasında uydu sistemi tanıtmak için kullanılır. Tanıtcı en çok 20 karakterden oluşabilir.

DB2SATELLITEID değerin benzersiz olması gerektiği için, DB2SATELLITEID değeri yanıt kütüğünün kullanılacağı her sistem için uyarlamadıkça, bu değeri yanıt kütüğünde belirtmeniz önerilmez. DB2SATELLITEID, **db2set** komutu kullanılarak kuruluştan sonra tanımlanabilir.

Bu değeri belirtilmezse, uyumlulaştırma sırasında onun yerine Windows oturum açma kimliği kullanılır.

DB2.DB2SATELLITEAPPVER

Uydu sistemin uygulama yazılımı sürümünü belirtir. Sürüm değeri en çok 18 karakter ve sayıdan oluşabilir. Belirtilen değer, uydu kontrol sunucusunda tanımlı olduğu şekilde, uydu sistemin ilişkin olduğu grup için tanımlanmış bir uygulama sürümüyle eşleşmelidir. Eşleşiyorsa, uyumlulaştırma sırasında uydu sistem işlenirken bu uygulama sürümüyle ilişkili komut kütükleri kullanılır. Varsayılan sürüm olarak V1R0M00 değeri sağlanmıştır, ancak bu değer değiştirilebilir. Bu değerler kuruluştan sonra tanımlanabilir ya da değiştirilebilir.

DB2.USERDB_NAME

DB2 Satellite Edition kuruluşu sırasında DB2'nin yaratacağı veritabanının adını belirtir. Değer belirtilmezse, veritabanı yaratılmaz.

DB2.USERDB_REP_SRC

DB2 eşleme kaynağı olarak kullanılacak veritabanını belirtir. DB2 veritabanını, uygulama verilerinde yapılan değişikliklerin yakalama (Capture) programı tarafından değişiklik çizelgelerine yazılmasını sağlayacak şekilde yapılandırır. Bundan sonra, uygulama (Apply) programı, yakalanan bu değişiklikleri kullanarak, uygulama verilerini diğer sistemlerle uyumlulaştırır. Veritabanının veri değişikliklerinin yakalanacağı şekilde yapılandırılmasına ek olarak, değişikliklerin toplanacağı uygulama çizelgeleri de tanımlanmalıdır. CREATE TABLE deyiminin *data capture changes* (veri değişiklikleri yakalama) değiştirilmesine ilişkin ek bilgi edinmek için bkz: *SQL Reference*. Bu yapılandırma adımı, kuruluş tamamlandığında ve veritabanında uygulama çizelgeleri tanımlandığında gerçekleştirilebilir.

DB2.USERDB_RECOVERABLE

Uydu sistemdeki veritabanının kurtarılabilir olduğunu belirtir. DB2 *logretain* değiştirilmesini *recovery* değerine ayarlayarak, veritabanını ileriye işleyerek kurtarma için yapılandırır. Veritabanı günlük kütüklerini yönetmeniz ve veritabanının yedeklerini almanız gerekir. Veritabanının kullanılabilmesi için yedeklenmesi gereklidir. Bu anahtar sözcük belirtilmezse, veritabanı ileriye işleyerek kurtarma için yapılandırılmaz. Veritabanı günlük kütükleri otomatik olarak DB2 tarafından yönetilir. Veritabanının kullanılabilmesi için yedeğini almanız gerekmez. Ancak, disk bozukluğu oluşursa veri kaybı olabilir.

Windows NT ve Windows 2000 için DB2 Kontrol Sunucusu Yanıt Kütüğü Anahtar Sözcükleri

Bu kısımda, DB2 Kontrol Sunucusu (DB2 Control Server) için dağıtım kurulumu gerçekleştirirken belirteceğiniz en önemli anahtar sözcükler açıklanmaktadır. DB2 Kontrol Sunucusu, uydu kontrol veritabanı SATCTLDB'yi kullanarak uydu sistem desteği için denetim ve durum raporlama işlevleri sağlar. Bu veritabanı, kontrol sunucusu bileşeni kurulduğunda otomatik olarak yaratılır. Bu anahtar sözcükler, veritabanı yöneticisi yapılanı değiştirilmesinin değerlerini, kuruluş bileşenlerini ve DB2 kayıt değişkenlerinin değerlerini belirtmek için kullanılabilir.

Kontrol sunucusunu kurmak için, yalnızca UDBEE üzerinde kullanılabilen CONTROL_SERVER bileşenini (COMP=CONTROL_SERVER) seçin.

CTLSRV.DEDICATED_CTLSRV

DB2 Kontrol Sunucusu'nun kurulacağı sistemin DB2 Kontrol Sunucusu'na adanıp adanmayacağını belirtir. Bu sistemde farklı bir DB2 yönetim ortamının yaratılmayacağını unutmayın.

Varsayılan değer, sistemin adanacağını belirten YES değeridir.

CTLSRV.AUTOSTART

Sistemin her başlatılışında DB2 Kontrol Sunucusu yönetim ortamının (DB2CTLSV) otomatik olarak başlatılıp başlatılmayacağını belirtir.

Varsayılan değer, DB2CTLSV yönetim ortamının otomatik olarak başlatılacağını belirten YES değeridir.

CTLSRV.SVCENAME

DB2 Kontrol Sunucusu yönetim ortamını, TCP/IP hizmet adını belirtir ve kuruluş programının yarattığı varsayılan hizmet adını geçersiz kılmak için kullanılabilir. Varsayılan kapı numarasını geçersiz kılmak için CTLSRV.PORT_NUMBER anahtar sözcüğüyle birlikte kullanıldığında, DB2 Kontrol Sunucusu yönetim ortamına ilişkin TCP/IP yapısını üzerinde tam bir denetim sağlamış olursunuz.

CTLSRV.PORT_NUMBER

DB2 Kontrol Sunucusu yönetim ortamını, TCP/IP hizmet adını belirtir ve kuruluş programının yarattığı varsayılan hizmet adını geçersiz kılmak için kullanılabilir. Varsayılan kapı numarasını geçersiz kılmak için CTLSRV.SVCENAME anahtar sözcüğüyle birlikte kullanıldığında, DB2 Kontrol Sunucusu yönetim ortamına ilişkin TCP/IP yapısını üzerinde tam bir denetim sağlamış olursunuz.

Etkileşimli Kuruluş ve Yanıt Kütüğüyle Kuruluş Sırasında DB2 İşlemlerinin Sona Erdirilmesi

DB2 setup komutu girildiğinde çalışmakta olan DB2 işlemleri varsa, DB2 kuruluşu gerçekleşemez. Örneğin, etkileşimli kuruluş sırasında şu ileti görüntülenir: DB2 şu an çalışıyor ve şu işlem(ler) tarafından kilitlendi

Bundan sonra, kuruluşun devam edebilmesi için kullanıcının DB2 işlemlerini sona erdirmesi istenir. DB2 setup komutu girildiğinde çalışmakta olan tüm DB2 işlemlerinin sona erdirilmesini belirtebilirsiniz (yalnızca Windows 32 bit işletim sistemi).

Etkileşimli kuruluştaki çalışmakta olan DB2 işlemlerini sona erdirmek için, setup komutunda /F seçeneğini belirtin. /F seçeneği çalışmakta olan işlemlerin sona ermesini sağlar, ileti ve bilgi istemi görüntülenmez.

Yanıt kütüğüyle kuruluştaki etkin DB2 işlemlerini sona erdirmek için aşağıdaki yöntemlerden birini kullanabilirsiniz. Bu seçeneklerden birini belirtirseniz, kuruluşa devam edilmeden önce etkin DB2 işlemleri sona erdirilir.

- Setup komutu için /F seçeneğini belirtin. Kullanılabilen /U, /L ve /I seçenekleriyle birlikte bu seçeneği de belirtirirsiniz.
- KILL_PROCESSES anahtar sözcüğünü YES olarak ayarlayın (varsayılan değer NO değeridir).

Not: Kuruluşun gerçekleşebilmesi için etkin DB2 işlemlerini sona erdirirken çok dikkatli olmalısınız. Bir DB2 işleminin sona erdirilmesi veri kaybına neden olabilir.

Yanıt Kütüğü Oluşturma Yardımcı Programı

Yanıt kütüğü oluşturma yardımcı programı, kurulmuş ve yapılandırılmış, varolan bir DB2 ürününden yanıt kütüğü yaratır. Oluşturulan bu yanıt kütüğünü, aynı kuruluşu diğer makinelerde yeniden yaratmak için kullanabilirsiniz.

Örneğin, ağınızdaki çeşitli veritabanlarına bağlanmak için bir DB2 Çalıştırma İstemcisi kurabilir ve yapılandırabilirsiniz. Bu DB2 istemcisi kurulduktan ve kullanıcılarınızın erişebilecekleri tüm veritabanlarına erişecek şekilde yapılandırıldıktan sonra, bir yanıt kütüğü

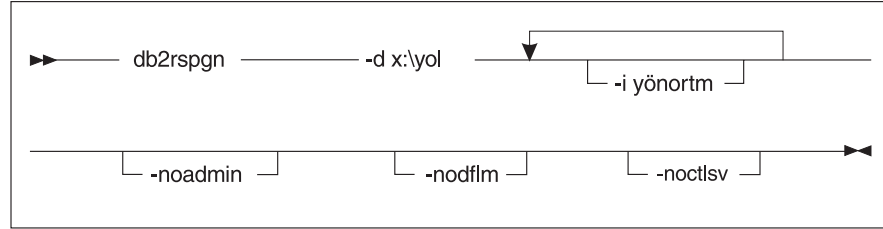
ve her yönetim ortamı için bir tanıtım yaratmak üzere yanıt kütüğü oluşturma yardımcı programını çalıştırabilirsiniz.

Yanıt kütüğü oluşturma yardımcı programı, kuruluş için bir yanıt kütüğü ve belirttiğiniz her yönetim ortamı için bir tanıtım yaratır. Bu yanıt kütüğünü kullanarak, ağızda özdeş istemciler yaratabilirsiniz.

Yanıt kütüğü oluşturma yardımcı programı, yönetim ortamı tanıtımı olmadan yalnızca kuruluş yanıt kütüğü yaratmanıza da olanak sağlar; böylece, o yapılanış bilgileri olmadan, kurulu istemcinizin özdeş kopyalarını yaratabilirsiniz.

Not: Yanıt kütüğü oluşturma yardımcı programı yalnızca OS/2 ve Windows 32 bit işletim sistemlerinde kullanılabilir.

db2rspgn komutunun sözdizimi şöyledir:

-d Yanıt kütüğüne ve yönetim ortamı kütüklerine (varsa) ilişkin hedef dizin. Bu değıştirge gereklidir.

-i Tanıtım yaratmak istediğiniz yönetim ortamlarının listesi. Denetim sunucusu yönetim ortamının (DB2DAS00) belirtilmesi gerekmez. Varsayılan değer, tüm yönetim ortamları için tanıtım yaratılmasıdır. Bu değıştirge isteğe bağıdır.

-noadmin

Denetim sunucusu yönetim ortamının (DB2DAS00) saklanmasını geçersiz kılar. Denetim sunucusu yönetim ortamı standart varsayılan değerlerle yaratılır. Varsayılan değer, denetim sunucusu yönetim ortamının saklanmasıdır. Bu değıştirge isteğe bağıdır.

-nodflm

DLFM yönetim ortamının saklanmasını geçersiz kılar. Bu değıştirge yalnızca Data Links sistemleri için geçerlidir. Bu değıştirge isteğe bağıdır.

Örneğin, yürürlükteki sürücünün tabanında db2rsp adlı bir dizin yaratmak ve yanıt kütüğü oluşturma yardımcı programının yanıt kütüğünü ve tüm yönetim ortamlarına ilişkin yönetim ortamı tanıtımlarını bu dizine koymasını sağlamak için şu komutu girin:

```
db2rspgn -d \db2rsp
```

Her yönetim ortamı için bir tanıtım yaratılır.

İlk örnektekiyle aynı dizini yaratmak, ancak yalnızca inst1, inst2 ve inst3 yönetim ortamlarına ilişkin yanıt kütüklerini eklemek için şu komutu girin:

```
db2rspgn -d \db2rsp -i inst1 -i inst2 -i inst3
```

Özdeş DB2 ürünleri kurmayı ve yapılandırmayı planlıyorsanız, kuruluşu gerçekleştirirken yalnızca kuruluş yanıt kütüğünü belirtmeniz yeterlidir. Yanıt kütüğü oluşturma yardımcı programı tarafından yaratılan kuruluş yanıt kütüğü her yönetim ortamı tanıtımını otomatik olarak çağırır. Bunun için, yönetim ortamı tanıtımlarının kuruluş yanıt kütüğüyle aynı sürücüde ve dizinde bulunmasına dikkat etmeniz gerekir.

Buradan Sonra Gitmeniz Gereken Bölüm

Altyapınızda dağıtım kurulumunu gerçekleştirilmesini ayrıntılarıyla açıklayan bölüme gidin:

- Bölüm 20, “Windows 32 Bit İşletim Sistemlerinde Dağıtım Kurulumu” sayfa 321
 - Bölüm 21, “UNIX İşletim Sistemlerinde Dağıtım Kurulumu” sayfa 331
 - Bölüm 22, “OS/2 İşletim Sistemlerinde Dağıtım Kurulumu” sayfa 333
-

Bölüm 20. Windows 32 Bit İşletim Sistemlerinde Dağıtımli DB2 Kuruluşu

Bu kısımda, Windows 32 bit işletim sistemlerinde dağıtımli kuruluşun nasıl gerçekleştirileceği açıklanmaktadır.

Başlamadan Önce

Kuruluşu başlatmadan önce, aşağıdaki öğeler ve bilgiler gereklidir:

- ___ 1. Sisteminiz, DB2 ürününüzü kurmak için önkoşul olan tüm bellek, donanım ve yazılım gereksinimlerini karşılamalıdır. Ek bilgi için bkz: Bölüm 1, “Kuruluş Planlaması” sayfa 3.
- ___ 2. Kuruluşu gerçekleştirmek için gereken tüm kullanıcı hesapları varolmalıdır. Ek bilgi için ilgili *Quick Beginnings* kitabına bakın. DB2 Denetim İstemcisi (DB2 Administration Client), DB2 Çalıştırma İstemcisi (DB2 Run-Time Client) ya da Application Development Client’ın (Uygulama Geliştirme İstemcisi) kuruluşuna ilişkin gereksinimler için bkz: Bölüm 2, “DB2 İstemcilerinin Kurulması” sayfa 11.

DB2 Kütüklerinin Kuruluş için Kullanılır Kılınması

DB2 kuruluş kütükleri ağ üzerinde erişilebilir olmalıdır. Gereken kütükleri CD-ROM’dan, kuruluş sunucusu işlevi göreceğ paylaşılan ağ sürücüsüne kopyalamak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. İlgili CD-ROM’u sürücüye takın.

Aşama 2. Şu komutu girerek bir dizin yaratın:

```
md c:\db2prods
```

Aşama 3. DB2 kuruluş kütüklerini kuruluş sunucunuza kopyalamak için **cpyssetup.bat** komutunu girin. Bu komut *x:\db2\common* dizininde bulunur; burada *x*: CD-ROM sürücünüzdür.

Komutun sözdizimi şöyledir:

```
cpyssetup.bat dizin dil
```

Burada:

- *dizin* önceki adımda yarattığınız dizindir (örneğin, *c:\db2prods*).
- *dil* dilinize ilişkin iki karakterlik ülke kodunu belirtir (örneğin, Türkçe için *tr*). Ürünün kullanılabildiği dillere ilişkin anahtar sözcükler için bkz: Çizelge 39 sayfa 417.

Örneğin, tüm İngilizce DB2 kuruluş kütüklerini *c:\db2prods* dizinine kopyalamak için şu komutu girin:

```
cpyssetup.bat c:\db2prods en
```

Paylaşılan Erişim Tanımlanması

Bu kısım, iş istasyonlarınıza kod sunucusu için erişim verilmesi açıklanmaktadır. Kod sunucusundan şu adımları gerçekleştirin:

- Aşama 1. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Programs** → **Windows Explorer** (Programlar - Windows Gezgini) öğelerini seçin.
- Aşama 2. Paylaşılmasını istediğiniz dizini seçin. Örneğin, c:\db2prods.
- Aşama 3. Menü çubuğunda **File** → **Properties** (Dosya - Özellikler) öğelerini seçin. Dizine ilişkin özellikler penceresi açılır.
- Aşama 4. **Sharing** (Paylaşma) etiketini tıklatın.
- Aşama 5. **Shared As** (Paylaşım adı) radyo düğmesini tıklatın.
- Aşama 6. **Share Name** (Paylaşım adı) alanına paylaşılan kaynak için bir ad yazın. Örneğin, db2nt yazabilirsiniz.
- Aşama 7. Herkes için *okuma erişimi* belirtmek için:
 - a. **Permissions** (İzinler) düğmesini tıklatın. Access Through Share Permissions (Paylaşım İzinleriyle Erişim) penceresi açılır.
 - b. **Name** (Ad) kutusunda **Everyone** (Herkes) seçilmiş olmalıdır.
 - c. **Type of Access** (Erişim türü) açılan kutusunu tıklatın ve **Read** (Okuma) öğesini seçin.
 - d. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Paylaşılan erişim tanımlamak istediğiniz dizine ilişkin özellikler penceresine dönersiniz.
 - e. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Bu örnekte, c:\db2prods db2nt paylaşım adını kullanmaktadır. DB2 kuruluş kütüklerinin kurulduğu bilgisayarın adı olarak *codesrv* kullanılmıştır. İzleyen örneklerde bu değerler kullanılacaktır.

Yanıt Kütüğü Yaratılması

Bir DB2 ürününü önceden kurup yapılandırdıysanız ve bu yapılanışın aynısını ağınıza dağıtmak istiyorsanız, kuruluşunuza ilişkin yanıt kütüğünü yaratmak üzere yanıt kütüğü oluşturma yardımcı programını kullanmanız önerilir. Yanıt kütüğü yaratılmasına ilişkin ek bilgi için bkz: “Yanıt Kütüğü Oluşturma Yardımcı Programı” sayfa 318.

Yanıt kütüğü oluşturma yardımcı programını kullanarak yanıt kütüğü yarattıysanız şu kısma geçin: “İstemci İş İstasyonundan Yanıt Kütüğüyle Kuruluşun Çalıştırılması” sayfa 323.

DB2 CD-ROM'unda, varsayılan girişleri içeren, kullanılmaya hazır bir örnek yanıt kütüğü vardır. Örnek yanıt kütükleri *x:\db2\common* dizininde bulunur; *x:*, CD-ROM sürücüyü gösterir.

Her DB2 ürünü için yanıt kütükleri vardır (ek bilgi için bkz: “Kullanabileceğiniz Örnek Yanıt Kütükleri” sayfa 311).

İlgili örnek yanıt kütüğünü düzenlemek için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Yanıt kütüğünü uyarlayın.

Yanıt kütüğündeki bir öğeyi etkinleştirmek için, anahtar sözcüğün ya da ortam değişkeninin solundaki yıldız (*) imini kaldırın. Sonra, değer sağındaki yürürlükteki ayarın yerine yeni ayarı yazın. Kullanılabilecek ayarlar, eşittir iminin sağ tarafında listelenir.

Kuruluş için benzersiz olan anahtar sözcükler yalnızca, dağıtım kurulum sırasında yanıt kütüğünde belirtilir. Kuruluş anahtar sözcüklerinin listesi için bkz: “Önemli Yanıt Kütüğü Anahtar Sözcükleri” sayfa 312.

- Aşama 2. Kütüğü saklayın. Değişiklik yaptıysanız, özgün örnek yanıt kütüğünü korumak için kütüğü yeni bir adla saklayın. Kuruluşu doğrudan CD-ROM'dan

yapıyorsanız, yeni ad verdiğiniz yanıt kütüğünü başka bir sürücüye saklamanız gerekir.

Örneğin, aşağıdaki yanıt kütüğü, REBOOT seçeneği ve NO AUTHORIZATION seçeneği etkinleştirilmiş olarak, DB2 Denetim İstemcisi'ni c:\sql11ib sürücüsüne kurar:

```
⋮  
FILE = c:\sql11ib  
TYPE = 2  
PROD = ADMIN_CLIENT  
REBOOT = YES  
⋮  
DB2.CATALOG_NOAUTH = YES  
⋮
```

DB2.CATALOG_NOAUTH=YES anahtar sözcüğü belirtilirse, kullanıcıların veritabanlarını kataloğa almak için sistem denetimcisi (SYSADM) ya da sistem yöneticisi (SYSCTRL) yetkisine sahip olmaları gerekmez. DB2 İstemcisi ve DB2 Connect Personal Edition yanıt kütüklerinde varsayılan ayar budur.

Bu değiştirgeye ve diğer yapılanış değiştirgelerine ilişkin ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

DB2 ürünlerini, hedef iş istasyonu için yerel olan bir sürücüye kurun. Yerel olmayan sürücüye kurulursa, başarım ve kullanılabilirlik sorunları ortaya çıkabilir.

İstemci İş İstasyonundan Yanıt Kütüğüyle Kuruluşun Çalıştırılması

DB2 ürününü Microsoft System Management Server (SMS) ile ağ üzerinde dağıtmayı planlıyorsanız şu kısma geçin: “SMS Kullanarak DB2 Ürün Kuruluşu” sayfa 325.

DB2 ürünlerinin kurulacağı iş istasyonundan kuruluş yapmak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. Kuruluşu gerçekteşirmek için kullanmak istediğiniz kullanıcı hesabıyla sistemde oturum açın. Ek bilgi için bkz: “Başlamadan Önce” sayfa 321.

Aşama 2. Komut isteminde şu komutu girerek, ağ sürücüsünün ya da CD-ROM sürücüsünün paylaşılan dizinine bağlanın:

```
net use x: \\bilgisayar_adi\dizin_paylaşimadi /USER:etkialani\klncağı
```

Burada:

- *x:*, yerel sürücüdeki paylaşılan dizini gösterir.
- *bilgisayar_adi*, DB2 kuruluş kütüklerinin bulunduğu uzak makinenin bilgisayar adını gösterir.
- *dizin_paylaşimadi*, DB2 kuruluş kütüklerinin bulunduğu ağ sürücüsündeki ya da CD-ROM sürücüsündeki dizinin paylaşım adını gösterir.
- *etkialani*, hesabın tanımlı olduğu etki alanını gösterir.
- *klncağı*, bu makineye erişimi olan bir kullanıcıyı gösterir.

Örneğin, uzak db2prods dizinini (bu dizin db2nt adıyla paylaşılır ve codesrv adlı uzak sunucuda bulunur) yerel x: sürücüsü olarak kullanmak için şu komutu girin:

```
net use x: \\codesrv\db2nt
```

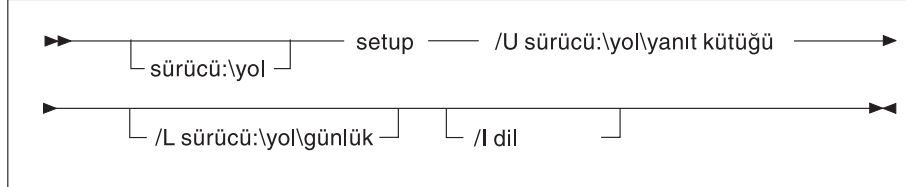

Ağınızda güvenliğin nasıl tanımlandığına bağlı olarak */USER* değiştirgesini belirtmeniz gerekebilir.

Aşama 3. Kuruluş programını çalıştırmak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama a. **Start** (Başlat) düğmesini tıkladıktan sonra **Run** (Çalıştır) seçeneğini belirleyin. Run penceresi açılır.

Aşama b. **Open** (Aç) alanında, kuruluş programının yolunu yazın. setup komutunun sözdizimi şöyledir:

Burada:

/U Yanıt kütüğünün tam yolunu ve adını belirtir. Sağlanan örnek yanıt kütüğünü değiştirip yeni bir adla sakladıysanız, bu değiştirgenin yeni adla eşleşmesine dikkat edin. Bu değiştirge gereklidir.

/L Kuruluş bilgilerinin ve kuruluş sırasında oluşan hataların kaydedildiği günlük kütüğünün tam yolunu ve adını belirtir. Bu değiştirge isteğe bağlıdır.

Günlük kütüğü adını belirtmezseniz, DB2 kütüğe db2.log adını verir. Daha sonra DB2 bu kütüğü işletim sisteminizin kurulu olduğu sürücüdeki db2log dizinine saklar.

/I Dilinizi gösteren iki karakterlik ülke kodunu belirtir. Dili belirtmezseniz, kuruluş programı sistemin dilini saptar ve ilgili DB2 kuruluşunu o dilde başlatır. Bu değiştirge isteğe bağlıdır.

Ülke kodlarıyla ilgili ek bilgi için bkz: Çizelge 39 sayfa 417.

Örneğin, *admin.rsp* adıyla yarattığımız özel yanıt kütüğünü (DB2 kuruluş kütükleriyle aynı dizinde bulunur) kullanarak DB2 Denetim İstemcisi kurmak için şu komutu girin:

```
x:\setup /U admin.rsp
```

Yanıt kütüğü oluşturma yardımcı programıyla yaratılan bir yanıt kütüğünü kullanıyorsanız, tüm yönetim ortamı tanıtımlarının belirttiğiniz yanıt kütüğüyle aynı sürücü ve dizinde bulunmasına dikkat edin.

Aşama c. Kuruluş programını başlatmak için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Kuruluş sizin araya girmenize gerek kalmadan sürer.

Aşama 4. Kuruluş tamamlanınca günlük kütüğündeki iletileri okuyun.

Şu kısma geçin: "İstemci Ayarlarının Yapılandırılması" sayfa 328.

SMS Kullanarak DB2 Ürün Kuruluşu

Microsoft Systems Management Server (SMS) ile, DB2'yi ağ üzerinde kurabilir ve kuruluşu merkezi bir yerden ayarlayabilirsiniz. SMS ile kuruluş, kullanıcının gerçekleştirmesi gereken işleri azaltır. Bir kuruluşu, kuruluş tabanları aynı olan çok sayıda istemciye dağıtmak istiyorsanız, bu yöntem en iyi yöntemdir.

SMS ile DB2 ürün kuruluşu şu üç adımı içerir:

Aşama 1. “SMS Sunucusunda DB2 Kuruluş Kütüğünün SMS'ye Aktarılması”

Aşama 2. “SMS Sunucusunda SMS Paketinin Yaratılması” sayfa 326

Aşama 3. “DB2 Kuruluş Paketinin SMS Sunucusundan Dağıtılması” sayfa 326

SMS kullanırken, hangi yanıt kütüğünü kullanacağınızı kendiniz saptayabilirsiniz. Farklı yanıt kütükleriyle sonuçlanan farklı kuruluş seçenekleri vardır. SMS kuruluş paketini yapılandırırken hangi yanıt kütüğünün kullanılacağını belirtebilirsiniz.

SMS Gereksinimleri

Hem SMS sunucusu, hem de SMS iş istasyonu için, ağınıza en azından SMS Sürüm 1.2 kurulmuş ve yapılandırılmış olmalıdır. Aşağıdakilerin nasıl gerçekleştirileceği konusunda bilgi edinmek için, altyapınıza ilişkin *Microsoft's Systems Management Server Administrator's Guide* belgesine bakın:

- SMS'nin kurulması (birincil ve ikincil sitelerin kurulmasını da içerir)
- SMS sistemine istemci eklenmesi
- İstemciler için envanter toplama tanımlanması

SMS Sunucusunda DB2 Kuruluş Kütüğünün SMS'ye Aktarılması

SMS ile paket kurmak için, örnek SMS paket tanımlama (**db2.pdf**) kütüğü, uyarladığımız yanıt kütüğü ve yönetim ortamı tanıtımı kullanılır.

Yanıt kütüğü oluşturma yardımcı programıyla yaratılan bir yanıt kütüğünü kullanıyorsanız, tüm yönetim ortamı tanıtımlarının belirttiğiniz yanıt kütüğüyle aynı sürücü ve dizinde bulunmasına dikkat edin.

DB2 kuruluş kütüklerini SMS'ye aktarmak için aşağıdaki adımları izleyin:

Aşama 1. İlgili CD-ROM'u sürücüye takın.

Aşama 2. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Programs**—>**Systems Management Server**—>**SMS Administrator** (Programlar - Sistem Yönetimi Sunucusu - SMS Yöneticisi) öğelerini seçin.

Aşama 3. **Microsoft SMS Administrator Logon** (Microsoft SMS Yöneticisi Oturma Açma) penceresi açıldığında oturum açma kimliğinizi ve parolanızı girdikten sonra **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. **Open SMS Window** (SMS Penceresi Aç) penceresi açılır.

Aşama 4. **Packages** (Paketler) pencere tipini seçin ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. **Packages** penceresi açılır.

Aşama 5. Menü çubuğunda **File** —> **New** (Dosya - Yeni) öğelerini seçin. **Package Properties** (Paket Özellikleri) penceresi açılır.

Aşama 6. **Import** (Al) düğmesini tıklatın. **File Browser** (Dosya Tarayıcısı) açılır. x:\db2\winnt95\common\ dizininde bulunan db2.pdf kütüğünü bulun; x: CD-ROM sürücüdür.

Aşama 7. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

SMS Sunucusunda SMS Paketinin Yaratılması

SMS paketi SMS sunucusundan SMS istemcisine gönderilen bir bilgi toplamıdır. Pakette, istemci iş istasyonunda çalıştırılacak bir komut kümesi vardır. Bunlar, sistem bakımı, istemci yapılanmış değiştirgelerinin değiştirilmesi ya da yazılım kurulması için kullanılan komutlar olabilir.

SMS paketi yaratmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. **Package Properties** (Paket Özellikleri) penceresinden, **Workstations** (İş istasyonları) düğmesini tıklatın. İçe aktarılan yanıt kütüğü ve yönetim ortamı tanıtımı kullanıma hazır olarak, **Setup Package For Workstations** (İş İstasyonları için Kuruluş Paketi) başlıklı pencere açılır.
- Aşama 2. **Source Directory** (Kaynak dizin) alanında, kopyalanan DB2 kütüklerini koyduğunuz üst dizinin adını yazın. Örneğin, x:\db2prods; burada x: CD-ROM sürücünüzü gösterir.
- Aşama 3. **Workstation Command Lines** (İş İstasyonu Komut Satırları) penceresinde, kurulacak ürünün adını seçin.
- Aşama 4. Örnek yanıt kütüğünü değiştirip yeniden adlandırdıysanız, **Properties** (Özellikler) düğmesini tıklatın. **Command Line Properties** (Komut Satırı Özellikleri) penceresi açılır. **Command Line** değiştirgesinin değerini, yeni yanıt kütüğü adı ve yoluyla eşleşecek şekilde değiştirin. Yanıt kütüğü oluşturma yardımcı programıyla yaratılan bir yanıt kütüğünü kullanıyorsanız, tüm yönetim ortamı tanıtımlarının belirttiğiniz yanıt kütüğüyle aynı sürücü ve dizinde bulunmasına dikkat edin.
- Aşama 5. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- Aşama 6. **Close** (Kapat) düğmesini tıklatın.
- Aşama 7. Açılan pencereleri kapatmak için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. Packages (Paketler) penceresi, yeni SMS paketinin adını gösterir.

DB2 Kuruluş Paketinin SMS Sunucusundan Dağıtılması

Paket yaratıldıktan sonra üç seçeneğiniz vardır:

- SMS paketinizi dağıtabilir ve istemci iş istasyonunda yerel olarak oturup açıp paketi çalıştırabilirsiniz. Bu seçenek, kuruluşu gerçekleştirmek için kullanılan kullanıcı hesabının, hesabın tanımlı olduğu makinede *local Administrators* (yerel yöneticiler) grubunun üyesi olmasını gerektirir.
- SMS paketinizi dağıtabilir ve istemci iş istasyonunda uzaktan oturup açıp paketi çalıştırabilirsiniz. Bu seçenek, kuruluşu gerçekleştirmek için kullanılan kullanıcı hesabının *Domain Admins* (etki alanı yöneticileri) grubunun üyesi olmasını gerektirir.
- SMS paketinizi otomatik kuruluş özelliğiyle kurabilirsiniz.

1. ve 2. seçenekler de kullanılabilir; ancak, birçok kuruluş için 3. seçenek önerilir ve burada da bu adım ele alınmıştır.

SMS paketi, istemci iş istasyonuna gönderildikten sonra, hangi kodun yürütüleceğini ve bu kodun SMS sunucusundaki yerini istemci istasyonuna bildirir.

Kodu istemci iş istasyonuna göndermek için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. **Sites** (Yerler) penceresini açın.
- Aşama 2. **Packages** (Paketler) penceresini açın.

- Aşama 3. **Packages** penceresinde, ilgili paketi seçin ve **Sites** penceresindeki hedef istemciye sürükleyin. **Job Details** (İş Ayrıntıları) penceresi açılır. Bu pencere, istemci makineye (Machine Path) gönderilecek paketi ve iş istasyonunda yürütülecek komutu belirtir.
- Aşama 4. **Run Workstation Command** (İş istasyonu komutunu çalıştır) kutusuna onay imi koyun ve kullanmak istediğiniz kuruluş paketini seçin.
- Aşama 5. **Job Details** penceresinin **Run Phase** (Çalıştırma Aşaması) penceresinde **Mandatory After** (Şu tarihten sonra zorunlu) kutusuna onay imi koyun. Varsayılan zorunlu tarih olarak, yürürlükteki tarihten bir hafta sonrası belirlenmiştir. Tarihi gereken şekilde ayarlayın.
- Aşama 6. **Not Mandatory over Slow Link** (Yavaş bağlantı üzerinde zorunlu değil) kutusundaki onay imini kaldırın.

Çok sayıda iş istasyonunda kuruluş yapıyorsanız bu özellik büyük önem taşır. Sunucunuzu aşırı yüklememek için kuruluşu aşamalı olarak gerçekleştirmeniz önerilir. Örneğin, kuruluşu gece yapmayı planlıyorsanız, kuruluş süresini yönetilebilir sayıda istemci iş istasyonuna yayın.

Job Details (İş Ayrıntıları) penceresindeki alanlara bilgi girilmesi konusunda ek bilgi için, altyapınıza ilişkin *Microsoft's Systems Management Server Administrator's Guide* belgesine bakın.

- Aşama 7. İş belirteçleri tamamlandığında **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. **Job Properties** (İş Özellikleri) penceresine dönersiniz.
- Aşama 8. İşin neyi gerçekleştireceğini belirten bir açıklama ekleyin. Örneğin, DB2 Çalıştırma İstemcisi kuruluşu.
- Aşama 9. **Schedule** (Zamanla) düğmesini tıklatın; **Job Schedule** (İş Zamanlama) penceresi görüntülenir. Bu pencerede bu işe bir öncelik atanır. Varsayılan olarak iş düşük önceliklidir ve diğer tüm işler ondan önce yürütülür. Orta ya da yüksek önceliği seçmeniz önerilir. İşin başlatılacağı zamanı da seçebilirsiniz.
- Aşama 10. **Job Schedule** penceresini kapatmak için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- Aşama 11. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

İş yaratılır ve paket SMS istemcisi iş istasyonuna gönderilir.

SMS istemcisinde kuruluşu çalıştırmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Hedef SMS istemcisi iş istasyonunda, hesabın tanımlı olduğu makinedeki *local Administrators* (yerel denetimciler) grubunun üyesi olan bir kullanıcı hesabıyla oturum açın. Kullanıcı programı kuruluşu değil, sistem programı kuruluşu gerçekleştirildiği için bu yetki düzeyi gereklidir.
- Aşama 2. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Programs**—>**SMS Client**—>**Package Command Manager** (Programlar - SMS İstemcisi - Paket Komutu Yöneticisi) öğelerini seçin. **Package Command Manager** penceresi açılır.
- Aşama 3. SMS istemcisi iş istasyonu SMS sunucusundan paketleri alınca, paket adı pencerenin **Package Name** (Paket adı) kısmında gösterilir. Paketi seçip **Execute** (Yürüt) düğmesini tıklatın. Kuruluş otomatik olarak çalışır.
- Aşama 4. Kuruluştan sonra, DB2'yi kullanabilmek için SMS istemcisi iş istasyonunu yeniden başlatmanız gerekir.

Not: Yanıt kütüğünüzde REBOOT = YES belirttiyseniz, SMS istemcisi otomatik olarak yeniden başlatılır.

- Aşama 5. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Programs**—>**SMS Client**—>**Package Command Manager** (Programlar - SMS İstemcisi - Paket Komutu Yöneticisi) öğelerini seçin. **Package Command Manager** penceresi açılır.
- Aşama 6. **Executed Commands** (Yürütülen Komutlar) klasörünü tıklatın ve paketin yürütüldüğünü doğrulayın. Benzer şekilde, SMS sunucusunda işin tamamlandığını doğrulamak için, işin durumuna bakın ve beklemede ya da ekin durumundan tamamlandı durumuna getirildiğini doğrulayın.

SMS istemcisinde Package Command Manager'i yeniden açın. Yaratılmış istemciye gönderdiğiniz paket Executed Commands klasörü altında görünüyorsa kuruluş tamamlanmıştır.

İstemci Ayarlarının Yapılandırılması

Sunucu Veritabanına Uzaktan Erişimin Yapılandırılması

DB2 ürününüzü kurduktan sonra, İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) ya da komut satırı işlemcisi (CLP) kullanarak, ürünü her istemci iş istasyonunda uzak veritabanlarına erişecek şekilde yapılandırabilirsiniz. DB2 uzaktan veritabanı erişimi bilgilerini kataloğa almak için **CATALOG** komutunu kullanır.

- **CATALOG NODE** komutu, anasisteme ya da sunucuya nasıl bağlanılacağına ilişkin protokol bilgilerini belirtir.
- **CATALOG DATABASE** komutu, uzak veritabanı adını kataloğa alır ve ona bir yerel diğer ad atar.
- **CATALOG DCS** komutu, uzak veritabanının bir DRDA veritabanı olduğunu belirtir. (Bu komut yalnızca DB2 Connect Personal Edition ve DB2 istemcileri için gereklidir.)
- **CATALOG ODBC DATA SOURCE** komutu, DB2 veritabanının ODBC sürücüsü yöneticisinde bir veri kaynağı olarak kaydedilmesini sağlar.

Uzak veritabanlarının kataloğa alınmasına ilişkin ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

DB2 istemcilerinin özdeş yapılanışlı birden çok kopyasını dağıtmak istiyorsanız, uyarlanmış komut kütüğünüzü çalıştıracak bir toplu iş kütüğü yaratabilirsiniz.

Örneğin, komut kütüğünü çalıştırmak için aşağıdaki örnek toplu iş kütüğü `myscript.bat` kullanılabilir:

```
@echo off
cls
db2cmd catmvs.bat
```

DB2CMD komutu, DB2 ortamını kullanıma hazırlar ve `catmvs.bat` kütüğü aynı adı taşıyan toplu işi çağırır.

Aşağıda belirtilen kataloğa alma komut kütüğü örneği `catmvs.bat`, bir DB2 Connect Personal Edition iş istasyonuna veritabanı eklemek için kullanılabilir:

```
db2 catalog tcpip node tcptst1 remote mvshost server 446
db2 catalog database mvbdb at node tcptst1 authentication dcs
db2 catalog dcs database mvbdb as mvs_locator
db2 catalog system odbc data source mvbdb
db2 terminate
exit
```

Bu kütükleri istemci iş istasyonunuza el ile gönderebilir ya da SMS'yi kullanabilir ve kuruluş ve yeniden başlatma tamamlandıktan sonra komut kütüğünün otomatik olarak

yürütülmesini sağlayabilirsiniz. Kataloğa alma komut kütüğünü içeren başka bir SMS paketi yaratmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Programs**—>**Systems Management Server**—>**SMS Administrator** (Programlar - Sistem Yönetimi Sunucusu - SMS Yöneticisi) öğelerini seçin. **Open SMS Window** (SMS Penceresi Aç) penceresi açılır.
- Aşama 2. **Packages** (Paketler) pencere tipini seçin ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın. **Packages** penceresi açılır.
- Aşama 3. Menü çubuğunda **File** —> **New** (Dosya - Yeni) öğelerini seçin. **Package Properties** (Paket Özellikleri) penceresi açılır.
- Aşama 4. Yeni paket için bir paket adı girin. Örneğin, batchpack.
- Aşama 5. Paket için bir açıklama girin. Örneğin, Toplu iş kütüğü paketi.
- Aşama 6. **Workstations** (İş istasyonları) düğmesini tıklatın. **Setup Package for Workstations** (İş İstasyonları için Kurulum Paketi) başlıklı pencere açılır.
- Aşama 7. Kaynak dizini girin. Kaynak dizinin hem istemci, hem de sunucunun erişebildiği bir yerde bulunmasına ve istemci iş istasyonundan çalıştırılacak toplu iş kütüğünü içermesine dikkat edin.
- Aşama 8. **Workstation Command Lines** (İş istasyonu komut satırları) kısmı altında **New Yeni** düğmesini tıklatın. **Command Line Properties** (Komut Satırı Özellikleri) penceresi açılır.
- Aşama 9. Komut adı girin.
- Aşama 10. Komut satırını girin.
- Aşama 11. **Supported Platforms** (Desteklenen altyapılar) kısmı altında, desteklenmesi gereken altyapılara ilişkin kutuya onay imi koyun.
- Aşama 12. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.
- Aşama 13. **Close** (Kapat) düğmesini tıklatın.
- Aşama 14. **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Paketi önceki kısımda (“DB2 Kuruluş Paketinin SMS Sunucusundan Dağıtılması” sayfa 326) belirtilen şekilde dağıtın.

db2cli.ini Kütüğünün Yapılandırılması

db2cli.ini kütüğü, DB2 CLI yapılandırmasını kullanıma hazırlayan bir ASCII kütüğüdür. Bu kütük başlamanıza yardımcı olmak için sağlanmıştır ve x:\sql11b dizini altında bulunur; burada x: DB2 kütüklerinin kurulduğu sürücüyü gösterir.

Herhangi bir CLI eniyileme değerini ya da CLI değiştirgesini kullanmanız gerekirse, DB2 istemci iş istasyonları için uyarladığınız db2cli.ini kütüğünüzü kullanabilirsiniz. Bunu yapmak için, db2cli.ini kütüğünüzü her DB2 istemci iş istasyonuna dağıtın ve \sql11b dizinlerine koyun.

Tanıtları Dışarı ve İçeri Aktarılması

Yönetim ortamı tanıtımı kullanmak istiyorsanız, ancak yanıt kütüğü oluşturma yardımcı programının yarattığı yanıt kütüğünü kullanarak DB2 ürününüzü kurduğunuzda yönetim ortamı tanıtımı kullanmadıysanız, yönetim ortamı tanıtımı yaratmak için **db2cfexp** komutunu ve yönetim ortamı tanıtımını içeri aktarmak için **db2cfimp** komutunu kullanabilirsiniz. Ek bilgi için bkz: *Command Reference*.

Yönetim ortamı tanıtımlarını dışarı ve içeri aktarmak için İstemci Yapılandırma Yardımcısı (CCA) da kullanılabilir.

Bölüm 21. UNIX İşletim Sistemlerinde Dağıtımli DB2 Kuruluşu

Başlamadan Önce

Kuruluşu başlatmadan önce lütfen bu bölümü tümüyle okuyun. Bu bölüm, kuruluşu başlatmadan önce dikkate alınması gereken yapılanış ve kuruluş ayrıntılarını içermektedir.

Yanıt Kütüğüyle Kuruluşun Sınırlamaları

UNIX altyapılarında DB2'yi kurmak için yanıt kütüğüyle kuruluş yöntemini kullanırken aşağıdaki sınırlamaları dikkate almanız gerekir:

- Herhangi bir yönetim ortamı ya da genel tanıtım kaydı anahtar sözcüğünü BLANK ("BLANK" sözcüğü) değerine ayarlarsanız, bunun sonucu, o anahtar sözcüğün tanımlı anahtar sözcükler listesinden silinmesidir. Bir anahtar sözcüğe karşılık gelen kayıt değişkeni tanımlı değilse ve bu anahtar sözcük BLANK değerine ayarlanmış olarak yanıt kütüğüyle kuruluşu çalıştırırsanız, bir hata iletisi alırsınız.
- Yanıt kütüğünü Linux üzerinde kuruluş için kullanıyorsanız, kuruluşu başlatmadan önce yeterli yer olduğunu doğrulamanız gerekir. Yeterli yer yoksa, kuruluşun başarısız olması durumunda el ile temizlik yapmanız gerekebilir.
- Yanıt kütüğünü, ilk kuruluştan sonra ek bileşen/ürün kurmak için kullanabilirsiniz. Ancak, PROD ve COMP anahtar sözcüklerini geçersiz kılmamalısınız; bunu yaparsanız, yanıt kütüğüyle kuruluş başarılı olsa bile, bazı bileşenler eksik olabilir.

1. Adım: CD-ROM'un Sisteme Bağlanması

CD-ROM'un sisteme bağlanmasına ilişkin bilgi edinmek için ilgili *Quick Beginnings* kitabına bakın.

Not: Yanıt kütüğü özelliğini kullanacaksanız, yanıt kütüğüyle kuruluşu çalıştırmadan önce tüm kullanıcı kimliklerini/grupları oluşturmalısınız.

Kuruluşu CD-ROM'dan değil (özellikle de CD-ROM sürücüyü başka işler için kullanıyorsanız), kütük sistemi ağ sabit disk sürücüsünden yapmanız önerilir. Sisteme bağlanmış bir CD-ROM sürücüsünden kuruluş yapılması, kuruluşu gerçekleştirmek için gereken süreyi önemli ölçüde artırır. Birden çok istemci kurmayı planlıyorsanız, başarıyı artırmak için, kod sunucusunda bağlanmış bir kütük sistemi oluşturmalısınız.

2. Adım: Yanıt Kütüğü Yaratılması

DB2 CD-ROM'unda, varsayılan girişleri içeren, kullanılmaya hazır bir örnek yanıt kütüğü vardır. Örnek yanıt kütüklerinin yeri:

```
<cd-rom>/db2/install/samples
```

Burada <cd-rom>, kurulabilir DB2 sürümünün yeridir.

Her DB2 ürünü için yanıt kütükleri vardır. Ek bilgi için bkz: "Kullanabileceğiniz Örnek Yanıt Kütükleri" sayfa 311.

Örnek yanıt kütüğünden uyarlanmış bir yanıt kütüğü yaratmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. Örnek yanıt kütüğünü yerel kütük sistemine kopyalayın ve düzenleyin.
- Aşama 2. Yanıt kütüğündeki bir öğeyi etkinleştirmek için, anahtar sözcüğün ya da ortam değişkeninin solundaki yıldız (*) imini kaldırın. Sonra, değer sağındaki yürürlükteki ayarın yerine yeni ayarı yazın. Kullanılabilecek ayarlar, eşittir iminin sağ tarafında listelenir.

Kuruluş için benzersiz olan anahtar sözcükler yalnızca, dağıtım kurulum sırasında yanıt kütüğünde belirtilir. Kurulum anahtar sözcüklerinin listesi için bkz: "Önemli Yanıt Kütüğü Anahtar Sözcükleri" sayfa 312.

- Aşama 3. Kütüğü, ağdaki tüm kullanıcıların erişebileceği, dışarı aktarılmış bir kütük sistemine saklayın.

Kurulum doğrudan CD-ROM'dan yapıyorsanız, yeni ad verdiğiniz yanıt kütüğünü başka bir sürücüye saklamanız gerekir.

Not: Yanıt kütüğünde yönetim ortamı sahibinin adını belirtebilirsiniz. Bu kullanıcı yoksa, DB2 sisteminizde bu kullanıcıyı yaratır. Denetim sunucu yönetim ortamı da aynı şekilde yaratılabilir. NIS/NIS+ kullanılıyorsa, önce kullanıcıların/grupların yaratılması gerekir.

3. Adım: Yanıt Kütüğüyle Gözetimsiz Kurulum Başlatılması

Gözetimsiz kurulum gerçekleştirmek için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. "root" yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın.

- Aşama 2. **db2setup** komutunu şu şekilde girin:

```
<cd-rom> /db2setup -r <yanıtkütüğü_dizini>/<yanıt_kütüğü>
```

Burada <cd-rom> kurulabilir DB2 görüntüsünün yeri, <yanıtkütüğü_dizini> uyarlanmış yanıt kütüğünün bulunduğu dizin, <yanıt_kütüğü> ise yanıt kütüğünün adıdır.

- Aşama 3. Kurulum tamamlanınca günlük kütüğündeki iletileri okuyun. Günlük kütüğünün yeri şudur: /tmp/db2setup.log

Bölüm 22. OS/2 İşletim Sistemlerinde Dağıtımli DB2 Kuruluşu

OS/2 işletim sistemlerine DB2 ürünlerini kurmak için bu özelliği kullanabilirsiniz:

- Yerel olarak CD-ROM'dan (bkz: "DB2 Ürünlerinin Sabit Disk ya da CD-ROM'dan Kurulması").
- Ağ bağlantısıyla sabit diskten ya da CD-ROM'dan (bkz: "DB2 Ürünlerinin Sabit Disk ya da CD-ROM'dan Kurulması").

Aynı DB2 ürününü birden çok makineye kurmanız gerekiyorsa, gözetimsiz kuruluşun "yanıt kütüğü" özelliğinden yararlanabilirsiniz; uyarlanmış bir yapılanış yaratın, uyarlanmış yanıt kütüğünü oluşturun ve her kuruluşta şablon olarak kullanın.

DB2 Ürünlerinin Sabit Disk ya da CD-ROM'dan Kurulması

Bir DB2 ürününü sabit diskten ya da CD-ROM'dan yerel ya da uzak iş istasyonlarına kurmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. "DB2 Kütüklerinin Kuruluş için Kullanılır Kılınması"
Aşama 2. "Dağıtımli Kuruluş için Yanıt Kütüğü Yaratılması" sayfa 334
Aşama 3. "Komut Kütüğünün Uzak İş İstasyonundan Çalıştırılması" sayfa 334

Başlamadan Önce

Gerek duyacağınız öğeler ve bilgiler için, kuruluşa başlamadan önce bu kısmı okuyun ve belirtilen adımları izleyin.

DB2 Kütüklerinin Kuruluş için Kullanılır Kılınması

DB2 kuruluş kütüklerinin, DB2'nin kurulacağı makineden erişilebilir olmasını sağlamak için:

- Doğrudan CD-ROM ile uzaktan kuruluş gerçekleştiriliyorsa:
 1. İlgili CD-ROM'u sürücüyeye takın.
 2. CD-ROM'un kuruluş için gerekli olduğu sürece sürücüde takılı kalmasına dikkat edin. Sürücü başka işler için de kullanılıyorsa, kuruluşu sabit diskten yapmayı düşünebilirsiniz.
- Kuruluşu sabit diskten yapıyorsanız, CD-ROM dizinlerindeki gerekli kütükleri sabit diske kopyalamanız gerekir. Komut isteminde, /s seçeneğini ekleyerek **xcopy** komutunu kullanın.

— Gereken iki komutun sözdizimleri şöyledir:

```
xcopy x:\db2\os2\language e:\clients\os2\dil /s
xcopy x:\db2\os2\common e:\clients\os2\common /s
```

Burada:

- *x*: CD-ROM sürücüyü gösterir.
- *dil*, dilinizi gösteren iki karakterlik koddur (örneğin, Türkçe için TR). Ürünün kullanılabildiği dillerin kodları için bkz: Çizelge 39 sayfa 417.
- *e*: hedef sürücüyü gösterir.

Uzaktan kuruluş yapıyorsanız, ağdaki istemcilerin DB2 kuruluş kütüklerine erişebilmesini sağlamanız gerekir.

Az önce yarattığınız dizine ya da kuruluş doğrudan CD-ROM'dan yapılıyorsa CD-ROM sürücüsüne *paylaşılan erişim* yetkisi atayın.

Dağıtım Kuruluş için Yanıt Kütüğü Yaratılması

Dağıtım kurulum sırasında, kuruluş ve yapılandırma verilerini, kuruluşu başlatmadan önce yarattığınız bir yanıt kütüğü sağlar. DB2 kuruluş paketinde, varsayılan girişleri içeren, kullanılmaya hazır bir örnek yanıt kütüğü vardır.

Sağlanan örnek yanıt kütüğünü, değerlerde herhangi bir değişiklik yapmadan kullanmayı düşünüyorsanız, bu adımı atlayıp şu adıma geçebilirsiniz: “Komut Kütüğünün Uzak İş İstasyonundan Çalıştırılması.”

Örnek yanıt kütüğünün düzenlenmesi:

1. Kurmak istediğiniz ürüne ilişkin doğru yanıt kütüklerini bulun. Her DB2 ürünü için yanıt kütükleri vardır (bkz: “Kullanabileceğiniz Örnek Yanıt Kütükleri” sayfa 311). Kütükleri yerel bir dizine kopyalayın.
2. Yanıt kütüğündeki bir öğeyi etkinleştirmek için, anahtar sözcüğün ya da ortam değişkeninin solundaki yıldız (*) imini kaldırın, değer sağındaki yürürlükteki ayarı silin ve yeni ayarı yazın. Kullanılacak ayarlar, yürürlükteki ayarın sağ tarafında listelenir.

Aşağıda örnek bir yanıt kütüğü kısmı gösterilmiştir:

```
⋮
FILE                = c:\sql1lib

COMP                = DB2 Run-Time Client
⋮
*DB2ACCOUNT        = BLANK or char(199)

*DB2BQTIME         = BLANK or 1 - MAX
⋮
```

Kuruluş için benzersiz olan anahtar sözcükler yalnızca, dağıtım kurulum sırasında yanıt kütüğünde belirtilir. Kuruluş anahtar sözcüklerinin listesi için bkz: “Önemli Yanıt Kütüğü Anahtar Sözcükleri” sayfa 312.

3. Kütükten çıkın. Değişiklik yaptıysanız, özgün örnek yanıt kütüğünü korumak için kütüğü yeni bir adla saklayın.

Kuruluşu doğrudan CD-ROM'dan yapıyorsanız, yeni ad verdiğiniz yanıt kütüğünü yerel bir sürücüye saklamanız gerekir.

Komut Kütüğünün Uzak İş İstasyonundan Çalıştırılması

Komut (CMD) kütüğü, kuruluş programını başlatacak komutları içerir. Kuruluşu başlatmadan önce bu kütüğü düzenlemeniz gerekir.

1. Doğru komut kütüğünü bulup açın.

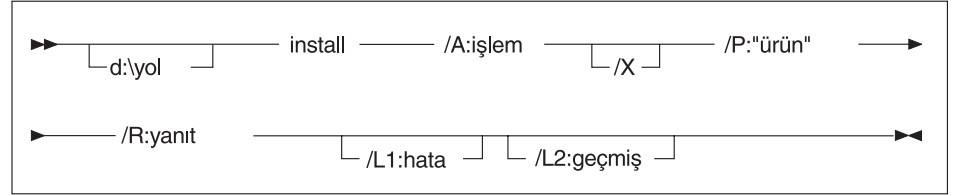
Kuruluş doğrudan CD-ROM'dan yapılıyorsa, aşağıdaki dizin adlarında x:\os2 yerine e:\clients\os2\ konmalıdır.

- Komut (CMD) kütükleri şunlardır:
 - db2admc1.cmd (DB2 Denetim İstemcisi için)

- db2conee.cmd (DB2 Connect Enterprise Edition için)
- db2conpe.cmd (DB2 Connect Personal Edition için)
- db2rtcl.cmd (DB2 Çalıştırma İstemcisi için)
- db2sdk.cmd (DB2 Application Development Client için).
- db2udbee.cmd (DB2 Universal Database Enterprise - Extended Edition için)
- db2udbwe.cmd (DB2 Universal Database Workgroup Edition için)
- db2udbpe.cmd (DB2 Universal Database Personal Edition için)
- db2udbwm.cmd (DB2 Data Warehouse Center için)

2. Kütükteki komutu düzenleyerek kuruluş için gereken bilgileri girin.

- Kuruluş komutunu tam olarak belirtmeniz gerekir. Eksiksiz bir komutun sözdizimi aşağıdaki gibi olmalıdır:

Aşağıda, örnek komut kütüklerinden birinden bir tam komut örneği gösterilmektedir:

```
e:\clients\os2\dil\install\install /X
/P:"IBM DB2 Run-Time Client"
/R:e:\clients\os2\dil\db2rtcl.rsp /L1:d:\error.log
/L2:d:\history.log
```

Burada:

- d:\yol** Kuruluş kütüklerinin yolunu belirtir. Kuruluşu sabit diskten yapıyorsanız, 1. adımda yaratılan dizini belirtin.
- /A** (İsteğe bağlı) Gerçekleştirilecek işlemi belirtir. Yalnızca bir DB2 ürününü silerken (/A:D) gereklidir.
- /X** Kuruluşun gözetimsiz kipte yapılacağını belirtir.
- /P** (İsteğe bağlı) Kurmak istediğiniz ürünün adını belirtir. Bu adın, kuruluş programının kullandığı çevrilmiş ürün adıyla tam olarak aynı olması gerekir. Yalnızca, bu CD-ROM'da birden çok ürün varsa gereklidir.
- /R** Yanıt kütüğünün tam yolunu ve adını belirtir. Sağlanan örnek yanıt kütüğünü değiştirip yeni bir adla sakladıysanız, bu değiştirge için yeni adı belirtmeye dikkat edin.
- /L1** (İsteğe bağlı) Kuruluş bilgilerinin ve kuruluş sırasında oluşabilecek hataların kaydedileceği günlük kütüğünün tam yolunu ve adını belirtir. Varsayılan değeri x:/DB2LOG/L1.LOG'dur; x: önyükleme sürücünüzü belirtir.
- /L2** (İsteğe bağlı) Kuruluş programı tarafından işlenen tüm kütüklerin listelendiği geçmiş günlüğünün tam yolunu ve adını belirtir. Varsayılan değeri x:/DB2LOG/L2.LOG'dur; x: önyükleme sürücünüzü belirtir.

3. Komut kütüğünü saklayıp çıkın.

Kuruluşu doğrudan CD-ROM'dan yapıyorsanız, komut kütüğünü yeniden adlandırıp yerel bir sürücüde saklamalı ve sonraki adımda o kütük adını kullanmalısınız.

4. Komut satırında CMD kütüğünün adını girerek kuruluşu başlatın. DB2 istemcisi hedef iş istasyonuna kurulmaya hazırdır.

5. Kuruluş tamamlandığında, herhangi bir hata ya da sorun oluşup oluşmadığını saptamak için hata ve geçmiş günlüklerini denetleyin.

İstemcinizi uzak sunuculara erişebilecek biçimde yapılandırmak için bkz: Bölüm 6, “İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması” sayfa 25.

Bölüm 7. Kısmi İşlevli İstemci ve Kısmi İşlevli Connect Mimarisi

Bölüm 23. Kısmi İşlevli İş İstasyonlarının Kurulması ve Yapılandırılması

Windows 32 bit işletim sistemi çalışan bir iş istasyonuna DB2 İstemcisi (DB2 Client) ya da DB2 Connect Personal Edition kurabilir ve bu iş istasyonunun kuruluşundaki DB2 Thin-Client (Kısmi İşlevli DB2 İstemcisi) ya da DB2 Thin-Connect (Kısmi İşlevli DB2 Connect) iş istasyonları için kod sunucusu olarak işlev görmesini sağlayabilirsiniz. Bu bölümde, bu ortamın oluşturulmasına ilişkin adımlar ve dikkate alınması gereken noktalar ele alınmıştır.

Bu bölümde kısmi işlevli iş istasyonu, kısmi işlevli DB2 İstemcisi iş istasyonu ya da kısmi işlevli DB2 Connect iş istasyonu anlamında kullanılmaktadır. Kısmi işlevli bir iş istasyonu yalnızca, aynı ürünün çalıştığı bir kod sunucusundan kod yükleyebilir.

Kısmi işlevli iş istasyonları, bu kod sunucularından LAN bağlantısıyla DB2 İstemcisi ya da DB2 Connect Personal Edition kodunu yükler. Kısmi işlevli bir iş istasyonu, herhangi bir DB2 İstemcisi ya da DB2 Connect Personal Edition iş istasyonu gibi işlev görür; bu mimari tipi kullanıcı için saydamdır. Başlıca fark, kodun tek tek her iş istasyonuna değil, kod sunucusuna kurulmasıdır. Kısmi işlevli iş istasyonları, kod sunucusuna bağlantı düzenlenmesi için en alt düzeyde kod ve yapılandırma gerektirir. Bu bakımdan, kodun yerel olarak saklandığı ve çalıştırıldığı bir DB2 İstemcisi ya da DB2 Connect Personal Edition iş istasyonunun tam tersidir. Bu yapılanış Citrix ortamıyla karıştırılmamalıdır. Citrix ortamında, hem kod, hem de işlemler Citrix sunucusu tarafından gerçekleştirilir. Kısmi işlevli ortamdaysa, bu ortamdaki kod sunucusunda hiçbir işlem yapılmaz.

Şekil 3, tipik bir kısmi işlevli DB2 İstemcisi ortamını göstermektedir. DB2 Denetim İstemcisi (DB2 Administration Client) Kısmi İşlevli Kod Sunucusu bileşeniyle bir makineye kurulur. Bazı yapılandırma işlemlerinden sonra bu makineye DB2 Kısmi İşlevli Kod Sunucusu adı verilir. DB2 Denetim İstemcisi, kısmi işlevli iş istasyonu için kod sunucusu işlevi görecektir. Kısmi işlevli DB2 İstemcisi iş istasyonları, gereken herhangi bir kodu devingen olarak yüklemek için kod sunucusuna erişirler. Kod yüklendikten sonra, tüm işlemler kısmi işlevli DB2 İstemcisi iş istasyonlarında yerel olarak yapılır. Yerel veritabanı yapılanış bilgileri kullanılarak, hedef DB2 sunucusuyla bağlantı kurulur ve veriler alınır.

DB2 kodu kısmi işlevli iş istasyonlarında çalışır; kod kısmi işlevli DB2 istemcisi kod sunucusundan yalnızca yüklenir. Kısmi işlevli iş istasyonlarına hiçbir DB2 kodu kurulmaz.

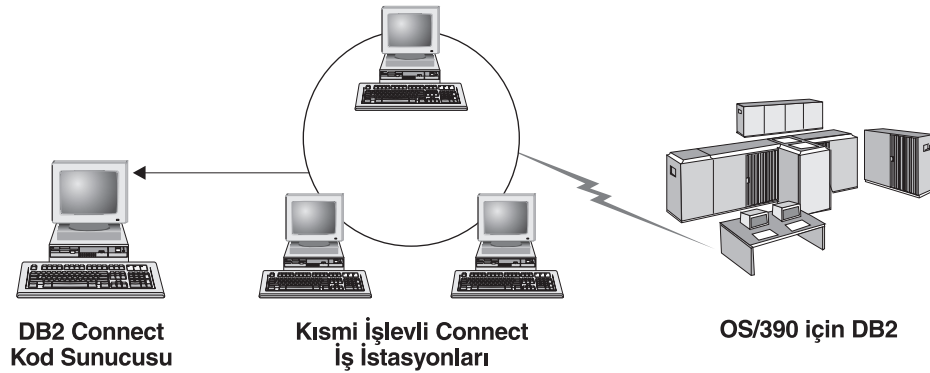

Şekil 3. Tipik bir kısmi işlevli DB2 İstemcisi ortamı

Şekil 4 sayfa 340, tipik bir kısmi işlevli DB2 Connect ortamını göstermektedir. DB2 Connect Personal Edition, Kısmi İşlevli Kod Sunucusu bileşeniyle bir makineye kurulur.

Bazı yapılandırma işlemlerinden sonra bu makineye Kısmi İşlevli DB2 Connect Kod Sunucusu adı verilir. DB2 Connect Personal Edition, kısmi işlevli DB2 Connect iş istasyonları için kod sunucusu işlevi görecek tek istemci tipidir. Kısmi işlevli DB2 Connect iş istasyonları, kısmi işlevli DB2 İstemcisi iş istasyonları gibi işlev görür. Bunlar, gereken kodu kısmi işlevli DB2 Connect kod sunucusundan yükler. Kod yüklendikten sonra, tüm işlemler kısmi işlevli DB2 Connect iş istasyonlarında yerel olarak yapılır. Yerel veritabanı yapıları bilgileri kullanılarak, hedef anasistem ya da AS/400 DB2 sunucusuyla bağlantı kurulur ve veriler alınır.

Örneğin, DB2 Connect kodu kısmi işlevli Connect iş istasyonlarında çalıştığını düşünelim. DB2 Connect Personal Edition ile yerleşik istemci bileşeni kullanarak, bu ortam, anasistemde ya da AS/400 sisteminde bulunmayan bir DB2 sunucusundaki bir veritabanına erişecek şekilde genişletilebilir.

Şekil 4. Tipik bir kısmi işlevli DB2 Connect ortamı

Kısmi İşlevli Ortamın Üstünlükleri ve Sakıncaları

Çoğu senaryoda olduğu gibi, ortamınızdaki bir kısmi işlevli iş istasyonunun da bazı üstünlükleri ve sakıncaları vardır. Bu tür bir yapılandırmanın işinizin gereklerine uygun olup olmadığına karar vermek için bu üstünlük ve sakıncaları dikkate almanız gerekir. Genel olarak, bir DB2 istemci ya da DB2 Connect Personal Edition sistemini bu yöntemle desteklemenin çoğu iş modeline uygun olduğunu göreceksiniz.

Kısmi işlevli ortamın üstünlükleri:

1. Kısmi işlevli her iş istasyonu için gereken disk yerinin az olması; bu özellik, iş istasyonu başına 16–112 MB arasında disk yeri tasarrufu sağlayabilir.
2. Yazılım değişikliği ve güncellemelerinin daha kolay olması; DB2 ürününün, değiştirilmesi ve güncellenmesi gereken tek bir kopyası vardır.
3. Kod bakımının merkezi olarak yapılması; kodun kurulması, güncellenmesi, yeni düzeye geçirilmesi tek bir makinede gerçekleştirilir.
4. Düzeltme paketi (FixPack) düzey yükseltme ve önceki düzeye dönme işlemlerinin gerçekleştirilmesi daha kolaydır.
5. Kuruluş bir PUSH (Gönder) ya da PULL (Çek) yöntemini izleyebilir; bu tür bir yerleştirmeyi bir sistem yönetim aracıyla tümleştirebilir ve kuruluşu hedef iş istasyonlarına gönderebilirsiniz.

Program çağrıldığı zaman DB2 programları istemci makineden değil kod sunucusundan yüklendiği için, kısmi işlevli iş istasyonu ortamının sakıncalı yanı, başlangıçta olası bir sistem başarımı kaybıdır. Ancak, bu kayıp, ağ yüküne, ağ hızına ve kod sunucusunun hızına ve iş yüküne bağlıdır.

Kısmi işlevli iş istasyonları kodu yükledikten sonra, bu iş istasyonları kullanıcı için saydam olur. Kısmi işlevli iş istasyonlarının kitaplıkları gerektiği zaman devingen olarak yüklemesi gerekir; bu nedenle, başka bir DB2 uygulaması başlatırsanız, bu yeni uygulama yüklenirken küçük bir başarımla azalması yaşayabilirsiniz.

Örneğin, bir veritabanına bağlandığınızda, kodun yerel olarak kurulduğu bir istemciye göre kısa bir başarımla kaybı fark edersiniz. Bu kod yüklendikten sonra, istemcinizin başarımla yerel olarak kurulan istemcini başarımla aynı olur. Veritabanına bağlandıktan sonra İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) başlatmaya karar verdiyseniz, bu bağlantı aracıyla ilişkili kod, kod sunucusundan yüklendiği için bir başarımla kaybı olacaktır. Gerçekte, CCA ve diğer bileşenler pek sık yüklenmez; çoğu zaman çalıştırma ortamı kullanılır.

Olası sakıncalardan biri de, katalog kütüklerinin yeridir. Katalog kütükleri, iş istasyonunun bir veritabanına bağlanması için gereken tüm bilgileri içerir. Ortamınızda LDAP (Lightweight Directory Access Protocol; Temel Dizin Erişimi Protokolü) kullanmıyorsanız, olağan kuruluştaki olduğu gibi, katalog bilgileri bakımının her iş istasyonunda ayrı ayrı yapılması gerekir.

LDAP kullanmıyorsanız, bu sorunu giderebileceğiniz bazı çözümler vardır. İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nın tanıtımı dışarı aktarma ve içeri aktarma seçeneklerini kullanarak, veritabanının kısmi işlevli iş istasyonlarının her birinde tek tek kataloga alınması zorunluluğuna çözüm getirebilirsiniz. Örneğin, her iş istasyonuna, her makineye doğru katalog bilgileriyle güncelleyecek bir e-posta iletisi kolayca gönderilebilir.

Kısmi İşlevli DB2 İstemcisi ya da Kısmi İşlevli DB2 Connect Ortamı Kuruluşunun Gerçekleştirilmesi

Kısmi işlevli ortam kuruluşunun gerçekleştirilmesi karmaşık olmayan bir süreçtir. Bu tür bir ortam oluşturmak için aşağıdaki adımları izleyin:

- “1. Adım: Kod Sunucusu Bileşeniyle DB2 Denetim İstemcisi ya da DB2 Connect Personal Edition Kurulması”
- “2. Adım: Kod Sunucusuna Altyapılar Arası Desteğin Kurulması (İsteğe Bağlı)” sayfa 342
- “3. Adım: DB2 İstemcisi ya da DB2 Connect Personal Edition Kodunun Kurulu Olduğu Dizin Paylaşılması” sayfa 343
- “4. Adım: Kısmi İşlevli Hedef İş İstasyonu için Yanıt Kütüğü Yaratılması” sayfa 343
- “5. Adım: Kısmi İşlevli Hedef İş İstasyonunun Kod Sunucusuna Erişmesinin Sağlanması” sayfa 345
- “6. Adım: Kısmi İşlevli Hedef İş İstasyonunun Yaratılması” sayfa 346

1. Adım: Kod Sunucusu Bileşeniyle DB2 Denetim İstemcisi ya da DB2 Connect Personal Edition Kurulması

Kısmi işlevli istemci ya da kısmi işlevli Connect hedef iş istasyonları için kod sunucusu işlevi görecektir iş istasyonunda DB2 Denetim İstemcisi (DB2 Administration Client) ya da DB2 Connect Personal Edition kurulmalıdır. Kısmi işlevli DB2 istemcileri kodu yalnızca kısmi işlevli DB2 İstemcisi kod sunucusundan, kısmi işlevli DB2 Connect iş istasyonlarıysa kodu yalnızca kısmi işlevli DB2 Connect kod sunucusundan yükleyebilirler.

Not: DB2 istemcinizi kurarken Özel kuruluş gerçekleştirmeye dikkat edin. Bileşen Seçimi penceresinde, kurmak istediğiniz bileşenleri seçebilirsiniz. Kısmi işlevli istemciyi kurmak için gereken kütükleri yüklemek için **Kısmi İşlevli İstemci Kod Sunucusu** bileşenini seçmeniz gerekir.

DB2 Denetim İstemcisi kuruluğu için bkz: Bölüm 2, “DB2 İstemcilerinin Kurulması” sayfa 11. DB2 Connect Personal Edition kuruluğu için *Quick Beginnings* kitabınıza bakın.

2. Adım: Kod Sunucusuna Altyapılar Arası Desteğin Kurulması (İsteğe Bağlı)

Bu adımda, Windows 9x kısmi işlevli istemci iş istasyonlarına kod sağlayacak bir Windows NT ve Windows 2000 kod sunucusunun (bu bölümde Windows kod sunucusu adıyla geçmektedir) nasıl kurulacağı açıklanmaktadır.

Ortamınızda karma olarak Windows NT, Windows 2000 ve Windows 9x kısmi işlevli iş istasyonlarını desteklemeyi planlamıyorsanız bu adımı atlayabilirsiniz.

Kod sunucusu yalnızca, aynı işletim sistemi ailesinin üyesi olan kısmi işlevli iş istasyonlarına kod sağlayabilir. Yani, bir Windows NT ya da Windows 2000 kod sunucusu Windows 9x tabanlı bir kısmi işlevli iş istasyonunu destekleyemez (benzer şekilde, bunun tersi de geçerlidir).

Kuruluşunuzda türdeş olmayan bir Windows 32 bit işletim sistemleri yapılandırması gerçekleştirdiyse, aşağıdaki adımları izleyerek, kod sunucunuzu hem Windows NT ya da Windows 2000 tabanlı, hem de Windows 9x tabanlı kısmi işlevli iş istasyonlarını destekleyecek şekilde tanımlayabilirsiniz:

Not: Buradaki örnekte, Windows 9x kısmi işlevli iş istasyonlarına kod sağlayacak bir Windows NT tabanlı kod sunucusu yapılandıracağınız varsayılmıştır.

Bir Windows kod sunucusunun Windows 9x makinesi üzerinde kısmi işlevli iş istasyonuna kod sağlayabilmesi için aşağıdaki adımları izleyin:

1. **md d:\sqllib9x** (burada *d:*, yerel bir sabit disk sürücüdür) komutunu girerek, Windows NT ya da Windows 2000 kod sunucusunda Windows 9x kısmi işlevli istemci iş istasyonlarına kod sağlamak için kullanılacak bir dizin yaratın.
2. Şu komutu girerek, kod sunucusundaki DB2 ürünü dizinini (örneğin, *c:\sqllib*) az önce yarattığınız dizine kopyalayın:

```
xcopy c:\sqllib\*. * d:\sqllib9x /s /e
```

Burada:

- *c:*, kod sunucusunda DB2 ürününün kurulu olduğu sürücüdür.
 - *d:*, önceki adımda kod sunucusunda *sqllib9x* dizininin yaratıldığı sürücüdür.
3. Altyapılar arası kod sunucusu için yarattığınız dizine geçin. Örneğin, **cd d:\sqllib9x** komutunu girebilirsiniz. Windows 9x üzerinde çalışan kısmi işlevli iş istasyonlarına kod sağlamak için bu dizin kullanılacaktır.
 4. Bu makinenin altyapılar arası kısmi işlevli iş istasyonlarına kod sağlayabilmesi için **d:\sqllib9x\bin\db2thn9x.bat hedef_altyapi** komutunu girin.

Burada:

- *d:*, altyapılar arası kısmi işlevli iş istasyonlarına kod sağlayacak kod sunucusu için yarattığınız dizinin bulunduğu yerel sürücüdür.
- *hedef_altyapi*, bu dizinin destekleyeceği altyapıdır. Bu değer *nt* ya da *9x* olabilir. Kod sunucusunda Windows NT ya da Windows 2000 çalışıyorsa ve bu sunucunun Windows 9x çalıştıran kısmi işlevli iş istasyonlarına kod sağlamasını istiyorsanız *9x* değiştirgesini kullanın. Kod sunucusunda Windows 9x çalışıyorsa ve bu sunucunun Windows NT ya da Windows 2000 çalıştıran kısmi işlevli iş istasyonlarına kod sağlamasını istiyorsanız *nt* değiştirgesini kullanın.

Şimdi kod sunucunuzda iki kod tabanı vardır. Kısmi işlevli iş istasyonunu Windows NT ya da Windows 2000 makinesinde yaratıyorsanız, geri kalan adımlarda Windows NT ya da Windows 2000 kod tabanını (örneğin, c:\sql11b) kullanın. Kısmi işlevli iş istasyonunu Windows 9x makinesinde yaratıyorsanız ve kodu Windows NT ya da Windows 2000 kod sunucusu sağlayacaksa, geri kalan adımlarda Windows 9x kod tabanını (örneğin, d:\sql11b9x) kullanın.

Not: Kodu Windows NT ya da Windows 2000 kod sunucusundan çalıştıran bir Windows 9x kısmi işlevli istemci iş istasyonunda oturum açtıysanız, Windows 9x iş istasyonunda oturum açtığımız kullanıcı hesabının Windows NT ya da Windows 2000 kod sunucusunda yerel olarak tanımlanmış olmasına dikkat etmelisiniz.

3. Adım: DB2 İstemcisi ya da DB2 Connect Personal Edition Kodunun Kurulu Olduğu Dizinin Paylaşılması

Kısmi işlevli iş istasyonlarının gereken kodu kod sunucusundan yükleyebilmesi için, kısmi işlevli hedef iş istasyonlarından her birinin, DB2 İstemcisi ya da DB2 Connect Personal Edition kodunun kurulu olduğu dizini okuyabilmesi gerekir. Tüm kısmi işlevli iş istasyonlarının kod dizinine Okuma kipinde erişmelerini sağlamak için aşağıdaki adımları izleyin:

1. **Start** (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra **Programs** → **Windows Explorer** (Programlar - Windows Gezgini) öğelerini seçin.
2. DB2 ürününü kurduğunuz dizini seçin. Windows NT ya da Windows 2000 üzerinde çalışan kısmi işlevli iş istasyonları için c:\sql11b dizinini kullanın. Windows 9x üzerinde çalışan kısmi işlevli iş istasyonları tanımlayacaksa, d:\sql11b9x dizininin de paylaşılması gerekir.
3. Menü çubuğunda **File** → **Properties** (Dosya - Özellikler) öğelerini seçin.
4. **Sharing** (Paylaşma) etiketini tıklatın.
5. **Shared As** (Paylaşım adı) radyo düğmesini tıklatın.
6. **Share Name** (Paylaşım adı) alanına paylaşılan kaynak için bir ad yazın. Örneğin, NTCODESERVER girin.
7. Tüm kısmi işlevli hedef iş istasyonlarının, tüm kullanıcılar için bu dizine Okuma erişimleri olması gerekir. Windows NT ya da Windows 2000 tabanlı bir kod sunucusu yaratıyorsanız, aşağıdaki adımları izleyerek tüm kullanıcılar için Okuma erişimi tanımlayın:
 - a. **Permissions** (İzinler) düğmesini tıklatın. Access Through Share Permissions (Paylaşım İzinleriyle Erişim) penceresi açılır.
 - b. **Name** (Ad) kutusunda, **Everyone** (Herkes) seçeneğini belirtin.
 - c. **Type of Access** (Erişim türü) açılan kutusunu tıklatın ve **Read** (Okuma) seçeneğini belirtin.
 - d. Tüm pencereler kapatılınca kadar **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Not: Windows 9x tabanlı bir kod sunucusu yaratıyorsanız, paylaşım tanımladığımızda bu erişim tipini belirtmeniz gerekmez. Varsayılan ayar olarak, herkese okuma erişimi verilir.

4. Adım: Kısmi İşlevli Hedef İş İstasyonu için Yanıt Kütüğü Yaratılması

Kod sunucusunu kurarken etkileşimli kuruluş gerçekleştirdiniz. Bu kuruluşta, ürününüzü kurmak için kuruluş programının bilgi istemlerini el ile yanıtlamanız gerekir. DB2 ürününü kurmak ve ortamını yapılandırmak için gereken bilgileri sizin yanıtlarınız sağlar. Dağıtım

kuruluş sırasında, bu bilgiler yanıt kütüğündeki anahtar sözcükler ve değerler biçiminde sağlanır. Bu nedenle, dağıtım kuruluşa gözetimsiz kuruluş, hatta sessiz kuruluş da denir. Dağıtım kuruluşa ilişkin ayrıntılı açıklamalar ve kısmi işlevli hedef iş istasyonlarında bu tür kuruluş gerçekleştirilmesine ilişkin bilgiler için bkz: Bölüm 19, “Dağıtım Kuruluş Giriş” sayfa 311.

Kısmi işlevli DB2 İstemcisi ya da kısmi işlevli DB2 Connect kuruluşu için, db2thin.rsp adlı, kullanılmaya hazır bir yanıt kütüğü vardır; bu yanıt kütüğünü her iki kısmi işlevli iş istasyonunu kurmak için kullanabilirsiniz. Bu kütük, en sık kullanılan kuruluş tipine ilişkin ayarları içerir. Bu kütüğü c:\sql11b\thinsetup dizininde bulabilirsiniz; burada c:, DB2 ürününüzü kurduğunuz sürüctür.

Yanıt kütüğü şu öğeleri içerir:

- Kuruluşa özgü anahtar sözcükler
- Kayıt değeri/ortam değişkeni ayarları
- Veritabanı yöneticisi yapılanış değiştirgesi ayarları

Yanıt kütüğünde yıldız imi (*) açıklama işlevi görür. Başında yıldız imi bulunan satırlar kuruluş sırasında dikkate alınmaz. Bir anahtar sözcüğü belirtilmezse ya da yıldız imiyle geçersiz kılınırsa, varsayılan değer kullanılır. Bir değiştirgeyi etkinleştirmek için yıldız imini kaldırın.

Örneğin, ODBC desteği kurmak istediğinizi varsayalım. Bu anahtar sözcük için yanıt kütüğündeki varsayılan giriş şudur:

```
*COMP          =ODBC_SUPPORT
```

Bu bileşeni kurmak için, satırdan yıldız imini kaldırırsınız:

```
COMP          =ODBC_SUPPORT
```

Bazı anahtar sözcükler için değer belirlemeniz gerekir. Bu anahtar sözcükleri etkinleştirmek için, yıldız imini olağan şekilde kaldırın, ancak eşit iminin sağ tarafındaki değer yerine, o değiştirgenin almasını istediğiniz değeri yazmayı da unutmayın.

Örneğin,

```
*DB2.DIAGLEVEL = 0 - 4
```

Şu biçimde olur:

```
DB2.DIAGLEVEL = 4
```

(bu değiştirgeyi 4 değerine ayarlamak isterseniz)

Aşağıda, db2thin.rsp adlı örnek yanıt kütüğünün bir kısmı gösterilmiştir:


```

* Required Global DB2 Registry Variable
* -----
DB2INSTPROF                = C:\CFG

* General Options
* -----
*TYPE                        = 0,1,2 (0=compact, 1=typical, 2=custom)
*COMP                        = ODBC_SUPPORT
*COMP                        = CONTROL_CENTER
*COMP                        = EVENT_ANALYZER
*COMP                        = WEB_ADMINISTRATION
*COMP                        = QUERYMONITOR
*COMP                        = TRACKER
*COMP                        = QUERYADMIN
*COMP                        = CLIENT_CONFIGURATION_ASSISTANT
*COMP                        = COMMAND_CENTER
*COMP                        = DOCUMENTATION
*CREATE_ICONS                = YES or NO (default=YES)
*REBOOT                      = YES or NO

```

Bu değiştirgelere ilişkin ayrıntılı bilgi için bkz: “Kullanabileceğiniz Örnek Yanıt Kütükleri” sayfa 311.

Örneğin, şunları tanımlayın:

```

DB2INSTPROF                = C:\CFG
TYPE                        = 1
REBOOT                      = YES

```

Bu kütüğü düzenlemeyi tamamladığınızda, örnek kütüğün bütünlüğünü korumak için, düzenlediğiniz kütüğü yeni adla saklayın. Bu kütüğe test.rsp adını verin ve kütüğü önceki adımda paylaşım tanımladığımız dizinde (c:\sql11b) saklayın.

5. Adım: Kısmi İşlevli Hedef İş İstasyonunun Kod Sunucusuna Erişmesinin Sağlanması

Hedef iş istasyonunu kısmi işlevli iş istasyonu görevi yapacak şekilde tanımlayabilmeniz için, kod sunucusunun erişilebilir olması gerekir. Bir ağ sürücüsünü, kod sunucusunda yarattığımız paylaşılan dizinin altındaki thnsetup dizinine erişim için eşlemeyi seçebilirsiniz.

1. **Start** (Başlat) düğmesini tıkladıktan sonra **Programs** —> **Windows Explorer** (Programlar - Windows Gezgini) öğelerini seçin.
2. **Tools** (Araçlar) menüsünde **Map Network Drive** (Ağ Sürücüsünü Eşle) öğesini seçin.
3. **Drive** (Sürücü) açılan listesinde, kod sunucusunun yerini eşlemek istediğiniz sürücüyü seçin.
4. Path (Yol) alanına, aşağıda belirtildiği biçimde paylaşılan kaynak yerini girin:

```
\\bilgisayar_adi\paylaşilan_kaynak_adi
```

Burada:

bilgisayar_adi

Kod sunucusunun bilgisayar adını gösterir.

paylaşılan_kaynak_adi

Kod sunucusundaki paylaşılan dizinin paylaşılan kaynak adını gösterir.

Örneğimizde NTCODESERVER.

5. Paylaşımı kalıcı kılmak için, **Reconnect at Logon** (Oturum Açıldığında Yeniden Bağlan) kutusuna onay imi koyun.

Windows NT ya da Windows 2000 kullanıyorsanız, Connect as Input (Girişteki Gibi Bağlan) alanında kullanıcı bilgilerini belirtebilirsiniz. Biçim şöyledir:

```
etkialanı\kullanıcıadı
```

Burada:

etkialanı

Kullanıcı hesabının tanımlı olduğu etki alanını gösterir. Bu giriş yalnızca, hesap bir etki alanı hesabıysa ve sistemde uzak kod sunucusu için Okuma erişimi olan bir kullanıcı hesabıyla oturum açmadıysanız gereklidir.

kullanıcıadı

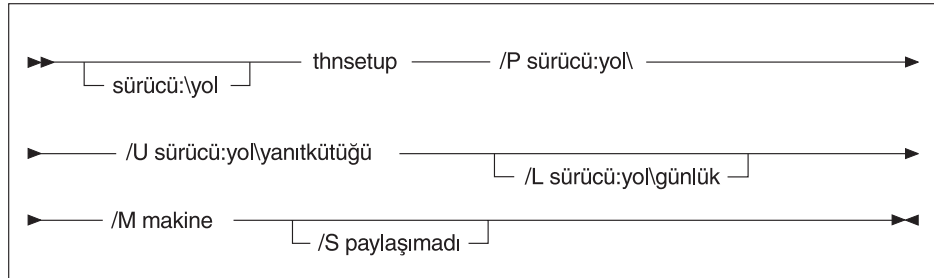
Bu makineye erişimi olan kullanıcıyı gösterir. Bu giriş yalnızca, sistemde uzak kod sunucusu için Okuma erişimi olan bir kullanıcı hesabıyla oturum açmadıysanız ya da etki alanı değiştirmesini belirttiyseniz gereklidir.

Not: Bir Windows 9x iş istasyonunda, kod sunucusuna paylaşılan dizin erişimi bulunan geçerli bir kullanıcı olarak oturum açmış olmanız gerekir.

Windows 9x kısmi işlevli iş istasyonuna bir Windows NT ya da Windows 2000 için DB2 kod sunucusunun kod sağlamanı (ya da tam tersini) planlıyorsanız, bu amaçla yarattığınız dizinin paylaşılan kaynak adını girmeye dikkat edin.

6. Adım: Kısmi İşlevli Hedef İş İstasyonunun Yaratılması

Bu tanımlamayı tamamlamak için **thnsetup** komutunu çalıştırmanız gerekir. Bu komut, kısmi işlevli DB2 İstemcisi ya da kısmi işlevli DB2 Connect iş istasyonunu ve kod sunucusuna gerekli bağlantıları oluşturur. **thnsetup** komutu şu değiştirgelerle girilebilir:

Burada:

/P Kod sunucusunda DB2 kodunun kurulduğu yolu belirtir. Bu değiştirgeyi, önceki adımda ilişkilendirdiğiniz yolu kullanarak belirtin. Bu bir Windows NT ya da Windows 2000 kod sunucusuysa ve hedef iş istasyonlarınız Windows 9x çalıştırıyorsa, Windows 9x için oluşturduğunuz dizini belirtmeniz gerektiğini unutmayın. Bu değiştirge gereklidir.

Not: Henüz kod sunucusunu kalıcı bir ağ sürücüsüyle eşlemediyseniz (açıklamalar için bkz: “5. Adım: Kısmi İşlevli Hedef İş İstasyonunun Kod Sunucusuna Erişmesinin Sağlanması” sayfa 345), bu değiştirge ağ sürücüsünü göstermek için kullanılacak sürücü adı olmalıdır.

/U Yanıt kütüğünün tam yolunu ve adını belirtir. Bu değiştirge gereklidir. Bu örnekte, uzak kod sunucusunda test.rsp adıyla sakladığımız yanıt kütüğünü kullanın.

/L Kuruluş bilgilerinin ve kuruluş sırasında oluşan hataların kaydedildiği günlük kütüğünün tam yolunu ve adını belirtir. Günlük kütüğü adını belirtmezseniz, varsayılan günlük kütüğü adı (db2.log) kullanılır. Bu kütük, işletim sisteminizin kurulu olduğu sürücünün db2log dizininde yaratılır. Bu değiştirge isteğe bağlıdır.

- /M** Kod sunucusunun bilgisayar adını belirtir. Bu değiştirge, kalıcı bir ağ sürücüsü eşlemediyseniz (açıklamalar için bkz: “5. Adım: Kısmi İşlevli Hedef İş İstasyonunun Kod Sunucusuna Erişmesinin Sağlanması” sayfa 345) gereklidir.
- /S** DB2 ürününün kurulu olduğu kod sunucusunun paylaşılan kaynak adını belirtir. Bu değiştirge, kalıcı bir ağ sürücüsü eşlemediyseniz (açıklamalar için bkz: “5. Adım: Kısmi İşlevli Hedef İş İstasyonunun Kod Sunucusuna Erişmesinin Sağlanması” sayfa 345) gereklidir.

Örneğin, yerel olarak *x*: sürücüsüne eşlenmiş “myserver” adlı kod sunucusundaki paylaşılan dizin *NTCODESERVER* ise ve *test.rsp* adlı yanıt kütüğü kod sunucusuyla aynı dizinde bulunuyorsa, kısmi işlevli bir iş istasyonu yaratmak için şu komutu girin:

```
x:\thnsetup\thnsetup /P x:\ /U x:\thnsetup\test.rsp
```

thnsetup komutu tamamlanınca, günlük kütüğündeki iletilere bakın. Makine yeniden başlatılmak üzere tanımlandığı için, kısmi işlevli iş istasyonunun yaratılması tamamlandığında makine yeniden başlamazsa, bir sorun oluştu demektir.

Sonraki Adım

Kısmi işlevli iş istasyonlarınızı kurduktan ve yapılandırdıktan sonra, her iş istasyonunda kullanıcıların erişmelerini istediğiniz veritabanlarına erişim tanımlamanız gerekir. Kod sunucusundaki bu veritabanlarına erişim tanımlamak için İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nı (CCA) kullanmanızı öneririz. CCA'nın kullanılmasına ilişkin ek bilgi edinmek için bkz: “İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nın Başlatılması” sayfa 371.

Kod sunucusunda kısmi işlevli iş istasyonlarınızın erişmesini istediğiniz tüm veritabanlarını kataloğa aldıktan sonra, kısmi işlevli her iş istasyonunda, yerel katalog dizinlerinin tümünü güncellemelisiniz. CCA'nın tanıtım seçeneğini kullanmanızı öneririz. CCA, veritabanı bağlantısı bilgilerini ve yapılanış ayarlarını içeren istemci tanıtımlarını dışarı ve içeri aktarmanızı sağlar. Kod sunucusunda bir istemci tanıtımını dışarı aktarın. Bu tanıtım, az önce kurduğunuz kısmi işlevli iş istasyonlarının her birinde aynı veritabanı bağlantılarını ve yapılanışları tanımlamak için gereken tüm bilgileri içerir. CCA'nın içeri aktarma seçeneğini kullanıma açmak istiyorsanız, son kullanıcılarınız bu aracı kullanabilirler. DB2 ürününü kullanıcılardan gizlemek istiyorsanız **db2cfimp** komutunu kullanabilirsiniz. Bu komut e-posta yoluyla alınabilir ya da SMS ile gönderilebilir. Bu komutun kullanılması, DB2 görevlerinin son kullanıcılardan gizlenmesini sağlar. **db2cfimp** komutuna ilişkin ek bilgi edinmek için bkz: *Command Reference*.

Bölüm 8. Birleşik Veritabanı Sisteminin Yapılandırılması

Bölüm 24. Birleşik Veritabanı Sistemi Yaratılması ve Yapılandırılması

DB2 birleşik veritabanı sistemi, kullanıcıların ve uygulamaların tek bir SQL deyimi içinde birden çok veritabanı yönetim sistemine ya da veritabanına gönderme yapmalarına olanak sağlar. Örneğin, DB2'nin birleşik veritabanı desteğiyle, bir DB2 Universal Database çizelgesinde, OS/390 için DB2 çizelgesinde ve Oracle 7 çizelgesinde bulunan verileri birleştirebilirsiniz. Bu tipteki deyimlere dağıtımli istekler adı verilir:

Yer saydamlığı

Bir veri kaynağının yerinin ağ adresinden ayrılması.

Ağ adresi

Dağıtımli istek sorgularına katılacak tüm çizelgeler ve görünümlere takma ad atanarak sağlanır.

Takma ad

Veri kaynağının fiziksel adresini tanıtan değerlerle eşlenen kullanıcı tanımlı bir addan oluşur.

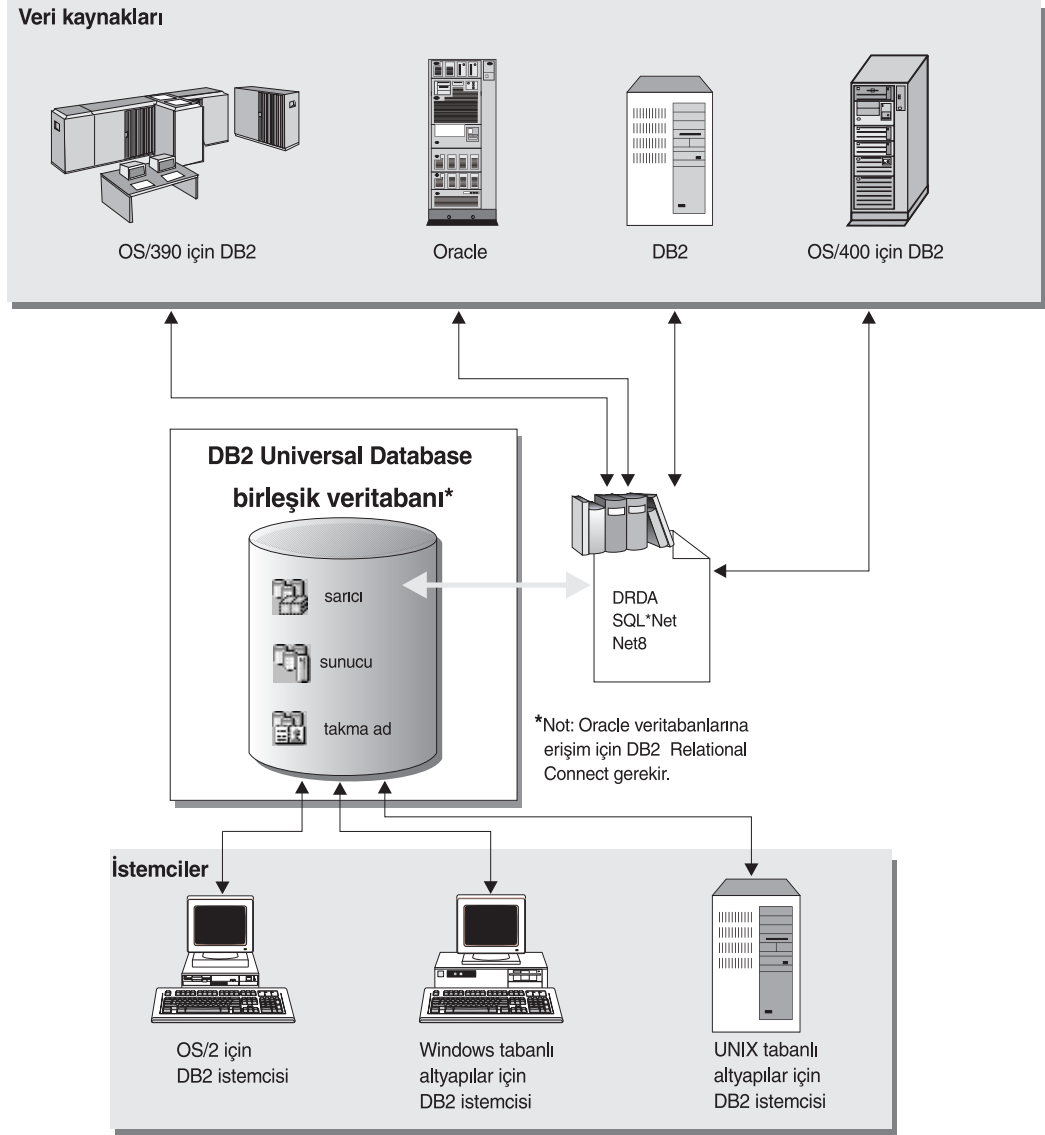
Hem takma ad, hem de bu değerler, birleşik sistem sunucusunun yerel veritabanı sistemi kataloglarında saklanır.

DB2'nin Personal Edition, Workgroup Edition, Enterprise Edition ve Enterprise - Extended Editions yayınları, DB2 ailesi veri kaynakları için birleşik sistem desteği içerir.

Oracle veri kaynaklarına ilişkin birleşik sistem desteği için DB2 Relational Connect gereklidir.

Birleşik veritabanı sistemi kavramlarına ilişkin ek bilgi için bkz: *Administration Guide*.

Tipik bir birleşik sistem ortamı için bkz: Şekil 5 sayfa 352.

Şekil 5. DB2 Birleşik Sistemi

Desteklenen Veri Kaynakları

DB2 ailesi ve Oracle veri kaynakları, takma adlar kullanılarak dağıtımlı isteklere eklenebilir. Desteklenen sürümler, gereken bakım ve ilişkili erişim yöntemleri için bkz: Çizelge 35.

Çizelge 35 (Sayfa 1 / 2). Veri Kaynakları ve İlgili Erişim Yöntemleri

Veri Kaynağı	Erişim Yöntemi
--------------	----------------

Çizelge 35 (Sayfa 2 / 2). Veri Kaynakları ve İlgili Erişim Yöntemleri

• DB2 Universal Database	DRDA
• PTF PQ07537'yi içeren OS/390 için DB2 Sürüm 5	
• APAR PN43135, UN75958, UN54600 ve UN56735'i içeren MVS için DB2 Sürüm 2 Yayın 3	
• APAR PN70612, UN42626, UN54601 ve UN73393'ü içeren MVS için DB2 Sürüm 3 Yayın 1	
• APAR PN70612'yi içeren MVS için DB2 Sürüm 4 Yayın 1	
• SQL/DS	
• Ortak Sunucular için DB2 Sürüm 2	
• DB2 Parallel Edition	
• DataJoiner ¹	
Oracle Sürüm 7.0.16 ya da üstü	Oracle SQL*Net ya da Net8
Herhangi bir OLE DB sağlayıcısı	OLE DB 2.0 ya da üstü

Not:

1. Windows sistemlerinde, DataJoiner, DB2 Universal Database ile aynı makineye kurulamaz. UNIX sistemlerinde, DataJoiner aynı makinede olabilir, ancak kendi yönetim ortamında çalıştırılmalıdır. Varolan bir Sürüm 7.1 DB2 yönetim ortamını kullanmayın.
-

Bölüm 25. DB2 Ailesi Veri Kaynaklarına Erişmek için Birleşik Sistem Tanımlanması

Bu bölüm, DB2 ailesi veritabanlarında saklanan verilere erişmek için birleşik sistem sunucunuzu nasıl yapılandıracağınızı açıklar ve aşağıdaki kısımları içerir:

- “Birleşik Veritabanı İşlevinin Etkinleştirilmesi”
- “DB2 Ailesi Veri Kaynaklarının Birleşik Sisteme Eklenmesi”
- “DB2 Ailesi Veri Kaynaklarına İlişkin Bağlantıların Doğrulanması” sayfa 357

Buradaki yönergeler Windows NT, Windows 2000 ve desteklenen UNIX altyapıları için geçerlidir; gerekli olduğu yerlerde altyapıya özgü farklılıklar belirtilmiştir.

Birleşik Veritabanı İşlevinin Etkinleştirilmesi

Birleşik veritabanı işlevlerinden yararlanabilmek için:

UNIX sistemlerinde

DB2 Universal Database kurulumu sırasında DB2 Veri Kaynakları için Dağıtımli Birleştirme (Distributed Join for DB2 Data Sources) seçeneğini seçin ve isteğe bağlı olarak, bu seçenikle kullanılmak üzere bir yönetim ortamı yaratın. Yönetim ortamı yaratmayı seçerseniz, varsayılan olarak, FEDERATED değiştirgesi YES değerine ayarlanır. Yönetim ortamını daha sonra yaratmayı seçerseniz, o yönetim ortamı için FEDERATED değiştirgesini YES değerine el ile ayarlamanız gerekir.

Bu yalnızca, **db2icrt** komutuyla yönetim ortamı yaratıyorsanız geçerlidir. Bir yönetim ortamı yaratmak ya da varolan bir yönetim ortamını ayarlamak için **db2setup** komutunu kullanarak geri dönerseniz, FEDERATED değiştirgesi yine YES değerine ayarlanır.

Windows sistemlerinde

Birleşik veritabanı işlevleri, DB2 kuruluşunun bir parçası olarak etkinleştirilir.

DB2 Ailesi Veri Kaynaklarının Birleşik Sisteme Eklenmesi

Aşama 1. Ağ iletişiminin yapılandırılması

Birleşik sistem sunucunuzun DB2 ailesi veri kaynaklarına erişebilecek şekilde yapılandırılması, bir istemcinin DB2 sunucusuyla iletişim kurabilecek şekilde yapılandırılmasına benzer. Yapılandırma yönergeleri için bkz:

- Bölüm 6, “İstemci Yapılandırma Yardımcısı ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması” sayfa 25
- Bölüm 7, “Komut Satırı İşlemcisi ile İstemci-Sunucu İletişimi Yapılandırılması” sayfa 35

Aşama 2. Birleşik sistem sunucusunun düğüm dizininde, DB2 veri kaynağının yerini gösteren bir girişi kataloğa alın. Birleşik sistem sunucusu, kullanılacak erişim yöntemini, kataloğa alınmakta olan düğümün ve erişilmekte olan DB2 ailesinin tipine göre saptar.

- İletişim protokolü olarak SNA kullanıyorsanız CATALOG APPC NODE komutunu verin:

```
CATALOG APPC NODE DB2NODE REMOTE DB2CPIC SECURITY PROGRAM
```

Burada:

— DB2NODE, kataloğa alınmakta olan düğümüne atadığınız addır.

- DB2CPIC, uzak ortak düğümünün simgesel hedef adıdır.
- PROGRAM, ortak LU'ya (mantıksal birim) gönderilen ayırma isteğine hem kullanıcı adı, hem de parola ekleneceğini belirtir.
- İletişim protokolü olarak TCP/IP kullanıyorsanız CATALOG TCP/IP NODE komutunu verin:

```
CATALOG TCPIP NODE DB2NODE REMOTE SYSTEM42 SERVER DB2TCP42
```

Burada:

- DB2NODE, kataloğa alınmakta olan düğüme atadığınız addır.
- SYSTEM42, veri kaynağının bulunduğu sistemin anasistem adıdır.
- DB2TCP42, veri kaynağının, veri kaynağı istemcileri tarafından kullanılmak üzere tanımladığı birincil kapı adıdır.

Bu komutlara ilişkin ek bilgi için bkz: *Command Reference*.

- Aşama 3. DB2 veri kaynaklarına erişmek için kullanılacak sarıcı birimini tanımlamak için CREATE WRAPPER deyimini kullanın. Sarıcılar, birleşik sistem sunucularının veri kaynaklarıyla iletişim kurmak ve onlardan veri almak için kullandığı düzeneklerdir. İzleyen örnek bir CREATE WRAPPER deyimini göstermektedir:

```
CREATE WRAPPER DRDA
```

DRDA, DB2 ailesi veri kaynaklarına erişmek için kullanılan sarıcı biriminin varsayılan adıdır.

Varsayılan adı istediğiniz bir adla değiştirebilirsiniz; ancak, bunu yaparsanız, LIBRARY değiştirgesini ve birleşik sistem sunucusu altyapınıza ilişkin sarıcı kitaplığını da eklemeniz gerekir. Sarıcı kitaplıklarına ilişkin ek bilgi için bkz: *SQL Reference*.

- Aşama 4. İsteğe bağlı: DB2_DJ_COMM ortam değişkenini, önceki adımda yarattığınız sarıcı birimine ilişkin sarıcı kitaplığını içerecek şekilde tanımlayın; örneğin:

```
db2set DB2_DJ_COMM = libdrda.a
```

DB2_DJ_COMM ortam değişkeni, birleşik sistem sunucusu kullanıma hazırlandığında sarıcı biriminin yüklenip yüklenmeyeceğini denetler (yüklenmesi, DB2 ailesi veri kaynağına ilk erişildiğinde başarımın artmasını sağlayabilir). Sarıcı kitaplığı adlarına ilişkin ek bilgi için bkz: *SQL Reference*.

- Aşama 5. İletişim yapılandırılan her DB2 sunucusunu tanımlamak için CREATE SERVER deyimini kullanın; örneğin:

```
CREATE SERVER DB2SERVER TYPE DB2/OS390 VERSION 6.1 WRAPPER DRDA
OPTIONS (NODE 'db2node', DBNAME 'quarter4')
```

Burada:

- DB2SERVER, DB2 veri kaynağına atadığınız addır. Bu adın benzersiz olması gerekir.
- DB2/390, erişim yapılandırmakta olduğunuz DB2 veri kaynağının tipidir.
- 6.1, erişmekte olduğunuz OS/390 için DB2 sürümüdür.
- DRDA, CREATE WRAPPER deyiminde tanımladığınız sarıcı adıdır.
- db2düğümü, DB2SERVER veri kaynağının bulunduğu düğümün adıdır. DB2 veri kaynağında **db2 list node directory** komutunu çalıştırarak düğüm değerini saptayın. Bu değer büyük ve küçük harfe duyarlıdır.
- quarter4, DB2SERVER veri kaynağındaki veritabanının adıdır. Bu değer büyük ve küçük harfe duyarlıdır.

Düğüm ve veritabanı değerleri seçenek olarak belirtilmekle birlikte, bunlar DB2 veri kaynakları için gerekli olan değerlerdir. Kapsamlı bir seçenek listesi için bkz: *SQL Reference*.

- Aşama 6. Birleşik sistem sunucusundaki bir kullanıcı kimliği ya da parola, DB2 ailesi veri kaynağındaki kullanıcı kimliği ya da paroladan farklıysa, yerel kullanıcı kimliğini DB2 ailesi veri kaynağında tanımlı olan kullanıcı kimliği ve parolayla eşlemek için CREATE USER MAPPING deyimini kullanın; örneğin:

```
CREATE USER MAPPING FOR DB2USER SERVER DB2SERVER
OPTIONS ( REMOTE_AUTHID 'db2admin', REMOTE_PASSWORD 'day11te')
```

Burada:

- DB2USER, DB2 ailesi veri kaynağında tanımlı olan bir kullanıcı kimliğiyle eşlemekte olduğunuz yerel kullanıcı kimliğidir.
- DB2SERVER, CREATE SERVER deyiminde tanımladığınız DB2 ailesi veri kaynağının adıdır.
- db2admin, DB2USER ile eşlemekte olduğunuz, DB2 ailesi veri kaynağındaki kullanıcı kimliğidir. Bu değer büyük ve küçük harfe duyarlıdır.
- day11te, db2admin ile ilişkili paroladır. Bu değer büyük ve küçük harfe duyarlıdır.

- Aşama 7. DB2 ailesi veri kaynağınızda bulunan bir görünüme ya da çizelgeye takma ad atamak için CREATE NICKNAME deyimini kullanın. DB2 ailesi veri kaynağında sorgu gerçekleştirirken bu takma ad kullanılır. İzleyen örnek bir CREATE NICKNAME deyimini göstermektedir:

```
CREATE NICKNAME DB2SALES FOR DB2SERVER.SALESDATA.MIDWEST
```

Burada:

- DB2SALES, DB2 çizelgesi ya da görünümünün benzersiz takma adıdır.
- DB2SERVER.SALESDATA.MIDWEST, şu biçime uygun, üç kısımdan oluşan tanıtıcıdır:

veri_kaynağı_adi.uzak_şema_adi.uzak_çizelge_adi

CREATE NICKNAME deyimine ilişkin ek bilgi için bkz: *SQL Reference*.

Genel olarak takma adlara ilişkin ek bilgi edinmek için bkz: *Administration Guide*.

- Aşama 8. Takma ad yaratmak istediğiniz tüm veritabanı nesnelere için önceki adımı yineleyin.

DB2 Ailesi Veri Kaynaklarına İlişkin Bağlantıların Doğrulanması

Bu kısımda, birleşik sisteminizi DB2 ailesi veri kaynaklarına erişmek için doğru yapılandırıp yapılandırmadığınızı nasıl denetleyeceğinizi açıklanmaktadır. Bu kısma geçmeden önce önceki adımların tümü (“DB2 Ailesi Veri Kaynaklarının Birleşik Sisteme Eklenmesi” sayfa 355) tamamlanmış olmalıdır.

- Aşama 1. SYSADM ya da SYSCTRL yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın.
- Aşama 2. DB2 birleşik sistem sunucunuzda örnek (sample) veritabanını önceden yaratmadıysanız, şu komutu girerek yaratın:

```
DB2SAMPL
```

- Aşama 3. DB2 birleşik sistem sunucunuzdaki örnek veritabanına bağlanın:

```
CONNECT TO SAMPLE
```

- Aşama 4. Şu SQL deyimini yayımlayın:

```
SELECT * FROM SYSCAT.SYSTABLES
```

Bu deyimle, SYSCAT.TABLES sistem kataloğu çizelgesinin tüm içeriğini almanız gerekir.

- Aşama 5. DB2 ailesi veri kaynağınızda örnek (sample) veri kaynağını önceden yaratmadıysanız, yaratın.
- Aşama 6. DB2 ailesi veri kaynağınızın örnek veritabanındaki bir sistem kataloğu çizelgesini birleşik sistem ortamınıza ekleyin:
- Veri kaynağı için CREATE SERVER deyimini yayınlarken, DBNAME için SAMPLE değerini belirtin.
 - CREATE USER MAPPING deyimini yayınlarken, veri kaynağındaki kullanıcı kimliğinin örnek veritabanı için en azından SELECT izni olmasına dikkat edin.
 - rnek veritabanının SYSCAT.COLUMNS sistem kataloğu izelgesi için bir takma ad yaratın.

- Aşama 7. SYSCAT.COLUMNS izelgesinin takma adını kullanarak, DB2 ailesi veri kaynağından veri almak üzere şu SQL SELECT deyimini yayınlayın; rneğin:

```
SELECT * FROM takmaad
```

takmaad, DB2 ailesi örnek veritabanının SYSCAT.COLUMNS izelgesinin takma adıdır.

Bu deyimle, SYSCAT.COLUMNS sistem kataloğu çizelgesinin tüm içeriğini almanız gerekir.

Hem birleşik sistem sunucusundaki, hem de DB2 ailesi veri kaynağındaki verileri başarıyla seçtikten sonra, doğrulama yordamını tamamlamak üzere iki veri kaynağındaki verileri birleştirmeyi deneyebilirsiniz.

Dağıtımlı istek sorgularında Oracle veri kaynakları kapsanacaksa şu adıma geçin: Bölüm 26, “Oracle Veri Kaynaklarına Erişmek için Birleşik Sistem Tanımlanması” sayfa 359.

Bölüm 26. Oracle Veri Kaynaklarına Erişmek için Birleşik Sistem Tanımlanması

Oracle veri kaynaklarına erişebilmek için DB2 birleşik sistem sunucunuzda DB2 Relational Connect kurulu olmalıdır.

DB2 Relational Connect farklı iki Oracle sarıcı birimini içerir; bunların biri SQL*Net Sürüm 1 ya da Sürüm 2 istemci yazılımıyla, diğeri Net8 istemci yazılımıyla kullanılır. Kullanacağınız sarıcı birimini, kullandığınız istemci yazılımını belirler. SQL*Net kullanıyorsanız sqlnet sarıcısını, Net8 kullanıyorsanız net8 sarıcısını kullanmalısınız.

Kullandığınız istemci yazılımından bağımsız olarak, hem Oracle Sürüm 7, hem de Oracle Sürüm 8 veri kaynaklarına erişebilirsiniz.

Bu bölüm, Oracle ailesi veri kaynaklarında saklanan verilere takma adlar kullanarak erişmek için birleşik sistem sunucunuzu nasıl yapılandıracağınızı açıklar ve aşağıdaki kısımları içerir:

- “DB2 Relational Connect’in Kurulması”
- “Oracle Veri Kaynaklarının Birleşik Sisteme Eklenmesi” sayfa 361
- “Oracle Kod Sayfası Seçenekleri” sayfa 365
- “Oracle Veri Kaynaklarına İlişkin Bağlantıların Doğrulanması” sayfa 366

Buradaki yönergeler Windows NT, Windows 2000 ve UNIX altyapıları için geçerlidir; gerekli olduğu yerlerde altyapıya özgü farklılıklar belirtilmiştir.

DB2 Relational Connect'in Kurulması

Bu kısım, Windows ve AIX sistemlerinde DB2 Relational Connect'in kurulmasını açıklamaktadır.

DB2 Relational Connect'in Windows Sistemlerinde Kurulması

Windows sisteminde DB2 Relational Connect'i kurmadan önce, sisteminizde DB2 Universal Database Enterprise Edition ya da DB2 Universal Database Enterprise - Extended Edition kurulu olmalıdır.

Aşağıdaki yönergeler, DB2 Relational Connect'in Windows NT ya da Windows 2000 sistemine nasıl kurulacağını göstermektedir.

1. Kuruluşu gerçekleştirmek için yarattığımız kullanıcı hesabıyla sistemde oturum açın.
2. Kuruluş programının kütükleri gerektiği şekilde güncelleyebilmesi için diğer programları kapatın.
3. DB2 Relational Connect CD'sini sürücüye takın. Otomatik çalıştırma özelliği, kuruluş programını otomatik olarak başlatır. Kuruluş programı sistem dilini saptar ve o dil için kuruluş programını başlatır. Kuruluş programını farklı bir dil için çalıştırmak isterseniz ya da kuruluş programı otomatik olarak başlamazsa, izleyen ipucu bilgilerine bakın:

Kuruluş programını el ile çağırmak için aşağıdaki adımları izleyin:

1. Start (Başlat) düğmesini tıklattıktan sonra Run (Çalıştır) öğesini seçin.
2. Open (Aç) alanında şu komutu girin:

```
x:\setup /i dil
```

Burada:

- x:, CD-ROM sürücünüzü belirtir.
- dil dilinize ilişkin ülke kodunu belirtir (örneğin, Türkçe için TR).

3. OK (Tamam) düğmesini tıklatın.

Kuruluş başlatma panosu açılır.

Bu panodan, kuruluşa ilişkin önkoşulları ve yayın notlarını görüntüleyebilir, DB2 Universal Database Sürüm 7'nin özellik, yetenek ve yararlarını keşfetmek için hızlı gezinti (Quick Tour) yapabilir ya da doğrudan kuruluşa geçebilirsiniz.

4. Kuruluşu başlatmak için **Kur** (Install) öğesini seçin.
5. Başlatma panosundan kuruluşu başlattıktan sonra, kuruluş programının bilgi istemlerini izleyin.

Kuruluşa son vermek için, istediğiniz zaman **İptal** (Cancel) düğmesini tıkatabilirsiniz.

DB2 Relational Connect'in AIX Sistemlerinde Kurulması

DB2 Relational Connect'i kurmadan önce, sisteminizde DB2 Universal Database Enterprise Edition ya da DB2 Universal Database Enterprise - Extended Edition kurulu olmalıdır. Dağıtımli isteklerin DB2 ailesi veritabanlarını kapsamasını istiyorsanız, DB2 Universal Database Enterprise Edition ya da DB2 Universal Database Enterprise - Extended Edition kuruluşu sırasında DB2 Veri Kaynakları için Dağıtımli Birleştirme (Distributed Join for DB2 Data Sources) seçeneğini belirlemiş ve FEDERATED değiştirgesinin YES değerine ayarlı olduğunu doğrulamış olmanız gereklidir.

Aşağıdaki yönergeler, DB2 Relational Connect'in AIX sistemine nasıl kurulacağını göstermektedir.

AIX sistemlerinde DB2 Relational Connect'i kurmak için önerilen yöntem **db2setup** yardımcı programının kullanılmasıdır. Bu yardımcı program, DB2 Relational Connect'i kurmak için gereken tüm görevleri gerçekleştirir.

DB2 Relational Connect'i AIX sistemine **db2setup** yardımcı programıyla kurmak için:

1. "root" yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın.
2. DB2 ürünü CD-ROM'unu takın ve sisteme bağlayın. CD-ROM'un sisteme bağlanmasına ilişkin bilgi edinmek için *Quick Beginnings for UNIX* belgesine bakın.
3. CD-ROM'un sisteme bağlandığı dizine geçmek için **cd /cdrom** komutunu girin; **/cdrom**, ürün CD-ROM'unu sisteme bağlama noktasıdır.
4. **./db2setup** komutunu girin. Birkaç saniye sonra DB2 Relational Connect Sürüm 7 Kuruluşu penceresi açılır.

Seçilen seçenekler yıldız imiyle belirtilir.

Kuruluş tamamlanınca, DB2 Relational Connect, diğer DB2 ürünlerinizle birlikte `/usr/lpp/db2_07_01` dizinine kurulur.

Oracle Veri Kaynaklarının Birleşik Sisteme Eklenmesi

Takma adlar kullanarak Oracle veritabanlarına erişmek için:

- Aşama 1. Oracle tarafından sağlanan belgeleri kullanarak, Oracle istemci yazılımını DB2 birleşik sistem sunucuna kurun ve yapılandırın.

Hem Oracle Sürüm 7, hem de Oracle Sürüm 8 veri kaynaklarına erişmek için SQL*Net ya da Net8 kullanabilirsiniz.

UNIX altyapılarında çalışan birleşik sistem sunucuları için öneri:

Oracle istemci yazılımının kurulumu sırasında SQL*Net ya da Net8 için yeniden bağlantı düzenlenmesini isteyin.

- Aşama 2. DB2DJ.ini kütüğünü değiştirerek ve **db2set** komutunu kullanarak, veri kaynağı ortam değişkenlerini tanımlayın. **db2set** komutu DB2 tanıtım kaydını belirlediğiniz ayarlarla günceller.

DB2DJ.ini kütüğü, birleşik sistem sunucunuza kurulan Oracle istemci yazılımına ilişkin yapılanış bilgilerini içerir. Bölümlenmiş veritabanı sisteminde, belirli bir yönetim ortamındaki tüm düğümler için tek bir DB2DJ.ini kütüğü kullanılabilir ya da belirli bir yönetim ortamındaki bir ya da daha çok düğüm için benzersiz bir DB2DJ.ini kütüğü kullanabilirsiniz. Bölümlenmemiş bir sistemde, her yönetim ortamı için tek bir DB2DJ.ini kütüğü olabilir.

DB2DJ.ini kütüğündeki varsayılan ayarlar yapılanışınız için kabul edilebilecek ayarlarsa, şu adımla devam edin: 2b sayfa 362.

- a. sqllib/cfg dizininde bulunan DB2DJ.ini kütüğünü düzenleyin ve şu ortam değişkenlerini tanımlayın:

ORACLE_HOME

ORACLE_HOME ortam değişkenini Oracle ana dizinine ayarlayın; örneğin:

```
ORACLE_HOME=oracle_ana_dizini
```

SQL*Net ve Net8, bu değişkenin birleşik yönetim ortamınızın başlatılmasından önce tanımlanmasını gerektirir. Bu değişken değiştirilirse, birleşik yönetim ortamı durdurulmalı ve yeni ORACLE_HOME değerinin yürürlüğe girmesi için yeniden başlatılmalıdır.

Birleşik yönetim ortamını kullanan bir kullanıcı ORACLE_HOME ortam değişkenini tanımladıysa, birleşik yönetim ortamı bu değeri kullanmaz. Birleşik yönetim ortamı yalnızca, DB2 tanıtım kaydında tanımladığınız ORACLE_HOME değerini kullanır.

ORACLE_BASE

UNIX sürümlerinde çalışan birleşik sistem sunucuları için, Oracle istemci yazılımının kurulumu sırasında ORACLE_BASE değişkenini tanımlarsanız, birleşik sistem sunucusunda da ORACLE_BASE ortam değişkenini tanımlamanız gerekir:

```
ORACLE_BASE=oracle_ana_dizini
```

ORA_NLS

UNIX sürümlerinde çalışan ve Oracle 7.2 ya da üstü bir veri kaynağına erişecek olan birleşik sistem sunucuları için ORA_NLS ortam değişkenini tanımlayın:

```
ORA_NLS=oracle_ana_dizini/ocommon/nls/admin/data
```


Oracle veri kaynakları için ulusal dil desteğine ilişkin ek bilgi için bkz: "Oracle Kod Sayfası Seçenekleri" sayfa 365.

TNS_ADMIN

SQL*Net ya da Net8 tnsnames.ora kütüğü varsayılan arama yolu dışında bulunuyorsa, tnsnames.ora kütüğünün yerini belirtmek için TNS_ADMIN ortam değişkenini tanımlamanız gerekir; örneğin:

```
TNS_ADMIN=x:\yol\tnsnames.ora
```

Windows sunucuları için:

Bu kütüğün varsayılan yeri, kullanılmakta olan istemci yazılımına göre değişir:

- SQL*Net kullanıyorsanız, tnsnames.ora %ORACLE_HOME%\NETWORK\ADMIN dizinindedir.
- Net8 kullanıyorsanız, tnsnames.ora %ORACLE_HOME%\NET8\ADMIN dizinindedir.

UNIX sunucuları için:

Bu kütüğün varsayılan yeri \$ORACLE_HOME/admin/util/network dizinidir.

- b. Yaptığınız değişikliklerle DB2 tanıtım kaydını güncellemek için **db2set** komutunu kullanın.

Bu DB2DJ.ini kütüğünü bölümlenmemiş bir veritabanı sisteminde kullanıyorsanız ya da bu DB2DJ.ini kütüğündeki değerlerin yalnızca yürürlükteki düğüm için geçerli olmasını istiyorsanız şu komutu girin:

```
db2set DB2_DJ_INI = sqllib/cfg/db2dj.ini
```

Bu DB2DJ.ini kütüğünü bölümlenmiş veritabanı sisteminde kullanıyorsanız ve DB2DJ.ini kütüğündeki değerlerin bu yönetim ortamındaki tüm düğümler için geçerli olmasını istiyorsanız şu komutu girin:

```
db2set -g DB2_DJ_INI = sqllib/cfg/db2dj.ini
```

Bu DB2DJ.ini kütüğünü bölümlenmiş veritabanı sisteminde kullanıyorsanız ve DB2DJ.ini kütüğündeki değerlerin belirli bir düğüm için geçerli olmasını istiyorsanız şu komutu girin:

```
db2set -i INSTANCEX 3 DB2_DJ_INI = sqllib/cfg/node3.ini
```

Burada:

- INSTANCEX, yönetim ortamının adıdır.
- 3, db2nodes.cfg kütüğünde listelenen düğüm numarasıdır.
- node3.ini, DB2DJ.ini kütüğünün değiştirilen ve yeniden adlandırılan kopyasıdır.

- Aşama 3. SQL*Net ya da Net8 tnsnames.ora kütüğünün, iletişim yapılandırılan her Oracle sunucusu için güncellenmesine dikkat edin.

tnsnames.ora kütüğünde SID Oracle yönetim ortamının adı ve HOST Oracle sunucusunun bulunduğu anasistemin adıdır.

Aşama 4. DB2 yönetim ortamının yeniden çevrime sokulması:

Windows sunucuları için:

```
NET STOP yön_ortamı_adı  
NET START yön_ortamı_adı
```

UNIX sunucuları için:

```
db2stop  
db2start
```

Aşama 5. Oracle veri kaynaklarına erişmek için kullanılacak sarıcı kitaplığını tanımlamak için CREATE WRAPPER deyimini kullanın. Sarıcılar, birleşik sistem sunucularının veri kaynaklarıyla iletişim kurmak ve onlardan veri almak için kullandığı düzeneklerdir. İzleyen örnek bir CREATE WRAPPER deyimini göstermektedir:

```
CREATE WRAPPER SQLNET
```

SQLNET, Oracle SQL*Net istemci yazılımıyla kullanılan sarıcı biriminin varsayılan adıdır. Oracle Net8 istemci yazılımı kullanılıyorsa NET8 değerini kullanın.

Varsayılan adı istediğiniz bir adla değiştirebilirsiniz; ancak, bunu yaparsanız, LIBRARY değiştirgesini ve DB2 sunucusu altyapınıza ilişkin sarıcı kitaplığının adını da eklemeniz gerekir. Sarıcı kitaplığı adlarına ilişkin ek bilgi için bkz: *SQL Reference*.

Aşama 6. İsteğe bağlı: DB2_DJ_COMM ortam değişkenini, önceki adımda yarattığınız sarıcı birimine ilişkin sarıcı kitaplığını içerecek şekilde tanımlayın; örneğin:

```
db2set DB2_DJ_COMM = libsqlnet.a
```

DB2_DJ_COMM ortam değişkeni, birleşik sistem sunucusu kullanıma hazırlandığında sarıcı biriminin yüklenip yüklenmeyeceğini denetler (yüklenmesi, Oracle veri kaynağına ilk erişildiğinde başarımın artmasını sağlayabilir). Sarıcı kitaplığı adlarına ilişkin ek bilgi için bkz: *SQL Reference*.

Aşama 7. İletişim yapılandırılan her Oracle sunucusunu tanımlamak için CREATE SERVER deyimini kullanın; örneğin:

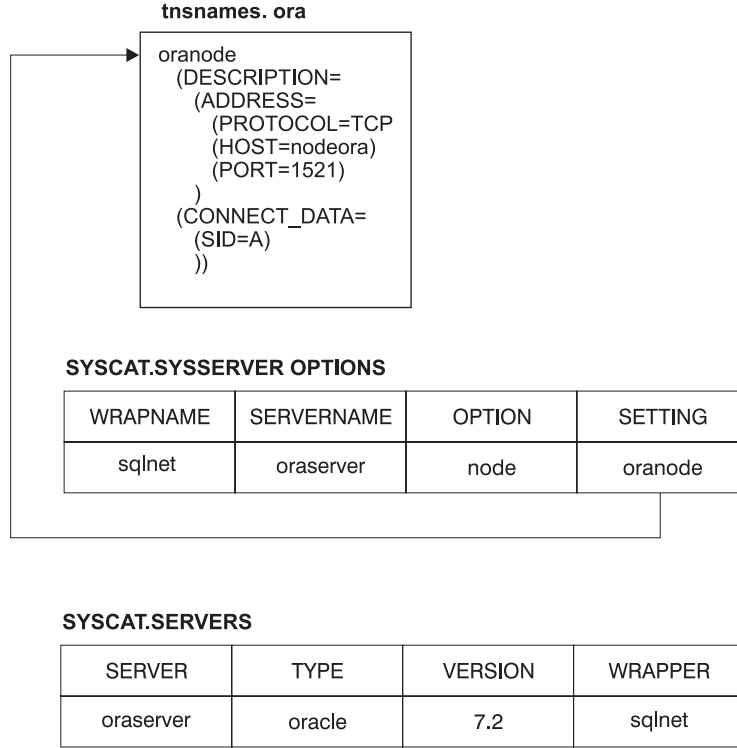
```
CREATE SERVER ORASERVER TYPE ORACLE VERSION 7.2 WRAPPER SQLNET  
OPTIONS (NODE "oradüğümü")
```

Burada:

- ORASERVER, Oracle sunucusuna atadığınız addır. Bu adın benzersiz olması gerekir.
- ORACLE, erişim yapılandırmakta olduğunuz veri kaynağının tipidir.
- 7.2, erişmekte olduğunuz Oracle sürümüdür.
- SQLNET, CREATE WRAPPER deyiminde tanımladığınız sarıcı adıdır.
- oradüğümü, ORASERVER sunucusunun bulunduğu düğümün adıdır. Düğüm değerini tnsnames.ora kütüğünden alın. Bu değer büyük ve küçük harfe duyarlıdır. Düğüm seçeneğiyle tnsnames.ora kütüğünün ilişkisi için bkz: Şekil 6 sayfa 364.

Düğüm değeri bir seçenek olarak belirtilmekle birlikte, bu değer Oracle veri kaynakları için gereklidir. Kapsamlı bir seçenek listesi için bkz: *SQL Reference*.

tnsnames.ora kütüğündeki bilgiler, SYSCAT.SERVEROPTIONS görünümü ve SYSCAT.SERVERS görünümü için bkz: Şekil 6 sayfa 364.

Şekil 6. DB2 Sistem Kütükleriyle Oracle tnsnames.ora Kütüğü Arasındaki İlişki

Aşama 8. Birleşik sistem sunucusundaki bir kullanıcı kimliği ya da parola, Oracle veri kaynağındaki kullanıcı kimliği ya da paroladan farklıysa, yerel kullanıcı kimliğini Oracle veri kaynağında tanımlı olan kullanıcı kimliği ve parolayla eşlemek için CREATE USER MAPPING deyimini kullanın; örneğin:

```

CREATE USER MAPPING FOR DB2USER SERVER ORASERVER
OPTIONS ( REMOTE_AUTHID 'oraklnc', REMOTE_PASSWORD "dayl1te")

```

Burada:

- DB2USER, Oracle veri kaynağında tanımlı olan bir kullanıcı kimliğiyle eşlemekte olduğunuz yerel kullanıcı kimliğidir.
- ORASERVER, CREATE SERVER deyiminde tanımladığınız Oracle veri kaynağının adıdır.
- oraklnc, DB2USER ile eşlemekte olduğunuz, Oracle veri kaynağındaki kullanıcı kimliğidir. Bu değer büyük ve küçük harfe duyarlıdır.

Kısıtlama:

Oracle kullanıcı kimliği (DB2 birleşik sistem sunucusundaki değil, Oracle veri kaynağındaki), Oracle **create user** komutu 'identified by' yantümcesiyle ('identified externally' yantümcesiyle değil) kullanılarak yaratılmış olmalıdır.

- dayl1te, "oraklnc" ile ilişkili paroladır. Bu değer büyük ve küçük harfe duyarlıdır.

Aşama 9. Oracle veri kaynağınızda bulunan bir görünüme ya da çizelgeye takma ad atamak için CREATE NICKNAME deyimini kullanın. Oracle veri kaynağında sorgu gerçekleştirirken bu takma ad kullanılır. İzleyen örnek bir CREATE NICKNAME deyimini göstermektedir:

CREATE NICKNAME ORASALES FOR ORASERVER.SALESDATA.MIDWEST

Burada:

- ORASALES, Oracle çizelgesi ya da görünümünün benzersiz takma adıdır.
- ORASERVER.SALESDATA.MIDWEST, şu biçime uygun, üç kısımdan oluşan tanıtıcıdır:

veri_kaynağı_adi.uzak_şema_adi.uzak_çizelge_adi

CREATE NICKNAME deyimine ilişkin ek bilgi için bkz: *SQL Reference*.

Genel olarak takma adlara ilişkin ek bilgi edinmek için bkz: *Administration Guide*.

Aşama 10. Takma ad yaratmak istediğiniz tüm veritabanı nesnelere için önceki adımı yineleyin.

Aşama 11. tnsnames.ora kütüğünün DESCRIPTION kısmındaki her HOST için, UNIX sunucularında /etc/hosts kütüğünü ve Windows sunucularında x:\winnt\system32\drivers\etc\hosts kütüğünü güncelleyin (gerekliyse).

Bu kütüğün güncellenmesi gerekip gerekmediği, ağınızda TCP/IP'nin nasıl yapılandırıldığına bağlıdır. Ağın bir parçası, tnsnames.ora kütüğünün DESCRIPTION kısmında belirtilen uzak anasistem adını (örnekte "oradüğümü") bir adrese dönüştürmelidir. Ağınızda anasistem adını tanıyan bir ad sunucusu varsa, TCP/IP hosts kütüğünü güncelleme gerekmez. Ters durumda, uzak anasistem için bir giriş gerekir. Ağınızın yapılanışını ağ denetimcisinden öğrenebilirsiniz.

Oracle kod sayfası eşlemleri için ek bilgiye gereksiniminiz varsa şu adımla devam edin: "Oracle Kod Sayfası Seçenekleri."

Birleşik sistem sunucunuzu veri kaynaklarına erişmek üzere başarıyla yapılandırdığınızı doğrulamak için şu adıma gidin: "Oracle Veri Kaynaklarına İlişkin Bağlantıların Doğrulanması" sayfa 366.

Oracle Kod Sayfası Seçenekleri

Sık kullanılan NLS kod sayfalarına karşılık gelen Oracle seçenekleri için bkz: Çizelge 36. Oracle veri kaynaklarınız bu eşdeğer seçeneklere uygun şekilde yapılandırılmalı ya da istemci kodu uyumsuzluğu saptayabilmeli ve hata olarak işaretleyebilmeli ya da kendi anlam bilgilerini kullanarak verileri eşleyebilmelidir. Ek bilgi için veri kaynağınızın belgelerine bakın.

Çizelge 36 (Sayfa 1 / 2). Oracle Kod Sayfası Seçenekleri

Kod sayfası	Eşdeğer Oracle seçeneği
850	NLS_LANG=American_America.US7ASCII
932	NLS_LANG=Japanese_Japan.JA16SJIS
1046	NLS_LANG=Arabic_UnitedArabEmirates.US7ASCII
819	NLS_LANG=German_Germany.WE8ISO8859P1
912	NLS_LANG=German_Germany.EE8ISO8859P2
1089	NLS_LANG=Arabic_UnitedArabEmirates.AR8ISO8859P6
813	NLS_LANG=Greek_Greece.EL8ISO8859P7
916	NLS_LANG=American_America.IW8ISO8859P8
920	NLS_LANG=Turkish_Turkey.TR8ISO8859P9

Çizelge 36 (Sayfa 2 / 2). Oracle Kod Sayfası Seçenekleri

Kod sayfası	Eşdeğer Oracle seçeneği
950	NLS_LANG=Chinese_Taiwan.ZHT16BIG5
970	NLS_LANG=Korean_Korea.KO16KSC5601
1383	NLS_LANG=Chinese_China.ZHS16CGB231280

Oracle Veri Kaynaklarına İlişkin Bağlantıların Doğrulanması

Bu kısımda, birleşik sisteminizi Oracle veri kaynaklarına erişmek için doğru yapılandırıp yapılandırmadığınızı nasıl denetleyeceğiniz açıklanmaktadır. Bu kısma geçmeden önce önceki adımların tümü (“Oracle Veri Kaynaklarının Birleşik Sisteme Eklenmesi” sayfa 361) tamamlanmış olmalıdır.

Aşama 1. SYSADM ya da SYSCTRL yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın.

Aşama 2. Şu komutu girerek, DB2 birleşik sistem sunucunuzda örnek (sample) veritabanını yaratın:

```
DB2SAMPL
```

Aşama 3. DB2 birleşik sistem sunucunuzdaki örnek veritabanına bağlanın:

```
CONNECT TO SAMPLE
```

Aşama 4. Şu SQL deyimini yayınlayın:

```
SELECT * FROM SYSCAT.SYSTABLES
```

Bu deyimle, SYSCAT.TABLES sistem kataloğu çizelgesinin tüm içeriğini almanız gerekir.

Aşama 5. Birleşik ortamınıza ALL_TABLES Oracle sistem kataloğu çizelgesini ekleyin:

- CREATE USER MAPPING deyimini yayınlarken, veri kaynağındaki kullanıcı kimliğinin örnek çizelge için en azından SELECT izni olmasına dikkat edin.
- ALL_TABLES sistem kataloğu çizelgesi için bir takma ad yaratın.

Aşama 6. Oracle sistem kataloğu çizelgesinin takma adını kullanarak, Oracle veri kaynağındaki bir çizelge için bir SELECT deyimini yayınlayın; örneğin:

```
SELECT * FROM takmaad
```

takmaad, Oracle örnek veritabanının sistem kataloğu çizelgesinin takma adıdır.

Alacağımız sonuç kümesinin, ALL_TABLES içindeki tüm kolonları ve satırları içermesi gerekir.

Hem birleşik sistem veritabanındaki, hem de Oracle veri kaynağındaki verileri başarıyla seçtikten sonra, doğrulama yordamını tamamlamak üzere iki veri kaynağındaki verileri birleştirmeyi deneyebilirsiniz.

Bölüm 27. OLE DB Veri Kaynaklarına Erişmek için Birleşik Sistem Tanımlanması

Bu bölüm, birleşik sistem sunucunuzun OLE DB çizelge işlevlerini kullanarak OLE DB sağlayıcılara erişmek için nasıl yapılandırılacağını açıklamaktadır.

Birleşik Veritabanı İşlevinin Etkinleştirilmesi

Birleşik veritabanı işlevlerinden yararlanabilmek için, DB2 Universal Database kuruluşu sırasında DB2 Veritabanları için Dağıtımli Birleştirme (Distributed Join for DB2 Databases) seçeneğini belirlemiş olmalısınız. Bu seçenek, DB2 birleşik sistem sunucunuzun OLE DB çizelge işlevlerini kullanarak OLE DB sağlayıcılara erişmesine olanak veren kitaplıkların SQLLIB/lib dizinine kurulmasını sağlar.

OLE DB Veri Kaynaklarının Birleşik Sisteme Eklenmesi

OLE DB çizelge işlevlerini kullanarak OLE DB veri kaynaklarına erişmek için:

1. OLE DB 2.0 ya da üstünü ve veri kaynağına ilişkin OLE DB sağlayıcıyı kurun ve yapılandırın. OLE DB sağlayıcınızın yazılım gereksinmelerini karşılayın.
2. OLE DB sağlayıcılara erişmek için kullanılacak sarıcı kitaplığını tanımlamak için CREATE WRAPPER deyimini kullanın.

Sarıcılar, birleşik sistem sunucularının veri kaynaklarıyla iletişim kurmak ve onlardan veri almak için kullandığı düzeneklerdir. İzleyen örnek bir CREATE WRAPPER deyimini göstermektedir:

```
CREATE WRAPPER OLEDB
```

Burada OLEDB, OLE DB sağlayıcılarla kullanılan sarıcı biriminin varsayılan adıdır. Varsayılan adı istediğiniz bir adla değiştirebilirsiniz; ancak, bunu yaparsanız, LIBRARY değiştirgesini ve birleşik sistem sunucusu altyapınıza ilişkin sarıcı kitaplığını da eklemeniz gerekir. Sarıcı kitaplığı adlarına ilişkin ek bilgi için bkz: *SQL Reference, Volume 2*.

3. Bir OLE DB veri kaynağı için sunucu adı tanımlamak üzere CREATE SERVER deyimini kullanın. Örneğin:

```
CREATE SERVER Nwind
WRAPPER OLEDB
OPTIONS (
CONNECTSTRING 'Provider=Microsoft.Jet.OLEDB.4.0;
Data Source=c:\msdasdk\bin\oledb\nwind.mdb',
COLLATING_SEQUENCE 'Y');
```

Burada:

- Nwind, OLE DB veri kaynağına atadığımız addır.
- OLEDB, sarıcı adıdır.
- OPTIONS, diğer değiştirgeleri listeler. Bu örnekte:
 - CONNECTSTRING, bir veri kaynağına bağlanmak için gereken kullanıma hazırlama özelliklerini sağlar. Bu dizgi, birbirinden noktalı virgülle ayrılan anahtar sözcük ve değer çiftlerinden oluşur. Her anahtar sözcük ve değeri eşit imiyle (=) ayrılır. Anahtar sözcükler, OLE DB kullanıma hazırlama özelliklerine ilişkin açıklamalar (property set DBPROPSET_DBINIT) ya da sağlayıcılara özgü anahtar sözcüklerdir.

CONNECTSTRING seçeneğinin tam sözdizimi ve anlamı için bkz: *Microsoft OLE DB 2.0 Programmer's Reference and Data Access SDK*, Microsoft Press, 1998.

- COLLATING_SEQUENCE, veri kaynağının DB2 Universal Database ile aynı harmanlama sırasını kullanıp kullanmadığını belirtir. Geçerli değerler Y (aynı harmanlama sırası kullanılır) ve N'dir (farklı bir harmanlama sırası kullanılır). COLLATING_SEQUENCE belirtilmezse, veri kaynağının DB2 Universal Database tarafından kullanılandan farklı bir harmanlama sırası kullandığı varsayılır.
4. Birleşik sistem sunucusundaki bir kullanıcı kimliği ya da parola, bir OLE DB veri kaynağındaki kullanıcı kimliği ya da paroladan farklıysa, yerel kullanıcı kimliğini OLE DB veri kaynağında tanımlı olan kullanıcı kimliği ve parolayla eşlemek için CREATE USER MAPPING deyimini kullanın; örneğin:

```
CREATE USER MAPPING FOR ahmet
SERVER Nwind
OPTIONS (REMOTE_AUTHID 'can', REMOTE_PASSWORD 'par1');
```

Burada:

- ahmet, OLE DB veri kaynağında tanımlı olan bir kullanıcı kimliğiyle eşlemekte olduğunuz yerel kullanıcı kimliğidir.
 - Nwind, CREATE SERVER deyiminde tanımladığınız OLE DB veri kaynağının adıdır.
 - can, ahmet ile eşlemekte olduğunuz, OLE DB veri kaynağındaki kullanıcı kimliğidir. Bu değer büyük ve küçük harfe duyarlıdır.
 - par1, can ilişkili paroladır. Bu değer büyük ve küçük harfe duyarlıdır.
5. CREATE FUNCTION deyimini kullanarak, OLE DB sağlayıcıyı tanıtmak için Nwind sunucu adını kullanabilirsiniz:

```
CREATE FUNCTION orders ()
RETURNS TABLE (orderid INTEGER, ...)
LANGUAGE OLEDB
EXTERNAL NAME 'Nwind!orders';
```

Bölüm 9. Ekler

Ek A. Temel Görev Bilgileri

Bu bölümde, bu ürünü verimli kullanabilmeniz için bilmeniz gereken temel görevler açıklanmaktadır.

Gerçekleştirmek istediğiniz görevle ilgili kısma gidin:

- “İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nın Başlatılması.”
- “DB2 Denetim Merkezi'nin Başlatılması.”
- “Komut Merkezi Kullanılarak Komut Girilmesi” sayfa 372.
- “Komut Satırı İşlemcisi Kullanılarak Komut Girilmesi” sayfa 373.
- “Sistem Denetimi Grubuyla Çalışma” sayfa 374.
- “Windows'ta İleri Düzey Kullanıcı Hakları Atanması” sayfa 375.
- “İş Bilgileri (Business Intelligence) İşlevleriyle Çalışma” sayfa 376.
- “UNIX İşletim Sistemlerinde CD-ROM'ların Sisteme Bağlanması” sayfa 376.
- “Lisanslı İşlemci Sayısının Ayarlanması” sayfa 378.
- “DB2'nin Deneme Sürümünden Yükseltmesi” sayfa 379.

İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nın Başlatılması

İstemci Yapılandırma Yardımcısı (CCA) aşağıdaki yöntemle başlatılır:

OS/2 OS/2 Warp ögesini tıklattıktan sonra **IBM DB2** → **İstemci Yapılandırma Yardımcısı** öğelerini seçin.

Windows 32 bit işletim sistemleri

Başlat (Start) ögesini tıklattıktan sonra **Programlar** → **IBM DB2** → **İstemci Yapılandırma Yardımcısı** öğelerini seçin.

İstemci Yapılandırma Yardımcısı komut isteminde **db2cca** komutu girilerek de başlatılabilir.

DB2 Denetim Merkezi'nin Başlatılması

DB2 Denetim Merkezi'ni (DB2 Control Center) bir Java *uygulaması* ya da Java *uygulamacığı* olarak çalıştırabilirsiniz.

Denetim Merkezi'nin uygulama olarak çalıştırılması

db2cc komutunu girin. Denetim Merkezi'ni bir uygulama olarak çalıştırmak için sisteminizde doğru Java Runtime Environment kurulu olmalıdır.

Windows 32 bit ve OS/2 sistemlerinde, Denetim Merkezi'ni uygulama olarak çalıştırmak için **IBM DB2** program grubu içindeki **Denetim Merkezi** (Control Center) simgesini de kullanabilirsiniz.

Denetim Merkezi'nin uygulamacık olarak çalıştırılması

Denetim Merkezi'ni uygulamacık olarak çalıştırmak için, Java kullanabilen bir tarayıcınızın olması ve bazı ek yapılandırma adımlarını gerçekleştirmeniz gerekir. Denetim Merkezi'nin uygulama ya da uygulamacık olarak çalıştırılmasına ilişkin bilgi edinmek için bkz: Bölüm 8, “Denetim Merkezi'nin Kurulması ve Yapılandırılması” sayfa 97.

Komut Merkezi Kullanılarak Komut Girilmesi

Bu kısımda, Komut Merkezi'ni (Command Center) kullanarak komutların nasıl girileceği açıklanmaktadır. Komut Merkezi'nin iki sürümü vardır. Bu kısımda, DB2 Denetim Merkezi'nden (DB2 Control Center) erişilebilen Komut Merkezi ele alınmıştır.

Not: Sisteminizde Komut Merkezi kurulu değilse, IBM DB2 program grubu aracılığıyla ya da **db2ctr** komutunu girerek, sınırlı işlevli bir Komut Merkezi'ne erişebilirsiniz.

Komut Merkezi'ni kullanarak yapabilecekleriniz:

- SQL deyimlerini, DB2 komutlarını ve işletim sistemi komutlarını çalıştırmak.
- Sonuçlar penceresinde, yürütülen SQL deyimlerinin ve DB2 komutlarının sonuçlarını görmek. Sonuçlar boyunca ekranı kaydırabilir ve çıkışı bir kütükte saklayabilirsiniz.
- SQL deyimlerinin ve DB2 komutlarının sırasını bir komut kütüğünde saklamak. Daha sonra, bu komut kütüğünü zamanlayabilir ve bir iş olarak çalıştırabilirsiniz. Saklanmış bir komut kütüğü değiştirildiğinde, saklanmış komut kütüğüne bağımlı olan tüm işler yapılan değişikliğe göre davranır.
- Bir komut kütüğünü yeniden çağırmak ve çalıştırmak.
- Bir SQL deyimini yürütmeden önce, ilişkili yürütme planına ve istatistiklere bakın.
- Veritabanı denetimi araçlarına ana araç çubuğundan hızla erişmek.
- Komut Kütüğü Merkezi (Script Center) aracılığıyla, sistemin tanıdığı tüm komut kütüklerini (her birine ilişkin özet bilgilerle) görüntülemek.
- SQLAssist aracını kullanarak karmaşık sorgular oluşturmak.
- Sonuçları, düzenlenebilir bir çizelgede görüntülemek.

Komut Merkezi'ni (Command Center) başlatmak için, Denetim Merkezi'nde (Control Center) **Komut Merkezi** simgesini tıklatın.

Komut Merkezi, komut yazılan büyük bir giriş bölgesi içerir. Yazdığımız komutları çalıştırmak için **Yürütme** simgesini (çarklar simgesi) tıklatın.

Komut Merkezi'nde komutları db2 önekiyle girmeniz gerekmez; yalnızca DB2 komutunu girin. Örneğin:

```
list database directory
```

İşletim sistemi komutlarını girmek için, işletim sisteminden önce bir ünlem imi (!) yazın. Örneğin:

```
!dir
```

Birden çok komut girmek istiyorsanız, her komutu bir sonlandırma karakteriyle bitirmeli ve sonraki komutu yeni bir satırda başlatmak için **Enter** tuşuna basmalısınız. Varsayılan sonlandırma karakteri noktalı virgüldür (;).

Örneğin, aşağıdaki komutu girerek SAMPLE adlı veritabanına bağlanabilir ve tüm sistem çizelgelerini listeleyebilirsiniz:

```
connect to sample;  
list tables for system
```

Yürütme simgesini tıklatmanızdan sonra sonuçlar görüntülenir.

Oturum sırasında girdiğiniz komutları yeniden çağırmak için, **Command history** (Komut geçmişi) açılan kutusunu tıklatın ve bir komut seçin.

Komutları saklamak için, menü çubuğunda **Interactive** → **Save Command As** (Etkileşimli - Komutu farklı sakla) öğelerini seçin. Ek bilgi için **Yardım** (Help) düğmesini tıklatın ya da **F1** tuşuna basın.

Sık kullanılan SQL deyimlerini ya da DB2 komutlarını komut kütüğü olarak saklamak için, **Append to Script** (Komut kütüğünün sonuna ekle) düğmesini ve Komut Merkezi'nin Script (Komut Kütüğü) sayfasını kullanabilirsiniz. Ek bilgi için **Yardım** (Help) düğmesini tıklatın ya da **F1** tuşuna basın.

Komut Satırı İşlemcisi Kullanılarak Komut Girilmesi

SQL deyimlerini, DB2 komutlarını ve işletim sistemi komutlarını girmek için komut satırı işlemcisini kullanabilirsiniz. Komut satırı işlemcisi aşağıdaki kiplerde çalışır:

DB2 Komut Penceresi

DB2 komut satırı işlemcisi işletim sisteminizin bir komut penceresi gibi işlev görür. İşletim sistemi komutlarını, DB2 komutlarını ya da SQL deyimlerini girebilir ve sonuçlarını görüntüleyebilirsiniz.

Etkileşimli Giriş Kipi

DB2 komutları için kullanılan db2 öneki (DB2 komut penceresinde) sizin için önceden girilmiştir. İşletim sistemi komutlarını, DB2 komutlarını ya da SQL deyimlerini girebilir ve sonuçlarını görüntüleyebilirsiniz.

Kütük Giriş Kipi

Kütükte saklanan komutları işler. Kütük giriş kipine ilişkin bilgi edinmek için bkz: *Command Reference*.

DB2 Komut Penceresi

DB2 komut penceresini çağırmak için şunları yapın:

OS/2 Herhangi bir OS/2 komut penceresi açın.

Windows 32 bit işletim sistemleri

Başlat (Start) öğesini tıklattıktan sonra **Programlar** → **IBM DB2** → **Komut Penceresi** öğelerini seçin.

DB2 komut penceresini, işletim sisteminizin komut isteminde **db2cmd** komutunu girerek de çağırabilirsiniz.

UNIX Herhangi bir işletim sistemi komut penceresi açın.

Komutları Komut Penceresi yoluyla giriyorsanız db2 önekini eklemeniz gerekir. Örneğin:

```
db2 list database directory
```


DB2 komutu kullanmakta olduğunuz işletim sisteminde özel anlamları olan karakterler içeriyorsa, doğru çalışmasını sağlamak için komutu çift tırnak imleri arasında girmeniz gerekir.

Örneğin, aşağıdaki komut, kullanılan işletim sisteminde * karakterinin özel bir anlamı olsa bile *employee* çizelgesindeki tüm bilgileri başarıyla alır:

```
db2 "select * from employee"
```

Tek satıra sığmayan uzun bir komut girmek için, her satırın sonunda bir boşluk bıraktıktan sonra "\" satır devam karakterini yazmalı ve komutu sonraki satırdan devam ettirmek için **Enter** tuşuna basmalısınız. Örneğin:

```
db2 select empno, function, firstname, lastname, birthdate, from \  
db2 (devam) => employee where function='service' and \  
db2 (devam) => firstname='Ahmet' order by empno desc
```

Etkileşimli Giriş Kipi

Komut satırı işlemcisini etkileşimli kipte çağırmak için şunları yapın:

OS/2 **OS/2 Warp** ögesini tıklattıktan sonra **IBM DB2** → **Komut Satırı İşlemcisi** ögelerini seçin ya da **db2** komutunu girin.

Windows 32 bit işletim sistemleri

Başlat (Start) ögesini tıklattıktan sonra **Programlar** → **IBM DB2** → **Komut Satırı İşlemcisi** ögelerini seçin.

İşletim sisteminizin komut isteminde **db2cmd** komutunun ve onun ardından **db2** komutunun girilmesi de, komut satırı işlemcisinin etkileşimli giriş kipinde başlatılmasını sağlar.

UNIX Komut satırı işlemcisinden **db2** komutunu girin.

Etkileşimli giriş kipinde, komut istemi şu şekildedir:

```
db2 =>
```

Etkileşimli giriş kipinde DB2 komutlarını db2 önekiyle girmeniz gerekmez; yalnızca DB2 komutunu girin. Örneğin:

```
db2 => list database directory
```

İşletim sistemi komutlarını etkileşimli kipte girmek için, işletim sistemi komutundan önce bir ünlem imi (!) yazın. Örneğin:

```
db2 => !dir
```

Tek satıra sığmayan uzun bir komut girmek için, her satırın sonunda bir boşluk bıraktıktan sonra "\" satır devam karakterini yazmalı ve komutu sonraki satırdan devam ettirmek için **Enter** tuşuna basmalısınız. Örneğin:

```
db2 select empno, function, firstname, lastname, birthdate, from \
db2 (devam) => employee where function='service' and \
db2 (devam) => firstname='Ahmet' order by empno desc
```

Etkileşimli giriş kipine son vermek için **quit** komutunu girin.

Komut satırı işlemcisinin kullanılmasına ilişkin daha ileri düzeyde bilgi edinmek için bkz: *Command Reference*.

Sistem Denetimi Grubuyla Çalışma

Varsayılan olarak, aşağıdakilere sistem denetimi (SYSADM) yetkisi verilir:

OS/2 Denetimci ya da yerel denetimci grubuna ilişkin herhangi bir geçerli DB2 kullanıcı kimliği.

UNIX Yönetim ortamı sahibi kullanıcı kimliğinin birincil grubuna ilişkin herhangi bir geçerli DB2 kullanıcı adı.

Windows 9x Herhangi bir Windows 9x kullanıcısı.

Windows NT ve Windows 2000

Hesabın tanımlı olduğu makinede yerel denetimciler (yerel yöneticiler) (local administrators) grubunun üyesi olan herhangi bir geçerli DB2 kullanıcı hesabı.

Örneğin, kullanıcı bir etki alanında oturum açar ve bir DB2 veritabanına erişmeyi denerse, DB2 grupları (denetimciler grubu da içinde olmak üzere) listelemek için etki alanı denetleyicisine gider. Bu davranışı şu iki yoldan birini kullanarak değiştirebilirsiniz:

1. DB2_GRP_LOOKUP=local kayıt değişkenini tanımlayıp yerel denetimciler grubuna etki alanı hesaplarını (ya da genel grupları) ekleyin.
2. Yeni bir grup belirtmek için, SYSADM_GROUP veritabanı yöneticisi yapılandırma değiştirgesini güncelleyin. Bu grubun yerel makinede listelenmesini istiyorsanız, DB2_GRP_LOOKUP kayıt değişkenini de tanımlamalısınız.

Bir etki alanı kullanıcısının SYSADM yetkisine sahip olması için, bu kullanıcı etki alanı denetleyicisinde denetimciler (Administrators) grubunun bir üyesi olmalıdır. DB2 yetki denetimini her zaman hesabın tanımlı olduğu makinede gerçekleştirdiği için, sunucuda yerel denetimciler grubuna bir etki alanı kullanıcısı eklenmesi, bu gruba etki alanı kullanıcısı SYSADM yetkisi vermez.

Etki alanı denetleyicisindeki denetimciler grubuna bir etki alanı kullanıcısının eklenmesini önlemek için, genel bir grup yaratıp SYSADM yetkisi vermek istediğiniz etki alanı kullanıcılarını bu gruba eklememiz ve SYSADM_GROUP DB2 yapılandırma değiştirgesini genel grubun adıyla güncelleme önerilir. Bunu yapmak için aşağıdaki komutları girin:

```
db2stop
db2 update dbm cfg using sysadm_group genel_grup
db2start
```

Varsayılan SYSADM ayarlarının değiştirilmesine ve farklı bir kullanıcıya ya da kullanıcı kümesine bu yetkinin atanmasına ilişkin bilgi edinmek için bkz: *Administration Guide*.

Windows'ta İleri Düzey Kullanıcı Hakları Atanması

Windows NT

Windows NT'de ileri düzey kullanıcı hakları atamak için yerel yönetici (Local Administrator) olarak oturum açmanız gerekir. Kullanıcı hakları atamak için aşağıdaki adımları izleyin:

1. **Start** (Başlat) öğesini tıklattıktan sonra **Programs** —> **Administrative Tools (Common)** —> **User Manager for Domains** (Programlar - Yönetim Araçları (Ortak) - Etki Alanları için Kullanıcı Yöneticisi) öğelerini seçin.
2. User Manager penceresinde, menü çubuğundan **Policies** —> **User Rights** (İlkeler - Kullanıcı Hakları) öğelerini seçin.
3. User Rights Policy penceresinde **Show Advanced User Rights** (Gelişmiş Kullanıcı Haklarını Göster) onay kutusunu seçtikten sonra, **Sağ** açılan kutusunda, atamak istediğiniz kullanıcı hakkını seçin. **Add** (Ekle) düğmesini tıklayın.
4. Add Users and Groups (Kullanıcı ve Grup Ekle) penceresinde, hakkı atamak istediğiniz kullanıcıyı ya da grubu seçin ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklayın.
5. User Rights Policy penceresinde, **Grant To** (Ata) liste kutusunda eklediğiniz kullanıcıyı ya da grubu seçin ve **OK** (Tamam) düğmesini tıklayın.

Windows 2000

Windows 2000'de ileri düzey kullanıcı hakları atamak için yerel yönetici (Local Administrator) olarak oturum açmanız gerekir. Kullanıcı hakları atamak için aşağıdaki adımları izleyin:

1. **Başlat** (Start) öğesini tıkladıktan sonra **Ayarlar** → **Denetim Masası** → **Yönetim Araçları** (Settings - Control Panel - Administrative Tools) öğelerini seçin.
2. **Yerel Güvenlik İlkesi** (Local Security Policy) öğesini seçin.
3. Pencerenin sol panosunda, **Yerel İlkeler** (Local Policies) nesnesini genişletin ve **Kullanıcı Hakkı Atama** (User Rights Assignment) öğesini seçin.
4. Pencerenin sağ panosunda, atamak istediğiniz kullanıcı hakkını seçin.
5. Menüde, **Eylem** → **Güvenlik...** (Action - Security) öğelerini seçin.
6. **Ekle** (Add) düğmesini tıkladıktan sonra, hakkın atanacağı kullanıcıyı ya da grubu seçin ve **Ekle** (Add) düğmesini tıklatın.
7. **Tamam** (OK) düğmesini tıklatın.

İş Bilgileri (Business Intelligence) İşlevleriyle Çalışma

Business Intelligence Tutorial (İş Bilgileri Eğitmeni), Veri Ambarı Merkezi (Data Warehouse Center) ve OLAP Starter Kit kullanarak temel ve ileri düzey görevler boyunca size yol gösterir. Bu eğitici programı, Veri Ambarı Merkezi'ndeki **Help** (Yardım) menüsünden ya da OLAP Starter Kit masaüstündeki **Help** menüsünden başlatabilirsiniz. Bu program, Bilgi Merkezi'ndeki (Information Center) Başlangıç Bilgileri (Getting Started) öğesinden de başlatılabilir.

UNIX İşletim Sistemlerinde CD-ROM'ların Sisteme Bağlanması

Aşağıdaki kısımlar, UNIX tabanlı işletim sistemlerinde DB2 ürün CD-ROM'larının sisteme bağlanmasını açıklamaktadır.

AIX'te CD-ROM'un Sisteme Bağlanması

AIX'te SMIT (System Management Interface Tool; Sistem Yönetimi Arabirimi Aracı) kullanarak CD-ROM'u sisteme bağlamak için aşağıdaki adımları izleyin:

1. "root" yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın.
2. CD-ROM'u sürücüye takın.
3. CD-ROM'u sisteme bağlama noktası yaratmak için `mkdir -p /cdrom` komutunu girin (burada `cdrom`, CD-ROM'u sisteme bağlama noktası dizinini gösterir).
4. SMIT kullanarak bir CD-ROM kütüğü ayırmak için **smi storage** komutunu girin.
5. SMIT başladıktan sonra **File Systems** → **Add / Change / Show / Delete File Systems** → **CDROM File Systems** → **Add CDROM File System** (Kütük Sistemleri - Kütük Sistemi Ekle/Değiştir/Göster/Sil - CDROM Kütük Sistemi Ekle) öğelerini seçin.
6. Add a File System (Kütük Sistemi Ekle) penceresinde:
 - **DEVICE Name** (Aygıt Adı) alanında, CD-ROM kütük sisteminiz için bir aygıt adı girin. CD-ROM kütük sistemlerine ilişkin aygıt adları benzersiz olmalıdır. Yinelenen aygıt adı varsa, önceden tanımlanmış bir CD-ROM kütük sisteminin silmeniz ya da dizin için başka bir ad kullanmanız gerekebilir. Bu örnekte aygıt adı olarak `/dev/cd0` kullanılmıştır.
 - **MOUNT POINT** (Sisteme Bağlama Noktası) penceresinde, CD-ROM'u sisteme bağlama noktası dizinini girin. Bu örnekte sisteme bağlama noktası dizini olarak `/cdrom` kullanılmıştır.
 - **Mount AUTOMATICALLY at system restart** (Sistem yeniden başlatıldığında otomatik olarak sisteme bağla) alanında, kütük sisteminin otomatik olarak bağlanması için **yes** (evet) değerini seçin.

- Pencereyi kapatmak için **OK** (Tamam) düğmesini tıklattıktan sonra, SMIT'ten çıkmak için üç kez **Cancel** (İptal) düğmesini tıklatın.
7. Daha sonra, **smit mountfs** komutu girerek CD-ROM kütük sistemini bağlayın.
 8. Mount a File System (Kütük Sistemini Bağla) penceresinde:
 - **FILE SYSTEM name** (Kütük Sistemi adı) alanında, bu CD-ROM kütük sisteminin aygıt adını girin. Bu örnekte aygıt adı olarak /dev/cd0 kullanılmıştır.
 - **Directory over which to mount** (Sisteme bağlanacağı dizin) alanında, CD-ROM'u sisteme bağlama noktasını girin. Bu örnekte sisteme bağlama noktası olarak /cdrom kullanılmıştır.
 - **Type of Filesystem** (Kütük Sistemi Tipi) alanında cdrfs girin. Sisteme bağlayabileceğiniz diğer kütük sistemi türlerini görüntülemek için **List** (Listele) düğmesini tıklatın.
 - **Mount as READ-ONLY system** (Salt okunur sistem olarak bağla) alanında yes (evet) değerini seçin.
 - Geri kalan varsayılan değerleri kabul edin ve pencereyi kapatmak için **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

CD-ROM kütük sisteminiz artık bağlanmıştır. CD-ROM içeriğini görüntülemek için, diski sürücüye takın ve **cd /cdrom** komutunu girin (burada **cdrom**, CD-ROM'u sisteme bağlama noktası dizinidir).

HP-UX'te CD-ROM'un Sisteme Bağlanması

HP-UX için DB2 Sürüm 7.1 uzun kütük adlı bazı kütükler içerdiğinden, sisteme bağlama komutu başarısız olabilir. Aşağıdaki adımlar, HP-UX için DB2 ürün CD-ROM'unuzu başarıyla sisteme bağlamanızı sağlayacaktır:

1. "root" yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın.
2. /etc dizininde, aşağıdaki satırı pfs_fstab kütüğüne ekleyin:


```
/dev/dsk/c0t2d0 bağlama_noktası pfs-rrip ro,hard
```

Burada *bağlama_noktası*, CD-ROM'u sisteme bağlama noktasıdır.
3. Aşağıdaki komutları girerek (zaten çalışmıyorsa) *pfs* cinini başlatın:


```
/usr/sbin/pfs_mountd &
/usr/sbin/pfsd 4 &
```
4. CD-ROM'u sürücüye takın ve aşağıdaki komutları girin:


```
mkdir /cdrom
/usr/sbin/pfs_mount /cdrom
```

Burada */cdrom*, CD-ROM'u sisteme bağlama noktasıdır.
5. Oturumu kapatın.

Linux'ta CD-ROM'un Sisteme Bağlanması

Linux'ta CD-ROM'u sisteme bağlamak için aşağıdaki adımları izleyin:

1. "root" yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın.
2. CD-ROM'u sürücüye takın ve aşağıdaki komutu girin:


```
mount -t iso9660 -o ro /dev/cdrom /cdrom
```

Burada */cdrom*, CD-ROM'u sisteme bağlama noktasıdır.
3. Oturumu kapatın.

Bazı pencere yöneticileri, CD-ROM'unuzu otomatik olarak sisteme bağlayabilir. Ek bilgi için sistem belgelerine bakın.

PTX'te CD-ROM'un Sisteme Bağlanması

PTX'te CD-ROM'u sisteme bağlamak için aşağıdaki adımları izleyin:

1. "root" yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın.
2. CD-ROM'u sürücüye takın ve aşağıdaki komutları girin:

```
mkdir /cdrom
mount -r -F cdfs /dev/dsk/cd0 /cdrom
```

Burada `/cdrom`, CD-ROM'un sisteme bağlandığı noktadır.

3. Oturumu kapatın.

Solaris'te CD-ROM'un Sisteme Bağlanması

Solaris'te CD-ROM'u sisteme bağlamak için aşağıdaki adımları izleyin:

1. "root" yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın.
2. CD-ROM'u sürücüye takın.
3. Sisteminizde Volume Manager *çalışmıyorsa*, CD-ROM'u sisteme bağlamak için aşağıdaki komutları kullanın:

```
mkdir -p /cdrom/unnamed_cdrom
mount -F hsfs -o ro /dev/dsk/c0t6d0s2 /cdrom/unnamed_cdrom
```

Burada `/cdrom/unnamed_cdrom` CD-ROM'un sisteme bağlandığı dizini ve `/dev/dsk/c0t6d0s2` CD-ROM sürücü aygıtı gösterir.

Not: CD-ROM sürücüsünü uzak bir sistemden NFS ile bağlıyorsanız, uzak makinedeki CD-ROM kütük sistemi "root" erişimiyle dışarı aktarılmalıdır. Ayrıca, o kütük sistemini yerel makinede "root" erişimiyle bağlamanız gerekir.

Sisteminizde Volume Manager (vold) *çalışıyorsa*, CD-ROM otomatik olarak şu biçimde bağlanır:

```
/cdrom/unnamed_cdrom
```

4. Oturumu kapatın.

Lisanslı İşlemci Sayısının Ayarlanması

Not: Bu kısım yalnızca DB2 Enterprise Edition, DB2 Enterprise-Extended Edition ve DB2 Warehouse Manager (DB2 Veri Ambarı Yöneticisi) için geçerlidir.

SMP makinesi kullanıyorsanız ve ek işlemci kullanım hakkı satın aldıysanız, **db2licm** komutunu kullanarak bu bilgileri güncelleyebilirsiniz.

Not: UNIX tabanlı işletim sistemlerinde bu adımları gerçekleştirmeden önce bir yönetim ortamı yaratılmalıdır.

Lisanslı işlemci sayısını güncellemek için aşağıdaki adımları izleyin:

1. SYSADM, SYSCTRL ya da SYSMANT yetkisi bulunan bir kullanıcı olarak oturum açın.
2. **db2licm** yardımcı programını aşağıdaki yerlerde bulabilirsiniz:

- Unix tabanlı işletim sistemlerinde, PATH INSTHOME/sqllib/adm dizinini içermiyorsa, dizini değiştirin.
 - Windows 32 bit işletim sistemlerinde ve OS/2'de, x:\DB2DIR\bin dizinine gidin; burada x:\DB2DIR\, DB2 kuruluş sürücüsü ve yoludur.
3. Ürün parolasını almak için **db2licm -l** komutunu girin. DB2 ürünleri aşağıdaki gibi listelenir:
- Enterprise-Extended Edition**
DB2UDBEEE DB
- Enterprise Edition**
DB2UDBEE DB2
- Warehouse Manager**
DB2UDBWM DB2
- Relational Connect**
DB2RELC DB2
- Spatial Extenders**
DB2UDBGSE
4. İşlemci sayısını güncellemek için şu komutu kullanın:
db2licm -n [ürün parolası] [işlemci sayısı]

DB2'nin Deneme Sürümünden Yükseltilmesi

Bir DB2 ürününü deneme (Try and Buy) sürümünden lisanslı sürüme yükseltmek için iki yol vardır. **db2licm** adlı komut satırı yardımcı programını ya da Lisans Merkezi'ni (License Center) kullanabilirsiniz. Lisans Merkezi, Denetim Merkezi'nin (Control Center) yerleşik bir özelliğidir.

UNIX İşletim Sistemlerinde

Komut satırını kullanarak lisans eklemek için:

1. "root" yetkisi bulunan bir kullanıcı kimliğiyle oturum açın.
2. **db2licm** yardımcı programını aşağıdaki yerlerde bulabilirsiniz:
 - AIX için, /usr/lpp/db2_07_01/adm/
 - LINUX için, /usr/IBMdb2/V7.1/adm/
 - HP-UX, PTX, Solaris, PTX için, /opt/IBMdb2/V7.1/adm/
3. Şu komutu kullanın:

```
db2licm kütükadı.lic
```

Burada *kütükadı.lic*, lisans kütüğünün adıdır. **db2licm** komutuna ilişkin ek bilgi edinmek için bkz: *Command Reference*.

OS/2'de ve Windows 32 Bit İşletim Sistemlerinde

Komut satırını kullanarak lisans eklemek için:

1. <kuruluş dizini>\bin dizinine geçin; burada <kuruluş dizini>, ürünü kurduğunuz dizindir.
2. Lisans eklemek için şu komutu girin:

```
db2licm yol/kütükadı.lic
```

Lisans kütükleri, kuruluş CD'sinin db2/license dizininde bulunur.

db2licm komutuna ilişkin ek bilgi edinmek için bkz: *Command Reference*.

Lisans Merkezi'ni Kullanarak Lisans Eklenmesi

Lisans Merkezi'ni (License Center) kullanarak lisans eklemek için:

1. Denetim Merkezi'ni (Control Center) başlatın.
2. **Tools** (Araçlar) menüsü listesinden **License Center** öğesini seçin.
3. Denetim Merkezi'nin Lisans Merkezi ile ilgili çevrimiçi yardım bilgilerine bakın.

Ek B. NetQuestion ile Çalışılması

Bu bölüm, DB2'nin çevrimiçi arama sistemi NetQuestion ile ilgili kuruluş önkoşullarını, bilinen sorunlara ilişkin geçici çözümleri, ileri düzey yapılandırma ve kaldırma yordamlarını içermektedir.

Windows 32 bit, OS/2, AIX, HP-UX ve Solaris işletim sistemlerinde herhangi bir DB2 ürünüyle birlikte ürün belgelerini kurmayı seçerseniz, NetQuestion otomatik olarak kurulur. AIX 4.3.2 ve üstünü çalıştıran sistemlerde de temel işletim sisteminin bir parçası olarak kurulur.

İşletim sisteminiz NetQuestion'un kuruluş önkoşullarını karşılıyorsa (bunlar genellikle DB2 önkoşullarının aynıdır), NetQuestion'u kurmak ve çalıştırmak için özel bir işlem yapmanız gerekmez. DB2 ürününüzü kurmayı tamamladıktan sonra DB2 bilgileri için arama yapabilirsiniz.

NetQuestion - Genel Bakış

DB2 çevrimiçi belgelerini kurduğunuzda, NetQuestion arama sistemi de kurulur. Arama sistemini oluşturan bileşenler şunlardır:

- **Arama** alanını içeren DB2 Bilgileri sayfası. Bu sayfanın her işletim sistemindeki yeri aşağıda belirtilmiştir.
- Temel bir Web sunucusu. DB2 belgeleri bir istemci/sunucu ortamında sunulacaksa, güvenlik nedeniyle, Apache, Netscape Enterprise Server ya da Lotus Domino Go! gibi, başka bir firmanın Web sunucusunu kullanmanız önerilir.
- Arama CGI. Bu yürütülür program, Web sunucusuyla NetQuestion arama sunucusu arasında sorgu geçişini sağlar.
- NetQuestion arama sunucusu. Çevrimiçi DB2 belgelerini kurmanızdan sonra arama sunucusu otomatik olarak başlatılır.
- Önceden tanımlanmış bir ya da daha çok belge içerik dizini. Desteklenen her dil için, çevrimiçi kitaplara ilişkin bir izin ve Denetim Merkezi (Control Center) çevrimiçi yardımına ilişkin bir izin vardır. Kitap dizinleri DB2S71xx, Denetim Merkezi yardım dizinleri DB2C71xx olarak adlandırılır; burada xx, kurulan belgenin iki harflik dil tanıtıcısıdır.
- Çevrimiçi belgeleri HTML biçiminde bulunduran bir ya da daha çok izin.

İki NetQuestion sürümü vardır:

- *Tek byte karakter takımı* (SBCS) sürümü, İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca ve İspanyolca gibi tek byte dillerde yazılmış belgelerle birlikte kurulur.
- *Çift byte karakter takımı* (DBCS) sürümü, Japonca, Yalınlaştırılmış Çince, Geleneksel Çince ve Korece yazılmış belgelerle birlikte kurulur.

Çevrimiçi DB2 Bilgilerinin Aranması

Çevrimiçi DB2 bilgilerini aramak için, tarayıcıda DB2 Bilgileri sayfasını başlatın, arama koşullarını girin ve **Ara** düğmesini tıkklatın.

DB2 Bilgileri sayfasının yeri altyapıya göre değişir:

Windows 9x, Windows NT ve Windows 2000'de

Başlat → **Programlar** → **IBM DB2** → **Bilgiler** → **DB2 Bilgileri** öğelerini tıklatın. `x:\sql11b\doc\html\index.htm` kütüğünü de açabilirsiniz; burada `x:` DB2 kuruluş sürücünüzdür.

OS/2'de

IBM DB2 dosyasını açın ve **DB2 Bilgileri** öğesini çift tıklatın.

`x:\sql11b\doc\html\index.htm` kütüğünü de açabilirsiniz; burada `x:` DB2 kuruluş sürücünüzdür.

AIX, HP-UX ve Solaris'te

`DB2DIR/doc/en_US/html/index.htm` kütüğünü açın; burada DB2DIR AIX'te `/usr/lpp/db2_07_01`, HP-UX ve Solaris'te ise `/opt/IBMdb2/V7.1` dizinini gösterir.

Arama Sorunlarının Çözülmesi

Zaman zaman, çevrimiçi DB2 bilgilerini ararken sorunlarla karşılaşabilirsiniz. Bir arama sorunuyla karşılaştığınızda, aşağıdaki sorun giderme ipuçlarını deneyin:

Arama sunucusu çalışıyor mu?

DB2 belgelerini arama girişiminde bulunurken 33 dönüş kodunu alırsanız, NetQuestion arama sunucusu çalışmıyor demektir.

Windows 9x, Windows NT ve Windows 2000'de arama sunucusunu başlatmak için, **Başlat** düğmesini tıklattıktan sonra **Programlar** → **IBM DB2** → **HTML Arama Sunucusunu Başlat** öğelerini seçin. Arama sunucusu şu komutlardan biriyle de başlatılabilir:

```
x:\imnq_nt\imnss start server //SBCS için
x:\imnq_nt\imqss -start dbschelp //DBCS için
```

Windows 9x sistemlerinde NetQuestion kuruluş dizininin `x:\imnq_95` olduğunu unutmayın.

OS/2'de arama sunucusunu başlatmak için **IBM DB2** dosyasını açın ve **HTML Arama Sunucusunu Başlat** simgesini tıklatın. Şu komutlardan birini de girebilirsiniz:

```
x:\imnq\imnss start server //SBCS için
x:\imnq\imqss -start dbschelp //DBCS için
```

Arama sunucusunu AIX, HP-UX ve Solaris sistemlerinde başlatmak için şu komutlardan birini girin:

AIX'te

SBCS kuruluşları için `/usr/IMNSearch/bin/imnss -start imnhelp` komutunu girin. PATH içinde `/usr/bin` varsa, tam yol adını yazmadan **imnss -start** komutu da yürütülebilir.

DBCS kuruluşları için `/usr/IMNSearch/bin/imqss -start dbschelp` komutunu girin. DBCS kuruluşlarında, `IMQCONFIGSRV` ve `IMQCONFIGCL` ortam değişkenlerinin tanımlı olduğunu doğrulamalısınız. Bu değişkenler `/usr/IMNSearch/bin/ imq_env` komutu yürütülerek tanımlanabilir. Hem **imqss -start** komutunu, hem de **imq_env** komutunu tam yol adını yazmadan çalıştırabilirsiniz (PATH içinde `/usr/bin` varsa).

HP-UX'te

SBCS ve DBCS kuruluşları için `/sbin/rc2.d/S990IMNSearch start` komutunu girin. Bu komut NetQuestion Web sunucusunu da başlatır (önceden başlatılmadıysa).

Solaris'te

SBCS ve DBCS kuruluşları için `/etc/rc2.d/S90IMNSearch start` komutunu girin. Bu komut NetQuestion Web sunucusunu da başlatır (önceden başlatılmadıysa).

Arama sunucusunu durdurmak için, yukarıdaki komutlarda `start` yerine `stop` belirtin.

NetQuestion Web sunucusu çalışıyor mu?

NetQuestion'un kendi temel Web sunucusu vardır. NetQuestion ile kendi Web sunucunuzu da kullanabilirsiniz. Kullanıcınızın Web sunucusunun çalışır durumda olmasına dikkat edin. İzleyen bilgiler NetQuestion Web sunucusu için geçerlidir. Diğer Web sunucularını başlatmak için Web sunucunuzun ürün belgelerine bakın.

Windows NT ve Windows 2000 sistemlerinde, `httpd1.exe` işleminin çalışır durumda olup olmadığını anlamak için Task Manager'i (Görev Yöneticisi) denetleyin. Çalışmıyorsa, `x:\imnq_nt\httpd1 -r httpd.cnf` komutunu girerek başlatabilirsiniz; burada `x`: DB2 kuruluş sürücünüzdür.

OS/2'de, `x:\sqllib\bin\db2netqd start` komutunu girin; burada `x`:, DB2 kuruluş sürücünüzdür. NetQuestion Web sunucusu ve arama sunucusu başlatılır (çalışmıyorsa). Çalışıp çalışmadığını anlamak için `pstat | find "httpd1"` komutunu da girebilirsiniz.

AIX, HP-UX ve Solaris'te, `ps -ef | grep httpdlite` komutunu girerek `httpdlite` işleminin çalışır durumda olup olmadığını saptayın. Çalışmıyorsa, şu komutlardan birini girerek başlatın:

```
AIX'te /usr/IMNSearch/httpdlite/httpdlite -r
      /etc/IMNSearch/httpdlite/httpdlite.conf
```

```
HP-UX'te /sbin/rc2.d/S990IMNSearch start
```

```
Solaris'te /etc/rc2.d/S90IMNSearch start
```

Belge içerik dizinleri arama sunucuna kaydedildi mi?

DB2'nin belge içerik dizinleri kuruluş sırasında arama sunucusuna kaydedilir. Bu dizinlerin doğru kaydedilip kaydedilmediğini saptamak için:

1. Hangi dizinlerin kurulduğunu ve nereye kurulduğunu saptamak için **imndomap -a** ya da **imqdomap -a** komutunu girin. Bu komutların DB2S71xx ya da DB2C71xx gibi adlarla bir ya da daha çok içerik dizini döndürmesi gerekir; burada `xx`, kurulan belgelerin iki harflik dil tanıtıcısıdır. Bu sonucu alamazsanız, DB2 ürününü yeniden kurun ve ürün belgeleri bileşenini kurmayı seçmeye dikkat edin.

Dizinler arama sunucusuna yine kaydedilmezse, bunları el ile kaydettirmeyi deneyebilirsiniz. Dizinlerin el ile kaydedilmesine ilişkin bilgi edinmek için, bu bölümün işletim sisteminizle ilgili kısmına bakın.

2. **imnixsta** (ya da DBCS için **imqixsta**) `INDEX_NAME` komutunu girin; burada `INDEX_NAME`, 1. adımdaki komutun döndürdüğü dizin adlarından biridir. Bu komutun çıkışının (kısmen) aramanın kullanılabilir olduğunu göstermesi gerekir.
3. DB2 dizinler şu dizinlerde olmalıdır:

```
x:\sqllib\doc\html //Windows ve OS/2
/var/docsearch/indexes //AIX, HP-UX ve Solaris
```

TCP/IP doğru yapılandırıldı mı?

NetQuestion, Veri Bağlantıları (Named Pipes) kullanılan (TCP/IP de desteklenir) OS/2 dışında, tüm sistemlerde iletişim protokolü olarak TCP/IP kullanır.

Dolayısıyla, sisteminizde TCP/IP kurulmuş ve doğru şekilde yapılandırılmış olmalıdır; bunun yanı sıra, yerel olarak kurulan belgelerde arama yapıyorsanız, sisteminiz localhost'u çözebilmelidir. TCP/IP'nin yapılandırılmasına ilişkin bilgi edinmek için, bu bölümün işletim sisteminizle ilgili kısmına bakın.

Arama CGI doğru yerde mi ve doğru adlandırıldı mı?

DB2 arama CGI belirli bir dizinde bulunmalıdır. Windows ve OS/2 işletim sistemlerinde bu dizin, NetQuestion kuruluş dizinidir; bunu saptamak için, SBCS kuruluşlarında **echo %IMNINSTSRV%** komutunu, DBCS kuruluşlarında **echo %IMQINSTSRV%** komutunu girin. UNIX işletim sistemlerinde arama CGI /var/docsearch/cgi-bin dizinindedir.

Windows ve OS/2 işletim sistemlerinde, SBCS arama CGI db2srsXX.exe, DBCS sürümüyse db2srdXX.exe adını taşır; burada XX, kurulan belgelerin iki harflik dil tanıtıcısıdır.

UNIX işletim sistemlerinde, SBCS arama CGI db2srsbcs, DBCS arama CGI ise db2srdbcs adını taşır. UNIX işletim sistemlerinde dile özgü NetQuestion arama CGI'leri yoktur.

Ayrıca, arama CGI adının, DB2 arama formundaki <form action="http..."> etiketiyle eşleştiğini de doğrulamanız gerekir. Örneğin, Windows ya da OS/2 üzerindeki İngilizce arama formunda bu etiket <form action="http://localhost:49213/cgi-bin/db2srsen.exe" method="POST"> şeklinde olmalıdır.

Doğru kitaplar ya da yardım kütükleri kuruldu mu ve bunlar doğru dizinde mi?

"Kütük Bulunamadı (Hata 404)" (File Not Found (Error 404)) iletisini alırsanız, arama sonuçları sayfasındaki bağlantıların geçerli bir URL'yi gösterip göstermediğini denetleyin. DB2 belgeleriniz yerel olarak kurulduysa, tüm URL'ler file:// ile başlamalıdır. Başka bir bilgisayardan kullanıma sunulan belgeler için, tüm URL'ler http:// ile başlamalıdır.

Kullandığınız arama değiştirgeleri doğru mu?

Sözcük ya da tümcecik ararken aşağıda belirtilenleri dikkate almanız gerekir:

- Genel arama karakteri kullanarak aramak için, tek bir karakter için soru imi (?), sıfır ya da daha çok karakter için yer tutucu olarak yıldız imi (*) kullanın.
- Genel arama karakteri kullanırken, arama sonuçları sayfasında 22 dönüş kodunu görebilirsiniz. Bu dönüş kodu, arama isteğinizin fazla karmaşık olduğunu belirtir. İsteğinizi yeniden düzenleyerek daha belirgin duruma getirmeniz gerekir. Örneğin, tüm kitaplarda ve çevrimiçi yardımda DB* aranması 22 dönüş koduna neden olabilir.
- Tümcecikleri çift tırnak içine alın.
- Arama sonuçlarının belirli bir terimi ya da tümcecigi içermesi için, sözcüğün ya da tümcecigin başına artı imi (+) yazın. Arama sonuçlarının belirli bir sözcüğü ya da tümcecigi içermemesi için, başlarına eksi imi (-) yazabilirsiniz.
- AND, OR, NOT gibi Boole işlemleri desteklenmez. Bunların yerine artı ya da eksi imi kullanın.

Altyapıya özgü ek sorun giderme bilgileri için aşağıdaki kısımlara bakın:

- "Windows 32 Bit İşletim Sistemleri için NetQuestion" sayfa 385.
- "OS/2 İşletim Sistemleri için NetQuestion" sayfa 390.
- "UNIX İşletim Sistemleri için NetQuestion" sayfa 394.

Windows 32 Bit İşletim Sistemleri için NetQuestion

Bu kısım, kuruluş sonrası yapılan işlemlerini, ek sorun giderme ipuçlarını ve Windows 32 bit işletim sistemlerinde NetQuestion ile ilgili bilinen sorunlara ilişkin geçici çözümlerini içermektedir. NetQuestion'un sistemden nasıl kaldırılacağı da açıklanmıştır.

NetQuestion Kuruluş Hatalarının Tanılanması

NetQuestion kuruluşu sırasında hata iletileri alırsanız, sorunu saptamak ve gidermek için aşağıdaki adımları izleyin:

1. `<temp>\imnq\install` dizininde (`<temp>` sisteminizin %TEMP% dizinidir) `imnq.err` kütüğünü bulun. Bu kütük yoksa, sisteminizi yeniden başlatın ve ürünü yeniden kurmayı deneyin. `imnq.err` varsa, bu kütüğün içeriği aşağıdakine benzer:
 - 1 - Yürürlükteki yolun (PATH) çok uzun olduğunu ve arama sunucusunun yola eklenmesinin tüm yolun silinmesine neden olacağını belirtir.
Not: Windows NT 4.0'da sınırı 512, Windows 95'te 255'tir.
Aşağıdaki adımları izlemeniz önerilir:
 - a) AUTOEXEC.BAT kütüğündeki PATH değişkenini (PATHGOOD) yeniden adlandırın, değişiklikleri saklayın ve sistemi yeniden başlatın.
 - b) IMNQ.ERR kütüğünü `<temp>\imnq\install` dizininden kaldırın.
 - c) Arama sistemini doğru şekilde kurmak için ürün kuruluşunu yeniden çalıştırın.
 - d) PATHGOOD değişkenini, en son kuruluş sırasında yaratılan PATH değişkeniyle birleştirin.
 - 2 - Diğer hatalar; lütfen IBM servisine başvurun.
 - 3 - Disk yeri yetersiz hatası. Arama sistemi artık Windows için değiştirilecek AUTOEXEC.BAT kütüğü için yeterli yer sağlamak üzere en az 4.5 MB disk yeri gerekir.
2. `imnq.err` kütüğü, `<kütük_adi>.EXE DOES NOT EXIST` (.exe kütüğü yok) şeklinde bir ileti içeriyorsa, NetQuestion yürütülür kütükleri bulunamadı demektir. Bu durumda, DB2 ürün belgelerini yeniden kurmayı denemelisiniz. Ek sorun giderme bilgileri için bkz: "Arama Sorunlarının Çözülmesi" sayfa 382.

TCP/IP Yapılanışı

NetQuestion yazılımını kurmak ve kullanmak için gerekli önkoşullar şunlardır:

- Makinenizde TCP/IP Sürüm 3 ya da üstü kurulu olmalıdır. NetQuestion'un doğru çalışması için, TCP/IP'nin kurulu ve yapılandırılmış olması gerekir.

Windows 95 ve Windows 98'de, TCP/IP şu şekilde etkinleştirilmelidir:

- LAN bağdaştırıcısı yapılanışı için:
 - Geçerli bir anasistem ve etki alanı adıyla DNS etkinleştirilmiş olmalıdır.
 - LAN DNS, `localhost`'u (yerel anasistemi) `127.0.0.1` olarak çözmelidir.
 - LAN bağdaştırıcısı yapılanışıyla ağ bağlantısı olmadan çalışamazsınız.
- Çevirmeli bağdaştırıcı yapılanışı:
 - DNS geçersiz kılınmış olmalıdır.
 - TCP/IP adresiniz otomatik olarak sağlanmalıdır.

Not: Bu yapılanış seçenekleri, yalnızca bu bağdaştırıcı için değiştirilmiş olsalar bile, tüm TCP/IP bağdaştırıcıları için geçerlidir. Yeniden yapılandırma gerçekleştirilmeden hem LAN, hem de çevirmeli bağdaştırıcı kullanılamaz.

- Internet hizmeti sağlayıcınızın (ISP) DUN (Dial-Up Networking; Çevirmeli Ağ) TCP/IP özellikleri, ISP belgelerinde gösterildiği şekilde yapılandırılmalıdır. Çevirmeli bağdaştırıcı özelliklerinin yukarıda belirtilen şekilde yapılandırılması koşuluyla, bu özellikler, Windows 95/98 Control Panel'deki (Denetim Masası) **Network** (Ağ) simgesi aracılığıyla yapılandırılan çevirmeli bağdaştırıcı TCP/IP özelliklerini geçersiz kılar.

Not: Çevirmeli bağdaştırıcı TCP/IP özelliklerinde DNS'i etkinleştirmeyen ya da IP adresi tanımlamayın; bunlar ISP'nin DUN yapısını etkiler.

Windows NT 4.0 için, yukarıda ayrıntılı olarak açıklanan her iki TCP/IP yapısını da (DUN ya da çevirmeli bağdaştırıcı için) işlev görür. Ağ bağlantısı olmayan bağımsız bir sistemde çalışıyorsanız, diğer iki bağdaştırıcı olmadan MS Loopback Adapter'i de etkinleştirebilirsiniz.

Arama Sunucusunun Kapı Numarasının Değiştirilmesi

Arama sunucusuna, TCP/IP için atanan genel kapıların numarasının üstündeki 49213 numaralı kapı atanır. Bu kapıyı kullanan başka bir ürününüz varsa, arama sunucusunun kapı numarasını değiştirmek için aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. NetQuestion dizinindeki `httpd.cnf` kütüğünü düzenleyin ve kapı numarasını kullanılabilir olduğuna bildiğiniz bir numaraya çevirin; bu numaranın 49000'in üstünde bir numara olması yeğlenir.
- Aşama 2. `db2path`'ın yerini saptamak için **db2set db2path** komutunu girin.
- Aşama 3. `db2path/doc/html` dizinine gidin ve bir metin düzenleyicisi kullanarak `index.htm` kütüğünü düzenleyin. **<form>** etiketini içeren satırda, **localhost:49213** değerini, 1. adımda seçtiğiniz kapı numarasını gösterecek şekilde değiştirin.
- Aşama 4. Arama sunucusunu durdurun ve yeniden başlatın. Arama sunucusunu durdurmak için **Başlat** → **Programlar** → **IBM DB2** → **HTML Arama Sunucusunu Durdur** öğelerini tıklayın. Arama sunucusunu başlatmak için **Başlat** → **Programlar** → **Windows için DB2** → **HTML Arama Sunucusunu Başlat** öğelerini tıklayın.

NetQuestion Ortam Değişkenlerinin LAN Bağlantılı Bir Sürücüde Tanımlı Olduğunun Doğrulanması

DB2 Windows 9x üzerinde LAN bağlantılı bir sürücüye kurulursa ve `autoexec.bat` yürütülmeden önce sürücü yeniden bağlanmazsa, NetQuestion ortam değişkenleri tanımlanmaz. NetQuestion, ortam değişkenlerini NetQuestion dizininde bulunan bir toplu iş kütüğü (SBCS için `imnenv.bat` ya da DBCS için `imqenv.bat`) aracılığıyla tanımlar. Bu sorunu atlamak için, `autoexec.bat` yürütülmeden önce `imnenv.bat` ya da `imqenv.bat` kütüğünü NetQuestion dizininden başka bir sürücüye/dizine kopyalayın. Daha sonra `autoexec.bat` kütüğünü değiştirerek, başlatma sırasında bu toplu iş kütüğünü çağırmasını sağlayın. Örneğin, `imnenv.bat` kütüğünü `C:\WINDOWS\IMNMQ` dizinine kopyalarsanız, `autoexec.bat` kütüğüne şu satırı ekleyebilirsiniz:

```
IF EXIST C:\WINDOWS\IMNMQ\IMNENV.BAT CALL IMNENV.BAT
```

NetQuestion Kuruluş Dizininin Yerinin Belirlenmesi

NetQuestion başka ürünler tarafından kullanılabilmesi için kendi dizininde bulunur. Örneğin, DB2 Universal Database'i NetQuestion ile birlikte G:\ sürücüsüne kurduysanız ve

daha sonra Java için IBM VisualAge'i H:\ sürücüsüne kurduysanız, tek bir arama sistemi kurulur; bu sistem, ilk kurulan sistemdir.

Bu bölümdeki bazı yönergeler, NetQuestion dizininin yerini belirtmenizi gerektirir. Bu dizinin yerini belirlemek için şu komutlardan birini girin:

```
echo %IMNINSTSRV% //SBCS sürümleri için
echo %IMQINSTSRV% //DBCS sürümleri için
```

Netscape ya da Internet Explorer'de Etkinleştirilen Yetkili Sunucularla Arama

Netscape ya da Internet Explorer tarayıcısını el ile etkinleştirilen yetkili sunucularla kullanıyorsanız, yetkili sunucu bilgilerinizi değiştirerek aramayı önemli ölçüde hızlandırabilirsiniz.

Netscape 4'te yetkili sunucu bilgilerini değiştirmek için aşağıdaki adımları izleyin:

1. **Edit** → **Preferences** (Düzenle - Tercihler) öğelerini seçin.
2. **Category** (Kategori) ağacında **Advanced** (İleri düzey) öğesini çift tıklatın.
3. **Advanced** alt ağacında **Proxies** (Yetkili Sunucular) öğesini tıklatın.
4. **View at the Manual Proxy Configuration** (El ile yetkili sunucu yapılışında görüntüle) öğesini tıklatın.
5. **Exceptions...Do not use proxy servers for domains beginning with** (Kural dışı durumlar...Şunlarla başlayan etki alanları için yetkili sunucu kullanma) kutusunda şunu yazın:

```
localhost:49213
```

Burada başka girişler varsa, bunları virgülle ayırın.

6. Tüm iletişim kutuları kapanıncaya kadar **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Internet Explorer 4'te yetkili sunucu yapılışını değiştirmek için aşağıdaki adımları izleyin:

1. **View** → **Internet Options** (Görünüm - Internet Seçenekleri) öğelerini seçin.
2. **Connections** (Bağlantılar) etiketini seçin.
3. **Bypass proxy server for local addresses** (Yerel adresler için yetkili sunucuyu atla) kutusunu seçin. Bu onay kutusu ancak, yetkili sunucu ya da SOCKS bağlantısı kullanıyorsanız ve **Use a proxy server** (Yetkili sunucu kullan) kutusunu seçtiyseniz kullanılabilir.
4. **Advanced** (Gelişmiş) öğesini tıklatın.
5. **Exceptions...Do not use proxy server for addresses beginning with** (Kural dışı durumlar...Şunlarla başlayan adresler için yetkili sunucu kullanma) kutusunda şunu yazın:

```
localhost:49213
```

6. Tüm iletişim kutuları kapanıncaya kadar **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Internet Explorer 5'te yetkili sunucu yapılışını değiştirmek için aşağıdaki adımları izleyin:

1. **Tools** → **Internet Options** (Araçlar - Internet Seçenekleri) öğelerini seçin.
2. **Connections** (Bağlantılar) etiketini seçin.

Bir LAN'a (Local Area Network; Yerel İletişim Ağı) bağlıysanız, **LAN Settings** (LAN Ayarları) öğesini tıklatın. Çevirmeli ağ kullanıyorsanız **Settings** (Ayarlar) öğesini tıklatın.

3. **Bypass proxy server for local addresses** (Yerel adresler için yetkili sunucuyu atla) kutusunu seçin. Bu onay kutusu ancak, yetkili sunucu ya da SOCKS bağlantısı

kullanıyorsanız ve Use a proxy server (Yetkili sunucu kullan) kutusunu seçtiyseniz kullanılabilir.

4. **Advanced** (Gelişmiş) öğesini tıklatın.
5. **Exceptions...Do not use proxy server for addresses beginning with** (Kural dışı durumlar...Şunlarla başlayan adresler için yetkili sunucu kullanma) kutusunda şunu yazın:
localhost:49213
6. Tüm iletişim kutuları kapanıncaya kadar **OK** (Tamam) düğmesini tıklatın.

Windows 9x Üzerinde Dizüstü Bilgisayarla Arama Yapılması

Olağan durumda bağlantısız bir geliştirme altyapısı olarak LAN'a bağlı bir dizüstü bilgisayar kullanıyorsanız, DB2 belgeleri için arama yaparken güçlüklerle karşılaşabilirsiniz. Aramayı başarıyla gerçekleştirmek için, TCP/IP yapılandırmanızda ad sunucunuzun IP adresini devre dışı bırakmanız gerekir. Başka bir deyişle, biri bağlantılı işlemler, diğeri bağlantısız işlemler için olmak üzere iki ayrı TCP/IP yapılandırmanızın olması gerekir.

Windows 9x tek bir TCP/IP yapılandırması olmasına izin verir. Ancak, Internet'te birden çok ayar belirtmenize olanak sağlayan paylaşılan yazılımlar vardır; daha sonra bu ayarları bağlantı durumunuza göre değiştirebilirsiniz. TCPSwitch bu programlardan biridir.

Windows 32 Bit İşletim Sistemlerinde NetQuestion'un Kaldırılması

NetQuestion'u kaldırmadan önce arama sunucusunun durdurulmuş olmasına dikkat edin. Arama sunucusunun durdurulmasına ilişkin bilgi için bkz: "Arama Sorunlarının Çözülmesi" sayfa 382.

NetQuestion olağan durumda DB2 Universal Database'i kaldırdığınızda kaldırılır. DB2 doğru şekilde kaldırıldıktan ve sistem yeniden başlatıldıktan sonra NetQuestion hala duruyorsa, sorunu saptayıp düzeltmek için şu kısma bakın: "NetQuestion'u Kaldırma Sorunlarının Saptanması."

NetQuestion'u Kaldırma Sorunlarının Saptanması

DB2 doğru şekilde kaldırıldıktan ve sistem yeniden başlatıldıktan sonra NetQuestion hala kaldırmadıysa, DB2 (ya da başka ürünler) hala NetQuestion'a kayıtlı demektir. NetQuestion'a hala kayıtlı olan ürünleri saptamak için şu komutlardan birini girin:

```
imndomap -a //SBCS için  
imqdomap -a //DBCS için
```

Bu komut dizin listesi döndürmezse şu kısma geçin: "Windows 32 Bit İşletim Sistemlerinde NetQuestion'un El İle Kaldırılması" sayfa 389.

Bu komut DB2 Universal Database'e ait *olmayan* dizinleri (yani, adları **DB2** dışında bir önekle başlayan dizinler) listelerse, NetQuestion sisteminizdeki başka ürünler tarafından kullanılıyor demektir. Bu durumda NetQuestion'u kaldıramazsınız.

Listede DB2 dizini kütük adlarından herhangi biri varsa (DB2S71xx ya da DB2C71xx), DB2'nin dizinlerin kaydını kaldıramaması NetQuestion'un kaldırılmamasına neden oluyor demektir. Bu durum, genellikle, DB2 yanlış kaldırıldığında oluşur. Bu durumda, dizinlerin kaydını birer birer el ile kaldırmak için aşağıdaki adımları izleyin:

1. Arama sunucusunun çalıştığını doğrulamak için şu komutlardan birini girin:

```
imnss start server //SBCS için
imqss -start dbcshelp //DBCS için
```

2. Dizin kütüklerinin her biri için şu komutlardan birini girin:

```
imndomap -d dizin_adi //SBCS için
imqdomap -d dizin_adi //DBCS için
```

Burada *dizin_adi* **imndomap -a** ya da **imqdomap -a** komutunun döndürdüğü dizinlerden birinin adıdır.

3. Dizin kütüklerinin her biri için şu komutlardan birini girin:

```
imnixdel dizin_adi //SBCS için
imqixdel dizin_adi //DBCS için
```

Burada *dizin_adi* **imndomap -a** ya da **imqdomap -a** komutunun döndürdüğü dizinlerden birinin adıdır.

4. Arama sunucusunu durdurun:

```
imnss stop server //SBCS için
imqss -stop dbcshelp //DBCS için
```

5. **imndomap -a** ya da **imqdomap -a**) komutunu girerek, kalan DB2 dizini olmadığını doğrulayın. Varsa, lütfen IBM servisine başvurun.
6. Etkin durumda başka dizin olmadığını doğrulamak için şu komutlardan birini girin:

```
nqcounti netq_dizini //SBCS için
tmcounti netq_dizini //DBCS için
```

Burada *netq_dizini*, NetQuestion'un kurulu olduğu, tam olarak belirtilen yoldur. NetQuestion'un hangi dizin altında kurulu olduğunu bilmiyorsanız bkz: "NetQuestion Kuruluş Dizininin Yerinin Belirlenmesi" sayfa 386.

nqcounti ya da **tmcounti** komutunun döndürdüğü veriler bir ya da birden çok dizinin hala etkin olduğunu belirtiyorsa, diğer IBM ürünleri hala kayıtlı olduğu için NetQuestion kaldırılamaz. Yardım almak için lütfen IBM servisine başvurun.

nqcounti ya da **tmcounti** komutunun döndürdüğü veriler etkin dizin olmadığını belirtiyorsa şu kısma geçin: "Windows 32 Bit İşletim Sistemlerinde NetQuestion'un El İle Kaldırılması."

Windows 32 Bit İşletim Sistemlerinde NetQuestion'un El İle Kaldırılması

nqcounti ya da **tmcounti** komutu etkin dizin listelemiyorsa, aşağıdaki adımları izleyerek NetQuestion'u el ile kaldırmayı deneyebilirsiniz:

1. Bir komut isteminde **uninstnq** komutunu girin.
2. **\\HKEY_LOCAL_MACHINE\SOFTWARE\IBM\NetQuestion** kayıt girişini kaldırın.
3. NetQuestion kuruluş dizinini kaldırın. Örneğin, NetQuestion Windows NT'de C:\ sürücüsüne kurulduysa, c:\imnq_nt dizinini kaldırın.
4. IMNINST ve IMNINSTSRV ortam değişkenlerini kaldırın ve PATH ortam değişkeninden NetQuestion kuruluş yolunu kaldırın.

NetQuestion yine de kaldırılamazsa, yardım almak için IBM servisini arayın.

NetQuestion Kaldırıldıktan Sonra Sistemin Yeniden Başlatılması

DB2 Universal Database kaldırıldıktan sonra, başka bir DB2 kuruluşu gerçekleştirmeden önce sistemin yeniden başlatılması büyük önem taşır. Bazı NetQuestion DLL kütükleri işletim sistemi tarafından tutulabilir ve bunlar sonraki yeniden başlatmaya kadar kaldırılmaz. Yeniden başlatma işleminden önce NetQuestion kuruluşu yapılırsa, yeni kurulan NetQuestion DLL kütükleri sonraki yeniden başlatma sırasında silinir ve NetQuestion kullanılamaz olur.

OS/2 İşletim Sistemleri için NetQuestion

Bu kısım, kuruluş sonrası yapılan işlemleri, ek sorun giderme ipuçlarını ve OS/2 işletim sistemlerinde NetQuestion ile ilgili bilinen sorunlara ilişkin geçici çözümlerini içermektedir. NetQuestion'un sistemden nasıl kaldırılacağı da açıklanmıştır.

DB2 Sürüm 7.1 yayınıyla birlikte, tarayıcı, Web sunucusu ve arama sunucusu arasındaki iletişim için NetQuestion artık TCP/IP kullanmamaktadır. Bunun yerine, NetQuestion yerel iletişim için varsayılan olarak Veri Bağlantıları'nı (Named Pipes) kullanmaktadır. Ancak, NetQuestion'u bir istemci/sunucu ortamında DB2 belgelerinde arama yapmak için kullanacaksanız, TCP/IP kullanacak şekilde etkinleştirebilirsiniz. NetQuestion'ın TCP/IP kullanacak şekilde etkinleştirilmesine ilişkin bilgi edinmek için bkz: "NetQuestion'da TCP/IP Kullanımına Geçilmesi."

NetQuestion için İlgili Ek Önkoşullar

DB2'nin genel kuruluş önkoşullarına ek olarak, NetQuestion yazılımını kurmak ve kullanmak için gerekli önkoşullar şunlardır:

- OS/2 için Netscape 4.04 gibi bir tarayıcı gerekir. Kullandığınız dilde Netscape tarayıcısı yoksa, Web Explorer 1.1 ya da üstü kullanılabilir. Kullandığınız tarayıcıda **localhost** (yerel anasistem) için yetkili sunucu işlemini kapatmayı unutmayın.
- DB2 Universal Database'i OS/2 için VisualAge for C++ içeren bir sisteme kuruyorsanız, VisualAge for C++ için CSD6 ya da üstü gereklidir.

NetQuestion'da TCP/IP Kullanımına Geçilmesi

OS/2 için DB2 Sürüm 7.1'deki NetQuestion, yerel iletişim için TCP/IP yerine Veri Bağlantıları (Named Pipes) protokolünü kullanır. Bu kısımda, NetQuestion'un TCP/IP kullanacak şekilde etkinleştirilmesi açıklanmaktadır.

Not: NetQuestion, OS/2 için Visual Age C++ gibi başka bir IBM uygulamasıyla kullanmak üzere sisteminize önceden kurulduysa, büyük olasılıkla, iletişim protokolü olarak TCP/IP kullanacak şekilde tanımlanmıştır. Bu durumda, OS/2 için DB2 Sürüm 7.1 kurulduğunda, varolan NetQuestion sürümü otomatik olarak yükseltilir; ancak, NetQuestion'a bağımlı uygulamalarınızın doğru çalışmaya devam edebilmesi için, NetQuestion iletişim için TCP/IP kullanmayı sürdürür.

NetQuestion'u TCP/IP kullanacak şekilde etkinleştirmek için:

1. **imnss stop server** (SBCS için) ya da **imqss -stop dbcs help** (DBCS için) komutunu girerek, NetQuestion arama sunucusunu durdurun.
2. Bir komut isteminde NetQuestion kuruluş dizinine geçin. Ek bilgi için bkz: "NetQuestion Dizininin Yerinin Belirlenmesi" sayfa 392.
3. Yürürlükteki netq.cfg kütüğünü TCP/IP iletişimini etkinleştiren kütükle değiştirmek için **copy imnextcp.cfg netq.cfg** komutunu girin.

4. **imnss start server** (SBCS için) ya da **imqss -start dbcs help** (DBCS için) komutunu girerek, NetQuestion arama sunucusunu başlatın.

Veri Bağlantıları kullanan iletişime geri dönmek isterseniz, yukarıdaki adımları yineleyerek `netq.cfg` kütüğünü `imncxpip.cfg` kütüğüyle değiştirin. Veri Bağlantıları iletişimini kullanmak için `netq.cfg` kütüğünü `imncxloc.cfg` kütüğüyle de değiştirebilirsiniz.

Sisteminizde TCP/IP yerel geri dönüş ve yerel anasistem etkinleştirildiyse, arama sunucusu ağ bağdaştırıcısı olmadan da işlev görür. Yerel loopback ve localhost'un etkinleştirilmesine ilişkin ek bilgi için bkz: Bölüm 8, "Denetim Merkezi'nin Kurulması ve Yapılandırılması" sayfa 97.

TCP/IP yapılandırmasını doğrulamak için **IBM DB2** dosyasını açın ve **HTML Arama Sunucusunu Başlat** simgesini çift tıklatın. Bir hata iletisi görüntülenirse, TCP/IP doğru yapılandırılmamış demektir. TCP/IP'nin doğru yapılandırılmasına ilişkin yönergeler için bkz: Bölüm 8, "Denetim Merkezi'nin Kurulması ve Yapılandırılması" sayfa 97. Herhangi bir ayarı değiştirirseniz, OS/2'yi yeniden başlatın.

Arama Sunucusunun Kapı Numarasının Değiştirilmesi (Yalnızca TCP/IP)

Arama sunucusuna, TCP/IP için atanan genel kapıların numarasının üstündeki 49213 numaralı kapı atanır. Bu kapıyı kullanan başka bir ürününüz varsa, arama sunucusunun kapı numarasını değiştirmek için aşağıdaki adımları izleyin:

1. Arama sistemi dizinindeki `httpd.cnf` kütüğünü düzenleyin ve kapı numarasını kullanılabilir olduğuna bildiğiniz bir numaraya çevirin; bu numaranın 49000'in üstünde bir numara olması yeğlenir.
2. `db2path`'ın yerini saptamak için **db2set db2path** komutunu girin.
3. `db2path/doc/html` dizinine gidin ve bir metin düzenleyicisi kullanarak `index.htm` kütüğünü düzenleyin. **<form>** etiketini içeren satırda, `localhost:49213` değerini, 1. adımda seçtiğiniz kapı numarasını gösterecek şekilde değiştirin.
4. **IBM DB2** dosyasında ilgili simgeleri tıklatarak, arama sunucusunu durdurun ve yeniden başlatın.

NetQuestion Başlatılırken Hata Saptanması

Şu hata görüntülenirse:

```
EHS0410 (ya da EHS0411): An error
was detected when starting the search service.
Stop the service and start it again. Press Enter to continue...
```

(Arama hizmeti başlatılırken hata saptandı. Hizmeti dururun ve yeniden başlatın. Devam etmek için Enter tuşuna basın...) Kuruluştan sonra anasistem adınız değişmiş olabilir; yeniden kaydetmeniz gerekir. Bir komut isteminde NetQuestion kuruluş dizinine geçip şunu girin:

```
type netq.cfg
```

Bu komut, NetQuestion tarafından kullanılmakta olan anasistem adını görmeyi sağlar. Örneğin, DHCP ve DDNS'yi yapılandırırken anasistem adını değiştirdiyse şu komutu girin:

```
netqinit veri_yolu
```

Burada `veri_yolu>` NetQuestion kuruluş dizininin altındaki veri dizinidir. Örneğin, NetQuestion D:\ sürücüsüne kurulduysa, `veri_yolu>` `d:\imnq\data` olarak çözülür.

Ağa Bağlı Değilken Arama Yapılması

Örneğin, dizüstü bilgisayar kullanıyorsanız ve geçici olarak ağ bağlantısından uzaksanız, belgeleri aramak için localhost'u etkinleştirmeniz gerekir. localhost'un etkinleştirilmesine ilişkin ek bilgi için bkz: "OS/2'de TCP/IP'nin Yapılandırılması" sayfa 103.

NetQuestion Dizininin Yerinin Belirlenmesi

NetQuestion başka ürünler tarafından kullanılabilmesi için kendi dizinine kurulur. Örneğin, DB2 Universal Database'i NetQuestion ile birlikte G:\ sürücüsüne kurduysanız ve daha sonra Java için IBM VisualAge'i H:\ sürücüsüne kurduysanız, arama sistemi tek bir yere kurulur.

Bu bölümdeki bazı yönergeler, bu dizinin yerini belirtmenizi gerektirir. Bu dizinin yerini belirlemek için şu komutlardan birini girin:

```
echo %IMNINSTSRV% //SBCS için
echo %IMQINSTSRV% //DBCS için
```

x:\sql\lib\bin\db2netqd dir komutunu da girebilirsiniz; burada x: DB2 kuruluş sürücünüzdür.

OS/2'de NetQuestion'un Kaldırılması

NetQuestion'u kaldırmadan önce, **IBM DB2** dosyasındaki ilgili simgeyi kullanarak arama sunucusunu durdurmayı unutmayın.

NetQuestion'u kaldırmak için şu komutu girin:

```
uninstnq.cmd
```

Bu komut yürütüldükten sonra NetQuestion hala duruyorsa, sorunu saptayıp düzeltmek için bu bölümü okumaya devam edin.

NetQuestion'u Kaldırma Sorunlarının Saptanması

uninstnq.cmd programını çalıştırdıysanız, ancak NetQuestion kaldırılmadıysa, bunu nedeni aşağıdakilerden biri olabilir:

- TCP/IP'nin doğru yapılandırılmamış olması. TCP/IP'nin doğru yapılandırılıp yapılandırılmadığını ve arama sunucusunun doğru yapılandırılmış bir TCP/IP ile kullanıma hazırlanıp hazırlanmadığını denetlemek için bkz: "OS/2'de TCP/IP'nin Yapılandırılması" sayfa 103. Yapılanışta herhangi bir değişiklik yaparsanız sisteminizi yeniden başlatmayı unutmayın.
- NetQuestion'un DB2 Universal Database ya da başka bir ürün tarafından kullanılıyor olması.

Arama sistemine hala kayıtlı olan ürünleri saptamak için şu komutlardan birini girin:

```
imndomap -a //SBCS için
imqdomap -a //DBCS için
```

Bu komut izin döndürmezse şu kısma geçin: "OS/2'de NetQuestion'un El İle Kaldırılması" sayfa 393.

Bu komut DB2 Universal Database'e ait *olmayan* dizinleri (yani, adları **DB2** dışında bir önekle başlayan dizinler) listelerse, NetQuestion sisteminizdeki başka ürünler tarafından kullanılıyor demektir. Bu durumda NetQuestion'u kaldıramazsınız.

Listede DB2 dizini kütük adlarından herhangi biri varsa (DB2S71xx ya da DB2C71xx), DB2'nin dizinlerin kaydını kaldıramaması NetQuestion **uninstnq.cmd** komutunun başarısız olmasına neden oluyor demektir. Bu durum, genellikle, DB2 yanlış kaldırıldığında oluşur. Bu durumda, dizinlerin kaydını birer birer el ile kaldırmak için aşağıdaki adımları izleyin:

1. Arama sunucusunun çalıştığını doğrulamak için şu komutlardan birini girin:

```
imnss start server //SBCS için
imqss -start dbcshelp //DBCS için
```

2. Dizin kütüklerinin her biri için şu komutlardan birini girin:

```
imndomap -d dizin_adi //SBCS için
imqdomap -d dizin_adi //DBCS için
```

Burada *dizin_adi* **imndomap -a** ya da **imqdomap -a** komutunun döndürdüğü dizinlerden birinin adıdır.

3. Dizin kütüklerinin her biri için şu komutlardan birini girin:

```
imnixdel dizin_adi //SBCS için
imqixdel dizin_adi //DBCS için
```

Burada *dizin_adi* **imndomap -a** ya da **imqdomap -a** komutunun döndürdüğü dizinlerden birinin adıdır.

4. Arama sunucusunu durdurun:

```
imnss stop server //SBCS için
imqss -stop dbcshelp //DBCS için
```

5. **imndomap -a** (ya da **imqdomap -a**) komutunu girin ve kalan DB2 dizini olmadığını doğrulayın. Varsa, lütfen IBM servisine başvurun.

6. Etkin durumda başka dizin olmadığını doğrulamak için şu komutu girin:

```
nqcounti netq_dizini //SBCS için
tmcounti netq_dizini //DBCS için
```

Burada *netq_dizini*, NetQuestion'un kurulu olduğu, tam olarak belirtilen yoldur. NetQuestion'un hangi dizin altında kurulu olduğunu bilmiyorsanız bkz: "NetQuestion Dizininin Yerinin Belirlenmesi" sayfa 392.

nqcounti ya da **tmcounti** komutunun döndürdüğü veriler etkin dizin olmadığını belirtiyorsa şu kısma geçin: "Windows 32 Bit İşletim Sistemlerinde NetQuestion'un El İle Kaldırılması" sayfa 389.

nqcounti ya da **tmcounti** komutu bir ya da daha çok dizinin hala etkin olduğunu belirten veriler döndürürse, diğer ürünler hala sisteme kayıtlı olduğundan NetQuestion kaldırılamaz. Yardım almak için lütfen IBM servisine başvurun.

OS/2'de NetQuestion'un El İle Kaldırılması

nqcounti ya da **tmcounti** komutu etkin dizin listelemiyorsa, aşağıdaki adımları izleyerek NetQuestion'u el ile kaldırmayı deneyebilirsiniz:

1. Bir komut isteminde şunu girin:

```
uninstnq.cmd
```

Şu iletiyi yoksayın: "SYS0016: The directory cannot be removed" (Dizin kaldırılamıyor).

2. NetQuestion dizinini ve tüm alt ağaçları kaldırın. Örneğin, NetQuestion D:\ sürücüsüne kurulduysa, d:\imnq dizinini kaldırın.
3. CONFIG.SYS kütüğünü DB2 kurulumu sırasında yaratılan yedek kopyasından geri yükleyin.

Not: DB2 kuruluğu sırasında CONFIG.SYS kütüğünün CONFIG.xyz biçiminde numaralı kopyaları yaratılır; xyz 000 ile 100 aralığındaki kullanılabilir ilk numaradır. Bu yedek kopyalarda, kuruluğuun saatini ve tarihini gösteren zaman damgaları bulunur. Her DB2 Universal Database kuruluğu sırasında, birisi DB2 kuruluğu, diğeri NetQuestion kuruluğu için olmak üzere iki yedek kopya yaratılır.

- CONFIG.xyz kütüğünden yalnızca NetQuestion ayarlarını kaldırmak için, ikinci yedek kopyayı (xyz) değeri daha büyük olanı) geri yükleyin. Geri yüklenen kütükte DB2 ayarlarınız kalır.
- CONFIG.xyz kütüğünden hem DB2 Universal Database, hem de NetQuestion ayarlarını kaldırmak için, ilk yedek kopyayı (xyz değeri daha küçük olanı) geri yükleyin.

4. Sisteminizi yeniden başlatın.

UNIX İşletim Sistemleri için NetQuestion

Bu kısımda, AIX, HP-UX ve Solaris işletim sistemlerinde NetQuestion ile nasıl çalışılacağı açıklanmıştır. NetQuestion şu an UNIX tabanlı diğeri işletim sistemlerinde desteklenmemektedir. Bu kısımda, NetQuestion UNIX altyapıları üzerinde kurulurken karşılaşılabilecek sorunlara ilişkin geçici çözümler de ele alınmıştır.

NetQuestion'un UNIX Sistemlerinde Kurulması

DB2 ürününüzü db2setup yardımcı programıyla kurar ve Ürün Belgeleri ve Denetim Merkezi bileşenlerini kurmayı seçerseniz, NetQuestion otomatik olarak kurulur ve yapılandırılır.

DB2'yi el ile kurarsanız, çevrimiçi arama sistemini ayarlamak için bazı kuruluğu sonrası yapılandırma görevlerini gerçekleştirmeniz gerekir. Ek bilgi için, *DB2 for UNIX Quick Beginnings* kitabında altyapınızın sonucu kuruluğuuna ilişkin bölüme bakın.

UNIX Altyapılarında NetQuestion Kuruluğuuna İlişkin Geçici Çözümler

Bazı ortamlarda, NetQuestion'un daha önce kurulmuş ya da kaldırılmış olması yeniden kurulmasını olanaksız kılar. Kısaca, NetQuestion'un doğru kurulabilmesi için özel kullanıcı kimliği ve grup tanıtıcısı adlarının varolması gereklidir. Bazen (genellikle NetQuestion tam olarak kaldırılmadığında) bu kimliklerden biri ya da diğeri varolmaz. Diğeri bazı durumlarda, kullanıcıların kuruluğu sırasında bu grup tanıtıcılarını ve kullanıcı kimliklerini başarıyla yaratmak için gereken erişimleri yoktur. Her iki durumda da NetQuestion kuruluğu başarısız olur.

NetQuestion'un makineye ilk kez kurulmasında rastlanan sorunlar

NetQuestion kuruluğu sırasında sorun çıkarsa ve ürünün daha önce kurulmuş bir sürümü yoksa, lütfen NetQuestion'u tam olarak kaldırın ve yeniden kurun. Yeniden kurmadan önce imnadm kullanıcı kimliğinin ve grup tanıtıcısının da kaldırılması gerektiğini unutmayın.

Başka bir NetQuestion bileşeni zaten kurulu ya da önceden kurulmuş olduğunda NetQuestion kuruluğuunda karşılaşılan sorunlar

NetQuestion kuruluğu sırasında sorun çıkarsa ve başka bir NetQuestion sürümü zaten kuruluysa (ya da eskiden kurulmuşsa), varolan NetQuestion kuruluğuunu kaldırmayın.

imnadm adlı bir grup olup olmadığını inceleyin. Varsa, aşağıda belirtilenlerden birini yapabilirsiniz:

- imnadm kullanıcı kimliğini yaratın ve NetQuestion bileşenini yeniden kurun.
- imnadm grup tanıtıcısını silin ve NetQuestion bileşenini yeniden kurun.

NetQuestion'un AFS/DCE ya da NIS/NIS+ ortamına kurulmasıyla ilgili sorunlar

Kullanıcı kimliği ve grup tanıtıcısı yönetiminin merkezileştirildiği ortamlarda, kimlikler yetkili bir denetimci kullanıcı tarafından bir sunucuda yaratılır, bu kullanıcı daha sonra kimlik bilgilerini istemci makinelere dağıtır; imnadm kullanıcı kimlikleri ve grup tanıtıcıları kullanıcılar NetQuestion'u kurmadan önce yaratılmalıdır. Bu kullanıcı kimlikleri ve grup tanıtıcıları NetQuestion'u kullanan tüm ürünler tarafından paylaşıldığı için, NetQuestion'u kullanan ilk ürün kurulmadan önce bu adımın bir kez gerçekleştirilmesi gerekir.

NetQuestion kullanan son ürün kaldırıldıktan sonra, kullanıcı kimliği ve grup tanıtıcısı da kaldırılmalıdır.

Ek C. DB2 Belgelerinin Web Sunucusuna Kurulması

Bu bölümde, DB2 Universal Database çevrimiçi belge kütüklerinin merkezi bir makineden kullanıma sunulması açıklanmaktadır.

Web sunucusu olmadan, bu kütükleri DB2 belgelerini okumak istediğiniz her makinede saklamanız ya da bir ağ sürücüsünde kullanıma açmanız gerekir.

Web Sunucusu Kullanımında Dikkate Alınması Gerekenler

DB2 belgeleri için merkezi bir Web sunucusu tanımlayabilir, belgeleri her makineye kurabilir ya da bu ikisinin bir birleşimini kullanabilirsiniz:

Web Sunucusunun Üstünlükleri

- HTML kütüklerinin yalnızca bir kez kurulması ve uyarlanması gerekir.
- Web sunucusunun arama olanağını kullanabilir ve kullanıcılarınız için gereken belirli belge kümeleri için arama dizinleri yaratabilirsiniz.
- Genel olarak daha az saklama yeri gerekir. Kütükler merkezi olarak saklandığında, istemci makineleri için yalnızca bir Web tarayıcısı gerekir.
- Bilgiler Web sunucusunu destekleyen her tür istemci makineden görüntülenebilir.
- Kullanıcılarınızın özel ilgi duydukları öğelere ve kodlama kuralları ve işletim elkitapları gibi yerel bilgilere bağlantılar oluşturabilirsiniz.
- Kullanıcıları gereksinim duydukları bilgileri bulmak için belirli URL'lere yönlendirmek daha kolay olur.
- Yalnızca yerel olarak kurulan ürünlere ilişkin kitapları değil, farklı ürünlere ilişkin kitapları da bir araya getirebilirsiniz.

Web Sunucusunun Sakıncaları

- Web sunucusundaki kütüklere erişmek için uzak bir makineden Bilgi Merkezi'nin (Information Center) kullanılması basit değildir.
- Önceden tanımlanmış DB2 dizinlerinde uzak istemcilerden arama yapamazsınız. Bu dizinler ancak fiziksel olarak buldukları makineden aranabilir.
- Web sunucusundaki ağ yükünün bir denetimci tarafından yönetilmesi gerekebilir.

İstemci/Sunucu Ortamında DB2 Universal Database Belge Kütükleriyle Çalışılması

DB2 Universal Database belgelerini merkezi bir sunucuya yüklemek için aşağıdaki adımları izleyin:

1. Bir DB2 sunucusu, DB2 istemcisi ya da DB2 Connect ürününü kurun ve belgelerin kurulması seçeneğini belirleyin.
2. Bir seçenek olarak, kurduğunuz HTML kütüklerini uyarlayabilirsiniz. DB2 Bilgileri sayfası `index.htm` adını taşır ve ürünün `doc\html` alt dizininde bulunur. Kurduğunuz ürün kümesine bağlı olarak, bu kütükteki bazı bağlantılar varolmayan kitapları gösterebilir. Bu kitapları merkezi sunucuya yüklemeyecekseniz, bu bağlantıları

kaldırabilirsiniz. Ayrıca, işletim elkitabları ya da destek masası gibi yerel kaynaklarınız için kendi bağlantılarınızı ekleyebilirsiniz. DB2 Bilgileri sayfası, arama terimleri ya da tümcecikleri girebileceğiniz **Arama** alanı da içerir.

Not: DB2 hizmeti yayınlarının DB2 Bilgileri sayfasının güncellenmiş bir sürümünü içerebileceğini unutmayın ve yaptığımızı değişikliklerin yerel kopyasını saklayın.

3. Bir seçenek olarak, DB2 Universal Database HTML kütüklerini aşağıdakilere taşıyabilir ya da kopyalayabilirsiniz:
 - Bir ağ sürücüsüne
 - Web sunucusunun kök dizini altındaki bir dizine
 - Web sunucusu işlevi gören başka bir makineye

Kütükleri aynı makine üzerinde kopyalamak için, **xcopy** ya da **cp -r** gibi, dizin yapısını koruyan bir komut kullanabilirsiniz. Kitap kütükleri kitap listesine dönmek için, kitap listesi de her kitap için görelî bağlantılar kullandığından, özgün dizin yapısının korunması önemlidir.

Kütükleri başka bir makineye kopyalamak için, **pkzip** ya da **tar** gibi bir arşivleme aracı kullanabilirsiniz. Burada da, yeni yerde dizin yapısının korunmasını sağlayacak seçenekleri kullanmalısınız.

Yalnızca birkaç kitabı aktarmak istiyorsanız, `index.htm` kütüğünü ve bazı kitap alt dizinlerindeki tüm kütükleri aktarmak için **ftp** kullanılabilir. *g i f kütüklerinin ve aksanlı harfler gibi ulusal karakterlerin korunması için kütüklerin ikili biçimde aktarılması gerekir.

4. Windows ve OS/2 işletim sistemlerinde Bilgi Merkezi'ni uyarlayabilme seçeneğiniz vardır.

DB2 Bilgi Merkezi, görüntülediği çevrimiçi bilgilerin yerini belirlemek için bir eşlem kütükleri kümesini kullanır. Varsayılan olarak, çevrimiçi HTML bilgileri DB2'nin kurulu olduğu dizindeki `doc\html` alt dizin ağacında aranır. HTML kütüklerini bir Web sunucusuna ya da ağ sürücüsüne taşırsanız, Bilgi Merkezi bunları ancak `.ndx` kütükleri güncellenirse bulabilir. DB2'nin `sql lib\help` dizininde `*.ndx` uzantılı kütükleri arayın. Bu kütüklerin her biri, Bilgi Merkezi defterindeki bir sayfayı gösterir.

Bilgi Merkezi'ni `x`: sürücüsündeki çevrimiçi bilgileri bulacak şekilde güncellemek için, sırayla her `*.ndx` kütüğünü düzenleyin. Unicode işleyebilen bir düzenleyici kullanmaya dikkat edin. `file:///DB2PATH%/doc/html` dizgisini, geçtiği her yerde, HTML kütüklerinin yeri yerini gösterecek şekilde değiştirin. Örneğin, bir Web sunucusu için dizgiyi şu şekilde değiştirebilirsiniz: `http://sunucuadı/yol/to/db2/docs`. Bir ağ sürücüsü için dizgiyi şu şekilde değiştirebilirsiniz: `file:///x:/yol/to/db2/docs`. Kütüklerin bulunduğu her yerde dizin yapısının korunması önemlidir; Bilgi Merkezi, örneğin, *SQL Reference* kütüklerinin `db2s0` adlı bir dizinde bulunmasını bekler (diğer kütükler için de benzeri geçerlidir).

Tipik Web Sunucusu Senaryoları

NetQuestion ile birlikte verilen temel Web sunucusunu kullanabilirsiniz; ancak, DB2 belgelerini uzak istemcilerde kullanıma sunmak için, güvenlik nedeniyle, Apache or Lotus Domino Go! gibi 'gerçek' bir Web sunucusunu kullanmanızı *şiddetle* öneririz.

İzleyen kısımlar, DB2 belgelerini merkezi bir sunucuya yerleştirmek için kullanabileceğiniz bazı yolları ve belirli altyapılara ve Web sunucularına ilişkin ayrıntıları içermektedir. Başka bir altyapı ya da Web sunucusu kullanırsanız, bu altyapıda ya da sunucuda benzer sonuçlar alabileceğiniz özellikler olup olmadığını öğrenmelisiniz.

1. Senaryo: OS/2 Üzerinde Lotus Domino Go! Web Sunucusu

Bu senaryoda, OS/2 makinenizi DB2 sunucusu olarak kullandığınız ve çevrimiçi DB2 belgelerinizi şirket içi ağınızda kullanıma açmak için Lotus Domino Go! Web sunucusunu kullanmaya karar verdiğiniz varsayılmıştır.

DB2 Universal Database Belgelerinin Kurulması

DB2 belgelerini DB2 Enterprise Edition sunucusuyla birlikte E: sürücüsüne kurarsınız. HTML kütükleri e:\sql11b\doc\html dizinindedir. Sunucu belgeleri *SQL Reference*, *Command Reference*, *SQL Getting Started*, *Administration Guide* ve sunucuya ilişkin *Quick Beginnings* kitaplarından oluşur. Enterprise sunucusu DB2 Connect işlevini ve ilgili belgeleri içerdiği için, *DB2 Connect User's Guide* ve *DB2 Connect Enterprise Edition Quick Beginnings for OS/2 and Windows NT* kitaplarını da alırsınız. Şirketinizin uygulama geliştirmedeğini ve *Administrative API Reference* gibi programlama kitaplarını içeren DB2 Personal Developer's Edition'u kurmadığınızı varsayalım.

Web Sunucusunun Kurulması

Kuruluş CD-ROM'undan Lotus Domino Go Web sunucusunu kurun. Bu senaryoda, Web sunucusunun c:\www dizinine kurulduğu ve TCP/IP anasistem adının udserv olduğu varsayılmıştır.

DB2 UDB Belgelerinin Web Sunucusuyla Kullanıma Açılması

Kütüklerin DB2 dizininden kullanılabilmesi için, c:\www\httpd.cnf kütüğüne şuna benzer bir satır ekleyin:

```
Pass /db2docs/* e:\sql11b\doc\html\*
```

Bu satırın şu satırdan önce gelmesine dikkat edin:

```
Pass /* document_root\*
```

Sonra, Web sunucusunu yeniden başlatın.

Ya da kütükleri Web sunucusu dizinine kopyalamak için, **xcopy** komutunu /s seçeneğiyle kullanarak, e:\sql11b\doc\html*.* kütüklerini c:\www\html\db2docs dizinine kopyalayın. Artık kullanıcılarınız <http://udserv/db2docs/index.htm> URL'sine giderek DB2 belgelerine erişebilirler.

Uyarılama (İsteğe Bağlı)

Daha sonra, *API Reference* kitabını seçmeyi deneyen ve bu kitap Web sunucusunda olmadığı için "kütük bulunamadı" (file not found) hatası alan bir kullanıcı sizi aradı. Başka bir kullanıcı UNIX için *Quick Beginnings* kitabını seçmeyi denedi ve benzer bir hata iletisi aldı. Programlama kitaplarına ilişkin bağlantıları kaldırarak ve Windows ve UNIX *Quick Beginnings* kitaplarına ilişkin bağlantıları, bu kitapların kurulu olduğu farklı bir Intranet Web sunucusunu gösterecek şekilde değiştirerek e:\sql11b\doc\html\index.htm kütüğünü düzenleyebilirsiniz.

Şirketinizde veritabanı sorunları için bir destek masası bulunduğundan, index.htm kütüğüne destek masasının telefon numarasını ve <mailto:> bağlantısı ekleyin. Düzeltme hizmeti yayınlarının güncellenmiş bir index.htm içerebileceğini unutmayın ve yaptığınızı değişikliklerin yerel kopyasını saklayın.

2. Senaryo: Windows NT Üzerinde Netscape Enterprise Web Sunucusu

Windows NT üzerinde Netscape Enterprise sunucusunu çalıştıran bir sistem denetimcisi olduğunuzu varsayalım. DB2 Universal Database'in kullanılmasını sağlayacaksınız ve

veritabanı sunucusu ile Web sunucusunu tek bir makinede mi birleştireceğinize, yoksa ayrı sunucular mı kullanacağınıza henüz karar vermediniz.

DB2 Universal Database Belgelerinin Kurulması

Bu sistemde DB2 E: sürücünde kuruludur ve tüm HTML kütükleri e:\sql11b\doc\html dizininde bulunmaktadır.

Web Sunucusunun Kurulması

Web ve veritabanı sunucusu birleşiminin başarımını sınamak için, şirketin ağında udbserv adlı sisteme Netscape Enterprise Web sunucusunu kurabilirsiniz. Web sunucusu H: sürücüsüne kurulur.

DB2 Belgelerinin Kullanıma Açılması

Başlangıçta Web sunucusu yalnızca DB2 belgelerini içerdiği için, http://udbserv/ varsayılan ana sayfasının, DB2 Bilgileri sayfası olan e:\sql11b\doc\html\index.htm kütüğünü görüntülemesini istediğinizi düşünelim. DB2 belgelerini kullanılır kılmak için:

1. Netscape dosyasından **Administer Netscape Servers** (Netscape sunucularını denetle) programını çalıştırın ve sunucu olarak udbserv adlı sunucuyu seçin.
2. **Content Mgmt** (İçerik yönetimi) altında, **Primary Document Directory** (Birincil belge dizini) değerini e:\sql11b\doc\html olarak değiştirin.
3. **Document Preferences** (Belge terichleri) ögesini kullanarak, tarayıcının dizindeki kütük listesi yerine index.html kütüğünü görüntülemesini sağlamak için index.htm kütüğünü varsayılan belge adlarından biri olarak ekleyin.

Daha sonra, Web sunucusunda başka HTML kütüklerini saklamaya ve sunucuyu DB2 kitaplarının http://udbserv/db2docs/ dizininde bulunacağı şekilde yapılandırmaya karar verdiniz:

1. **Primary Document Directory** değerini yine h:\netscape\server\docs gibi bir genel dizine çevirin.
2. **Content Mgmt** altında **Additional Document Directories** (Ek belge dizinleri) ögesini seçin ve db2docs alt dizinini e:\sql11b\doc\html dizinine eşleyin.
3. Web sunucusunun yeni varsayılan sayfasından db2docs dizinine bağlantı ekleyin:

```
<a href="db2docs/index.htm">DB2 Information</a>
```

Kütüklerin Aktarılması (İsteğe Bağlı)

Zamanla Web ve veritabanı sunucusu birleşiminin yükü çok arttı ve Web sunucusunu farklı bir makineye aktarmaya karar verdiniz. e:\sql11b\doc\html altındaki dizin ağacını paketlemek için **pkzip** ya da **tar** aracının Windows uyarlaması gibi bir arşivleme aracını kullanırsınız. Tüm kütükleri Web sunucusu makinesinde bir yere geri yüklersiniz ve Web sunucusunu, daha önce olduğu gibi HTML kütüklerinin kullanılabileceği şekilde yapılandırırınız.

Farklı bir sistemde, DB2 sunucusunu kaldırmaya ve HTML kütüklerini Web sunucusunun kullanımına açık olarak tutmaya karar verdiniz. Sunucuyu kaldırmadan önce, **xcopy** komutunu kullanarak e:\sql11b\doc\html dizin ağacını h:\netscape\server\docs\db2docs kopyalarsınız ve db2docs adlı ek belge dizini için Web sunucusu eşlemini kaldırırınız.

3. Senaryo: Windows NT Üzerinde Microsoft Internet Information Server

Bu senaryoda, Windows NT 4.0'ı DB2 sunucusu olarak kullandığımız ve çevrimiçi DB2 belgelerinizi çalışma grubunuzun kullanımına açmak için Internet Information Server (IIS) kullanmaya karar verdiğiniz varsayılmıştır. IIS, Windows NT 4.0 Server ile gelir, ancak Windows NT 4.0 Workstation üzerinde de çalışır.

Aşağıdaki yönergeleri izleyerek, Peer Web Services'i (PWS) de ayarlayabilirsiniz; bu hizmet Windows NT 4.0 Workstation ile gelir, ancak Windows NT 4.0 Server üzerine de kurulabilir.

DB2 Universal Database Belgelerinin Kurulması

DB2 belgelerini, önceki senaryolarda da olduğu gibi e:\sql11b\doc\html dizinine kurun.

Web Sunucusunun Kurulması

IIS Windows NT sistemiyle aynı zamanda kurulmadıysa, Windows NT kuruluş CD-ROM'undan kurun. Bu hizmetin otomatik olarak başlatılmasını sağlamak için **Control Panel**'den (Denetim Masası) **Services** (Hizmetler) iletişim kutusunu açın.

DB2 Belgelerinin Web Sunucusuyla Kullanıma Açılması

Start (Başlat) menüsünün Microsoft Internet Information Server klasöründen, **WWW** kısmına ve sonra **Directories** (Dizinler) alt kısmına giderek, **Internet Service Manager**'i (Internet Hizmet Yöneticisi) çalıştırın. Ana dizin girişini düzenleyerek, c:\inetpub\wwwroot yolunu e:\sql11b\doc\html ve varsayılan belgeyi index.htm olarak değiştirin. Daha sonra, DB2 kitaplarının yanı sıra başka belgelerin de kullanılmasını sağlamak için ana belgeyi yine c:\inetpub\wwwroot değerine çevirin ve db2docs adlı yeni bir sanal dizin ekleyin.

Uyarılama (İsteğe Bağlı)

IIS'in yerleşik arama özelliğini kullanmak istiyorsanız, e:\sql11b\doc\html\index.htm kütüğünü inetpub\samples\isapi\srch.htm kütüğüyle değiştirmeniz ve DB2 HTML kütüklerini aşağıda açıkladığı şekilde kopyalamanız gerekir.

Kütüklerin Kopyalanması (İsteğe Bağlı)

IIS'in yerleşik arama özelliğini kullanmak için, DB2 HTML kütüklerini c:\inetpub\wwwroot dizin ağacına kopyalayın. db2docs adlı bir dizin yaratın ve kopyalama sırasında dizin yapısını korumak için **xcopy /s** komutunu kullanın. Gerçek db2docs dizini altındaki kütüklerin kullanılmasını sağlamak için sanal db2docs dizinini kaldırmanız gerekir.

Belgelerin Birden Çok Dilde Kullanıma Sunulması

Çevrimiçi DB2 belgelerinin çevrilmiş kopyalarını Web üzerinde kullanıma sunmak için, kütüklerin ve dizinlerin birden çok kopyalarını yaratmak yerine simgesel bağlantılar kullanabileceğiniz bir UNIX sunucusuyla başlamayı tercih edebilirsiniz.

DB2'yi UNIX sunucusuna kurduğunuzda, çevrimiçi ürün kitaplığı için bir ya da birden çok dil seçebilirsiniz. Bazı kitaplar yalnızca İngilizce olduğu için, başka dillerdeki kitaplarla birlikte İngilizce (en_US) HTML kitaplar da kurulur.

db2setup yardımcı programıyla kuruluş sırasında, çevrilmiş her kitaba ya da her HTML kütüğüne (çevrilmiş kopyası yoksa, İngilizcesine) bağlantı içeren bir doc/html alt dizini yaratılır.

doc/html alt dizini, UNIX sistemlerinde şu yollarda bulunabilir:

- AIX sistemlerinde: /usr/lpp/db2_07_01/doc/html
- HP-UX ve Solaris sistemlerinde: /opt/IBMdb2/V7.1/doc/html

Böylece, seçilen dilden bağımsız olarak, DB2 belgelerinin bilinen bir yeri olur.

Kuruluşu db2setup yardımcı programı yerine **smit** ile ya da işletim sisteminin kendi kuruluş araçlarından başka biriyle gerçekleştirirseniz, **db2insthtml** komutunun çalıştırılmasına ilişkin yönergeler için *DB2 for UNIX Quick Beginnings* kitabına bakın. Bu komutun, DB2 belgelerini kurduğunuz her dil için çalıştırılması gerekir.

Örneğin, İngilizce, Almanca ve Fransızca belgeleri kurmak için AIX'te **smit** aracını kullandıysanız, daha sonra şu komutları çalıştırmalısınız:

```
cd /usr/lpp/db2_07_01/doc
db2insthtml en_US
db2insthtml de_DE
db2insthtml fr_FR
```

fr_FR ülke değerinin belirtilmesi, /usr/lpp/db2_07_01/doc/html kütüğündeki bağlantıların, Fransızcaya çevrilmiş kütüklerin Fransızca kopyalarını, diğer tüm kütüklerinse İngilizce sürümlerini göstereceği anlamına gelir. **db2insthtml** komutunu birden çok dil için çalıştırırken önce en_US için çalıştırın.

Örnek 1: İngilizce ve Japonca

Yalnızca Japonca ya da Japonca ve İngilizce konuşan kullanıcılar için Web sunucusu tanımlamak istiyorsunuz. Burada yalnızca iki dil söz konusu olduğundan, ürün kitaplığı için İngilizce ve Japonca dillerini seçebilir ve sunucuda, tüm Japonca kitaplara ve çevrilmemiş kitapların İngilizce kopyalarına bağlantılar içeren doc/html alt dizinini gösteren bir sanal dizin oluşturabilirsiniz. Bu dizindeki index.htm kütüğü, tüm ürün elkitaplarının listesini sağlar ve bilgi aranırken başlangıç noktası olarak kullanılır.

Örnek 2: İngilizce, Japonca ve İsveççe

Japonca, İngilizce ve İsveççe konuşan kullanıcılar için bir Web sunucusu tanımlamak istiyorsunuz. Japonca kitaplar doc/ja_JP/html alt dizininde, İngilizce kitaplar doc/en_US/html alt dizininde, İsveççe kitaplarsa doc/sv_SE/html alt dizinindedir. Japonca ve İsveççe dizinler simgesel bağlantılar içerdiği için, çevrilmemiş kitaplar İngilizce olarak görüntülenir.

Belgelerin Birden Çok Altyapıda Kullanıma Sunulması

Kullanıcılarınız OS/2, Windows NT ve UNIX iş istasyonları kullanıyorsa, farklı altyapılara ilişkin kitapları tek bir Web sunucusunda toplamak isteyebilirsiniz. Bu durumda da en kolay başlangıç noktası, OS/2 için DB2 ve Windows NT için DB2 sunucu ürünlerinden daha fazla kitap içerdiği için, DB2'nin UNIX tabanlı bir sunucuya kurulmasıdır.

Her DB2 altyapısı ya da ürünü, ilgili *Quick Beginnings* kitabıyla birlikte verilir. Bu kitapların tümünü toplamak için, bunları çeşitli ürünlerden almanız gerekir. Bu kitaplar ürün CD-ROM'larının doc/html alt dizinlerinde bulunur; böylece, sunucuları kurmak zorunda kalmadan kitapları edinebilirsiniz.

Ek D. DB2 Kitaplığının Kullanılması

DB2 Universal Database kitaplığını, çevrimiçi yardım metinleri, kitaplar (PDF ve HTML) ve HTML biçimli örnek programlar oluşturur. Bu bölümde, hangi bilgilerin sağlandığı ve bunlara nasıl erişileceği açıklanmaktadır.

Çevrimiçi ürün bilgilerine ulaşmak için Bilgi Merkezi'ni (Information Center) kullanabilirsiniz. Ek bilgi için bkz: "Bilgilere Erişmek için Bilgi Merkezi'nin Kullanılması" sayfa 413. Görevlerle ilgili bilgileri, DB2 kitaplarını, sorun giderme bilgilerini, örnek programları ve WWW üzerindeki DB2 bilgilerini görüntüleyebilirsiniz.

DB2 PDF Kütükleri ve Basılı Kitaplar

DB2 Bilgileri

Aşağıdaki çizelgede DB2 kitapları dört gruba ayrılmıştır:

DB2 Kılavuzları ve Başvuru Bilgileri

Bu kitaplar, tüm altyapılarda ortak olan DB2 bilgilerini içerir.

DB2 Kuruluş ve Yapılandırma Bilgileri

Bu kitaplar, belirli altyapılarda çalışan DB2 sürümlerine ilişkindir. Örneğin, DB2'nin OS/2, Windows ve UNIX tabanlı altyapılar üzerinde çalışan sürümlerinin *Quick Beginnings* kitapları ayrıdır.

Altyapılar arası HTML biçimli örnek programlar

Bu örnekler, Application Development Client (Uygulama Geliştirme İstemcisi) ile kurulan örnek programların HTML biçimli sürümleridir. Bunlar bilgi verme amacına yöneliktir ve gerçek programlar yerine kullanılmaz.

Yayın notları

Bu kütükler, geç elde edildiği için DB2 kitaplarına konulamayan bilgileri içerir.

Kuruluş elkitapları, yayın notları ve eğitici belgeler, doğrudan ürün CD-ROM'undan HTML biçiminde görüntülenebilir. Kitapların çoğu, ürün CD-ROM'unda HTML biçiminde görüntülenebilir ve DB2 yayınları CD-ROM'unda Adobe Acrobat (PDF) biçiminde görüntülenebilir ve yazdırılabilir. Kitapların basılı kopyalarını IBM'den de sipariş edebilirsiniz; bkz: "Basılı Kitapların Sipariş Edilmesi" sayfa 410. Aşağıdaki çizelge sipariş edilebilecek kitapları listelemektedir.

OS/2 ve Windows altyapılarında, HTML kütüklerini `sql1lib\doc\html` dizinine yükleyebilirsiniz. DB2 bilgileri çeşitli dillere çevrilmiştir; ancak, tüm bilgiler her dile çevrilmemiştir. Belirli bir dile çevrilmemiş bilgiler İngilizce olarak sunulur.

UNIX altyapılarında, `doc/%L/html` (%L ülke değeridir) dizinlerine HTML belge kütüklerinin çeşitli dillerdeki kopyalarını yükleyebilirsiniz. Ek bilgi için ilgili *Quick Beginnings* kitabına bakın.

DB2 kitaplarını edinmek ve bilgilere erişmek için kullanabileceğiniz çeşitli yollar vardır:

- "Çevrimiçi Bilgilerin Görüntülenmesi" sayfa 413
- "Çevrimiçi Bilgilerin Aranması" sayfa 416
- "Basılı Kitapların Sipariş Edilmesi" sayfa 410
- "PDF Kitapların Yazdırılması" sayfa 410

Çizelge 37 (Sayfa 1 / 6). DB2 Bilgileri

Ad	Tanım	Form Numarası	HTML Dizini
DB2 Kılavuzları ve Başvuru Bilgileri			
<i>Administration Guide</i>	<i>Administration Guide: Planning</i> , veritabanı kavramlarına ilişkin genel bilgi verir, mantıksal ve fiziksel veritabanı tasarımı gibi tasarım bilgilerini ve yüksek kullanılabilirlik konusunu içerir.	SC09-2946 db2d1x70	db2d0
	<i>Administration Guide: Implementation</i> , tasarımın gerçekleştirilmesi, denetleme, yedekleme ve kurtarma gibi, uygulamaya ilişkin konuları ele alır.	SC09-2944 db2d2x70	
	<i>Administration Guide: Performance</i> , veritabanı ortamına ve uygulama başarımının değerlendirilmesi ve ayarlanmasına ilişkin bilgileri içerir.	SC09-2945 db2d3x70	
	İngilizce <i>Administration Guide</i> kitabının her üç cildini Kuzey Amerika'da SBOF-8934 form numarasıyla sipariş edebilirsiniz.		
<i>Administrative API Reference</i>	Veritabanlarınızı yönetmek için kullanabileceğiniz DB2 uygulama programı arabirimlerine (API) ve veri yapılarına ilişkin bilgi verir. Uygulama programı arabirimlerinin uygulama içinden nasıl çağrılacağını açıklar.	SC09-2947 db2b0x70	db2b0
<i>Application Building Guide</i>	Ortam tanımlama bilgilerinin yanı sıra, Windows, OS/2 ve UNIX tabanlı altyapılarda DB2 uygulamalarının derlenmesi, bağlantı düzenlenmesi ve çalıştırılmasına ilişkin aşamalı yönergeler içerir.	SC09-2948 db2axx70	db2ax
<i>APPC, CPI-C, and SNA Sense Codes</i>	DB2 Universal Database ürünlerini kullanırken görebileceğiniz APPC, CPI-C ve SNA algılama kodlarına ilişkin genel bilgi içerir. Yalnızca HTML biçiminde sunulur.	Yok db2apx70	db2ap
<i>Application Development Guide</i>	Gömülü SQL ya da Java (JDBC ve SQLJ) kullanarak DB2 veritabanlarına erişen uygulamaların nasıl geliştirileceğini açıklar. Saklanmış yordamların ve kullanıcı tanımlı işlevlerin yazılması, kullanıcı tanımlı tiplerin yaratılması, tetikleyicilerin kullanılması ve bölümlenmiş ortamlarda ya da birleşik sistemlerde uygulama geliştirilmesi, ele alınan konular arasındadır.	SC09-2949 db2a0x70	db2a0
<i>CLI Guide and Reference</i>	Microsoft ODBC belirtimiyle uyumlu bir çağrılabilir SQL arabirimi olan DB2 CLI (Call Level Interface; Çağrı Düzeyi Arabirim) kullanarak DB2 veritabanlarına erişen uygulamaların nasıl geliştirilebileceğini açıklar.	SC09-2950 db2l0x70	db2l0
<i>Command Reference</i>	Komut satırı işlemcisinin nasıl kullanılacağını ve veritabanınızı yönetmek için kullanabileceğiniz DB2 komutlarını açıklar.	SC09-2951 db2n0x70	db2n0

Çizelge 37 (Sayfa 2 / 6). DB2 Bilgileri

Ad	Tanım	Form Numarası PDF Kütüğü Adı	HTML Dizini
<i>Connectivity Supplement</i>	AS/400 için DB2, OS/390 için DB2, MVS için DB2 ya da VM için DB2'nin DRDA uygulama istekçileri olarak DB2 Universal Database sunucularıyla kullanılmasına ilişkin tanımlama ve başvuru bilgilerini içerir. DRDA uygulama sunucularının DB2 Connect uygulama istekçileriyle kullanılması da ayrıntılı olarak ele alınmıştır. Yalnızca HTML ve PDF biçiminde sunulur.	Yok db2h1x70	db2h1
<i>Data Movement Utilities Guide and Reference</i>	İçeri aktarma, dışarı aktarma, yükleme, otomatik yükleme programı (AutoLoader) ve DPROP gibi, veri hareketini kolaylaştıran DB2 yardımcı programlarının nasıl kullanılacağını açıklar.	SC09-2955 db2dmx70	db2dm
<i>Data Warehouse Center Administration Guide</i>	Data Warehouse Center (Veri Ambarı Merkezi) kullanılarak veri ambarı oluşturulmasına ve bakımının yapılmasına ilişkin bilgi verir.	SC26-9993 db2ddx70	db2dd
<i>Data Warehouse Center Application Integration Guide</i>	Programcıların uygulamaları Data Warehouse Center (Veri Ambarı Merkezi) ve Information Catalog Manager (Bilgi Kataloğu Yöneticisi) ile tümleştirmelerine yardımcı olacak bilgileri içerir.	SC26-9994 db2adx70	db2ad
<i>DB2 Connect User's Guide</i>	DB2 Connect ürünlerine ilişkin kavramları, programlama bilgilerini ve genel kullanım bilgilerini içerir.	SC09-2954 db2c0x70	db2c0
<i>DB2 Query Patroller Administration Guide</i>	DB2 Query Patroller sisteminin işletimine ilişkin genel bilgi verir; belirli işletim ve denetim bilgilerinin yanı sıra, denetime yönelik grafik kullanıcı arabirimi yardımcı programlarına ilişkin görev bilgilerini de içerir.	SC09-2958 db2dwx70	db2dw
<i>DB2 Query Patroller User's Guide</i>	DB2 Query Patroller araç ve işlevlerinin nasıl kullanılacağını açıklar.	SC09-2960 db2wwx70	db2ww
<i>Glossary</i>	DB2'de ve bileşenlerinde kullanılan terimlere ilişkin tanımlamaları içerir. HTML biçiminde ve <i>SQL Reference</i> belgesi içinde sunulur.	Yok db2t0x70	db2t0
<i>Image, Audio, and Video Extenders Administration and Programming</i>	DB2 destek programlarına ilişkin genel bilgi vermenin yanı sıra, resim, ses, görüntü (IAV) destek programlarını denetleme ve yapılandırma ve IAV destek programlarını kullanarak programlama konularını ele alır. Başvuru bilgilerini, tanımlama bilgilerini (iletilemlerle) ve örnekleri içerir.	SC26-9929 dmbu7x70	dmbu7
<i>Information Catalog Manager Administration Guide</i>	Bilgi kataloglarının yönetilmesinde kullanıcıya yol gösterir.	SC26-9995 db2dix70	db2di
<i>Information Catalog Manager Programming Guide and Reference</i>	Information Catalog Manager (Bilgi Kataloğu Yöneticisi) için yapılandırılmış arabirimlere ilişkin tanımlamaları içerir.	SC26-9997 db2bix70	db2bi

Çizelge 37 (Sayfa 3 / 6). DB2 Bilgileri

Ad	Tanım	Form Numarası PDF Kütüğü Adı	HTML Dizini
<i>Information Catalog Manager User's Guide</i>	Information Catalog Manager (Bilgi Kataloğu Yöneticisi) kullanıcı arabirimlerinin kullanılmasına ilişkin bilgi verir.	SC26-9996 db2aix70	db2ai
<i>Kuruluş ve Yapılandırma - Tamamlayıcı Bilgiler</i>	Altyapıya özgü olarak, DB2 istemcilerinin planlanması, kurulması ve tanımlanması işlemlerinde size yol gösterir. Bu tamamlayıcı belge, bağ tanımlanması, istemci ve sunucu iletişiminin tanımlanması, DB2 grafik kullanıcı arabirimi (GUI) araçları, DRDA AS, dağıtım kuruluş, dağıtım istek yapılandırması ve türdeş olmayan veri kaynaklarına erişim yöntemlerine ilişkin bilgi içerir.	SC16-0370-00 db2iyx70	db2iy
<i>Message Reference</i>	DB2'nin (Information Catalog Manager ve Data Warehouse Center) yayınladığı ileti ve kodların listesini içerir ve bunlar karşısında yapılması gereken işlemleri açıklar. İngilizce Message Reference kitabının her iki cildini Kuzey Amerika'da SBOF-8932 form numarasıyla sipariş edebilirsiniz.	Volume 1 SC09-2978 db2m1x70 Volume 2 SC09-2979 db2m2x70	db2m0
<i>OLAP Integration Server Administration Guide</i>	OLAP Integration Server'in Administration Manager bileşeninin nasıl kullanılacağını açıklar.	SC27-0787 db2dpx70	yok
<i>OLAP Integration Server Metaoutline User's Guide</i>	OLAP meta çerçevelerinin standart OLAP Metaoutline arabirimiyle (Metaoutline Assistant ile değil) yaratılmasına ve bunlara veri yerleştirilmesine ilişkin bilgi verir.	SC27-0784 db2upx70	yok
<i>OLAP Integration Server Model User's Guide</i>	OLAP modellerinin standart OLAP Model arabirimiyle (Model Assistant ile değil) nasıl yaratılacağını açıklar.	SC27-0783 db2lpx70	yok
<i>OLAP Setup and User's Guide</i>	OLAP Starter Kit için yapılandırma ve ayarlama bilgileri verir.	SC27-0702 db2ipx70	db2ip
<i>OLAP Spreadsheet Add-in User's Guide for Excel</i>	OLAP verilerini çözümlmek için Excel Hesap Çizelgesi (Spreadsheet) programının nasıl kullanılacağını açıklar.	SC27-0786 db2epx70	db2ep
<i>OLAP Spreadsheet Add-in User's Guide for Lotus 1-2-3</i>	OLAP verilerini çözümlmek için Lotus 1-2-3 Hesap Çizelgesi (Spreadsheet) programının nasıl kullanılacağını açıklar.	SC27-0785 db2tpx70	db2tp
<i>Replication Guide and Reference</i>	DB2 ile birlikte verilen IBM eşleme araçlarına ilişkin planlama, yapılandırma, denetim ve kullanım bilgilerini içerir.	SC26-9920 db2e0x70	db2e0
<i>Spatial Extender User's Guide and Reference</i>	Spatial Extender ile ilgili kuruluş, yapılandırma, denetim, programlama ve sorun giderme bilgileri verir. Ayrıca, uzamsal veri kavramlarına ilişkin önemli açıklamalar içerir ve Spatial Extender'e özgü başvuru bilgileri (iletiler ve SQL) sağlar.	SC27-0701 db2sbx70	db2sb
<i>SQL Getting Started</i>	SQL kavramlarını tanıtır ve birçok yapı ve göreve ilişkin örnekler sağlar.	SC09-2973 db2y0x70	db2y0

Çizelge 37 (Sayfa 4 / 6). DB2 Bilgileri

Ad	Tanım	Form Numarası	HTML Dizini
		PDF Kütüğü Adı	
<i>SQL Reference, Volume 1 - Volume 2</i>	SQL sözdizimini, anlamlarını ve dil kurallarını açıklar. Ayrıca, yayınlar arası uyumsuzluklar, ürün sınırları ve katalog görünümüne ilişkin bilgi içerir. İngilizce <i>SQL Reference</i> kitabının her iki cildini Kuzey Amerika'da SBOF-8933 form numarasıyla sipariş edebilirsiniz.	Volume 1 SC09-2974 db2s1x70 Volume 2 SC09-2975 db2s2x70	db2s0
<i>System Monitor Guide and Reference</i>	Veritabanlarına ve veritabanı yöneticilerine ilişkin çeşitli türlerdeki bilgilerin nasıl toplanacağını açıklar. Bu kitapta, veritabanı etkinliklerinin anlaşılması, başarımın yükseltilmesi ve sorunların nedenlerinin saptanması için bilgilerin nasıl kullanılması gerektiği de ele alınmıştır.	SC09-2956 db2f0x70	db2f0
<i>Text Extender Administration and Programming</i>	DB2 destek programlarına ilişkin genel bilgi vermenin yanı sıra, metin destek programını denetleme ve yapılandırma ve metin destek programlarını kullanarak programlama konularını ele alır. Başvuru bilgilerini, tanılama bilgilerini (iletile) ve örnekleri içerir.	SC26-9930 desu9x70	desu9
<i>Troubleshooting Guide</i>	Hataların nedenini saptamanıza, sorunları gidermenize ve DB2 Müşteri Hizmetleri'nden destek alarak tanılayıcı araçları kullanmanıza yardımcı olur.	GC09-2850 db2p0x70	db2p0
<i>What's New</i>	DB2 Universal Database Sürüm 7'de sunulan yeni özellikleri, işlevleri ve geliştirmeleri açıklar.	SC09-2976 db2q0x70	db2q0
DB2 Kuruluş ve Yapılandırma Bilgileri			
<i>DB2 Connect Enterprise Edition for OS/2 and Windows Quick Beginnings</i>	OS/2 ve Windows 32 bit işletim sistemi işletim sistemlerinde DB2 Connect Enterprise Edition'un planlanması, yeni sürüme geçirilmesi, kurulması ve yapılandırılmasına ilişkin bilgi verir. Desteklenen birçok istemci için kuruluş ve ayarlama bilgileri de içerir.	GC09-2953 db2c6x70	db2c6
<i>DB2 Connect Enterprise Edition for UNIX Quick Beginnings</i>	UNIX tabanlı altyapılarda DB2 Connect Enterprise Edition'un planlanması, yeni sürüme geçirilmesi, kurulması, yapılandırılması ve görevlerinin kullanılmasına ilişkin bilgi verir. Desteklenen birçok istemci için kuruluş ve ayarlama bilgileri de içerir.	GC09-2952 db2cyx70	db2cy
<i>DB2 Connect Personal Edition Quick Beginnings</i>	OS/2 ve Windows 32 bit işletim sistemi işletim sistemlerinde DB2 Connect Personal Edition'un planlanması, yeni sürüme geçirilmesi, kurulması, yapılandırılması ve görevlerinin kullanılmasına ilişkin bilgi verir. Desteklenen tüm istemciler için kuruluş ve ayarlama bilgileri de içerir.	GC09-2967 db2c1x70	db2c1
<i>DB2 Connect Personal Edition Quick Beginnings for Linux</i>	Desteklenen tüm Linux dağıtımları için, DB2 Connect Personal Edition'un planlanması, kurulması, yeni sürüme geçirilmesi ve yapılandırılmasına ilişkin bilgi verir.	GC09-2962 db2c4x70	db2c4

Çizelge 37 (Sayfa 5 / 6). DB2 Bilgileri

Ad	Tanım	Form Numarası	HTML Dizini
<i>DB2 Data Links Manager Quick Beginnings</i>	AIX ve Windows 32 bit işletim sistemlerinde DB2 Data Links Manager'in planlanması, kurulması, yapılandırılması ve görevlerinin kullanılmasına ilişkin bilgi verir.	GC09-2966 db2z6x70	db2z6
<i>DB2 Enterprise - Extended Edition for UNIX Quick Beginnings</i>	UNIX tabanlı altyapılarda DB2 Enterprise - Extended Edition'un planlanması, kurulması ve yapılandırılmasına ilişkin bilgi verir. Desteklenen birçok istemci için kuruluş ve ayarlama bilgileri de içerir.	GC09-2964 db2v3x70	db2v3
<i>DB2 Enterprise - Extended Edition for Windows Quick Beginnings</i>	Windows 32 bit işletim sistemlerinde DB2 Enterprise - Extended Edition'un planlanması, kurulması ve yapılandırılmasına ilişkin bilgi verir. Desteklenen birçok istemci için kuruluş ve ayarlama bilgileri de içerir.	GC09-2963 db2v6x70	db2v6
<i>DB2 for OS/2 Quick Beginnings</i>	OS/2 işletim sisteminde DB2 Universal Database'in planlanması, kurulması, yeni sürüme geçirilmesi ve yapılandırılmasına ilişkin bilgi verir. Desteklenen birçok istemci için kuruluş ve ayarlama bilgileri de içerir.	GC09-2968 db2i2x70	db2i2
<i>DB2 for UNIX Quick Beginnings</i>	UNIX tabanlı altyapılarda DB2 Universal Database'in planlanması, kurulması, yeni sürüme geçirilmesi ve yapılandırılmasına ilişkin bilgi verir. Desteklenen birçok istemci için kuruluş ve ayarlama bilgileri de içerir.	GC09-2970 db2ixx70	db2ix
<i>DB2 for Windows Quick Beginnings</i>	Windows 32 bit işletim sistemi üzerinde DB2 Universal Database'in planlanması, kurulması, yeni sürüme geçirilmesi ve yapılandırılmasına ilişkin bilgi verir. Desteklenen birçok istemci için kuruluş ve ayarlama bilgileri de içerir.	GC09-2971 db2i6x70	db2i6
<i>DB2 Personal Edition Quick Beginnings</i>	OS/2 ve Windows 32 bit işletim sistemi üzerinde DB2 Universal Database Personal Edition'un planlanması, kurulması, yeni sürüme geçirilmesi ve yapılandırılmasına ilişkin bilgi verir.	GC09-2969 db2i1x70	db2i1
<i>DB2 Personal Edition Quick Beginnings for Linux</i>	Desteklenen tüm Linux dağıtımları için, DB2 Universal Database Personal Edition'un planlanması, kurulması, yeni sürüme geçirilmesi ve yapılandırılmasına ilişkin bilgi verir.	GC09-2972 db2i4x70	db2i4
<i>DB2 Query Patroller Installation Guide</i>	DB2 Query Patroller kuruluşuna ilişkin bilgileri içerir.	GC09-2959 db2iwx70	db2iw
<i>DB2 Warehouse Manager Installation Guide</i>	Veri ambarı araçları, veri ambarı dönüştürücüleri ve Information Catalog Manager (Bilgi Kataloğu Yöneticisi) ile ilgili kuruluş bilgilerini içerir.	GC26-9998 db2idx70	db2id
Altyapılar Arası HTML Biçimli Örnek Programlar			

Çizelge 37 (Sayfa 6 / 6). DB2 Bilgileri

Ad	Tanım	Form Numarası	HTML Dizini
HTML biçiminde örnek programlar	DB2'nin desteklediği tüm altyapılarda kullanılan programlama dilleri için HTML biçiminde örnek programlar sağlar. Örnek programlar yalnızca bilgi verme amacına yöneliktir. Örnek programlar tüm programlama dillerinde sağlanmamaktadır. HTML biçimli örnek programlar, ancak DB2 Application Development Client (DB2 Uygulama Geliştirme İstemcisi) kuruluysa kullanılabilir. Programlara ilişkin ek bilgi için bkz: <i>Application Building Guide</i> .	Yok	db2hs
Yayın Notları			
<i>DB2 Connect Release Notes</i>	Geç elde edildiği için DB2 Connect kitaplarına konulamayan bilgileri içerir.	2 numaralı nota bakın.	db2cr
<i>DB2 Kuruluş Notları</i>	Geç elde edildiği için DB2 kitaplarına konulamayan, kuruluşa özgü bilgileri içerir.	Yalnızca ürün CD-ROM'unda sunulur.	
<i>DB2 Release Notes</i>	Tüm DB2 ürün ve özelliklerine ilişkin, geç elde edildiği için DB2 kitaplarına konulamayan bilgileri içerir.	2 numaralı nota bakın.	db2ir

Notlar:

1. Kütük adının altıncı konumundaki *x* karakteri, kitabın dilini belirtir. Örneğin, db2d0e70 kütük adı *Administration Guide* kitabının İngilizce kopyasını, db2d0f70 kütük adıyla aynı kitabın Fransızca kopyasını gösterir. Kitapların dilini belirtmek için, kütük adının altıncı konumunda şu harfler kullanılır:

Dil	Tanıtcı
Brezilya Protekizcesi	b
Bulgarca	u
Çekçe	x
Danca	d
Hollanda dili	q
İngilizce	e
Fince	e
Fransızca	f
Almanca	g
Yunanca	a
Macarca	h
İtalyanca	i
Japonca	j
Korece	k
Norveççe	h
Polonya dili	p
Portekizce	v
Rusça	r
Yalın. Çince	c
Slovenca	l
İspanyolca	z
İsveççe	s
Gelen. Çince	t
Türkçe	m

2. Geç elde edildiği için DB2 kitaplarına konulamayan bilgiler Yayın Notları'nda (Release Notes) HTML biçiminde ve ASCII kütüğü olarak sunulur. HTML biçimli kopyayı Bilgi Merkezi'nde (Information Center) ve ürün CD-ROM'larında bulabilirsiniz. ASCII kütüğünü görüntülemek için:

- UNIX tabanlı altyapılarda, Release.Notes kütüğüne bakın. Bu kütük DB2DIR/Readme/%L dizininde bulunur; %L ülke değeri, DB2DIR ise aşağıdakilerden biridir:
 - AIX üzerinde /usr/lpp/db2_07_01
 - HP-UX, PTX, Solaris, and Silicon Graphics IRIX üzerinde /opt/IBMdb2/V7.1
 - Linux üzerinde /usr/IBMdb2/V7.1
- Diğer altyapılarda RELEASE.TXT kütüğüne bakın. Kütük, ürünün kurulduğu dizindedir. OS/2 altyapılarında, **IBM DB2** dosyasını çift tıklattıktan sonra **Yayın Notları** (Release Notes) simgesini çift tıklatabilirsiniz.

PDF Kitapların Yazdırılması

Kitapların basılı kopyalarını kullanmayı tercih ediyorsanız, DB2 yayınları CD-ROM'unda bulunan PDF kütüklerini yazdırabilirsiniz. Adobe Acrobat Reader kullanılarak kitabın tümü ya da belirli bir sayfa aralığı yazdırılabilir. Kitaplıktaki kitapların kütük adları için bkz: Çizelge 37 sayfa 404.

Adobe Acrobat Reader'ın en güncel sürümünü <http://www.adobe.com> adresindeki Adobe Web sitesinden alabilirsiniz.

DB2 yayınları CD-ROM'undaki PDF kütüklerinin uzantısı PDF'dir. PDF kütüklerine erişmek için:

1. DB2 yayınları CD-ROM'unu takın. UNIX tabanlı altyapılarda, DB2 yayınları CD-ROM'unu sisteme bağlayın. Sisteme bağlama yordamları için *Quick Beginnings* kitabımıza bakın.
2. Acrobat Reader'ı başlatın.
3. Aşağıdaki yerlerin birinden, istediğiniz PDF kütüğünü açın:
 - OS/2 ve Windows altyapılarında:
 $x:\text{doc}\backslash dil$ dizini; burada x CD-ROM sürücüsü ve dil dilinizi belirten iki karakterlik ülke kodudur (örneğin, İngilizce için EN).
 - UNIX tabanlı altyapılarda:
CD-ROM'daki $/cdrom/doc/\%L$ dizini; burada $/cdrom$ CD-ROM'un sisteme bağlanma noktası ve $\%L$ istenen ülke değeridir.

Ayrıca, PDF kütüklerini CD-ROM'dan yerel bir sürücüyü ya da bir ağ sürücüsüne kopyalayabilir ve oradan okuyabilirsiniz.

Basılı Kitapların Sipariş Edilmesi

Basılı DB2 kitaplarını, bir SBOF numarası kullanarak, tek tek ya da takım olarak (yalnızca Kuzey Amerika'da) sipariş edebilirsiniz. Kitapları sipariş etmek için, bulunduğunuz yerdeki IBM temsilciliğiyle ya da size en yakın IBM Çözüm Ortağı ile iletişim kurabilirsiniz. Kitaplar <http://www.elink.ibm.com/pbl/pbl> adresindeki Publications Web sayfasından da sipariş edilebilir.

İki kitap takımı vardır. SBOF-8935, DB2 Warehouse Manager (DB2 Veri Ambarı Yöneticisi) için başvuru ve kullanım bilgileri sağlar. SBOF-8931, diğer tüm DB2 Universal

Database ürünleri ve özellikleri için başvuru ve kullanım bilgileri sağlar. SBOF içerikleri şu çizelgede listelenmiştir:

<i>Çizelge 38. Basılı kitapların sipariş edilmesi</i>		
SBOF Numarası	İçerdiği Kitaplar	
SBOF-8931	<ul style="list-style-type: none"> Administration Guide: Planning Administration Guide: Implementation Administration Guide: Performance Administrative API Reference Application Building Guide Application Development Guide CLI Guide and Reference Command Reference Data Movement Utilities Guide and Reference Data Warehouse Center Administration Guide Data Warehouse Center Application Integration Guide DB2 Connect User's Guide Kuruluş ve Yapılandırma - Tamamlayıcı Bilgiler Image, Audio, and Video Extenders Administration and Programming Message Reference, Volume 1 - 2 	<ul style="list-style-type: none"> OLAP Integration Server Administration Guide OLAP Integration Server Metaoutline User's Guide OLAP Integration Server Model User's Guide OLAP Integration Server User's Guide OLAP Setup and User's Guide OLAP Spreadsheet Add-in User's Guide for Excel OLAP Spreadsheet Add-in User's Guide for Lotus 1-2-3 Replication Guide and Reference Spatial Extender Administration and Programming Guide SQL Getting Started SQL Reference, Volume 1 - 2 System Monitor Guide and Reference Text Extender Administration and Programming Troubleshooting Guide What's New
SBOF-8935	<ul style="list-style-type: none"> Information Catalog Manager Administration Guide Information Catalog Manager User's Guide Information Catalog Manager Programming Guide and Reference 	<ul style="list-style-type: none"> Query Patroller Administration Guide Query Patroller User's Guide

DB2 Çevrimiçi Belgeleri

Çevrimiçi Yardıma Erişilmesi

Tüm DB2 bileşenlerinde çevrimiçi yardımı kullanabilirsiniz. Aşağıdaki çizelgede çeşitli yardım tipleri açıklanmaktadır.

Yardım Tipi	İçeriği	Erişme Yöntemi
<i>Komut Yardımı</i>	Komut satırı işlemcisi bileşenindeki komutların sözdizimini açıklar.	<p>Etkileşimli kipte komut satırı işlemcisinden şu komutu girin:</p> <p><i>? komut</i></p> <p>Burada <i>komut</i>, bir anahtar sözcüğü ya da komutun tümünü belirtir.</p> <p>Örneğin, <i>? catalog</i>, tüm CATALOG komutlarına ilişkin yardımı, <i>? catalog database</i> ise, CATALOG DATABASE komutuna ilişkin yardımı görüntüler.</p>

Yardım Tipi	İçeriği	Erişme Yöntemi
İstemci Yapılandırma Yardımcısı Yardımı Komut Merkezi Yardımı Denetim Merkezi Yardımı Data Warehouse Center Yardımı Etkinlik Çözümleyici Yardımı Information Catalog Manager Yardımı Satellite Administration Center Yardımı Komut Kütüğü Merkezi Yardımı	Bir pencere ya da defterde gerçekleştirebileceğiniz görevleri açıklar. Yardım metinleri genel bilgi verir, bilmeniz gereken önkoşulları ve pencere ya da defterdeki denetimlerin kullanılmasını açıklar.	Bir pencerede ya da defterde Yardım (Help) düğmesini tıklattın ya da F1 tuşuna basın.
İleti Yardımı	İletilerin nedenlerini açıklar ve yapmanız gereken işlemlere ilişkin bilgi verir.	Etkileşimli kipte komut satırı işlemcisinden şu komutu girin: <code>? XXXnnnnn</code> Burada <code>XXXnnnnn</code> geçerli bir ileti tanıtıcısıdır. Örneğin, <code>? SQL30081, SQL30081</code> iletilerine ilişkin yardımcı görüntüler. İleti yardımını ekran ekran ilerleyerek görüntülemek için şu komutu girin: <code>? XXXnnnnn more</code> İleti yardımını kütüğe saklamak için şu komutu girin: <code>? XXXnnnnn > kütükadı.uzn</code> Burada <code>kütükadı.uzt</code> , ileti yardımını saklamak istediğiniz kütüğü belirtir.
SQL Yardımı	SQL deyimlerinin sözdizimini açıklar.	Etkileşimli kipte komut satırı işlemcisinden şu komutu girin: <code>help deyim</code> Burada <code>deyim</code> , bir SQL deyimidir. Örneğin, <code>help SELECT, SELECT</code> deyimine ilişkin yardımcı görüntüler. Not: SQL yardımı UNIX tabanlı altyapılarda yoktur.
SQLSTATE Yardımı	SQLSTATE durumlarını ve sınıf kodlarını açıklar.	Etkileşimli kipte komut satırı işlemcisinden şu komutu girin: <code>? sqlstate ya da ? sınıf kodu</code> Burada <code>sqlstate</code> , beş basamaktan oluşan geçerli bir SQL durumu ve <code>sınıf kodu</code> , SQL durumunun ilk iki sayısıdır. Örneğin, <code>? 08003, 08003</code> SQL durumuna ilişkin yardımcı, <code>? 08</code> ise <code>08</code> sınıf koduna ilişkin yardımcı görüntüler.

Çevrimiçi Bilgilerin Görüntülenmesi

Ürünle birlikte verilen kitaplar elektronik ortamda ve HTML (Hypertext Markup Language; Yardımlı Metin Biçimleme Dili) biçimindedir. Kitapların elektronik ortamda olması, bilgileri taramanıza ve aramalar yapmanıza olanak tanır ve ilgili bilgilere yardımcı metin bağlantıları sağlar. Ayrıca, kitaplığın birden çok kullanıcı tarafından paylaşılmasını kolaylaştırır.

Kitaplar ve örnek programlar, HTML Sürüm 3.2 belirtimlerine uygun herhangi bir tarayıcıyla görüntülenebilir.

Çevrimiçi kitapları ya da örnek programları görüntülemek için:

- DB2 denetim araçlarını çalıştırıyorsanız, Bilgi Merkezi'ni (Information Center) kullanın.
- Bir tarayıcıdan şu öğeleri tıklatın: **File** → **Open Page** (Kütük - Sayfa Aç). Açtığınız sayfa, DB2 bilgilerine ilişkin açıklamaları ve bağlantıları içerir:

— UNIX tabanlı altyapılarda şu sayfayı açın:

```
INSTHOME/sqllib/doc/%L/html/index.htm
```

Burada %L, ülke değerini belirtir.

— Diğer altyapılarda şu sayfayı açın:

```
sqllib\doc\html\index.htm
```

Yol, DB2'nin kurulu olduğu sürücüdür.

Bilgi Merkezi'ni (Information Center) kurmadıysanız, **DB2 Bilgileri** (DB2 Information) simgesini çift tıklatarak sayfayı açabilirsiniz. Kullandığınız sisteme bağlı olarak, simge ana ürün klasöründe ya da Windows'un **Başlat** (Start) menüsünde olabilir.

Netscape Tarayıcısının Kurulması

Henüz bir Web tarayıcısı kurmadıysanız, ürün kutularında bulunan Netscape CD-ROM'unu kullanarak Netscape'i kurabilirsiniz. Kuruluşa ilişkin ayrıntılı yönergeler için şunları yapın:

1. Netscape CD-ROM'unu takın.
2. UNIX tabanlı altyapılarda, CD-ROM'u sisteme bağlayın. Sisteme bağlama yordamları için *Quick Beginnings* kitabınıza bakın.
3. Kuruluş yönergeleri için *CDNAVnn.txt* kütüğüne bakın; burada *nn* iki karakterlik dil tanıtıcınızı gösterir. Kütük, CD-ROM'un kök dizinindedir.

Bilgilere Erişmek için Bilgi Merkezi'nin Kullanılması

Bilgi Merkezi (Information Center), DB2 bilgilerine hızlı erişim sağlar. Bilgi Merkezi, DB2 denetim araçlarının bulunduğu altyapılarda kullanılabilir.

Bilgi Merkezi'ni açmak için Bilgi Merkezi (Information Center) simgesini çift tıklatın. Kullandığınız sisteme bağlı olarak, simge ana ürün klasöründeki Bilgi (Information) klasöründe ya da Windows'un **Başlat** (Start) menüsünde olabilir.

DB2 Windows altyapılarında Bilgi Merkezi'ne erişmek için araç çubuğunu ve **Yardım** (Help) menüsünü de kullanabilirsiniz.

Bilgi Merkezi altı tip bilgi sağlar. Belirli bir bilgi tipine ilişkin konu başlıklarını görmek için ilgili etiketi tıklatın:

Tasks Tasks (Görevler) etiketi, DB2 ile gerçekleştirebileceğiniz görevleri gösterir.

- Reference** Reference (Başvuru) etiketi, anahtar sözcükler, komutlar ve uygulama programı arabirimleri (API'lar) gibi DB2 başvuru bilgilerini gösterir.
- Books** Books (Kitaplar) etiketi, DB2 kitaplarını gösterir.
- Troubleshooting** Troubleshooting (Sorun Giderme) etiketi, hata iletisi gruplarını ve bunlara karşı yapılması gerekenleri gösterir.
- Sample Programs** Sample Programs (Örnek Programlar) etiketi, DB2 Application Development Client (DB2 Uygulama Geliştirme İstemcisi) ile birlikte verilen örnek programları gösterir. Sisteminizde DB2 Application Development Client kurulu değilse bu etiket görüntülenmez.
- Web** Web etiketi, World Wide Web üzerinden erişilebilen DB2 bilgilerini gösterir. Bu bilgilere erişmek için, sisteminizin Web bağlantısı olmalıdır.

Listelerden bir öge seçtiğinizde, Bilgi Merkezi bu bilgileri görüntülemek için bir görüntüleyici başlatır. Görüntüleyici, seçtiğiniz bilginin tipine bağlı olarak, sistem yardım görüntüleyicisi, bir düzenleyici ya da Web tarayıcısı olabilir.

Listeleri taramak zorunda kalmadan belirli bir konu başlığını bulabilmeniz için, Bilgi Merkezi bir arama özelliği sağlar.

Tam metin araması için, Bilgi Merkezi'nde **Search DB2 Online Information** (Çevrimiçi DB2 Bilgilerinin Aranması) arama formuna erişebileceğiniz yardımcı metin bağlantısını kullanın.

HTML arama sunucusu genellikle otomatik olarak başlatılır. HTML biçimindeki bilgilere ilişkin arama sonuç vermezse, aşağıdaki yöntemlerden birini kullanarak arama sunucusunu başlatmanız gerekebilir:

Windows'ta

Başlat (Start) ögesini tıklattıktan sonra şu öğeleri seçin: **Programlar** → **IBM DB2** → **Bilgi** → **HTML Arama Sunucusunu Başlat**.

OS/2'de

OS/2 için DB2 dosyasını çift tıklattıktan sonra **HTML Arama Sunucusunu Başlat** simgesini çift tıklatın.

HTML biçimindeki bilgilerde arama yaparken başka sorunlarla karşılaşırsanız yayın notlarına bakın.

Not: Linux, PTX ve Silicon Graphics IRIX ortamlarında bu arama işlevi kullanılamaz.

DB2 Sihirbazlarının Kullanılması

Sihirbazlar, adım adım yol göstererek bazı denetim görevlerini yerine getirmenize yardımcı olur. Sihirbazları Denetim Merkezi ve İstemci Yapılandırma Yardımcısı aracılığıyla kullanabilirsiniz. İzleyen çizelge sihirbazları listelemekte ve amaçlarını açıklamaktadır.

Not: Veritabanı Yaratma, Dizin Yaratma, Çok Siteli Güncelleme Yapılandırma ve Başarım Yapılandırma sihirbazları bölümlenmiş veritabanı ortamlarında kullanılabilir.

Sihirbaz	Yardımcı Olduğu Görev	Erişme Yöntemi
<i>Veritabanı Ekleme</i>	Bir veritabanının istemci iş istasyonunda kataloğa alınması.	İstemci Yapılandırma Yardımcısı'nda Ekle düğmesini tıklatın.

Sihirbaz	Yardımcı Olduğu Görev	Erişme Yöntemi
<i>Veritabanı Yedekleme</i>	Yedekleme planı saptanması, yaratılması ve zamanlamanın belirlenmesi.	Denetim Merkezi'nde (Control Center) yedeklemek istediğiniz veritabanını farenin sağ düğmesiyle tıklattıktan sonra Backup → Database Using Wizard (Yedekle - Sihirbazı kullanarak veritabanı) öğelerini seçin.
<i>Çok Siteli Güncelleme Yapılandırma</i>	Çok siteli güncelleme, dağıtımlı hareket ya da iki aşamalı kesinleştirme gerçekleştirilmesi.	Denetim Merkezi'nde (Control Center) Databases (Veritabanları) dosyasını farenin sağ düğmesiyle tıklattıktan sonra Multisite Update (Çok siteli güncelleme) öğesini seçin.
<i>Veritabanı Yaratma</i>	Bir veritabanı yaratılması ve bazı temel yapılandırma işlemlerinin yapılması.	Denetim Merkezi'nde (Control Center) Databases (Veritabanları) dosyasını farenin sağ düğmesiyle tıklattıktan sonra Create → Database Using Wizard (Yarat - Sihirbazı kullanarak veritabanı) öğelerini seçin.
<i>Çizelge Yaratma</i>	Temel veri tiplerinin seçilmesi ve çizelge için bir birincil anahtar yaratılması	Denetim Merkezi'nde (Control Center) Tables (Çizelgeler) simgesini farenin sağ düğmesiyle tıklattıktan sonra Create → Table Using Wizard (Yarat - Sihirbazı kullanarak çizelge) öğelerini seçin.
<i>Çizelge Alanı Yaratma</i>	Yeni bir çizelge alanı yaratılması.	Denetim Merkezi'nde (Control Center) Table Spaces (Çizelge Alanları) simgesini farenin sağ düğmesiyle tıklattıktan sonra Create → Table Space Using Wizard (Yarat - Sihirbazı kullanarak çizelge alanı) öğelerini seçin.
<i>Dizin Yaratma</i>	Sorgularınız için yaratılması ve atılması gereken dizinleri önerir.	Denetim Merkezi'nde (Control Center) Index (Dizin) simgesini farenin sağ düğmesiyle tıklattıktan sonra Create → Index Using Wizard (Yarat - Sihirbazı kullanarak dizin) öğelerini seçin.
<i>Başarım Yapılandırma</i>	Yapılanış değiştirelerini gereksinimlere göre uyarlayarak veritabanının başarımının ayarlanması.	Denetim Merkezi'nde (Control Center) ayarlamak istediğiniz veritabanını farenin sağ düğmesiyle tıklattıktan sonra Configure Performance Using Wizard (Sihirbazı kullanarak başarım yapılandır) öğesini seçin. Bölümlenmiş veritabanı ortamları için, Database Partitions (Veritabanı Bölümleri) görünümünde ayarlamak istediğiniz ilk veritabanı bölümünü farenin sağ düğmesiyle tıklattıktan sonra Configure Performance Using Wizard (Sihirbazı kullanarak başarım yapılandır) öğesini seçin.
<i>Veritabanını Geri Yükleme</i>	Bozukluk sonrasında bir veritabanının kurtarılması. Bu işlev, hangi yedeğin ve günlük kayıtlarının kullanılacağını saptamanıza yardımcı olur.	Denetim Merkezi'nde (Control Center) geri yüklemek istediğiniz veritabanını farenin sağ düğmesiyle tıklattıktan sonra Restore → Database Using Wizard (Geri yükle - Sihirbazı kullanarak veritabanı) öğelerini seçin.

Belge Sunucusu Oluşturulması

Varsayılan olarak, DB2 bilgileri yerel sisteminize kurulur. Bu durumda, DB2 bilgilerine erişmesi gereken herkesin aynı kütükleri kurması gerekir. DB2 bilgilerini tek bir yerde saklamak için aşağıdaki adımları izleyin:

1. Yerel sisteminizdeki `\sql11b\doc\html` dizininde bulunan tüm kütükleri ve altdizinleri bir Web sunucusuna kopyalayın. Her kitabın, kitabı oluşturan tüm HTML ve GIF kütüklerinin bulunduğı bir altdizini vardır. Dizin yapısının aynı kalmasına dikkat edin.
2. Web sunucusunu, kütüklerin yeni yerde aranabileceğı şekilde yapılandırın. Ek bilgi için *Kuruluş ve Yapılandırma - Tamamlayıcı Bilgiler* belgesinin NetQuestion ek bölümüne bakın.
3. Bilgi Merkezi'nin Java sürümünü kullanıyorsanız, tüm HTML kütükleri için bir temel URL belirtebilirsiniz. URL'yi kitap listesi için kullanmanız gerekir.
4. Kitap kütüklerinin görüntülenebilmesini sağladıktan sonra, sık kullanılan konular için yer imleri yaratın. Büyük bir olasılıkla şu sayfalar için de yer imi yaratmak isteyeceksiniz:
 - Kitapların listesi
 - Sık kullanılan kitapların içindekiler listesi
 - ALTER TABLE gibi, sık başvuru alan konular
 - Arama formu

DB2 Universal Database çevrimiçi belge kütüklerinin merkezi bir makineden kullanıma sunulması konusunda bilgi edinmek için, *Kuruluş ve Yapılandırma - Tamamlayıcı Bilgiler* belgesinin NetQuestion ek bölümüne bakın.

Çevrimiçi Bilgilerin Aranması

HTML kütüklerindeki bilgileri bulmak için aşağıdaki yöntemlerden birini kullanın:

- Üst çerçevedeki **Search** (Ara) ögesini tıkladın. Belirli bir konuyu bulmak için arama formunu kullanın. Linux, PTX ya da Silicon Graphics IRIX ortamlarında bu işlev kullanılamaz.
- Üst çerçevedeki **Index** (Dizin) ögesini tıkladın. Kitaptaki belirli bir konuyu bulmak için dizini kullanın.
- HTML biçimindeki kitabın içindekiler listesini ya da dizinini görüntüledikten sonra, kitaptaki belirli bir konuyu bulmak için Web tarayıcısının bulma işlevini kullanın.
- Belirli bir konuya hızla geri dönebilmek için Web tarayıcısının yer imi (sık kullanılanlar) işlevini kullanın.
- Belirli konuları bulmak için Bilgi Merkezi'nin arama işlevini kullanın. Ayrıntılar için bkz: "Bilgilere Erişmek için Bilgi Merkezi'nin Kullanılması" sayfa 413.

Ek E. Ulusal Dil Desteği (NLS)

Bu bölümde, DB2'nin sağladığı ulusal dil desteğine (NLS; National Language Support), OS2 ve Windows işletim ortamlarında desteklenen dillere ve kod sayfalarına, ayrıca UNIX işletim sistemlerinde desteklenen ülke değerlerine ve kod kümelerine ilişkin bilgi verilmektedir. NLS kullanan uygulamalar geliştirilmesi konusunda ayrıntılı bilgi edinmek için bkz: *Application Development Guide*.

UNIX İşletim Sistemleri için Dil ve Kod Kümesi Desteği

DB2, ilgili dillere ilişkin iletileri çevirmeden, çeşitli kod kümelerini ve ülke değerlerini destekler. Bir ülke değerinin desteklenmesi, o ülke değerine uygun bir veritabanı yaratabileceğiniz ve kullanabileceğiniz anlamına gelir; ancak, DB2'de çevrilmiş iletiler yoksa, tüm panoları ve iletileri farklı bir dilde görüntülemek zorunda kalabilirsiniz. Desteklenen ülke değerlerinin eksiksiz bir listesi için bkz: *Administration Guide*.

Farklı bir dil ortamında çalışmak isterseniz aşağıdaki adımları izleyin:

- Aşama 1. İstenen dile ilişkin ileti seçeneğinin kurulu olmasına dikkat edin.
- Aşama 2. *LANG* ortam değişkenini istenen ülke değerine ayarlayın.

Örneğin, AIX için DB2'de *fr_FR* iletileri kullanmak için, *fr_FR* ileti seçeneği kurulmuş ve *LANG* değişkeni *fr_FR* değerine ayarlanmış olmalıdır.

Seçilen ileti katalogu kütük kümeleri, hedef iş istasyonunda aşağıdaki dizinlere konur:

AIX için DB2

`/usr/lpp/db2_07_01/msg/%L`

HP-UX, PTX ve Solaris için DB2

`/opt/IBMdb2/V7.1/msg/%L`

Linux için DB2

`/usr/IBMdb2/V7.1/msg/%L`

Burada *%L*, ileti kataloguna ilişkin ülke değerini belirtir.

OS/2 ve Windows İşletim Ortamları için Kod Sayfası ve Dil Desteği

DB2 kuruluşu sırasında, ülke, kod sayfası ve bölgesel ayarlar oluşturulur. Ancak, DB2 kurulduktan sonra bu ayarları değiştirebilirsiniz: Kod sayfası gibi bölgesel ayarlar, ülke dili (para, tarih ve sayı biçimleri için) ve saat dilimi. Bir veritabanıyla yeni bir bağlantı kurulduğunda, veritabanı yöneticisi bu yeni değerleri kullanır.

Bölgesel ayarlarınızın doğru tanımlanmış olmasına dikkat etmelisiniz. İstenen dile ilişkin ülke, kod sayfası ve bölgesel ayarlar hatalysa, DB2 beklenen sonuçları vermeyebilir. Çizelge 39, DB2 iletilerinin çevrildiği dilleri göstermektedir. Kuruluş programı desteklenmeyen bir dil kullanılarak ayarlanmış bir makinede çalıştırılırsa, kullanıcı tersini belirtmedikçe, varsayılan değer İngilizcedir.

Çizelge 39 (Sayfa 1 / 2). Diller ve Kod Sayfaları	
Ülke Kodu	Dil
bg	Bulgarca
br	Brezilya Portekizcesi

Çizelge 39 (Sayfa 2 / 2). Diller ve Kod Sayfaları

Ülke Kodu	Dil
cn	Yalınlaştırılmış Çince (ÇHC)
cz	Çekçe
de	Almanca
dk	Danimarka dili
en	İngilizce
es	İspanyolca
fi	Fince
fr	Fransızca
gr	Yunanca
hu	Macarca
il	İbranice
it	İtalyanca
jp	Japonca
kr	Korece
nl	Hollanda dili
no	Norveççe
pl	Polonya dili
pt	Portekizce
ru	Rusça
se	İsveççe
si	Slovenca
tr	Türkçe
tw	Geleneksel Çince (Tayvan)

Ek F. Adlandırma Kuralları

Bilgi edinmek istediğiniz adlandırma kurallarının açıklandığı kısma gidin:

- “Genel Adlandırma Kuralları”
 - “Veritabanı Adı, Veritabanı Diğer Adı ve Katalog Düzümü Adı Kuralları”
 - “Nesne Adı Kuralları” sayfa 420
 - “Kullanıcı Adı, Kullanıcı Kimliği, Grup Adı ve Yönetim Ortamı Adı Kuralları” sayfa 420
 - “İş İstasyonu Adı (nname) Kuralları” sayfa 421
 - “DB2SYSTEM Adlandırma Kuralları” sayfa 421
 - “Parola Kuralları” sayfa 421
-

Genel Adlandırma Kuralları

Tersi belirtilmedikçe, tüm adlar aşağıdaki karakterleri içerebilir:

- A - Z. Çoğu ad için, A ile Z arasındaki karakterler küçük harften büyük harfe çevrilir.
- 0 - 9
- @, #, \$ ve _ (altçizgi)

Tersi belirtilmedikçe, tüm adlar aşağıdaki karakterlerden biriyle başlamalıdır:

- A - Z
- @, # ve \$

Çizelge, görünüm, kolon ve dizin adı ya da yetki kimliği olarak, SQL için ayrılmış sözcükleri kullanmayın. SQL için ayrılmış sözcüklerin listesi için bkz: *SQL Reference*.

Veritabanı Adı, Veritabanı Diğer Adı ve Katalog Düzümü Adı Kuralları

Veritabanı adları veritabanı yöneticisinde veritabanlarına atanan tanıttıcı adlardır. *Veritabanı diğer adları*, uzak veritabanına atanan eşanlamlılardır. Veritabanı diğer adları, tüm diğer adların saklandığı sistem veritabanı dizininde benzersiz olmalıdır. *Katalog düğümü adları* düğüm dizinindeki girişlere atanan tanıttıcı adlardır. Düğüm dizinindeki her giriş, ağımızdaki bir bilgisayarın diğer adıdır. Aynı sunucunun birden çok adı olmasından kaynaklanabilecek karışıklıkları önlemek için, sunucuya ilişkin ağ adı olarak aynı katalog düğümü adını kullanmanız önerilir.

Bir veritabanı adı, veritabanı diğer adı ya da katalog düğümü adı atarken bkz: “Genel Adlandırma Kuralları.” Belirteceğiniz ad *yalnızca* 1 - 8 karakter içerebilir.

Bir istemcinin bir anasistem veritabanına uzaktan bağlanmasını istiyorsanız, olası sorunları önlemek için veritabanı adında @, # ve \$ özel karakterlerini kullanmayın. Ayrıca, bu karakterler her klavyede bulunmadığından, veritabanını başka bir ülkede kullanmayı planlıyorsanız bu karakterleri kullanmamanız gerekir.

Windows NT ve Windows 2000 sistemlerinde, hiçbir yönetim ortamı adının bir hizmet adıyla aynı olmamasına dikkat edin.

Nesne Adı Kuralları

Veritabanı nesnelere şunlardır:

- Çizelgeler
- Görünümler
- Kolonlar
- Dizinler
- Kullanıcı tanımlı işlevler (UDF'ler)
- Kullanıcı tanımlı tipler (UDT'ler)
- Tetikleyiciler
- Diğer adlar
- Çizelge alanları
- Şemalar

Veritabanı nesnelere ad atarken bkz: “Genel Adlandırma Kuralları” sayfa 419.

Ayrıca, belirteceğiniz ad:

- Aşağıdakiler *dışında* 1 - 18 karakter içerebilir:
 - En çok 128 karakter içerebilen çizelge adları (görünüm adları, özet çizelge adları, diğer adlar ve ilinti adları da içinde olmak üzere)
 - En çok 30 karakter içerebilen kolon adları
 - En çok 30 karakter içerebilen şema adları
- SQL için ayrılmış sözcüklerden biri olmamalıdır; liste için bkz: *SQL Reference*.

Sınırlanmış tanıttıcılar kullanarak, bu adlandırma kurallarına uymayan bir nesne yaratılabilir de, daha sonra bu nesnenin kullanılması hatalara neden olabilir.

Örneğin, adında + ya da - imi bulunan bir kolon yaratır ve bu kolonu bir dizinde kullanırsanız, çizelgeyi yeniden düzenlemeye çalıştığımızda sorunlarla karşılaşabilirsiniz. Veritabanınızın kullanımında ve çalışmasında olası sorunları önlemek bu kurallara *uyun*.

Kullanıcı Adı, Kullanıcı Kimliği, Grup Adı ve Yönetim Ortamı Adı Kuralları

Kullanıcı adları ya da *kullanıcı kimlikleri*, her bir kullanıcıya atanan tanıttıcıdır. Kullanıcılara, gruplara ve yönetim ortamlarına ad atarken bkz: “Genel Adlandırma Kuralları” sayfa 419.

Genel adlandırma kurallarına ek olarak:

- OS/2'de kullanıcı kimlikleri 1 - 8 karakterden oluşabilir. Kullanıcı kimlikleri sayısal karakterle başlayamaz ve \$ imiyle bitemez.
- UNIX'te kullanıcı adları 1 - 8 karakterden oluşabilir.
- Windows'ta kullanıcı adları 1 - 30 karakterden oluşabilir. Windows NT ve Windows 2000 işletim sistemlerinin şu anki sınırı 20 karakterdir.
- Grup ve yönetim ortamı adları 1 - 8 karakterden oluşabilir.
- Adlar aşağıdakilerden biri olamaz:
 - USERS
 - ADMINS
 - GUESTS
 - PUBLIC

- LOCAL
- Adlar aşağıdakilerle başlayamaz:
 - IBM
 - SQL
 - SYS
- Adlar aksanlı karakterler içeremez.
- Genel olarak, kullanıcılara, gruplara ve yönetim ortamlarına ad atarken şunlara dikkat etmelisiniz:
 - OS/2** Büyük harflerden oluşan adlar kullanın.
 - UNIX** Küçük harflerden oluşan adlar kullanın.
 - Windows 32 bit işletim sistemi**
 - Büyük harf ya da küçük harf kullanabilirsiniz.

İş İstasyonu Adı (nname) Kuralları

İş istasyonu adı, yerel iş istasyonunda bulunan bir veritabanı sunucusu ya da istemcisi ile ilgili NetBIOS adını belirtir. Bu ad veritabanı yöneticisi yapılanış kütüğünde saklanır. İş istasyonu adı *iş istasyonu nname* olarak bilinir. İş istasyonlarına ad atarken bkz: “Genel Adlandırma Kuralları” sayfa 419.

Ayrıca, belirteceğiniz ad:

- 1 - 8 karakterden oluşmalıdır.
- &, # ve @ içeremez.
- Ağ içinde benzersiz olmalıdır.

DB2SYSTEM Adlandırma Kuralları

DB2, bir ağ içindeki fiziksel bir DB2 makinesini, sistemi ya da iş istasyonunu tanıtmak için *DB2SYSTEM* adını kullanır. UNIX işletim sisteminde DB2SYSTEM adının varsayılan değeri TCP/IP anasistem adıdır. OS/2 işletim sisteminde *DB2SYSTEM* adının kuruluş sırasında belirtilmesi gerekir. Windows 32 bit işletim sistemi işletim sisteminde *DB2SYSTEM* adı belirtmeniz gerekmez; DB2 kuruluş programı Windows bilgisayar adını algılar ve *DB2SYSTEM* olarak atar.

DB2SYSTEM yaratırken bkz: “Genel Adlandırma Kuralları” sayfa 419.

Ayrıca, belirteceğiniz ad:

- Ağ içinde benzersiz olmalıdır.
- En çok 21 karakter içermelidir.

Parola Kuralları

Parola saptarken aşağıdaki kuralları dikkate alın:

- OS/2** En çok 14 karakter.
- UNIX** En çok 8 karakter.
- Windows 32 bit işletim sistemi**
 - En çok 14 karakter.

Ek G. Özel Not

IBM bu belgede sözü edilen ürün, hizmet ya da özellikleri her ülkede kullanıma sunmayabilir. Bulduğunuz yerde kullanıma sunulan ürün ve hizmetleri IBM müşteri temsilcisinden ya da çözüm ortağından öğrenebilirsiniz. IBM ürün, program ya da hizmetlerine gönderme yapılması, yalnızca o ürün, program ya da hizmetin kullanılabilirliğini göstermez. Aynı işlevi gören ve IBM'in fikri mülkiyet haklarına zarar vermeyen herhangi bir ürün, program ya da hizmet de kullanılabilir. Ancak, IBM dışı ürün, program ya da hizmetlerle gerçekleştirilen işlemlerin değerlendirilmesi ve doğrulanması kullanıcının sorumluluğundadır.

IBM'in bu belgedeki konularla ilgili patentleri ya da patent başvuruları olabilir. Bu belgenin size verilmiş olması, patentlerin izinsiz kullanım hakkının da verildiği anlamına gelmez. Lisansla ilgili sorularınızı aşağıdaki adrese yazabilirsiniz:

IBM Director of Licensing
IBM Corporation
North Castle Drive
Armonk, NY 10504-1785
U.S.A.

İzleyen paragraf, bu tür kayıt ve koşulların, yasalarıyla bağdaşmadığı ülkeler için geçerli değildir: IBM BU YAYINI, "OLDUĞU GİBİ," HİÇBİR KONUDA AÇIK YA DA ÖRTÜK GARANTİ VERMEKSİZİN SAĞLAMAKTADIR; TİCARİ KULLANIMA UYGUNLUK AÇISINDAN HER TÜRLÜ GARANTİ VE BELİRLİ BİR AMACA UYGUNLUK İDDİASI AÇIKÇA REDDEDİLİR.

Bu yayın teknik yanlışlar ya da yazım hataları içerebilir. Buradaki bilgiler üzerinde düzenli olarak değişiklik yapılmaktadır; söz konusu değişiklikler sonraki basımlara yansıtılacaktır. IBM, bu yayında açıklanan ürün(ler) ve/ya da program(lar) üzerinde herhangi bir zamanda geliştirmeler ve/ya da değişiklikler yapabilir.

Bu belgede IBM dışı Web sitelerine gönderme yapılması kolaylık sağlama amacına yöneliktir ve o Web siteleri için herhangi bir şekilde onay verilmesi anlamına gelmez. Söz konusu Web sitelerinin içerdiği malzeme bu IBM ürününe ilişkin malzemenin bir parçası değildir ve bu Web sitelerinin kullanımı sizin sorumluluğunuzdadır.

IBM'e bilgi ilettiğinizde, IBM bu bilgileri size karşı hiçbir yükümlülük almaksızın uygun gördüğü yöntemlerle kullanabilir ya da dağıtabilir.

(i) Bağımsız olarak yaratılan programlarla, bu program da içinde olmak üzere diğer programlar arasında bilgi değiş tokuşuna ve (ii) değiş tokuş edilen bilginin karşılıklı kullanımına olanak sağlamak amacıyla bu program hakkında bilgi sahibi olmak isteyen lisans sahipleri şu adrese yazabilirler:

IBM Canada Limited
Office of the Lab Director
1150 Eglinton Ave. East
North York, Ontario
M3C 1H7
CANADA

Bu tür bilgiler, ilgili kayıt ve koşullar altında ve bazı durumlarda bedelli olarak edinilebilir.

Bu belgede açıklanan lisanslı program ve bu programla birlikte kullanılacak tüm lisanslı malzeme, IBM tarafından IBM Müşteri Sözleşmesi, IBM Uluslararası Program Lisans Sözleşmesi ya da eşdeğer sözleşmelerin kayıt ve koşulları altında sağlanır.

Burada belirtilen başarımlar verileri denetimli bir ortamda elde edilmiştir. Bu nedenle, başka işletim ortamlarında çok farklı sonuçlar alınabilir. Bazı ölçümler geliştirilme düzeyindeki sistemlerde yapılmıştır ve bu ölçümlerin genel kullanıma sunulan sistemlerde de aynı olacağı garanti edilemez. Ayrıca, bazı sonuçlar öngörü yöntemiyle elde edilmiş olabilir. Dolayısıyla, gerçek sonuçlar farklı olabilir. Bu belgenin kullanıcıları kendi ortamları için geçerli verileri kendileri doğrulamalıdır.

IBM dışı ürünlerle ilgili bilgiler, bu ürünleri sağlayan firmalardan, bu firmaların yayın ve belgelerinden ve genel kullanıma açık diğer kaynaklardan alınmıştır. IBM bu ürünleri sınamamıştır ve IBM dışı ürünlerle ilgili başarımların doğruluğu, uyumluluk gibi konuları doğrulayamaz. IBM dışı ürünlerin yeteneklerine ilişkin sorular, bu ürünleri sağlayan firmalara yöneltilmelidir.

IBM'in gelecekteki yönelim ve kararlarına ilişkin tüm bildirimler değişebilir ve herhangi bir duyuruda bulunulmadan bunlardan vazgeçilebilir; bu yönelim ve kararlar yalnızca amaç ve hedefleri gösterir.

Bu belge, günlük iş ortamında kullanılan veri ve raporlara ilişkin örnekler içerebilir. Örneklerin olabildiğince açıklayıcı olması amacıyla kişi, şirket, marka ve ürün adları belirtilmiş olabilir. Bu adların tümü gerçek dışıdır ve gerçek iş ortamında kullanılan ad ve adresler olabilecek herhangi bir benzerlik tümüyle rastlantıdır.

YAYIN HAKKI LİSANSI:

Bu belge, çeşitli işletim altyapılarında programlama tekniklerini gösteren, kaynak dilde yazılmış örnek uygulama programları içerebilir. Bu örnek programları, IBM'e herhangi bir ödemede bulunmadan, örnek programların yazıldığı işletim altyapısına ilişkin uygulama programı arabirimiyle uyumlu uygulama programlarının geliştirilmesi, kullanılması, pazarlanması ya da dağıtılması amacıyla herhangi bir biçimde kopyalayabilir, değiştirebilir ve dağıtabilirsiniz. Bu örnekler her koşul altında tüm ayrıntılarıyla sınanmamıştır. Dolayısıyla, IBM bu programların güvenilirliği, bakım yapılabilirliği ya da işlevleri konusunda açık ya da örtük güvence veremez.

Bu örnek programların ya da bunlardan türetilmiş çalışmaların her kopyası ya da her kısmı, aşağıda belirtildiği şekilde bir yayın hakkı duyurusu içermelidir:

© (şirketinizin adı) (yıl). Bu kodun kısımları IBM Corp. Örnek Programları'ndan türetilmiştir. © Copyright IBM Corp. _yılı ya da yılları girin. Her hakkı saklıdır.

Ticari Markalar

Aşağıda yıldız imiyle (*) belirtilen terimler, IBM Corporation firmasının ABD'de ve/ya da diğer ülkelerdeki ticari markalarıdır:

ACF/VTAM	IBM
AISPO	IMS
AIX	IMS/ESA
AIX/6000	LAN DistanceMVS
AIXwindows	MVS/ESA
AnyNet	MVS/XA
APPN	Net.Data
AS/400	OS/2
BookManager	OS/390
CICS	OS/400
C Set++	PowerPC
C/370	QBIC
DATABASE 2	QMF
DataHub	RACF
DataJoiner	RISC System/6000
DataPropagator	RS/6000
DataRefresher	S/370
DB2	SP
DB2 Connect	SQL/DS
DB2 Extenders	SQL/400
DB2 OLAP Server	System/370
DB2 Universal Database	System/390
Distributed Relational Database Architecture	SystemView
DRDA	VisualAge
eNetwork	VM/ESA
Extended Services	VSE/ESA
FFST	VTAM
First Failure Support Technology	WebExplorer
	WIN-OS/2

Aşağıdaki terimler, diğer şirketlerin ticari markaları ya da tescilli ticari markalarıdır:

Microsoft, Windows ve Windows NT, Microsoft Corporation'un ticari markaları ya da tescilli ticari markalarıdır.

Java ve Java tabanlı tüm ticari markalar ve logolar ve Solaris, Sun Microsystems, Inc. firmasının ABD'de ve/ya da diğer ülkelerdeki ticari markalarıdır.

Tivoli ve NetView, Tivoli Systems, Tivoli Systems Inc. firmasının ABD'de ve/ya da diğer ülkelerdeki ticari markalarıdır.

UNIX, ADB'de ve/ya da diğer ülkelerde tescilli bir ticari markadır ve lisans hakkı münhasır olarak X/Open Company Limited tarafından verilir.

Çift yıldız (**) imiyle belirtilen diğer şirket, ürün ya da hizmet adları başka şirketlerin ticari markaları ya da hizmet markaları olabilir.

Dizin

Özel karakterler

.INI kütüğü
db2cli.ini 164
ODBC 164

Sayısal

2 aşamalı kesinleştirme 291

A

adlandırma kuralları
genel 419
gruplar 420
kullanıcı adı 420
kullanıcı kimlikleri 420
parola 421
veritabanı diğer adı 419
veritabanı nesnelere 420
veritabanları 419
yönetim ortamı adları 420

ağ
adı 60, 223
tanıtıcısı 60, 223

ağ yolu
Nbf'ye ayarlanması 121, 122

AIX
CD-ROM'un sisteme
bağlanması 376
saklanmış yordam oluşturucunun
yapılandırılması 108

anahtar sözcükler
CLI/ODBC 169

anasistem sunucularına erişilmesi
iletişim yapılandırılması
AIX için IBM eNetwork
Communication Server Sürüm
5 259
HP-UX için SNAplus2 269
SNA API istemcisi 248
SNA API istemcisi ile 73
Solaris için SunLink SNA
Sürüm 9.1 284
SPARC Solaris için
SNAP-IX 277
Windows 32 Bit İşletim
Sistemleri için IBM Kişisel
İletişim 75, 234, 250

APPC
bağlantının doğrulanması 95
Bull SNA 267

APPC (*devam*)
Bull SNA'nın yapılandırılması 83
el ile yapılandırılması 221
HP-UX için SNAplus2'nin
yapılandırılması 85
Microsoft SNA Client 78
OS/2 için Communications
Manager 6, 224
OS/2 için Communications
Manager'ın yapılandırılması 61
OS/2 için Communications
Server 6, 224
OS/2 için IBM eNetwork
Communications Server'in
yapılandırılması 61
OS/2 üzerinde destek
OS/2 için Communications
Manager 139
OS/2 için Communications
Server 139
SNAplusLink 79, 234, 259, 269,
284
Solaris için SunLink SNA'nın
yapılandırılması 89
SunLink SNA 7
sunucu 128
Windows için Communications
Server SNA istemcisinin
yapılandırılması 73
Windows NT için Communications
Server SNA İstemcisi 248
yazılım gereksinimleri 6, 8

APPENDAPINAME anahtar
sözcüğü 171

APPL 223

arama
çevrimiçi bilgi 414, 416
NetQuestion ile DB2 bilgileri 381

ASYNCEENABLE anahtar
sözcüğü 172

ayrıcılıklar
gereken 375

B

bağ tanımlanması
yardımcı programlar 155

bağlantı
APPC bağlantısının
sınanması 289

bağlantı yönetilmesi
genel bakış 35

bağlantı yönetilmesi (*devam*)
komut satırı işlemcisi ile 35, 115

bağlantının doğrulanması
APPC 59
IPX/SPX 52, 123
NetBIOS 47, 119
TCP/IP 40, 117, 128, 213
Veri Bağlantıları 35, 116

başarım yapılandırma sihribazı 415

belge sunucusu oluşturulması 416

belgeler
Web sunucusuna kurulması 397

bellek gereksinimleri
istemci 3
kestirim 3
önerilen 3
sunucu 3

Bilgi Merkezi 413

birden çok sunucuya erişilmesi
yapılanış değiştirgelerinin
tanımlanması 35

birleşik sistemde DB2 ailesi veri
kaynakları
bağlantıların doğrulanması 357
DB2_DJ_COMM ortam
değişkeninin tanımlanması 356
düğümünün kataloga alınması 355
kullanıcı işlemi yaratılması 357
sarıcı yaratılması 356
sunucu işlemi yaratılması 356
takma ad yaratılması 357

birleşik veritabanı sistemi
DB2 ailesi veri kaynakları
DB2_DJ_COMM ortam
değişkeninin
tanımlanması 356
düğümünün kataloga
alınması 355
kullanıcı işlemi
yaratılması 357
sarıcı yaratılması 356
sunucu işlemi yaratılması 356
takma ad yaratılması 357

desteklenen veri kaynakları 352

genel bakış 351

kurulmuşta dikkate alınması
gerekenler 355, 359

OLE DB veri kaynakları 367

Oracle veri kaynakları
DB2_DJ_COMM ortam
değişkeninin
tanımlanması 363
kullanıcı işlemi
yaratılması 364

birleşik veritabanı sistemi (*devam*)
Oracle veri kaynakları (*devam*)
sarıcı yaratılması 363
sunucu eşlemi yaratılması 363
takma ad yaratılması 364
BITDATA anahtar sözcüğü 172
bulma işlevi
veritabanı eklenmesi 27

C

CD-ROM'un sisteme bağlanması
AIX 376
HP-UX 377
Linux 377
PTX 378
Solaris 378
CLI/ODBC anahtar sözcükleri 169
CLIPKG anahtar sözcüğü 173
CLISchema anahtar sözcüğü 173
CONNECTNODE anahtar
sözcüğü 174
CONNECTTYPE anahtar
sözcüğü 174
CREATE NICKNAME deyimi
DB2 ailesi veri kaynakları
için 357
Oracle veri kaynakları için 364
CREATE SERVER deyimi
DB2 ailesi veri kaynakları
için 356
Oracle veri kaynakları için 363
CREATE USER MAPPING deyimi
DB2 ailesi veri kaynakları
için 357
Oracle veri kaynakları için 364
CREATE WRAPPER deyimi
DB2 ailesi veri kaynakları
için 356
Oracle veri kaynakları için 363
CURRENTFUNCTIONPATH anahtar
sözcüğü 175
CURRENTPACKAGESET anahtar
sözcüğü 175
CURRENTREFRESHAGE anahtar
sözcüğü 176
CURRENTSCHEMA anahtar
sözcüğü 177
CURRENTSQLID anahtar
sözcüğü 177
CURSORHOLD anahtar
sözcüğü 177

Ç

çekirdek yapısını değiştirgeleri
UNIX istemcilerinde
güncellenmesi 19

çevrimiçi bilgi
aranması 416
görüntülenmesi 413
çevrimiçi yardım 411
çizelge alanı yaratma sihirbazı 415
çizelge yaratma sihirbazı 415
çok siteli güncelleme 291
çok siteli güncelleme yapılandırma
sihirbazı 415

D

dağıtımlı bilgi işlem ortamı
yazılım gereksinimleri 5, 6
DATABASE anahtar sözcüğü 178
DB2 Connect
OS/2 için yapılandırılması 61
OS/2 üzerinde
yapılandırılması 139, 224
DB2 Connect Enterprise Edition
APPC istemcilerini kabul etmek
için yapılandırılması 130
DB2 Enterprise Edition
bellek gereksinimleri 3
yapılanış planlaması 3
DB2 Güvenlik Sunucusu
Windows NT ya da Windows
2000'de başlatılması 100
DB2 istemcileri
ayrıcılıkların değiştirilmesi 375
desteklenen altyapılar 11
HP-UX, NUMA-Q/PTX ve
Solaris'te çekirdek yapısını
değiştirgelerinin
güncellenmesi 19
kurulması 11
lisans 11
OS/2 17
sürüm 7 öncesi 11
UNIX iş istasyonlarında
kurulması 22
WIN-OS/2 desteği 17
Windows 32 bit işletim
sistemi 13
yazılım gereksinimleri 4
DB2 kitaplığı
basılı kitapların sipariş
edilmesi 410
belge sunucusu oluşturulması 416
Bilgi Merkezi 413
çevrimiçi bilgi
görüntülenmesi 413
çevrimiçi bilgilerin aranması 416
çevrimiçi yardım 411
geç elde edilen bilgiler 410
kitaplar 403
kitaplar için dil tanıtıcısı 409
PDF kitapların yazdırılması 410

DB2 kitaplığı (*devam*)
sihirbazlar 414
yapısı 403
DB2 Relational Connect
kurulması 359
DB2 sunucularına erişilmesi
genel bakış 35
iletişim yapılandırılması
AIX için IBM eNetwork
Communication Server Sürüm
5 79
HP-UX için SNAplus2 85
Solaris için SunLink SNA PU
2.1 89
Windows 32 Bit İşletim
Sistemleri için IBM Kişisel
İletişim ile 65
IPX/SPX 52
NetBIOS 35, 47
TCP/IP 40, 213
Veri Bağlantıları 35
DB2 Universal Database
yazılım gereksinimleri 4
DB2 Workgroup Edition
bellek gereksinimleri 3
yapılanış planlaması 3
DB2_DJ_COMM ortam değişkeni
DB2 ailesi veri kaynakları için
tanımlanması 356
Oracle veri kaynakları için
tanımlanması 363
db2classes.exe 101
db2classes.tar.Z 101
db2cli.ini 164
DB2COMM 115
DB2CONNECTVERSION anahtar
sözcüğü 179
DB2DEGREE anahtar sözcüğü 179
DB2DJ.ini kütüğü 361
DB2ESTIMATE anahtar
sözcüğü 180
DB2EXPLAIN anahtar sözcüğü 180
DB2NBADAPTERS 121
DB2NODE 174
DB2OPTIMIZATION anahtar
sözcüğü 181
db2set komutu
kullanılması 116
db2setup
DB2 istemcileri kurmak için
kullanılması 19
DB2SYSTEM
adlandırma kuralları 421
DBALIAS anahtar sözcüğü 181
DBNAME (VSE ya da VM) 223
DBNAME anahtar sözcüğü 182
DEFAULTPROCLIBRARY anahtar
sözcüğü 183

DEFERREDPREPARE anahtar
sözcüğü 183
değiştirgeler
SYSADM_GROUP 375
Denetim Merkezi
DB2 Connect Enterprise Edition'un
denetlenmesi 105
db2cc.htm kütüğünün
uyarlanması 102
desteklenen JRE'ler (Java Runtime
Environment) 98
desteklenen tarayıcılar 98
işletimle ilgili önemli
noktalar 102
Java uygulamacığı olarak 97
Java uygulaması olarak 97
JDBC uygulamacığı sunucusu 99
makine yapıları 97
OS/390 için DB2'nin
denetlenmesi 105
sorun giderme bilgileri 104
UNIX kuruluş ipuçları 103
uygulama olarak
çalıştırılması 101
uygulamacık olarak
çalıştırılması 101
uygulamacık olarak çalıştırmak
üzere ayarlanması 99
Web sunucusuyla çalışacak şekilde
yapılandırılması 102
denetim noktası adı 61, 128, 223
dil tanıtıcısı
kitaplar 409
DISABLEMULTITHREAD anahtar
sözcüğü 184
disk yeri gereksinimleri
istemci 3
sunucu 3
dışarı aktarma işlevi 30, 31
dizin yaratma sihirbazı 415
donanım gereksinimleri
sabit disk 3
düğümler
birleşik ortamda kataloğa
alınması 355

E

EARLYCLOSE anahtar sözcüğü 184
el ile veritabanı eklenmesi 29
erişim tanımları
istemci 30
kullanılması 30
sunucu 30
veritabanı eklenmesi 26
yaratılması 30

G

geç elde edilen bilgiler 410
görüntüleme
çevrimiçi bilgi 413
GRANTEELIST anahtar
sözcüğü 185
GRANTORLIST anahtar
sözcüğü 186
GRAPHIC anahtar sözcüğü 186

H

hedef mantıksal düğüm 174
hedef veritabanı adı 60, 223
HOSTNAME anahtar sözcüğü 187
HP-UX
CD-ROM'un sisteme
bağlanması 377
HP-UX istemcisi
çekirdek bileşenlerinin
güncellenmesi 20
HTML
örnek programlar 409

I

IGNOREWARNINGS anahtar
sözcüğü 187
IGNOREWARNLIST anahtar
sözcüğü 188
IN DATABASE komutu 182
IPX/SPX 39, 51, 58, 94, 219
bağlantının doğrulanması 39, 51,
58, 94, 219
desteklenen altyapılar 53, 124
istemci 52
sunucu 123
yapılandırılması 53
yazılım gereksinimleri 6, 7

İ

içeri aktarma işlevi 30
iletişim
APPC 59
Denetim Merkezi 111
IPX/SPX 123
istemcinin yapılandırılması 35,
40, 47, 59
NetBIOS 47, 119
sunucunun yapılandırılması 111,
115
TCP/IP 40, 117
Veri Bağlantıları 35, 116
yönetilmesi 35, 115
iletişim protokolleri
APPC 5, 6, 7, 8, 59, 61, 128,
139, 221, 224

iletişim protokolleri (*devam*)
IPX/SPX 5, 6, 7, 8, 52, 53, 123
istemcinin yapılandırılması 52
NetBIOS 6, 8, 47, 119
TCP/IP 5, 6, 7, 8, 40, 52, 117,
213
Veri Bağlantıları 6, 8, 35, 116
yapılandırılması 40, 213
iletişim yapılandırma
Denetim Merkezi ile 111
ilişkisel vt adı 60, 223
istemci
kurulması 11
istemci iletişimi tanımlanması
komut satırı işlemcisi ile 35
istemci iletişimi yapılandırılması
komut satırı işlemcisi ile 35
yapılanmış değiştirgelerinin
tanımlanması 35
istemci tanımları
içeri aktarılması 32
kullanılması 31
tanımlanması 31
yaratılması 31
istemciler
yapılandırma 35
iş birimi
dağıtımlı 291
iş istasyonu adı
adlandırma kuralları 421

J

Java
programların çalıştırılması 165
Java Runtime Environment (JRE)
tanımlı 97
Java Virtual Machine (JVM) 97
JDBC
programların çalıştırılması 165
JDBC uygulamacığı sunucusu 99
JRE
Denetim Merkezi için desteklenen
düzeyler 98

K

katalog düğümü adı
adlandırma kuralları 419
kataloğa alma 37, 44, 49, 56, 92,
217, 287, 288
APPC düğümü 91, 92, 286, 287
düğümler
birleşik ortamda 355
IPX/SPX düğümü 54, 55, 127
NetBIOS düğümü 49, 122
TCP/IP düğümü 43, 119, 216
Veri Bağlantısı düğümü 36, 37

kataloğa alma (*devam*)
 veritabanları 37, 44, 49, 56, 92,
 217, 287, 288

kaydetme
 ODBC sürücüsü yöneticisi 158

kayıt değerleri
 db2comm 115
 db2nbadapters 121

KEEPCONNECT anahtar
 sözcüğü 188

KEEPSTATEMENT anahtar
 sözcüğü 189

kılavuzlar
 sihirbazlar 414

kimlik denetimi
 sunucu 115

kip adı 60, 129, 223

kitaplar 403, 410

Komut Merkezi
 DB2 komutlarının girilmesi 372
 SQL deyimlerinin girilmesi 372

komut satırı işlemcisinin (CLP)
 kullanılması
 düğümün kataloğa alınması 216,
 286

komutlar 22
 db2cc 101
 db2insthtml 401
 db2jstrt 99
 db2sampl 101
 db2set 116
 db2setup 19, 22
 rlogin 22
 sniffle 104

koşutluk derecesinin ayarlanması 179

kullanıcı adı
 adlandırma kuralları 420

kullanıcı eşlemleri
 DB2 ailesi veri kaynakları
 için 357
 Oracle veri kaynakları için 364

kullanıma hazırlama kütüğü,
 ODBC 164

kuruluş 15, 18, 20, 22
 birleşik veritabanı sisteminde
 dikkate alınması gerekenler 355,
 359
 çekirdek bileşenlerinin
 güncellenmesi 20

DB2 Application Development
 Client 11
 OS/2 17
 Windows 32 bit işletim
 sistemi 13

DB2 istemcileri 11
 OS/2 17

DB2 Veritabanları için Dağıtım
 Birleştirme seçeneği 355

kuruluş (*devam*)
 günlük 15, 18
 hatalar 15, 18
 istemci 3
 Netscape tarayıcısı 413
 Oracle Veritabanları için Dağıtım
 Birleştirme seçeneği 359
 OS/2 311
 OS/2 istemcisi 17
 sunucu 3
 SystemView LAN ile CID 15, 18
 UNIX iş istasyonlarında DB2
 istemcileri 22
 uzak istemciler 22
 Windows 3x 311

Kütük DSN
 anasistem adı 187
 bağlantı kurulacak veritabanı 178
 hizmet adı 197
 IP adresi 187
 kullanılan protokol 195

L

LANG ortam değişkeni 417

Linux
 CD-ROM'un sisteme
 bağlanması 377

lisanslı program ürünleri
 varsayılan değer 122

LOBMAXCOLUMNSIZE anahtar
 sözcüğü 189

LOCATION NAME (MVS,
 OS/390) 223

LONGDATACOMPAT anahtar
 sözcüğü 190

LU 61, 129, 223

M

MAXCONN anahtar sözcüğü 190

Microsoft ODBC sürücüsü
 yöneticisi 158

Microsoft SNA Client
 gereken sürüm 78, 257
 yapılandırılması 78, 257

Microsoft SNA Server
 gereken sürüm 8

MODE anahtar sözcüğü 191

MODEENT 129, 223

MULTICONNECT anahtar
 sözcüğü 191

N

Nbf
 DB2 için gereken ağ yolu 122

net8 sarıcısı 363

NetBIOS
 istemcide 6, 47
 kod kümesi 417
 kod sayfası desteği 417
 kod sayfası saptanması 418
 NetBIOS'un otomatik
 başlatılması 123
 sunucuda 115, 119

Netfinity Server 6

NetQuestion 381
 arama sistemi bileşenleri 381
 arama sorunlarının çözülmesi 382
 arama sunucusunun
 başlatılması 382
 çevrimiçi DB2 bilgilerinin
 aranması 381
 çift byte karakter takımı
 (DBCS) 381
 DB2 Bilgileri sayfasının yerinin
 belirlenmesi 381
 genel bakış 381
 netqinit komutu 391
 Netscape ya da Internet Explorer'de
 etkinleştirilen yetkili sunucularla
 arama 387
 OS/2'de bağlantı kesikken arama
 yapılması 392
 OS/2'de başka iletişim tipine
 geçilmesi 390
 OS/2'de ek önkoşullar 390
 OS/2'de el ile kaldırılması 393
 OS/2'de kaldırılması 392
 OS/2'de kapı numarasının
 değiştirilmesi 391
 OS/2'de kuruluş dizininin yerinin
 belirlenmesi 392
 OS/2 için 390
 sorun giderilmesi 382
 tek byte karakter takımı
 (SBCS) 381
 UNIX'te kuruluşa ilişkin geçici
 çözümler 394
 UNIX işletim sistemleri için 394
 UNIX üzerinde kuruluştaki önemli
 noktalar 394
 Web sunucusunun
 başlatılması 383
 Windows 32'de el ile
 kaldırılması 389
 Windows 32'de kaldırılması 388
 Windows 32'de kuruluş dizininin
 yerinin belirlenmesi 386
 Windows 32'de tarayıcı
 ayarları 387
 Windows 32 için 385
 Windows 32 üzerinde TCP/IP
 yapılışı 385

NetQuestion (*devam*)
Windows 9x'te dizüstü bilgisayarla
arama 388
Netscape tarayıcısı
kurulması 413
NUMA-Q/PTX istemcisi
çekirdek bileşenlerinin
güncellenmesi 20

O

ODBC 156
DB2 Connect için ODBC
katalogu 173
ODBC kullanabilen uygulamalar
çalıştırılması 156
odbc.ini kütüğü 164
odbcinst.ini kütüğü 164
OS/2 üzerinde ODBC uygulamaları
çalıştırılması 18
programların çalıştırılması 156
sürücü yöneticisinin
kaydedilmesi 158
odbcad32.exe 158
OLE DB veri kaynakları 367
optimize for N rows
yapılanış anahtar sözcüğü 192
OPTIMIZEFORNROWS anahtar
sözcüğü 192
OPTIMIZESQLCOLUMNS anahtar
sözcüğü 192
ORA_NLS 362
Oracle veri kaynakları
bağlantıların doğrulanması 366
DB2_DJ_COMM ortam
değişkeninin tanımlanması 363
istemci yazılımının kurulması 361
kod sayfası seçenekleri 365
kullanıcı eylemi yaratılması 364
ortam değişkenlerinin
tanımlanması 361
sarıcı yaratılması 363
sunucu eylemi yaratılması 363
takma ad yaratılması 364
tnsnames.ora kütüğü 364, 365
ORACLE_BASE 361
ORACLE_HOME 361
ortak
düğüm adı 60, 223
LU adı 60, 223
ortam değişkenleri
DB2 ailesi veri kaynakları için
tanımlanması 356
Oracle veri kaynakları için
tanımlanması 361

Ö

örnek programlar
altyapılar arası 409
HTML 409
örnek veritabanı yaratılması 37, 39,
44, 46, 49, 51, 56, 58, 92, 94, 219
düğümün kataloğa alınması 36,
43, 49, 54, 91
veritabanı yöneticisi yapısının
güncellenmesi 48, 119, 122,
126
veritabanına bağlanma 39, 46, 51,
58, 94, 219
veritabanının kataloğa
alınması 37, 44, 49, 56, 92

P

parolalar
adlandırma kuralları 421
PATCH1 anahtar sözcüğü 193
PATCH2 anahtar sözcüğü 193
PDF 410
PDF kitapların yazdırılması 410
planlama
DB2 Connect yapılanışı 3
DB2 yapılanışı 3
POPUPMESSAGE anahtar
sözcüğü 194
PROTOCOL anahtar sözcüğü 195
protokoller
APPC 59, 128, 221
IPX/SPX 52, 123
NetBIOS 47, 119
TCP/IP 40, 117, 213
Veri Bağlantıları 35, 116
PTX
CD-ROM'un sisteme
bağlanması 378
PU 61, 128, 223
PWD anahtar sözcüğü 195

Q

QUERYTIMEOUTINTERVAL
anahtar sözcüğü 195

R

RDB adı (AS/400) 223
REFRESH DEFERRED 176
REFRESH IMMEDIATE 176

S

sabit disk

sabit disk (*devam*)
donanım gereksinimleri 3
saklanmış yordam oluşturucu 107
Solaris üzerinde
yapılandırılması 108
Visual Basic ile eklenti olarak
yapılandırılması 107
Visual Studio ile eklenti olarak
yapılandırılması 107
sarıcılar
DB2 ailesi veri kaynakları
için 356
Oracle veri kaynakları için 363
SCHEMALIST anahtar sözcüğü 196
SERVICENAME anahtar
sözcüğü 197
SET CURRENT SCHEMA 177
sihirbazlar
başarım yapılandırma 415
çizelge alanı yaratma 415
çizelge yaratma 415
çok siteli güncelleme
yapılandırma 415
dizin 415
görevlerin tamamlanması 414
veritabanı ekleme 414
veritabanı yaratma 415
veritabanı yedekleme 415
veritabanını geri yükleme 415
simgesel hedef adı 61, 224
sınırlamalar
yönetim ortamı adı 420
SNA
SNAPPlus'un yapılandırılması 260,
284
SNAPPlus yapılandırma
adımları 79
Solaris için SunLink SNA'nın
yapılandırılması 91
Windows için Communications
Server SNA istemcisinin el ile
yapılandırılması 73
Windows NT için Communications
Server SNA istemcisinin el ile
yapılandırılması 248
Windows üzerinde Microsoft SNA
Client'in el ile
yapılandırılması 78, 257
snapmanage 91
Solaris
CD-ROM'un sisteme
bağlanması 378
saklanmış yordam oluşturucunun
yapılandırılması 108
Solaris istemcisi
çekirdek bileşenlerinin
güncellenmesi 22

sqlnet sarıcısı 363
SQLSTATEFILTER anahtar
sözcüğü 197
SSCP 223
STATICCAPFILE anahtar
sözcüğü 198
STATICLOGFILE anahtar
sözcüğü 198
STATICMODE anahtar sözcüğü 199
STATICPACKAGE anahtar
sözcüğü 199
SunLink SNA altsistemi
başlatılması ve durdurulması 91
durumunun denetlenmesi 91
sunucu eşlemleri
DB2 ailesi veri kaynakları
için 356
Oracle veri kaynakları için 363
sunucu iletişimi tanımlanması
Denetim Merkezi ile 111
komut satırı işlemcisi ile 115
sunucu iletişimi yapılandırılması
DB2COMM ayarları 115
Denetim Merkezi ile 111
komut satırı işlemcisi ile 115
sunucu tanıtları
tanımlaması 31
yaratılması 31
sunucuların yapılandırılması 111
SYNCPOINT anahtar sözcüğü 200
SYSADM
denetlenmesi 375
SYSADM_GROUP değiştirgesi 375
SYSSHEMA anahtar sözcüğü 201

T

TABLETYPE anahtar sözcüğü 202
takma adlar
DB2 ailesi veri kaynakları
için 357
Oracle veri kaynakları için 364
tanıtım yaratılması
istemci 31
sunucu 31
tanıtımlar
dışarı aktarma 30
istemci 30, 31
sunucu 31
tanıtımların içeri aktarılması
istemci 32
TCP/IP 40, 117, 213
anasistem adresinin
çözülmesi 119
hostname (anasistem adı) 215
istemci 40
istemci-sunucu bağlantısı 213
istemciden sunucuya
tanımlanması 40

TCP/IP (*devam*)
OS/2'de doğrulanması 104
OS/2'de geri dönüşün (loopback)
etkinleştirilmesi 103
OS/2'de yerel anasistemin
(localhost) etkinleştirilmesi 103
OS/2 üzerinde
yapılandırılması 103
sorun giderilmesi 40, 117, 213
sunucu 117
veritabanı bağlantısının
sınanması 220
yalnızca tek aşamalı
kesinleştirmenin
desteklenmesi 299
yapılandırılması 40
yazılım gereksinimleri 5, 6, 7
yuva çakışmalarının
önlenmesi 40, 117, 213
TEMPDIR anahtar sözcüğü 202
TNS_ADMIN 362
tnsnames.ora kütüğü 364, 365
TRACE anahtar sözcüğü 203
TRACECOMM anahtar sözcüğü 203
TRACEFILENAME anahtar
sözcüğü 204
TRACEFLUSH anahtar sözcüğü 204
TRACEPATHNAME anahtar
sözcüğü 205
TXNISOLATION anahtar
sözcüğü 206

U

UID anahtar sözcüğü 206
ulusal dil desteği (NLS)
Oracle kod sayfası
seçenekleri 365
UNDERSCORE anahtar
sözcüğü 207
uygulama çalıştırılması 156
ODBC ile ilgili önemli
noktalar 156
veritabanı istemcisi 155
uygulama geliştirme
ODBC ile 156
uzak
bağ adresi 60, 223
hareket işleme programı 61, 224

V

Veri Bağlantıları
istemci 35
sunucu 116
yapılandırılması 35
yazılım gereksinimleri 6

veritabanı diğer adı 38, 44, 50, 56,
93
adlandırma kuralları 419
tanımlaması 38, 44, 50, 56, 93
veritabanı ekleme
bulma işlevi kullanılarak 27
el ile 29
erişim tanıtlarının
kullanılması 26
veritabanı ekleme sihirbazı 414
veritabanı nesnelere
adlandırma kuralları 420
veritabanı yaratma sihirbazı 415
veritabanı yedekleme sihirbazı 415
veritabanını geri yükleme
sihirbazı 415
veritabanları 217, 288
adlandırma kuralları 419
kataloga alınması 217, 288
örnek veritabanı yaratılması 217,
288
VTAM
uygulama adı ortak LU adı 223

W

WARNINGLIST anahtar
sözcüğü 207
Web sunucusu
belgelerin birden çok altyapıda
kullanıma sunulması 402
belgelerin birden çok dilde
kullanıma sunulması 401
DB2 belgelerinin kullanıma
sunulmasında önemli
noktalar 397
DB2 belgelerinin kurulması 397
Lotus Domino Go! 399
Microsoft Internet Information
Server 400
Microsoft Peer Web Services 400
Netscape Enterprise Web
sunucusu 399
sakıncaları 397
tipik senaryolar 398
üstünlükleri 397
Windows 2000
güvenlik sunucusunun
başlatılması 100
Windows için Communications Server
SNA İstemcisi
el ile yapılandırılması 73
gereken sürüm 73
Windows NT
güvenlik sunucusunun
başlatılması 100
Windows NT için Communications
Server SNA İstemcisi

Windows NT için Communications
Server SNA İstemcisi (*devam*)
el ile yapılandırılması 248
gereken sürüm 248

Y

yanıt kütüğü anahtar sözcükleri
DB2.AUTOSTART 316
DB2.DB2SATELLITEAPPVER 317
DB2.DB2SATELLITEID 316
DB2.SATCTLDDB_PASSWORD 316
DB2.SATCTLDDB_USERNAME 316
DB2.USERDB_NAME 317
DB2.USERDB_RECOVERABLE 317
DB2.USERDB_REP_SRC 317
yanıt kütükleri
OS/2 334
Windows 3.x 334
yapılandırma
AIX için IBM eNetwork
Communication Server 259
APPC 59, 128
OS/2 için 139
APPC ile Windows için Microsoft
SNA Server 75
AS/400 222
DB2 istemcileri
İstemci Yapılandırma
Yardımcısı ile 25
DRDA sunucusu 222
HP-UX için SNAPPlus2 85, 269
IPX/SPX 52, 53
MVS 222
NetBIOS 47, 119
ODBC sürücüsü 159, 160
OS/2 224
OS/2 için IBM eNetwork
Communications Server 61
SNAPPlus 260, 269, 284
SNAPPlus yapılandırma
adımları 79
Solaris için SunLink SNA 284
Solaris için SunLink SNA'nın
yapılandırılması 91
SPARC Solaris için SNAP-IX
Sürüm 6.0.1 277
SQL/DS 222
sunucu 115
TCP/IP 40, 117
uygulama sunucusu 222
Veri Bağlantıları 35, 116
VM 222
VSE 222
Windows 32 bit işletim sistemleri
için IBM Kişisel İletişim 65
Windows için Microsoft SNA
Server 250

yapılandırma (*devam*)
Windows NT için IBM eNetwork
Communications Server SNA
API İstemcisi 248
Windows NT ve Windows 9x için
IBM Kişisel İletişim 234
yapılanış değiştirgeleleri
DB2 ayarları 115, 375
SYSADM_GROUP 375
yapılanış değiştirgelelerinin
tanımlanması 115
yardımcı programlar
bağ tanımlanması 155
yayın notları 410
yazılım gereksinimleri
DB2 Application Development
Client 4, 5, 6, 7, 8
DB2 Connect 4
DB2 istemcileri 4, 5, 6, 7, 8
DB2 Universal Database 4
iletişim protokolleri 4
Net.Data 4, 5, 6, 7, 8
yerel bağdaştırıcı adresi 60, 223
yerel denetim noktası adı 60, 223
yerel LU adı 61, 129, 223
yönetim ortamları
adlandırma sınırlamaları 420

Z

zamanuyumsuz ODBC,
etkinleştirilmesi 172

IBM ile İletişim Kurulması

Teknik bir sorunuz varsa, DB2 Müşteri Desteği'ne başvurmadan önce, lütfen *Troubleshooting Guide* (Sorun Giderme Kılavuzu) adlı yayını inceleyerek orada önerilen işlemleri yapın. Bu kılavuz, DB2 Müşteri Desteği'nin size daha iyi hizmet verebilmesi için gereken bilgileri toplamanıza yardımcı olacaktır.

DB2 Universal Database ürünleriyle ilgili bilgi edinmek ya da bu ürünleri sipariş etmek için, bulunduğunuz yerdeki IBM şubesiyle ya da size en yakın IBM Çözüm Ortağı ile iletişim kurun.

IBM Türk Limited Şirketi'ne aşağıdaki numaradan erişebilirsiniz:

- (212) 280 09 00

Ürün Bilgisi

<http://www.ibm.com/software/data/>

DB2 ile ilgili en güncel haberleri, ürün tanımlarını, eğitim takvimlerini ve diğer bilgileri DB2 World Wide Web sayfalarında bulabilirsiniz.

<http://www.ibm.com/software/data/db2/library/>

DB2 Ürün ve Hizmet Teknik Kitaplığı'nı (DB2 Product and Service Technical Library) kullanarak, sıkça sorulan sorulara, program düzeltmelerine, kitaplara ve güncel DB2 teknik bilgilerine erişebilirsiniz.

Not: Bu bilgiler yalnızca İngilizce olabilir.

<http://www.elink.ibm.com/pbl/pbl/>

International Publications (Uluslararası Yayınlar) Web sitesi, kitapların nasıl sipariş edileceğine ilişkin bilgi verir.

<http://www.ibm.com/education/certify/>

IBM Web sitesindeki Professional Certification Program (Profesyonel Sertifika Programı), DB2 de içinde olmak üzere çeşitli IBM ürünlerine ilişkin sertifika alma bilgileri sağlar.

<ftp://software.ibm.com>

"anonymous" kullanıcı kimliğiyle oturum açın. /ps/products/db2 dizininde, DB2'ye ve diğer birçok ürüne ilişkin ürün tanıtımlarını, program düzeltmelerini, bilgileri ve araçları bulabilirsiniz.

[comp.databases.ibm-db2.com, bit.listserv.db2-l](http://comp.databases.ibm-db2.com/bit.listserv.db2-l)

Kullanıcılar DB2 ürünleri konusundaki deneyimlerini bu Internet haber gruplarında tartışabilirler.

Compuserve'de: GO IBMDB2

IBM DB2 Ailesi tartışma alanlarına erişmek için bu komutu girin. Bu tartışma alanlarında tüm DB2 ürünleri için destek sağlanmaktadır.

IBM'in sağlayabileceği destek olanaklarına ilişkin bilgi almak için *IBM Software Support Handbook* belgesinin Appendix A bölümüne bakın. Bu belgeye erişmek için şu Web sitesine girin: <http://www.ibm.com/support/>. Sonra, sayfanın alt kısmı yakınındaki IBM Software Support Handbook bağlantısını tıklayın.

ABD'de basılmıştır.

SC16-0370-00

